

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 26

Ljubljana, torek 15.3.2005

Cena 1540 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XV

DRŽAVNI ZBOR

888. Zakon o trgu vrednostnih papirjev (uradno prečiščeno besedilo) (ZTVP-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o trgu vrednostnih papirjev, ki obsega:

- Zakon o trgu vrednostnih papirjev – ZTVP-1 (Uradni list RS, št. 56/99 z dne 13. 7. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-L (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000),
- Zakon o javnih agencijah – ZJA (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trgu vrednostnih papirjev – ZTVP-1A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 450-12/93-11/44

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 18-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON **O TRGU VREDNOSTNIH PAPIRJEV** **(uradno prečiščeno besedilo)** **(ZTVP-1-UPB1)**

1. SPLOŠNE DOLOČBE

Agencija za trg vrednostnih papirjev

1. člen

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) opravlja nadzor in izvršuje druge naloge in pristojnosti, določene s:

1. tem zakonom;

2. Zakonom o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 110/02, 73/03 – sklep US, 32/04 – avtentična razlaga in 42/04, v nadaljnjem besedilu: ZISDU-1) in določene po 240. členu ZISDU-1 z uporabo določb Zakona

o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 25/97, 32/97 – popr., 10/98 in 26/99, v nadaljnjem besedilu: ZISDU);

3. Zakonom o prevzemih (Uradni list RS, št. 47/97 – v nadaljnjem besedilu: ZPre);

4. Zakonom o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99 – v nadaljnjem besedilu: ZNVP).

(2) Svoje naloge in pristojnosti izvršuje agencija z namenom zagotoviti spoštovanje določb zakonov iz prvega odstavka tega člena in njihovih vsakokratnih sprememb ter predpisov izdanih na podlagi teh zakonov, ter s tem ustvariti pogoje za učinkovito delovanje trgov vrednostnih papirjev in zaupanje vlagateljev v te trge.

(3) Agencija odloča o prekrških za kršitve zakonov iz prvega odstavka tega člena in na njihovi podlagi izdanih predpisov, kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

Prenos direktiv

1.a člen

Ta zakon ureja trg vrednostnih papirjev v skladu z naslednjimi direktivami:

– Direktivo Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (UL L 141 z dne 11. 6. 1993),

– Direktivo 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL L 184 z dne 6. 7. 2001),

– Direktivo 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) (UL L 096 z dne 12. 4. 2003),

– Direktivo Komisije 2003/124/ES z dne 22. decembra 2003 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opredelitvijo in javno objavo notranjih informacij ter opredelitvijo manipulacije trga (UL L 339 z dne 24. 12. 2003),

– Direktivo Komisije 2003/125/ES z dne 22. decembra 2003 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s primerno predstavitevjo naložbenih priporočil in razkrivanjem navskrižij interesov (UL L 339 z dne 24. 12. 2003) in

– Direktivo Komisije 2004/72/ES z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega Parlamenta in Sveta glede sprejetih tržnih praks, opredelitve

pojma notranje informacije pri izvedenih finančnih instrumentih na blago, priprave seznama oseb z notranjimi informacijami, obveščanja o transakcijah uprav in obveščanja o sumljivih transakcijah (UL L 162 z dne 30. 4. 2004).

Prilaganje tolarskih zneskov

2. člen

Vlada Republike Slovenije na predlog agencije spremeni tolarske zneske, določene v 80. členu, drugem odstavku 117. člena in drugem odstavku 279. člena tega zakona, če se spremeni razmerje tolarja proti EVRO po tečaju Banke Slovenije za več kot 10%.

2. TEMELJNE DOLOČBE

Vrednostni papirji

3. člen

(1) Vrednostni papirji po tem zakonu so delnice, obveznice in drugi serijski vrednostni papirji.

(2) Serijski vrednostni papirji so vrednostni papirji istega izdajatelja, ki so izdani istočasno in iz katerih izhajajo enake pravice in obveznosti.

(3) Dolžniški vrednostni papirji po tem zakonu so obveznice in drugi serijski vrednostni papirji, ki dajejo imetniku pravico do izplačila glavnice in morebitnih obresti oziroma drugih donosov.

(4) Tržni vrednostni papirji po tem zakonu so vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu. Drugi vrednostni papirji so netržni vrednostni papirji.

(5) Vrednostni papirji po tem zakonu so tudi serijski vrednostni papirji, ki jih izda posamezen izdajatelj delnic oziroma obveznic, in ki dajejo imetniku oblikovalno upravičenje do odkupa, prodaje oziroma zamenjave teh vrednostnih papirjev za druge vrednostne papirje izdajatelja, in z uresničitvijo katerega je med imetnikom in izdajateljem sklenjena pogodba o odkupu, prodaji oziroma zamenjavi teh vrednostnih papirjev (izvedeni vrednostni papirji).

Prva in nadaljnje prodaje vrednostnih papirjev

4. člen

Prva prodaja vrednostnih papirjev je prodaja vrednostnih papirjev na podlagi izdajateljeve ponudbe ob izdaji vrednostnih papirjev. Vse ostale prodaje vrednostnih papirjev so nadaljnje prodaje.

Javna in nejavna prodaja vrednostnih papirjev

5. člen

(1) Prva javna prodaja vrednostnih papirjev je prodaja na podlagi izdajateljeve javne ponudbe vrednostnih papirjev.

(2) Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev je prodaja vrednostnih papirjev na podlagi imetnikove javne ponudbe vrednostnih papirjev in prodaja vrednostnih papirjev, sklenjena na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(3) Pogodbe o prodaji vrednostnih papirjev, ki niso sklenjene na način iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena so nejavne prodaje.

Izvedeni finančni instrumenti

6. člen

(1) Izvedeni finančni instrumenti po tem zakonu so pravice oziroma obveznosti:

1. katerih vsebina je glede vrednosti posredno ali neposredno odvisna od cene vrednostnega papirja, tuje valute, blaga, višine obrestne mere, indeksa oziroma ocene kreditne sposobnosti ali podobnih spremenljivk,

2. ki ne zahtevajo začetne čiste finančne naložbe ali ki zahtevajo le majhno začetno čisto finančno naložbo,

3. ki se poravnajo v prihodnosti, in

4. ki niso vrednostni papirji po 3. členu tega zakona.

(2) Za izvedene finančne instrumente se štejejo zlasti:

1. terminske pogodbe, ki se nanašajo na finančne instrumente, na indekse ali obrestne mere, valutne terminske pogodbe in njim enakovredni instrumenti, če se obveznosti, ki izhajajo iz teh instrumentov ali obveznosti, ki nastanejo na podlagi sklenjenih poslov s temi instrumenti, izpolnijo z denarnimi sredstvi,

2. obrestne in valutne zamenjave ter zamenjave, katerih višina poravnave s strani ene ali obeh strank zamenjave je odvisna od gibanja delniškega indeksa ali gibanja cene oziroma donosnosti posamezne vrste delnic,

3. opcije na finančne instrumente, opcije na obrestno mero, valutne opcije in njim enakovredni instrumenti, če se obveznosti, ki izhajajo iz opcij ali obveznosti, ki nastanejo na podlagi sklenjenih poslov z opcijami, izpolnijo z denarnimi sredstvi,

4. izvedeni finančni instrumenti na blago.

(3) Tržni izvedeni finančni instrumenti so po tem zakonu standardizirani izvedeni finančni instrumenti. Standardizirani izvedeni finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti, ki

1. jih uvrsti na organizirani trg izvedenih finančnih instrumentov organizator tega trga in

2. dajejo imetniku enake pravice.

(4) Netržni izvedeni finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu.

Finančni instrumenti

6.a člen

Finančni instrumenti po tem zakonu so vrednostni papirji in izvedeni finančni instrumenti.

Javna ponudba vrednostnih papirjev

7. člen

(1) Javna ponudba vrednostnih papirjev je na nedoločen krog oseb naslovljeno javno objavljeno vabilo k vpisu vrednostnih papirjev ob prvi prodaji oziroma k nakupu vrednostnih papirjev ob nadaljnji prodaji.

(2) Javno ponudbo vrednostnih papirjev je dopustno opraviti samo po postopku in pod pogoji določenimi v tem zakonu.

Javna družba

8. člen

(1) Javna družba po tem zakonu je družba oziroma druga pravna oseba – izdajatelj vrednostnih papirjev, ki je uspešno opravila prvo javno prodajo teh vrednostnih papirjev v skladu z določbami tega zakona oziroma pridobila dovoljenje agencije za organizirano trgovanje. Vse ostale pravne osebe so nejavne družbe.

(2) Javna družba je dolžna poročati o svojem finančnem in pravnem položaju ter poslovnih dogodkih, ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno vrednostnega papirja z vsebino in na način določen v tem zakonu.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se v primeru, kadar je izdajatelj vrednostnih papirjev Republika Slovenija ali Banka Slovenije, ne uporabljajo določbe 4. poglavja tega zakona.

Organizirani trg

9. člen

(1) Organizirani trg vrednostnih papirjev je trg vrednostnih papirjev, ki je posredno ali neposredno dostopen javnosti,

na katerem trgovanje poteka redno in je urejen in nadzorovan s strani pristojnih organov.

(2) Organizirana trga vrednostnih papirjev sta borzni trg in prosti trg.

(3) Z vrednostnimi papirji se lahko trguje na organiziranih trgih samo, če je izdajatelj uspešno opravil prvo javno prodajo teh vrednostnih papirjev v skladu z določbami tega zakona oziroma pridobil dovoljenje agencije za organizirano trgovanje.

(4) Borzni trg je organizirani trg vrednostnih papirjev, na katerem se trguje s tistimi vrednostnimi papirji iz tretjega odstavka tega člena, ki so bili sprejeti v kotacijo na borzi.

(5) Prosti trg je organizirani trg vrednostnih papirjev, na katerem se trguje s tistimi vrednostnimi papirji iz tretjega odstavka tega člena, ki niso bili sprejeti v kotacijo na borzi.

(6) Sprejem v borzno kotacijo je odločitev borze o uvrstitvi vrednostnega papirja, ki izpolnjuje v tem zakonu in aktih borze določene pogoje, na borzni trg.

Borzno posredniška družba in banka

10. člen

(1) Borzno posredniška družba po tem zakonu je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Banka po tem zakonu je banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99 – v nadaljnjem besedilu: ZBan).

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na borzno posredniške družbe, se uporabljajo tudi za banke iz drugega odstavka tega člena, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena se za banke ne uporabljajo določbe 6. poglavja, razen če ZBan oziroma predpisi, izdani na njegovi podlagi ne določajo drugače.

Druge finančne organizacije in nadzorovane finančne organizacije

10.a člen

(1) Druge finančne organizacije po tem zakonu so pravne osebe, ki kot izključno ali pretežno dejavnost opravljajo:

1. bančne storitve ali

2. druge finančne storitve iz prvega odstavka 6. člena ZBan, ki niso storitve v zvezi z vrednostnimi papirji iz 73. člena tega zakona.

(2) Druge nadzorovane finančne organizacije po tem zakonu so druge finančne organizacije, nad katerimi opravlja nadzor pristojni nadzorni organ v skladu z zakoni oziroma drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje:

1. bančnih storitev oziroma

2. drugih finančnih storitev iz prvega odstavka 6. člena ZBan, ki niso storitve v zvezi z vrednostnimi papirji iz 73. člena tega zakona.

(3) Kot merilo za pretežno opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo merila, ki jih predpiše minister, pristojen za finance, na podlagi četrtega odstavka 7. člena ZBan.

Dobro poučen investitor

10.b člen

(1) Dobro poučen investitor je fizična ali pravna oseba, ki nalaga svoje premoženje z namenom ohranjanja vrednosti tega premoženja in doseganja donosov iz takih naložb, in ki ima ustrezna strokovna znanja in izkušnje potrebne za presojo tveganj, povezanih z vlaganjem v finančne instrumente ter zna pridobiti dodatne informacije ali strokovno svetovanje

kadar to zahteva posamezna vrsta naložb ali določena naložba v finančne instrumente.

(2) Za dobro poučenega investitorja iz prvega odstavka tega člena se štejejo države, centralne banke, mednarodne finančne organizacije, banke, hranilnice, borzno posredniške družbe, zavarovalnice, investicijski skladi, družbe za upravljanje investicijskih skladov, pokojninski skladi in upravitelji teh skladov.

(3) Za dobro poučenega investitorja iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi:

1. druge nadzorovane finančne organizacije, ki niso finančne organizacije iz drugega odstavka tega člena,

2. družbe, ki so izdajatelji vrednostnih papirjev s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev,

3. gospodarske družbe, ki ustrezajo merilom za velike družbe po zakonu, ki ureja gospodarske družbe,

4. lokalne skupnosti in

5. fizične osebe in druge pravne osebe, ki niso pravne osebe iz 1. do 3. točke tega odstavka,

za katere borzno posredniška družba oziroma banka oceni, da izpolnjujejo kriterije iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pri oceni ali pravna oseba iz 1., 2., 3. ali 5. točke oziroma lokalna skupnost iz 4. točke prejšnjega odstavka izpolnjuje kriterije iz prvega odstavka tega člena, borzno posredniška družba oziroma banka upošteva izpolnjevanje teh kriterijev s strani fizičnih oseb, ki so v pravni osebi pooblaščenec za sklenitev posla s finančnim instrumentom oziroma za podpis pogodbe, katere predmet je finančna storitev oziroma finančni instrument.

(5) Borzno posredniška družba oziroma banka, ki opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, prične osebo iz tretjega odstavka tega člena obravnavati kot dobro poučenega investitorja po tem, ko ta oseba:

1. borzno posredniški družbi oziroma banki, ki zanjo opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, predloži pisno zahtevo, da jo le-ta prične obravnavati kot dobro poučenega investitorja,

2. od borzno posredniške družbe oziroma banke, ki zanjo opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, prejme pisno opozorilo o prenehanju pravice do jamstva za terjatve vlagateljev iz 16. poglavja tega zakona ter navedbo in opis tveganj, ki jih kot dobro poučen investitor prevzema,

3. poda borzno posredniški družbi oziroma banki, ki zanjo opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji pisno izjavo, da se zaveda tveganj iz 2. točke tega odstavka.

(6) Podrobnejše kriterije iz prvega odstavka tega člena predpiše agencija.

(7) Vsi drugi investitorji, ki niso investitorji iz drugega odstavka tega člena, se štejejo za nepoučene investitorje.

(8) Dobro poučeni investitorji imajo pravico kadarkoli pisno zahtevati, da jih borzno posredniška družba oziroma banka, ki zanj opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, prične obravnavati kot nepoučenega investitorja.

(9) Borzno posredniška družba oziroma banka, ki opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, mora pred pričetkom opravljanja teh storitev sprejeti notranji akt, v katerem opredeli postopke in politiko razvrščanja investitorjev med nepoučene in dobro poučene investitorje.

Register dobro poučenih investitorjev

10.c člen

(1) Agencija vodi register fizičnih oseb ter gospodarskih družb, ki ustrezajo merilom za srednje in majhne družbe po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ki se štejejo za dobro poučene investitorje (v nadaljevanju: register dobro poučenih investitorjev) ob izpolnjevanju pogojev za ustrezno varstvo osebnih podatkov. Register mora vsebovati najmanj podatke

o imenu, priimku in stalnem prebivališču fizične osebe oziroma o firmi in sedežu gospodarske družbe.

(2) Register dobro poučenih investitorjev iz prejšnjega odstavka tega člena je dostopen dobro poučenim investitorjem, vsem izdajateljem, borzno posredniškim družbam oziroma bankam ter družbam za upravljanje na uradni internetni spletni strani oziroma na sedežu agencije.

(3) Borzno posredniška družba oziroma banka, ki opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma družba za upravljanje, ki upravlja finančno premoženje dobro poučenih investitorjev, mora najkasneje deseti dan po tem, ko prične posamezno fizično osebo oziroma majhno ali srednje veliko družbo iz prvega odstavka tega člena, šteti za dobro poučenega investitorja, vložiti v njenem imenu in za njen račun zahtevo agenciji za vpis v register dobro poučenih investitorjev.

(4) Borzno posredniška družba oziroma banka oziroma družba za upravljanje mora v 10 dneh po prejemu pisne zahteve iz osmega odstavka 10.b člena tega zakona oziroma zahteve iz osmega odstavka 7.a člena ZISDU-1, v imenu in za račun osebe, ki je vpisana v register dobro poučenih investitorjev, na agencijo vložiti zahtevo za izbris iz registra dobro poučenih investitorjev.

(5) Natančnejšo vsebino registra dobro poučenih investitorjev, postopek vpisa ter izbisa in način dostopa do podatkov v registru določi agencija.

Udeležba in kvalificirani delež

11. člen

(1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20%.

(2) Kvalificirani delež po tem zakonu je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerega pridobi imetnik 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu določene pravne osebe.

Povezane osebe in posredne naložbe

12. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljalno, kapitalsko bodisi kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovne rezultate oziroma poslovanje druge osebe.

(2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so povezane:

1. kot ožji družinski člani;

2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;

3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena;

4. tako, da tvorijo pogodbeni koncern ali koncern z razmerjem enakopravnosti po Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98 in 6/99 – v nadaljnjem besedilu: ZGD);

5. kot člani uprave ali nadzornega sveta oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza;

2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;

3. druge osebe, ki z osebo živijo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba v smislu 462. člena ZGD.

(5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.

(6) Kadar je v tem zakonu določeno, da borzno posredniška družba ne sme imeti naložb v določeni pravni osebi, se prepoved nanaša tako na neposredne kot tudi posredne naložbe.

(7) Posredne naložbe so naložbe v osebe, ki obvladujejo ali jih obvladuje določena oseba, v kateri borzno posredniška družba po tem zakonu ne sme imeti naložb.

Posredna pridobitev

13. člen

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju.

(2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je druga oseba, ki jo ta oseba obvladuje.

Oseba države članice in tuja oseba

14. člen

(1) Oseba države članice Evropskih skupnosti, ki deluje v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) je fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice oziroma pravna oseba s sedežem na območju države članice.

(2) Tuja oseba po tem zakonu je oseba, ki ima sedež oziroma bivališče izven območja Republike Slovenije in izven območja države članice.

3. JAVNA PONUDBA VREDNOSTNIH PAPIRJEV

3.1. Splošno

Prva in nadaljnje prodaje vrednostnih papirjev

15. člen

(1) Prva prodaja vrednostnih papirjev je prodaja vrednostnih papirjev na podlagi izdajateljeve ponudbe ob izdaji vrednostnih papirjev. Vse ostale prodaje vrednostnih papirjev so nadaljnje prodaje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za prvo prodajo šteje tudi prodaja, ki jo kot prodajalec opravi borzno posredniška družba, ki je od izdajatelja na podlagi pogodbe o opravljanju storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa odkupila vrednostne papirje z namenom nadaljnje prodaje, če je takšno prodajo opravila v roku iz 33. člena tega zakona.

(3) Ne šteje se za prvo prodajo:

1. izdaja vrednostnih papirjev zaradi zamenjave obstoječih vrednostnih papirjev ob izvedbi združitve oziroma delitve družb,

2. izdaja delnic zaradi zamenjave obstoječih delnic zaradi spremembe nominalne vrednosti,

3. izdaja delnic pri preoblikovanju družbe z omejeno odgovornostjo oziroma druge pravne osebe v delniško družbo, če delnice prejmejo samo dotedanji družbeniki oziroma ustanovitelji,

4. izdaja delnic ob povečanju kapitala iz sredstev družbe,

5. izdaja delnic ob pogodnem povečanju kapitala.

Pojem javne ponudbe

16. člen

Javna ponudba vrednostnih papirjev je na nedoločen krog oseb naslovljena javno objavljeno vabilo k vpisu vrednostnih papirjev ob prvi prodaji oziroma k nakupu vrednostnih papirjev ob nadaljnji prodaji.

3.2. Prva prodaja vrednostnih papirjev

3.2.1. Splošno

Obvezna javna ponudba

17. člen

Prva prodaja vrednostnih papirjev se lahko opravi le na podlagi javne ponudbe in po postopku določenim s tem zakonom, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Prva prodaja brez javne ponudbe

18. člen

(1) Za prvo prodajo vrednostnih papirjev ni potrebna javna ponudba v primeru:

1. simultane ustanovitve delniške družbe,

2. ponudbe vrednostnih papirjev, ki je namenjena največ petdesetim vnaprej znanim osebam, ki se zavežejo, da bodo odkupile celotno izdajo,

3. kadar so posamezni ponujeni vrednostni papirji glasi-jo na nominalni znesek najmanj 5.000.000 tolarjev,

4. pri izdaji delnic zaradi povečanja kapitala z novimi vložki delniške družbe, ki ni javna družba, če vse delnice prevzamejo obstoječi delničarji,

5. pri izdaji delnic zaradi povečanja kapitala z novimi vložki, kadar se celotna izdaja delnic vplača s stvarnimi vložki,

6. v drugih primerih, če izdajatelj pridobi soglasje agen-cije, da se prva prodaja opravi brez javne ponudbe vrednost- nih papirjev.

(2) Agencija izda soglasje iz 6. točke prvega odstavka tega člena, če izdajatelj dokaže, da je izdaja namenjena vnaprej znanim in dobro poučenim investitorjem.

3.2.2. Dovoljenje za prvo javno prodajo in obvestilo o ponudbi

Dovoljenje za prvo javno prodajo

19. člen

(1) Pred objavo javne ponudbe mora izdajatelj pridobiti dovoljenje agencije za prvo javno prodajo.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena dovoljenje agencije za prvo javno prodajo ni potrebno:

1. kadar je izdajatelj vrednostnih papirjev Republika Slovenija ali Banka Slovenije,

2. pri izdaji vrednostnih papirjev investicijskih skladov ustanovljenih po posebnem zakonu.

(3) O nameravani ponudbi vrednostnih papirjev iz prve točke drugega odstavka tega člena mora izdajatelj vrednost- nih papirjev predhodno obvestiti agencijo.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo

20. člen

(1) Dovoljenje za prvo javno prodajo izda agencija na pisno zahtevo izdajatelja.

(2) Zahteva iz prvega odstavka tega člena mora ob- segati:

1. firmo, sedež in matično številko izdajatelja, razen v primeru ustanovitve delniške družbe,

2. vrednost celotne izdaje,

3. zneske, na katere se glasijo vrednostni papirji, in pravice, ki iz vrednostnih papirjev izvirajo.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. dva izvoda osnutka prospekta za javno ponudbo z vsebino, določeno v 22. členu tega zakona,

2. poročilo o revidiranih letnih računovodskih izkazih izdajatelja za zadnja tri leta poslovanja oziroma za krajše obdobje, če je bil izdajatelj ustanovljen kasneje,

3. poročilo o revidiranih konsolidiranih letnih računo- vodskih izkazih izdajatelja za zadnja tri leta poslovanja, če je izdajatelj po določbah zakona o gospodarskih družbah ali na podlagi drugega odstavka 63. člena tega zakona le-te dolžan sestavljati,

4. veljaven sklep o izdaji vrednostnih papirjev,

5. statut v obliki notarsko overjenega prepisa, če je iz- dajatelj delniška družba,

6. izpisek iz sodnega registra razen, če gre za izdajo delnic zaradi sukcesivne ustanovitve delniške družbe,

7. osnutek izvlečka prospekta z vsebino, določeno v 22. členu tega zakona,

8. osnutek javnega poziva za vpisovanje in vplačevanje z vsebino določeno v 31. členu tega zakona,

9. drugo dokumentacijo, iz katere izhaja, da je zahtevek za izdajo dovoljenja utemeljen.

(4) Kadar je izdajatelj lokalna skupnost, je namesto poročila o revidiranih letnih računovodskih izkazih iz 2. točke tretjega odstavka tega člena dolžna predložiti k izdaji vred- nostnih papirjev soglasje ministra, pristojnega za finance.

Odločanje o dovoljenju za prvo javno prodajo

21. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za prvo javno prodajo, če ugotovi, da prospekt, izvleček prospekta in poziv za vpiso- vanje in vplačevanje vsebujejo vse podatke iz 22. oziroma 31. člena tega zakona, in da ti podatki niso v nasprotju z listinami, ki so priložene zahtevi.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz listin, ki so priložene zahtevi, izhaja, da je sklep o izdaji vrednostnih papirjev v nasprotju z zakonom ali da ni bil sprejet po pred- pisanem postopku.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo nove izdaje vrednostnih papirjev javne družbe tudi, če je tej družbi izdala odločbo o kršitvah obveznosti poroča- nja iz četrtega odstavka 69. člena tega zakona, ki jih javna družba še ni odpravila.

(4) Kadar je bila zahteva za izdajo dovoljenja zavrnjena na podlagi tretjega odstavka tega člena, lahko javna družba ponovno vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev, če je agencija izdala odločbo iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

3.2.3. Prospekt za javno ponudbo

Prospekt za javno ponudbo

22. člen

(1) Prospekt za javno ponudbo je pisni dokument, ki vsebuje podatke, ki omogočajo kupcu vrednostnih papirjev

(v nadaljnjem besedilu: investitor) vpogled v pravni položaj izdajatelja, njegov finančni položaj, poslovne možnosti in pravice, ki izhajajo iz vrednostnega papirja (v nadaljnjem besedilu: prospekt).

(2) Prospekt delniške družbe za javno ponudbo vsebuje tudi:

1. podatke o desetih največjih delničarjih družbe (ime, priimek oziroma firma in sedež),

2. številu delnic posameznih oseb iz 1. točke po posameznih razredih in odstotni delež vseh glasovalnih pravic, ki jih te osebe imajo,

3. celotna plačila, povračila in druge ugodnosti članov uprave družbe, pri čemer se plačila razkrijejo za vsakega posameznega člana uprave po naslednjih sklopih:

– fiksni del prejemkov,

– gibljivi del prejemkov (dolgoročne in kratkoročne spodbude za doseganje večje storilnosti, bonusi ter del prejemkov iz naslova uspešnosti poslovanja, ki ni udeležba pri dobičku),

– udeležba pri dobičku,

– opcijsko nagrajevanje,

– drugi prejemki člana uprave (odpravnine, dodatna zavarovanja, bonitete).

(3) Izvleček prospekta je pisni dokument, ki vsebuje povzetek pomembnejših podatkov iz prospekta.

(4) Prospekt se izdela in objavi v slovenskem jeziku.

(5) Podrobnejšo vsebino prospekta in izvlečka prospekta določa agencija.

Odgovornost za resničnost podatkov

23. člen

(1) Če so v prospektu oziroma izvlečku prospekta navedeni neresnični podatki, so osebe, ki so izdale prospekt oziroma sodelovale pri izdaji prospekta (odgovorna oseba izdajatelja, revizor in druge osebe, ki so lahko vplivale na vsebino prospekta), solidarno odgovorne imetnikom takšnih vrednostnih papirjev za škodo, če so vedele ali bi morale vedeti za neresničnost podatkov.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena odgovarjajo za škodo tudi, če v prospektu oziroma izvlečku prospekta niso navedeni bistveni podatki o izdajatelju oziroma vrednostnem papirju, ki bi lahko vplivali na odločitev investitorja o nakupu vrednostnega papirja.

(3) Odgovornosti za škodo so osebe oproščene, če dokažejo, da je investitor v času nakupa vrednostnih papirjev vedel za netočnost oziroma nepopolnost podatkov v prospektu oziroma izvlečku prospekta.

Odgovornost agencije za resničnost podatkov

24. člen

Agencija ne odgovarja za resničnost in popolnost podatkov, navedenih v prospektu oziroma izvlečku prospekta.

3.2.4. Postopek javne ponudbe

Uporaba določb o postopku javne ponudbe

25. člen

(1) Določbe tega poglavja o postopku javne ponudbe se uporabljajo za javno ponudbo vseh serijskih vrednostnih papirjev, razen vrednostnih papirjev iz drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se za javno ponudbo delnic v primeru sukcesivne ustanovitve delniške družbe ne uporabljajo določbe 33. člena, 34. člena ter drugega in tretjega odstavka 35. člena, za javno ponudbo delnic zaradi povečanja kapitala delniške družbe z novimi vložki pa se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 33. člena, 34. člena ter drugega in tretjega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se za javno ponudbo vrednostnih papirjev v primeru prve prodaje iz drugega odstavka 15. člena tega zakona ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 33. člena in 34. člena tega zakona.

Predložitev dokončnega prospekta

26. člen

(1) Izdajatelj mora predložiti agenciji dokončno oblikovani prospekt najpozneje sedem dni pred začetkom javne ponudbe.

(2) Končna vsebina prospekta se ne sme razlikovati od prospekta, ki ga je odobrila agencija ob izdaji dovoljenja.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena se lahko cena vrednostnega papirja, ki se javno ponuja, rok začetka in konca vpisovanja, ter dodatna mesta za vpisovanje in vplačilo določijo do javne objave poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev, in sicer po predhodnem obvestilu agencije.

Sprememba pogojev javne ponudbe

27. člen

Med javno ponudbo izdajatelj ne sme izvršiti pravnih dejanj, zaradi katerih se spremenijo pravice imetnikov vrednostnih papirjev kot so navedene v prospektu niti spremeniti pogojev javne ponudbe določenih v prospektu.

Vpisovanje vrednostnih papirjev

28. člen

(1) Vpisovanje javno ponujenih vrednostnih papirjev poteka pri bankah oziroma borzno posredniških družbah, ki jih pooblasti izdajatelj, in sicer na vpisnih mestih, ki jih v prospektu določi izdajatelj.

(2) Agencija določi podrobnejše pogoje vpisovanja vrednostnih papirjev, ki jih mora izdajatelj zagotoviti na vpisnih mestih.

Vplačevanje vrednostnih papirjev

29. člen

Vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe poteka pri bankah ali organizaciji za plačilni promet, ki jih pooblasti izdajatelj.

Začetek javne ponudbe

30. člen

(1) Izdajatelj je dolžan začeti s postopkom za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe v 30 dneh po pridobitvi dovoljenja za javno ponudbo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena sme izdajatelj vrednostnih papirjev, pri katerih celotne obveznosti izdajatelja zapadejo v roku, ki je krajši od 12 mesecev, začeti s postopkom vpisovanja in vplačevanja v roku, ki je daljši od 30 dni, vendar ne daljši od 9 mesecev od pridobitve dovoljenja za javno ponudbo.

Poziv za vpisovanje in vplačevanje

31. člen

(1) Pred začetkom postopka za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe mora izdajatelj javno objaviti poziv za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev.

(2) Poziv za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev mora vsebovati pomembnejše podatke o izdajatelju, značilnostih izdaje ter mesta, kjer je na voljo celoten prospekt in možen vpogled v drugo dokumentacijo.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev in način njegove javne objave.

Dostopnost prospekta

32. člen

(1) Prospekt in izvleček prospekta morata biti dostopna v obliki brošure na sedežu izdajatelja in na vseh mestih za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev.

(2) Izdajatelj mora zagotoviti, da se prospekt in izvleček prospekta na zahtevo zainteresirane osebe na vseh mestih za vpisovanje in vplačevanje, le-tej izroči. Izvleček prospekta je izdajatelj dolžan ob vpisu izročiti tudi vsakemu vpisniku ponujenih vrednostnih papirjev.

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je izdajatelj izvleček prospekta in prospekt dolžan izročiti brezplačno.

(4) Izdajatelj mora na vseh mestih za vplačevanje in vpisovanje vrednostnih papirjev omogočiti vpogled v svoj statut oziroma ustanovitveni akt in v računovodske izkaze, če so bili izdelani po pripravi prospekta.

Rok za vpisovanje

33. člen

(1) Vpisovanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe sme trajati največ tri mesece od dne, določenega za začetek vpisovanja in vplačevanja.

(2) Če je v roku iz prvega odstavka tega člena vpisanih najmanj 80% in vplačanih najmanj 50% vseh s prospektom ponujenih vrednostnih papirjev, agencija na zahtevo izdajatelja podaljša rok za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe največ za dva meseca.

(3) Vrednostnih papirjev, ki niso bili vpisani v roku, ki je predviden za vpisovanje vrednostnih papirjev z javno ponudbo, po preteku tega roka ni mogoče več vpisovati.

Prag uspešnosti javne prodaje

34. člen

Javna prodaja je uspešna, če je v roku iz 33. člena tega zakona vpisanih in vplačanih najmanj 80% vseh s prospektom ponujenih vrednostnih papirjev, razen če ni izdajatelj v prospektu določil višjega praga uspešnosti.

Odločba o uspešnosti javne prodaje

35. člen

(1) Izdajatelj mora najpozneje v sedmih dneh po izteku roka iz 33. člena tega zakona obvestiti agencijo o številu vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjev. Obvestilu mora priložiti poročila pravnih oseb, pri katerih je potekalo vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev, o vpisu in vplačilu vrednostnih papirjev.

(2) Agencija izda na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena odločbo, s katero ugotovi, da je javna prodaja uspešna oziroma neuspešna.

(3) Izdajatelj sme izdati dolžniške vrednostne papirje na podlagi javne ponudbe šele po prejemu odločbe, s katero agencija ugotovi, da je javna prodaja uspešna.

(4) Če javna prodaja ni uspešna, se šteje, da vrednostni papirji niso vpisani in je izdajatelj dolžan zagotoviti vrnitev vplačanih zneskov pri pravnih osebah, pri katerih je potekalo vplačilo.

Objava izida javne prodaje

36. člen

(1) Izdajatelj mora v dnevniku, ki izhaja na območju celotne Republike Slovenije, najpozneje v treh dneh po pre-

jemu odločbe agencije iz drugega odstavka 35. člena tega zakona oziroma v primeru iz drugega odstavka 25. člena tega zakona v roku treh dni po izteku roka iz 33. člena tega zakona, objaviti podatke o vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjih z navedbo ali je bila javna prodaja uspešna oziroma neuspešna.

(2) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino in način objave iz prvega odstavka tega člena.

3.2.5. Nadzor nad izvajanjem postopka javne ponudbe

Nadzor nad izvajanjem postopka javne ponudbe

37. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem postopka javne ponudbe opravlja agencija.

(2) Če izdajatelj agenciji ne omogoči izvajanja nadzora, agencija razveljavi postopek vpisovanja in vplačevanja vrednostnih papirjev.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena se šteje, da javna prodaja ni uspešna.

Nepravilnosti postopka javne ponudbe

38. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi nepravilnosti pri izvajanju postopka javne ponudbe in gre za nepravilnosti, ki jih izdajatelj lahko odpravi, izda odredbo, s katero izdajatelju naloži, da ugotovljene nepravilnosti odpravi. V odredbi določi rok, v katerem je izdajatelj dolžan odpraviti nepravilnosti. Odredba se vroči tudi pravnim osebam, pri katerih poteka vpisovanje vrednostnih papirjev.

(2) Izdajatelj mora v roku iz prvega odstavka tega člena odpraviti ugotovljene nepravilnosti in agenciji dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo nepravilnosti. Poročilu mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene nepravilnosti odpravljene.

(3) Če iz poročila iz drugega odstavka tega člena in priloženih dokazov izhaja, da so bile nepravilnosti odpravljene, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da so bile nepravilnosti odpravljene. V nasprotnem primeru agencija z odredbo izdajatelju naloži, da do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ustrezno dopolni poročilo in dokaze o odpravi nepravilnosti.

(4) V času od vročitve odredbe agencije iz prvega odstavka tega člena do izdaje odločbe iz tretjega odstavka tega člena mora izdajatelj ustaviti postopek vpisovanja in vplačevanja vrednostnih papirjev. V tem času rok iz prvega odstavka 33. člena tega zakona ne teče.

Razveljavitev postopka javne ponudbe

39. člen

(1) Če izdajatelj ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka 38. člena tega zakona ali če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi nepravilnosti, ki jih izdajatelj ne more odpraviti, agencija z odločbo razveljavi postopek javne ponudbe.

(2) Če se odločba iz prvega odstavka tega člena nanaša na postopek vpisovanja in vplačevanja delnic, agencija pošlje odločbo tudi pristojnemu sodišču, ki vodi sodni register, v katerem je vpisan izdajatelj teh delnic.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da javna prodaja ni uspešna.

Stroški nadzora

40. člen

(1) Kadar so bile pri opravljanju nadzora ugotovljene nepravilnosti postopka javne ponudbe, mora izdajatelj agenciji plačati pavšalno nadomestilo, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa agencije.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči agencija z odločbo.

(3) Pravnomočna odločba o povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

3.2.6. Izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja

Izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja

41. člen

(1) Če je bila javna ponudba uspešna, vroči agencija izvod odločbe iz drugega odstavka 35. člena tega zakona tudi borzi in klirinško depotni družbi.

(2) Izdajatelj mora klirinško depotni družbi izdati nalog za izdajo vrednostnih papirjev, ki so bili predmet javne ponudbe, v nematerializirani obliki, v roku 15 dni šteto od dneva, ko se izpolnijo pogoji za njihovo izdajo.

(3) Izdajatelj mora v roku iz drugega odstavka tega člena predložiti izvod prospekta borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

(4) Klirinško depotna družba mora obvestiti borzo o izdaji vrednostnih papirjev, ki so bili predmet javne ponudbe, v nematerializirani obliki, v roku treh delovnih dni po izdaji.

(5) Borza je dolžna uvrstiti vrednostne papirje, ki so bili predmet javne ponudbe, na prosti trg v roku 8 dni po prejemu obvestila iz četrtega odstavka tega člena, če vrednostni papirji izpolnjujejo pogoje za organizirano trgovanje, razen če izdajatelj v tem roku vloži zahtevo za uvrstitev vrednostnih papirjev v borzno kotacijo.

(6) Za nadzor agencije nad izpolnitvijo obveznosti izdajatelja iz drugega in tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 69. člena tega zakona.

3.3. Javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

3.3.1. Splošne določbe

Javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

42. člen

(1) Za javno prodajo vrednostnih papirjev izdajatelja s sedežem v državi članici oziroma tujini (v nadaljnjem besedilu: tuji izdajatelj) veljajo določbe tega zakona o prvi oziroma nadaljnji javni prodaji vrednostnih papirjev, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Vrednostne papirje tujega izdajatelja je dopustno javno ponujati na območju Republike Slovenije samo pod pogoji in na način določen v tem poglavju.

(3) Pred začetkom javne prodaje vrednostnih papirjev tujega izdajatelja je potrebno pridobiti tudi dovoljenje drugega pristojnega organa, če tako določa zakon, ki ureja devizno poslovanje.

3.3.2. Prva javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

Prva javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

43. člen

(1) Vrednostne papirje tujega izdajatelja, lahko javno ponudi samo borzno posredniška družba, ki ima dovoljenje za opravljanje storitev izvedbe prvih prodaj, in je s tujim izdajateljem v zvezi s temi vrednostnimi papirji sklenila pogodbo o opravljanju teh storitev.

(2) Nihče drug razen borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena ne sme javno ponujati vrednostnih papirjev tujega izdajatelja.

Dovoljenje za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

44. člen

(1) Pred začetkom javne ponudbe vrednostnih papirjev tujega izdajatelja mora borzno posredniška družba iz 43. člena tega zakona pridobiti dovoljenje agencije za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja.

(2) Za odločanje o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 21. člena tega zakona.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

45. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja je potrebno priložiti:

1. dva izvoda osnutka prospekta,
2. osnutek poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev z vsebino, določeno v 31. členu tega zakona,
3. pogodbo z izdajateljem vrednostnih papirjev,
4. drugo dokumentacijo, iz katere izhaja, da je zahtevek za izdajo dovoljenja utemeljen.

Uporaba določb o prospektu

46. člen

(1) Za prospekt za javno ponudbo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja se uporabljajo določbe tega zakona o prospektu.

(2) Za škodo iz 23. člena tega zakona odgovarja imetnik vrednostnih papirjev tujega izdajatelja tudi borzno posredniška družba iz 43. člena tega zakona solidarno z osebami iz 23. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko izdajatelj, ki v državi članici hkrati opravlja postopek javne ponudbe istih vrednostnih papirjev, predloži overjen prevod popolnega prospekta, ki ga je odobril pristojni organ države članice, dopolnjen s podatki, ki so pomembni za prodajo vrednostnih papirjev na območju Republike Slovenije.

- (4) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše:
 1. podrobnejšo vsebino podatkov, s katerimi mora izdajatelj dopolniti prospekt,
 2. listine, ki jih mora tuji izdajatelj priložiti za izdajo dovoljenja, in s katerimi dokazuje, da so izpolnjeni pogoji za priznanje prospekta.

Uporaba določb o postopku javne ponudbe

47. člen

(1) Za postopek javne ponudbe vrednostnih papirjev tujega izdajatelja se uporabljajo določbe tega zakona o postopku javne ponudbe in o nadzoru nad javno ponudbo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora obveznosti iz prvega odstavka 35. člena, 36. člena in drugega in četrtega odstavka 38. člena tega zakona namesto izdajatelja izpolniti borzno posredniška družba iz 43. člena tega zakona.

3.3.3. Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

48. člen

Nadaljnja javna prodaja vrednostnih papirjev tujega izdajatelja je na območju Republike Slovenije dopustna samo na organiziranem trgu.

Dovoljenje za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji
tujega izdajatelja

49. člen

(1) Za dovoljenje za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za organizirano trgovanje, razen določb 61. člena in 2. točke tretjega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja mora tuji izdajatelj priložiti tudi potrdilo družbe, ki vodi register izdanih vrednostnih papirjev tujega izdajatelja, o veljavnosti izdaje ter prenosov oziroma trgovanja z vrednostnimi papirji, na katere se nanaša zahteva iz 55. člena tega zakona in listino o vsebini tujega prava, ki velja za vrednostne papirje, na katere se nanaša zahteva, glede veljavnosti izdaje in načina in veljavnosti prenosov in trgovanja s temi vrednostnimi papirji.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko izdajatelj, katerega popoln prospekt je pregledal in odobril pristojni organ države članice v roku največ treh mesecev pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje po tem zakonu, oziroma je v tem roku popoln prospekt za borzno kotacijo pregledal in odobril pristojni organ države članice, predloži overjen prevod tega prospekta, dopolnjen s podatki, ki so pomembni za prodajo vrednostnih papirjev na območju Republike Slovenije.

(4) V primeru iz tretjega odstavka člena se smiselno uporablja določba četrtega odstavka 46. člena tega zakona.

3.4. Nejavna ponudba in omejitve trgovanja z vrednostnimi papirji

Obvestilo o nejavni ponudbi

50. člen

O nameravani izdaji vrednostnih papirjev iz tretjega odstavka 15. člena oziroma nejavni ponudbi iz prvega odstavka 18. člena tega zakona mora izdajatelj vrednostnih papirjev predhodno obvestiti agencijo in ji predložiti sklep o izdaji vrednostnih papirjev.

Omejitve trgovanja z nejavno ponujenimi vrednostnimi papirji

51. člen

(1) Z vrednostnimi papirji izdanimi na podlagi tretjega odstavka 15. člena oziroma prvega odstavka 18. člena tega zakona se ne sme trgovati na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, niti jih kako drugače javno ponujati.

(2) Za fizično osebo, ki je sklenila pogodbo na podlagi ponudbe iz prejšnjega odstavka tega člena, se šteje, da jo je sklenila na podlagi prevare.

(3) Določba prvega odstavka tega člena ne veljajo za delnice iz 2. točke tretjega odstavka 15. člena tega zakona, če je izdajatelj za delnice, ki se ob izvedbi zamenjave zaradi spremembe nominalnega zneska razveljavijo, pridobil dovoljenje za javno prodajo oziroma za organizirano trgovanje.

Dovoljenje za organizirano trgovanje

52. člen

Z vrednostnimi papirji iz prvega odstavka 51. člena se lahko prične trgovati na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če izdajatelj ob izdaji ali kasneje pridobi dovoljenje agencije za organizirano trgovanje.

Dovoljenje za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev
kasnejše izdaje

53. člen

Če izdajatelj pridobi dovoljenje za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev kasnejše izdaje, ki tvorijo z vrednostnimi papirji iz prvega odstavka 51. člena tega zakona isti razred, se lahko prične trgovati na organiziranem trgu vrednostnih papirjev s celotnim razredom teh vrednostnih papirjev.

Umik delnic z organiziranega trga

54. člen

(1) Če je družba uspešno opravila javno prodajo delnic oziroma pridobila dovoljenje za organizirano trgovanje, lahko skupščina družbe sprejme sklep o umiku teh delnic z organiziranega trga.

(2) Glede sklepa skupščine o umiku delnic z organiziranega trga in pravic ugovarjajočega delničarja se smiselno uporabljajo določbe drugega do petega odstavka 542. člena in določbe 545. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93).

(3) Z dnem veljavnosti sklepa iz prvega odstavka tega člena pričnejo za trgovanje z delnicami veljati omejitve iz prvega odstavka 51. člena tega zakona.

3.5. Dovoljenje za organizirano trgovanje in nadaljnja javna prodaja

Zahteva za izdajo dovoljenja za organizirano
trgovanje

55. člen

(1) Dovoljenje za organizirano trgovanje izda agencija na pisno zahtevo izdajatelja.

(2) Zahteva iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke navedene v drugem odstavku 20. člena tega zakona in navedbo oseb, ki so imetniki najmanj 10% izdaje vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka tega člena je potrebno priložiti:

1. listine, navedene v 1.-7. in 9. točki tretjega odstavka 20. člena,

2. potrdilo klirinško depotne družbe, da so bili vrednostni papirji, na katere se nanaša zahteva, izdani v nematerializirani obliki,

3. dokaz o obvestilu imetnikov iz 56. člena tega zakona.

Obvestilo imetnikom

56. člen

(1) Izdajatelj iz prvega odstavka 55. člena tega zakona mora o vložitvi zahteve za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje z imenskimi vrednostnimi papirji obvestiti osebe, ki so imetniki najmanj 10% izdaje vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva.

(2) V obvestilu iz prvega odstavka tega člena mora izdajatelj imetnike poučiti o pravici opraviti javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje teh vrednostnih papirjev.

(3) Agencija lahko predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz prejšnjih odstavkov tega člena.

(4) Izdajatelj mora obvestilo vročiti imetnikom neposredno ali s priporočeno pošto pošiljko.

Odločanje o dovoljenju za organizirano trgovanje

57. člen

(1) Za odločanje o dovoljenju za organizirano trgovanje se smiselno uporabljajo določbe 21. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje tudi, če vrednostni papirji, na katere se nanaša zahteva, niso bili izdani v nematerializirani obliki.

(3) O dovoljenju za organizirano trgovanje odloči agencija po izteku roka iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona.

Dovoljenje za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje

58. člen

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka 21. člena tega zakona, lahko oseba, ki je imetnik najmanj 10% izdaje vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva izdajatelja iz 55. člena tega zakona, opravi javno ponudbo teh vrednostnih papirjev zaradi nadaljnje prodaje, po postopku določenem v tem poglavju, če je z borzno posredniško družbo, ki ima dovoljenje za opravljanje storitev odkupovanja in priprave novih izdaj, v zvezi s temi vrednostnimi papirji sklenila pogodbo o opravljanju teh storitev in če za to pridobi dovoljenje agencije.

(2) Zahtevo za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje mora v imenu in za račun imetnika vložiti borzno posredniška družba iz prvega odstavka tega člena.

(3) Zahtevo za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje mora borzno posredniška družba iz prvega odstavka tega člena vložiti najkasneje v roku 30 dni šteto od dneva, ko je imetnik prejel obvestilo iz 56. člena tega zakona.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje je potrebno priložiti osnutek javnega poziva za nakup in vplačilo vrednostnih papirjev.

(5) Za poziv za nakup in vplačevanje vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 31. člena tega zakona.

(6) Nepravočasno zahtevo in zahtevo, ki jo je vložila neupravičena oseba, agencija zavrže.

Odločanje o dovoljenju za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje

59. člen

Agencija izda dovoljenje za javno ponudbo zaradi nadaljnje prodaje, če je izdajatelj pridobil dovoljenje za organizirano trgovanje s temi vrednostnimi papirji in če ugotovi, da poziv za nakup in vplačevanje vrednostnih papirjev vsebuje vse podatke iz petega odstavka 58. člena tega zakona.

Postopek javne ponudbe zaradi nadaljnje prodaje

60. člen

Za postopek javne ponudbe zaradi nadaljnje prodaje se smiselno uporabljajo določbe razdelka o postopku javne ponudbe, razen določb 34. do 36. člena tega zakona, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Začetek organiziranega trgovanja

61. člen

(1) Izvod odločbe o izdaji dovoljenja za organizirano trgovanje vroči agencija tudi borzi in klirinško depotni družbi.

(2) Hkrati z vročitvijo odločbe agencija obvesti borzo in klirinško depotno družbo o zahtevi za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje, če je bila takšna zahteva vložena.

(3) Kadar zahteva za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje ni bila vložena, je dolžna borza uvrstiti vrednostni papir, na katerega se nanaša dovoljenje za nadaljnjo javno prodajo na prosti trg v roku 8 dni po prejemu odločbe iz prvega odstavka tega člena, razen če izdajatelj v tem roku vloži zahtevo za uvrstitev vrednostnih papirjev v borzno kotacijo.

(4) Kadar je bila vložena zahteva za izdajo dovoljenja za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje, je dolžna borza uvrstiti vrednostni papir, na katerega se nanaša dovoljenje za nadaljnjo javno prodajo na prosti trg v roku 8 dni, ki se šteje:

1. od vročitve odločbe agencije, s katero je bila zahteva imetnika zavržena oziroma zavrnjena;

2. od izteka roka za nakup in vplačilo vrednostnih papirjev, če je bilo izdano dovoljenje za javno ponudbo zaradi nadaljnje javne prodaje.

(5) Izdajatelj mora v roku 8 dni po prejemu odločbe o izdaji dovoljenja za organizirano trgovanje predložiti izvod prospekta borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

4. DOLŽNOST POROČANJA JAVNIH DRUŽB

4.1. Vsebina dolžnosti poročanja

Vsebina in način poročanja

62. člen

(1) Javna družba mora poročati o svojem finančnem in pravnem položaju ter poslovanju s predložitvijo in objavo revidiranega letnega poročila in rednim obveščanjem o vseh poslovnih dogodkih, ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je.

(2) Javna družba, katere delnice so bile sprejete v kotacijo na borzi, mora poročati o svojem finančnem in pravnem položaju ter poslovanju tudi s predložitvijo in objavo polletnega poročila.

(3) Kadar je v tem zakonu določeno, da mora javna družba objaviti določena pravna dejstva oziroma druga dejstva in okoliščine, jih mora objaviti v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, oziroma na drug ustrezen način, ki ga predpiše agencija.

Predložitev revidiranega letnega poročila

63. člen

(1) Javna družba mora agenciji predložiti revidirano letno poročilo v 30 dneh po prejemu revizijskega poročila, najkasneje pa v šestih mesecih po preteku poslovnega leta. Letno poročilo mora poleg podatkov, ki jih mora obsegati letno poročilo vsake gospodarske družbe, v posebni prilogi vsebovati tudi navedbo pomembnejših sprememb vseh podatkov, ki so vsebovani v prospektu.

(2) Letno poročilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati konsolidirane računovodske izkaze tudi, če izdajatelj takšnih izkazov po določbah zakona o gospodarskih družbah ni dolžan sestavljati, kadar mora izdajatelj takšne izkaze sestavljati na podlagi računovodskih standardov.

(3) Kadar se z vrednostnimi papirji javne družbe trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, mora le-ta v roku iz prvega odstavka tega člena predložiti revidirano letno poročilo tudi borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

(4) Kadar skupščina izdajatelja zavrne revidirano letno poročilo iz prvega odstavka tega člena, mora izdajatelj to agenciji in borzi sporočiti najkasneje naslednji delovni dan in ji predložiti overjen prepis zapisnika skupščine.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

64. člen

(1) Javna družba mora v roku osem dni šteto od izteka roka iz prvega odstavka 63. člena tega zakona objaviti povzetek revidiranega letnega poročila, ki mora vsebovati:

1. povzetek letnih računovodskih izkazov z mnenjem revizorja,

2. navedbo pomembnejših sprememb podatkov, ki so vsebovani v prospektu,

3. navedbo, da je celotno letno poročilo na vpogled na sedežu javne družbe.

(2) Besedilo povzetka iz prvega odstavka tega člena mora javna družba pred objavo predložiti agenciji skupaj z revidiranim letnim poročilom iz 63. člena tega zakona.

(3) Kadar se z vrednostnimi papirji javne družbe trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, mora le-ta besedilo povzetka iz prvega odstavka tega člena predložiti tudi borzi in vsaki od borzno posredniških družb.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prvega odstavka tega člena in način njegove objave.

(5) V primeru iz četrtega odstavka 63. člena tega zakona mora izdajatelj objaviti sklep skupščine na enak način kot je bil objavljen povzetek iz prvega odstavka tega člena.

Polletno poročilo

65. člen

(1) Javna družba, katere delnice so bile sprejete v kotacijo na borzi, mora najpozneje v dveh mesecih po končanem polletnem obračunskem obdobju agenciji predložiti polletno poročilo o svojem poslovanju.

(2) Polletno poročilo mora poleg podatkov o poslovnem izidu v posebni prilogi vsebovati tudi navedbo pomembnejših podatkov, ki so vsebovani v prospektu.

(3) Za polletno poročilo se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 63. člena in 64. člen tega zakona.

Sprotno obveščanje

66. člen

(1) Javna družba mora nemudoma javno objaviti informacije o pravnih oziroma poslovnih dogodkih oziroma druge informacije, ki se tičejo javne družbe oziroma njenega poslovanja ali ki se nanašajo na finančni instrument, katerega izdajateljica je, oziroma druge informacije, ki imajo značilnosti notranje informacije iz 275. člena tega zakona, in ki bi lahko pomembneje vplivale na ceno finančnega instrumenta, ter zagotoviti, da so vse informacije, ki imajo značilnosti notranje informacije iz 275. člena tega zakona, najmanj sedem dni objavljene tudi na njeni uradni spletni strani. Prav tako mora javna družba nemudoma objaviti vse spremembe v zvezi z objavljenimi informacijami na enak način kot je objavila pretekle informacije.

(2) Informacije iz prvega odstavka tega člena, je javna družba pred njihovo javno objavo, dolžna predložiti agenciji, kadar se s finančnimi instrumenti te družbe trguje na katerem od organiziranih trgov pa tudi borzi.

(3) Agencija lahko na podlagi obrazložene zahteve javno družbo oprosti dolžnosti takojšnje javne objave informacij iz prvega odstavka tega člena v primeru, ko bi njihova takojšnja javna objava oziroma razkritje javnosti resno ogrozilo upravičene interese javne družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je javna objava teh informacij oziroma njihovo razkritje javnosti zgolj časovno odloženo, pri čemer se v zahtevi navede predviden čas odložitve javne objave,

2. če javna družba zagotovi, da se z odložitvijo razkritja teh informacij ne bo zavajalo javnosti in vlagateljev glede podatkov, ki so pomembni za odločitve o pridobitvi ali odtutitvi finančnih instrumentov,

3. če javna družba zagotovi zaupnost teh informacij do njihovega razkritja javnosti, in

4. če odložitev javne objave oziroma razkritja teh informacij javnosti ni v nasprotju z javnim interesom.

(4) Za upravičen interes iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti naslednje okoliščine:

1. pogajanja v teku ali z njimi povezana ravnanja, če bi javno razkritje informacij iz prvega odstavka tega člena javnosti, lahko vplivalo na potek teh pogajanj oziroma z njimi povezanih ravnanj;

2. odločitve sprejete oziroma pogodbe ali drugi pravni posli sklenjeni s strani članov uprave izdajatelja, za veljavnost katerih je potrebno soglasje drugega organa izdajatelja, in bi javno razkritje informacij iz prvega odstavka tega člena pred pridobitvijo tega soglasja ter sočasno razkritje informacije o potrebnosti pridobitve navedenega soglasja javnosti, lahko ogrozilo oziroma vplivalo na pravilnost ocene razkritih informacij iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pri zagotavljanju zaupnosti notranjih informacij na podlagi 3. točke tretjega odstavka tega člena mora izdajatelj vzpostaviti evidentiran in nadzorovan dostop do teh informacij tako, da:

1. se prepreči dostop nepooblaščenih oseb do teh informacij, in

2. sprejme ukrepe, potrebne za seznanitev oseb, pooblaščenih za dostop do teh informacij o zakonskih obveznostih zagotavljanja zaupnosti informacij ter o sankcijah v zvezi s kršitvami teh obveznosti, zlorabo ali širjenjem teh informacij v nasprotju z določili tega zakona, in

3. sprejme ukrepe za takojšnje razkritje notranjih informacij javnosti v primeru, da ni uspel zagotoviti zaupnosti teh informacij.

(6) Izdajatelj odgovarja za točnost in popolnost informacij, ki jih je navedel v obrazložitvi zahteve iz tretjega odstavka tega člena ter za odložitev javne objave informacij iz prvega odstavka tega člena.

(7) Izdajatelj mora takoj, ko je to mogoče, javno objaviti informacije, ki so bile predmet zahteve iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Če izdajatelj ali fizična oziroma pravna oseba, ki nastopa v njegovem imenu ali za njegov račun, pri izvrševanju svojih delovnih ali poklicnih nalog, razkrije informacijo iz prvega odstavka tega člena, tretji osebi, kot je to določeno v 1. točki petega odstavka 276. člena tega zakona, mora to informacijo oziroma dogodek v celoti javno objaviti, in sicer:

1. sočasno z razkritjem te informacije tretji osebi, če je bilo razkritje namerno, ali

2. nemudoma, v primeru nenamernega razkritja informacije oziroma dogodka tretji osebi,

razen če je tretja oseba, ki je pridobila te informacije, zavezana k varovanju zaupnih podatkov na podlagi pogodbe, pravil internih aktov, zakona oziroma drugih predpisov.

(9) Določbe tretjega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za oprostitev dolžnosti poročanja javne družbe v zvezi z objavo informacij iz prvega odstavka tega člena v prospektu oziroma letnem oziroma polletnem poročilu.

(10) Agencija s predpisom določi:

1. podrobnejšo vsebino, način in roke za objave oziroma obvestila iz prvega, drugega, sedmega in osmega odstavka tega člena,

2. podrobnejše pogoje oziroma okoliščine, na podlagi katerih lahko izdajatelj v skladu s tretjim odstavkom tega člena odloži javno objavo oziroma razkritje notranjih informacij, pravnih in poslovnih dogodkov javnosti,

3. podrobnejšo vsebino zahteve iz tretjega odstavka tega člena,

4. način, na katerega mora izdajatelj na podlagi določb 3. točke tretjega odstavka tega člena zagotavljati zaupnost informacij.

(11) Obveznost objave po prvem odstavku tega člena ter določbe tretjega do devetega odstavka tega člena se ne uporabljajo za izdajatelje, ki niso vložili zahteve za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje, oziroma ki niso pridobili dovoljenja za trgovanje z njihovimi finančnimi instrumenti na organiziranih trgih Republike Slovenije oziroma držav članic Evropske unije.

(12) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se do objave izida javne prodaje iz 26. člena tega zakona, določbe prvega odstavka tega člena uporabljajo tudi za izdajatelja, ki je pridobil dovoljenje agencije za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev.

Odgovornost za pravilnost poročil

67. člen

Glede odgovornosti za resničnost podatkov vsebovanih v letnih oziroma polletnih poročilih, obvestilih o poslovnih dogodkih in v obvestilih o spremembah deleža glasovalnih pravic ali udeležbe v kapitalu javne družbe se smiselno uporabljajo določbe o odgovornosti za resničnost podatkov v prospektu.

4.2. Nadzor nad poročanjem javnih družb

Nadzor nad poročanjem javnih družb

68. člen

Nadzor nad poročanjem javnih družb opravlja agencija.

Kršitev obveznosti poročanja

69. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da javna družba v zvezi s poročanjem krši določbe tega poglavja oziroma 240. člena tega zakona, izda odredbo, s katero javni družbi naloži, da ugotovljene kršitve odpravi. V odredbi določi rok, v katerem je javna družba dolžna odpraviti kršitve.

(2) Javna družba je dolžna v roku iz prvega odstavka tega člena odpraviti ugotovljene kršitve in agenciji dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilo je dolžna priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(3) Če iz poročila iz drugega odstavka tega člena in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene.

(4) Če javna družba ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena oziroma, če izdajatelj agenciji ne omogoči izvajanja nadzora, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da izdajatelj krši obveznost poročanja. Izvod odločbe se vroči tudi borzi.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko agencija po pravnomočnosti odločbe iz četrtega odstavka tega člena tudi javno objavi ugotovljene kršitve dolžnosti poročanja javne družbe.

4.3. Prenehanje dolžnosti poročanja

Prenehanje dolžnosti poročanja

70. člen

(1) Obveznost poročanja javne družbe – izdajatelja delnic, ki velja samo v zvezi z izdajo delnic preneha:

1. z dnem, ko postane veljaven sklep iz 54. člena tega zakona o umiku delnic z organiziranega trga; ali

2. z dnem vpisa preoblikovanja v sodni register, če se javna družba preoblikuje v drugo pravno organizacijsko obliko.

(2) Obveznost poročanja javne družbe – izdajatelja obveznic oziroma drugih dolžniških vrednostnih papirjev, ki velja samo v zvezi z izdajo teh vrednostnih papirjev, preneha, ko zapadejo vse obveznosti izdajatelja iz teh vrednostnih papirjev.

4.4. Register dovoljenj

Register dovoljenj

71. člen

(1) Agencija vodi register izdanih dovoljenj za javno ponudbo oziroma organizirano trgovanje (v nadaljnjem besedilu: register dovoljenj).

(2) V register dovoljenj se vpisujejo podatki o izdajatelju in vrednostnem papirju.

(3) Sestavni del registra za posameznega izdajatelja so tudi prospekt za javno ponudbo oziroma nadaljnjo javno prodajo, revidirana letna poročila in njihovi povzetki, polletna poročila in njihovi povzetki ter poročila o poslovnih dogodkih.

(4) Register dovoljenj je javen.

(5) Natančnejšo vsebino registra dovoljenj in način javnega dostopa do podatkov določi agencija.

5. OPRAVLJANJE STORITEV V ZVEZI Z VREDNOSTNIMI PAPIRJI

5.1. Storitve v zvezi z vrednostnimi papirji

Uporaba določb

72. člen

Določbe tega poglavja o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji se primerno uporabljajo tudi za storitve, katerih predmet so izvedeni finančni instrumenti (v nadaljnjem besedilu: storitve v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti).

Vrste storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

73. člen

(1) Storitve v zvezi z vrednostnimi papirji po tem zakonu so naslednje storitve:

1. sprejemanje in posredovanje naročil za nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki jih izvršujejo druge borzno posredniške družbe (posredovanje naročil);

2. nakup ali prodaja vrednostnih papirjev po nalogu in za račun stranke (borzno posredovanje);

3. nakup ali prodaja vrednostnih papirjev po nalogu in za račun borzno posredniške družbe (trgovanje za svoj račun);

4. gospodarjenje z vrednostnimi papirji po nalogu in za račun posamezne stranke (gospodarjenje z vrednostnimi papirji);

5. posebne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji;

6. pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Posebne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji so naslednje storitve:

1. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun izdajatelja vrednostnih papirjev, potrebnih za uspešno prvo prodajo vrednostnih papirjev, brez obveznosti odkupiti vrednostne papirje, ki v postopku prve prodaje ne bi bili prodani investitorjem (izvedba prvih prodaj brez obveznosti odkupa);

2. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun izdajatelja vrednostnih papirjev potrebnih za uspešno prvo prodajo vrednostnih papirjev, z obveznostjo odkupiti vrednostne papirje, ki v postopku prve prodaje ne bi bili prodani investitorjem (izvedba prvih prodaj z obveznostjo odkupa);

3. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun izdajatelja ali imetnika vrednostnih papirjev potrebnih za uvrstitev vrednostnih papirjev na organiziran trg (storitve v zvezi z uvedbo vrednostnih papirjev v javno trgovanje).

Pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji

74. člen

(1) Pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji so naslednje storitve:

1. svetovanje v zvezi z nakupom oziroma prodajo vrednostnih papirjev (investicijsko svetovanje);

2. vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev imetnikov pri klirinško depotni družbi in izvrševanje nalogov imetnikov za prenos vrednostnih papirjev med računi imetnikov (vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev);

3. hramba vrednostnih papirjev, izdanih kot pisne listine, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu (hramba vrednostnih papirjev);

4. opravljanje vseh ali nekaterih poslov in dejanj za račun tretje osebe potrebnih za izvedbo združitve oziroma prevzema delniške družbe (storitve v zvezi s prevzemi).

(2) Dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji ni mogoče izdati samo za pomožne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

Opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

75. člen

Storitve v zvezi z vrednostnimi papirji lahko opravlja:

1. borzno posredniška družba, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije;

2. podružnica tuje borzno posredniške družbe, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije;

3. borzno posredniška družba države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom pooblaščen neposredno opravljati storitev v zvezi z vrednostnimi papirji na območju Republike Slovenije;

4. banka, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

Prepoved opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

76. člen

(1) Nihče drug razen oseb iz 75. člena tega zakona ne sme opravljati storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za naslednje storitve:

1. storitve svetovanja, kadar so povezane s svetovanjem glede finančne reorganizacije, razvojne strategije ali svetovanjem v zvezi s prevzemom gospodarske družbe;

2. storitve svetovanja, kadar takšno svetovanje nudijo odvetniki oziroma davčni svetovalci v okviru opravljanja svojega poklica;

3. sprejemanje nalogov komitentov borzno posredniške družbe za nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, kadar naloge v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejema druga pravna oseba na podlagi pogodbe z borzno posredniško družbo;

4. sprejemanje nalogov imetnikov nematerializiranih vrednostnih papirjev za prenos vrednostnih papirjev med računi imetnikov, kadar naloge v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejema druga pravna oseba na podlagi pogodbe z borzno posredniško družbo;

5. storitve v zvezi s prevzemi;

6. sklepanje poslov z vrednostnimi papirji za svoj račun.

5.2. Borzno posredniška družba

5.2.1. Splošne določbe

Pravno organizacijska oblika

77. člen

Borzno posredniška družba je lahko organizirana kot delniška družba ali kot družba z omejeno odgovornostjo.

Uporaba določb zakona o gospodarskih družbah

78. člen

(1) Za borzno posredniške družbe se uporabljajo določbe ZGD, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delnice in delničarje v borzno posredniški družbi, ki je organizirana kot delniška družba, se smiselno uporabljajo za poslovne deleže

in družbenike borzno posredniške družbe, ki je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo.

5.2.2. Dejavnosti borzno posredniške družbe

Dejavnosti borzno posredniške družbe

79. člen

(1) Borzno posredniška družba ne sme opravljati nobenih drugih dejavnosti, razen storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko borzno posredniška družba opravlja tudi naslednje storitve:

1. sprejemanje naročil strank za odkup neprenosljivih investicijskih kuponov vzajemnih skladov iz ZISDU-1 in posredovanje teh naročil družbam, ki upravljajo te vzajemne sklade, ter

2. prodajo neprenosljivih investicijskih kuponov vzajemnih skladov iz ZISDU-1 v skladu s 7. členom ZISDU-1 na podlagi pooblastila iz šestega odstavka 5. člena ZISDU-1.

(3) Za storitve iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o drugih storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji.

5.2.3. Osnovni kapital in delnice borzno posredniške družbe

Osnovni kapital

80. člen

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala borzno posredniške družbe je 150.000.000 tolarjev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je najnižji znesek osnovnega kapitala borzno posredniške družbe 25.000.000 tolarjev, če borzno posredniška družba ne opravlja storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa in dejavnosti trgovanja z vrednostnimi papirji.

Delnice borzno posredniške družbe

81. člen

(1) Delnice borzno posredniške družbe so lahko le imenske delnice.

(2) Delnice borzno posredniške družbe se lahko vplačajo samo v denarju in morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(3) Delnice borzno posredniške družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

5.2.4. Kvalificirani deleži

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

82. člen

(1) Za pridobitev delnic borzno posredniške družbe, na podlagi katere oseba posredno ali neposredno doseže ali preseže kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani imetnik) v borzno posredniški družbi je potrebno predhodno pridobiti dovoljenje agencije.

(2) Oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora za vsako nadaljnjo pridobitev delnic borzno posredniške družbe, na podlagi katere doseže ali preseže mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu borzno posredniške družbe ali na podlagi katerih oseba postane obvladujoča družba borzno posredniške družbe, pridobiti predhodno dovoljenje agencije.

(3) Če namerava oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena odtujiti delnice tako, da bi se zaradi tega njen delež zmanjšal pod mejo, za

katero je pridobila dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti agencijo.

(4) Agencija predpiše način obveščanja iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Agencija se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena posvetovati s pristojnim nadzornim organom druge države članice, če je bodoči pridobitelj kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena ena od naslednjih oseb:

1. borzno posredniška družba, ki je v tej drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma banka ali zavarovalnica, ki je v tej drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma zavarovalniških storitev,

2. fizična ali pravna oseba, ki obvladuje borzno posredniško družbo, banko oziroma zavarovalnico iz 1. točke;

3. odvisna družba borzno posredniške družbe, banke oziroma zavarovalnice iz 1. točke;

4. pravna oseba, ki jo obvladuje ista oseba, ki obvladuje borzno posredniško družbo, banko oziroma zavarovalnico iz 1. točke.

(6) Če je bodoči pridobitelj kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena borzno posredniška družba države članice oziroma tuja borzno posredniška družba ali druga nadzorovana finančna organizacija države članice oziroma tuje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, takšno soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

(7) Dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena preneha veljati, če oseba:

1. v šestih mesecih od vročitve odločbe agencije o izdaji dovoljenja, ne pridobi delnic, na katere se dovoljenje nanaša, ali

2. odtuji delnice, na katere se dovoljenje nanaša, tako, da se zaradi tega njen delež zniža pod mejo, za katero je pridobila dovoljenje agencije.

Odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža

83. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 82. člena tega zakona, je treba priložiti listine iz 4. oziroma 5. točke 93. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 82. člena tega zakona, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja:

1. da bi bilo zaradi pravnega oziroma finančnega položaja bodočega kvalificiranega imetnika oziroma zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, lahko ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja;

2. da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad borzno posredniško družbo.

Med podatke, s katerimi agencija razpolaga, se štejejo tudi informacije oziroma mnenja pridobljena na podlagi 93. a člena tega zakona.

(3) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega

ga odstavka 82. člena tega zakona tujemu kvalificiranemu imetniku, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(4) Pred odločitvijo na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka tega člena mora dati agencija osebi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja.

(5) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

Sankcije za kršitev in odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

84. člen

(1) Če oseba pridobi oziroma ima delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona, iz delnic borzno posredniške družbe, s katerimi bi bila udeležena pri upravljanju borzno posredniške družbe v deležu, glede katerega bi bila dolžna pridobiti dovoljenje agencije, nima glasovalne pravice.

(2) Glasovalne pravice iz prvega odstavka tega člena se za čas, dokler iz teh delnic imetnik, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona, nima glasovalnih pravic, prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev borzno posredniške družbe v sorazmerju z njihovo udeležbo v osnovnem kapitalu borzno posredniške družbe, tako da je imetnik pri glasovanju udeležen zgolj z deležem delnic, za pridobitev katerega ne potrebuje dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 82. člena tega zakona.

(3) Agencija odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja;

3. če je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad borzno posredniško družbo;

4. v primeru tujega kvalificiranega imetnika: če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(4) S pravnomočnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz prvega odstavka tega člena.

(5) Postopek odvzema dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in postopek odvzema dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji se lahko združita.

(6) Če imetnik pridobi delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona in v enem mesecu od pridobitve delnic ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 82. člena tega zakona, mu agencija z odredbo o odpravi kršitev naloži, da delnice, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona odtuji v roku, določenem z odredbo, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(7) Imetnik iz šestega odstavka tega člena mora do roka, določenega v odredbi, agenciji predložiti poročilo o odtutitvi delnic, ki mora obsegati podatke o pridobitелju oziroma pridobiteljih delnic, in ji predložiti dokazilo o odtutitvi.

(8) Agencija lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjavi, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Agencija lahko v postopku presoje, ali je imetnik iz šestega odstavka tega člena ravnal v skladu z odredbo, izvede dokaze o dejstvu, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prejšnjega stavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 373.a člena tega zakona.

(9) Če imetnik iz šestega odstavka tega člena delnic ne odtuji v roku, določenem z odredbo agencije oziroma če agencija v postopku po osmem odstavku tega člena ugotovi, da ima pridobitelj delnic iz sedmega odstavka tega člena delnice v svojem imenu in za račun imetnika iz šestega odstavka tega člena, izda odločbo, s katero ugotovi, da imetnik iz šestega odstavka tega člena ni ravnal v skladu z odredbo. Odločba iz prejšnjega stavka se vroči tudi borzno posredniški družbi.

(10) Od izdaje odločbe iz devetega odstavka tega člena imetnik iz šestega odstavka tega člena oziroma pridobitelj teh delnic iz sedmega odstavka tega člena, iz delnic, ki jih ima v nasprotju z odredbo agencije iz šestega odstavka tega člena, v razmerju do borzno posredniške družbe ne more uresničevati nobenih pravic. Agencija v izreku odločbe iz devetega odstavka tega člena navede podatke o imetniku iz šestega odstavka tega člena oziroma pridobiteljih in številu delnic, v zvezi s katerimi navedene osebe v razmerju do borzno posredniške družbe ne morejo uresničevati nobenih pravic in prepove borzno posredniški družbi, da bi navedenim osebam na kakršenkoli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic.

(11) Če je borzno posredniška družba v obdobju od izdaje odločbe agencije iz devetega odstavka tega člena do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala odločba agencije, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora borzno posredniška družba dividendo, ki pripada navedenim delnicam izplačati novemu imetniku v osmih dneh po tem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

(12) Določbe šestega do enajstega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v naslednjih primerih:

1. če imetnik pridobi delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 82. člena tega zakona in v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 82. člena, pa je ta zahteva zavrnjena, zavržena oziroma umaknjena, ali

2. če je imetniku odvzeto dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka 82. člena tega zakona.

Obvestilo o delničarskem sporazumu

84.a člen

Če posamezni delničarji borzno posredniške družbe sklenejo sporazum, s katerim se dogovorijo o usklajenem izvrševanju upravljalških upravičenj iz delnic, katerih imetniki so, mora vsak izmed njih v treh delovnih dneh od sklenitve sporazuma obvestiti agencijo o sklenitvi sporazuma in obvestilu priložiti kopijo tega sporazuma. V primeru iz prejšnjega stavka lahko sklenitelji sporazuma pooblastijo posameznega sklenitelja, da v imenu ostalih skleniteljev obvesti agencijo o sklenitvi sporazuma in mu predloži njegovo fotokopijo.

Predhodno pisno obvestilo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v tuji finančni organizaciji

84.b člen

(1) Borzno posredniška družba mora četrtletno pisno obveščati agencijo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v drugi borzno posredniški družbi oziroma drugi finančni

organizaciji s sedežem izven območja Republike Slovenije in izven območja države članice (v nadaljnjem besedilu: tuja finančna organizacija), pri čemer se poročajo namere za obdobje najmanj treh mesecev pred nameravano pridobitvijo, ki so aktualne na dan poročanja.

(2) Borzno posredniška družba iz prejšnjega odstavka tega člena mora četrtletno pisno obveščati agencijo o nameri vsake nadaljnje pridobitve, na podlagi katere bo dosegla ali preseгла mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu tuje finančne organizacije ali na podlagi katere bo borzno posredniška družba postala obvladujoča družba tuje finančne organizacije, pri čemer se poročajo namere za obdobje najmanj treh mesecev pred nameravano pridobitvijo, ki so aktualne na dan poročanja.

(3) Če namerava borzno posredniška družba odtutiti delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v tuji finančni organizaciji zmanjšal pod kvalificiran delež oziroma pod mejo iz drugega odstavka tega člena, mora o tem predhodno obvestiti agencijo.

(4) V primeru, če vrednost naložbe ne dosega 10% kapitala borzno posredniške družbe, mora borzno posredniška družba o nameravani pridobitvi obvestiti agencijo v skladu z 198. členom tega zakona.

(5) Predhodnemu pisnemu obvestilu o nameri iz prvega odstavka je potrebno priložiti naslednjo dokumentacijo:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v tuji finančni organizaciji, s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega izmed njih,

2. prevod overjenega izpisa iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za tujo finančno organizacijo,

3. letni poročili tuje finančne organizacije za zadnji dve poslovni leti,

4. če je tuja finančna organizacija po predpisih države sedeža zavezana k revidiranju: revizorjevo poročilo s mnenjem k letnemu poročilu za zadnje poslovno leto,

5. seznam oseb, ki so povezane s tujo finančno organizacijo z opisom načina povezav,

6. strategijo upravljanja tuje finančne organizacije z oceno ekonomske učinkovitosti naložbe.

5.2.5. Uprava borzno posredniške družbe

Uprava borzno posredniške družbe

85. člen

(1) Uprava borzno posredniške družbe mora imeti najmanj dva člana, ki borzno posredniško družbo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave borzno posredniške družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje borzno posredniške družbe za celoten obseg poslov iz dejavnosti borzno posredniške družbe.

(2) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo biti v borzno posredniški družbi zaposleni oziroma opravljati to funkcijo s polnim delovnim časom.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle borzno posredniške družbe v Republiki Sloveniji.

(5) Za člana uprave borzno posredniške družbe je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov borzno posredniške družbe,

2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zopora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(6) Pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje poslov borzno posredniške družbe. Šteje

se, da je pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj štiriletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot borzno posredniška družba oziroma drugih primerljivih poslov.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

86. člen

(1) Za člana uprave borzno posredniške družbe je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 85. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov borzno posredniške družbe.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 85. člena tega zakona.

(5) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitev iz tretjega odstavka tega člena ugotovi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave borzno posredniške družbe.

(6) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja ali če na podlagi predstavitev iz tretjega odstavka tega člena presodi, da kandidat ne bo zagotovil vodenja poslov borzno posredniške družbe v skladu s pravili določenimi v tem zakonu in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

(7) Če agencija pravnomočno zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za člana uprave borzno posredniške družbe, oseba ne sme vložiti nove zahteve za izdajo dovoljenja za člana uprave pred potekom najmanj treh let od pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja. Odločba o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja se vroči tudi borzno posredniški družbi.

(8) Če je oseba pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe, mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi borzno posredniški družbi pridobiti dovoljenje agencije za imenovanje. Za dovoljenje se smiselno uporabljajo določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena.

(9) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(10) Agencija lahko podatke potrebne za presojo, ali obstajajo okoliščine iz šestega odstavka tega člena, pridobi od pristojnih državnih organov.

(11) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati:

1. če oseba ni imenovana za člana uprave borzno posredniške družbe v šestih mesecih po prejemu odločbe, s katero je agencija osebi izdala dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe v postopku izdaje dovoljenja borzno posredniški družbi za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;

2. če je oseba prejela odločbo, s katero ji je agencija izdala dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe pred postopkom odločanja agencije o zahtevi za izdajo dovoljenja tej borzno posredniški družbi za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji: z dnem, ko agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja borzno posredniški družbi za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;

3. če osebi preneha funkcija člana uprave borzno posredniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja funkcije.

(12) Če dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati zaradi razlogov iz enajstega odstavka tega člena, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

Dolžnosti člana uprave

87. člen

(1) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo zagotoviti, da borzno posredniška družba posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj in pravili o varnem in skrbnem poslovanju, kot so določena s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo storitve, ki jih opravlja borzno posredniška družba, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo zagotoviti spremljanje tveganj, katerim je borzno posredniška družba izpostavljena pri poslovanju, ter sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi borzno posredniška družba obvladuje tveganja.

(3) Člani uprave morajo zagotoviti organizacijo sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja borzno posredniške družbe in notranjo revizijo ter zagotoviti njihovo delovanje v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(4) Člani uprave borzno posredniške družbe morajo zagotoviti, da borzno posredniška družba vodi poslovne in druge knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja računovodska poročila ter poročila oziroma obvešča agencijo v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

Obveščanje nadzornega sveta

87.a člen

(1) Uprava borzno posredniške družbe mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet borzno posredniške družbe o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost borzno posredniške družbe,

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma prepoved opravljanja posameznih storitev v zvezi z vrednostnimi papirji,

3. če se finančni položaj borzno posredniške družbe spremeni tako, da borzno posredniška družba ne dosega minimalnega kapitala iz 117. člena tega zakona,

4. nastanku velikih izpostavljenosti ter izpostavljenosti borzno posredniške družbe do članov uprave, članov nadzornega sveta oziroma prokuristov borzno posredniške družbe in s temi osebami povezanih oseb, če takšna izpostavljenost presega 1% kapitala borzno posredniške družbe,

5. ugotovitvah agencije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad borzno posredniško družbo.

(2) Član uprave borzno posredniške družbe mora nadzorni svet nemudoma pisno obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih organih drugih pravnih oseb,

2. pravnih poslih, na podlagi katerih je, posredno ali neposredno, član uprave sam oziroma njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član uprave skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež, oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža."

(3) Določbe 87.a, 88.a, 88.b in 88.c člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za družbe za upravljanje oziroma nadzorne svete družb za upravljanje.

Odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije
člana uprave

88. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če je bil član uprave pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 2. točke petega odstavka 85. člena tega zakona;
3. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 87. člena tega zakona;
4. če član uprave krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen);
5. če član uprave krši prepoved manipulacije (248. člen);
6. če član uprave krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen);
7. če član uprave huje krši določbe 7. poglavja tega zakona oziroma na njihovi podlagi izdanih predpisov;
8. če član uprave huje krši pravila organiziranega trga (247. člen).

9. če nastopijo razlogi iz šestega odstavka 86. člena tega zakona, zaradi katerih lahko agencija zavrne izdajo dovoljenja.

(2) Za hujšo kršitev določb iz 3., 7. oziroma 8. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi

1. kršitev, zaradi katere je ogrožena likvidnost oziroma solventnost borzno posredniške družbe, bodisi
2. kršitev, zaradi katere je stranki borzno posredniške družbe oziroma tretji osebi nastala škoda, bodisi
3. ponavljajoča kršitev navedenih določb.

(3) Če je bil nad članom uprave začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev zaradi katerih je bil nad borzno posredniško družbo začeten postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, lahko agencija oba postopka združi.

Člani nadzornega sveta borzno posredniške družbe

88.a člen

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta borzno posredniške družbe ne more opravljati oseba:

1. ki je povezana s pravnimi osebami, v katerih ima borzno posredniška družba več kot 5% delež glasovalnih pravic ali delež v njihovem osnovnem kapitalu,
2. ki je član nadzornega sveta, član uprave, prokurist, ali imetnik večine glasovalnih pravic oziroma deležev v naslednjih pravnih osebah ne glede na njihov sedež:
 - v drugi borzno posredniški družbi,
 - v banki,
 - v družbi, ki je neposredno ali posredno obvladujoča družba druge borzno posredniške družbe oziroma banke, ali

– v finančnem holdingu,

3. katerih obveznosti do borzno posredniške družbe so večje od njenih terjatev in naložb v borzno posredniški družbi.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki urejajo udeležbo delavcev pri upravljanju, delavci borzno posredniške družbe ne morejo biti člani nadzornega sveta te borzno posredniške družbe.

(3) Agencija predpiše podrobnejši način izračuna obveznosti, terjatev in naložb za ugotovitev izločitvenega razloga iz 3. točke prvega odstavka tega člena in za ugotovitev neto izpostavljenosti borzno posredniške družbe iz petega odstavka tega člena.

(4) Prepoved iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne velja za osebe, ki so člani nadzornega sveta, uprave ali

prokuristi nadrejene borzno posredniške družbe ali druge nadrejene družbe v skupini.

(5) Število članov nadzornega sveta borzno posredniške družbe, ki so povezani s pravnimi osebami, do katerih neto izpostavljenost borzno posredniške družbe presega 1% kapitala borzno posredniške družbe, lahko doseže največ tretjino članov nadzornega sveta borzno posredniške družbe.

Pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta
borzno posredniške družbe

88.b člen

(1) Za člana nadzornega sveta borzno posredniške družbe je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadziranje poslov borzno posredniške družbe,
2. da ni bila pravnomočno obsojena v skladu z 2. točko petega odstavka 85. člena tega zakona,
3. da ni bila član uprave podjetja, nad katerim je bila uvedena prisilna poravnava, likvidacija, stečaj ali izredna uprava.

(2) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj štiriletno izkušnje vodenja ali nadziranja poslov družbe primerljive velikosti ali dejavnosti kot borzno posredniška družba oziroma drugih primerljivih poslov ali je strokovnjak na teh področjih.

(3) Agencija lahko zahteva od borzno posredniške družbe, da predlaga družbenikom, oziroma delničarjem na skupščini, ki jo skliče, razrešitev člana nadzornega sveta borzno posredniške družbe, če:

1. član nadzornega sveta krši dolžnost člana nadzornega sveta iz 88.c člena tega zakona,
2. so kršene določbe 88.a člena tega zakona,
3. ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Dolžnosti članov nadzornega sveta borzno posredniške
družbe

88.c člen

(1) Člani nadzornega sveta borzno posredniške družbe morajo:

1. nadzirati primernost postopkov in učinkovitost delovanja notranje revizije,
2. obravnavati ugotovitve agencije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad borzno posredniško družbo,
3. preveriti letna in druga finančna poročila borzno posredniške družbe in o tem izdelati obrazloženo mnenje,
4. obrazložiti skupščini delničarjev oziroma družbenikov svoje mnenje k letnemu poročilu notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave.

(2) Člani nadzornega sveta borzno posredniške družbe solidarno odgovarjajo borzno posredniški družbi za škodo, ki je nastala kot posledica opustitve njihovih dolžnosti po prvem odstavku tega člena, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Član nadzornega sveta borzno posredniške družbe mora agencijo nemudoma obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v upravnih in nadzornih organih drugih pravnih oseb,
2. pravnih poslih, na podlagi katerih so posredno ali neposredno, član nadzornega sveta sam oziroma njegovi ožji družinski člani, pridobili delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član nadzornega sveta skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

5.2.6. *Pogoji za opravljanje storitev*

Določitev pogojev za opravljanje storitev

89. člen

Agencija določi podrobnejše kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje za poslovanje s strankami pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma za poslovanje s premoženjem strank.

5.2.7. *Stečaj borzno posredniške družbe*

Začetek stečajnega postopka nad borzno posredniško družbo

90. člen

(1) Nad borzno posredniško družbo ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za stečajni in likvidacijski postopek nad borzno posredniško družbo uporabljajo določbe Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93 in 39/97 – v nadaljnjem besedilu: ZPPSL).

Posebne določbe za stečaj borzno posredniške družbe

91. člen

(1) Ne glede na določbo 121. člena ZPPSL, v stečajnem postopku nad borzno posredniško družbo stečajni upravitelj ne more odstopiti od pogodbe o nakupu ali prodaji vrednostnih papirjev, ki jo je sklenila borzno posredniška družba na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(2) Terjatev Banke Slovenije iz naslova sredstev iz petega odstavka 284. člena tega zakona, ki jih je zagotovila za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev, se iz stečajne mase izplača kot strošek stečajnega postopka pred poplačilom terjatev iz drugega in tretjega odstavka 160. člena ZPPSL.

(3) Določba drugega odstavka tega člena velja tudi za terjatev banke prevzemnice iz sedmega odstavka 284. člena tega zakona.

(4) Sklep o začetku stečaja nad borzno posredniško družbo vroči sodišče tudi agenciji in Banki Slovenije.

5.2.8. *Dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji*

Dovoljenje za opravljanje storitev

92. člen

(1) Borzno posredniška družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma vpisom dodatne storitve za vsako od storitev pridobiti dovoljenje agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Banka mora pred začetkom opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje po predhodnem mnenju agencije.

(3) Za mnenje agencije iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega poglavja o dovoljenju za opravljanje storitev.

Zahteva za izdajo dovoljenja

93. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji je potrebno priložiti:

1. družbeno pogodbo oziroma statut družbe v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;

2. opis storitev, ki jih bo opravljala družba ali banka ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, iz katerega je razvidna vrsta načrtovanih poslov;

3. seznam družbenikov oziroma delničarjev z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, višine njihovih poslovnih deležev oziroma skupnega nominalnega zneska delnic in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu družbe;

4. za družbenike oziroma delničarje, ki so imetniki najmanj 10% delnic in so domače pravne osebe: izpisek iz sodnega registra; če je družbenik delniška družba pa tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini, letni poročili za zadnji dve poslovni leti in v primeru če je imetnik zavezan k revidiranju, tudi revizorjevo poročilo z mnenjem k letnemu poročilu za zadnje poslovno leto;

5. za družbenike oziroma delničarje, ki so tuje pravne osebe je potrebno listine iz 4. točke tega odstavka predložiti v overjenem prevodu;

6. podatke o naložbah z borzno posredniško družbo povezanih oseb v drugi borzno posredniški družbi;

7. dokumentacijo, ki jo določi agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je družba kadrovske, tehnične in organizacijsko sposobna opravljati storitev, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

Mnenje pristojnih organov drugih držav članic Evropske unije

93.a člen

(1) Pred izdajo dovoljenja borzno posredniški družbi za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji mora agencija pridobiti mnenje pristojnega nadzornega organa druge države članice, če je borzno posredniška družba, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja odvisna družba:

1. borzno posredniške družbe, ki je v tej drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ali banke oziroma zavarovalnice, ki je v tej drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih oziroma zavarovalniških storitev;

2. družbe, ki je obvladujoča družba borzno posredniške družbe, ki je v tej drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ali banke oziroma zavarovalnice, ki je v tej drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih oziroma zavarovalniških storitev.

(2) Pred izdajo dovoljenja borzno posredniški družbi za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji mora agencija pridobiti mnenje pristojnega nadzornega organa druge države članice tudi v primeru, če je borzno posredniška družba, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja, družba, ki jo kapitalsko ali kako drugače obvladuje ista fizična ali pravna oseba oziroma osebe, ki obvladujejo borzno posredniško družbo, banko oziroma zavarovalnico iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Agencija mora pridobiti mnenje pristojnih organov druge države članice iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena zlasti zaradi ocene ustreznosti delničarjev in ugleda ter izkušenj članov uprav, ki vodijo poslovanje drugih družb znotraj iste skupine.

(4) Agencija izmenjuje informacije s pristojnimi organi druge države članice iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, ki se nanašajo na ustreznost delničarjev in ugled ter izkušnje članov uprav, ki so pomembne za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev družbam iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena kot tudi za oceno izpolnjevanja pogojev poslovanja s strani teh družb.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje storitev

94. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, če ugotovi, da borzno posredniška družba izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji:

1. če delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega odstavka 82. člena tega zakona;

2. če član uprave nima dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave;

3. če borzno posredniška družba ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje storitev, na katere se zahteva za izdajo dovoljenja nanaša;

4. če na podlagi informacij, pridobljenih od pristojnih organov druge države članice na podlagi tretjega in četrtega odstavka 93.a člena tega zakona, oceni, da bi lahko bilo ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja.

(3) V izreku odločbe iz prvega odstavka tega člena agencija določno navede, za katere storitve dovoljenje velja.

Prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

94.a člen

(1) Dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji preneha:

1. če borzno posredniška družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če borzno posredniška družba preneha z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije nad borzno posredniško družbo,

4. če skupščina borzno posredniške družbe sprejme sklep o začetku redne likvidacije oziroma o spremembi dejavnosti, po katerem borzno posredniška družba ne bo več opravljala storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) V postopku odločanja o prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji iz razloga, določenega v 1. in 2. točki prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku odvzema dovoljenja.

(4) Borzno posredniška družba ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena od dneva vročitve odločbe iz drugega odstavka tega člena,

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena od dneva, ko je oklic o začetku stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije nabit na oglasno desko sodišča,

3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena od dneva, ki je v sklepu skupščine določen kot dan, do katerega bo borzno posredniška družba opravljanje storitev za račun strank prenesla na drugo borzno posredniško družbo.

Dovoljenje za združitev oziroma razdružitve

95. člen

(1) Za združitev oziroma razdružitve morajo borzno posredniške družbe, ki se združujejo oziroma razdružujejo, pridobiti dovoljenje agencije.

(2) Za dovoljenja za združitev oziroma razdružitve se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Kadar zaradi združitve oziroma razdružitve nastane ena ali več novih borzno posredniških družb, odloči agencija o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji novih borzno posredniških družb hkrati z odločanjem o dovoljenju za združitev oziroma razdružitve.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za združitev tudi, če organ, pristojen za varstvo konkurence, zavrne zahtevo za soglasje za združitev oziroma prepove združitev na podlagi zakona, ki ureja varstvo konkurence.

5.2.9. Opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji izven območja Republike Slovenije

Opravljanje storitev v državi članici

96. člen

Borzno posredniška družba lahko opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, za katere je pridobila dovoljenje agencije, na območju države članice bodisi preko podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

Opravljanje storitev v državi članici preko podružnice

97. člen

(1) Borzno posredniška družba, ki namerava odpreti podružnico v državi članici, mora o tem obvestiti agencijo, in navesti državo članico, v kateri namerava odpreti podružnico. Obvestilu mora priložiti:

1. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica in njen načrt poslovanja;

2. imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice;

3. naslov podružnice v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici.

(2) Agencija mora najkasneje v roku treh mesecev od prejema obvestila iz prvega odstavka s prilogami posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti borzno posredniško družbo.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora agencija pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. podatke o višini kapitala in kapitalski ustrezno borzno posredniške družbe,

2. podrobnejši opis sistema jamstva za terjatve vlagateljev v Republiki Sloveniji.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena agencija zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga in dokumentacije iz prvega odstavka tega člena, in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja, zaključi, da obstoji utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja borzno posredniške družbe.

(5) Borzno posredniška družba mora agencijo obvestiti o vsaki spremembi podatkov iz prvega odstavka tega člena najmanj en mesec pred nameravano spremembo. Agencija mora obvestilo posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema.

Neposredno opravljanje storitev v državi članici

98. člen

(1) Borzno posredniška družba, ki namerava pričeti z neposrednim opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, na območju države članice, mora o tem obvestiti agencijo, in navesti državo članico, v kateri namerava pričeti z neposrednim opravljanjem storitev. Obvestilu mora priložiti opis storitev, ki jih bo opravljala v državi članici, in načrt poslovanja v zvezi s temi dejavnostmi.

(2) Agencija mora najkasneje v roku enega meseca po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, obvestilo s prilogo posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti borzno posredniško družbo.

Nadzor nad opravljanjem storitev v državi članici

99. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad podružnico borzno posredniške družbe v državi članici.

(2) Agencija lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri borzno posredniška družba opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, da opravi pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe agencije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

(3) Če borzno posredniška družba, ki opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v državi članici kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme agencija ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če agencija borzno posredniški družbi odvzame dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma ji začasno prepove opravljanje te storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih borzno posredniška družba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

Opravljanje storitev v tujini

100. člen

(1) Borzno posredniška družba sme opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v tujini samo preko podružnice.

(2) Za ustanovitev podružnice v tujini mora borzno posredniška družba pridobiti dovoljenje agencije.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice v tujini se smiselno uporabljajo določbe prvega in četrtega odstavka 97. člena tega zakona.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tujini tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava borzno posredniška družba ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

5.3. Podružnica in prosto opravljanje storitev borzno posredniških družb držav članic

Borzno posredniške družbe držav članic

101. člen

(1) Borzno posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati vse oziroma posamezne storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, lahko te storitve opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno.

(2) Za borzno posredniško družbo iz prvega odstavka tega člena, ki opravlja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji preko podružnice veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. določbe 7. poglavja;
2. določbe 9. poglavja;
3. določbe 15. poglavja in
4. določbe 229. do 231. člena ter 247. člena in 248. člena tega zakona.

(3) Za borzno posredniško družbo iz prvega odstavka tega člena, ki neposredno opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji veljajo določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi iz 1., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka.

Začetek poslovanja

102. člen

(1) Borzno posredniška družba države članice iz prvega odstavka 101. člena tega zakona lahko prične poslovati preko podružnice z iztekom dvomesečnega roka, šteto od dne, ko agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo z vsebino določeno v prvem in tretjem odstavku 97. člena tega zakona.

(2) Borzno posredniška družba države članice iz prvega odstavka 101. člena tega zakona lahko prične neposredno opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji na območju Republike Slovenije takoj, ko agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo z vsebino določeno v prvem in tretjem odstavku 97. člena tega zakona.

(3) Borzno posredniška družba države članice iz prvega odstavka tega člena mora agencijo obvestiti o vsaki nameravani spremembi podatkov iz 1. do 3. točke prvega odstavka 97. člena tega zakona najmanj mesec dni pred nameravano spremembo.

Nadzor nad podružnico borzno posredniške družbe države članice

103. člen

(1) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe te države članice.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot agencija na podlagi določb 344. do 348. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora agencija opraviti pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe te države članice na območju Republike Slovenije.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena je agencija pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice borzno posredniške družbe te države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 344. do 348. člena tega zakona zaradi preverjanja, če podružnica ravna v skladu z določbami iz drugega odstavka 101. člena tega zakona.

Ukrepi nadzora nad borzno posredniško družbo države članice

104. člen

(1) Če borzno posredniška družba države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz tretjega odstavka 101. člena tega zakona oziroma če podružnica borzno posredniške družbe krši določbe iz drugega odstavka 101. člena tega zakona, ji agencija z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če borzno posredniška družba države članice oziroma njena podružnica v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti agencija pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija lahko borzno posredniški družbi države članice oziroma njeni podružnici za kršitve storjene na območju Republike Slovenije izreče tudi začasno prepoved opravljanja storitev oziroma prepoved opravljanja storitev, če so izpolnjeni pogoji, določeni v prvem odstavku 204. člena tega zakona oziroma prvem odstavku 205. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora agencija obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena lahko agencija borzno posredniški družbi države članice izreče začasno prepoved opravljanja storitev, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ države članice, če zaradi zaščite interesov vlagateljev ni mogoče odlašati.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena mora agencija o začasni prepovedi opravljanja storitev obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

5.4. Opravljanje storitev tujih borzno posredniških družb

Opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji tuje borzno posredniške družbe

105. člen

Tuja borzno posredniška družba lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji samo preko podružnice.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

106. člen

(1) Tuja borzno posredniška družba lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje agencije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je potrebno priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice;
2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično borzno posredniško družbo;
3. statut oziroma pravila matične borzno posredniške družbe;
4. revidirana poslovna poročila matične borzno posredniške družbe za zadnja tri leta poslovanja;
5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične borzno posredniške družbe: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične borzno posredniške družbe;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične borzno posredniške družbe udeležene z več kot 10%;

7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica ter načrt poslovanja za dve leti;

8. dokumentacijo, ki jo določi agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(3) Agencija lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje borzno posredniške družbe zahteva, da tuja borzno posredniška družba na ozemlju Republike Slovenije deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje, kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih na območju Republike Slovenije.

(4) Agencija izda dovoljenje za ustanovitev podružnice tuje borzno posredniške družbe, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, zaključi, da je podružnica finančno, upravljalno, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje borzno posredniške družbe, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža te borzno posredniške družbe oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

Uporaba določb

107. člen

(1) Za tujo borzno posredniško družbo, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, velja določba tretjega odstavka 191. člena tega zakona.

(2) Za podružnico borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. določbe 7. poglavja;
2. določbe 9. poglavja;
3. določbe 15. poglavja in
4. določbe 247. in 248. člena.

(3) Za nadzor nad podružnico borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona.

(4) Za poslovanje podružnice borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi borzno posredniške družbe.

(5) Agencija odvzame podružnici dovoljenje za ustanovitev tudi:

1. če je nadzorni organ tuje borzno posredniške družbe tej družbi odvzel dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;

2. če podružnica ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za terjatve vlagateljev.

5.5. Osebe, ki lahko opravljajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji

Borzni posredniki

108. člen

(1) Storitve izvrševanja nalogov strank, gospodarjenja z vrednostnimi papirji in svetovanja strankam v zvezi z nakupom oziroma prodajo vrednostnih papirjev lahko pri borzno posredniški družbi opravljajo samo borzni posredniki.

(2) Borzni posrednik je oseba, ki ima veljavno dovoljenje agencije za opravljanje poslov borznega posrednika.

Pogoji za opravljanje poslov borznega posrednika

109. člen

(1) Za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov borznega posrednika mora oseba izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da ima najmanj enoletne delovne izkušnje s področja poslovanja z vrednostnimi papirji,
2. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov borznega posrednika,
3. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma zoper gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(2) Agencija predpiše program in način opravljanja preizkusa strokovnih znanj iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

Dovoljenje za opravljanje poslov

110. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov borznega posrednika je potrebno priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(2) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da oseba izpolnjuje pogoje za opravljanje poslov borznega posrednika.

(3) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi storitev ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje borzno posredniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena tudi, če je bilo osebi že pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borzno posredniške družbe oziroma za opravljanje poslov borznega posrednika.

Pravila ravnanja borznih posrednikov

111. člen

(1) Borzni posrednik mora pri opravljanju poslov, ki so jih borzno posredniški družbi zaupale stranke, ravnati s strokovno skrbnostjo dobrega borznega posrednika in v vsem paziti na interese strank.

(2) Borzni posrednik ne sme spodbujati ali priporočati nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev zgolj z namenom pridobitve provizije.

Odvzem dovoljenja za opravljanje poslov

112. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje poslov:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če je bil borzni posrednik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma zoper gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev;

3. če borzni posrednik krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen);

4. če borzni posrednik krši prepoved manipulacije (248. člen);

5. če borzni posrednik krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen);

6. če borzni posrednik huje krši določbe 7. poglavja tega zakona oziroma na njihovi podlagi izdanih predpisov;

7. če borzni posrednik huje krši pravila organiziranega trga (247. člen).

(2) Za hujšo kršitev določb iz 6. oziroma 7. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi

1. kršitev, zaradi katere je stranki borzno posredniške družbe oziroma tretji osebi nastala škoda, bodisi

2. ponavljajoča kršitev navedenih določb.

(3) Če je bil nad osebo začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zaradi kršitve iz 3. točke prvega odstavka tega člena, lahko agencija postopek združi s postopkom za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ki zaradi iste kršitve teče proti borzno posredniški družbi.

6. OBVLADOVANJE TVEGANJ

6.1. Splošne določbe

Obvladovanje tveganj

113. člen

(1) Borzno posredniška družba mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh storitev (kapitalska ustreznost).

(2) Borzno posredniška družba mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Borzno posredniška družba mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) ter da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

Kapital borzno posredniške družbe

114. člen

(1) Pri izračunu kapitala zaradi ugotavljanja kapital-ske ustreznosti oziroma izpostavljenosti borzno posredniške družbe (v nadaljnjem besedilu: kapital) se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital in vplačani presežek kapitala;
2. rezerve;
3. preneseni dobiček preteklih let;
4. dobiček tekočega poslovnega leta, vendar največ do višine 50% tega dobička po odbitku davkov in drugih dajatev, ki bremenijo dobiček, če je višino dobička potrdil pooblaščen revizor;

5. rezervacije za splošna tveganja iz prvega odstavka 123. člena tega zakona;

6. podrejeni dolžniški instrumenti iz 115. člena tega zakona;

7. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz 1. do 3. in 5. točke tega odstavka.

(2) Pri izračunu kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice;
2. neopredmetena dolgoročna sredstva;
3. prenesene izgube in izgube tekočega leta;
4. delnice oziroma poslovni deleži, na podlagi katerih je borzno posredniška družba udeležena v kapitalu banke oziroma druge borzno posredniške družbe in druge naložbe v teh osebah, ki se upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala;

5. nelikvidna sredstva iz 116. člena tega zakona;

6. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz prejšnjih točk tega odstavka.

(3) Agencija predpiše podrobnejši način izračuna kapitala in kapitalskih zahtev, s tem da zlasti določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala borzno posredniške družbe in kapital-ske ustreznosti;

2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapital-ske ustreznosti;

3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz 115. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz 116. člena tega zakona;

4. podrobnejši način izračuna posameznih kapital-skih zahtev iz prvega odstavka 117. člena tega zakona.

Podrejeni dolžniški instrumenti

115. člen

Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja, in ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena borzno posredniška družba.

Nelikvidna sredstva

116. člen

Nelikvidna sredstva so naložbe borzno posredniške družbe v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

6.2. Kapital-ska ustreznost

Minimalni kapital borzno posredniške družbe

117. člen

(1) Kapital borzno posredniške družbe mora biti vedno enak vsoti:

1. kapital-skih zahtev za kritje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je borzno posredniška družba izpostavljena

pri trgovanju z vrednostnimi papirji za svoj račun in pri opravljanju storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa (kapitalske zahteve za trgovanje);

2. kapitalskih zahtev za kritje morebitnih izgub zaradi valutnih tveganj, ki jim je borzno posredniška družba izpostavljena pri svojem poslovanju (kapitalske zahteve za valutna tveganja);

3. kapitalskih zahtev za kritje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je borzno posredniška družba izpostavljena pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in drugih poslov, razen poslov iz 1. točke tega odstavka (kapitalske zahteve za storitve).

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital borzno posredniške družbe ne sme biti nikoli manjši od 150.000.000 tolarjev oziroma od 25.000.000 tolarjev, če borzno posredniška družba ne opravlja dejavnost trgovanja z vrednostnimi papirji in ne opravlja storitev izvedbe prvih prodaj z obveznostjo odkupa.

Izračun kapitalskih zahtev

118. člen

(1) Kapitalske zahteve za trgovanje se izračunajo tako, da se vrednosti vrednostnih papirjev, katerih imetnik je borzno posredniška družba, ter terjatev in obveznosti borzno posredniške družbe iz poslov z vrednostnimi papirji, ki jih je sklenila za svoj račun, pomnožijo z ustreznimi utežmi za tehtanje:

1. posebnih in splošnih tveganj spremembe cen vrednostnih papirjev;

2. tveganj izpolnitve nasprotne stranke;

3. tveganj velike izpostavljenosti do posamezne osebe in z njo povezanih oseb.

(2) Kapitalske zahteve za valutna tveganja se izračunajo tako, da se vrednost tistih sredstev borzno posredniške družbe, katerih vrednost je odvisna od tečaja ustrezne tuje valute, pomnožijo z utežmi za tehtanje tveganj spremembe tečaja te tuje valute.

(3) Kapitalske zahteve za storitve se izračunajo tako, da se terjatve in druga sredstva, razen sredstev iz prvega odstavka tega člena, ter morebitne (pogojne) obveznosti, ki so nastale iz poslov iz 3. točke prvega odstavka 117. člena tega zakona, pomnožijo z utežmi za tehtanje:

1. tveganj izpolnitve nasprotne stranke;

2. drugih tveganj, ki jim je pri opravljanju storitev in poslov iz 3. točke prvega odstavka 117. člena tega zakona, izpostavljena borzno posredniška družba.

(4) Agencija predpiše uteži za tehtanje tveganj iz prejšnjih odstavkov tega člena in načine izračunov kapitalskih zahtev.

6.3. Izpostavljenost

Pojem izpostavljenosti

119. člen

(1) Izpostavljenost borzno posredniške družbe do posamezne osebe je vsota vseh terjatev in pogojnih terjatev do te osebe, vrednosti naložb v vrednostne papirje te osebe in vrednosti kapitalskih deležev borzno posredniške družbe v tej osebi.

(2) Pri izračunu izpostavljenosti se za posamezno osebo štejeta tudi dve ali več oseb, ki so med seboj povezane tako, da za borzno posredniško družbo predstavljajo eno samo tveganje.

Največja dopustna izpostavljenost

120. člen

(1) Izpostavljenost borzno posredniške družbe do posamezne osebe in s to osebo povezanih oseb ne sme presegati višine 25% kapitala borzno posredniške družbe.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena izpostavljenost borzno posredniške družbe do osebe, ki je v razmerju do borzno posredniške družbe posredno ali neposredno obvladujoča družba oziroma, ki jo borzno posredniška družba posredno ali neposredno obvladuje, oziroma do osebe, ki jo posredno ali neposredno obvladuje ista oseba kot borzno posredniško družbo ne sme presegati višine 20% kapitala borzno posredniške družbe.

(3) Če borzno posredniška družba preseže največjo dopustno izpostavljenost iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena zaradi združitve dveh pravnih oseb oziroma zaradi drugih vzrokov, na katere ne more vplivati, mora o tem nemudoma obvestiti agencijo. Obvestilu mora priložiti opis ukrepov, ki jih bo opravila zaradi uskladitve s prvim oziroma drugim odstavkom tega člena in roke, v katerih bo te ukrepe opravila.

Velika izpostavljenost

121. člen

(1) Velika izpostavljenost borzno posredniške družbe je izpostavljenost borzno posredniške družbe do posamezne osebe in s to osebo povezanih oseb, ki presega višino 10% kapitala borzno posredniške družbe.

(2) Vsota vseh velikih izpostavljenosti borzno posredniške družbe ne sme presegati 800% višine kapitala borzno posredniške družbe.

Predpis o izpostavljenosti

122. člen

Agencija predpiše podrobnejši način vrednotenja in vključitve posameznih postavk pri izračunu izpostavljenosti borzno posredniške družbe in podrobnejša merila za upoštevanje skupine oseb iz drugega odstavka 119. člena tega zakona.

6.4. Oblikovanje rezervacij

Rezervacije za splošna tveganja

123. člen

(1) Borzno posredniška družba lahko oblikuje rezervacije za splošna tveganja, namenjena kritju morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz njenega celotnega poslovanja.

(2) Če borzno posredniška družba oblikuje rezervacije za splošna tveganja, mora v izkazu uspeha ločeno prikazovati prihodke in odhodke, povezane s povečanjem oziroma zmanjševanjem teh rezervacij.

Posebne rezervacije

124. člen

(1) Borzno posredniška družba mora oblikovati posebne rezervacije glede na posebna tveganja, ki izhajajo iz posameznih poslov oziroma skupin posameznih poslov.

(2) Za posebne rezervacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi rezervacije, ki jih oblikuje borzno posredniška družba glede na posebno tveganje neizterljivosti terjatev iz naslova jamstva za terjatve vlagateljev v primeru stečaja druge borzno posredniške družbe.

(3) Agencija predpiše najmanjši obseg in način izračuna posebnih rezervacij iz prvega in drugega odstavka tega člena.

6.5. Likvidnost

Likvidnost

125. člen

(1) Borzno posredniška družba mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospele obveznosti.

(2) Borzno posredniška družba mora za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;
2. redno spremljanje likvidnosti;
3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

6.6. Ukrepi spremljanja tveganj in zagotavljanja kapitalske ustreznosti

6.6.1. Izračunavanje in poročanje

Količniki likvidnosti sredstev

126. člen

(1) Borzno posredniška družba mora dnevno izračunavati količnike likvidnosti sredstev.

(2) Agencija predpiše način izračuna količnikov likvidnosti sredstev in najmanjši obseg likvidnosti, ki jo mora borzno posredniška družba zagotavljati.

Poročilo o plačilni nesposobnosti

127. člen

Borzno posredniška družba mora agenciji nemudoma poročati o nastopu nesposobnosti poravnati dospel denarne obveznosti ob njihovi dospelosti.

Mesečno izračunavanje

128. člen

Borzno posredniška družba mora mesečno, po stanju na zadnji dan meseca, izračunavati in ugotavljati:

1. višino kapitala;
2. kapitalske zahteve;
3. kapitalsko ustreznost;
4. izpostavljenost.

Mesečno poročilo

129. člen

Borzno posredniška družba mora agenciji mesečno poročati o kapitalu, kapitalskih zahtevah, kapitalski ustreznosti, izpostavljenosti in likvidnosti.

Vsebina in način poročanja

130. člen

Agencija predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz 127. in 129. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

6.6.2. Ukrepi za zagotavljanje kapitalske ustreznosti in likvidnosti

Prepoved izplačila dobička

131. člen

(1) Borzno posredniška družba ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende, niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih, v naslednjih primerih:

1. če je kapital borzno posredniške družbe manjši od minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona;
2. če bi se kapital borzno posredniške družbe zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona;

3. če borzno posredniška družba ne zagotavlja najmanjšega obsega likvidnosti iz drugega odstavka 126. člena tega zakona;

4. če borzno posredniška družba zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala najmanjšega obsega likvidnosti iz drugega odstavka 126. člena tega zakona.

(2) Sklep skupščine borzno posredniške družbe, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena je ničen.

Ukrepi uprave

132. člen

(1) Če kapital borzno posredniške družbe zaradi povečanih kapitalskih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona, mora uprava borzno posredniške družbe nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi borzno posredniške družbe.

(2) O ukrepih oziroma predlogu ukrepov iz prvega odstavka tega člena mora uprava poročati agenciji z mesečnim poročilom iz 129. člena tega zakona.

Začasna prepoved opravljanja storitev

133. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da borzno posredniška družba ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 117. členu tega zakona, oziroma ni sposobna poravnati dospelih denarnih obveznosti, lahko borzno posredniški družbi začasno prepove opravljanje vseh ali posameznih storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Za začasno prepoved iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega do petega odstavka 204. člena tega zakona.

7. PRAVILA VARNEGA IN SKRBNEGA POSLOVANJA

7.1. Splošne določbe

Uporaba določb

134. člen

(1) Za pravno razmerje med borzno posredniško družbo in njenimi strankami veljajo splošna pravila obligacijskega prava, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Določbe tega zakona o varnem in skrbnem poslovanju s pogodbo ni mogoče izključiti oziroma omejiti, razen če je v zvezi s posamezno določbo izrecno dopusten drugačen dogovor pogodbenih strank oziroma je drugačen dogovor v očitnem interesu stranke borzno posredniške družbe.

(3) Določbe tega poglavja se primerno uporabljajo tudi za storitve v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti.

Oglaševanje

135. člen

(1) Oglase, katerih predmet je ponudba storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, lahko objavljajo samo borzno posredniške družbe.

(2) Prepovedano je objavljati oglase, katerih vsebina lahko zavaja investitorje glede pravic ali tveganj, ki jih vsebuje posamezni vrednostni papir ali glede storitev, ki jih opravlja posamezna borzno posredniška družba.

(3) Pred objavo oglasa je potrebno o njegovi vsebini obvestiti agencijo.

(4) Agencija izda predpis o oglaševanju, s katerimi opredeli posamezne dejanske stanove oglaševanja, ki je prepovedano po drugem odstavku tega člena.

7.2. Skupne določbe

Skrbnost dobre borzno posredniške družbe

136. člen

Borzno posredniška družba mora pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji ravnati s strokovno skrbnostjo dobre borzno posredniške družbe.

Splošni pogoji poslovanja

137. člen

(1) Borzno posredniška družba mora določiti splošne pogoje opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (splošni pogoji poslovanja).

(2) Splošni pogoji poslovanja morajo za vsako od storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih borzno posredniška družba nudi strankam, vsebovati:

1. določbe, ki urejajo medsebojne pravice in obveznosti borzno posredniške družbe in stranke;

2. opis tveganj, povezanih z naložbami v vrednostne papirje.

Objava splošnih pogojev poslovanja in cenika

138. člen

(1) Borzno posredniška družba mora v vsakem prostoru, v katerem posluje s strankami, na vidnem in dostopnem mestu omogočiti vpogled v splošne pogoje poslovanja in cenik.

(2) Borzno posredniška družba mora pred sprejemom prvega naročila stranke za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev oziroma naloga za prenos nematerializiranih vrednostnih papirjev med računi strank oziroma sklenitvijo druge pogodbe o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji, stranki izročiti izvod splošnih pogojev poslovanja.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi kadar naročila oziroma naloge iz drugega odstavka tega člena v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejema druga pravna oseba na podlagi pogodbe z borzno posredniško družbo.

Zaščita interesov stranke

139. člen

(1) Borzno posredniška družba mora pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v vsem paziti na interese stranke.

(2) Borzno posredniška družba mora stranko na primeren način seznanimi z vsemi okoliščinami, ki so pomembne za odločitve stranke v zvezi z naročili za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev, oziroma drugimi storitvami, ki jih stranki nudi, in tveganjih, ki so povezana z naložbami v vrednostne papirje.

(3) Borzno posredniška družba si mora prizadevati od stranke pridobiti ustrezne podatke o izkušnjah stranke na področju naložb v vrednostne papirje, njenih finančnih možnostih in njenih namenih v zvezi z naložbami v vrednostne papirje, ki so pomembni za zaščito interesov stranke v zvezi s storitvami, ki jih stranki nudi.

Nasprotje interesov

140. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranko poučiti o morebitnih nasprotjih med interesi stranke in interesi borzno posredniške družbe oziroma interesi drugih strank borzno posredniške družbe.

(2) Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje tako, da se morebitna nasprotja med interesi strank, borzno posredniške družbe in zaposlenih pri borzno posredniški družbi omejijo na najmanjšo možno mero.

Pogodba o opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

141. člen

(1) Kadar je v tem zakonu določeno, da mora borzno posredniška družba s stranko skleniti pisno pogodbo o opravljanju posameznih vrst storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, mora takšna pogodba vsebovati:

1. določbo, da so splošni pogoji poslovanja njen sestavni del;

2. izjavo stranke, da so ji bili splošni pogoji poslovanja pred sklenitvijo pogodbe izročeni in, da se je imela pred sklenitvijo možnost poučiti o njihovi vsebini.

(2) Pogodba iz prvega odstavka tega člena, ki ni sklenjena v pisni obliki, je veljavna, za borzno posredniško družbo pa se šteje, da je s tem, ko pogodbe ni sklenila v pisni obliki, storila kršitev pravil varnega in skrbnega poslovanja.

7.3. Borzno posredovanje

Pogodba o borznem posredovanju

142. člen

(1) Pogodba o borznem posredovanju je pogodba, s katero se borzno posredniška družba zaveže izvrševati nakupe in prodaje vrednostnih papirjev po nalogih in za račun stranke, stranka pa se zaveže za opravljanje teh storitev plačevati provizijo.

(2) Pred sprejemom prvega naročila posamezne stranke za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev, mora borzno posredniška družba s to stranko skleniti splošno pogodbo o borznem posredovanju v pisni obliki.

Sprejemanje naročil strank

143. člen

(1) Borzno posredniška družba sprejema naročila strank za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: naročilo stranke) na sedežu družbe oziroma v poslovalnici, ki izvršuje naročila strank.

(2) Borzno posredniška družba lahko sprejema pisna naročila strank tudi v lastni poslovalnici, ki ne izvršuje naročil strank oziroma v poslovalnici pravnih oseb, ki v imenu in za račun borzno posredniške družbe sprejemajo naloge strank, če se stranka v tej poslovalnici borzno posredniške družbe oziroma pravne osebe osebno oglasi.

(3) Kadar borzno posredniška družba sprejema naročila na način iz drugega odstavka tega člena, morajo splošni pogoji poslovanja določati rok, v katerem mora biti naročilo posredovano na sedež borzno posredniške družbe oziroma poslovalnice borzno posredniške družbe, ki izvršuje naloge strank. Na to določbo splošnih pogojev poslovanja mora biti stranka ob izročitvi naročila izrecno opozorjena.

(4) Šteje se, da je naročilo prejeto, ko ga prejme borzno posredniška družba na sedežu oziroma poslovalnici borzno posredniške družbe, ki izvršuje naloge strank.

Potrdilo o prejemu naročila stranke

144. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki posredovati potrdilo o prejemu naročila.

(2) Borzno posredniška družba mora stranki poslati potrdilo o prejemu naročila najkasneje naslednji delovni dan po prejemu naročila.

(3) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru spremembe oziroma preklica naročila.

Odklonitev sprejema naročila

145. člen

(1) Če borzno posredniška družba noče sprejeti naročila stranke, mora stranko o tem obvestiti takoj po prejemu na-

ročila. V obvestilu mora navesti razlog odklonitve sprejema naročila.

(2) Kadar splošni pogoji poslovanja borzno posredniške družbe določajo, da borzno posredniška družba ni dolžna sprejeti naročila za prodajo vrednostnih papirjev, dokler stranka vrednostnih papirjev, ki so predmet naročila ne prenese na račun stranke pri borzno posredniški družbi, teče rok za obvestilo iz prvega odstavka tega člena od takrat:

1. ko borzno posredniška družba lahko ugotovi, da stranka na računu stranke pri borzno posredniški družbi nima vrednostnih papirjev oziroma zadostne količine vrednostnih papirjev, ki so predmet naročila stranke; oziroma

2. kadar stranka hkrati z naročilom za prodajo borzno posredniški družbi posreduje ustrezen nalog za prenos vrednostnih papirjev med računi istega imetnika (prvi odstavek 158. člena tega zakona), ko borzno posredniška družba lahko ugotovi, da takšnega naloga ni mogoče izvršiti.

(3) Kadar v primeru naročila za nakup borzno posredniška družba zahteva od stranke, da pred izvršitvijo naročila založi predujem, teče rok za obvestilo iz prvega odstavka tega člena od takrat, ko borzno posredniška družba lahko ugotovi, da predujem v dogovorjenem roku ni bil založen.

Izvrševanje naročil strank

146. člen

(1) Borzno posredniška družbe sme naročila za nakup oziroma prodajo tržnih vrednostnih papirjev izvrševati samo na organiziranem trgu, razen če stranka izrecno naroči drugačen način izvršitve naročila.

(2) Borzno posredniška družba mora izvršiti naročilo stranke tako kot se glasi.

(3) Če stranka v naročilu ne določi cene oziroma najmanjše cene, po kateri mora borzno posredniška družba izvršiti naročilo za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: naročilo s preudarkom), takšno naročilo preneha veljati z iztekom dne, ko ga je borzno posredniška družba prejela.

Način izvrševanja naročil strank na organiziranem trgu

147. člen

(1) Borzno posredniška družba izvršuje naročila strank za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu z vnosom ustrezne ponudbe oziroma povpraševanja v centralno informatizirano bazo borznega informacijskega sistema.

(2) Kadar borzno posredniška družba mora izvršiti naročilo stranke takoj, ko so izpolnjeni pogoji za izvršitev naročila. Šteje se, da so pogoji za izvršitev izpolnjeni, ko borzno posredniška družba prejme naročilo (četrti odstavek 143. člena tega zakona) in izteče rok za odklonitev naročila (145. člen tega zakona).

(3) Borzno posredniška družba mora izvrševati naročila strank za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu po vrstnem redu prejema ustreznih naročil za takšen nakup oziroma prodajo.

(4) Borzno posredniška družba ne sme kupiti oziroma prodati vrednostnih papirjev na organiziranem trgu za svoj račun ali za račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi, če zaradi takšnega nakupa oziroma prodaje ne bi mogla izvršiti sočasnega naročila stranke za nakup oziroma prodajo oziroma bi ga bilo mogoče izvršiti samo pod za stranko manj ugodnimi pogoji.

Izvrševanje naročil s preudarkom

148. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 147. člena tega zakona, mora borzno posredniška družba izvršiti naročilo s preudarkom, takrat kadar za skrbnostjo dobre borzno

posredniške družbe oceni, da je glede na stanje na trgu, izvršitev naročila najugodnejša za interese stranke.

(2) Pri izvrševanju naročila s preudarkom borzno posredniška družba ne sme vnesti nasprotnega naročila za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev za račun druge stranke, ki je dala naročilo s preudarkom, za svoj račun oziroma račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi z namenom, da pride do sklenitve posla z uskladitvijo pogojev ponudbe oziroma povpraševanja za račun stranke s pogoji povpraševanja oziroma ponudbe za račun druge stranke, ki je dala naročilo s preudarkom, za račun borzno posredniške družbe oziroma zaposlenega pri borzno posredniški družbi.

Izvrševanje naročil za račun več strank

149. člen

(1) Kadar borzno posredniška družba sprejme več naročil s preudarkom oziroma kadar sočasno prejme več naročil za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev pod enakimi pogoji, lahko takšna naročila izvrši sočasno (v nadaljnjem besedilu: trgovanje za skupni račun).

(2) Pri trgovanju za skupni račun borzno posredniška družba ne sme sklepati poslov za svoj račun oziroma račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi.

(3) Kadar borzno posredniška družba pri trgovanju za skupni račun sklene enega ali več poslov, mora pravice in obveznosti iz takšnega posla oziroma poslov prenesti na stranke po naslednjih pravilih:

1. če je posel oziroma posle sklenila za enako ceno, količina vrednostnih papirjev pa ne zadošča za izvršitev celotnih naročil vseh strank se najprej v celoti izvrši naročilo tiste stranke, ki ga je borzno posredniška družba prejela pred naročilom naslednje stranke;

2. če je posel oziroma posle sklenila po različnih cenah se za najugodnejšo ceno najprej v celoti izvrši naročilo tiste stranke, ki ga je borzno posredniška družba prejela pred naročilom naslednje stranke.

Izročitev vrednostnih papirjev stranki

150. člen

(1) Borzno posredniška družba mora v skladu s pravili, ki urejajo izpolnitev obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, zagotoviti, da se na dan izpolnitve posla vrednostni papirji, ki jih je na organiziranem trgu kupila za račun posamezne stranke, prenesejo na račun te stranke.

(2) Kadar borzno posredniška družba v skladu z naročilom stranke kupi nematerializirane vrednostne papirje izven organiziranega trga vrednostnih papirjev, mora zagotoviti, da se na dan, ko ji prodajalec izpolni obveznost, nematerializirani vrednostni papirji prenesejo na račun stranke, za račun katere jih je kupila.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljata tudi za vrednostne papirje, izdane kot pisne listine, ki so v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi.

(4) Kadar borzno posredniška družba v skladu z naročilom stranke kupi vrednostne papirje, izdane kot pisne listine, in ne gre za vrednostne papirje iz tretjega odstavka tega člena, jih mora izročiti stranki v dveh delovnih dneh po tem, ko ji prodajalec izpolni obveznost, če se nista borzno posredniška družba in stranka izrecno drugače dogovorili.

(5) Kadar sta se v primeru iz četrtega odstavka tega člena borzno posredniška družba in stranka dogovorili, da borzno posredniška družba vrednostnih papirjev ni dolžna izročiti stranki, jih sme borzno posredniška družba sama hraniti za račun stranke samo, če ima dovoljenje agencije za opravljanje storitev hrambe vrednostnih papirjev. V nasprotnem primeru mora v roku iz četrtega odstavka tega člena izročiti vrednostne papirje za račun stranke borzno posredniški družbi, ki takšno dovoljenje ima.

Denarna sredstva strank

151. člen

(1) Borzno posredniška družba mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, odpreti poseben račun, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov, ki jih je sklenila za račun strank, in vodi denarna sredstva strank.

(2) Borzno posredniška družba preko računa iz prvega odstavka tega člena ne sme sprejemati vplačil in opravljati izplačil iz poslov, ki jih je sklenila za svoj račun.

(3) Borzno posredniška družba mora kupnino, zneske unovčenih kuponov oziroma dividend oziroma neizkoriščeni predujem, nakazati stranki naslednji delovni dan šteto od:

1. prejema kupnine iz posla, ki ga je sklenila za račun stranke;

2. unovčenja dividend oziroma kuponov iz vrednostnih papirjev, katerih imetnik je stranka;

3. preklica naročila, v zvezi s katerim je stranka plačala predujem;

če se nista borzno posredniška družba in stranka drugače dogovorili.

(4) Borzno posredniška družba ne sme uporabljati denarnih sredstev strank niti za svoj račun niti za račun drugih strank.

Obračun o opravljenem poslu

152. člen

Borzno posredniška družba mora najkasneje naslednji delovni dan po izpolnitvi obveznosti iz posla, ki ga je sklenila za račun stranke, stranki poslati obračun opravljenega posla.

7.4. Vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev in hramba vrednostnih papirjev

7.4.1. Skupne določbe

Uporaba določb

153. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo tako v primeru, ko borzno posredniška družba za stranko opravlja samo storitve vodenja računov vrednostnih papirjev in hrambe vrednostnih papirjev, kot tudi v primeru, ko borzno posredniška družba te storitve opravlja v okviru opravljanja storitev borznega posredovanja, gospodarjenja z vrednostnimi papirji ali drugih storitev.

7.4.2. Vodenje računov nematerializiranih vrednostnih papirjev

Pogodba o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev

154. člen

(1) Pogodba o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev je pogodba, s katero se borzno posredniška družba zaveže, da bo pri Klirinško depotni družbi stranki odprla račun nematerializiranih vrednostnih papirjev in na tem računu v imenu in za račun stranke vodila stanja vrednostnih papirjev stranke ter vnašala naloge stranke za prenos vrednostnih papirjev s tega računa na drug račun, stranka pa se zaveže za opravljanje teh storitev plačevati provizijo.

(2) Pred odprtjem računa posamezne stranke, mora borzno posredniška družba s to stranko skleniti splošno pogodbo o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev v pisni obliki.

(3) Borzno posredniška družba mora voditi račune nematerializiranih vrednostnih papirjev pri Klirinško depotni

družbi in opravljati prenose med računi v skladu z ZNVP ter pravili in navodili Klirinško depotne družbe, ki urejajo vodenje centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(4) Določbe tega podrazdelka o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev se smiselno uporabljajo tudi za vodenje računov vrednostnih papirjev, izdanih kot pisne listine, ki so v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi.

Hišni račun

155. člen

(1) Borzno posredniška družba mora vse vrednostne papirje, katerih imetnik je, voditi na posebnem računu pri Klirinško depotni družbi (v nadaljnjem besedilu: hišni račun).

(2) Borzno posredniška družba na hišni račun ne sme prenesti vrednostnih papirjev, katerih imetniki so stranke oziroma, ki jih je pridobila za račun stranke.

(3) Borzno posredniška družba vrednostnih papirjev, katerih imetnik je, ne sme voditi na računu strank pri sebi ali pri drugi borzno posredniški družbi.

Računi strank

156. člen

(1) Borzno posredniška družba mora vrednostne papirje posamezne stranke voditi na računu te stranke pri Klirinško depotni družbi (v nadaljnjem besedilu: račun stranke).

(2) Kadar borzno posredniška družba za posamezno stranko opravlja storitve gospodarjenja z vrednostnimi papirji te stranke mora vrednostne papirje, ki so predmet gospodarjenja, voditi na posebnem računu te stranke pri Klirinško depotni družbi (v nadaljnjem besedilu: račun gospodarjenja).

(3) Preko računa gospodarjenja mora borzno posredniška družba opravljati vse prenose vrednostnih papirjev, ki jih kupuje in prodaja za račun stranke na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

Odprtje računa stranke

157. člen

Borzno posredniška družba mora pred vnosom novega računa stranke v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev (odprtje računa stranke) preveriti identiteto stranke.

Vodenje računov strank

158. člen

(1) Borzno posredniška družba sme vnesti naloga stranke za prenos vrednostnih papirjev, katerih imetnik je stranka, z registrskega računa oziroma računa stranke pri drugi borzno posredniški družbi na račun stranke pri tej borzno posredniški družbi samo na podlagi ustreznega pisnega naloga stranke (v nadaljnjem besedilu: nalog za prenos med računi istega imetnika).

(2) Borzno posredniška družba ne sme vnesti naloga stranke za prenos vrednostnih papirjev na račun drugega imetnika (v nadaljnjem besedilu: za nalog prenos med računi različnih imetnikov) oziroma naloga za pravic tretjih na vrednostnih papirjih, katerih imetnik je stranka (v nadaljnjem besedilu: nalog za vpis pravic tretjih), brez ustreznega pisnega naloga stranke.

(3) Kadar izdaja nalog pooblaščenec stranke, sme borzno posredniška družba opraviti ustrezen vnos iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena samo, če pooblaščenec predloži notarsko overjeno pooblastilo stranke, ali če imetnik osebno pri borzno posredniški družbi pooblasti določeno osebo za razpolaganje z vrednostnimi papirji na njegovem računu.

Nalogi za prenos

159. člen

(1) Nalog za posamezno vrsto prenosa iz prvega oziroma drugega odstavka 158. člena tega zakona mora obsegati podatke, ki jih za ustrezno vrsto naloga določajo navodila Klirinško depotne družbe.

(2) Pred vnosom naloga iz prvega odstavka tega člena v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev se mora borzno posredniška družba na zanesljiv način prepričati o identiteti nalogodajalca.

(3) Šteje se, da naročilo za prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu, vsebuje tudi nalog za prenos vrednostnih papirjev z računa stranke zaradi izpolnitve obveznosti iz prodaje, sklenjene na organiziranem trgu.

(4) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja pri vnosih nalogov za prenos vrednostnih papirjev z računa stranke, ki jih borzno posredniška družba vnaša pri opravljanju storitev gospodarjenja z vrednostnimi papirji stranke.

Vrstni red vnašanja nalogov za prenose

160. člen

Borzno posredniška družba mora vnašati naloge za prenose z računa posameznega imetnika oziroma za vpis pravic tretjih na vrednostnih papirjih tega imetnika po vrstnem redu prejema popolnih nalogov za prenos s tega računa oziroma nalogov za vpis pravic tretjih.

Oblika izpiskov

161. člen

Izpiske stanja oziroma prometa na računih mora borzno posredniška družba izstavljati z računalniškim izpisom iz centralne informatizirane baze centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Izpisek o opravljenem prenosu

162. člen

Borzno posredniška družba mora na zahtevo stranke naslednji delovni dan po prejemu zahteve izstaviti izpisek prometa na računu za zahtevano obdobje in novega stanja na dan izstavitve izpiska.

Izpisek o stanju in prometu na računu

163. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki enkrat letno izstaviti izpisek stanja in letnega prometa na računu nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(2) Borzno posredniška družba in stranka se lahko dogovorita za krajša obdobja poročanja o stanju in prometu na računu nematerializiranih vrednostnih papirjev.

7.4.3. Hramba vrednostnih papirjev, izdanih kot pisnih listin, ki niso v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi

Uporaba določb

164. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo za vrednostne papirje, izdane kot pisne listine, ki niso v zbirni hrambi pri Klirinško depotni družbi.

Hramba vrednostnih papirjev

165. člen

(1) Borzno posredniška družba sme sama hraniti vrednostne papirje strank iz 164. člena tega zakona samo, če

ima dovoljenje agencije za opravljanje storitev hrambe vrednostnih papirjev.

(2) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka tega člena hrani vrednostne papirje strank in svoje vrednostne papirje iz 155. člena tega zakona po pravilih o zbirni hrambi.

(3) Pogodba o hrambi vrednostnih papirjev mora biti sklenjena v pisni obliki.

Potrdilo o pologu oziroma dvigu

166. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki ob vsakem pologu oziroma dvigu vrednostnih papirjev iz 164. člena tega zakona izstaviti potrdilo o pologu oziroma dvigu.

(2) Borzno posredniška mora stranki izstaviti potrdilo o pologu tudi, kadar prejme vrednostne papirje na podlagi izpolnitve posla nakupa vrednostnih papirjev, ki ga je sklenila za račun stranke.

Knjiga pologov in dvigov

167. člen

(1) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka 165. člena tega zakona mora voditi knjigo pologov in dvigov, v katero vpisuje vse pologe in dvige vrednostnih papirjev iz 164. člena tega zakona po datumskem zaporedju.

(2) V knjigo pologov in dvigov se vpisujejo tudi podatki o prejemu oziroma odtujitvi vrednostnih papirjev iz 164. člena tega zakona, katerih imetnik je borzno posredniška družba sama.

7.5. Gospodarjenje z vrednostnimi papirji strank

Pogodba o gospodarjenju z vrednostnimi papirji

168. člen

(1) Pogodba o gospodarjenju z vrednostnimi papirji je pogodba, s katero se borzno posredniška družba zaveže, da bo v skladu z naložbeno politiko določeno v pogodbi, za račun stranke nalagala denarna sredstva stranke v vrednostne papirje z namenom razpršitve tveganja, stranka pa se zaveže plačati provizijo.

(2) Pogodba o gospodarjenju z vrednostnimi papirji mora biti sklenjena v pisni obliki.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena mora določati:

1. znesek denarnih sredstev, ki ga stranka izroča v gospodarjenje na podlagi pogodbe;

2. naložbeno politiko;

3. višino provizije in način izračuna osnove oziroma osnov za provizijo.

(4) Kadar stranka ob sklenitvi pogodbe iz prvega odstavka tega člena borzno posredniški družbi v gospodarjenje izroči vrednostne papirje, mora pogodba v posebni prilogi obsegati tudi seznam teh vrednostnih papirjev z navedbo njihove oznake in količine.

(5) Pogodbeni stranki določita naložbeno politiko tako, da določita:

1. vrste vrednostnih papirjev,

2. lastnosti izdajateljev vrednostnih papirjev,

3. največji dopustni delež naložb v vrednostne papirje posameznega izdajatelja in z njim povezanih oseb,

4. druge okoliščine, ki so pomembne za določitev stopnje tveganosti naložb.

(6) Za gospodarjenje z vrednostnimi papirji stranke se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 146. člena, prvega in četrtega odstavka 147. člena, prvega in drugega odstavka 149. člena in 151. člena tega zakona, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Vrste naložb

169. člen

(1) Borzno posredniška družba sme denarna sredstva stranke naložiti samo v tržne vrednostne papirje.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko borzno posredniška družba naloži denarna sredstva stranke tudi v netržne vrednostne papirje ali v standardizirane izvedene finančne instrumente, razen izvedenih finančnih instrumentov na blago, če se pogodbeni stranki za takšne naložbe izrecno dogovorita.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko borzno posredniška družba naloži denarna sredstva dobro poučenega investitorja tudi v netržne izvedene finančne instrumente, če se pogodbeni stranki za takšne naložbe izrecno pisno dogovorita.

(4) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora pogodba določati največji delež naložb v netržne vrednostne papirje oziroma v izvedene finančne instrumente.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko borzno posredniška družba naloži denarna sredstva stranke v svojem imenu in za račun stranke tudi v obliki bančnih denarnih depozitov, če zaradi trenutnega stanja na trgu vrednostnih papirjev, denarnih sredstev stranke ni mogoče v celoti naložiti v vrednostne papirje v skladu z naložbeno politiko, določeno v pogodbi.

(6) Kadar v primeru iz četrtega odstavka tega člena, denarna sredstva stranke presegajo 10% vrednosti vseh naložb stranke, mora borzno posredniška družba pred depozitiranjem denarnih sredstev pridobiti pisno soglasje stranke za takšno naložbo.

Poročilo o stanju naložb z obračunom poslov

170. člen

(1) Borzno posredniška družba mora stranki, za katero opravlja storitve gospodarjenja z vrednostnimi papirji, najmanj enkrat na tri mesece po stanju na zadnji dan v mesecu trimesečja poslati poročilo o stanju naložb stranke z obračunom poslov.

(2) Borzno posredniška družba in stranka se lahko dogovorita za krajša obdobja poročanja.

7.6. Vodenje evidenc o strankah in poslih in hramba dokumentov7.6.1. *Skupna določba*

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

171. člen

Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti potek posameznega posla, ki ga je opravila za svoj račun oziroma za račun stranke.

7.6.2. *Vodenje evidenc*

Evidenca strank

172. člen

Borzno posredniška družba vodi evidenco strank.

Evidenca naročil in poslov z vrednostnimi papirji

173. člen

Borzno posredniška družba vodi evidenco naročil in poslov z vrednostnimi papirji, v katero za vsako naročilo in za vsak posel nakupa oziroma prodaje vrednostnih papirjev, ki

ga je sklenila za račun stranke oziroma za svoj račun, vpisuje podatke o tem.

7.6.3. *Vodenje in hranjenje dokumentacije*

Dokumenti o poslovanju s stranko

174. člen

Borzno posredniška družba mora vse dokumente o poslovanju s posamezno stranko hraniti ločeno od dokumentov o poslovanju z drugimi strankami in od dokumentov o lastnem poslovanju.

Dokumenti o posameznih poslih za račun strank

175. člen

Borzno posredniška družba mora hraniti vse dokumente o posameznem poslu po datumskem zaporedju poslov za vsak posamezen posel, ki ga je borzno posredniška družba opravila za račun posamezne stranke.

Dokumenti o posameznih poslih za račun borzno posredniške družbe

176. člen

Določba 175. člena tega zakona se smiselno uporablja tudi za dokumente o poslih, ki jih je borzno posredniška družba sklenila za svoj račun.

7.7. Varovanje zaupnih podatkov

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

177. člen

(1) Borzno posredniška družba mora kot zaupne varovati podatke o stanju in prometu na računih vrednostnih papirjev stranke ter druge podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela v zvezi z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Podatkov iz prvega odstavka tega člena borzno posredniška družba ne sme sporočiti tretjim osebam, niti jih sama uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.

(3) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi za člane organov borzno posredniške družbe, zaposlene pri borzno posredniški družbi in druge osebe, ki za borzno posredniško družbo na podlagi pogodbe opravljajo posamezne storitve, in sicer tudi po prenehanju funkcije oziroma delovnega ali pogodbenega razmerja.

Ukrepi za varovanje zaupnih podatkov

178. člen

(1) Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje tako, da je zagotovljeno učinkovito varovanje zaupnih podatkov in zaščita pred morebitnimi zlorabami teh podatkov.

(2) Borzno posredniška družba mora tekoče sestavljati seznam vrednostnih papirjev oziroma izdajateljev, v zvezi s katerimi je pridobila zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona, ki so na podlagi prvega ali četrtega odstavka 275. člena tega zakona notranje informacije. O vsebini seznama morajo biti seznanjeni vsi borzni posredniki in drugi zaposleni pri borzno posredniški družbi oziroma vsi borzni posredniki in drugi zaposleni v organizacijski enoti banke, ki opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Vrednostnih papirjev, ki so uvrščeni na seznam iz drugega odstavka tega člena, borzni posredniki ne smejo priporočati strankam in jih tudi ne smejo kupovati oziroma prodajati za račun borzno posredniške družbe, za svoj račun, oziroma za račun z borzno posredniško družbo ali borznim posrednikom povezanih oseb.

(4) Borzno posredniška družba mora za vsako od oseb iz tretjega odstavka 177. člena tega zakona in z njimi povezanih oseb tekoče voditi evidenco o vseh poslih teh oseb z vrednostnimi papirji.

(5) Borzno posredniška družba mora zagotoviti, da jo osebe iz tretjega odstavka 177. člena tega zakona tekoče obveščajo o vseh njihovih poslih oziroma poslih z njimi povezanih oseb z vrednostnimi papirji.

Sporočanje zaupnih podatkov

179. člen

(1) Borzno posredniška družba sme zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena sporočiti samo:

1. na podlagi pisnega dovoljenja stranke;
2. na pisno zahtevo sodišča oziroma pristojnega upravnega organa, če sodišče oziroma pristojni upravni organ te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. na pisno zahtevo agencije oziroma Banke Slovenije, če agencija oziroma Banka Slovenije te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti.

(2) Podatke, ki jih sodišče, pristojni upravni organ, agencija oziroma Banka Slovenije prejmejo na podlagi prvega odstavka tega člena, smejo uporabiti samo v skladu z namenom, zaradi katerega so bili sporočeni.

7.8. Predpis o opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji

Predpis o opravljanju storitev z vrednostnimi papirji

180. člen

Agencija izda sklep o opravljanju storitev z vrednostnimi papirji, s katerim predpiše:

1. podrobnejše podatke o stranki, ki jih mora vsebovati pogodba iz prvega odstavka 141. člena tega zakona;
2. podrobnejšo vsebino potrdila o prejemu naročila stranke iz prvega odstavka 144. člena tega zakona;
3. podrobnejšo vsebino obračuna opravljenega posla iz 152. člena tega zakona;
4. podrobnejši način preverjanja identitete stranke iz 157. člena tega zakona;
5. podrobnejšo vsebino potrdila o pologu oziroma dvigu iz prvega odstavka 166. člena tega zakona;
6. podrobnejšo vsebino in način vodenja knjige pologov in dvigov iz prvega odstavka 167. člena tega zakona;
7. podrobnejšo vsebino poročila o stanju naložb stranke z obračunom poslov iz prvega odstavka 170. člena tega zakona in prilog k temu potrdilo;
8. podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence strank iz 172. člena tega zakona in evidence naročil in poslov z vrednostnimi papirji iz 173. člena tega zakona;
9. način in roke za vodenje in hranjenje dokumentacije o poslovanju s stranko iz 174. člena tega zakona ter o posameznih poslih iz 175. člena in 176. člena tega zakona.

8. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EVROPSKIH SKUPNOSTI

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

181. člen

(1) Agencija pri izvajanju nalog iz tega zakona sodeluje z Banko Slovenije, Agencijo za zavarovalni nadzor, inšpekcijskimi organi ministrstva, pristojnega za finance, in organi v sestavi ministrstva za finance. Navedeni organi morajo na podlagi obrazložene zahteve posameznega organa temu posredovati vse podatke, informacije in dokumentacijo, ki

so jih pridobili pri izvajanju svoje nadzorne funkcije, in jih ta potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj, pri odločanju v drugih posamičnih zadevah ter za preprečevanje in odkrivanje kršitev prepovedi uporabe notranjih informacij in tržnih manipulacij.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega obveščati o nepravilnostih, ki jih pri opravljanju nadzora ugotovijo, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

Sodelovanje agencije z državnimi organi in organizacijami z javnimi pooblastili

181.a člen

(1) Agencija in državni organi, ki niso navedeni v prvem odstavku 181. člena tega zakona, pri izvajanju svojih nalog medsebojno sodelujejo z izmenjavo, posredovanjem in pridobivanjem podatkov, informacij in dokumentacije.

(2) Agencija lahko od nosilcev javnih pooblastil zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, ki jo potrebuje v zvezi z opravljanjem svojih nalog. Nosilec javnega pooblastila mora zahtevane podatke, informacije in dokumentacijo poslati agenciji brez odlašanja, najkasneje pa v 15 dneh od prejema obrazložene zahteve.

(3) Agencija, državni organi iz prvega odstavka in nosilci javnih pooblastil ter njihovi delavci smejo podatke, informacije in dokumentacijo, ki so jo pridobili po prvem ali drugem odstavku tega člena, uporabljati samo za namene, določene s tem zakonom.

Obdelava podatkov, pridobivanje in posredovanje informacij

182. člen

(1) Agencija je pristojna pridobivati, zbirati in obdelovati podatke, o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom, ZISDU, ZISDU-1 in ZPre.

(2) Za podatke iz prvega odstavka tega člena, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti agencije, določenih s tem zakonom se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in drugih dovoljenjih in soglasjih, ki jih izda agencija na podlagi tega zakona;
2. članih uprave in nadzornih svetov borzno posredniških družb (ime in priimek ter stalno prebivališče, firmo zaposlitve, funkcije, ki jih opravljajo v drugih institucijah ali gospodarskih subjektih, podatki o udeležbi v kapitalu v gospodarskih družbah), njihovi organizaciji, delovanju notranjih kontrol in revizij;

3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev borzno posredniških družb v državah članicah, in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev borzno posredniških družb držav članic v Republiki Sloveniji;

4. podružnicah borzno posredniških družb v tujini in podružnicah tujih borzno posredniških družb v Republiki Sloveniji;

5. poslih iz 277. člena tega zakona in pojasnila, podatki ter dokumentacija iz 278. člena tega zakona;

6. spoštovanju pravil varnega in skrbnega poslovanja;

7. mesečnih poročil iz 129. člena tega zakona;

8. imetnikov kvalificiranih deležev iz 82. člena tega zakona;

9. revidiranih letnih poročil in konsolidiranih letnih poročil iz 191. člena tega zakona;

10. izvršenih ukrepov nadzora iz 203. člena tega zakona;

11. poročil in obvestil, ki jih je zbrala na podlagi 277. člena in 278. člena tega zakona;

12. informacije, ki jih je agencija pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic oziroma tujih držav.

(3) Podatke iz drugega odstavka sme agencija na podlagi pisne obrazložene zahteve, posredovati:

1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 181. člena tega zakona;

2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan, in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan, ob pogoju vzajemnosti in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

4. sodišču, policiji, državnemu tožilstvu in drugim državnim organom, če jih potrebujejo v drugem postopku, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;

5. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala računovodske izkaze borzno posredniške družbe;

6. Ministrstvu za finance, če jih to potrebuje za pripravo zakonskih in podzakonskih predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in na področju davkov, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena tega zakona.

V zahtevi se mora navesti zakonska pristojnost za pridobitev podatkov.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena sme agencija podatke iz 12. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če je to izrecno dovolil organ, ki je te podatke posređoval agenciji. Ti podatki se lahko uporabijo samo za namen, za katerega je bilo dano omenjeno dovoljenje.

(5) Državni organi in organizacije z javnimi pooblastili iz prvega odstavka 181. člena tega zakona smejo podatke, informacije in dokumentacijo iz 5. točke drugega odstavka tega člena uporabljati samo za namene preprečevanja, odkrivanja ali dokazovanja zlorabe notranjih informacij in tržnih manipulacij.

(6) Agencija zbere podatke iz drugega odstavka tega člena tudi na zaprosilo:

1. pristojnega nadzornega organa države članice, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan in če zanj velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

2. pristojnega nadzornega organa tuje države, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in bančnih ter drugih finančnih storitev po ZBan, ob pogoju vzajemnosti in če zanj velja obveznost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu kot je določeno v prvem odstavku 303. člena tega zakona;

3. Ministrstva za finance, če jih to potrebuje za pripravo zakonskih in podzakonskih predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in na področju davkov, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena tega zakona.

(7) Agencija lahko v primeru, če so v zvezi s poslom z vrednostnimi papirji ali določeno osebo podani razlogi za sum kršitve prepovedi uporabe notranjih informacij, uvede

postopek nadzora ali uvede postopek o prekršku tudi na obrazloženo pisno zahtevo sodišča, državnega tožilstva, policije, Banke Slovenije, Agencije za zavarovalni nadzor, Urada RS za preprečevanje pranja denarja, Borze vrednostnih papirjev, klirinško depotne družbe ali pristojnega nadzornega organa druge države članice.

(8) Agencija mora obveščati Evropsko komisijo in nadzorne organe drugih držav članic o imenih oseb oziroma organov, katerim se sme posredovati podatke iz drugega odstavka tega člena.

(9) Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da obstaja razlog za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, mora to naznaniti pristojnemu državnemu organu.

Mednarodno sodelovanje

182.a člen

(1) Agencija lahko v zvezi z izvrševanjem svojih nalog pristojne organe drugih držav članic, pristojne organe tujih držav in mednarodne organizacije zaprosi za določene podatke, informacije in dokumentacijo oziroma za izvršitev ukrepov iz njihove pristojnosti.

(2) Agencija lahko na lastno pobudo ali na podlagi obrazloženega pisnega zaprosila, posređuje pridobljene podatke, informacije in dokumentacijo pristojnim organom drugih držav članic in mednarodnim organizacijam na podlagi zakona, mednarodne pogodbe oziroma pravnega akta ali odločitve, sprejetih v okviru mednarodne organizacije, na katere je Republika Slovenija prenesla izvrševanje dela suverenih pravic, pristojnim organom tujih držav pa na podlagi in ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(3) Pisno zaprosilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati natančno navedbo vrste zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, navedbo namena njihove uporabe in takšno obrazložitev tega namena, da je iz obrazložitve razvidno, da bo organ (uporabnik) osebne podatke uporabil samo za namene, določene s tem zakonom.

(4) Agencija sme posredovati podatke, informacije in dokumentacijo iz drugega odstavka tega člena, ki jih je pridobila od državnih organov iz prvega odstavka 181. člena ali prvega odstavka 181.a člena tega zakona, le pod pogojem, da je za to predhodno pridobila soglasje teh organov.

(5) Agencija lahko na podlagi obrazloženega pisnega zaprosila pristojnih organov drugih držav članic, pristojnih organov tujih držav in mednarodnih organizacij izvrši tudi določene ukrepe iz svoje pristojnosti.

(6) Pred posredovanjem osebnih podatkov organom iz prejšnjih odstavkov tega člena (uporabnikom) mora agencija pridobiti potrdilo pristojnega organa Republike Slovenije, da ima država, v katero se podatki iznašajo, urejeno ustrezno raven varstva osebnih podatkov, ki vključuje tudi tuje državljanke. Ne glede na navedeno, agenciji ni potrebno pridobiti potrdila pristojnega organa Republike Slovenije v primerih, če se ti podatki iznašajo v države članice Evropske unije oziroma v države Evropskega gospodarskega prostora.

(7) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena se lahko z mednarodno pogodbo določijo drugačni pogoji in način sodelovanja.

(8) Agencija, katere zahteva za posredovanje podatkov, informacij in dokumentacije je bila v nasprotju z določbami prejšnjih odstavkov zavržena ali ni bila v ustreznem roku upoštevana, lahko o tem obvesti Odbor Evropskih regulatorjev vrednostnih papirjev.

Seznam organiziranih trgov

183. člen

(1) Agencija vodi seznam organiziranih trgov.

(2) Agencija posređuje Evropski komisiji in državam članicam seznam organiziranih trgov v Republiki Sloveniji s

pravili trgovanja na teh trgih ter predpisih in pravilih, ki urejajo njihovo delovanje in organizacijo.

(3) Agencija na podlagi podatkov, ki jih prejme od Evropske komisije in držav članic, vodi in vzdržuje seznam vseh organiziranih trga v državah članicah.

(4) Agencija mora podatke iz tretjega odstavka tega člena posredovati na zahtevo državnega organa oziroma osebe, ki izkaže upravičen interes glede teh podatkov.

Obveščanje Evropske komisije

184. člen

Agencija mora obveščati Evropsko komisijo o:

1. zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona;
2. ukrepov iz tretjega odstavka 104. člena tega zakona.

Razmerja s tujimi državami

185. člen

(1) Agencija mora obvestiti Evropsko komisijo o:

1. izdaji vsakega dovoljenja borzno posredniški družbi, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi;

2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane obvladujoča družba borzno posredniške družbe.

(2) Agencija obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naleteli borzno posredniške družbe pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v tujih državah.

(3) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o zahtevah oseb posamezne tuje države, mora agencija s sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja borzno posredniški družbi, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije;

2. zahtevah za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba borzno posredniške družbe.

(4) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz 374. člena tega zakona ne teče.

(5) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora agencija s sklepom podaljšati prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(6) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev borzno posredniške družbe kot odvisne družbe borzno posredniške družbe, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v državi članici, oziroma od te borzno posredniške družbe odvisne družbe;

2. pridobitev kvalificiranega deleža s strani borzno posredniške družbe, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v državi članici, oziroma s strani od te borzno posredniške družbe odvisne družbe.

(7) Agencija mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

9. POSLOVNE KNJIGE IN POSLOVNA POROČILA

Splošna določba

186. člen

Borzno posredniška družba mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati računovodska poročila v skladu z zakonom o gospodarskih družbah in drugimi predpisi, ter ob upoštevanju računovodskih in finančnih standardov in načel ter splošnih računovodskih predpostavk, ki jih izdaja Slovenski inštitut za revizijo, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

187. člen

Borzno posredniška družba mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj in pravili varnega in skrbnega poslovanja.

Kontni načrt in sheme izkazov

188. člen

(1) Borzno posredniška družba razvršča podatke v računovodske evidence po kontnem načrtu za gospodarske družbe, pri tem pa upošteva analitični kontni načrt za borzno posredniške družbe.

(2) Borzno posredniška družba pri sestavljanju računovodskih izkazov uporablja sheme računovodskih izkazov borzno posredniških družb.

Letno in polletno poročilo

189. člen

(1) Borzno posredniška družba sestavlja računovodske in konsolidirane računovodske izkaze in poslovna poročila za poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Borzno posredniška družba sestavlja letno in polletno poročilo.

Predpis o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih

190. člen

Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo izda sklep o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih borzno posredniških družb, s katerim predpiše:

1. analitični kontni načrt za borzno posredniške družbe;
2. vrste in sheme računovodskih izkazov borzno posredniških družb;
3. podrobnejšo vsebino poslovnega poročila borzno posredniških družb in dodatkov k tem poročilu.

10. REVIDIRANJE

Revidiranje letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila

191. člen

(1) Letno poročilo borzno posredniške družbe in konsolidirano letno poročilo finančne skupine mora pregledati pooblaščen revizor.

(2) Naloge revidiranja letnih poročil iz prvega odstavka tega člena lahko pri revizijski družbi opravlja pooblaščen revizor, ki ima pooblastilo Slovenskega inštituta za revizijo za opravljanje nalog revidiranja.

(3) Borzno posredniška družba mora agenciji predložiti revidirano letno poročilo v roku osmih dni po prejemu oziroma najkasneje v štirih mesecih po izteku koledarskega leta, konsolidirano revidirano letno poročilo pa najkasneje v roku petih mesecev po izteku koledarskega leta.

(4) Revizor mora agenciji na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih agencija potrebuje pri opravljanju nadzora nad borzno posredniško družbo v skladu s tem zakonom. Glede posredovanja podatkov po prejšnjem stavku za revizorja ne velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov. Podatke iz prvega stavka sme agencija uporabiti samo za namene, zaradi katerih so bili pridobljeni.

Vsebina revizijskega pregleda

192. člen

(1) Revizor pregleduje in poroča predvsem o:

1. bilanci stanja;
2. izkazu poslovnega izida;
3. izkazu finančnega izida;
4. izkazu gibanja kapitala;
5. izpolnjevanju pravil o obvladovanju tveganj;
6. izpolnjevanju pravil varnega in skrbnega poslovanja;
7. stanju notranjih kontrol;
8. načinu vodenja poslovnih knjig;
9. kvaliteti informacijskega sistema v borzno posredniški družbi;

10. pravilnost in popolnost obvestil in poročil agenciji.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizijskega poročila.

(3) Agencija lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled oziroma poročilo ni opravljeno oziroma izdelano v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, agencija zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške borzno posredniške družbe.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

193. člen

(1) Borzno posredniška družba v dnevnem tisku oziroma strokovnem finančnem tisku, ki izhaja najmanj enkrat mesečno, objavi povzetek revidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja v petnajstih dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najkasneje v šestih mesecih po preteku koledarskega leta, povzetek revidiranega konsolidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja pa najkasneje v sedmih mesecih po preteku koledarskega leta.

(2) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prvega odstavka tega člena.

11. NADZOR NAD BORZNO POSREDNIŠKIMI DRUŽBAMI

11.1. Splošne določbe

Nadzor nad borzno posredniškimi družbami

194. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad borzno posredniškimi družbami z namenom preverjanja, če borzno posredniške družbe spoštujejo pravila o obvladovanju tveganj, pravila o varnem in skrbnem poslovanju in druga pravila, določena s tem zakonom, ZISDU, ZISDU-1, ZPre in ZNVP oziroma drugimi zakoni, ki urejajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma, ki se nanašajo na razpolaganje z vrednostnimi papirji, ter predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov.

(2) Agencija opravlja v sodelovanju z Banko Slovenije nadzor tudi nad poslovanjem bank v zvezi z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Borza oziroma klirinško depotna družba mora agencijo nemudoma obvestiti o kršitvah, ki jih stori borzno posredniška družba, če takšne kršitve ugotovi pri opravljanju nadzora, za katerega je pristojna po tem zakonu.

Način opravljanja nadzora

195. člen

Agencija opravlja nadzor nad borzno posredniškimi družbami s:

1. spremljanjem in preverjanjem poročil in obvestil, ki jih agenciji posredujejo borzno posredniške družbe oziroma druge osebe;
2. opravljanjem pregledov poslovanja borzno posredniških družb;
3. izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

196. člen

(1) Za opravljanje nadzora in 1. in 2. točko 195. člena tega zakona plačujejo borzno posredniške družbe agenciji nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg prometa posamezne borzno posredniške družbe določa tarifa agencije.

(2) Agencija lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačevati vse borzno posredniške družbe za posamezno leto, ne preseže stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 195. člena tega zakona.

(3) Če borzno posredniška družba ne plača nadomestila, v rokih, ki jih določa tarifa agencije, agencija borzno posredniški družbi z odločbo naloži plačilo.

(4) Pravnomočna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

197. člen

(1) Kadar je borzno posredniški družbi izrečen ukrep nadzora po tem zakonu mora agenciji plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa agencije.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči agencija z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz drugega odstavka tega člena je dopustna pritožba tudi če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora pritožba ni dopustna.

(4) Pravnomočna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

11.2. Poročanje

Redno poročanje

198. člen

Borzno posredniška družba mora poročati agenciji o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. o podatkih o njenih naložbah v vrednostne papirje in skupnih podatkih o naložbah njenih strank v vrednostne papirje, bančne denarne depozite in stanju neizkoriščenih denarnih sredstev na denarnem računu strank;
2. o spremembah osnovnega kapitala, združitvah in spremembah drugih podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
3. o imetnikih poslovnih deležev oziroma delnic borzno posredniške družbe o spremembah teh imetnikov ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev delnic borzno posredniške družbe iz 82. člena tega zakona;

4. o kapitalskih udeležbah v drugih borzno posredniških družbah;

5. o spremembi splošnih pogojev poslovanja;

6. o imenovanju in razrešitvi članov uprave;

7. o kadrovski sestavi in borznih posrednikih;

8. o sklenitvi pogodbe o opravljanju storitev izvedbe prve prodaje s obveznostjo odkupa;

9. o poslovnih poročilih;

10. o sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;

11. o nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;

12. o vsaki načrtovani spremembi kapitala borzno posredniške družbe za 25% oziroma več;

13. o naložbah v druge borzno posredniške družbe oziroma pravne osebe, ki opravljajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji;

14. o povezanih osebah borzno posredniške družbe;

15. o članstvu borznih posrednikov, finančnih analitikov, članov uprave in prokuristov borzno posredniške družbe v nadzornih svetih oziroma upravnih organih drugih gospodarskih družb;

16. o seznamu vrednostnih papirjev iz drugega odstavka 178. člena tega zakona;

17. o vseh drugih dogodkih, ki lahko vplivajo na varno in skrbno poslovanje borzno posredniške družbe.

Poročanje na zahtevo agencije

199. člen

Borzno posredniška družba mora na zahtevo agencije in v roku, ki ga ta določi, posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog agencije.

Predpis o poročanju

200. člen

Agencija izda sklep o poročanju, s katerim predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz 198. člena tega zakona, ter način in roke poročanja o dejstvih in okoliščinah iz 198. člena tega zakona.

11.3. Ukrepi nadzora

11.3.1. Splošna določba

Ukrepi nadzora

201. člen

Ukrepi nadzora nad borzno posredniško družbo po tem zakonu so:

1. odreditev odprave kršitev;
2. odreditev dodatnega ukrepa;
3. začasna prepoved opravljanja dejavnosti;
4. odvzem dovoljenja.

11.3.2. Odprava kršitev

Odredba o odpravi kršitev

202. člen

(1) Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad borzno posredniško družbo ugotovi:

1. da član uprave borzno posredniške družbe nima soglasja iz 86. člena tega zakona;

2. da borzno posredniška družba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje storitev iz 89. člena tega zakona;

3. da borzno posredniška družba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, za katere ni pridobila dovoljenja agencije, oziroma opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;

4. da borzno posredniška družba krši pravila o obvladovanju tveganj;

5. da borzno posredniška družba krši pravila varnega in skrbnega poslovanja;

6. da borzno posredniška družba krši pravila o vodenju poslovnih knjig in poslovnih poročil oziroma o revidiranju letnih poročil;

7. da borzno posredniška družba krši obveznosti poročanja in obveščanja;

8. da borzno posredniška družba krši druga pravila o trgu vrednostnih papirjev oziroma poslovanju z vrednostnimi papirji.

(2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena določi agencija rok za odpravo kršitev.

Odreditev dodatnega ukrepa

203. člen

(1) Agencija odredi dodatni ukrep, s katerim naloži pristojnemu organu borzno posredniške družbe, da razreši člana oziroma člane uprave borzno posredniške družbe:

1. če borzno posredniška družba ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma

2. če borzno posredniška družba ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja agencije ali kako drugače ovira opravljanje nadzora.

(2) Za odredbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

Začasna prepoved opravljanja storitev

204. člen

(1) Agencija borzno posredniški družbi začasno prepove opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v naslednjih primerih:

1. če borzno posredniška družba ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma pravili varnega in skrbnega poslovanja,

2. če borzno posredniška družba ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma

3. če borzno posredniška družba ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja agencije ali kako drugače ovira opravljanje nadzora.

(2) Prepoved iz prvega odstavka velja do izdaje odločbe, s katero agencija ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, oziroma do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se vroči tudi borzi in klirinško depotni družbi, ki morata borzno posredniško družbo, na katero se prepoved nanaša, izključiti iz članstva za čas trajanja prepovedi.

(4) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena lahko agencija tudi:

1. prepove Klirinško depotni družbi izvršiti naloge borzno posredniške družbe za prenos vrednostnih papirjev iz njenega hišnega računa oziroma računov strank;

2. prepove organizaciji, ki opravlja plačilni promet, izvršitev nalogov borzno posredniške družbe za prenos denarnih sredstev z računov borzno posredniške družbe.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se odločba vroči tudi organizaciji, ki opravlja plačilni promet.

11.3.3. Odvzem dovoljenja

Razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev

205. člen

(1) Agencija odvzame borzno posredniški družbi dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji v naslednjih primerih:

1. če borzno posredniška družba krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen), prepoved manipulacije (248. člen) ali prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen),

2. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

3. če borzno posredniška družba ne izpolnjuje pogojev glede kapitalske ustreznosti in drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,

4. če je agencija odredila dodatni ukrep iz prvega odstavka 203. člena tega zakona in pristojni organ borzno posredniške družbe v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odpravo kršitev, ki so bile razlog za dodatni ukrep iz prvega odstavka 203. člena tega zakona,

5. če borzno posredniška družba krši odločbo o začasni prepovedi opravljanja storitev iz 204. člena tega zakona,

6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz 84. člena tega zakona osebi, ki je neposredno oziroma posredno obvladujoča oseba borzno posredniške družbe.

(2) Če iz podatkov, s katerimi agencija razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je pri banki podan kateri od razlogov iz prvega odstavka tega člena, predlaga Banki Slovenije, da sprejme ukrepe po ZBan.

Pogojni odvzem dovoljenja

206. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko agencija hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če borzno posredniška družba v času, ki ga določi agencija, ki pa ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preizkusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar agencija izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če borzno posredniška družba v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi agencija v mejah preizkusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

207. člen

Agencija preklicke pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če borzno posredniška družba v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 206. člena tega zakona.

Javni opomin

208. člen

(1) Kadar agencija ugotovi, da obstoji razlog za odvzem dovoljenja, lahko namesto odvzema dovoljenja izreče borzno posredniški družbi javni opomin.

(2) Pri odločanju, ali naj namesto odvzema dovoljenja izreče javni opomin, upošteva agencija zlasti težo kršitve in okoliščino, ali je borzno posredniški družbi že bil izrečen javni opomin oziroma pogojni odvzem dovoljenja.

(3) Po pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena agencija javno objavi izrek iz odločbe.

209. člen

(tehnično izpadel)

12. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

210. člen

(1) Agencija izvaja nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost opravljajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobile dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma ki objavljajo oglase, s katerimi reklamirajo storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost, opravljajo storitve v zvezi z organiziranjem trgovanja z vrednostnimi papirji, ne da bi pridobile dovoljenje agencije za opravljanje dejavnosti borze.

Odredba o odpravi kršitev

211. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi agencija razpolaga, izhaja, da oseba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma, da objavlja oglase, s katerimi reklamira opravljanje teh storitev, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh storitev oziroma, da preneha z oglaševanjem.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko agencija še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, in zbere druge dokaze, zaradi ugotovitve, ali oseba opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena agencija osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od 8 dni in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma oglaševanjem ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

Likvidacijski razlog

212. člen

(1) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka 211. člena, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(2) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog agencije postopek likvidacije.

13. TRGOVANJE NA ORGANIZIRANIH TRGIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV

13.1. Splošne določbe

Organiziranje trgovanja

213. člen

(1) Trgovanje z vrednostnimi papirji lahko organizira samo pravna oseba, ki je po določbah tega zakona pridobila dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja.

(2) Trgovanje z vrednostnimi papirji se sme organizirati samo v skladu z določbami tega zakona o trgovanju na organiziranih trgih vrednostnih papirjev.

(3) Nihče drug, razen oseb iz prvega odstavka tega člena, ne sme organizirati trgovanja z vrednostnimi papirji.

(4) Za organiziranje trgovanja iz tretjega odstavka tega člena se šteje javno ponujanje prodaje vrednostnih papirjev oziroma vsako drugačno zagotavljanje pogojev za povezovanje ponudbe in povpraševanja po vrednostnih papirjih.

Organizirani trg

214. člen

(1) Organizirani trg vrednostnih papirjev je trg vrednostnih papirjev, ki je posredno ali neposredno dostopen javnosti, na katerem trgovanje poteka redno in je urejen in nadzorovan s strani pristojnih organov.

(2) Organizirana trga sta borzni trg in prosti trg.

Vrednostni papirji, s katerimi se lahko trguje na organiziranem trgu

215. člen

(1) Na organiziranem trgu vrednostnih papirjev se lahko trguje z vrednostnimi papirji, za katere ne veljajo omejitve trgovanja iz prvega odstavka 51. člena tega zakona.

(2) Z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na enem od organiziranih trgov vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, se ne sme trgovati na drugem organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(3) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena, se z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na enem od organiziranih trgov vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, sme trgovati tudi na organiziranih trgih vrednostnih papirjev drugih držav članic.

(4) Če izda izdajatelj vrednostne papirje, ki z že izdanimi vrednostnimi papirji tvorijo isti razred, se z novo izdanimi vrednostnimi papirji lahko organizirano trguje samo na tistem od organiziranih trgov v Republiki Sloveniji, na katerem se že trguje s prej izdanimi vrednostnimi papirji.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena, se v primeru, ko izda izdajatelj vrednostne papirje, ki z že izdanimi vrednostnimi papirji tvorijo isti razred, z novo izdanimi vrednostnimi papirji lahko organizirano trguje tudi na organiziranih trgih drugih držav članic.

13.2. Borza vrednostnih papirjev

Borza vrednostnih papirjev

216. člen

(1) Borza vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: borza) je delniška družba, ki pridobi dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime "borza vrednostnih papirjev" oziroma izpeljanka iz te besede kot sestavni del firme pravne osebe, ki nima položaja borze vrednostnih papirjev po tem zakonu.

Uporaba določb zakona o gospodarskih družbah

217. člen

Za borzo se uporabljajo določbe zakona o gospodarskih družbah o delniški družbi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Dejavnost borze

218. člen

(1) Borza lahko opravlja samo storitve v zvezi z organiziranjem trgovanja z vrednostnimi papirji.

(2) Borza lahko opravlja tudi storitve v zvezi z organiziranjem trgovanja z drugimi finančnimi instrumenti, če za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije.

Osnovni kapital in delnice borze

219. člen

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala borze je 10.000.000 tolarjev.

(2) Borza sme izdati samo redne imenske delnice istega razreda.

(3) Z delnicami borze se ne sme organizirano trgovati.

(4) Delnice borze morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

Delničarji borze

220. člen

(1) Delničarji borze so lahko le borzno posredniške družbe, ki so člani borze, ter Republika Slovenije in Banka Slovenije.

(2) Razen Republike Slovenije in Banke Slovenije, je lahko posamezen delničar iz prvega odstavka tega člena v posredno ali neposredno imetnik največ 10% vseh delnic borze.

(3) Delničarji, ki jim preneha članstvo na borzi, iz svojih delnic ne morejo izvrševati glasovalnih pravic.

Nezdružljivost zaposlitve

221. člen

Zaposleni na borzi ne smejo biti člani organov borzno posredniških družb, bank in izdajateljev, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

Uprava borze

222. člen

(1) Uprava borze mora imeti najmanj dva člana, ki borzo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Noben izmed članov uprave borze oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje borze za celoten obseg poslov iz dejavnosti borze.

(2) Članu uprave borze morajo biti pri borzi zaposleni oziroma opravljati to funkcijo s polnim delovnim časom.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle borze v Republiki Sloveniji.

(5) Za člana uprave borze je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje borze,

2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(6) Pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje borze. Šteje se, da je pogoj iz prve točke petega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot borza oziroma drugih primerljivih poslov.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borze

223. člen

(1) Za člana uprave borze je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave borze.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 222. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave borze v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev delovanja borze.

(4) Agencija izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borze, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitev iz tretjega odstavka tega člena zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave borze.

(5) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje borze v skladu s pristojnostmi in odgovornostmi borze po tem zakonu.

(6) Član uprave borze mora zagotoviti, da borza določi pravila trgovanja, opravlja nadzor nad trgovanjem in posluje v skladu s tem zakonom.

Odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave borze

224. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave borze:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če je bil član uprave pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje na kazen zapora več kot treh mesecev;

3. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 223. člena tega zakona;

4. če član uprave krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (177. člen);

5. če član uprave krši prepoved manipulacije (248. člen);

6. če član uprave krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen).

(2) Za hujšo kršitev določb iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi

1. kršitev, zaradi katere bi bilo lahko ogroženo delovanje trga vrednostnih papirjev, bodisi

2. ponavljajoča kršitev navedenih določb.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

225. člen

(1) V zvezi z varovanjem zaupnih podatkov se smiselno uporabljajo določbe 177. in 179. člena tega zakona.

(2) Zaposleni na borzi in člani organov borze morajo borzi prijaviti vsak nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki so jo opravili, z navedbo števila vrednostnih papirjev, ki so predmet nakupa oziroma prodaje, datuma nakupa oziroma prodaje in nakupne oziroma prodajne cene.

(3) Osebe iz drugega odstavka tega člena so dolžne borzi na enak način prijaviti tudi vsak nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki so jih opravile naslednje osebe:

1. njihovi ožji družinski člani oseb;

2. pravne osebe, ki jih obvladujejo.

(4) Borza vodi evidenco o nakupih in prodajah iz drugega in tretjega odstavka tega člena in je dolžna agenciji na njeno zahtevo omogočiti vpogled v to evidenco.

Dovoljenje za organiziranje trgovanja

226. člen

(1) Borza mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma vpisom dodatne dejavnosti pridobiti dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja.

(2) Agencija izda dovoljenja za organiziranje trgovanja, če ugotovi, da ustanovitelji zagotavljajo pogoje za delovanje

borze, določene s tem zakonom, in da je ustanovitev borze v interesu razvoja in delovanja trga vrednostnih papirjev.

Soglasje k statutu in splošnim aktom borze

227. člen

Statut in splošni akti borze, s katerimi borza ureja zadeve, določene s tem zakonom, in spremembe teh aktov začnejo veljati, ko borza pridobi soglasje agencije k tem splošnim aktom oziroma njihovi spremembi.

Tarifa borze

228. člen

(1) Nadzorni svet borze sprejme tarifo, s katero določi:

1. višine provizij, ki jih borza zaračunava od poslov, sklenjenih na organiziranem trgu,

2. višine pristojbin, ki jih borzi plačujejo izdajatelj, in

3. višine članarin in drugih pristojbin, ki jih borzi plačujejo člani.

(2) Tarifa iz 2. točke prvega odstavka tega člena začne veljati, ko borza pridobi soglasje agencije k temu delu tarife.

13.3. Člani borze

Sprejem za člana borze

229. člen

(1) Borza mora sprejeti za člana borze borzno posredniško družbo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da ima dovoljenje agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji,

2. da izpolnjuje pogoje za poravnavanje obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, preko klirinško depotne družbe,

3. da izpolnjuje druge pogoje, ki jih določi borza v splošnem aktu.

(2) Določbe 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za Republiko Slovenijo in za Banko Slovenije.

(3) Borza mora o zahtevi za sprejem za člana borze odločiti najkasneje v 30 dneh po prejemu zahteve in o odločitvi obvestiti borzno posredniško družbo v roku 8 dni po odločitvi.

(4) Ne glede na določbo 1. točke prvega odstavka tega člena mora borza za člana sprejeti tudi

1. borzno posredniško družbo države članice oziroma njeno podružnico, ki je upravičena opravljati storitve v zvezi z vrednostnimi papirji na območju Republike Slovenije,

2. podružnico tuje borzno posredniške družbe, ki je pridobila dovoljenje agencije za ustanovitev podružnice, ob pogoju vzajemnosti.

Prenehanje članstva

230. člen

Borzno posredniški družbi preneha članstvo borze v naslednjih primerih:

1. na njeno zahtevo, z iztekom roka, določenega v splošnem aktu borze,

2. z dnem pravnomočnosti odločbe o izključitvi iz članstva.

Izključitev iz članstva

231. člen

Borza izključi člana v naslednjih primerih:

1. če član preneha izpolnjevati pogoje iz 229. člena tega zakona,

2. če član stori kršitev, določeno v splošnih aktih borze, zaradi katere je mogoče izreči izključitev iz članstva.

13.4. Borzni trg**13.4.1. Uvrstitev vrednostnega papirja na borzni trg****Uvrstitev na borzni trg****232. člen**
(črtan)**Sprejem v borzno kotacijo****233. člen**

(1) V borzno kotacijo so lahko sprejeti vrednostni papirji, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. da zanje ne veljajo omejitve trgovanja iz prvega odstavka 51. člena tega zakona,
2. da so v celoti vplačani,
3. da so neomejeno prenosljivi,
4. da so izdani v nematerializirani obliki,
5. da glede na poslovanje izdajatelja in lastnosti vrednostnih papirjev izpolnjujejo pogoje, ki jih določi borza v splošnem aktu.

(2) Borza lahko določi pogoje iz 5. točke prejšnjega odstavka za borzno kotacijo zlasti glede na:

1. kapital izdajatelja,
2. obdobje poslovanja izdajatelja,
3. skupno nominalno ali tržno vrednost izdanih vrednostnih papirjev, na katere se nanaša zahteva za kotacijo na borzi,
4. število oseb, ki imajo v lasti vrednostne papirje, na katere se nanaša zahteva za kotacijo na borzi (razpršenost vrednostnih papirjev).

Zahteva za sprejem v borzno kotacijo**234. člen**

(1) Borza odloča o sprejemu vrednostnega papirja v borzno kotacijo na zahtevo izdajatelja.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. dve kopiji osnutka prospekta za kotacijo,
2. drugo dokumentacijo, ki jo določi borza, in iz katere izhaja, da vrednostni papir izpolnjuje pogoje za sprejem v borzno kotacijo, na katero se nanaša zahteva izdajatelja.

Odločanje o sprejemu v kotacijo**235. člen**

(1) Borza mora sprejeti vrednostni papir v borzno kotacijo, če vrednostni papir in izdajatelj izpolnjujeta pogoje za kotacijo in prospekt za kotacijo vsebuje vse podatke iz 238. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena borza zavrne zahtevo za sprejem vrednostnega papirja v kotacijo na borzi, če bi glede na položaj izdajatelja trgovanje s tem vrednostnim papirjem na borzi ogrozilo interese vlagateljev.

Objava o sprejemu v kotacijo**236. člen**

(1) Borza mora odločitev o sprejemu vrednostnega papirja v kotacijo na borzi objaviti v prostorih borze in v dnevno informativnem časopisju, najpozneje osem dni po odločitvi.

(2) Z vrednostnim papirjem, ki je bil sprejet v borzno kotacijo, se lahko prične trgovati na uradnem borznem trgu po objavi iz prvega odstavka tega člena in objavi izvlečka prospekta za kotacijo na borzi.

Izključitev iz trgovanja na borznem trgu**237. člen**

(1) Borza lahko izključi posamezni vrednostni papir iz trgovanja na borznem trgu:

1. če se z vrednostnim papirjem ni pričelo trgovanje v šestih mesecih po uvrstitvi na borzni trg,
 2. če se z vrednostnim papirjem na borznem trgu ne trguje več kot šest mesecev,
 3. če izdajatelj vrednostnega papirja ali vrednostni papir ne izpolnjujeta pogojev za kotacijo na borzi ali če je to potrebno za zaščito investitorjev,
 4. v drugih primerih določenih v splošnih aktih borze.
- (2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena mora borza na zahtevo agencije začasno ali trajno izključiti posamezni vrednostni papir iz kotacije na borzi, če agencija ugotovi, da bi lahko nadaljnje trgovanje s tem vrednostnim papirjem na borzi ogrozilo delovanje trga vrednostnih papirjev oziroma če je to potrebno zaradi zaščite interesov vlagateljev.

13.4.2. Prospekt za borzno kotacijo**Uporaba določb o prospektu za javno ponudbo****238. člen**

(1) Za prospekt in izvleček prospekta za borzno kotacijo se smiselno uporabljajo določbe o prospektu in izvlečku prospekta za javno ponudbo, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(2) Podrobnejšo vsebino prospekta in izvlečka prospekta za borzno kotacijo ter način objave izvlečka prospekta določi agencija na podlagi predhodnega mnenja borze.

Objava prospekta in izvlečka prospekta za borzno kotacijo**239. člen**

(1) Izdajatelj, katerega vrednostni papir je bil sprejet v kotacijo na borzi, mora objaviti izvleček prospekta za borzno kotacijo, najpozneje osem dni po objavi o sprejemu v kotacijo iz 236. člena tega zakona.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora izdajatelj prospekt za borzno kotacijo predložiti tudi agenciji in vsakemu članu borze.

Dostopnost prospekta za borzno kotacijo**240. člen**

(1) Prospekt za borzno kotacijo in izvleček prospekta morata biti od dneva objave o sprejemu v kotacijo v obliki brošure na voljo na sedežu izdajatelja.

(2) Izdajatelj mora zagotoviti, da se prospekt in izvleček prospekta na zahtevo zainteresirane osebe, le-tej izroči.

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena mora izdajatelj izvleček prospekta in prospekt izročiti brezplačno.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za dostopnost prospekta in izvlečka prospekta javnih družb, katerih vrednostni papirji so uvrščeni na prosti trg.

13.5. Prosti trg**Uvrstitev na prosti trg****241. člen**

Na prosti trg se lahko uvrstijo vrednostni papirji, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. da zanje ne veljajo omejitve trgovanja iz prvega odstavka 51. člena tega zakona,
2. da so v celoti vplačani,
3. da so prosto prenosljivi,
4. da so izdani v nematerializirani obliki.

Zahteva za uvrstitev na prosti trg

242. člen

Borza odloča o uvrstitvi vrednostnega papirja na prosti trg na zahtevo izdajatelja oziroma posameznega imetnika vrednostnega papirja ali po uradni dolžnosti, kadar so za to izpolnjeni pogoji, določeni v tem zakonu.

Odločanje o uvrstitvi na prosti trg

243. člen

Borza mora uvrstiti vrednostni papir na prosti trg, če vrednostni papir izpolnjuje pogoje, določene v 241. členu tega zakona.

Objava o uvrstitvi na prosti trg

244. člen

(1) Borza mora odločitev o uvrstitvi vrednostnega papirja na prosti trg objaviti v prostorih borze in v dnevno informativnem časopisju, najpozneje osem dni po odločitvi.

(2) Z vrednostnim papirjem, ki je bil uvrščen na prosti trg, se lahko prične trgovati na tem trgu po objavi iz prvega odstavka tega člena.

13.6. Pogoji in način trgovanja na organiziranih trgih

Udeleženci trgovanja

245. člen

Na organiziranem trgu lahko neposredno trgujejo le člani borze, druge osebe pa le s posredovanjem članov borze.

Pravila trgovanja

246. člen

(1) Borza s splošnim aktom določi pravila trgovanja, ki veljajo za vse udeležence trgovanja in vse posle, sklenjene na organiziranem trgu.

(2) S pravili trgovanja iz prvega odstavka tega člena določi borza zlasti način trgovanja ter pravice in obveznosti pogodbenih strank.

Ravnanje v skladu s pravili organiziranega trga

247. člen

Borzno posredniška družba mora pri opravljanju storitev v zvezi z vrednostnimi papirji na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ravnati v skladu s pravili trgovanja in drugimi splošnimi akti borze ter navodili in zahtevami pristojnih organov borze.

Prepoved tržne manipulacije

248. člen

(1) Nihče ne sme trgovati oziroma posredovati pri trgovanju s finančnimi instrumenti ali opravljati drugih ravnanj oziroma aktivnosti, s katerimi se ustvari oziroma bi se lahko ustvarila napačna oziroma zavajajoča predstava pri drugih udeležencih na trgu finančnih instrumentov o:

1. ponudbi ali povpraševanju oziroma ceni ali prometnosti posameznega oziroma več finančnih instrumentov, ali

2. lastnosti posameznega oziroma večih finančnih instrumentov, ali

3. izdajatelju posameznega oziroma večih finančnih instrumentov, (tržna manipulacija).

(2) Za tržno manipulacijo iz prvega odstavka tega člena se šteje zlasti:

1. ravnanja oziroma aktivnosti, vključno s sklepanjem poslov oziroma dajanjem naročil za nakup ali prodajo finančnega instrumenta oziroma finančnih instrumentov, ki:

– ustvarijo ali bi lahko ustvarili zavajajočo ali napačno predstavo o ponudbi ali povpraševanju ali ceni oziroma prometnosti finančnega instrumenta, ali

– omogočajo določeni fizični ali pravni osebi ali več fizičnim ali pravnim osebam, na podlagi medsebojno usklajenega delovanja, oblikovanje cene posameznega ali več finančnih instrumentov na nenormalni oziroma umetni ravni,

razen če oseba, za račun katere se sklene posel, oziroma oseba, ki sklene posel, oziroma oseba, za račun katere se da naročilo za nakup oziroma prodajo finančnega instrumenta, dokaže, da je bil posel sklenjen oziroma naročilo za sklenitev posla dano v skladu z zakonom in s pravili organiziranega trga;

2. sklepanje navideznih poslov o nakupu ali prodaji finančnih instrumentov oziroma dajanje navideznih naročil za sklepanje takšnih poslov ali kakršna koli druga oblika prevare ali zvijače;

3. razširjanje informacij preko medijev, vključno z internetom, ali na drug način, ki ustvarijo ali bi lahko ustvarile napačne ali zavajajoče predstave o enem ali več finančnih instrumentih oziroma njihovih izdajateljih, vključno z razširjanjem nepreverjenih govoric in napačnih ali zavajajočih novic, če je oseba, ki je razširila te informacije, vedela ali bi morala vedeti, da je bila informacija napačna ali zavajajoča. Če oseba, pri razširjanju informacij deluje v okviru opravljanja svojih poklicnih nalog novinarstva, se razširjanje informacij ocenjuje na podlagi pravil stroke in profesionalne etike novinarjev, razen v kolikor ima novinar zaradi razširjanja informacij neposredne ali posredne osebne koristi. Novinarji morajo pri opravljanju svojih poklicnih nalog, skladno s pravili stroke in profesionalne etike, oceniti oziroma preveriti informacijo preden jo razširijo ali pa pri razširjanju informacij navesti, da gre za nepreverjene informacije.

(3) Za ravnanja oziroma aktivnosti iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. ravnanja osebe ali oseb, ki medsebojno usklajeno delujejo v zvezi s trgovanjem, s katerimi se ustvarja ali se želi ustvariti napačno ali zavajajočo predstavo o aktivnostih, kot so:

– posli, katerih posledica ni resnična sprememba lastništva finančnega instrumenta;

– posli, ki se sklenejo na podlagi naročil za nakup in prodajo, ki se vnesejo v sistem trgovanja ob istem času oziroma zaporedno, ob enaki ceni in enaki količini za račun oseb, ki so medsebojno povezane, oziroma ki delujejo usklajeno tako, da se takšna naročila in nasprotna naročila teh oseb med seboj oziroma navzkrižno izvršijo;

– sklepanje večjega števila poslov, ki se javno objavlja, da se ustvari vtis o prometnosti oziroma o gibanju cene finančnega instrumenta;

– druge aktivnosti osebe ali več oseb, ki delujejo usklajeno, s katerimi te osebe povzročijo ali bi lahko povzročile umeten dvig oziroma padec cene določenega finančnega instrumenta, da bi nato po tej ceni množično prodajale oziroma kupovale ta finančni instrument ali drug finančni instrument, katerega cena je odvisna od cene tega finančnega instrumenta;

– umetno povečanje ponudbe oziroma povpraševanja po določenem finančnem instrumentu, s katerim se vpliva oziroma želi vplivati na dvig oziroma padec njegove cene oziroma ustvarjanje vtisa, da je navidezna prometnost razlog za dvig oziroma padec njegove cene;

2. ravnanje osebe ali oseb, ki medsebojno usklajeno delujejo, da bi si zagotovile prevladujoč položaj na strani ponudbe ali povpraševanja po finančnih instrumentih, in s tem možnost posrednega ali neposrednega vpliva na določitev nakupnih ali prodajnih cen oziroma nastanek nelojalnih, nenakupnih ali manj ugodnih pogojev trgovanja.

3. ravnanja v zvezi s trgovanjem s finančnim instrumentom zaradi vplivanja na njegovo ceno:

– da bi se zagotovil prevladujoč položaj na strani ponudbe ali povpraševanja po določenem finančnem instrumentu, ki je hkrati osnova določenega izvedenega finančnega instrumenta, in s tem možnost posrednega ali neposrednega vpliva na določitev nakupnih ali prodajnih cen tega izvedenega finančnega instrumenta oziroma neenakih ali manj ugodnih pogojev trgovanja s tem izvedenim finančnim instrumentom;

– da bi se zagotovil prevladujoč položaj na strani povpraševanja oziroma ponudbe po določenem finančnem instrumentu, in s tem možnost navideznega višanja oziroma nižanja cen tega finančnega instrumenta oziroma oblikovanje navideznih cen, po katerih se nato zahteva sklenitev poslov s tem finančnim instrumentom;

4. ravnanja opravljena v zanje značilnih časovnih obdobjih, kot je kupovanje oziroma prodajanje finančnih instrumentov tik pred koncem trgovalnega dne, s katerimi se zavaja tiste vlagatelje, ki sprejemajo naložbene odločitve na podlagi oblikovanih zaključnih tečajev finančnih instrumentov;

5. ravnanja, ki se nanašajo na posredovanje oziroma razširjanje zavajajočih informacij ali mnenj o finančnem instrumentu ali izdajatelju finančnega instrumenta:

– pridobitev določenega finančnega instrumenta za svoj račun, še preden se nakup le-tega priporoči tretji osebi, pri čemer se nato tej osebi proda ta finančni instrument po dvigu cene na trgu ter s tem doseže dobiček na račun lastnega zavajajočega nasveta za nakup;

– posredovanje oziroma razširjanje napačnih ali zavajajočih govoric oziroma informacij o določenem finančnem instrumentu ali izdajatelju finančnega instrumenta, pred oziroma po pridobitvi takšnega finančnega instrumenta za svoj račun, ki ima za posledico padec oziroma dvig cene tega finančnega instrumenta in izkoriščenje tako oblikovanih nižjih oziroma višjih cen za doseganje dobička za svoj račun, če se sočasno na primeren in učinkovit način javno ne objavi nasprotje interesov, povezano s pridobitvijo tega finančnega instrumenta;

– razširjanje napačnih ali zavajajočih izjav o dejstvih, ki se nanašajo na določen finančni instrument ali izdajatelja.

(4) Agencija pri presoji ali gre pri posameznem ravnanju za ravnanje iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ali pa gre za dovoljeno ravnanje, upošteva zlasti naslednje:

1. stopnjo preglednosti ravnanj na trgu,
2. potrebno stopnjo varstva vlagateljev ter varstva delovanja trga, zlasti medsebojnega delovanja ponudbe in povpraševanja po finančnih instrumentih,
3. vpliv na likvidnost in učinkovitost trga,
4. ali ravnanje upošteva obstoječ režim in sistem trgovanja na posameznem trgu,
5. ali ravnanje omogoča tržnim udeležencem pravočasen in ustrezen odziv na nove tržne pogoje, ustvarjene s takšnim ravnanjem,
6. ali ravnanje predstavlja tveganje za integriteto organiziranih oziroma neorganiziranih trgov finančnih instrumentov, neposredno ali posredno povezanih s tem ravnanjem,
7. ugotovitve zaključenih postopkov sodišča, državnega tožilstva, Policije, Banke Slovenije, organa pristojnega za varovalni nadzor, Urada RS za preprečevanje pranja denarja, Borze vrednostnih papirjev, klirinško depotne družbe ali pristojnega nadzornega organa druge države članice, ki so jih vodili v zvezi s kršenjem etičnih kodeksov, pravil oziroma predpisov, ki se nanašajo na odkrivanje in preprečevanje tržnih manipulacij oziroma trgovanja na podlagi notranjih informacij,
8. strukturne značilnosti posameznega organiziranega oziroma neorganiziranega trga, vrsto finančnih instrumentov, značilnosti udeležencev na tem trgu,
9. pomembne spremembe tržnega okolja, kot so na primer spremembe pravil trgovanja ali sistema trgovanja.

(5) Pri upoštevanju potrebne stopnje varstva vlagateljev in delovanja trga iz 2. točke prejšnjega odstavka, mora agencija oceniti vpliv ravnanja iz drugega in tretjega odstavka tega člena na podlagi osnovnih tržnih kazalcev.

(6) Agencija se pri presoji, ali naj določena ravnanja na trgu finančnih instrumentov prične šteti oziroma šteje za dovoljena ravnanja, po potrebi posvetuje z:

1. drugimi pristojnimi nadzornimi organi v Republiki Sloveniji,
2. pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic, zlasti tistimi s primerljivi trgi finančnih instrumentov,
3. organizatorjem organiziranega trga finančnih instrumentov,
4. interesnimi združenji udeležencev organiziranega trga finančnih instrumentov.

Agencija pri presoji ali naj določena ravnanja na trgu finančnih instrumentov šteje za dovoljena, upošteva tudi morebitna navodila oziroma priporočila ali smernice Evropske komisije.

(7) Kolikor agencija določeno ravnanje šteje za dovoljeno na podlagi predhodnega posvetovanja iz prejšnjega odstavka tega člena, lahko takšno ravnanje prične šteti za nedovoljeno le, če pri tem uporabi enak postopek posvetovanja.

(8) Agencija nemudoma obvesti Odbor evropskih regulatorjev vrednostnih papirjev o ravnanjih na trgu finančnih instrumentov, ki jih šteje za dovoljena ravnanja. V obvestilu navede dejavnike, ki jih je upoštevala pri oceni, ali naj določena ravnanja šteje za dovoljena ter navede primere teh ravnanj. Agencija obvestilo javno objavi na svoji uradni internetni spletni strani.

(9) Vsaka nova vrsta ravnanj, ki se pojavi na trgu finančnih instrumentov, se sama po sebi ne šteje za nedovoljeno ravnanje iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(10) Družba, ki je pridobila dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja s finančnimi instrumenti, mora v pravilih za organizirano trgovanje ali v drugih aktih, ki so zavezujoči za tržne udeležence, določiti pravila, katerih cilj je preprečitev in odkrivanje primerov tržnih manipulacij ter o aktivnostih v zvezi z preprečitvijo in odkrivanjem posameznih primerov obveščati agencijo.

(11) Določbe tega člena se uporabljajo za:

1. vse aktivnosti, opravljene na območju Republike Slovenije oziroma zunaj njenega območja, glede finančnih instrumentov, ki so bili uvrščeni na organizirani trg na območju Republike Slovenije oziroma v zvezi s katerimi je bila vložena zahteva za dovoljenje za organizirano trgovanje oziroma zahteva za uvrstitev na ta trg, in
2. vse aktivnosti, opravljene na območju Republike Slovenije, glede finančnih instrumentov, ki so bili uvrščeni na organizirani trg v državi članici oziroma v zvezi s katerimi je bila vložena zahteva za uvrstitev na ta trg.

Ugotavljanje in objavljanje tečajev vrednostnih papirjev

249. člen

Borza na podlagi poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, ugotavlja in objavlja tečaje vrednostnih papirjev.

Nadzor borze nad trgovanjem

250. člen

(1) Borza opravlja nadzor nad trgovanjem na organiziranem trgu z namenom odkrivanja kršitev prepovedi trgovanja na podlagi notranjih informacij, prepovedi manipulacij in drugih kršitev pravil trgovanja na organiziranih trgih.

(2) Za nadzor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 256. člena tega zakona.

(3) Način opravljanja nadzora določi borza v splošnih aktih.

Obveščanje agencije

251. člen

(1) Borza mora obveščati agencijo o:

1. poslih z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu,

2. vloženih zahtevah za sprejem v članstvo na borzi, o sprejemu članov na borzo, o prenehanju članstva na borzi in o ukrepih, ki jih je izrekla članom oziroma borznim posrednikom,

3. vloženih zahtevah za sprejem vrednostnih papirjev v borzno kotacijo, o sprejemu vrednostnih papirjev v borzno kotacijo ter o umiku vrednostnih papirjev iz borzne kotacije,

4. vloženih zahtevah za uvrstitev vrednostnih papirjev na prosti trg in o uvrstitvi vrednostnih papirjev na prosti trg,

5. ukrepov, izrečenim izdajateljem,

6. nameravanem povečanju osnovnega kapitala borze,

7. drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za delovanje organiziranega trga vrednostnih papirjev.

(2) Podrobnejšo vsebino in način obveščanja določi agencija.

13.7. Nadzor organiziranih trgov**13.7.1. Nadzor nad poslovanjem borze**

Uporaba določb o nadzoru nad borzno posredniškimi družbami

252. člen

(1) Za nadzor nad poslovanjem borze se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona o nadzoru nad borzno posredniškimi družbami, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Za opravljanje nadzora plačuje borza letno nadomestilo, ki ga določa tarifa agencije.

Obseg nadzora

253. člen

Pri opravljanju nadzora nad poslovanjem borze lahko agencija tudi zahteva, da borza zagotovi izredni revizijski pregled informacijskih sistemov in notranjih kontrol in predloži poročilo revizorja o takšnem pregledu.

Ukrepi nadzora

254. člen

Če agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da borza huje krši predpise o poslovanju z vrednostnimi papirji, ali če je to potrebno zaradi zagotovitve normalnega delovanja trga vrednostnih papirjev, lahko izreče tudi naslednje ukrepe:

1. zahteva začasno zaustavitev trgovanja z vsemi ali določenimi vrednostnimi papirji,

2. zahteva spremembo oziroma dopolnitev statuta, pravil trgovanja ali drugih splošnih aktov.

13.7.2. Nadzor nad trgovanjem na organiziranih trgih

Nadzor nad trgovanjem na organiziranih trgih

255. člen

Agencija opravlja nadzor nad trgovanjem na organiziranih trgih z namenom:

1. zagotoviti, da trgovanje na teh trgih poteka pošteno in v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,

2. odkrivanja kršitev prepovedi manipulacije.

Obseg nadzora

256. člen

(1) Pri opravljanju nadzora nad trgovanjem na organiziranih trgih lahko agencija od borzno posredniške družbe oziroma Klirinško depotne družbe zahteva podatke in informacije o strankah, za račun katerih je borzno posredniška družba sklenila posel na organiziranem trgu, in druge podatke o tem poslu, v obsegu kot je to potrebno za doseganje namena tega nadzora.

(2) Če agencija pri opravljanju nadzora nad trgovanjem na organiziranih trgih ugotovi, da obstojajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, mora to naznaniti pristojnemu državnemu tožilcu.

14. IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI IZ POSLOV, SKLENJENIH NA ORGANIZIRANEM TRGU**14.1. Splošna določba**

Izpolnjevanje obveznosti

257. člen

(1) Storitve izračuna, izravnav in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, lahko opravlja samo pravna oseba, ki je po določbah tega zakona pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe.

(2) Obveznosti, nastale na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se smejo izpolniti samo preko klirinško depotne družbe.

14.2. Klirinško depotna družba

Klirinško depotna družba

258. člen

(1) Klirinško depotna družba je delniška družba, ki pridobi dovoljenje agencije za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime "klirinško depotna družba" oziroma izpeljanka iz te besede kot sestavni del firme pravne osebe, ki nima položaja klirinško depotne družbe po tem zakonu.

Uporaba določb

259. člen

(1) Za klirinško depotno družbo se uporabljajo določbe zakona o gospodarskih družbah o delniški družbi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za klirinško depotno družbo, njene organe, zaposlene in nadzor se smiselno uporabljajo določbe 221. do 225. člena, 252. člena, 253. člena in 2. točke 254. člena tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Dejavnost klirinško depotne družbe

260. člen

(1) Klirinško depotna družba lahko opravlja samo:

1. storitve izračuna, izravnav in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev,

2. storitve vodenja centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev v skladu z ZNVP,

3. skrbniške storitve po ZISDU-1,

4. druge storitve v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji in izpolnjevanjem obveznosti ter uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev.

(2) Klirinško depotna družba lahko opravlja tudi storitve izračuna in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na organiziranem trgu izvedenih finančnih instrumentov, če za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje agencije.

(3) Storitve iz 1. točke prvega odstavka tega člena opravlja klirinško depotna družba le za svoje člane.

Delničarji klirinško depotne družbe

261. člen

(1) Delničarji klirinško depotne družbe so lahko le pravne osebe, za katere opravlja klirinško depotna družba storitve iz 260. člena tega zakona.

(2) Razen Republike Slovenije in Banke Slovenije, je lahko posamezni delničar iz prvega odstavka tega člena, posredno ali neposredno imetnik največ 10% vseh delnic klirinško depotne družbe.

Delnice klirinško depotne družbe

262. člen

(1) Klirinško depotna družba lahko izda samo navadne imenske delnice istega razreda.

(2) Z delnicami klirinško depotne družbe se ne sme organizirano trgovati.

(3) Delnice klirinško depotne družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe

263. člen

(1) Klirinško depotna družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma pred vpisom dodatne dejavnosti pridobiti dovoljenje agencije za opravljanje dejavnosti klirinško depotne družbe.

(2) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da so izpolnjeni pogoji, ki jih za poslovanje klirinško depotne družbe določa ta zakon in predpisi, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev v nematerializirani obliki.

Soglasje k statutu in pravilom poslovanja klirinško depotne družbe

264. člen

Statut in pravila poslovanja klirinško depotne družbe ter njune spremembe pričnejo veljati, ko klirinško depotna družba pridobi soglasje agencije k tem aktom oziroma njihovi spremembi.

14.3. Člani klirinško depotne družbe

Sprejem za člana klirinško depotne družbe

265. člen

(1) Vrste članstev in pogoje za sprejem v posamezno vrsto članstva določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

(2) Klirinško depotna družba mora sprejeti za člana osebo, ki izpolnjuje pogoje določene v pravilih poslovanja.

Izključitev člana klirinško depotne družbe

266. člen

Članu, ki ne izpolnjuje obveznosti nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ali ki krši splošne akte, ki urejajo poslovanje klirinško depotne družbe, lahko klirinško depotna družba začasno ali trajno prepove nadaljnje poravnavanje obveznosti preko klirinško depotne družbe.

14.4. Izračun, izravnava in izpolnjevanje obveznosti

Načelo sočasnosti izpolnitve

267. člen

Izpolnitev obveznosti prenosa vrednostnih papirjev iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, se lahko opravi samo sočasno s plačilom cene za te vrednostne papirje.

Pravila poslovanja

268. člen

(1) Klirinško depotna družba s pravili poslovanja določi:

1. način izračuna, izravnave in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev;

2. pravila oblikovanja in uporabe jamstvenega sklada in druga pravila o obvladovanju tveganj morebitne neizpolnitve posameznega člana klirinško depotne družbe.

(2) Pravila poslovanja iz prvega odstavka tega člena veljajo za vse člane klirinško depotne družbe ter njihove pravice in obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu.

Navodila

269. člen

Podrobnejše postopke pri izvrševanju pravil poslovanja določi klirinško depotna družba z navodili.

Ravnanje v skladu s pravili poslovanja in navodili

270. člen

Borzno posredniške družbe in člani klirinško depotne družbe morajo pri izpolnjevanju obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, ravnati v skladu s pravili poslovanja in navodili klirinško depotne družbe.

Posebni računi denarnih sredstev

271. člen

Člani klirinško depotne družbe plačujejo denarne obveznosti, nastale na podlagi poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, preko posebnih računov denarnih sredstev.

Stečaj člana klirinško depotne družbe

272. člen

Kadar v skladu s pravili poslovanja klirinško depotne družbe zaradi izračuna, izravnave in zagotavljanja izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji, sklenjenih na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, denarne terjatve članov klirinško depotne družbe iz teh poslov preidejo na klirinško depotno družbo in slednja prevzame denarne obveznosti članov klirinško depotne družbe zaradi pobotanja vzajemnih denarnih terjatev in obveznosti, se v stečajnem postopku nad članom klirinško depotne družbe ne uporabljajo določbe 118. in 119. člena ZPPSL o prepovedi pobotanja cediranih terjatev.

Nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti in opravljanjem storitev

273. člen

(1) Klirinško depotna družba opravlja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz poslov, sklenjenih na organiziranem trgu, in nad opravljanjem storitev vodenja računov nematerializiranih vrednostnih papirjev, z namenom odkrivanja kršitev pravil poslovanja in drugih kršitev, ki jih storijo borzno posredniške družbe oziroma drugi člani klirinško depotne družbe.

(2) Klirinško depotna družba opravlja tudi nadzor nad plačilno sposobnostjo svojih članov z namenom obvladovanja tveganj morebitne neizpolnitve.

(3) Za nadzor iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba 256. člena tega zakona.

(4) Način opravljanja nadzora iz prvega in drugega odstavka tega člena določi klirinško depotna družba v pravilih poslovanja.

Poročanje klirinško depotne družbe

274. člen

(1) Klirinško depotna družba poroča agenciji o novo izdanih vrednostnih papirjih in skupnem prometu s posameznimi vrednostnimi papirji ter drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za delovanje organiziranega trga vrednostnih papirjev.

(2) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino in način poročanja iz prvega odstavka tega člena.

15. PREPOVED TRGOVANJA NA PODLAGI NOTRANJIH INFORMACIJ

Notranja informacija

275. člen

(1) Notranja informacija je vsaka natančna informacija, ki se nanaša posredno ali neposredno na enega ali več izdajateljev finančnih instrumentov ali na enega ali več finančnih instrumentov, ki še ni postala dostopna javnosti oziroma, ki še ni bila javno objavljena, in ki bi, če bi postala znana javnosti, verjetno imela pomemben vpliv na ceno teh finančnih instrumentov oziroma na ceno iz njih izvedenih finančnih instrumentov.

(2) Šteje se, da je informacija iz prejšnjega odstavka natančna, če navaja:

1. obstoječa dejstva oziroma okoliščine, ali
2. dejstva oziroma okoliščine, za katere se utemeljeno pričakuje, da bodo nastopili, ali
3. dogodek, ki se je zgodil oziroma se utemeljeno pričakuje, da se bo zgodil, in se na njeni podlagi lahko sklepa, da bi lahko ta dejstva, okoliščine ali dogodek vplivali na ceno finančnega instrumenta oziroma na ceno z njim povezanih izvedenih finančnih instrumentov.

(3) Informacija iz prvega odstavka tega člena, ki bi lahko imela pomemben vpliv na ceno finančnega instrumenta ali z njim povezanih izvedenih finančnih instrumentov, je tista informacija, ki bi jo razumen vlagatelj upošteval pri svoji naložbeni odločitvi, če bi bila ta informacija dostopna javnosti.

(4) V zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, pomeni notranja informacija vsako natančno informacijo, ki se nanaša posredno ali neposredno na enega ali več izvedenih finančnih instrumentov na blago, ki še ni bila javno objavljena, in za katero bi uporabniki trgov, na katerih se trguje s takšnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, iz naslednjih razlogov pričakovali, da jim bo postala znana:

1. ker jim je takšna informacija običajno vedno na razpolago, ali
2. ker se zahteva razkritje takšne informacije na podlagi zakonskih določil, predpisov izdanih na podlagi zakona, pravil trga, pogodbenih določil ali na podlagi običajev na trgu izvedenih finančnih instrumentov na blago ali na trgu tega blaga.

(5) Za osebo, ki opravlja storitev sprejema, posredovanja oziroma izvršitve naročil v zvezi s finančnimi instrumenti pomeni notranja informacija tudi vsako natančno informacijo, ki jo tej osebi pri opravljanju navedene storitve posreduje

stranka, in ki se nanaša posredno ali neposredno na enega ali več izdajateljev finančnih instrumentov ali na enega ali več finančnih instrumentov, in ki bi, če bi bila javno objavljena, verjetno imela pomemben vpliv na ceno teh finančnih instrumentov oziroma na ceno iz njih izvedenih finančnih instrumentov.

Prepoved uporabe notranjih informacij

276. člen

(1) Nihče ne sme pridobiti finančnih instrumentov ali z njimi razpolagati, za svoj račun ali za račun tretje osebe, na podlagi notranjih informacij. Navedena prepoved velja tudi za poskus pridobitve ali razpolaganja s finančnim instrumentom.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za vse osebe, ki so notranje informacije neposredno pridobile oziroma so jim bile te neposredno dostopne zaradi:

1. članstva v upravnih ali nadzornih organih javne družbe oziroma podeljene prokure v javni družbi, ki je izdajatelj finančnega instrumenta;
2. udeležbe v kapitalu javne družbe, ki je izdajatelj finančnega instrumenta;
3. izvrševanja delovnih nalog ter poklicnih nalog ali dolžnosti;
4. storitve kaznivega dejanja.

(3) Če ima ali pridobi notranje informacije pravna oseba, se prepoved iz prvega odstavka tega člena nanaša tudi na fizične osebe, ki sodelujejo pri sprejemanju odločitev za račun te pravne osebe.

(4) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo za posle oziroma transakcije, opravljene zaradi izpolnitve obveznosti, ki so nastale pri pridobitvi ali odtutitvi finančnega instrumenta, če so te obveznosti nastale na podlagi pogodbe, sklenjene pred trenutkom, ko je oseba pridobila notranjo informacijo.

(5) Nihče, ki ima notranje informacije, ne sme:

1. teh notranjih informacij razkrivati tretjim osebam, razen če je takšno razkritje storjeno zaradi izvrševanja običajnih delovnih oziroma poklicnih nalog ali dolžnosti;
2. na podlagi teh informacij priporočati ali kako drugače napeljevati tretje osebe k pridobitvi ali razpolaganju s katerikoli finančnimi instrumenti, na katere se te informacije nanašajo.

(6) Borzno posredniška družba ali borzni posrednik, ki ima notranje informacije, zlasti ne sme:

1. na podlagi notranje informacije o še ne izvršenem naročilu stranke za nakup finančnega instrumenta, s katerim se trguje na organiziranem trgu, ki jo član borze ali borzni posrednik poseduje, kupiti ali vzpodbuditi nakupa tega finančnega instrumenta:

- a) za račun:
 - drugega borznega posrednika,
 - s članom borze povezane družbe,
 - od člana borze odvisne družbe,
 - uslužbenca člana borze,
 - družbe povezane z uslužbencem člana borze, ali
- b) za svoj račun,

2. prodati ali vzpodbuditi prodajo finančnega instrumenta, s katerim se trguje na organiziranem trgu, za svoj račun ali za račun oseb iz 1. točke tega odstavka, na podlagi notranje informacije o še ne izvršenem naročilu stranke za prodajo tega finančnega instrumenta, ki jo član borze ali borzni posrednik poseduje.

(7) Prepoved uporabe notranjih informacij, določena v prejšnjih odstavkih tega člena, velja tudi za katerokoli drugo osebo, ki ni oseba iz 1. do 4. točke drugega odstavka oziroma ki ni oseba iz tretjega, petega oziroma šestega odstavka tega člena, in ki zaradi poznavanja določenih dejstev ve za notranje informacije, če ta oseba ve ali bi morala vedeti, da je informacija za katero ve, notranja informacija.

Seznam oseb, ki so jim dostopne notranje informacije

276.a člen

(1) Izdajatelj finančnih instrumentov oziroma fizične in pravne osebe, ki nastopajo v njihovem imenu ali za njihov račun, so dolžni sestaviti in tekoče obnavljati seznam oseb, ki zanje opravljajo delovne, poklicne ali druge naloge oziroma dolžnosti na podlagi pogodbe o zaposlitvi oziroma drugega pravnega razmerja (pogodbe o opravljanju storitev, podjetne pogodbe ipd.) in ki so imele oziroma imajo dostop do določenih notranjih informacij ter takšen seznam na njeno zahtevo posredovati agenciji.

(2) Seznam iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj naslednje podatke o osebi:

1. ime in priimek oziroma firmo,
2. stalno prebivališče oziroma sedež,
3. enotno identifikacijsko številko oziroma matično številko,
4. firmo in sedež redne zaposlitve,
5. navedbo delovne, poklicne ali druge naloge oziroma dolžnosti, ki jih opravlja za izdajatelja finančnega instrumenta ali za osebo, ki nastopa v imenu ali za račun tega izdajatelja,
6. navedbo pravnega razmerja, na podlagi katerega opravlja naloge oziroma dolžnosti iz 5. točke,
7. razlog uvrstitve na seznam,
8. navedbo vrste notranjih informacij do katerih ima dostop in razloge za takšen dostop,
9. datum pridobitve dostopa do notranjih informacij, način in nivo tega dostopa,
10. datum sestave seznama oseb, ki so jim dostopne notranje informacije, ter datum zadnje spremembe vsebine tega seznama.

(3) Seznam oseb, ki so jim dostopne notranje informacije, se mora tekoče obnavljati:

1. ob vsaki spremembi razloga, zaradi katerega se oseba uvrsti na seznam,
2. ob uvrstitvi novih oseb na seznam,
3. z navedbo, da oseba, ki je že uvrščena na seznam, nima več dostopa do notranjih informacij.

(4) Agencija predpiše podrobnejše pogoje, pod katerimi morajo osebe iz prvega odstavka tega člena sestaviti in tekoče obnavljati seznam iz prvega odstavka tega člena ter način vodenja tega seznama.

(5) Seznam oseb, ki so jim dostopne notranje informacije, se mora hraniti najmanj pet let od datuma njegove sestave oziroma datuma zadnje obnovitve tega seznama.

(6) Osebe iz prvega odstavka tega člena, ki so dolžne sestaviti seznam oseb, ki so jim dostopne notranje informacije, morajo pisno seznaniti vsako osebo, ki ima dostop do notranjih informacij o:

1. s tem povezanih zakonskih in drugih obveznostih,
2. sankcijah neupravičenega, neustreznega ali napačnega razširjanja takšnih informacij.

Izdelava in posredovanje raziskav, študij, ocen, priporočil ter predlaganje naložbenih strategij

276.b člen

(1) Fizične ali pravne osebe, kot so na primer finančni analitiki, novinarji ali uslužbenci bonitetnih agencij, ki se poklicno ukvarjajo z izdelavo ali posredovanjem raziskav, študij, ocen ali drugih informacij o finančnih instrumentih ali izdajateljih finančnih instrumentov, oziroma fizične ali pravne osebe, ki se poklicno ukvarjajo z izdelavo ali posredovanjem informacij, s katerimi oziroma na podlagi katerih se priporočajo, ali predlagajo naložbene strategije ali drugih informacij, ki se jih namerava javno objaviti ali posredovati na kakšen drugačen način, da bodo te informacije dostopne javnosti, so dolžne s potrebno strokovno skrbnostjo zagotoviti, da bodo te informacije pošteno predstavljene na način in pod pogoji,

predpisanimi v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Poleg tega so te osebe dolžne hkrati razkriti svoje interese in morebitno nasprotje interesov v zvezi s finančnimi instrumenti, o katerih razširjajo te informacije.

(2) Vsaka raziskava, študija, ocena ali priporočilo naložbene strategije iz prejšnjega odstavka mora navajati tudi identiteto naslednjih oseb:

1. fizičnih oseb, ki so sodelovale pri izdelavi oziroma posredovanju teh informacij (navede se ime, priimek ter naziv delovnega mesta),

2. pravne osebe, ki je odgovorna za izdelavo oziroma posredovanje teh informacij (navede se firma in sedež),

3. pristojnega nadzornega organa v primeru, ko je pravna oseba iz 2. točke borzno posredniška družba ali banka (navede se firma in sedež).

(3) Agencija s predpisom določi:

1. kategorije oseb iz prvega odstavka tega člena, ki so zavezane k poštenu predstavitvi raziskav ali drugih informacij, s katerimi se priporočajo naložbene strategije,

2. način in pogoje, pod katerimi lahko osebe iz prvega odstavka tega člena posredujejo, razširjajo oziroma predstavijo informacije ter podrobnejše kategorije informacij iz prvega odstavka tega člena;

3. način in vsebino razkritja morebitnih nasprotij interesov:

– oseb iz prvega odstavka tega člena in z njimi povezanih pravnih oseb,

– fizičnih oseb, ki za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena opravljajo naloge izdelave ali posredovanja informacij o priporočanju ali predlaganju naložbenih strategij;

4. podrobnejšo vsebino raziskave, študije, ocene ali priporočila naložbene strategije, ki se nanaša na identifikacijo oseb iz drugega odstavka tega člena;

5. načela zagotavljanja poštene predstavitve informacij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki se poklicno ukvarja z izdelavo ali posredovanjem priporočil oziroma predlogov naložbenih strategij, mora s skrbnostjo dobrega strokovnjaka zagotoviti, da na zahtevo agencije priporočilo oziroma predlog naložbene strategije utemelji kot razumen.

(5) Organizacije, ki se ukvarjajo z izdelavo ali posredovanjem takšnih statističnih podatkov, informacij in ocen, ki imajo velik vpliv na finančne trge, morajo takšne podatke, informacije in ocene predstaviti na pošten in transparenten način.

Poročanje o poslih

277. člen

(1) Osebe, ki so jim neposredno dostopne notranje informacije in z njimi povezane osebe, morajo agenciji poročati o vsakem poslu, ki je predmet poročanja, sklenjenim s finančnimi instrumenti izdajatelja iz prvega odstavka 276.a člena tega zakona in s finančnimi instrumenti, izvedenimi iz finančnih instrumentov tega izdajatelja.

(2) Predmet poročanja iz prvega odstavka tega člena je vsak pravni posel, ki je pravni temelj za pridobitev oziroma odtujitev finančnega instrumenta izdajatelja, v katerem ima zavezanec za poročanje iz prejšnjega odstavka tega člena položaj osebe, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, in sicer ne glede na to ali je posel sklenil za svoj ali za tuj račun in ne glede na to ali je bil posel sklenjen na organiziranem trgu ali izven organiziranega trga. Zavezanci za poročanje poročajo agenciji najkasneje naslednji dan po sklenitvi posla.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, ni dolžna poročati o tistih poslih iz prvega odstavka tega člena, ki so bili sklenjeni na organiziranem trgu posamezne druge države članice, in o katerih poroča pristojnemu nadzornemu organu te druge države članice.

(4) Poročilo o poslu iz prvega odstavka tega člena mora obsegati naslednje podatke o poslu:

1. ime in priimek oziroma firmo zavezanca za poročanje,
2. naslov oziroma sedež zavezanca za poročanje,
3. status zavezanca za poročanje (imetnik kvalificiranega deleža, član uprave, član nadzornega sveta ipd.),
4. firmo in sedež družbe, izdajatelja vrednostnih papirjev, v kateri ima zavezanec položaj osebe, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije,
5. opis lastnosti vrednostnega papirja,
6. oznako vrednostnega papirja, ki se uporablja pri trgovanju,
7. datum in uro sklenitve posla,
8. ceno po kateri se je sklenil posel za posamezen vrednostni papir,
9. količino vrednostnega papirja, ki je bila predmet posla, v lotih, ki se uporabljajo pri trgovanju,
10. oznako ali gre za skup oziroma pridobitev ali za prodajo oziroma odtujitev vrednostnega papirja,
11. ali je zavezanec opravil posel za lasten račun, oziroma ime, priimek in naslov ali firmo in sedež, če je zavezanec opravil posel za tuj račun,
12. nasprotno stranko v poslu,
13. organizirani trg, na katerem je bil posel sklenjen (borza, segment trga), oziroma kraj sklenitve posla, če je bil posel sklenjen zunaj organiziranega trga,
14. morebitne opombe v zvezi s poslom, navesti vrsto pogodbe, ki je bila podlaga za transakcijo, če to ni bila kupoprodajna pogodba.

(5) Agencija vzpostavi register poslov iz prvega odstavka tega člena, ki mora biti dostopen javnosti.

(6) Vsaka oseba, ki izvaja določene aktivnosti v zvezi s posameznim poslom s finančnim instrumentom v okviru svoje delovne ali poklicne naloge oziroma dolžnosti, ali oseba, ki izvaja te aktivnosti na podlagi pogodbe sklenjene z borzno posredniško družbo, in pri svojem delu utemeljeno sumi, da bi posel lahko vseboval znake trgovanja na podlagi notranje informacije ali znake tržne manipulacije, mora o tem takoj obvestiti agencijo.

(7) Obvestilo agenciji v dobri veri, o utemeljenem sumu, ne predstavlja kršitve omejevanja razkrivanja informacij, ki bi izhajale iz zakonskih ali pogodbenih določil in ne sme predstavljati dodatnih obveznosti za osebo iz prejšnjega odstavka.

(8) Agencija je osebam iz šestega odstavka tega člena dolžna zagotoviti anonimnost v primeru, ko bi jim razkrije identitete lahko škodovalo.

(9) Agencija predpiše:

1. kategorije oseb iz prvega in šestega odstavka tega člena, ter
2. način in podrobnejšo vsebino poročanja in obveščanja iz tega člena.

Nadzor nad kršitvami prepovedi uporabe notranjih informacij

278. člen

(1) Z namenom preprečiti kršitev uporabe notranjih informacij oziroma odkriti takšne kršitve oziroma z namenom preprečiti ali odkriti kršitev prepovedi tržnih manipulacij, lahko agencija zahteva ustrezna pojasnila, podatke in dokumentacijo od:

1. oseb, ki so jim neposredno dostopne notranje informacije oziroma oseb, ki neposredno sodelujejo pri sprejemanju in posredovanju naročil za nakupe in prodaje finančnih instrumentov,
2. izdajateljev vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranih trgih v Republiki Sloveniji oziroma na organiziranih trgih držav članic s seznama iz tretjega odstavka 183. člena tega zakona,

3. fizičnih in pravnih oseb, ki sprejemajo naročila oziroma opravljajo posamezna dejanja v zvezi s posli iz drugega odstavka 277. člena tega zakona,

4. fizičnih in pravnih oseb, ki bi lahko vedele za posamezne kršitve prepovedi uporabe notranjih informacij oziroma kršitve prepovedi tržnih manipulacij,

5. zaposlenih in članov uprav pravnih oseb iz prejšnjih točk.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena:

1. se morajo odzvati vabilu agencije in ji podati ustrezna ustna pojasnila;

2. morajo na zahtevo agencije razkriti identiteto osebe, za račun katere je bil posel sklenjen;

3. morajo na zahtevo agencije predložiti dokumentacijo v zvezi s poslom.

(3) Agencija lahko z namenom iz prvega odstavka tega člena pri oziroma od fizičnih in pravnih oseb, nad katerimi izvaja nadzor na podlagi zakonov, navedenih v prvem odstavku 1. člena tega zakona:

1. zahteva dostop do kateregakoli dokumenta in zahteva kopijo tega dokumenta,

2. opravi pregled poslovanja,

3. zahteva izpiske telefonskih števil na katere je bilo klicano oziroma s katerih je bil klican uporabnik telefona,

4. jim odredi prenehanje vseh aktivnosti, ki so v nasprotju z določbami tega poglavja in 248. člena tega zakona,

5. odredi zaustavitev trgovanja s finančnim instrumentom,

6. pozove osebe, ki bi lahko karkoli vedele o posamezni kršitvi prepovedi uporabe notranjih informacij oziroma kršitvi prepovedi tržnih manipulacij, na informativni razgovor,

7. izreka druge ukrepe določene v tem zakonu, in lahko vloži zahtevek pri sodišču, da odredi začasno prepoved izplačila sredstev teh oseb, zamrznitev ali zaseg njihovega premoženja.

(4) Agencija lahko podatke iz 3. točke tretjega odstavka tega člena zahteva tudi od upravljavca telekomunikacijskih sredstev.

(5) Agencija lahko z namenom iz prvega odstavka tega člena, vloži zahtevek pri sodišču, državnemu tožilstvu, Policiji, Banki Slovenije, organu, pristojnem za zavarovalni nadzor, organu, pristojnem za preprečevanje pranja denarja, Borzi vrednostnih papirjev, klirinško depotni družbi ali pristojnemu nadzornemu organu druge države članice, da v skladu s svojimi pooblastili proti osebam nad katerimi agencija ne izvaja nadzora, sprejmejo ustrezne ukrepe kot so na primer ukrepi iz tretjega odstavka tega člena.

Razkritje ukrepov agencije

278.a člen

Agencija lahko razkrije javnosti vsak ukrep ali sankcijo, ki jo bo izrekla zaradi kršitve določb 248. člena in 15. poglavja tega zakona ter na podlagi teh določb sprejetih predpisov, razen če bi takšno razkritje resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo strankam postopka agencije.

Uporaba določb o prepovedi tržne manipulacije in trgovanja na podlagi notranjih informacij

278.b člen

(1) Določbe 248. člena in 15. poglavja tega zakona se uporabljajo za:

1. finančne instrumente izdajatelja, s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je javna družba iz 8. člena tega zakona, in

2. finančne instrumente izdajatelja, s sedežem v državi članici Evropske unije ali tuji državi, ki so bili sprejeti v trgovanje na organiziran trg vsaj ene države članice Evropske unije ali v Republiki Sloveniji, ali za katere je izdajatelj vložil zahtevo za izdajo dovoljenja za trgovanje na organiziranih trgih

vsaj ene države članice Evropske unije ali v Republiki Sloveniji, ne glede na to, ali se posel s tem finančnim instrumentom sklene na organiziranem trgu ali izven organiziranega trga,

3. vse aktivnosti, opravljene na območju Republike Slovenije oziroma zunaj njenega območja, glede finančnih instrumentov, ki so bili uvrščeni na organiziran trg na območju Republike Slovenije oziroma v zvezi s katerimi je bila vložena zahteva za dovoljenje za organizirano trgovanje oziroma zahteva za uvrstitev na ta trg, in

4. vse aktivnosti, opravljene na območju Republike Slovenije, glede finančnih instrumentov, ki so bili uvrščeni na organiziran trg v državi članici oziroma v zvezi s katerimi je bila vložena zahteva za uvrstitev na ta trg.

(2) Ne glede na določbe 2. točke prvega odstavka tega člena se določbe 276. člena tega zakona uporabljajo tudi za finančni instrument izdajatelja, s sedežem v državi članici Evropske unije ali tuji državi, s katerim se ne trguje na organiziranem trgu države članice Evropske unije oziroma tuje države, in katerega cena je odvisna od cene finančnih instrumentov iz 2. točke prvega odstavka tega člena.

Izjeme glede določenih vrst poslov in trgovanja

278.c člen

(1) Določbe 248. člena in 15. poglavja tega zakona se ne uporabljajo za posle oziroma transakcije, ki jih sklepa oziroma opravlja Banka Slovenije, ministrstvo, pristojno za finance, oziroma drug uradno določen organ ali katerakoli pooblaščen oseba v njihovem imenu, zaradi izvajanja denarne politike, tečajne politike ali politike upravljanja z javnim dolgom.

(2) Določbe 248. člena in 15. poglavja tega zakona se ne uporabljajo za:

1. odkup lastnih delnic v okviru programov odkupov lastnih delnic na način in pod pogoji kot jih določajo druga, peta, sedma in osma alineja 240. člena ZGD, oziroma če je odkup lastnih delnic izvršen z namenom umika delnic, ter

2. sklepanje poslov s finančnimi instrumenti v okviru zagotavljanja stabilizacije cene ali likvidnosti teh finančnih instrumentov, kolikor se takšno zagotavljanje stabilizacije vrši na podlagi sklenjene pisne pogodbe z izdajateljem tega instrumenta,

kolikor se odkupi lastnih delnic iz 1. točke tega odstavka oziroma posli s finančnimi instrumenti ali izvedenimi finančnimi instrumenti iz 2. točke tega odstavka vršijo v skladu z Uredbo Evropske komisije (ES), številka 2273/2003 z dne 22. decembra 2003 o izvajanju Direktive 2003/6/EC Evropskega parlamenta in Sveta o oprostitvah za programe odkupa in stabilizacijo finančnih instrumentov (UL L, št. 336, z dne 23. 12. 2003, z vsemi spremembami).

16. SISTEM JAMSTVA ZA TERJATVE VLAGATELJEV

Zajamčena terjatev vlagatelja

279. člen

(1) Terjatev vlagatelja po tem zakonu je skupno stanje vseh denarnih terjatev fizične ali pravne osebe do borzno posredniške družbe na podlagi:

1. pogodbe o borznem posredovanju,
2. pogodbe o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev,
3. pogodbe o hrambi vrednostnih papirjev, izdanih kot pisnih listin,
4. pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

(2) Zajamčena terjatev vlagatelja po tem zakonu je stanje terjatve vlagatelja do višine 5,100.000 tolarjev na dan začetka stečaja nad borzno posredniško družbo.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena niso zajamčene terjatve naslednjih pravnih oseb:

1. drugih borzno posredniških družb, bank in drugih finančnih organizacij po ZBan, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun,

2. terjatve v zvezi s posli, zaradi katerih je bil imetnik terjatve pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje pranja denarja,

3. terjatve držav, centralnih bank in lokalnih skupnosti in mednarodnih organizacij,

4. terjatve članov uprave in nadzornega sveta borzno posredniške družbe ter njihovih ožjih družinskih članov,

5. terjatve delničarjev borzno posredniške družbe, ki so v kapitalu oziroma pri glasovanju posredno ali neposredno udeleženi z najmanj 5%,

6. terjatve pravnih oseb, ki so od borzno posredniške družbe odvisne družbe,

7. terjatve članov uprave in nadzornega sveta pravnih oseb iz 5. in 6. točke tega odstavka in njihovih ožjih družinskih članov,

8. terjatve, ki se glede na svoje lastnosti upoštevajo pri izračunu kapitala borzno posredniške družbe,

9. terjatve pravnih oseb, ki so velike oziroma srednje družbe po ZGD,

10. terjatve dobro poučenih investorjev.

(4) Borzno posredniška družba mora v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objaviti informacijo o sistemu jamstva za terjatve.

Predpis o zajamčenih vlogah

280. člen

Banka Slovenije na predlog agencije predpiše:

1. način izračuna višine likvidnih naložb iz 283. člena tega zakona in podrobnejše lastnosti vrednostnih papirjev, ki so predmet teh naložb,

2. podrobnejše pogoje in postopke za zagotavljanje sredstev za izplačilo zajamčenih terjatev in za uresničitev jamstva.

Jamstvo za izplačilo zajamčenih terjatev

281. člen

(1) Borzno posredniške družbe s sedežem v Republiki Sloveniji jamčijo za izplačilo zajamčenih terjatev pri borzno posredniški družbi, nad katero je bil začel stečajni postopek, v obsegu in na način, določen s tem zakonom.

(2) Posamezna borzno posredniška družba jamči za izplačilo zajamčenih terjatev pri drugi borzno posredniški družbi v obsegu, ki je enak deležu, ki ga glede na vsoto vseh zajamčenih terjatev pri vseh borzno posredniških družbah, zmanjšano za vsoto zajamčenih terjatev, ki so predmet jamstva, predstavlja vsota zajamčenih terjatev pri posamezni borzno posredniški družbi.

Sistem jamstva za terjatve vlagateljev pri tuji podružnici

282. člen

(1) Podružnica tuje borzno posredniške družbe je vključena v sistem jamstva za terjatve vlagateljev v državi, v kateri ima sedež tuja borzno posredniška družba.

(2) Raven in obseg jamstva za terjatve vlagateljev pri podružnici ne sme presegati ravni in obsega, določenega s tem zakonom.

(3) Če sistem jamstva za terjatve vlagateljev v državi, v kateri ima sedež tuja borzno posredniška družba, ne obstaja oziroma je obseg jamstva za terjatve vlagateljev manjši kot v Republiki Sloveniji, se mora podružnica tuje borzno posredniške družbe vključiti v sistem jamstva za terjatve vlagateljev v Republiki Sloveniji. Način in obseg vključitve podružnice tuje borzno posredniške družbe v sistem jamstva za terjatve vlagateljev v Republiki Sloveniji določi agencija z dovoljenjem za ustanovitev podružnice.

(4) V primeru iz tretjega odstavka tega člena se za podružnico tuje borzno posredniške družbe uporabljajo tudi določbe tega poglavja.

Likvidne naložbe za izplačilo zajamčenih terjatev
vlagateljev

283. člen

Zaradi zagotavljanja likvidnih sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev, mora borzno posredniška družba sredstva v višini, določeni s predpisom Banke Slovenije iz 280. člena tega zakona, naložiti v vrednostne papirje Banke Slovenije oziroma Republike Slovenije.

Prevzem obveznosti izplačila zajamčenih terjatev
vlagateljev

284. člen

(1) Z dnem začetka stečaja nad borzno posredniško družbo prevzame Banka Slovenije v svojem imenu in za račun borzno posredniške družbe v stečaju obveznost izplačila zajamčenih terjatev vlagateljev borzno posredniške družbe v stečaju.

(2) Izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev opravi banka iz drugega odstavka 10. člena tega zakona, ki jo imenuje Banka Slovenija (v nadaljnjem besedilu: banka prevzemnica). Banka mora imenovati banko prevzemnico v roku 8 dni po vročitvi sklepa o začetku stečaja.

(3) Borzno posredniška družba v stečaju in banka prevzemnica morata v tridesetih dneh po začetku stečajnega postopka ugotoviti stanje vseh zajamčenih terjatev vlagateljev na dan začetka stečajnega postopka nad borzno posredniško družbo in zapisnik poslati Banki Slovenije in agenciji.

(4) Banka Slovenije na podlagi predhodnega mnenja agencije potrdi zapisnik iz tretjega odstavka tega člena in ga pošlje sodišču, ki vodi stečajni postopek.

(5) Banka Slovenije mora banki prevzemnici zagotoviti likvidna sredstva za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev najkasneje v treh mesecih od začetka stečaja.

(6) Banka prevzemnica sme sredstva iz petega odstavka tega člena uporabiti samo za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev.

(7) Banka prevzemnica ima pravico do povrnitve dejanskih stroškov, povezanih z izplačilom zajamčenih terjatev vlagateljev.

Poziv za vplačilo sredstev

285. člen

Banka Slovenije naloži borzno posredniškim družbam iz prvega odstavka 281. člena tega zakona, da vplačajo ustrezen del sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih terjatev vlagateljev.

Vrnitev vplačanih sredstev

286. člen

Banka Slovenije po izplačilu terjatev iz naslova zajamčenih terjatev vlagateljev iz stečajne mase prenakaže sredstva, ki jih je prejela, borzno posredniškim družbam v sorazmerju z višino sredstev, ki so jih vplačale v skladu z 285. členom tega zakona.

17. TRGOVANJE S STANDARDIZIRANIMI FINANČNIMI INSTRUMENTI

Uporaba določb

287. člen

(1) Za standardizirane izvedene finančne instrumente in trgovanje s standardiziranimi finančnimi instrumenti se

smiselno uporabljajo določbe 213. člena, 216. do 231. člena in 275. do 278. člena tega zakona.

(2) Za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih pri trgovanju iz prvega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe 257. do 259. člena, 1. točke prvega odstavka 260. člena, 261. do 266. člena, 268. do 271. člena in 273. do 274. člena tega zakona.

(3) Agencija predpiše podrobnejše

1. pogoje za uvedbo standardiziranih finančnih instrumentov,

2. trgovanje s standardiziranimi finančnimi instrumenti

3. poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih pri trgovanju iz 2. točke.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka 220. člena tega zakona so lahko delničarji borze finančnih instrumentov tudi banke, ki niso banke iz drugega odstavka 10. člena tega zakona, in gospodarske družbe.

Uvedba standardiziranih finančnih instrumentov v trgovanje

288. člen

(1) Borza finančnih instrumentov uvede standardizirani finančni instrument v trgovanje s tem, da določi

1. standardizirano vsebino pravic in obveznosti pogodbenih strank v zvezi s posameznim izvedenim finančnim instrumentom, in

2. datum začetka trgovanja s standardiziranim finančnim instrumentom.

(2) Borza finančnih instrumentov lahko uvede v trgovanje samo takšen standardizirani finančni instrument, ki zagotavlja uresničitev ekonomskih interesov gospodarskih subjektov oziroma drugih oseb, in ki ni v nasprotju z javnim interesom.

(3) Borza finančnih instrumentov mora pred najmanj trideset dni pred začetkom trgovanja s posameznim standardiziranim finančnim instrumentom o nameravani uvedbi tega instrumenta v trgovanje obvestiti agencijo.

(4) Agencija prepove uvedbo novega standardiziranega finančnega instrumenta v trgovanje oziroma nadaljnje trgovanje s standardiziranim finančnim instrumentom, s katerim se je že začelo trgovati, če je to potrebno zaradi zaščite vlagateljev.

18. AGENCIJA ZA TRG VREDNOSTNIH PAPIRJEV

18.1. Položaj agencije

Položaj agencije

289. člen

(1) Agencija je pravna oseba.

(2) Pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti je agencija samostojna in neodvisna.

(3) Sedež agencije je v Ljubljani.

Poslovnik agencije

290. člen

Agencija ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje agencije.

Pečat

291. člen

Agencija ima pečat, na katerem sta ime "Agencija za trg vrednostnih papirjev" in grb Republike Slovenije.

Poročanje o stanju na trgu vrednostnih papirjev

292. člen

(1) Agencija letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na trgu vrednostnih papirjev.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke o javnih ponudbah vrednostnih papirjev, trgovanju na organiziranih trgih vrednostnih papirjev s podatki o obsegu in sestavi prometa z vrednostnimi papirji, sprememu vrednostnih papirjev na organizirani trg in trgovanju z vrednostnimi papirji izven organiziranih trgov vrednostnih papirjev.

(3) Poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto mora agencija predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

Letno poročilo o delu

293. člen

(1) Agencija letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora poleg podatkov iz prvega odstavka 37. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, v nadaljnjem besedilu: ZJA) obsegati tudi podatke o ukrepih agencije po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za poslovanje borzno posredniških družb, družb za upravljanje, investicijskih skladov, borz in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja agencija, ter podatke o sodelovanju agencije z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto mora agencija predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

(4) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora agencija v roku iz prejšnjega odstavka predložiti v vednost tudi Vladi Republike Slovenije.

Sodelovanje pri spremembah predpisov

293.a člen

Agencija in ministrstvo, pristojno za finance, sta se dolžna medsebojno posvetovati pri spremembah zakonov in iz njih izvedenih predpisov, ki so v njuni pristojnosti. Pri tem proučita tudi prejete pripombe in predloge drugih udeležencev trga finančnih instrumentov.

18.2. Organi agencije

Organi agencije

294. člen

Organa agencije sta strokovni svet in direktor agencije.

Sestava strokovnega sveta

295. člen

Strokovni svet sestavlja predsednik in osem članov.

Imenovanje in razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

296. člen

(1) Člane in predsednika strokovnega sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta se imenujejo za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

Pogoji za imenovanje članov in predsednika strokovnega sveta

297. člen

(1) Za člana oziroma predsednika strokovnega sveta je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. ima univerzitetno izobrazbo,

3. je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,

4. ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta ne smejo biti pogodbeno vezani, zaposleni ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim agencija izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne smejo opravljati nalog v organih političnih strank.

Razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

298. člen

Član oziroma predsednik strokovnega sveta se sme predčasno razrešiti:

1. če to sam zahteva,
2. če je pravnomočno nepogojno obsojen na kazen zapora več kot treh mesecev,
3. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
4. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (303. člen),
5. če krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen), prepoved tržne manipulacije (248. člen) oziroma prepovedi iz drugega odstavka 297. člena tega zakona,
6. če se naknadno izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
7. če ne opravlja nalog, določenih v tem zakonu in poslovniku agencije, oziroma jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Pristojnosti strokovnega sveta

299. člen

Strokovni svet:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter o drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča agencija, če ni v tem ali drugem zakonu drugače določeno,
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da takšen akt sprejme agencija,
3. sprejema poslovnik agencije,
4. sprejema poročilo o stanju na trgu vrednostnih papirjev in letno poročilo o delu agencije,
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb agencije in poročilo o delu agencije,
6. izvršuje druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ agencije.

Odločanje strokovnega sveta o izdaji predpisov

300. člen

(1) Strokovni svet veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je agencija pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta.

(2) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov strokovnega sveta.

Objava predpisov

301. člen

Predpisi agencije se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Imenovanje in razrešitev direktorja oziroma direktorice agencije

302. člen

(1) Direktorja oziroma direktorico (v nadaljnjem besedilu: direktorja) agencije imenuje, in razrešuje Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, pristojnega za finance,

za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja, na podlagi 21. člena oziroma prvega odstavka 23. člena ter 50. člena ZJA.

(2) Minister, pristojen za finance, predlaga Vladi Republike Slovenije kandidata za direktorja agencije na podlagi javnega natečaja, izvedenega s strani posebne natečajne komisije, ki jo imenuje uradniški svet, ki mora biti objavljen najmanj 6 mesecev pred potekom mandata obstoječemu direktorju.

(3) Poleg pogojev za direktorja iz drugega odstavka 19. člena ZJA mora oseba, ki je imenovana za direktorja agencije izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. ima najmanj univerzitetno izobrazbo pravne ali ekonomske smeri,

2. je strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,

3. ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja potrebna za vodenje poslovanja agencije,

4. aktivno obvlada vsaj en svetovni jezik,

5. da ni bila pravnomočno obsojena na kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev, ki še ni izbrisana.

(4) Direktor agencije ne sme biti pogodbeno vezan, zaposlen ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim agencija izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne sme opravljati nalog v organih političnih strank.

Pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije

302.a člen

(1) Direktor agencije zastopa in predstavlja agencijo, vodi poslovanje agencije in organizira njeno delo.

(2) Direktor agencije mora zagotoviti, da agencija posluje v skladu z določili tega zakona in svojim poslovníkom. Pri svojem delu je direktor agencije dolžan varovati poslovne skrivnosti agencije in podatke iz prvega odstavka 303. člena tega zakona.

Razlogi za predčasno razrešitev direktorja agencije

302.b člen

Direktorja agencije se sme predčasno razrešiti v primerih iz prvega odstavka 23. člena ZJA ter dodatno v primerih:

1. če je bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 5. točke tretjega odstavka 302. člena tega zakona, ki še ni bilo izbrisano iz kazenske evidence,

2. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,

3. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (303. člen),

4. če krši prepoved uporabe notranjih informacij (276. člen) oziroma prepovedi iz prvega odstavka 248. člena tega zakona.

Varovanje zaupnih podatkov

303. člen

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta ter delavci agencije kakor tudi revizorji, strokovnjaki in druge osebe, ki za agencijo opravljajo določena dela, morajo kot zaupne varovati podatke o izdajateljih vrednostnih papirjev, osebah, nad katerimi agencija opravlja nadzor in druge podatke o dejstvih in okoliščinah, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije oziroma dela, razen podatkov, ki so po določbah tega zakona javno dostopni, in sicer tudi po prenehanju njihovih funkcije oziroma delovnega razmerja.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo direktorju agencije prijaviti vsak nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev, z navedbo števila vrednostnih papirjev, ki so predmet nakupa oziroma prodaje, datuma nakupa oziroma prodaje in nakupne oziroma prodajne cene.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo direktorju agencije na enak način prijaviti tudi vsak nakup ali prodajo vrednostnih papirjev, ki so jih opravile naslednje z njimi povezane osebe:

1. ožji družinski člani;

2. pravne osebe, v katerih so udeleženi.

(4) Ne glede na določbo drugega in tretjega odstavka tega člena mora direktor agencije nakupe iz drugega in tretjega odstavka tega člena prijaviti predsedniku strokovnega sveta.

(5) Zaposleni na agenciji ne smejo biti člani organov borznoposredniških družb, bank in izdajateljev, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

18.3. Sredstva za delo

Tarifa in sejnine

304. člen

(1) Agencija izda tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah ter za izdajo izpisov iz registrov, ki jih vodi, ter višino letnih nadomestil ter pavšalnih nadomestil stroškov, ki so jih za opravljanje nadzora dolžne plačevati pravne osebe, nad katerimi agencija opravlja nadzor po tem ali drugem zakonu.

(2) Tarifa agencije oziroma njene spremembe začnejo veljati, ko agencija pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(3) Sejnine, do katere so upravičeni predsednik in člani strokovnega sveta, določi strokovni svet v soglasju z Vlado Republike Slovenije.

Viri sredstev

305. člen

(1) Sredstva za delo agencije se zagotavljajo:

1. iz taks in nadomestil,

2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari agencija s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki, realiziranega v preteklem letu, se del izloči v rezerve agencije v višini, določeni s finančnim načrtom agencije za leto, v katerem je bil presežek realiziran, preostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

Presežek odhodkov nad prihodki

306. člen

(1) Presežek odhodkov nad prihodki agencije se krije iz rezerv agencije, če pa sredstva rezerv ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog agencije.

Finančni načrt in letni obračun

307. člen

(1) Strokovni svet mora najpozneje do 31. marca vsakega leta sprejeti letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu agencije se financiranje agencije izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet.

(3) Letni obračun agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija mora ministru, pristojnemu za finance, v roku 10 dni po sprejemu, dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt. K letnemu obračunu in finančnemu načrtu da soglasje Vlada Republike Slovenije.

18.4. Nadzor nad uporabo sredstev**Nadzor nad uporabo sredstev****308. člen**

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

Postopek o prekršku**308.a člen**

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba agencije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Agencija z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za pooblaščen uradno osebo agencije iz prvega odstavka tega člena. Agencija predpiše tudi program strokovnega usposabljanja in preverjanja znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 309. člena tega zakona se postopek o prekršku vodi po določilih predpisa, ki ureja prekrške.

(4) Predlog agenciji za uvedbo postopka o prekršku zaradi kršitev 247. člena tega zakona lahko poda agenciji tudi pristojni organ borze iz prvega odstavka 216. člena tega zakona.

19. POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH**19.1. Splošna določba****Uporaba določb o postopku****309. člen**

(1) Agencija odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem ali drugem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, če ni v drugih poglavjih tega zakona ali drugem zakonu drugače določeno.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja agencije primerno uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena v postopku odločanja agencije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena, je v postopku odzema dovoljenja, ki ga je izdala agencija, dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

19.2. Pristojnost in sestava organov postopka**Organi postopka****310. člen**

Organa postopka sta senat in predsednik senata.

Pristojnost in sestava senata**311. člen**

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta, od katerih je eden predsednik senata.

(2) Senat odloča o vseh zadevah, če zakon za posamezno zadevo ne določa, da o njej odloča predsednik senata.

(3) Senat odloča o ugovorih proti odredbam predsednika senata.

Pristojnosti predsednika senata**312. člen**

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta, določen z razporedom dela agencije.

(2) Predsednik senata:

1. izdaja odredbe v postopkih nadzora;

2. izdaja odločbe o začasni prepovedi opravljanja storitev oziroma poslov;

3. odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka in o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;

4. odloča o drugih vprašanjih, kadar zakon tako določa.

(3) Posamezna procesna dejanja pred izdajo odločbe oziroma odredbe, ki jih je pristojen opraviti predsednik senata, lahko opravi tudi strokovni delavec agencije, če ga za opravilo teh dejanj pooblasti predsednik senata.

19.3. Postopek do izdaje odločbe**Izjave strank****313. člen**

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 315. člena tega zakona lahko stranke dajo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

Možnost izjave**314. člen**

(1) Pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, mora agencija stranko pozvati, da se izjavi od dejstev in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od 8 dni;

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje**315. člen**

(1) Agencija odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko predsednik senata razpiše ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev.

(3) Predsednik senata lahko tudi izven naroka zasliši udeležence v postopku in druge osebe, če meni, da je to potrebno za razjasnitev posameznih vprašanj ali ugotovitev odločilnih dejstev.

19.4. Odločbe agencije in odločanje

19.4.1. Skupne določbe

Vrste odločb agencije

316. člen

(1) Agencija izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam agencije ni pritožbe.

Seja senata

317. člen

(1) Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima potrebne večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za subjekt nadzora najmanj ugodni, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka za odvzem dovoljenja in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za subjekt nadzora najugodnejši.

(6) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata, ki so navzoči na seji.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, je odločitev o odvzemu dovoljenja sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov senata.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

318. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v samem zapisniku.

(4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo vrhovno sodišče, ko odloča v upravnem sporu. V tem primeru mora vrhovno sodišče zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

Korespondenčna seja

319. člen

(1) Ne glede na določbo 317. člena tega zakona, lahko senat o izdaji dovoljenj oziroma soglasij odloča na korespondenčni seji, če nihče izmed članov senata ne nasprotuje odločanju na korespondenčni seji.

(2) Korespondenčno sejo razpiše predsednik senata z vabilom članom senata.

(3) Vabilo iz drugega odstavka tega člena mora obsegati:

1. vsebino zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

2. poziv članu senata, da glasuje za oziroma proti izdaji dovoljenja oziroma soglasja,

3. rok za glasovanje, določen z dnevom in uro, do katerega mora član senata pisno sporočiti agenciji vsebino svoje odločitve o glasovanju oziroma izjaviti, da korespondenčni seji nasprotuje.

(4) Odločitev je na korespondenčni seji veljavno sprejeta, če zanjo do roka za glasovanje glasuje večina vseh članov senata in če v tem roku nihče izmed članov senata ni izjavil, da korespondenčni seji nasprotuje.

(5) Če je odločitev na korespondenčni seji veljavno sprejeta, se z glasovnicami članov senata postopa po petem odstavku 318. člena tega zakona.

(6) Če odločitev na korespondenčni seji ni veljavno sprejeta, mora predsednik senata zadevo uvrstiti na prvo naslednjo sejo.

19.4.2. Odločba

Odločba

320. člen

Z odločbo agencija odloča o izdaji in odvzemu dovoljenja oziroma soglasja ter o drugih zadevah, za katere zakon tako določa.

Oblika in vročitev odločbe

321. člen

(1) Odločba se izda pisno.

(2) Izvirnik odločbe podpiše predsednik senata.

(3) Strankam se vroči overjen prepis odločbe.

Sestavni deli odločbe

322. člen

(1) Vsaka odločba mora obsegati uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.

(2) Poleg podatkov, ki jih mora obsegati uvod odločbe po zakonu o splošnem upravnem postopku, mora odločba agencije obsegati tudi ime in priimek predsednika in članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.

(3) Odločba mora biti obrazložena, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

19.4.3. Sklep

Sklep

323. člen

(1) S sklepom odloča agencija o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

(3) Za sklep se primerno uporabljajo določbe 321. in 322. člena tega zakona.

19.5. Postopek sodnega varstva

19.5.1. Skupne določbe

Postopek sodnega varstva

324. člen

(1) Sodno varstvo proti odločbam agencije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe ZUS (Uradni list RS, št. 50/97), če ni s tem zakonom drugače določeno.

Pravica do sodnega varstva proti odločbam

325. člen

(1) Proti odločbam agencije je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero agencija odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo;

2. proti odločbi, s katero agencija začne postopek za odvzem dovoljenja.

(3) Odločba iz 1. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi, ki jo je agencija izdala, ker subjekt nadzora ni ravnal v skladu z odredbo agencije.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

Pravica do sodnega varstva proti sklepom

326. člen

(1) Proti sklepom agencije ni posebnega postopka sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je dovoljeno začeti poseben postopek sodnega varstva proti tistim sklepom agencije, proti katerim je po splošnem upravnem postopku dovoljena posebna pritožba.

(3) Sklep, proti kateremu ni dovoljeno začeti posebnega postopka sodnega varstva, se lahko izpodbija s tožbo v upravnem sporu proti odločbi, razen če je postopek sodnega varstva proti sklepu z zakonom izrecno izključen.

Pristojnost in sestava sodišča

327. člen

V postopku sodnega varstva odloča vrhovno sodišče v senatu petih sodnikov.

Tožba in odgovor na tožbo

328. člen

(1) Tožbo je potrebno vložiti v roku osmih dni.

(2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

Nova dejstva in dokazi

329. člen

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa

330. člen

Sodišče preizkusi odločbo agencije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 25. člena ZUS.

Seja

331. člen

Sodišče odloča brez obravnave.

Pravna sredstva

332. člen

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

19.5.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev

Uporaba določb

333. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti naslednjim odločbam agencije (v nadaljnjem besedilu: odločba v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev):

1. odločbi, s kateri agencija izda dovoljenje za prvo javno prodajo (prvi odstavek 21. člena tega zakona),

2. odločbi, s katero agencija ugotovi, da je javna prodaja uspešna (drugi odstavek 35. člena tega zakona),

3. odločbi, s katero agencija izda dovoljenje za ponudbo za odkup (23. člen ZPre),

4. odločbi, s katero agencija ugotovi, da je ponudba za odkup uspešna (43. člen ZPre).

Začetek teka roka za tožbo

334. člen

Rok za vložitev tožbe iz prvega odstavka 328. člena tega zakona proti odločbi v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev začne teči naslednji dan po javni objavi poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev (31. člen tega zakona), izida javne prodaje (36. člen tega zakona), ponudbe za odkup (prvi odstavek 24. člena ZPre) oziroma izida ponudbe za odkup (drugi odstavek 50. člena ZPre).

Odločanje

335. člen

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 61. členu ZUS upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, sodišče odločbe v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev ne odpravi temveč s sodbo ugotovi, da je odločba v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev nezakonita.

(2) Sodba iz prvega odstavka tega člena ne vpliva na veljavnost izdaje vrednostnih papirjev oziroma veljavnost pravnih poslov, sklenjenih v postopku javne ponudbe vrednostnih papirjev oziroma ponudbe za odkup.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko vlagatelj uveljavlja morebitne odškodninske zahtevke proti izdajatelju, ponudniku oziroma agenciji v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi v zvezi z javno ponudbo vrednostnih papirjev, je, ne glede na določbo 332. člena tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča vrhovno sodišče v senatu sedmih sodnikov.

19.6. Postopek nadzora

19.6.1. Splošne določbe

Uporaba določb

336. člen

(1) V postopkih nadzora agencija nadzoruje spoštovanje določb tega zakona, ZISDU, ZISDU-1, ZPre in ZNVP ter na njihovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Določbe tega razdelka o postopku nadzora veljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja agencija na podlagi določb tega zakona, ZISDU, ZISDU-1, ZPre in ZNVP, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

Stranka postopka nadzora

337. člen

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero agencija opravlja nadzor (v nadaljevanju: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad pravno osebo, ki ji je agencija izdala dovoljenje za opravljanje storitev (v nadaljevanju: licencirani subjekt nadzora) so tudi člani uprave licenciranega subjekta nadzora.

Vročanje

338. člen

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba oziroma podjetnik posameznik, vroči tako, da se spis izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave licenciranega subjekta nadzora se opravljajo z vročanjem licenciranemu subjektu nadzora. Šteje se, da je z vročitvijo licenciranemu subjektu nadzora opravljena tudi vročitev njegovim članom uprave.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročajo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

Nadomestna osebna vročitev

339. člen

(1) Če se vročitev spisa, ki ga je potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 338. členu tega zakona, pa ni ugotovljeno, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti odsoten, ga izroči vročevalec agenciji. Na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnega prostora naslovnika oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, vročevalec pusti pismeno sporočilo, v katerem je navedeno, kje se spis nahaja in rok 8 dni, v katerem mora naslovnik spis dvigniti. Na sporočilu in na samem spisu navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je sporočilo pustil na vratih oziroma poštnem nabiralniku naslovnika, oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, ter se podpiše.

(2) Če naslovnik spisa ne dvigne v roku 8 dni, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo sporočilo puščeno na vratih oziroma v poštnem nabiralniku prostorov iz prejšnjega odstavka, na kar je potrebno naslovnika opozoriti v samem sporočilu.

Posredna vročitev

340. člen

Če se vročitev spisa, ki ga ni potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 338. členu tega zakona, vročevalec spis pusti na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnih prostorov naslovnika oziroma osebe, pri kateri je zaposlen. Vročevalec na spisu navede vzrok takšne vročitve in datum ter se podpiše. Šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

19.6.2. Opravljanje nadzora

Opravljanje nadzora

341. člen

Agencija opravlja nadzor:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil subjektov nadzora in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona, ZISDU, ZISDU-1 oziroma ZPre dolžne

poročati agenciji oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;

2. z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora.

Pooblaščen osebe

342. člen

(1) Pregled poslovanja opravi strokovni delavec agencije, ki ga za izvedbo pregleda pooblasti direktor agencije.

(2) Direktor agencije lahko za izvedbo posameznega pregleda poslovanja pooblasti tudi pooblaščenega revizorja.

(3) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor agencije na podlagi predhodnega mnenja direktorja borze oziroma klirinško depotne družbe pooblasti osebo, zaposleno pri borzi oziroma klirinško depotni družbi, in ki pri borzi oziroma klirinško depotni družbi opravlja naloge, povezane z nadzorom.

(4) Pooblaščen osebe iz drugega in tretjega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil direktor agencije, enake pristojnosti kot agencija.

Obseg pregleda

343. člen

(1) Pri opravljanju nadzora nad licenciranim subjektom nadzora lahko agencija opravi tudi pregled poslovanja pravnih oseb, povezanih z licenciranim subjektom nadzora, če je to potrebno zaradi nadzora nad poslovanjem licenciranega subjekta nadzora.

(2) Za pregled poslovanja oseb iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 344. do 348. člena tega zakona.

Poročila in informacije

344. člen

(1) Pri opravljanju nadzora lahko agencija od subjekta nadzora zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so glede na namen posameznega nadzora, pomembne za presojo ali subjekt nadzora poštuje določbe tega zakona, ZISDU, ZPre oziroma ZNVP oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov.

(2) Poročila in informacije iz prvega odstavka tega člena lahko agencija zahteva tudi od članov uprave subjekta nadzora in oseb, zaposlenih pri subjektu nadzora.

(3) Agencija lahko osebe iz drugega odstavka tega člena pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

Pregled poslovanja

345. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščen osebi agencije na njeno zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu subjekta nadzora in v drugih prostorih, v katerih subjekt nadzora oziroma druga oseba po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi agencija opravlja nadzor.

(2) Subjekt nadzora mora pooblaščen osebi agencije na njeno zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu potrebnem za izvajanje posameznega nadzora oziroma v obsegu, določenem z zakonom, ki ureja posamezen nadzor.

(3) Subjekt nadzora mora agenciji na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja agencija med 8. in 18. uro. Agencija mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje subjekta nadzora samo v takšni meri kot je nujno za opravljanje nadzora v skladu z namenom posameznega nadzora.

Zahteva za pregled poslovanja

346. člen

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti subjektu nadzora vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko pooblaščen oseba zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, mora zahteva za pregled obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpisov oziroma kopij potrebno izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma agenciji ne bo omogočil opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 345. členu tega zakona.

(6) Agencija lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

Pogoji za opravljanje pregleda

347. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščenim osebam agencije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Subjekt nadzora mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščen oseb agencije opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 345. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščen oseb subjekta nadzora, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb agencije podajo pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

Pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc

348. člen

(1) Subjekt nadzora, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidenc, mora na zahtevo pooblaščen oseb agencije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Agenciji mora subjekt nadzora izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;

4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena, mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

19.6.3. Odprava kršitev

Odredba

349. člen

(1) Kadar agencija pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona, ZISDU, ZISDU-1, ZPre oziroma na njihovi podlagi izdanih predpisov, z odredbo subjektu nadzora naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti, oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljevanju: odprava kršitev).

(2) Za odredbo se primerno uporabljajo določbe 321. in 322. člena tega zakona, če ni v tem podrazdelku drugače določeno.

Izrek odredbe

350. člen

Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar agencija subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar agencija subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

Predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev

351. člen

Kadar agencija ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig, oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžan voditi licencirani subjekt nadzora, oziroma obsežnejše kršitve pri poslovanju licenciranega subjekta nadzora, lahko licenciranemu subjektu nadzora z odredbo naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

Ugovor proti odredbi

352. člen

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora, pravico vložiti ugovor v roku 8 dni od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko agencija z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru mora agencija odločiti v roku 15 dni od prejema ugovora.

Razlogi za ugovor

353. člen

Ugovor proti odredbi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;
2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;

3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;

4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo;

5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;

6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero agencija ni pristojna opravljati nadzora;

7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;

8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Vsebina ugovora

354. člen

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;

2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;

3. razloge za ugovor;

4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa odredbe

355. člen

Agencija preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in ob razloženih v ugovoru.

Odločanje o ugovoru

356. člen

(1) O ugovoru odloča agencija z odločbo, s sklepom pa v primeru, če ugovor zavrže.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko agencija ugovor zavrne ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Agencija ugovor zavrne, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če agencija ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 353. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če agencija ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 353. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo oziroma jo spremeni. Agencija pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

Poročilo o odpravi kršitev

357. člen

(1) Subjekt nadzora, mora v roku, določenem z odredbo odpraviti ugotovljene kršitve in agenciji predložiti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilo mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) V primeru iz 351. člena tega zakona, mora subjekt nadzora poročilo o odpravi kršitev priložiti tudi poročilo pooblaščenega revizorja.

(3) Če iz poročila iz prvega odstavka tega člena in priloženih dokazov oziroma poročila iz drugega odstavka tega člena izhaja, da so kršitve odpravljene, izda agencija odločbo, s katero ugotovi, da so kršitve, ugotovljene z odredbo, odpravljene. Agencija lahko pred izdajo odločbe opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev ali so kršitve odpravljene.

(4) Če je poročilo iz prvega odstavka tega člena nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, agencija subjektu nadzora z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev.

(5) Agencija mora odločbo oziroma odredbo iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena izdati v tridesetih dneh od prejema poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

19.6.4. Začasna prepoved opravljanja dejavnosti

Odločba o začasni prepovedi

358. člen

Kadar zakon določa, da agencija lahko licenciranemu subjektu začasno prepove opravljanje dejavnosti, izda agencija odločbo o začasni prepovedi, s katero licenciranemu subjektu nadzora, začasno prepove opravljanje dejavnosti in odredi ukrepe, določene z zakonom, potrebne za doseg namena prepovedi.

Ugovor proti odločbi o začasni prepovedi

359. člen

(1) Proti odločbi o začasni prepovedi ima subjekt nadzora, pravico vložiti ugovor v roku 8 dni od vročitve.

(2) Ugovor ne zadrži izvršitve odločbe o začasni prepovedi.

Razlogi za ugovor

360. člen

Ugovor proti odločbi o začasni prepovedi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odločbo o začasni prepovedi izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odločbe;

2. če pogoji za izdajo odločbe o začasni prepovedi niso bil izpolnjeni;

3. če je v odločbi o začasni prepovedi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Uporaba določb o ugovoru proti odredbi

361. člen

Za ugovor proti odločbi o začasni prepovedi se smiselno uporabljajo določbe 354. do 356. člena tega zakona.

Odločanje o ugovoru

362. člen

Agencija mora o ugovoru odločiti v 15 dneh, sicer se šteje, da je ugovor zavrnila.

19.6.5. Odvzem dovoljenja

Začetek postopka za odvzem dovoljenja

363. člen

(1) Agencija začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja, odloči agencija z odločbo (v nadaljevanju: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vsebovati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je agencija zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja agencija določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljevanju: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

Izjava o razlogih za odvzem dovoljenja

364. člen

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje o odvzemu dovoljenja

365. člen

(1) Agencija mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za takšno izjavo.

(2) Agencija sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka, in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

Ustavitev postopka

366. člen

Agencija ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali

2. če zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje, oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

Odločba o odvzemu dovoljenja

367. člen

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja, z označbo številke in datuma izdaje dovoljenja,

2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,

3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

368. člen

Za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe tega podrazdelka o postopku odvzema dovoljenja.

19.7. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij

Uporaba določb

369. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij, če zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja oziroma soglasja ne določa drugače.

Stranka v postopku

370. člen

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljevanju: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo agencije prizadet, če svojo udeležbo v postopku priglasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

Začetek postopka

371. člen

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljevanju: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa, začne agencija postopek samo, kadar tako določa zakon.

Vsebina zahteve

372. člen

(1) Zahteva mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko vložnika zahteve,

2. določen zahtev za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je potrebno priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

Procesne predpostavke za odločanje

373. člen

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve predsednik senata preizkusi ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,

2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,

3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,

4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo agencije,

5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če predsednik senata ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če predsednik senata ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi. V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši kot petnajst dni.

(4) Če vložnik v primeru iz tretjega odstavka tega člena pomanjkljivosti v določenem roku ne odpravi, predsednik senata s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Agencija mora izdati sklep iz tretjega odstavka tega člena v naslednjih rokih:

1. če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti v dveh mesecih,

2. če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja iz 2. oziroma 3. točke prvega odstavka 374. člena tega zakona v petnajstih dneh,

3. v vseh ostalih primerih pa v tridesetih dneh od prejema vloge.

Izvajanje dokazov in odločanje

373.a člen

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko agencija izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi.

Pri tem lahko agencija od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,

2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja z njim povezanih oseb.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 342. do 348. člena tega zakona.

(3) Agencija zavrne zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka agenciji ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin, ali

2. odkloni zahtevo agencije iz 2. točke prvega odstavka oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

(4) Pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve na podlagi dejstev, ugotovljenih po prvem odstavku tega člena, oziroma na podlagi tretjega odstavka tega člena, mora agencija vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev. V primeru iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 314. člen tega zakona.

Rok za odločitev

374. člen

(1) Agencija mora o zahtevah za izdajo dovoljenja oziroma soglasja odločiti v naslednjih rokih:

1. o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti v roku 6 mesecev,

2. o zahtevi za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo (20. člen tega zakona), in o zahtevi za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje (55. člen tega zakona) v roku trideset dni,

3. o zahtevi izdajatelja za podaljšanje roka za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev (drugi odstavek 33. člena tega zakona), v roku osem dni,

4. o zahtevi za izdajo dovoljenja za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja (45. člen tega zakona), o zahtevi za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje z vrednostnimi papirji tujega izdajatelja (49. člen tega zakona), in o ostalih zahtevah v roku dveh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja.

(2) Če je agencija izdala sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona v roku iz šestega odstavka 373. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od

vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s tem sklepom.

(3) Če je agencija vložnika zahteve po četrtem odstavku 373.a člena tega zakona pozvala, da se izjavi o razlogih agencije za zavrnitev dovoljenja, rok iz prvega odstavka tega člena za odločitev o dovoljenju oziroma soglasju ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

Odločba o zahtevku za izdajo dovoljenja

375. člen

(1) O zahtevku za izdajo dovoljenja oziroma soglasja odloči agencija z odločbo.

(2) Izrek odločbe obsega odločitev agencije, s katero je ugodila zahtevku za izdajo dovoljenja oziroma soglasja ali pa ga zavrnila, in druge odločitve, ki jih mora po določbah tega zakona vsebovati odločba agencije.

(3) Odločba mora biti obrazložena, če se z njo zavrne zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja ali zavrže zahtevo vložnika ali če se z njo odloči o zahtevkih udeležencev postopka, ki so si med seboj v nasprotju. Po potrebi je lahko obrazložena tudi v drugih primerih.

19.8. Postopek odločanja v posamičnih zadevah po zakonu o prevzemih

Uporaba določb

376. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopkih odločanja v posamičnih zadevah po ZPre.

Pristojnosti in sestava organov postopka

377. člen

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 311. člena tega zakona sestavljajo senat, ki odloča o posamičnih zadevah po ZPre predsednik senata in dva člana strokovnega sveta, določena z razporedom dela agencije.

(2) Ne glede na določbo drugega odstavka 312. člena tega zakona odloča predsednik senata o:

1. zahtevi za izdajo dovoljenja za ponudbo za odkup (23. člen ZPre),

2. izdaji odločbe iz prvega odstavka 32. člena ZPre,

3. soglasju za odstop od namere za odkup (18. člen ZPre),

4. ugotovitvi izida ponudbe za odkup (43. člen ZPre).

Postopek odločanja o izdaji dovoljenja za ponudbo za odkup

378. člen

(1) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka 370. člena tega zakona je stranka v postopku ponudnik.

(2) Ne glede na določbo šestega odstavka 373. člena tega zakona mora predsednik senata, če se zadeva nanaša na ponudbo za odkup iz 10. člena ZPre, sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona izdati v roku sedmih dni od prejema zahteve, v ostalih primerih pa v roku petih dni od prejema zahteve.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 374. člena tega zakona mora predsednik senata o zahtevi za izdajo dovoljenja za ponudbo za odkup iz 10. člena ZPre odločiti v petnajstih dneh od prejema zahteve, v ostalih primerih pa v roku petih dni od prejema zahteve.

(4) Če predsednik senata v roku iz tretjega odstavka tega člena ne odloči o dovoljenju za ponudbo za odkup, se šteje, da je agencija izdala dovoljenje za ponudbo za odkup.

Ugovor proti odločbam

379. člen

(1) Proti naslednjim odločbam predsednika senata ima ponudnik pravico vložiti ugovor:

1. odločbi, s katero predsednik senata zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ponudbo za odkup,
2. odločbi iz prvega odstavka 32. člena ZPre,
3. odločbi, s katero predsednik senata zavrne zahtevo za soglasje za odstop od namere za odkup,
4. odločbi, s katero predsednik senata ugotovi, da ponudba za odkup ni uspešna.

(2) Ugovor je potrebno vložiti v roku petih dni od vročitve odločbe.

(3) O ugovoru iz prvega odstavka tega člena mora agencija odločiti v 15 dneh od prejema ugovora oziroma v istem roku izdati sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona.

(4) Ugovor iz prvega odstavka tega člena je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odločbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odločbe,
2. če je v odločbi zmotno uporabljeno materialno pravo,
3. če je v odločbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

(5) V ugovoru proti odločbi iz 1. oziroma 3. točke prvega odstavka tega člena ni dovoljeno navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(6) Za ugovor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 354. do 356. člena tega zakona, če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno.

Postopek nadzora nad izvajanjem ponudbe za odkup

380. člen

(1) Če agencija pri opravljanju nadzora nad izvajanjem ponudbe za odkup ugotovi nepravilnosti pri izvajanju ponudbe za odkup, ki jih je mogoče odpraviti, z odredbo ponudniku oziroma banki ali borzno posredniški družbi oziroma družbi – izdajatelju vrednostnih papirjev naloži, da ugotovljene nepravilnosti odpravi.

(2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena agencija določi rok za odpravo nepravilnosti, ki ne sme biti daljši od osmih dni.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo v roku iz drugega odstavka tega člena dostaviti poročilo o odpravi nepravilnosti. Za poročilo o odpravi nepravilnosti se smiselno uporabljajo določbe prvega in tretjega odstavka 357. člena tega zakona.

(4) V času od vročitve odredbe agencije iz prvega odstavka tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena sprejem ali preklic ponudbe imetnikov vrednostnih papirjev, na katere se nanaša ponudba za odkup, nima učinka. V tem času rok za sprejem ponudbe ne teče.

(5) Ne glede na določbo 352. člena tega zakona

1. je rok za ugovor proti odredbi iz prvega odstavka tega člena tri dni od vročitve odredbe,
2. ugovor ne zadrži izvršitve odredbe,
3. o ugovoru mora agencija odločiti v roku osmih dni od prejema ugovora.

(6) Če ponudnik ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena oziroma če gre za nepravilnosti, ki jih je storil ponudnik in jih ni mogoče odpraviti, agencija z odločbo razveljavi postopek ponudbe za odkup.

(7) V primeru iz šestega odstavka tega člena se šteje, da ponudba za odkup ni uspešna.

19.9. Postopek odločanja borze in klirinško depotne družbe

Odločanje borze oziroma klirinško depotne družbe na podlagi javnega pooblastila

381. člen

(1) Določbe tega razdelka se uporabljajo za odločanje:

1. borze o zahtevah za sprejem vrednostnega papirja v kotacijo, izključitvi vrednostnega papirja iz kotacije na borzi, uvrstitvi vrednostnih papirjev na prosti trg,
2. klirinško depotne družbe o izdaji, zamenjavi oziroma izbrisu vrednostnih papirjev.

(2) Za odločanje iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 309. člena, prvega odstavka 313. člena, 314. člena, prvega odstavka 315. člena, 316. člena, 320. do 323. člena, prvega odstavka 370. člena, prvega odstavka 371. člena, 372. do 375. člena tega zakona, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(3) Določbe tega razdelka se uporabljajo tudi za odločanje borze o ukrepih proti izdajateljem. Za odločanje borze o ukrepih proti izdajateljem se smiselno uporabljajo tudi določbe 349. do 357. člena tega zakona.

Organi postopka

382. člen

(1) O zadevah iz 1. točke prvega odstavka in iz tretjega odstavka 381. člena tega zakona odloča organ borze, ki ga za odločanje o posamezni vrsti zadev določajo splošni akti borze.

(2) O zadevah iz 2. točke prvega odstavka 381. člena odloča organ klirinško depotne družbe, ki ga določajo pravila poslovanja klirinško depotne družbe.

Rok za odločitve

383. člen

(1) Borza oziroma klirinško depotna družba mora sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona izdati v roku sedmih dni od prejema zahteve.

(2) Borza mora o zahtevi za sprejem vrednostnega papirja v kotacijo na borzi oziroma uvrstitve na prosti trg odločiti v roku 30 dni od prejema zahteve.

(3) Klirinško depotna družba mora o zahtevi za izdajo vrednostnih papirjev odločiti v sedmih dneh od prejema zahteve o ostalih zahtevah pa v roku petnajstih dni od prejema zahteve, če zakon za posamezen primer ne določa drugače.

Ugovor proti odločbam borze oziroma klirinško depotne družbe

384. člen

(1) Proti odločbam borze oziroma klirinško depotne družbe v zadevah iz prvega odstavka 381. člena tega zakona ima izdajatelj pravico vložiti ugovor v roku osmih dni od vročitve odločbe.

(2) Ugovor se vlož pri borzi oziroma klirinško depotni družbi. Borza oziroma klirinško depotna družba morata v roku treh delovnih dni po prejemu ugovora dostaviti agenciji spis v zadevi, v kateri je bil vložen ugovor.

(3) O ugovoru iz prvega odstavka tega člena odloča agencija, ki mora o ugovoru odločiti v 15 dneh od prejema ugovora oziroma v tem roku izdati sklep iz tretjega odstavka 373. člena tega zakona.

(4) Ugovor iz prvega odstavka tega člena je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odločbo izdal organ, ki ni bil pristojen za izdajo odločbe,

2. če je v odločbi zmotno uporabljeno materialno pravo,

3. če je v odločbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

(5) Ugovor proti odločbi, s katero je borza začasno ali trajno izključila vrednostni papir iz kotacije na borzi, ne za-
drži izvršitve.

(6) Za ugovor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 354. do 356. člena tega zakona, če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno.

19.10. Pravnomočnost in izvršitev odločb agencije

Odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne
obveznosti

385. člen

Pravnomočne odločbe agencije, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog agencije.

Odredba o odpravi kršitev

386. člen

Odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

Odločba o odvzemu dovoljenja za opravljanje dejavnosti

387. člen

(1) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje dejavnosti, subjekt nadzora ne sme več opravljati dejavnosti, za opravljanje katere mu je bilo dovoljenje odvzeto.

(2) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja, subjektu nadzora prenehajo pooblastila za opravljanje poslov za račun strank oziroma investicijskih skladov, ki jih upravlja.

(3) Subjekt nadzora, ki mu je bilo pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti, sme opraviti samo še tista dejanja, ki so potrebna za vrnitev premoženja strankam oziroma za prenos premoženja investicijskih skladov, ki jih je upravljal, na banko skrbnico.

Reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki

387.a člen

(1) Borzno posredniška družba mora vzpostaviti učinkovito shemo izvensodnega reševanja sporov med ponudniki storitev v zvezi z vrednostnimi papirji na eni strani in njihovimi strankami, s katerimi imajo sklenjene pogodbe o borznem posredovanju, pogodbe o vodenju računov nematerializiranih vrednostnih papirjev, pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji ali druge pogodbe, katerih predmet je opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, na drugi strani. Borzno posredniške družbe morajo vzpostaviti interni postopek za reševanje pritožb strank.

(2) Obliko in sestavo razsodišča (na primer: arbitraža, pristojni varuh človekovih pravic, mediacija, conciliacija, odbor za potrošniške pritožbe), način ter postopek odločanja določi borzno posredniška družba s svojim notranjim aktom.

(3) Borzno posredniška družba mora v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objaviti informacijo o shemi izvensodnega reševanja sporov ter v splošnih pogojih poslovanja svoje stranke, s katerim bo sklenila pogodbo, neposredno ali posredno preko pooblaščenice osebe seznaniti z vsemi elementi sheme izvensodnega reševanja sporov.

20. KAZENSKE DOLOČBE

Hujše kršitve določb o prvi javni prodaji vrednostnih
papirjev

388. člen

(1) Z globo od 20.000.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje izdajatelj vrednostnih papirjev:

1. če opravi prvo prodajo vrednostnih papirjev brez javne ponudbe, čeprav bi bila javna ponudba obvezna (17. člen);

2. če prične ali opravi prvo javno prodajo vrednostnih papirjev ne da bi pridobil dovoljenje agencije za prvo javno prodajo (prvi odstavek 19. člena);

3. če je v prospektu oziroma izvlečku prospekta objavil neresnične oziroma nepopolne podatke (22. in 23. člen);

4. če med javno ponudbo spremeni pogoje javne ponudbe v nasprotju z 27. členom tega zakona;

5. če organizira oziroma izvaja vpisovanje vrednostnih papirjev v nasprotju z 28. členom tega zakona;

6. če izvaja vpisovanje vrednostnih papirjev po izteku roka iz prvega oziroma drugega odstavka 33. člena tega zakona (tretji odstavek 33. člena);

7. če izda vrednostne papirje na podlagi javne ponudbe, čeprav javna prodaja ni bila uspešna (34. člen in tretji odstavek 39. člena);

8. če klirinško depotni družbi ne izda popolnega naloga za izdajo vrednostnih papirjev, ki so bili predmet javne ponudbe, v nematerializirani obliki, v roku 15 dni šteto od dneva, ko se izpolnijo pogoji za njihovo izdajo (drugi odstavek 41. člena).

(2) Z globo od 600.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izdajatelja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve določb o prvi javni prodaji vrednostnih
papirjev

389. člen

(1) Z globo od 3.000.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje izdajatelj vrednostnih papirjev:

1. če agenciji ne predloži dokončno oblikovanega prospekta najpozneje sedem dni pred začetkom javne ponudbe (26. člen);

2. če pred začetkom postopka za vpisovanje in vplačevanje ne objavi poziva za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev oziroma če je vsebina poziva ali način njegove objave v nasprotju s predpisom, izdanim na podlagi tretjega odstavka 31. člena tega zakona (prvi odstavek 31. člena);

3. če ne zagotovi dostopnosti prospekta in izvlečka prospekta na način določen v prvem do četrtem odstavku 32. člena tega zakona;

4. če ne zagotovi vpogleda v svoj statut oziroma ustanovitveni akt in v računovodske izkaze, če so bili izdelani po pripravi prospekta, na način določen v četrtem odstavku 32. člena tega zakona;

5. če agencije ne obvesti o številu vpisanih in vplačanih vrednostnih papirjev na način in v roku, določenem v prvem odstavku 35. člena tega zakona;

6. če ne objavi podatkov o uspešnosti javne prodaje v rokih, z vsebino in na način določen v 36. členu tega zakona;

7. če izda vrednostne papirje na podlagi uspešne javne ponudbe pred prejemom odločbe, s katero agencija ugotovi, da je javna prodaja uspešna (tretji odstavek 35. člena);

8. če ne predloži prospekta borzi in vsaki od borzno posredniških družb v roku 15 dni, šteto od dneva, ko so se izpolnili pogoji za izdajo vrednostnih papirjev na podlagi uspešne javne ponudbe (tretji odstavek 41. člena).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izdajatelja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitev določb o javni prodaji vrednostnih papirjev tujega izdajatelja

390. člen

Za prekršek iz 388. oziroma 389. člena tega zakona storjen v zvezi s prvo prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja se kaznuje borzno posredniška družba iz prvega odstavka 43. člena tega zakona in odgovorna oseba te borzno posredniške družbe.

Hujše kršitve dolžnosti poročanja javnih družb

391. člen

(1) Z globo od 20,000.000 do 90,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje javna družba:

1. če imetnikov ne obvesti ali jih ne obvesti na predpisan način o vložitvi zahteve za izdajo dovoljenja za organizirano trgovanje (prvi in četrti odstavek 56. člena);

2. če agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila v roku in z vsebino, določeno v prvem in drugem odstavku 63. člena tega zakona;

3. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in revidiranega letnega poročila v roku in z vsebino, določeno v prvem in drugem odstavku 63. člena tega zakona, ne predloži borzi (tretji odstavek 63. člena);

4. če ne objavi povzetka revidiranega letnega poročila v roku iz prvega odstavka 64. člena tega zakona ter z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (prvi odstavek 64. člena tega zakona);

5. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in agenciji ne predloži polletnega poročila v roku dveh mesecev po končanem polletnem obračunskem obdobju in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (prvi odstavek 65. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

6. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in borzi ne predloži polletnega poročila v roku dveh mesecev po končanem polletnem obračunskem obdobju in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 63. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

7. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in ne objavi povzetka polletnega poročila v roku iz prvega odstavka 64. člena tega zakona ter z vsebino in na način določen v predpisu, izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (prvi odstavek 64. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

8. če ne objavi nemudoma notranje informacije in pravnega ter poslovnega dogodka, ki se tiče javne družbe ali finančnega instrumenta in ki bi lahko pomembneje vplival na ceno finančnega instrumenta v rokih, z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi desetega odstavka 66. člena tega zakona in ne zagotovi, da so vse notranje informacije, za katere se zahteva razkritje javnosti v predpisanem obdobju objavljene tudi na njeni spletni strani (prvi odstavek 66. člena);

9. če javno ne objavi informacij, ki so predmet zahteve iz tretjega odstavka 66. člena oziroma če notranje informacije po tem, ko jo je razkrila tretji osebi, javno ne objavi (sedmi in osmi odstavek 66. člena);

10. če so bili njeni vrednostni papirji sprejeti v borzno kotacijo in ne objavi izvlečka prospekta za borzno kotacijo najpozneje osem dni po objavi o sprejemu v borzno kotacijo, z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 238. člena tega zakona (prvi odstavek 239. člena);

11. če agenciji ne posreduje poročil, pojasnil, podatkov, dokumentacije (277. in 278. člen).

(2) Z globo od 600.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba javne družbe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve dolžnosti poročanja javnih družb

392. člen

(1) Z globo od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje javna družba:

1. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in revidiranega letnega poročila v roku in z vsebino, določeno v prvem in drugem odstavku 63. člena tega zakona ne predloži vsaki od borzno posredniških družb (tretji odstavek 63. člena);

2. če njena skupščina zavrne revidirano letno poročilo in o tem ne obvesti agencije v rokih in na način, določen v četrtem odstavku 63. člena tega zakona;

3. če besedila povzetka revidiranega letnega poročila ne predloži agenciji (drugi odstavek 64. člena);

(Opomba: Novela ZTVP-1A vsebuje določbo "V 3. točki se besedilo "četrtega odstavka 63. člena" nadomesti z besedilom "četrtega odstavka 64. člena", ki je ni bilo mogoče upoštevati.)

4. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in besedila povzetka revidiranega letnega poročila ne predloži borzi in vsaki od borzno posredniških družb (tretji odstavek 64. člena);

5. če so bile njene delnice sprejete v kotacijo na borzi in vsaki od borzno posredniških družb ne predloži polletnega poročila v roku dveh mesecev po končanem polletnem obračunskem obdobju in z vsebino, določeno v predpisu izdanem na podlagi četrtega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 63. člena v zvezi s tretjim odstavkom 65. člena);

6. če informacij iz prvega odstavka 66. člena tega zakona pred objavo ne predloži agenciji (drugi odstavek 66. člena);

7. če informacij iz prvega odstavka 66. člena tega zakona pred objavo ne predloži borzi (drugi odstavek 66. člena);

8. če ne odpravi kršitev obveznosti poročanja in agenciji ne dostavi poročila o odpravi kršitev (drugi odstavek 69. člena);

9. če se z njenimi vrednostnimi papirji trguje na organiziranem trgu in ne zagotovi dostopnosti prospekta na način, določen v prvem do tretjem odstavku 238. člena tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba javne družbe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Hujše kršitve določb o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji

393. člen

(1) Z globo od 20,000.000 do 90,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje borzno posredniška družba:

1. če pred začetkom javne ponudbe ne pridobi dovoljenja agencije za prvo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja iz 44. člena zakona (prvi odstavek 44. člena);

2. če vrši nadaljnjo javno prodajo vrednostnih papirjev tujega izdajatelja na območju Republike Slovenije izven organiziranega trga (48. člen);

3. če se z vrednostnimi papirji izdanimi na podlagi tretjega odstavka 15. člena oziroma prvega odstavka 18. člena zakona, ki niso vrednostni papirji iz tretjega odstavka 51. člena zakona, trguje na organiziranem trgu ali se jih kako drugače javno ponuja (prvi odstavek 51. člena);

4. če opravlja dejavnosti, ki jih ne sme opravljati (drugi odstavek 79. člena);

5. če opravlja posamezne storitve v zvezi vrednostnimi papirji, za katere ni pridobila dovoljenja agencije za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 92. člena);

6. če za člana uprave imenuje osebo, ki nima dovoljenja agencije za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če v predpisanem roku ne obvesti agencijo o tem, da je osebi

prenehala funkcija člana uprave borzno posredniške družbe (prvi odstavek 86. člena);

7. če sklepa posle v zvezi z opravljanjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji in s tem krši določbe četrtega odstavka 94.a člena tega zakona;

8. če ne opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji v tujini preko podružnice (prvi odstavek 100. člena);

9. če opravlja posamezne storitve oziroma dejavnosti, čeprav nima minimalnega kapitala, potrebnega za opravljanje teh storitev oziroma dejavnosti (117. člen),

10. če njena izpostavljenost do posamezne osebe in s to osebo povezanih oseb presega višino 25% njenega kapitala (prvi odstavek 120. člena);

11. če vsota vseh njenih velikih izpostavljenosti presega 800% višine njenega kapitala (drugi odstavek 121. člena);

12. če ne določi splošnih pogojev poslovanja z vsebino, določeno v 137. členu tega zakona (prvi odstavek 137. člena);

13. če objavlja oglase, katerih vsebina lahko zavaja investitorje glede pravic ali tveganj, ki jih vsebuje posamezni vrednostni papir ali glede storitev, ki jih opravlja (drugi odstavek 135. člena);

14. če krši predpis o oglaševanju, izdan na podlagi četrtega odstavka 135. člena tega zakona;

15. če kupi oziroma proda vrednostne papirje na organiziranem trgu za svoj račun ali za račun zaposlenega pri borzno posredniški družbi, čeprav zaradi takšnega nakupa oziroma prodaje ni mogla izvršiti naloga stranke za nakup oziroma prodajo oziroma ga je lahko izvršila samo pod za stranko manj ugodnimi pogoji (četrty odstavek 147. člena);

16. če ne sprejema vplačil in opravlja izplačil iz poslov, ki jih je sklenila za račun strank, preko posebnega računa (prvi odstavek 151. člena);

17. če preko posebnega računa iz prvega odstavka 151. člena tega zakona sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov, ki jih je sklenila za svoj račun (drugi odstavek 151. člena);

18. če na hišni račun prenese vrednostne papirje, katerih imetniki je stranka, oziroma, ki jih je pridobila za račun stranke (drugi odstavek 155. člena);

19. če prenese vrednostne papirje z računa stranke na drug račun brez pisnega naloga stranke (drugi odstavek 158. člena);

20. če vrednostnih papirjev stranke, izdanih kot pisne listine, ne hrani na način, določen v 165. členu tega zakona;

21. če krši določbe o nalaganju denarnih sredstev stranke (169. člena);

22. če sporoči zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona tretjim osebam, oziroma jih uporabi sama ali omogoči, da bi jih uporabile tretje osebe (drugi odstavek 177. člena);

23. če ne sprejme in ne zagotavlja ukrepov za varovanje zaupnih podatkov (178. člen);

24. če trguje oziroma posreduje pri trgovanju s finančnimi instrumenti ali vrši druga ravnanja, katerih namen je pri drugih udeležencih na trgu finančnih instrumentov ustvariti napačno oziroma zavajajočo predstavo – tržna manipulacija (prvi odstavek 248. člena zakona);

25. če ne vodi poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije na način, določen v 171. in 187. členu tega zakona oziroma predpisu izdanem na podlagi 190. člena tega zakona;

26. če ne vodi evidenc iz 172. in 173. člena tega zakona z vsebino in na način, določen s predpisom, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona;

27. če ne vodi in hrani dokumentov iz 174. do 176. člena tega zakona na način, določen s predpisom, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona;

28. če ne sestavi letnega poročila z vsebino, določeno s predpisom, izdanem na podlagi 190. člena tega zakona;

29. če agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila borzno posredniške družbe oziroma revidiranega konsolidi-

ranega letnega poročila v rokih, določenih v tretjem odstavku 191. člena tega zakona;

30. če ne ravna v skladu s pravili organiziranega trga (247. člen);

31. če agenciji ne posreduje poročil, pojasnil, podatkov, dokumentacije (277. in 278. člen);

32. če agenciji ne omogoči izvrševanja ukrepov po tretjem odstavku 278. člena.

(2) Z globo od 600.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba borzno posredniške družbe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve določb o storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji

394. člen

(1) Z globo od 3.000.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje borzno posredniška družba:

1. če v zakonskem roku ne vloži zahteve agenciji za vpis oziroma izbris iz registra dobro poučenih investitorjev (tretji in četrty odstavek 10.c člena);

2. če ne ravna s strokovno skrbnostjo dobrega borznega posrednika in ne pazi na interese strank ter če spodbuja ali priporoča nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev zgolj z namenom pridobitve provizije (111. člen);

3. če ne objavi splošnih pogojev poslovanja in cenika (prvi odstavek 138. člena);

4. če stranki ne izroči splošnih pogojev poslovanja (drugi odstavek 138. člena);

5. če pred objavo oglasa o njegovi vsebini ne obvesti agencije (tretji odstavek 135. člena);

6. če s stranko ne sklene splošne pogodbe o borznem posredovanju v pisni obliki (drugi odstavek 142. člena);

7. če stranki ne izstavi potrdila o prejemu naročila v roku, določenem v drugem odstavku 144. člena tega zakona in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona (prvi odstavek 144. člena);

8. če se z vrednostnim papirjem trguje na organiziranem trgu in borzno posredniška družba ne izvrši naloga za nakup oziroma prodajo takšnega vrednostnega papirja na organiziranem trgu (prvi odstavek 146. člena);

9. če ne posreduje ponudbe za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev na organiziranem trgu po vrstnem redu prejema naročil za takšen nakup oziroma prodajo (tretji odstavek 147. člena);

10. če stranki ne izroči vrednostnih papirjev na način in v rokih določenih v 150. členu tega zakona;

11. če stranki denarnih sredstev ne nakaže v rokih, določenih v tretjem odstavku 151. členu tega zakona;

12. če stranki ne pošlje obračuna o opravljenem poslu v roku iz 152. člena tega zakona in z vsebino določeno s predpisom, izdanim na podlagi 180. člena tega zakona (152. člen);

13. če svojih vrednostnih papirjev ne vodi na hišnem računu (prvi in tretji odstavek 155. člena);

14. če ne vnaša nalogov za prenose med računi imetnikov vrednostnih papirjev po vrstnem redu prejema nalogov (160. člen);

15. če na zahtevo imetnika naslednji delovni dan po opravljenem prenosu ne izstavi izpiska o opravljenem prenosu (162. člen);

16. če stranki ne izstavi poročila o stanju in prometu na računu vrednostnih papirjev v rokih, določenih v 163. členu tega zakona;

17. če s stranko ne sklene pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji v pisni obliki (drugi odstavek 168. člena);

18. če stranki na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji ne pošlje poročila o stanju naložb z obračunom poslov, v rokih, z vsebino in prilogami, določenimi

v 170. členu tega zakona in predpisu, izdanem na podlagi 180. člena tega zakona;

19. če ne objavi povzetka revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja v roku in na način, določen v prvem odstavku 193. člena tega zakona in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 193. člena tega zakona (prvi odstavek 193. člena);

20. če agenciji ne posreduje mesečnega poročila z vsebino, na način in v rokih, določenih v predpisu izdanem na podlagi 130. člena tega zakona (129. člen);

21. če agenciji ne poroča o dejstvih in okoliščinah iz 198. člena tega zakona z vsebino, na način in v rokih, določenih v predpisu, izdanem na podlagi 200. člena tega zakona;

22. če na zahtevo agencije ne posreduje poročila oziroma informacij (199. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba borzno posredniške družbe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve določb o borzi vrednostnih papirjev

395. člen

(1) Z globo od 20.000.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje borza:

1. če brez dovoljenja agencije opravlja druge finančne storitve (drugi odstavek 218. člena);

2. če za člana uprave imenuje osebo, ki ni pridobila dovoljenja agencije za opravljanje funkcije člana uprave borze (drugi odstavek 222. člena);

3. če sporoči zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona tretjim osebam, oziroma jih uporabi sama ali omogoči, da bi jih uporabile tretje osebe (drugi odstavek 177. člena v zvezi s prvim odstavkom 225. člena);

4. če k splošnim aktom oziroma njihovim spremembam ne pridobi soglasja agencije (prvi odstavek 227. člena in drugi odstavek 228. člena);

5. če ne določi pravil trgovanja (prvi odstavek 246. člena).

(2) Z globo od 600.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba borze, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 3.000.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje borza, če o dejstvu oziroma okoliščini iz prvega odstavka 251. člena tega zakona ne obvesti agencije z vsebino in na način, določen v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 251. člena tega zakona (prvi odstavek 251. člena).

(4) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba borze, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

Kršitve določb o klirinško depotni družbi

396. člen

(1) Z globo od 20.000.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje klirinško depotna družba:

1. če opravlja dejavnosti, ki jih ne sme opravljati (260. člen);

2. če za člana uprave imenuje osebo, ki ni pridobila dovoljenja agencije za opravljanje funkcije člana uprave klirinško depotne družbe (drugi odstavek 222. člena v zvezi z drugim odstavkom 259. člena);

3. če sporoči zaupne podatke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona tretjim osebam, oziroma jih uporabi sama ali omogoči, da bi jih uporabile tretje osebe (drugi odstavek 177. člena v zvezi s prvim odstavkom 225. člena in drugim odstavkom 259. člena);

4. če k statutu oziroma pravilom poslovanja oziroma njihovim spremembam ne pridobi soglasja agencije (264. člen).

(2) Z globo od 600.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba klirinško depotne družbe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 3.000.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje klirinško depotna družba, če o dejstvu oziroma okoliščini iz prvega odstavka 274. člena tega zakona ne obvesti agencije z vsebino in na način določen v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 274. člena tega zakona (prvi odstavek 274. člena).

(4) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba klirinško depotne družbe, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

Kršitve prepovedi uporabe notranjih informacij

397. člen

(1) Z globo od 20.000.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba iz 276. člena tega zakona:

1. če pridobi finančne instrumente ali z njimi razpolaga na podlagi notranjih informacij (prvi odstavek 276. člena);

2. če notranje informacije v nasprotju z zakonskimi določili razkrije tretjim osebam ali če na podlagi teh informacij priporoča ali kako drugače napeljuje tretje osebe k pridobitvi ali razpolaganju s finančnimi instrumenti, na katere se te informacije nanašajo (peti odstavek 276. člena);

3. če agenciji ne posreduje poročil, pojasnil, podatkov in dokumentacije (277. in 278. člen).

(2) Z globo od 600.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe iz prvega odstavka tega člena, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 200.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba iz 276. člena tega zakona:

1. če pridobi finančne instrumente ali z njimi razpolaga na podlagi notranjih informacij (prvi odstavek 276. člena);

2. če notranje informacije v nasprotju z zakonskimi določili razkrije tretjim osebam ali če na podlagi teh informacij priporoča ali kako drugače napeljuje tretje osebe k pridobitvi ali razpolaganju s finančnimi instrumenti, na katere se te informacije nanašajo (peti odstavek 276. člena);

3. če agenciji ne posreduje poročil, pojasnil, podatkov in dokumentacije (277. in 278. člen).

Druge kršitve

398. člen

(1) Z globo od 20.000.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi pridobila dovoljenje za opravljanje teh storitev (prvi odstavek 76. člena);

2. če objavlja oglase, katerih predmet je ponudba storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 135. člena);

3. če oseba iz 210. člena tega zakona agenciji ne predloži poročila, v katerem opiše ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji ali storitev oglaševanja (tretji odstavek 211. člena);

4. če oseba iz 210. člena opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi za to pridobila dovoljenje agencije oziroma ne preneha z objavljanjem oglasov in reklamiranjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 211. člena);

5. če organizira trgovanje z vrednostnimi papirji ne da bi pridobila dovoljenje agencije za organiziranje trgovanja (tretji odstavek 213. člena);

6. če pridobi več kot 10% vseh delnic borze oziroma klirinško depotne družbe (220. člen in 261. člen);

7. če trguje oziroma posreduje pri trgovanju s finančnimi instrumenti ali vrši druga ravnanja, s katerimi se pri drugih udeležencih na trgu finančnih instrumentov lahko ustvari ali

se ustvariti napačna oziroma zavajajoča predstava – tržna manipulacija (prvi odstavek 248. člena);

8. če ne sestavlja in tekoče ne obnavlja seznama oseb, ki so jim dostopne notranje informacije, v skladu s predpisano vsebino, ter ne vodijo tega seznama na predpisan način in pod predpisanimi pogoji (276.a člen);

9. če ne zagotavljajo s potrebno strokovno skrbnostjo, da bodo informacije pošteno predstavljene na predpisan način oziroma če ne razkrijejo morebitno nasprotje interesov oziroma če na zahtevo agenciji ne predloži dokazil, s katerimi utemeljuje priporočila oziroma predloge (prvi in peti odstavek 276.b člena);

10. če statističnih podatkov, informacij in ocen, ki imajo velik vpliv na finančne trge, ne predstavi na pošten in transparenten način (peti odstavek 276.b člena);

11. če agenciji ne omogoči izvrševanja ukrepov po tretjem odstavku 278. člena;

12. če oseba iz 210. člena agenciji ne predloži poročil in informacij zahtevanih v postopku nadzora agencije (344. člen).

(2) Z globo od 600.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 200.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba:

1. če opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 76. člena);

2. če objavlja oglase, katerih predmet je ponudba storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 135. člena);

3. če oseba iz 210. člena tega zakona agenciji ne predloži poročila, v katerem opiše ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja storitev v zvezi z vrednostnimi papirji ali storitev oglaševanja (tretji odstavek 211. člena);

4. če oseba iz 210. člena opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, ne da bi za to pridobila dovoljenje agencije oziroma ne preneha z objavljanjem oglasov in reklamiranjem storitev v zvezi z vrednostnimi papirji (prvi odstavek 211. člena);

5. če organizira trgovanje z vrednostnimi papirji (tretji odstavek 213. člena).

6. če pridobi več kot 10% vseh delnic borze oziroma klirinško depotne družbe (220. člen in 261. člen);

7. če trguje oziroma posreduje pri trgovanju s finančnimi instrumenti ali vrši druga ravnanja, s katerimi se pri drugih udeležencih na trgu finančnih instrumentov ustvari ali bi se lahko ustvarila napačna oziroma zavajajoča predstava – tržna manipulacija (prvi odstavek 248. člena);

8. če ne sestavlja in tekoče ne obnavlja seznama oseb, ki so jim dostopne notranje informacije, v skladu s predpisano vsebino, ter ne vodijo tega seznama na predpisan način in pod predpisanimi pogoji (276.a člen);

9. če ne zagotavljajo s potrebno strokovno skrbnostjo, da bodo informacije pošteno predstavljene na predpisan način oziroma če ne razkrijejo morebitno nasprotje interesov oziroma če na zahtevo agenciji ne predloži dokazil, s katerimi utemeljuje priporočila oziroma predloge (prvi in peti odstavek 276.b člena);

10. če statističnih podatkov, informacij in ocen, ki imajo velik vpliv na finančne trge, ne predstavi na pošten in transparenten način (peti odstavek 276.b člena);

11. če agenciji ne omogoči izvrševanja ukrepov po tretjem odstavku 278. člena;

12. če oseba iz 210. člena agenciji ne predloži poročil in informacij zahtevanih v postopku nadzora agencije (344. člen);

(4) Z globo od 3.000.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje revizijska družba, če ne opravi revizijskega pregleda v obsegu, določenem s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 192. člena tega zakona, oziroma ne izdela revizijskega poročila z obliko in vsebino, določeno z navedenim predpisom (prvi odstavek 192. člena).

(5) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba revizijske družbe, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

Zastaranje

398.a člen

Postopek o prekršku za prekrške, ki jih določa ta zakon, ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen. Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku šestih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

Višina glob

398.b člen

Ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške, lahko agencija izreče globo za prekrške po tem zakonu v katerikoli višini razpona, predpisanega po tem zakonu.

Zakon o trgu vrednostnih papirjev – ZTVP-1 (Uradni list RS, št. 56/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

21. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Agencija

399. člen

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev, ustanovljena z Zakonom o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), nadaljuje z delom kot agencija po tem zakonu.

(2) Agencija uskladi svoje splošne akte s tem zakonom v roku 6 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(3) Člani in predsednik strokovnega sveta, imenovani na podlagi prvega odstavka 155. člena Zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), in direktor, imenovan na podlagi 156. člena navedenega zakona, nadaljujejo z opravljanjem funkcije do izteka mandata.

(4) Pred iztekom mandata iz tretjega odstavka tega člena lahko člana in predsednika strokovnega sveta ter direktorja razreši samo Vlada Republike Slovenije in zaradi razlogov, določenih v tem zakonu.

(5) Članom strokovnega sveta – predstavnikom Banke Slovenije, ministrstva, pristojnega za finance, in ministrstva, pristojnega za ekonomske odnose in razvoj, preneha članstvo v strokovnem svetu z dnem imenovanja novih treh članov strokovnega sveta.

(6) Minister, pristojen za finance, mora v roku enega meseca predlagati Vladi Republike Slovenije imenovanje treh članov strokovnega sveta, ki nadomestijo člane iz petega odstavka tega člena. Vlada Republike Slovenije mora o imenovanju treh članov odločiti v roku enega meseca od prejema predloga za imenovanje.

Postopki

400. člen

(1) Postopki v posamičnih zadevah, ki tečejo na dan uveljavitve tega zakona, se končajo po tem zakonu.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se postopek nadzora nad licenciranim subjektom, konča po postopkovnih določbah predpisov, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, če je agencija pred uveljavitvijo tega zakona v tem postopku že izdala odredbo o začetku postopka.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se določbe 56. in 57. člena ZPre uporabljajo za odločanje

v zvezi s posameznim prevzemom, če je agencija pred uveljavitvijo tega zakona v zvezi s tem prevzemom izdala dovoljenje za ponudbo za odkup.

Javne družbe

401. člen

Položaj javne družbe po tem zakonu imajo tudi naslednji izdajatelji:

1. ki so pridobili dovoljenje za javno ponudbo oziroma nadaljnjo javno prodajo vrednostnih papirjev na podlagi Zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94);
2. ki so pred uveljavitvijo Zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94) izdali vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu.

Uskladitev borzno posredniških družb z zakonom

402. člen

(1) Borzno posredniške družbe, ki so pridobile dovoljenje agencije za opravljanje poslov na podlagi Zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), nadaljujejo s poslovanjem kot borzno posredniške družbe po tem zakonu.

(2) Borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s prvim in tretjim odstavkom 81. člena tega zakona, če so organizirane kot delniške družbe;
2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;
3. uskladiti svoje poslovanje z drugimi določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v 403. členu tega zakona določen drugačen rok.

(3) Borzno posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji v roku enega leta od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti:

1. družbeno pogodbo oziroma statut v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
 2. izpisek iz knjige delničarjev, če je organizirana kot delniška družba;
 3. dokaze o uskladitvah.
- (4) Če borzno posredniška družba ravna v nasprotju z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, ji lahko agencija začasno prepove opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma odvzame dovoljenje.

Uskladitev s pravili o obvladovanju tveganj

403. člen

(1) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka 402. člena tega zakona mora uskladiti svoje poslovanje z določbami 6. poglavja tega zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(2) Borzno posredniška družba iz prvega odstavka 402. člena tega zakona mora agenciji v roku iz prvega odstavka tega člena predložiti poročilo in dokaze o uskladitvah iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če borzno posredniška družba ravna v nasprotju z prvim oziroma drugim odstavkom tega člena, ji lahko agencija začasno prepove opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma odvzame dovoljenje.

Uskladitev borze in klirinško depotne družbe

404. člen

(1) Borza oziroma klirinško depotna družba, ki sta pridobili dovoljenje agencije na podlagi Zakona o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94), nadaljujeta s poslovanjem kot borza oziroma klirinško depotna družba po tem zakonu.

(2) Borza oziroma klirinško depotna družba iz prvega odstavka tega člena mora v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s 219. členom oziroma 262. členom tega zakona;
2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje agencije za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;
3. uskladiti svoje poslovanje in splošne akte z drugimi določbami tega zakona.

(3) Borza oziroma klirinško depotna družba iz prvega odstavka tega člena mora agenciji v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti dokaze o uskladitvah.

(4) Pravne osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo dejavnosti organiziranega trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti oziroma poravnave obveznosti iz teh poslov, morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona in vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje teh dejavnosti.

Delnice izdane na podlagi javne prodaje

405. člen

(1) Določbe tega zakona o postopku javne prodaje vrednostnih papirjev, se smiselno uporabljajo za postopek javne prodaje delnic, izdanih na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94, 40/94), te delnice in izdajatelja teh delnic.

(2) Delnice serij, ki jih je izdal izdajatelj iz prvega odstavka tega člena, na podlagi drugih načinov lastninskega preoblikovanja, pridobijo lastnosti vrednostnih papirjev, za katere je izdajatelj pridobil dovoljenje za prvo javno prodajo oziroma organizirano trgovanje, ko prenehajo omejitve prenosljivosti, ki jih določajo predpisi o lastninskem preoblikovanju podjetij.

(3) Določba drugega odstavka tega člena velja za tiste serije delnic, ki tvorijo z delnicami, izdanimi na podlagi javne prodaje, isti razred.

(4) Določba drugega odstavka tega člena velja tudi za tiste delnice, ki so bile izdane pred postopkom lastninskega preoblikovanja izdajatelja, so pa po pravicah in lastnostih enake delnicam, izdanim na podlagi javne prodaje.

(5) Izdajatelj delnic iz prvega odstavka tega člena je javna družba po tem zakonu in zanj velja dolžnost poročanja iz 4. poglavja tega zakona.

Vključitev v organizirano trgovanje

406. člen

(1) Če se z delnicami posamezne serije, ki jih je izdajatelj izdal v postopku lastninskega preoblikovanja, že trguje na katerem od organiziranih trgov, se v to trgovanje vključijo tudi delnice drugih serij, izdanih v postopku lastninskega preoblikovanja, ko zanje prenehajo veljati omejitve prenosljivosti, ki jih določajo predpisi o lastninskem preoblikovanju podjetij.

(2) Določba prvega odstavka tega člena velja za tiste serije delnic, ki tvorijo z delnicami, s katerimi se že trguje na organiziranem trgu, isti razred.

(3) Določba prvega odstavka tega člena velja tudi, če delnice, s katerimi se že trguje na organiziranem trgu, niso bile izdane v postopku lastninskega preoblikovanja, so pa po pravicah in lastnostih enake delnicam izdanim v postopku lastninskega preoblikovanja.

Razveljavitev predpisov

407. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 6/94),

2. drugi do enajsti odstavek 56. člena, 57. člen in 66. člen ZPre,

3. drugi do četrty odstavek 111. člena, prvi in drugi odstavek 112. člena, sedmi odstavek 112a. člena, tretji odstavek 115. člena, 117. člen in 119. do 123. člen ZISDU.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati predpisi, izdani na podlagi zakonov iz prvega odstavka tega člena.

(3) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se smiselno uporabljajo predpisi iz drugega odstavka tega člena.

Izdaja predpisov

408. člen

Agencija mora v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpise na podlagi tega zakona.

Uveljavitev posameznih določb zakona

409. člen

(1) Določbe tretjega in četrtega odstavka 46. člena, tretjega in četrtega odstavka 49. člena, 3. točke prvega odstavka 75. člena, petega odstavka 82. člena, 96. do 99. člena, 101. do 104. člena, 2. točke tretjega odstavka in 1. točke petega odstavka 182. člena, 183. do 185. člena, 1. točke četrtega odstavka 229. člena in četrtega odstavka 277. člena tega zakona veljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih.

(2) Do uveljavitve določb iz prvega odstavka tega člena, se

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificirane deleža osebe države članice uporablja določba četrtega odstavka 83. člena tega zakona,

2. za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji borzno posredniške družbe s sedežem v Republiki Sloveniji v državah članicah uporablja določba 100. člena tega zakona,

3. za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji borzno posredniških družb držav članic na ozemlju Republike Slovenije uporabljajo določbe 105. do 107. člena tega zakona,

4. za posredovanje podatkov in odločanje o zaprosilih nadzornih organov držav članic uporabljajo določbe 3. točke tretjega odstavka in 2. točke petega odstavka 182. člena tega zakona.

(3) Določbe 16. poglavja tega zakona začnejo veljati 1. januarja 2002.

Uveljavitev zakona

410. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, če ni v 409. členu tega zakona drugače določeno.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trgu vrednostnih papirjev – ZTVP-1A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Zastaranje

98. člen

Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, v nadaljnjem besedilu: ZP-1) postopek o prekršku za prekrške, ki jih določa ta zakon, ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri

na pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku štirih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

Uskladitev borzno posredniških družb in bank

99. člen

(1) Ne glede na določbe 92. člena zakona se za borzno posredniške družbe in banke, ki so pridobile dovoljenje agencije za opravljanje storitev borznega posredovanja pred uveljavitvijo tega zakona, šteje, da so z uveljavitvijo tega zakona pridobile dovoljenje agencije za opravljanje storitev sprejemanja in posredovanja naročil iz 1. točke prvega odstavka 73. člena zakona.

(2) Agencija z ugotovitveno odločbo dopolni dovoljenje agencije za opravljanje storitev borznega posredovanja, ki so ga borzno posredniške družbe in banke pridobile pred uveljavitvijo tega zakona, z dovoljenjem za opravljanje storitev sprejemanja in posredovanja naročil iz 1. točke prvega odstavka 73. člena zakona. Agencija izda ugotovitvene odločbe najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Borzno posredniška družba, ki je pred uveljavitvijo tega zakona opravljala dejavnost trgovanja z vrednostnimi papirji oziroma finančnimi instrumenti za svoj račun in to trgovanje ni bilo povezano z opravljanjem posebnih storitev v zvezi z vrednostnimi papirji, mora za opravljanje storitev iz 3. točke prvega odstavka 73. člena zakona najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pridobiti dovoljenje agencije. Če borzno posredniška družba v tem roku ne pridobi navedenega dovoljenja, začne pristojno sodišče na podlagi pravnomočne odločbe agencije, na njen predlog, postopek vpisa izbriša navedene dejavnosti borzno posredniške družbe iz sodnega registra.

(4) Borzno posredniška družba oziroma banka, ki na dan uveljavitve tega zakona že opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji, mora najkasneje v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona, sprejeti notranji akt iz devetega odstavka 10.b člena zakona.

(5) Borzno posredniške družbe in družbe za upravljanje se morajo uskladiti z določbami 87.a, 88.a, 88.b in 88.c člena zakona najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Direktor agencije

100. člen

Oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo direktorja agencije, nadaljuje z opravljanjem navedene funkcije do izteka mandata, kolikor ne obstaja razlog za njeno predčasno razrešitev iz 302.b člena zakona.

Člani in predsednik strokovnega sveta agencije

101. člen

Oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana ali predsednika strokovnega sveta agencije, nadaljuje z opravljanjem navedene funkcije do izteka mandata, v kolikor ne obstaja razlog za njeno predčasno razrešitev po določbah ZJA.

Globe

102. člen

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe ZP-1 izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekršek iz 388. člena zakona:

– izdajatelju vrednostnih papirjev v razponu od 10.000.000 do 30.000.000 tolarjev;

– odgovorni osebi izdajatelja v razponu od 250.000 do 1.500.000 tolarjev;

2. prekršek iz 389. člena zakona:
– izdajatelju vrednostnih papirjev v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi izdajatelja v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev
3. prekršek iz 391. člena zakona:
– javni družbi v razponu od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi javne družbe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;
4. prekršek iz 392. člena zakona:
– javni družbi v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi javne družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
5. prekršek iz 394. člena zakona:
– borzno posredniška družba v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi borzno posredniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000;
6. prekršek iz prvega in drugega odstavka 395. člena zakona:
– borzi v razponu od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi borze v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;
7. prekršek iz tretjega in četrtega odstavka 395. člena zakona:
– borzi v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi borze v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
8. prekršek iz prvega in drugega odstavka 396. člena zakona:
– klirinško depotni družbi v razponu od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi klirinško depotne družbe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;
9. prekršek iz tretjega in četrtega odstavka 396. člena zakona:
– klirinško depotni družbi v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi klirinško depotne družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;
10. prekršek iz 397. člena zakona:
– pravni osebi v razponu od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi pravne osebe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev
11. za prekršek iz 398 člena zakona:
– pravni osebi v razponu od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi pravne osebe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;
– fizični osebi v razponu od 250.000 do 350.000 tolarjev;
11. za prekršek iz 398 člena zakona:
– pravni osebi v razponu od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi pravne osebe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;
– fizični osebi v razponu od 250.000 do 350.000 tolarjev;
– revizijski družbi v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;
– odgovorni osebi revizijske družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev.

Izdaja predpisov

103. člen

Predpise iz 60. in 61. člena tega zakona mora agencija izdati najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona, druge predpise, za katere ta zakon določa, da jih predpiše agencija, pa mora agencija predpisati najkasneje v 10 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

104. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

889. Zakon o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (uradno prečiščeno besedilo) (ZPSPID-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb, ki obsega:

- Zakon o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb – ZPSPID (Uradni list RS, št. 50/99 z dne 28. 6. 1999),
- Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1 (Uradni list RS, št. 106/99 z dne 23. 12. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-L (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000)
- Zakon o spremembah in dopolnitvi Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb – ZPSPID-A (Uradni list RS, št. 58/02 z dne 4. 7. 2002),
- Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ZISDU-1 (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),
- Zakon o dohodnini – ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 54/04 z dne 20. 5. 2004) in
- Zakon o dopolnitvah Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb – ZPSPID-B (Uradni list RS, št. 61/04 z dne 4. 6. 2004).

Št. 412-01/99-22/15

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 15-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr.med. l. r.

**ZAKON
O PRVEM POKOJNINSKEM SKLADU
REPUBLIKE SLOVENIJE IN PREOBLIKOVANJU
POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZPSPID-UPB1)**

1. SPLOŠNA DOLOČBA

Uporabljeni pojmi

1. člen

Posamezni pojmi in kratice, uporabljene v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad) je ločeno premoženje nastalo z zamenjavo lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb, ki se po tem zakonu prenesejo na Prvi pokojninski sklad, in ki ga v svojem imenu in za račun zavarovancev upravlja Kapitalski sklad izključno z namenom zagotoviti kritje za izpolnitev obveznosti iz zavarovalnih polic dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu;

2. Kapitalski sklad je Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja ustanovljen na podlagi zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 56/92 – odl. US, 5/94, 7/96, 29/97 – odl. US in 54/98);

3. Pooblašcene investicijske družbe so pooblašcene investicijske družbe, ustanovljene na podlagi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 25/97, 32/97 – popr., 10/98 in 26/99 – v nadaljnjem besedilu: ZISDU),

4. Družba za upravljanje je družba, ki ima dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) za opravljanje dejavnosti upravljanja investicijskih skladov na podlagi ZISDU;

5. ZZLPPO je zakon o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98, 72/98 – odl. US in 12/99),

6. ZZSPID je zakon o zagotavljanju sredstev pooblaščenim investicijskim družbam zaradi zamenjave teh sredstev za zbrane lastniške certifikate (Uradni list RS, št. 59/96),

7. zavarovanec je upravičenec do pokojninske rente na podlagi dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu,

8. pokojninski bon je enostransko oblikovalno upravičenje, ki ga imetnik uresniči z zamenjavo za polico dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu,

9. premoženje v upravljanju Slovenske razvojne družbe je premoženje, ki ga ob uveljavitvi tega zakona upravlja Slovenska razvojna družba in ki ga je bila na podlagi 24., 25. in 26. člena ZZLPPO dolžna prodati pooblaščenim investicijskim družbam za certifikate;

10. dodatno premoženje je državno premoženje, ki ga je bila Republika Slovenije dolžna zagotoviti za prodajo pooblaščenim investicijskim družbam za certifikate na podlagi 52. člena ZZLPPO,

11. Klirinško depotna družba je delniška družba, ki po zakonu o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99) vodi centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: centralni register),

12. Uslužbenki certifikati so lastniški certifikati, ki jih je zaposlenim v javnih zavodih, državnih organih in drugih organizacijah, ki se pretežno financirajo iz proračunskih sredstev, izdala Republika Slovenija v skladu s šestim odstavkom 31. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 77/93, 31/93, 43/93, 32/94, 43/95 in 1/96 – v nadaljnjem besedilu: ZLPP).

2. SPREMEMBA DELNIC IN OSNOVNEGA KAPITALA POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB

Zamenjava delnic

2. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se delnice pooblaščenih investicijskih družb, ki sedaj glasijo na nominalni znesek 1.000 tolarjev (v nadaljnjem besedilu: sedanje delnice) zamenjajo za nove delnice, ki se glasijo na nominalni znesek 100 tolarjev (v nadaljnjem besedilu: nove delnice) po menjalnem razmerju 10 novih delnic za eno sedanjo delnico.

(2) Za nove delnice se ne uporablja določba 173. člena zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98 in 6/99 – v nadaljnjem besedilu: ZGD).

(3) Klirinško depotna družba v 30 dneh od uveljavitve tega zakona izvrši vpis zamenjave delnic iz prvega odstavka tega člena tako, da na računih imetnikov delnic pooblaščenih investicijskih družb, ki so bili vpisani v centralni register na dan uveljavitve tega zakona, izbriše sedanje delnice in vpiše ustrezno število novih delnic v skladu z menjalnim razmerjem iz prejšnjega odstavka.

(4) Pred zamenjavo delnic iz prvega odstavka tega člena mora pooblaščen investicijska družba izdati morebitne še neizdane delnice iz tretjega odstavka 134. člena ZISDU in v roku 21 dni od uveljavitve tega zakona klirinško depotni družbi izročiti nalog za izdajo teh delnic. Za izdajo delnic iz prejšnjega stavka se ne uporablja določba 317. člena ZGD.

Pravica izbire delničarja

3. člen

(1) Delničarji pooblaščenih investicijskih družb z dnem uveljavitve tega zakona v zvezi z novimi delnicami, ki so krite z lastniškimi certifikati, pridobijo pravico izbire bodisi obdržati nove delnice bodisi zamenjati nove delnice za pokojninske bone (v nadaljnjem besedilu: pravica izbire).

(2) Število delnic posameznega imetnika v posamezni pooblaščen investicijski družbi iz prejšnjega odstavka, ki so krite z lastniškimi certifikati, se ugotovi tako, da:

1. se izračuna odstotek nominalnega zneska lastniških certifikatov, katerih imetnik je posamezna pooblaščen investicijska družba na dan uveljavitve tega zakona, v osnovnem kapitalu te pooblašcene investicijske družbe, in tako izračunani odstotek zaokroži na prvo nižje število, ki je deljivo z 10 (v nadaljnjem besedilu: zaokroženi odstotek), in nato

2. število vseh novih delnic posameznega imetnika v posamezni pooblaščen investicijski družbi pomnoži z zaokroženim odstotkom iz prejšnje točke.

(3) Agencija v osmih dneh od uveljavitve tega zakona izda odločbe, s katerimi ugotovi zaokroženi odstotek.

(4) Agencija vroči izvod odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena tudi klirinško depotni družbi, ki hkrati z vpisom zamenjave na podlagi tretjega odstavka 2. člena tega zakona na podlagi zaokroženega odstotka izračuna število delnic posameznega delničarja v posamezni pooblaščen investicijski družbi in pri teh delnicah vpiše pravico izbire iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: delnice s pravico izbire).

Uresničitev pravice izbire

4. člen

(1) Delničar izjavi voljo, s katero uresniči pravico do izbire s tem, da izpolni ustrezne rubrike obrazca naloga o uresnitvi pravice izbire in ga pošlje družbi za upravljanje s pooblastilom, da ga v njegovem imenu izroči članu klirinško depotne družbe, ki ga je družba za upravljanje pooblastila za vnos podatkov.

(2) Obrazce naloga o uresnitvi pravice izbire in navodila za izvedbo postopkov v zvezi z uresnitvijo pravice izbire določi klirinško depotna družba v soglasju z Agencijo v roku 15 dni od uveljavitve tega zakona.

(3) Družbe za upravljanje morajo v roku 45 dni od uveljavitve tega zakona poslati delničarjem pooblaščenih investicijskih družb, ki jih upravljajo, obrazec naloga za uresničitev pravice izbire iz drugega odstavka tega člena. Skupaj z obrazcem morajo delničarjem poslati tudi obvestilo, v katerem jim na razumljiv in jasen način razložijo vsebino pravice izbire ter način in učinke uresnitve te pravice za njihov položaj.

(4) Član klirinško depotne družbe na podlagi naloga iz prvega odstavka tega člena v centralni register vnese podatke o vsebini izjave o uresnitvi pravice izbire in o tem obvesti delničarja v roku osmih dni od izvršitve naloga.

(5) Družba za upravljanje objektivno odgovarja delničarju za škodo, ki mu nastane, če družba za upravljanje članu klirinško depotne družbe ni izročila oziroma mu je izročila napačen nalog iz prvega odstavka tega člena.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da je delničarju nastala škoda, ki je enaka razliki med tržno vrednostjo novih delnic, na katere se je nalog nanašal in tržno vrednostjo pokojninskih bonov, kolikor ne dokaže višje škode.

Izvršitev naloga o uresnitvi pravice izbire

5. člen

(1) Če je delničar izjavil voljo, da obdrži nove delnice, klirinško depotna družba izvrši nalog o uresnitvi pravice iz-

bire tako, da pri delnicah, na katere se nanaša nalog, izbriše pravico izbire.

(2) Če je delničar izjavil voljo, da delnice zamenja za pokojninske bone, klirinško depotna družba izvrši nalog o uresničitvi pravice izbire tako, da na računu imetnika izbriše delnice, na katere se nanaša nalog, in vpiše enako število pokojninskih bonov.

Rok za uresničitev pravice izbire

6. člen

(1) Delničarji lahko uresničijo pravico izbire v roku štirih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Če delničar v roku iz prejšnjega odstavka pravice izbire ne uresniči na način, določen v 4. členu tega zakona, se šteje, da je izjavil voljo, da obdrži nove delnice.

(3) Klirinško depotna družba na računih imetnikov delnic, ki do izteka roka iz prvega odstavka tega člena niso uresničili pravice do izbire, pri delnicah s pravico izbire izbriše pravico izbire.

Zmanjšanje osnovnega kapitala in sprememba statuta pooblaščenih investicijskih družb

7. člen

(1) Za zmanjšanje osnovnega kapitala in spremembo statuta po tem členu se ne uporabljajo določbe ZGD o zmanjšanju osnovnega kapitala in spremembi statuta delniške družbe.

(2) Z dnem izteka roka iz prvega odstavka 6. člena tega zakona se osnovni kapital pooblaščenih investicijskih družb zmanjša za znesek, ki je enak skupnemu nominalnemu znesku novih delnic, ki so bile zamenjane za pokojninske bone.

(3) Klirinško depotna družba mora v roku petnajstih dni po izteku roka iz prejšnjega odstavka pooblaščenim investicijskim družbam izstaviti potrdilo, v katerem navede skupni nominalni znesek novih delnic, ki so bile zamenjane za pokojninske bone.

(4) Nadzorni svet pooblaščenih investicijskih družb mora

1. v roku 15 dni po prejemu potrdila iz prejšnjega odstavka določiti prečiščeno besedilo statuta pooblaščenih investicijskih družb, v katerem upošteva spremembe delnic in osnovnega kapitala, nastale na podlagi tega zakona.

2. v roku nadaljnjih osmih dni vložiti predlog za vpis zmanjšanja osnovnega kapitala iz drugega odstavka tega člena in spremembe statuta iz prejšnje točke v sodni register.

(5) Predlogu iz 2. točke prejšnjega odstavka je treba priložiti potrdilo iz tretjega odstavka tega člena in prečiščeno besedilo statuta, ki mu mora biti priloženo notarjevo potrdilo, da se spremenjene določbe statuta ujemajo s spremembami iz 1. točke prejšnjega odstavka.

3. PRVI POKOJNINSKI SKLAD

3.1. OBLIKOVANJE PRVEGA POKOJNINSKEGA SKLADA

Oblikovanje Prvega pokojninskega sklada

8. člen

(1) S tem zakonom se oblikuje Prvi pokojninski sklad kot premoženje, ki se upravlja za račun zavarovancev in izključno z namenom zagotoviti kritje za izpolnitev obveznosti iz zavarovalnih polic dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Prvi pokojninski sklad v svojem imenu in za račun zavarovancev upravlja Kapitalski sklad ločeno od drugega premoženja Kapitalskega sklada.

Prenos lastniških certifikatov na Prvi pokojninski sklad

9. člen

(1) Z dnem izteka roka iz 6. člena tega zakona se z računa lastniških certifikatov posamezne pooblaščenice investicijske družbe na ločen račun Prvega pokojninskega sklada prenesejo lastniški certifikati, katerih nominalni znesek je enak nominalnemu znesku zmanjšanja osnovnega kapitala te pooblaščenice investicijske družbe iz drugega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se na ločen račun Prvega pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka prenesejo tudi uslužbenški certifikati.

Zmanjšanje stanja lastniških certifikatov

10. člen

(1) Hkrati s prenosom lastniških certifikatov na podlagi prvega odstavka 9. člena tega zakona se stanje lastniških certifikatov na računih lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb in na ločenem računu Prvega pokojninskega sklada sorazmerno zmanjša v skladu z drugim odstavkom 2. člena ZZSPID za vrednost delnic oziroma poslovnih deležev podjetij, nad katerimi je bil začel stečajni postopek, ki bi bile na podlagi ZLPP namenjene za razdelitev pooblaščenim investicijskim družbam.

(2) Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj mora pred zmanjšanjem iz prejšnjega odstavka izdati predpis, v katerem določi način izvedbe zmanjšanja iz prejšnjega odstavka.

3.2. ZAGOTOVITEV PREMOŽENJA ZA ZAMENJAVO ZA LASTNIŠKE CERTIFIKATE PRVEGA POKOJNINSKEGA SKLADA

Premoženje, ki je predmet zamenjave

11. člen

(1) Lastniški certifikati Prvega pokojninskega sklada iz prvega odstavka 9. člena tega zakona se zamenjajo:

1. za dodatno premoženje, v obsegu kot je potreben za zagotovitev menjalnega razmerja 1:1,

2. v ostalem obsegu, ki je potreben zaradi uresničitve enkratne davčne olajšave iz prvega odstavka 12. člena tega zakona pa za dopolnilno premoženje iz četrtega odstavka tega člena.

(2) Lastniški certifikati Prvega pokojninskega sklada iz drugega odstavka 9. člena se zamenjajo za dopolnilno premoženje iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se obveznost Republike Slovenije na podlagi 52. člena ZZLPPO prodati dodatno premoženje pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate glede premoženja iz 1. točke prvega odstavka tega člena nadomesti z obveznostjo Republike Slovenije zamenjati to premoženje za lastniške certifikate Prvega pokojninskega sklada.

(4) Vlada Republike Slovenije v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona izda odlok, s katerim določi dopolnilno premoženje, ki je potrebno za zamenjavo za lastniške certifikate Prvega pokojninskega sklada zaradi uresničitve enkratne davčne olajšave iz prvega odstavka 12. člena tega zakona in za zamenjavo za lastniške certifikate iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

Enkratna davčna olajšava in menjalno razmerje

12. člen

(1) Zavarovanec iz prvega odstavka 30. člena tega zakona, ki pokojninski bon zamenja za polico dodatnega življenjskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada,

pridobi pravico do enkratne vnaprejšnje davčne olajšave (v nadaljnjem besedilu: enkratna davčna olajšava) v višini povprečne dohodninske stopnje v letu 1998, ki znaša 20 odstotkov.

(2) Premoženje iz 11. člena tega zakona se zamenja za lastniške certifikate Prvega pokojninskega sklada po menjalnem razmerju 1,20 enoti vrednosti tega premoženja za 1,00 enoto nominalne vrednosti lastniškega certifikata.

(3) Vrednost premoženja iz prejšnjega odstavka se ugotovi na način, določen v prvem odstavku 3. člena ZZSPID oziroma 38. členu tega zakona.

Izvedbena komisija

13. člen

(1) Za usklajeno izvedbo vseh nalog pri izpolnitvi obveznosti iz drugega odstavka 11. člena tega zakona se ustanovi medresorska izvedbena komisija (v nadaljnjem besedilu: izvedbena komisija).

(2) Sestavo izvedbene komisije določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) tako, da so v njej zastopana ministrstva, ki imajo v svoji pristojnosti privatizacijo državnega premoženja, predstavniki družb za upravljanje ter Slovenska razvojna družba.

(3) Izvedbena komisija opravlja naloge, določene v tretjem odstavku 53. člena ZZLPPO.

Prenos premoženja na Prvi pokojninski sklad

14. člen

(1) Vlada opravi ustrezna razpolagalna pravna dejanja, ki so potrebna za prenos premoženja na Prvi pokojninski sklad zaradi zamenjave za lastniške certifikate, v naslednjih rokih, ki tečejo od izteka roka za uresničitev pravice izbire iz prvega odstavka 6. člena tega zakona:

1. dodatno premoženje v roku 60 dni,

2. dopolnilno premoženje v roku šestih mesecev.

(2) Z dnem prenosa posameznega premoženja iz prvega odstavka tega člena se stanje lastniških certifikatov na ločenem računu Prvega pokojninskega sklada zmanjša za vrednost prenesenega premoženja v skladu z 12. členom tega zakona.

3.3. UPRAVLJANJE PRVEGA POKOJNINSKEGA SKLADA

Upravljanje Prvega pokojninskega sklada

15. člen

(1) Prvi pokojninski sklad upravlja Kapitalski sklad.

(2) Upravljanje Prvega pokojninskega sklada obsega opravljanje naslednjih nalog:

1. upravljanje premoženja Prvega pokojninskega sklada,

2. vodenje računov zavarovancev,

3. nadzor nad pravilnostjo izračunavanja zahtevanih kritij in matematičnih rezervacij za izpolnitev obveznosti pokojninskega sklada iz naslova pokojninskih rent zavarovancem,

4. izračunavanje in izplačevanje pokojninskih rent zavarovancem.

(3) Zaradi opravljanja nalog upravljanja Prvega pokojninskega sklada mora pristojni organ Kapitalskega sklada namesto direktorja imenovati upravo, ki ima dva člana. Najmanj en član uprave mora imeti ustrezna strokovna znanja in izkušnje, potrebne za opravljanja nalog upravljanja Prvega pokojninskega sklada.

Matematične rezervacije in zahtevano kritje

16. člen

(1) Kapitalski sklad mora v zvezi z zavarovanji, ki jih krije Prvi pokojninski sklad izračunavati in oblikovati matematične

rezervacije v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo za vsako posamezno zavarovalno polico in z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja.

(3) Zahtevano kritje obsega matematične rezervacije.

Ločitev premoženja Prvega pokojninskega sklada od premoženja Kapitalskega sklada

17. člen

(1) Kapitalski sklad mora premoženje Prvega pokojninskega sklada ločiti od svojega premoženja na način, ki je glede na vrsto tega premoženja določen v naslednjih členih tega zakona.

(2) Na premoženje Prvega pokojninskega sklada iz prvega odstavka tega člena je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo

1. terjatev zavarovanca na plačilo pokojninske rente na podlagi dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu, ali

2. terjatev zakonitega dediča zavarovanca na izplačilo odkupne vrednosti police.

(3) Izvršba na premoženje Prvega pokojninskega sklada je omejena na tisti del premoženja Prvega pokojninskega sklada, katerega vrednost:

1. je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z dodatnim pokojninskim zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo premoženja Prvega pokojninskega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, v zvezi s katerimi je bil oblikovan Prvi pokojninski sklad; in

2. ni večja od zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

Ločitev naložb v vrednostne papirje

18. člen

(1) Kapitalski sklad mora s Klirinško depotno družbo skleniti pogodbo, na podlagi katere postane član Klirinško depotne družbe in ima v zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili slednji izdani v nematerializirani obliki, najmanj naslednje pravice:

1. neposreden vpogled v stanja vrednostnih papirjev na računih Prvega pokojninskega sklada, ki jih upravlja;

2. neposredno izpolnjevanje obveznosti prenosa vrednostnih papirjev, nastalih na podlagi poslov, ki jih je za račun Prvega pokojninskega sklada sklenil Kapitalski sklad oziroma družba za upravljanje.

(2) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, mora Kapitalski sklad s pogodbo, ki jo sklepa z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblastiti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun Prvega pokojninskega sklada, ki jih upravlja.

(3) Za hrambo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja določba prvega odstavka tega člena.

(4) Klirinško depotna družba oziroma banka iz drugega odstavka tega člena mora nadzornemu organu na njegovo zahtevo posredovati podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun Prvega pokojninskega sklada, in mu omogočiti pregled teh stanj.

Naložbe v bančne denarne depozite oziroma posojila

19. člen

(1) Kapitalski sklad mora v zvezi z naložbami Prvega pokojninskega sklada v bančne denarne depozite oziroma

posojila skleniti pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun Prvega pokojninskega sklada. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun Prvega pokojninskega sklada.

(2) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, mora Kapitalski sklad zagotoviti, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist Prvega pokojninskega sklada kot zastavnega upnika.

(3) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, mora Kapitalski sklad zagotoviti, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist Prvega pokojninskega sklada kot zastavnega upnika.

(4) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz prvega odstavka tega člena, ki jih ne urejata drugi in tretji odstavek tega člena, mora biti zastavna pravica ustanovljena v korist Prvega pokojninskega sklada kot zastavnega upnika v skladu s pravili, ki veljajo za ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

Poseben denarni račun Prvega pokojninskega sklada

20. člen

Kapitalski sklad mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, odpreti poseben denarni račun Prvega pokojninskega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov v zvezi s premoženjem Prvega pokojninskega sklada, in vodi denarna sredstva Prvega pokojninskega sklada.

Premoženje in naložbe Prvega pokojninskega sklada

21. člen

(1) Premoženje Prvega pokojninskega sklada obsega:

1. premoženje, ki pripada policam dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada v obdobju, preden zavarovanci izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do mesečne pokojninske rente;

2. kritni sklad Prvega pokojninskega sklada.

(2) Pri izbiri naložb premoženja Prvega pokojninskega sklada mora Kapitalski sklad ravnati tako, da je zagotovljena varnost, donosnost in tržnost naložb ter ustrezna raznovrstnost in razpršitev teh naložb.

(3) Kapitalski sklad mora naložbe Prvega pokojninskega sklada, zaradi katerih je izpostavljen tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, spremembe tečajev vrednostnih papirjev oziroma drugim tržnim tveganjem, ustrezno uskladiti z obveznostmi na podlagi zavarovanj, ki jih krije Prvi pokojninski sklad.

(4) Kapitalski sklad mora ročnost in likvidnost naložb Prvega pokojninskega sklada ustrezno uskladiti z dospelostmi terjatev iz naslova zavarovanj, ki jih krije Prvi pokojninski sklad.

(5) Kritni sklad Prvega pokojninskega sklada iz 2. točke prvega odstavka tega člena je ločeno premoženje, namenjeno kritju obveznosti Prvega pokojninskega sklada iz naslova izplačil mesečnih pokojninskih rent, ki se oblikuje z izločitvijo iz premoženja iz 1. točke prvega odstavka tega člena, ko zavarovanec izpolni pogoje za pridobitev mesečne pokojninske rente. Za naložbe kritnega sklada se smiselno uporabljajo določbe o naložbah kritnega sklada, kot jih predpisuje zakon, ki ureja zavarovalništvo.

(6) Iz premoženja iz 1. točke prvega odstavka tega člena se na kritni sklad Prvega pokojninskega sklada prenese sorazmerni del sredstev, ki ustreza čisti vrednosti premoženja, ki pripada polici v trenutku, ko imetnik police izpolni pogoje za pridobitev pravice do mesečne pokojninske rente.

(7) Ob prenosu sredstev na kritni sklad Prvega pokojninskega sklada, namenjenih za izplačilo pokojninskih rent, se obseg zahtevanega kritja lahko zagotovi s prenosom naložb Prvega pokojninskega sklada. Struktura naložb kritnega sklada po prenosu mora biti usklajena z določbami o naložbah kritnega sklada, kot jih predpisuje zakon, ki ureja zavarovalništvo.

(8) Ob prenosu na kritni sklad Prvega pokojninskega sklada mora vrednost prenesenega premoženja za posamezno polico ustrezati prvemu izračunu matematičnih rezervacij, oblikovanih skladno s 16. členom tega zakona in predpisom izdanim na podlagi 1. točke 22. člena tega zakona.

(9) Po oblikovanju kritnega sklada Prvega pokojninskega sklada mora Kapitalska družba, najkasneje v roku petih let, naložbe premoženja Prvega pokojninskega sklada iz 1. točke prvega odstavka tega člena uskladiti z določbami o naložbah kritnega sklada, kot jih predpisuje zakon, ki ureja zavarovalništvo.

Predpis o upravljanju premoženja Prvega pokojninskega sklada

22. člen

Minister, pristojen za finance (v nadaljnjem besedilu: minister za finance), v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister za delo) predpiše:

1. podrobnejša pravila za izračun matematičnih rezervacij

2. podrobnejše lastnosti naložb premoženja Prvega pokojninskega sklada ter podrobnejša pravila za razpršitev teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost.

Nadzor nad upravljanjem Prvega pokojninskega sklada

23. člen

(1) Nadzor nad upravljanjem Prvega pokojninskega sklada opravlja nadzorni organ, pristojen za nadzor nad zavarovalnicami.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja nadzor nad zavarovalnicami.

(3) Revizijo pravilnosti poslovanja Prvega pokojninskega sklada vsako leto opravi Računsko sodišče.

3.4. PRENOS PREMOŽENJA PRVEGA POKOJNINSKEGA SKLADA V UPRAVLJANJE DRUŽBAM ZA UPRAVLJANJE

Prenos premoženja v upravljanje

24. člen

(prenehal veljati)

Pogodba o upravljanju premoženja

25. člen

(prenehal veljati)

Postopek sklenitve pogodb o upravljanju premoženja

26. člen

(prenehal veljati)

Nadzor nad družbami za upravljanje

27. člen

(prenehal veljati)

4. POKOJNINSKI BONI

Izdaja pokojninskih bonov

28. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se izdajo pokojninski boni.

(2) Pokojninski boni se glasijo na nominalni znesek 100 tolarjev in dajejo pravico do zamenjave iz 30. člena tega zakona.

(3) Izdajatelj pokojninskih bonov je Kapitalski sklad.

(4) Pokojninski boni se izdajo v nematerializirani obliki. Za prenos pokojninskih bonov se uporabljajo pravila o prenosu nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(5) Pravica do zamenjave iz 30. člena tega zakona se lahko uresniči najkasneje do 31. 12. 2002.

(6) Če pravica do zamenjave v roku iz prejšnjega odstavka ni uresničena in je imetnik pokojninskega bona pravna oseba, prenehajo pravice iz vseh pokojninskih bonov, katerih imetnik je ta pravna oseba.

(7) Če pravica do zamenjave v roku iz petega odstavka tega člena ni uresničena in je imetnik pokojninskega bona fizična oseba, se šteje, da je ta fizična oseba uresničila pravico do zamenjave, vendar največ do zamenjave 10.000 pokojninskih bonov.

(8) Pokojninski boni se prenesejo:

1. na račune delničarjev pooblaščenih investicijskih družb, ki so uresničili pravico zamenjati nove delnice za pokojninske bone, na način, določen v drugem odstavku 5. člena tega zakona,

2. na račune imetnikov uslužbenskih certifikatov tako, da vsak imetnik uslužbenskega certifikata pridobi pokojninske bone v skupnem nominalnem znesku, ki je enak nominalnemu znesku njegovih uslužbenskih certifikatov.

(9) Nalog za prenos iz 2. točke prejšnjega odstavka mora klirinško depotni družbi izdati minister, pristojen za ekonomske odnose in razvoj, v roku petnajstih dni od uveljavitve tega zakona.

(10) Minister, pristojen za ekonomske odnose in razvoj, mora imetnike uslužbenskih certifikatov obvestiti o številu pokojninskih bonov, ki so bili v zamenjavo za uslužbenske certifikate preneseni na njihov račun, v roku 30 dni od dneva, ko klirinško depotna družba izvrši nalog iz prejšnjega odstavka tega člena.

Prenosljivost pokojninskih bonov

29. člen

(1) Pokojninski boni so prosto prenosljivi.

(2) S pokojninskimi boni se lahko trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

Pravica do zamenjave pokojninskega bona

30. člen

(1) Imetnik pokojninskega bona, ki je fizična oseba, lahko pokojninski bon zamenja za polico dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada, na podlagi katere je zavarovanec sam. Posamezna fizična oseba lahko za polico dodatnega pokojninskega zavarovanja zamenja skupno največ 10.000 pokojninskih bonov.

(2) Zavarovancu iz prejšnjega odstavka, ki zamenja pokojninske bone za polico dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada, izda Kapitalski sklad polico, ki se glasi na ustrezno število točk (v nadaljnjem besedilu: število točk police). Število točk, na katere se glasi posamezna polica, je enako številu pokojninskih bonov, ki jih je zamenjal imetnik za to polico.

(3) Polica dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada se glasi na ime zavarovanca, je neprenosljiva in je ni mogoče zastaviti.

Enota premoženja Prvega pokojninskega sklada

31. člen

(1) Enota premoženja Prvega pokojninskega sklada je enaka skupni čisti vrednosti premoženja Prvega pokojninskega sklada, deljeni s številom pokojninskih bonov v obtoku oziroma točk, na katere se glasijo izdane police.

(2) Minister za finance v sodelovanju z ministrom za delo predpiše podrobnejši način izračuna čiste vrednosti premoženja Prvega pokojninskega sklada in izračun vrednosti enote premoženja Prvega pokojninskega sklada.

Pravice iz police dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada

32. člen

(1) Polica dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada je zavarovalna polica, pri kateri zavarovanec prevzema naložbeno tveganje z minimalnim 1% letnim donosom, za katerega jamči Kapitalski sklad (v nadaljnjem besedilu: zajamčeni donos).

(2) Zajamčeni donos se izračuna tako, da se:

1. skupna nominalna vrednost lastniških certifikatov iz 9. člena tega zakona valorizira z indeksom drobnoprodajnih cen od 1. 1. 1993 do dneva uveljavitve tega zakona,

2. osnova, izračunana na način iz 1. točke se povečuje za nominalno 1% letno od uveljavitve tega zakona dalje.

(3) Polica dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada daje naslednje pravice:

1. zavarovanec, pridobi z dopolnjenim šestdesetim letom starosti pravico do mesečne pokojninske rente, katere višina se izračuna z uporabo ustreznih aktuarskih metod vrednotenja ob upoštevanju vrednosti enot premoženja Prvega pokojninskega sklada, ki jih predstavlja zavarovalna polica, in zajamčenega donosa,

2. Ne glede na določbe prejšnje točke se lahko:

– zavarovancem, ki so imetniki 2000 ali manj točk police, izplača pokojninska renta v enkratnem znesku;

– zavarovancem, ki so imetniki nad 2000 in do 5000 točk police, izplača letna pokojninska renta.

Kapitalska družba mora zavarovance predhodno pisno obvestiti o spremenjenem načinu izplačila. Kolikor v roku 15 dni po prejemu obvestila zavarovanec temu pisno ne nasprotuje, Kapitalska družba lahko prične izvrševati izplačila, na način določen v tej točki.

3. zavarovanec nima pravice zahtevati izplačila odkupne vrednosti police,

4. če zavarovanec umre preden pridobi pravico do pokojninske rente, pripada pravica do zavarovalne vsote v višini odkupne vrednosti police njegovi zapuščini in preide kot del njegove zapuščine na njegove dediče.

(4) Izplačilo pokojninske rente je obdavčeno enako kot izplačilo zavarovalnih vsot iz življenjskega zavarovanja. **(Opomba: Prenehanje uporabe 1. 1. 2005 – ZDoh-1)**

(5) Ne glede na določbo 1. točke tretjega odstavka tega člena pridobi zavarovanec, ki je bil ob uveljavitvi tega zakona starejši od 55 let pravico do pokojninske rente z iztekom petih let od uveljavitve tega zakona.

(6) Za vodenje in vzdrževanje podatkovnih zbirk o zavarovancih Prvega pokojninskega sklada se osebni podatki za namene opravljanja nalog iz 4. točke drugega odstavka 15. člena tega zakona, zlasti podatki iz naslednjega odstavka, zbirajo neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko, v primeru nepridobitve podatkov oziroma pridobitve nepopolnih podatkov, Kapitalska družba za namene opravljanja nalog iz 4. točke drugega odstavka 15. člena tega zakona na podlagi pisne zahteve pridobi o zavarovancih Prvega pokojninskega sklada iz Centralnega registra prebivalstva naslednje podatke: enotno matično številko občana, kraj rojstva, osebno ime,

naslov stalnega ali začasnega prebivališča, državljanstvo, spol, datum rojstva ter datume in podatke o dogodkih, spremembah ali popravkih v Centralnem registru prebivalstva o zavarovancu. Kapitalska družba lahko podatke, ki jih pridobi na podlagi prejšnjega stavka, uporablja zgolj za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni.

(8) Podatki iz šestega in sedmega odstavka tega člena se hranijo trajno.

(9) Če premoženje Prvega pokojninskega sklada ne zadošča za izplačilo zajamčenega donosa in tega izplačila tudi ni mogoče zagotoviti iz premoženja Kapitalskega sklada, jamči za izplačilo pravic iz police dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada Republika Slovenija.

5. PREOBLIKOVANJE POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB

Preoblikovanje pooblaščenih investicijskih družb

33. člen

(1) Pooblaščenice investicijske družbe se morajo najkasneje do 31. 12. 2003 uskladiti z določbami ZISDU o investicijskih družbah, bodisi preoblikovati v redno delniško družbo.

(2) Pooblaščenica investicijska družba se lahko zaradi uskladitve s prejšnjim odstavkom razdruži v investicijsko družbo in redno delniško družbo, če ima v osnovnem kapitalu obeh vsak delničar pooblaščenice investicijske družbe, ki zaradi razdružitve preneha, enak delež kot ga je imel v osnovnem kapitalu pooblaščenice investicijske družbe.

(3) Za preoblikovanje pooblaščenice investicijske družbe v redno delniško družbo se uporablja določba 143.a člena ZISDU.

(4) Za razdružitve iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe ZGD o spojitvi delniških družb in določba 143.a člena ZISDU.

Uskladitev z določbami ZISDU o investicijskih družbah

34. člen

(1) Šteje se, da se je pooblaščenica investicijska družba uskladila z določbami ZISDU o investicijskih družbah z dnem, ko agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da se je pooblaščenica investicijska družba uskladila z določbami ZISDU o investicijskih družbah.

(2) Odločbo iz prejšnjega odstavka izda agencija na zahtevo družbe za upravljanje, ki upravlja pooblaščenico investicijsko družbo.

(3) Zahtevi iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti mnenje pooblaščenega revizorja, iz katerega izhaja, da naložbe pooblaščenice investicijske družbe ustrezajo pravilom o naložbah investicijskih družb.

Sankcija v primeru neuskladitve

35. člen

(1) Če družba za upravljanje pooblaščenice investicijske družbe, ki jo upravlja, ne preoblikuje v roku in v skladu s prvim odstavkom 33. člena tega zakona, ji preneha dovoljenje za upravljanje pooblaščenice investicijske družbe in izgubi pravico do provizije po pogodbi o upravljanju pooblaščenice investicijske družbe.

(2) Agencija mora v roku 15 dni šteto od izteka roka iz prvega odstavka 33. člena tega zakona izdati odločbo, s katero ugotovi, da je družbi za upravljanje prenehalo dovoljenje za upravljanje pooblaščenice investicijske družbe.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka agencija določi drugo družbo za upravljanje, ki ji določi rok, ki ne sme biti krajši od šest mesecev in ne daljši od enega leta, šteto od

vročitve odločbe, v katerem mora zagotoviti, da se pooblaščenica investicijska družba uskladi z določbo prvega odstavka 33. člena tega zakona.

(4) Pravno sredstvo proti odločbi agencije iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

6. ZAGOTOVITEV IN VREDNOTENJE PREMOŽENJA

Določitev premoženja, ki ga mora Slovenska razvojna družba prodati pooblaščenim investicijskim družbam

36. člen

(1) Vlada mora v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona dopolniti odlok, izdan na podlagi 52. člena ZZLPPO tako, da izrecno določi vse premoženje iz 24. in 26. člena ZZLPPO v lasti Slovenske razvojne družbe, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. v primeru premoženja v obliki lastniških deležev v pravni osebi: da je pravna oseba na dan uveljavitve tega zakona že organizirana v obliki delniške družbe oziroma družbe z omejeno odgovornostjo in nad njo na dan uveljavitve tega zakona ni bil začel stečajni postopek oziroma postopek prisilne poravnave,

2. v primeru drugih vrst premoženja: da je premoženje v skladu z ZISDU dopustna oblika naložb pooblaščenih investicijskih družb.

(2) Pri vsaki posamezni vrsti premoženja iz prvega odstavka tega člena mora vlada v dopolnitvi odloka iz prvega odstavka tega člena ugotoviti vrednost tega premoženja po prvem odstavku 3. člena ZZSPID oziroma 38. členu tega zakona.

(3) Slovenska razvojna družba mora v roku 30 dni po izteku roka za uresničitev pravice izbire iz prvega odstavka 6. člena tega zakona pooblaščenim investicijskim družbam na javni dražbi oziroma postopku zbiranja ponudb ponuditi vse premoženje iz prvega odstavka tega člena za izključno ceno, ki je enaka vrednosti posamezne vrste premoženja, ugotovljeni v dopolnitvi odloka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je skupna vrednost premoženja iz drugega odstavka tega člena večja od skupnega stanja lastniških certifikatov na računih lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb po prenosu na podlagi 9. člena tega zakona in zmanjšanju na podlagi 10. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: skupno stanje lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb), mora Slovenska razvojna družba ponuditi pooblaščenim investicijskim družbam tisti del premoženja, katerega vrednost je enaka skupnemu stanju lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb. V takem primeru mora Slovenska razvojna družba premoženje izbrati tako, da od vsake vrste premoženja ponudi delež, ki je enak razmerju med

1. skupnim stanjem vseh lastniških certifikatov na računih pooblaščenih investicijskih družb in

2. skupnim stanjem vseh lastniških certifikatov na računih pooblaščenih investicijskih družb ter ločenem računu Prvega pokojninskega sklada.

(5) V primeru iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona lahko vlada kot premoženje, ki ga mora Slovenska razvojna družba prodati pooblaščenim investicijskim družbam za certifikate, določi tudi delnice oziroma poslovne deleže oseb iz 1. točke prvega odstavka 13. člena ZZLPPO.

Določitev dodatnega državnega premoženja

37. člen

(1) Vlada mora v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona dopolniti odlok, izdan na podlagi 52. člena ZZLPPO tudi tako, da izrecno določi celoten seznam dodatnega državnega pre-

moženja iz drugega odstavka 52. člena ZZLPPO, katerega vrednost je enaka razliki med

1. skupnim stanjem lastniških certifikatov na računih pooblaščenih investicijskih družb in na ločenem računu Prvega pokojninskega sklada po zmanjšanju na podlagi 10. člena tega zakona, in

2. skupno vrednostjo premoženja iz drugega odstavka 36. člena tega zakona.

(2) Pri vsaki posamezni vrsti premoženja iz prvega odstavka tega člena mora vlada v dopolnitvi odloka iz prvega odstavka tega člena ugotoviti vrednost tega premoženja po prvem odstavku 3. člena ZZSPID oziroma 38. členu tega zakona.

(3) Če je skupna vrednost premoženja iz drugega odstavka 36. člena tega zakona manjša od skupnega stanja lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb, mora Slovenska razvojna družba v roku 60 dni po izteku roka za uresničitev pravice izbire iz prvega odstavka 6. člena tega zakona pooblaščenim investicijskim družbam na javni dražbi oziroma postopku javnega zbiranja ponudb za razliko ponuditi dodatno državno premoženje iz prvega odstavka tega člena za izključno ceno, ki je enaka vrednosti posamezne vrste premoženja, ugotovljeni v dopolnitvi odloka iz prvega odstavka tega člena. V takem primeru mora Slovenska razvojna družba premoženje izbrati tako, da od vsake vrste premoženja ponudi delež, ki je enak razmerju med

1. skupnim stanjem vseh lastniških certifikatov na računih pooblaščenih investicijskih družb in

2. skupnim stanjem vseh lastniških certifikatov na računih pooblaščenih investicijskih družb ter ločenem računu Prvega pokojninskega sklada.

(4) V postopku zbiranja ponudb po tretjem odstavku 36. člena tega zakona oziroma prejšnjem odstavku lahko Slovenska razvojna družba ponudi paket premoženja za izključno ceno, ki je enaka seštevku izključnih cen posameznih vrst premoženja, ki je v paketu. Če za izključno ceno ponudi nakup več pooblaščenih investicijskih družb, se vsaki od njih proda delež paketa, ki je enak sorazmernemu deležu stanja lastniških certifikatov na računu posamezne pooblaščenice investicijske družbe, ki je ponudila nakup tega paketa, glede na skupno stanje lastniških certifikatov vseh pooblaščenih investicijskih družb, ki so ponudile nakup tega paketa.

Vrednotenje premoženja

38. člen

(1) Če vrednosti premoženja iz prvega odstavka 36. člena tega zakona oziroma iz prvega odstavka 37. člena tega zakona ni mogoče ugotoviti na podlagi prvega odstavka 3. člena ZZSPID, se ta ugotovi kot sedanja vrednost tega premoženja na način, določen v drugem do četrtem odstavku tega člena in preračuna na vrednost po stanju na dan 1. 1. 1993 z uporabo indeksa drobnoprodajnih cen.

(2) Sedanja vrednost delnic, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, se določi z uporabo zadnjega enotnega tečaja teh delnic v letu 1998.

(3) Sedanja vrednost drugih delnic in poslovnih deležev se določi bodisi kot

1. knjigovodska vrednost na podlagi revidirane bilance stanja za leto 1998, če je družba po ZGD zavezana k revidiranju, oziroma na podlagi bilance stanja za leto 1998, bodisi kot

2. tržna vrednost, ugotovljena na podlagi cenitve pooblaščenega cenilca.

(4) Sedanja vrednost drugega premoženja se določi kot tržna vrednost ugotovljena na podlagi cenitve pooblaščenega cenilca.

Prenehanje pravice do zamenjave lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb

39. člen

(1) Če pooblaščenice investicijske družbe na javni dražbi oziroma postopku zbiranja ponudb ne kupijo vsega premoženja, ki jim je bilo ponujeno v skladu s tretjim odstavkom 36. člena in tretjim ter četrtem odstavkom 37. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: neprodano premoženje), mora Slovenska razvojna družba razpisati zadnjo javno dražbo oziroma postopek zbiranja ponudb, v katerem pooblaščenim investicijskim družbam ponovno ponudi neprodano premoženje.

(2) Če pooblaščenice investicijske družbe na zadnji javni dražbi oziroma postopku zbiranja ponudb ne kupijo vsega oziroma dela ponujenega neprodanega premoženja, prenese Slovenska razvojna družba neprodano premoženje pooblaščenim investicijskim družbam v sorazmerju z neuporabljenimi lastniškimi certifikati na njihovih računih.

7. PREHODNE, KAZENSKE IN KONČNE DOLOČBE

Določitev pogojev za denarna vplačila in davčnih olajšav

40. člen

(1) Pogoje za dodatna denarna vplačila v Prvi pokojninski sklad bo urejal zakon, ki bo urejal pokojninske sklade prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Dodatna denarna vplačila, ki jih v skladu z zakonom iz prejšnjega odstavka, zavarovanec vplača v Prvi pokojninski sklad, so podlaga za zmanjšanje njegove letne davčne osnove za odmero dohodnine, vendar največ do višine, določene z zakonom o dohodnini za premije, vplačane za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje. **(Opomba: Prenehanje uporabe 1. 1. 2005 – ZDoh-1)**

Nadaljevanja dela organov

41. člen

(1) Izvedbena komisija, imenovana na podlagi 53. člena ZZLPPO, nadaljuje z delom kot izvedbena komisija na podlagi 13. člena tega zakona.

(2) Oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo direktorja Kapitalskega sklada, nadaljuje z opravljanjem te funkcije do imenovanja uprave v skladu s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona.

Začasna zamrznitev prenosa delnic in pokojninskih bonov

42. člen

(1) Od dneva uveljavitve tega zakona do dneva vpisa pravice izbire na podlagi četrtega odstavka 3. člena tega zakona delnic pooblaščenih investicijskih družb ni mogoče prenesti na račun novega imetnika.

(2) Od dneva vpisa pravice izbire na podlagi četrtega odstavka 3. člena tega zakona do izvršitve naloga o uresničitvi pravice izbire po prvem oziroma drugem odstavku 5. člena tega zakona delnic s pravico izbire ni mogoče prenesti na račun novega imetnika.

Oglaševanje

43. člen

(1) Do izteka roka za uresničitev pravice izbire iz prvega odstavka 6. člena tega zakona je prepovedano oglaševanje oziroma pozivanje delničarjev pooblaščenih investicijskih družb, s katerim se poskuša vplivati na odločitev delničarjev pooblaščenih investicijskih družb oziroma jih zavesti v zmoto glede vrednosti novih delnic oziroma pokojninskih bonov.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena se nanaša na

1. objave v javnih občilih;

2. oglase oziroma pozive, posredovane neposredno delničarjem po pošti, preko osebnih obvestil (obiski na domu in podobno) oziroma z uporabo drugih komunikacijskih sredstev.

(3) Vlada Republike Slovenije mora v dnevnih časopisih, ki izhajajo na območju celotne Republike Slovenije, objaviti obrazec naloga o uresničitvi pravice izbire. Hkrati z objavo obrazca mora objaviti tudi:

1. obvestilo delničarjem pooblaščenih investicijskih družb, v katerem jim na razumljiv in jasn način razloži vsebino pravice izbire ter način in učinke uresničitve te pravice za njihov položaj,

2. višino mesečne pokojninske rente dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu na način, da si bo iz take objave vsak lahko izračunal višino te rente.

(4) Obvestilo z vsebino iz prejšnjega odstavka mora Vlada Republike Slovenije prvič objaviti v roku 15 dni od uveljavitve tega zakona, nato pa še najmanj šestkrat v razmaku dveh tednov.

Stroški izdaje in zamenjave

44. člen

(1) Kapitalski sklad krije naslednje stroške:

1. zamenjave delnic (prvi odstavek 2. člena tega zakona),

2. uresničitve pravice izbire (4. in 5. člen tega zakona),

3. obvestila delničarjem (tretji odstavek 4. člena tega zakona),

4. stroške izdaje pokojninskih bonov in stroške prenosa pokojninskih bonov na račune upravičencev.

(2) Minister za finance v sodelovanju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način kritja stroškov iz prejšnjega odstavka.

45. člen

Javni zavodi ter državni in drugi organi in organizacije, v katerih so zaposleni delavci, katerih uslužbenski certifikati so predmet urejanja po tem zakonu, so dolžni kriti tem delavcem stroške sodnih postopkov po tožbah zaradi uveljavitve obveznosti za zagotovitev državnega premoženja za vrednost uslužbenskih certifikatov, nastale do uveljavitve tega zakona. Potrebna sredstva se zagotovijo v državnem proračunu.

Kazenske določbe

46. člen

(1) Z denarno kaznijo od 2.000.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za gospodarski prestopok:

1. družba za upravljanje oziroma druga pravna oseba, ki krši prepoved iz prvega odstavka 43. člena tega zakona,

2. družba za upravljanje, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 4. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 1.500.000 tolarjev se za gospodarski prestopok kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori gospodarski prestopok iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 250.000 do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki krši prepoved iz prvega odstavka 43. člena tega zakona.

(Opomba: glej tudi ZP-L)

Razveljavitev predpisov

47. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 25. člen zakona o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98,

72/98 – odločba US in 12/99) ter drugi in tretji odstavek 3. člena zakona o zagotavljanju sredstev pooblaščenim investicijskim družbam zaradi zamenjave teh sredstev za zbrane lastniške certifikate (Uradni list RS, št. 59/96).

Zakon o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb – ZPSPID (Uradni list RS, št. 50/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

Končna določba

48. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvi Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb – ZPSPID-A (Uradni list RS, št. 58/02) vsebuje naslednjo končno določbo:

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvah Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb – ZPSPID-B (Uradni list RS, št. 61/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

890. Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (uradno prečiščeno besedilo) (ZISDU-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki obsega:

– Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ZISDU-1 (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),

– Avtentično razlago prvega odstavka 137. člena Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ORZISDU137 (Uradni list RS, št. 32/04 z dne 2. 4. 2004) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ZISDU-1A (Uradni list RS, št. 42/04 z dne 23. 4. 2004).

Št. 412-01/92-4/30

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 13-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr.med. l. r.

Z A K O N
O INVESTICIJSKIH SKLADIH IN DRUŽBAH ZA
UPRAVLJANJE
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZISDU-1-UPB1)

1. TEMELJNE DOLOČBE

Vsebina zakona

1. člen

Zakon določa pogoje za ustanovitev investicijskih skladov in družb za upravljanje ter ureja način in nadzor njihovega poslovanja, pogoje prodaje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov v Republiki Sloveniji, vrste storitev ki jih druge osebe opravljajo za investicijske sklade in pogoje ter način opravljanja teh storitev, kakor tudi nadzor in pogoje upravljanja pokojninskih vzajemnih skladov.

Investicijski sklad

2. člen

(1) Investicijski sklad je podjem, katerega edini namen je javno zbiranje denarnih sredstev fizičnih in pravnih oseb in nalaganje teh sredstev v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe po načelih razpršitve tveganj.

(2) Investicijski sklad se lahko oblikuje kot vzajemni sklad oziroma ustanovi kot investicijska družba.

(3) Zbiranje denarnih sredstev z namenom iz prvega odstavka tega člena je dovoljeno samo z javno prodajo enot premoženja vzajemnih skladov v skladu s tem zakonom in z javno prodajo delnic investicijskih družb v skladu s tem zakonom.

(4) Nihče drug razen investicijskih skladov ne sme javno zbirati denarnih sredstev niti posredovati pri zbiranju oziroma kako drugače zagotavljati pogojev za zbiranje denarnih sredstev z namenom iz prvega odstavka tega člena.

(5) Vlada Republike Slovenije spremeni tolarške zneske, določene v tem zakonu, če se za več kot 10 odstotkov spremeni razmerje tolarja proti EVRU po tečaju Banke Slovenije.

Uporabljeni pojmi in kratice

3. člen

(1) Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. vrednostni papirji so vrednostni papirji po prvem in petem odstavku v zvezi z drugim odstavkom 3. člena ZTVP-1;

2. dolžniški vrednostni papirji so dolžniški vrednostni papirji po tretjem odstavku 3. člena ZTVP-1;

3. tržni oziroma netržni vrednostni papirji so tržni oziroma netržni vrednostni papirji po četrtem odstavku 3. člena ZTVP-1;

4. prva oziroma nadaljnja prodaja vrednostnih papirjev je prva oziroma nadaljnja prodaja vrednostnih papirjev po 4. členu ZTVP-1;

5. izvedeni finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti po prvem odstavku 6. člena ZTVP-1 in 7. točki prvega odstavka 64. člena tega zakona;

6. standardizirani izvedeni finančni instrumenti so standardizirani izvedeni finančni instrumenti po drugem odstavku 6. člena ZTVP-1;

7. nestandardizirani izvedeni finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti, ki niso standardizirani, se z njimi ne trguje na organiziranem trgu oziroma se z njimi trguje na trgu institucionalnih vlagateljev, ki jih lahko imetnik kadarkoli po poštenu vrednosti proda ali drugače odsvoji;

8. organizirani trg vrednostnih papirjev je organizirani trg vrednostnih papirjev po 9. členu ZTVP-1;

9. organizirani trg vrednostnih papirjev oziroma izvedenih finančnih instrumentov v državi članici, je organizirani trg v tej državi članici, ki je uvrščen na seznam iz tretjega odstavka 183. člena ZTVP-1;

10. instrument denarnega trga je finančni instrument, s katerim se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev oziroma s katerim se običajno trguje na denarnem trgu, ki ima vrednost, ki se jo da kadarkoli natančno določiti in ki je likviden;

11. likvidna sredstva so sredstva naložena v finančne instrumente in depozite iz prvega odstavka 64. člena tega zakona, ki jih lahko lastnik oziroma družba za upravljanje kadarkoli proti denarnemu plačilu odproda;

12. dodatna likvidna sredstva so sredstva investicijskega sklada, ki niso vložena v posamezne oblike naložb investicijskega sklada, niso predmet naložbene politike in niso namenjena doseganju določenih naložbenih ciljev investicijskega sklada, temveč so namenjena predvsem za zagotavljanje zadostnih denarnih sredstev za pokrivanje izrednih in tekočih izdatkov investicijskega sklada ali pa se oblikujejo v primeru, kadar mora družba za upravljanje zaradi izredno neugodnih razmer na trgu finančnih instrumentov začasno prekiniti nalaganje sredstev investicijskih skladov na te trge;

13. država članica je država, ki je članica Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije;

14. tuja država je država, ki ni država članica;

15. država članica OECD je država članica Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj;

16. oseba države članice je fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice, oziroma pravna oseba s sedežem na območju države članice;

17. tuja oseba je oseba, ki ima sedež oziroma bivališče v tuji državi;

18. dobro poučen vlagatelj je oseba iz drugega odstavka 7.a člena in vsaka fizična ali pravna oseba iz tretjega odstavka 7.a člena, ki jo družba za upravljanje obravnava kot dobro poučenega vlagatelja;

19. Direktiva o investicijskih skladih je Direktiva Sveta Evropskih skupnosti 85/611/EEC, dopolnjena z direktivami 88/220/EC, 95/26/EC, 2000/64/EC, 2001/107/EC in 2001/108/EC;

20. Agencija je Agencija za trg vrednostnih papirjev po ZTVP-1;

21. Pooblaščen investicijska družba je investicijska družba ustanovljena skladno z določbami 126. člena ZISDU;

22. Investicijska družba iz ZISDU je investicijska družba, ki je nastala skladno z določbami ZISDU s preoblikovanjem pooblaščen investicijske družbe;

23. Investicijska družba je tista delniška družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je:

a) investicijska družba iz 6. poglavja tega zakona, ali

b) investicijska družba, katere naložbe in poslovanje niso usklajene z določbami poglavja 4.3. tega zakona o naložbah investicijskega sklada in z določbami tega zakona o poslovanju investicijskega sklada in ki se bo v zakonskih rokih uskladila s temi določbami, in ki je v investicijsko družbo preoblikovana pooblaščen investicijska družba;

24. Vzajemni sklad je:

a) vzajemni sklad iz 5. poglavja tega zakona, ali

b) vzajemni sklad, katerega naložbe in poslovanje niso usklajene z določbami poglavja 4.3. tega zakona o naložbah investicijskih skladov in z drugimi določbami tega zakona in ki se bo v zakonskih rokih uskladil s temi določbami, in ki je vzajemni sklad oblikovan na podlagi ZISDU;

25. Indeksni investicijski sklad je investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje

sestave določenega indeksa iz prvega odstavka 73. člena tega zakona in ki ima večino sredstev naloženih v vrednostne papirje oziroma finančne instrumente iz 64. člena tega zakona, ki sestavljajo navedeni indeks;

26. Investicijski sklad denarnega trga je investicijski sklad, ki večino prihodkov realizira iz naložb in ima večino sredstev naloženih v instrumente denarnega trga iz 1., 2., 3. in 8. točke prvega odstavka 64. člena ter denarnih depozitih iz 6. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona;

27. Namenski investicijski sklad je investicijski sklad, katerega poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona in katerega naložbena politika je usmerjena v nalaganje sredstev v določeno gospodarsko dejavnost, panogo (vejo), geografsko področje, v določeno vrsto vrednostnih papirjev ipd., pri čemer je družba za upravljanje takšnega investicijskega sklada specializirana za upravljanje s takšnimi vrstami naložb ali pa razpolaga s specialnim znanjem pri upravljanju s takšnimi naložbami;

28. Sklad skladov je tisti investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je vlaganje sredstev pretežno v enote premoženja oziroma delnice drugih investicijskih skladov v skladu z določbami tega zakona;

29. Trg institucionalnih vlagateljev je tisti trg nestandardiziranih izvedenih finančnih instrumentov, ki deluje redno in javno, je likviden, pregleden in uveljavljen, in ki udeležencem oziroma vlagateljem zagotavlja najmanj enako raven varnosti kot organizirani trg ter je uvrščen na seznam trgov iz petega odstavka 64. člena in iz 4. točke prvega odstavka 77. člena; udeleženci trga institucionalnih vlagateljev so lahko le tisti institucionalni vlagatelji, ki spadajo v eno od kategorij institucionalnih vlagateljev, ki jih določi Agencija in ki so predmet nadzora;

30. Premoženje v upravljanju je premoženje, ki:

a) ga družba za upravljanje upravlja za račun investicijskih skladov in za račun dobro poučenih vlagateljev, b) premoženje investicijskih skladov in dobro poučenih vlagateljev, ki ga je družba za upravljanje na podlagi pogodbe iz 5. člena tega zakona prenesla v upravljanje na drugega upravljavca;

premoženje v upravljanju ne vključuje premoženja, ki ga je družba za upravljanje na podlagi pogodbe iz 5. člena tega zakona pridobila v upravljanje od drugega upravljavca premoženja oziroma upravljavca investicijskega sklada;

31. Vzajemni pokojninski sklad je vzajemni pokojninski sklad po 307. členu ZPIZ;

(2) Posamezne kratice, uporabljene v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. ZBan je zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99, 102/2000 in 59/2001),

2. ZGD je zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99, 36/2000, 45/2001, 59/2001, 50/2002),

3. ZPIZ-1 je zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 81/2000, 124/2000, 52/2001, 109/2001 in 11/2002),

4. ZPPSL je zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 39/97, 52/99, 101/2001 in 42/2002),

5. ZTVP-1 je zakon o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 56/99),

6. ZZavar je zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 13/2000, 91/2000, 12/2001, 21/2002, 52/2002),

7. ZISDU je zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96, 25/97, 32/97, 10/98, 26/99, 56/99),

8. ZPSPID je zakon o prvem pokojninskem skladu in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96, 25/97, 32/97, 10/98, 26/99 in 56/99),

9. ZNVP je zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99).

Družba za upravljanje in skrbnik

4. člen

(1) Družba za upravljanje je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Agencije za upravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(2) Družba za upravljanje države članice je pravna oseba s sedežem v državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa države članice za upravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v skladu z Direktivo o investicijskih skladih.

(3) Tuja družba za upravljanje je pravna oseba s sedežem v tuji državi, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa tuje države za upravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(4) Skrbnik je skrbnik premoženja investicijskega sklada ali vzajemnega prostovoljnega pokojninskega sklada ali kritnega premoženja pokojninske družbe in je lahko skrbniška banka ali druga finančna institucija, katere poslovanje ureja ZTVP-1 in katere glavna dejavnost so storitve v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji ter uveljavljanjem pravic iz teh vrednostnih papirjev na podlagi ZTVP-1, ki je pridobila dovoljenje Agencije za upravljanje skrbniških storitev in ki izpolnjuje pogoje iz poglavja 4.1. in 4.2. tega zakona ter katere poslovanje je predmet javnega nadzora s strani Agencije. Skrbniška banka je banka po prvem odstavku 2. člena ZBan oziroma podružnica banke države članice, ustanovljena na območju Republike Slovenije v skladu z ZBan, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje skrbniških storitev po tem zakonu.

Storitve upravljanja investicijskih skladov

5. člen

(1) Storitve upravljanja investicijskih skladov obsegajo:

1. upravljanje premoženja investicijskih skladov, in
2. druge storitve upravljanja investicijskih skladov:

a) trženje investicijskih skladov, prodajo investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov,

b) administrativne storitve:

- vodenje poslovnih knjig in sestavljanje poslovnih poročil investicijskega sklada,
- pravne storitve,
- odnosi z vlagatelji,
- vrednotenje premoženja, storitve cenitev,
- pregled usklajenosti z zakonskimi in podzakonskimi zahtevami,
- poročanje in javno objavljane informacij o poslovanju investicijskega sklada,
- razdelitev dobička,
- izdaja, unovčevanje in izplačevanje odkupnih vrednosti investicijskih kuponov in druge administrativne zadeve povezane z delovanjem vzajemnega sklada,
- vodenje evidenc,
- obračun in poravnave po pogodbah ter razpošiljanje potrdil o lastništvu delnic oziroma enot premoženja investicijskega sklada,
- vodenje registra imetnikov enot vzajemnega sklada oziroma registra delničarjev investicijske družbe,
- zagotavljanje pogojev za delovanje organov investicijske družbe in administrativne zadeve povezane z delovanjem investicijske družbe,
- c) druge storitve potrebne za učinkovito upravljanje premoženja investicijskih skladov.

(2) Družba za upravljanje ne sme opravljati nobenih drugih storitev razen v prvem odstavku tega člena navedenih storitev upravljanja tistih investicijskih skladov, ki so predmet nadzora Agencije oziroma pristojnih organov države članice ali pristojnih organov tuje države s katerimi Agencija izmenjuje podatke in informacije na podlagi vzajemnosti.

(3) Družba za upravljanje sme opravljati storitve iz 2. točke prvega odstavka tega člena in iz 8. člena tega zakona le, če opravlja tudi storitve iz prve točke prvega odstavka tega člena.

(4) Storitve upravljanja investicijskih skladov lahko opravlja:

1. družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Agencije,

2. podružnica tuje družbe za upravljanje, ki je za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Agencije,

3. družba za upravljanje države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma ki je v skladu s tem zakonom pooblaščen neposredno opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov na območju Republike Slovenije.

(5) Nihče drug razen oseb iz četrtega odstavka tega člena ne sme opravljati storitev upravljanja investicijskih skladov.

(6) Prepoved iz petega odstavka tega člena in četrtega odstavka 2. člena tega zakona ne velja za osebe, ki jih družba za upravljanje iz četrtega odstavka tega člena pisno pooblasti, da v njenem imenu opravljajo posamezne storitve oziroma posle iz prvega odstavka tega člena.

(7) Družba za upravljanje sklene pisno pogodbo z osebo iz šestega odstavka tega člena, s katero pogodbeni stranki podrobno opredelita medsebojne obveznosti, odgovornosti in pravice.

(8) Če je predmet pogodbe prenos opravljanja storitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena pogodba stopi v veljavo šele, ko da k pogodbi pisno soglasje skrbnik.

(9) Skrbnik ne da soglasja k navedeni pogodbi, če omeni, da niso izpolnjeni pogoji iz 3. točke do vključno 10. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(10) Če je predmet pogodbe prenos opravljanja posameznih storitev iz podtočke a 2. točke ter 4., 7., 8., 9. in 10. alinee podtočke b 2. točke prvega odstavka tega člena, se v pogodbi določi pravica skrbnika, da od osebe, na katero se prenaša opravljanje teh storitev, kadarkoli zahteva podatke in dokumente, ki jih potrebuje za ocenjevanje izpolnjevanja pogojev iz 3. točke do vključno 10. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, ta pa ima obveznost skrbniku posredovati zahtevane podatke in dokumente.

Prenos opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja posameznih investicijskih skladov na drugo osebo

6. člen

(1) Družba za upravljanje iz četrtega odstavka 5. člena, lahko pisno pooblasti osebo iz šestega odstavka 5. člena, da v njenem imenu opravlja posamezne storitve iz prvega odstavka 5. člena le, če so izpolnjeni določeni pogoji:

1. da družba za upravljanje obvesti Agencijo na način, z vsebino in v rokih, ki jih določi Agencija, o prenosu opravljanja posamezne storitve oziroma posla upravljanja premoženja investicijskih skladov, iz prvega odstavka 5. člena tega zakona, na podlagi pooblastila, na drugo osebo in ji predloži fotokopijo pogodbe iz sedmega odstavka 5. člena tega zakona, in

2. da se ne zmanjša učinkovitost in možnost nadzora Agencije nad družbo za upravljanje, ki je s pooblastilom prenesla opravljanje posamezne storitve, posle upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo ter da Agencija lahko opravlja nadzor opravljanja teh storitev na enak način kot če bi te storitve opravljal družba za upravljanje neposredno, in

3. da družba za upravljanje lahko, kljub prenosu opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo, deluje in upravlja te investicijske sklade v najboljšem interesu vlagateljev v te investicijske sklade, in

4. da družba za upravljanje, s prenosom opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja posameznih investicijskih skladov na drugo osebo, poveča učinkovitost poslovanja in opravljanja posameznih poslov in to učinkovitost lahko v vsakem trenutku utemelji Agenciji, in

5. da ta druga oseba, na katero je družba za upravljanje na podlagi pooblastila prenesla opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja posameznega investicijskega sklada, ne prenese opravljanje teh poslov naprej, na tretjo osebo, in

6. da ima družba za upravljanje v vsakem trenutku pregled nad izvajanjem posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, ki jih zanjo po pooblastilu opravljanja druga oseba, in

7. da lahko družba za upravljanje, ne glede na dano pooblastilo drugi osebi o opravljanju posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, v vsakem trenutku poda tej drugi osebi nadaljnja navodila glede opravljanja teh storitev ter da lahko v vsakem trenutku preklic dano pooblastilo, pri čemer preklic pooblastila stopi v veljavo takoj, če družba za upravljanje presodi, da je to potrebno zaradi zaščite interesov vlagateljev v posamezni investicijski sklad, in

8. da se s prenosom opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo ne zmanjša učinkovitost in možnost opravljanja skrbniških storitev oziroma nalog skrbnika za ta investicijski sklad, ter da lahko skrbnik, ne glede na dano pooblastilo družbe za upravljanje drugi osebi o opravljanju posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, v vsakem trenutku pridobi vse podatke in dokumentacijo od družbe za upravljanje ali od te druge osebe, potrebne za nemoteno opravljanje skrbniških storitev in da ima vedno pregled nad poslovanjem investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve, in

9. da mora imeti oseba, ki na podlagi pooblastila opravlja za družbo za upravljanje posamezne storitve oziroma posle upravljanja posameznih investicijskih skladov, zadostna strokovna znanja in izkušnje ter biti kadrovsko, tehnično in organizacijsko usposobljena, da lahko učinkovito opravlja navedene storitve, in

10. da, v primeru, ko družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje storitev upravljanje premoženja posameznega investicijskega sklada:

a) je ta druga oseba predmet nadzora Agencije oziroma pristojnega organa države članice ali pristojnega organa tuje države s katero Agencija izmenjuje podatke in informacije na podlagi vzajemnosti, in ki je pridobila dovoljenje tega organa za opravljanje storitev upravljanja premoženja za račun svojih strank, in

b) ta druga oseba ne sme biti oseba, ki za naveden posamezen investicijski sklad opravlja tudi skrbniške storitve, ali

c) ta druga oseba ne sme biti oseba, ki sicer opravlja skrbniške storitve ali druga oseba, v primeru, ko bi interes te druge osebe lahko bil v konfliktu z interesi vlagateljev v naveden posamezni investicijski sklad, za katerega ta druga oseba po pooblastilu družbe za upravljanje opravlja posamezne storitve, in

č) mora biti zagotovljeno sodelovanje med organom, pristojnim za nadzor družbe za upravljanje in organom, pristojnim za nadzor te druge osebe, če gre za osebo iz tuje države, in

d) pri tem upošteva geografski kriterij alokacije naložb posameznega investicijskega sklada, in

11. da prospekt investicijskega sklada vsebuje seznam storitev upravljanja investicijskega sklada, ki jih družba za upravljanje, na podlagi pooblastila, prenese v opravljanje na drugo osebo.

(2) S prenosom opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo,

ni mogoče niti omejiti niti izključiti odškodninske odgovornosti družbe za upravljanje in skrbnika, za opravljanje navedenih storitev.

(3) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena kadarkoli niso izpolnjeni mora skrbnik pisno zahtevati od družbe za upravljanje, da prekine pogodbo iz sedmega odstavka 5. člena tega zakona. V takšnem primeru druga oseba ni upravičena do nadomestila zaradi odstopa od pogodbe.

Storitve trženja in prodaje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov

7. člen

(1) Investicijski kuponi oziroma delnice posameznega investicijskega sklada so lahko predmet oglaševanja v Republiki Sloveniji oziroma v posamezni državi članici oziroma v tuji državi le, če se v Republiki Sloveniji oziroma v tej državi članici oziroma v tej tuji državi vrši tudi trženje in prodaja investicijskih kuponov oziroma delnic tega posameznega investicijskega sklada.

(2) Trženje in oglaševanje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov v Republiki Sloveniji se lahko vrši le na podlagi zakonov in iz njih izvedenih predpisov in/ali na podlagi izvedenih predpisov, ki se nanašajo na trženje in oglaševanje, na varstvo investitorjev in varstvo potrošnikov, ki so veljavni v Republiki Sloveniji.

Glede na določbe prejšnjega stavka, Agencija za trg vrednostnih papirjev s predpisom določi način in pogoje za trženje in oglaševanje investicijskih skladov na območju Republike Slovenije ter podrobnejše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati osebe iz 9. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(3) Trženje in oglaševanje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov v Republiki Sloveniji se lahko vrši le, če so vlagatelji v te investicijske sklade deležni najmanj enake ravni zaščite kot so jo deležni vlagatelji v investicijske sklade iz 5. oziroma 6. poglavja tega zakona.

(4) Oseba iz 5. člena tega zakona, ki trži in prodaja investicijske kupone oziroma delnice investicijskih skladov v Republiki Sloveniji oziroma v posamezni državi članici oziroma v tuji državi, mora v tej državi zagotoviti zadostne zmogljivosti in denarna sredstva, potrebna za:

1. plačila imetnikom investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih družb,

2. ponovni nakup ali odkup enot premoženja vzajemnega sklada, in

3. razkritje, objavo podatkov in informacij, ki ga je v skladu s tem zakonom dolžna izvršiti družba za upravljanje in/ali oseba iz 5. člena tega zakona (izvleček prospekta, prospekt, polletno in letno poročilo investicijskega sklada, statut investicijske družbe, pravila upravljanja vzajemnega sklada, ipd.).

(5) Če družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji, prične neposredno ali posredno preko podružnice tržiti, prodajati enote premoženja oziroma delnice posameznega investicijskega sklada v drugi državi članici ali v tuji državi, oziroma če družba za upravljanje s sedežem v državi članici ali tuji državi prične neposredno ali posredno preko podružnice tržiti, prodajati enote premoženja oziroma delnice posameznega investicijskega sklada v Republiki Sloveniji, mora v tej državi omogočiti razpoložljivost vseh tistih dokumentov in informacij, ki jih mora sicer objaviti v državi svojega sedeža, v najmanj enem uradnem jeziku države, v kateri namerava tržiti posamezen investicijski sklad.

Dobro poučen vlagatelj

7.a člen

(1) Dobro poučen vlagatelj je vsaka fizična ali pravna oseba, ki nalaga svoje premoženje v vrednostne papirje in finančne instrumente z namenom ohranjanja vrednosti tega

premoženja in doseganja donosov iz takih naložb, in ki izpolnjuje kriterije zadostnosti in ustreznosti strokovnih znanj in izkušenj o nameravanih poslih ali ponujenih storitvah, potrebnih za presojo tveganj, ki jih kot dobro poučen vlagatelj v zvezi s tem prevzema, ki zna pridobiti dodatne informacije ali strokovno svetovanje kadar to zahteva posamezna vrsta naložb ali določena naložba v finančne instrumente ter je na podlagi teh znanj in izkušenj sposoben samostojno sprejemati naložbene odločitve.

(2) Za dobro poučene vlagatelje iz prvega odstavka tega člena se štejejo država, centralne banke, mednarodne finančne organizacije, banke, hranilnice, borzno posredniške družbe, zavarovalnice, investicijski skladi, družbe za upravljanje investicijskih skladov, pokojninski skladi in upravitelji teh skladov.

(3) Za dobro poučene vlagatelje iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi:

1. druge nadzorovane finančne organizacije, ki niso finančne organizacije iz drugega odstavka tega člena,

2. gospodarske družbe, ki so izdajatelji vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev,

3. gospodarske družbe, ki ustrezajo merilom za velike družbe po ZGD,

4. lokalne skupnosti in

5. fizične osebe in druge pravne osebe, ki niso pravne osebe iz 1. do 3. točke tega odstavka,

za katere družba za upravljanje oceni, da izpolnjujejo kriterije iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pri oceni, ali pravna oseba iz 1., 2., 3., ali 5. točke oziroma lokalna skupnost iz 4. točke prejšnjega odstavka izpolnjuje kriterije iz prvega odstavka tega člena, družba za upravljanje upošteva izpolnjevanje teh kriterijev s strani fizičnih oseb, ki so v pravni osebi pooblaščenice za sklenitev posla s finančnim instrumentom oziroma za podpis pogodbe, katere predmet je finančna storitev oziroma finančni instrument.

Pri oceni, ali pravna oseba iz 3. točke prejšnjega odstavka izpolnjuje kriterije iz prvega odstavka tega člena, pa družba za upravljanje dodatno upošteva še višino celotnih sredstev družbe, višino neto prihodkov iz zadnjega letnega izkaza poslovanja ter povprečno število zaposlenih v družbi v zadnjem poslovnem letu.

(5) Družba za upravljanje prične osebo iz tretjega odstavka tega člena obravnavati kot dobro poučenega vlagatelja po tem, ko ta oseba:

1. družbi za upravljanje, ki bo zanjo opravljala storitve upravljanja premoženja iz 8. člena tega zakona, predloži pisno zahtevo, da jo le-ta prične obravnavati kot dobro poučenega vlagatelja,

2. od družbe za upravljanje, ki bo zanjo opravljala storitve upravljanja premoženja iz 8. člena tega zakona, prejme pisno navedbo in opis tveganj, ki jih kot dobro poučen vlagatelj prevzema,

3. predloži družbi za upravljanje, ki bo zanjo opravljala storitve upravljanja premoženja iz 8. člena tega zakona, pisno izjavo, da se zaveda tveganj iz 2. točke tega odstavka.

(6) Podrobnejše kriterije iz prvega odstavka tega člena predpiše Agencija.

(7) Dobro poučen vlagatelj sklene z družbo za upravljanje pisno pogodbo o opravljanju storitev upravljanja finančnega premoženja, za katero se smiselno uporabljajo določbe 168. člena ZTVP-1, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(8) Dobro poučen vlagatelj lahko od družbe za upravljanje kadarkoli pisno zahteva, da ga preneha obravnavati kot dobro poučenega vlagatelja.

(9) Družba za upravljanje, ki bo opravljala storitve upravljanja premoženja iz 8. člena tega zakona, mora pred pričetkom opravljanja teh storitev sprejeti notranji akt, v kate-

rem opredeli postopke in politiko razvrščanja vlagateljev med dobro poučene vlagatelje.

Storitve upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev

8. člen

(1) Družba za upravljanje lahko upravlja naslednje vrste finančnega premoženja oziroma dele finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev:

1. premoženje vzajemnih pokojninskih skladov, oblikovanih po ZPIZ-1,

2. kritno premoženje zavarovalnic iz prvega odstavka 120. člena ZZavar in premoženje kritnih skladov iz prvega odstavka 125. člena ZZavar,

3. premoženje bank in borzno posredniških družb,

4. premoženje drugih dobro poučenih vlagateljev.

(2) Družba za upravljanje lahko nalaga premoženje iz prvega odstavka tega člena v naslednje vrednostne papirje in standardizirane finančne instrumente:

1. tržne vrednostne papirje iz 64. člena tega zakona,

2. investicijske kupone vzajemnih skladov iz 5. poglavja tega zakona oziroma delnice investicijskih družb iz 6. poglavja tega zakona,

3. instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona,

4. finančne terminske pogodbe,

5. obrestne in valutne zamenjave ter zamenjave dolga za delnice,

6. terminske pogodbe o obrestnih merah,

7. opcije na finančne instrumente iz prejšnjih točk tega odstavka.

(3) Družba za upravljanje ne sme naložiti delno ali v celoti premoženja dobro poučenih vlagateljev v delnice in/ali investicijske kupone investicijskega sklada, ki ga upravlja, razen, če za takšno naložbo premoženja pred tem pridobi splošno pisno dovoljenje stranke.

(4) Družba za upravljanje mora pred začetkom opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje teh storitev.

(5) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 16. člena in določbe 29. ter 37. do 39. člena tega zakona.

(6) Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje premoženja dobro poučenih vlagateljev mora družba za upravljanje dodatno priložiti tudi splošne pogoje poslovanja oziroma opravljanja storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev, ki jih določi družba za upravljanje in ki morajo vsebovati določbe o urejanju medsebojnih pravic in obveznosti družbe za upravljanje in stranke ter opis tveganj, povezanih z naložbami v vrednostne papirje.

(7) Za družbo za upravljanje, ki upravlja premoženje dobro poučenih vlagateljev se smiselno uporabljajo tudi 136. do vključno 141. člen, 151. člen, 157. člen, 168. člen, 170. člen do vključno 180. člen ZTVP-1 ter 29. člen tega zakona.

(8) Pri določanju kadrovske pogojev iz 29. člena tega zakona mora Agencija za upravljanje storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev s strani družbe za upravljanje, predpisati enake pogoje, kot jih za upravljanje istovrstne storitve določa ZTVP-1 in na njegovi podlagi sprejeti predpisi.

(9) Družba za upravljanje, ki opravlja tudi storitve upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev mora sprejeti pravila, s katerimi omejuje nastanek konflikta interesov pri upravljanju tega premoženja in pri upravljanju premoženja investicijskih skladov. V pravilih mora določiti tudi sankcije za kršitev teh pravil.

(10) Podrobnejšo vsebino pravil iz prejšnjega odstavka določi Agencija.

(11) Pravila iz devetega odstavka tega člena mora DZU predložiti Agenciji skupaj z zahtevo za izdajo dovoljenja za

opravljanje storitev upravljanja premoženja dobro poučenih investitorjev.

(12) Dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena preneha tudi, če je družbi za upravljanje prenehalo oziroma ji je bilo pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti upravljanja investicijskih skladov.

Vzajemni sklad

9. člen

(1) Vzajemni sklad je investicijski sklad, oblikovan kot ločeno premoženje,

1. ki je razdeljeno na enote, katerih vrednost je na zahtevo imetnika izplačljiva iz tega premoženja, in

2. ki ga upravlja družba za upravljanje.

(2) Vzajemni sklad države članice je vzajemni sklad, ki ga upravlja družba za upravljanje države članice.

(3) Tuj vzajemni sklad je vzajemni sklad, ki ga upravlja tuja družba za upravljanje.

(4) V Republiki Sloveniji je dovoljena samo javna prodaja investicijskih kuponov:

1. vzajemnega sklada,

2. vzajemnega sklada države članice, če je družba za upravljanje države članice, ki upravlja ta vzajemni sklad, po tem zakonu pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati enote premoženja tega vzajemnega sklada,

3. tujega vzajemnega sklada, če je tuja družba za upravljanje, ki upravlja ta vzajemni sklad, pridobila dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice in je po tem zakonu pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati investicijske kupone tega vzajemnega sklada.

(5) Nihče ne sme javno ponujati, posredovati pri prodaji niti kako drugače zagotavljati pogojev za prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

Investicijska družba

10. člen

(1) Investicijska družba je investicijski sklad, organiziran kot delniška družba s sedežem v Republiki Sloveniji, katere osnovni kapital je razdeljen na delnice istega razreda, ki so prosto prenosljive in s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(2) Investicijska družba države članice je investicijska družba s sedežem v državi članici.

(3) Investicijska družba države članice je lahko bodisi investicijska družba v upravljanju družbe za upravljanje, bodisi investicijska družba v samostojnem upravljanju.

(4) V primeru investicijske družbe države članice v samostojnem upravljanju se določbe o družbi za upravljanje iz drugega odstavka 4. člena tega zakona smiselno uporabljajo tudi za to investicijsko družbo.

(5) Druga investicijska družba države članice je investicijska družba države članice, katere družba za upravljanje ni družba za upravljanje iz prvega odstavka 46. člena tega zakona.

(6) Tuja investicijska družba je investicijska družba s sedežem v tuji državi.

(7) V Republiki Sloveniji je dovoljena samo javna prodaja delnic:

1. investicijske družbe,

2. investicijske družbe države članice, če je družba za upravljanje države članice, ki upravlja to investicijsko družbo, po tem zakonu pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati delnice te investicijske družbe,

3. druge investicijske družbe države članice, če je družba za upravljanje države članice, ki upravlja to investicijsko družbo, pridobila dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice,

4. tuje investicijske družbe, če je tuja družba za upravljanje, ki upravlja to investicijsko družbo, pridobila dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice.

(8) Nihče ne sme javno ponujati, posredovati pri prodaji niti kako drugače zagotavljati pogojev za prodajo delnic investicijske družbe v nasprotju s sedmim odstavkom tega člena.

(9) V primeru druge investicijske družbe države članice iz 3. točke sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe poglavja 3.4. tega zakona.

Ime oziroma firma investicijskega sklada

11. člen

(1) Ime oziroma firma investicijskega sklada mora vsebovati označbo, da gre za vzajemni sklad ali poseben vzajemni sklad oziroma za investicijsko družbo.

(2) Ime oziroma firma drugih pravnih subjektov ne sme vsebovati besed "investicijski sklad", "vzajemni sklad", "investicijska družba" ali drugih besed oziroma besednih zvez, ki bi zavajale v zmoti, da ta pravni subjekt opravlja dejavnost investicijskih skladov.

(3) Ime oziroma firma investicijskega sklada mora vsebovati označbo, iz katere je razvidna naložbena politika oziroma osnovni cilj naložbene politike investicijskega sklada, na podlagi katere(ga) investicijski sklad namerava ali dejansko realizira večino prihodkov (denarni, indeksni, delniški, obvezniški, uravnoteženi, sklad skladov, ipd.).

Udeležba in kvalificirani delež

12. člen

(1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20 odstotnim deležem.

(2) Kvalificirani delež po tem zakonu je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih pridobi imetnik najmanj 10 odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 10 odstotni delež v kapitalu določene pravne osebe, oziroma na podlagi katerih lahko imetnik izvaja pomemben vpliv na upravo družbe za upravljanje.

Povezane osebe

13. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljavsko, kapitalsko bodisi kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovne rezultate oziroma poslovanje druge osebe.

(2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so povezane:

1. kot ožji družinski člani;

2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po prvem odstavku tega člena in po drugih točkah tega odstavka, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;

3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po prvem odstavku tega člena in po drugih točkah tega odstavka;

4. tako, da tvorijo pogodbeni koncern ali koncern z razmerjem enakopravnosti po ZGD;

5. kot člani uprave ali nadzornega sveta oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja

tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza;

2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;

3. druge osebe, ki z osebo živijo v skupnem gospodinjstvu.

(4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba po 462. členu ZGD.

(5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.

(6) Družba za upravljanje mora pripraviti in ob vsaki spremembi dopolnjevati seznam fizičnih in pravnih oseb, ki se štejejo za povezane osebe z družbo za upravljanje.

(7) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino seznama povezanih oseb iz šestega odstavka tega člena.

Posredna pridobitev

14. člen

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma druge vrednostne papirje.

(2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je s to osebo povezana oseba.

2. DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE

2.1. STATUSNE DOLOČBE

2.1.1. Splošne določbe

Pravnoorganizacijska oblika

15. člen

(1) Družba za upravljanje je lahko organizirana kot delniška družba ali kot družba z omejeno odgovornostjo.

(2) Za družbe za upravljanje se uporabljajo določbe ZGD, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delnice in delničarje družbe za upravljanje, ki je organizirana kot delniška družba, se smiselno uporabljajo za poslovne deleže in družbenike družbe za upravljanje, ki je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo.

Dejavnost družbe za upravljanje

16. člen

(1) Družba za upravljanje ne sme opravljati nobene druge dejavnosti razen storitev upravljanja investicijskih skladov.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko družba za upravljanje opravlja tudi storitve upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev, vendar le pod pogojem, če upravljanja tudi premoženje vsaj enega vzajemnega sklada.

Osnovni kapital družbe za upravljanje

17. člen

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala družbe za upravljanje je 50.000.000 tolarjev.

(2) Delnice oziroma poslovni deleži družbe za upravljanje se lahko vplačajo samo v denarju in morajo biti v celoti vplačani pred vpisom ustanovitve družbe za upravljanje v sodni register oziroma pred vpisom povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(3) Če skupna vrednost celotnega premoženja v upravljanju, ki ga družba za upravljanje upravlja za račun investicijskih skladov, presega 60 milijard tolarjev, mora družba za upravljanje poleg osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena zagotoviti dodaten kapital najmanj v višini 0,02 odstotka vrednosti razlike med premoženjem v upravljanju, ki ga družba za upravljanje upravlja za račun investicijskih skladov, in zneskom 60 milijard tolarjev.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, je družba za upravljanje dolžna zagotoviti dodaten kapital le v takšni višini, da vsota dodatnega kapitala in osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena ne presega 2,5 milijard tolarjev.

(5) Ne glede na določbe prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena kapital družbe za upravljanje ne sme biti nikoli nižji od 25 odstotkov stalnih splošnih stroškov družbe za upravljanje v preteklem letu.

(6) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše postavke stalnih splošnih stroškov družbe za upravljanje.

Kapital družbe za upravljanje

17.a člen

(1) Kapital družbe za upravljanje sestavljajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital in vplačani presežek kapitala, razen vplačanega osnovnega kapitala in vplačanega presežka kapitala iz prednostnih kumulativnih delnic,

2. rezerve,

3. rezervacije, ki jih je družba za upravljanje oblikovala za splošna tveganja, namenjena kritju morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz njenega celotnega poslovanja,

4. preneseni čisti dobiček preteklih let,

5. čisti dobiček tekočega poslovnega leta,

6. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam od 1. do 4. točke tega odstavka (prevrednotovalni popravki postavk iz 1. do 4. točke),

7. znesek osnovnega kapitala in kapitalskih rezerv, vplačanih na podlagi prednostnih zbirnih (kumulativnih) delnic s fiksnim donosom,

8. podrejeni dolžniški instrumenti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– so v celoti vplačani,

– so nezavarovani,

– so v primeru stečaja ali likvidacije družbe za upravljanje podrejeni vsem drugim obveznostim družbe za upravljanje,

– je rok dospelosti daljši od petih let,

– jih imetnik ne more unovčiti predčasno,

– so razpoložljivi za kritje izgub družbe za upravljanje šele ob stečaju oziroma likvidaciji in

– niso na razpolago za kritje izgub med rednim poslovanjem družbe za upravljanje,

9. druge postavke, ki so po lastnostih enake postavkam iz 7. in 8. točke tega odstavka (splošni prevrednotovalni popravki postavke iz 7. točke tega odstavka).

(2) Kapital družbe za upravljanje se znižuje za naslednje postavke:

1. lastne delnice oziroma poslovni deleži,

2. neopredmetena dolgoročna sredstva,

3. prenesene izgube iz prejšnjih let in izgube tekočega poslovnega leta,

4. nelikvidna sredstva, ki jih ni možno unovčiti v času, potrebnem za pravočasno izpolnitev dospelih denarnih obveznosti,

5. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam od 1. do 4. točke tega odstavka (splošni prevrednotovalni popravki postavk iz 1. do 4. točke tega odstavka),

6. naložbe družbe za upravljanje v delnice, poslovne deleže, podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe, ki pri ugotavljanju kapitalске ustreznosti izračunavajo kapital enako kot družba za upravljanje in pri tem takšne naložbe lahko upoštevajo v izračunu svojega kapitala,

7. naložbe družbe za upravljanje v delnice, poslovne deleže, podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe, ki pri ugotavljanju kapitalске ustreznosti izračunavajo kapital enako kot družba za upravljanje in pri tem takšne naložbe lahko upoštevajo v izračunu svojega kapitala v obsegu, ki presega 10% kapitala družbe za upravljanje, izračunanega pred odšteti postavke iz 6. točke in postavke te točke,

8. druge postavke, ki so po svojih lastnostih enake postavkam iz prejšnjih točk tega odstavka.

Naložbe iz 6. točke tega odstavka so odbitna postavka, kadar je družba za upravljanje udeležena v kapitalu druge osebe z najmanj 10% deležem. Naložbe iz 7. točke tega odstavka so odbitna postavka, kadar je družba za upravljanje udeležena v kapitalu druge osebe z manj kot 10%. Med postavke iz 7. točke tega odstavka se ne štejejo naložbe v delnice, ki so uvrščene na organiziran trg in so pridobljene z namenom trgovanja.

(3) Agencija predpiše podrobnejši način izračuna kapitala, s tem da določi zlasti:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk kapitala in postavk, ki znižujejo kapital družbe pri izračunu kapitala družbe za upravljanje in kapitalске ustreznosti,

2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalски ustreznosti,

3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov in nelikvidnih sredstev,

4. podrobnejši način izračuna kapitalске ustreznosti.

Agencija predpiše tudi roke, način in podrobnejšo vsebino poročanja družbe za upravljanje o izpolnjevanju kapitalске ustreznosti družbe za upravljanje.

Delnice družbe za upravljanje

18. člen

(1) Kadar je družba za upravljanje organizirana kot delniška družba, sme izdati samo imenske delnice istega razreda.

(2) Delnice družbe za upravljanje, ki je organizirana kot delniška družba, morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

2.1.2. Delničarji družbe za upravljanje

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

19. člen

(1) Pred pridobitvijo delnic oziroma poslovnega deleža družbe za upravljanje, na podlagi katere oseba posredno ali neposredno doseže ali preseže kvalificirani delež v družbi za upravljanje, je potrebno dovoljenje Agencije.

(2) Oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora za vsako nadaljnjo pridobitev delnic oziroma poslovnega deleža družbe za upravljanje, na podlagi katere doseže ali preseže 20, 33 ali 50 odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu družbe za upravljanje ali na podlagi katere postane obvladujoča družba družbe za upravljanje, pridobiti dovoljenje Agencije.

(3) Če namerava oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena odtujiti delnice oziroma poslovni delež tako, da bi se zaradi tega njen delež zmanjšal pod mejo, za katero je pridobila dovoljenje, mora o tem obvestiti Agencijo.

(4) Agencija predpiše način obveščanja iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena obvestiti pristojni nadzorni organ posamezne države članice, če je bodoči imetnik kvalificiranega deleža ena od naslednjih oseb:

1. oseba iz petega odstavka 82. člena ZTVP-1,
2. oseba iz petega odstavka 19. člena ZBan,
3. oseba iz petega odstavka 18. člena ZZavar,
4. družba za upravljanje, ki je v tej državi članici upravičena upravljati investicijske sklade v skladu z Direktivo o investicijskih skladih,

5. obvladujoča oziroma odvisna družba družbe za upravljanje iz 4. točke tega odstavka,

6. oseba, ki jo obvladuje ista oseba oziroma osebe, ki obvladujejo družbo za upravljanje iz 4. točke tega odstavka.

(6) Če je bodoči imetnik kvalificiranega deleža banka, borzno posredniška družba, zavarovalnica oziroma družba za upravljanje države članice oziroma tuja banka, borzno posredniška družba, zavarovalnica oziroma družba za upravljanje, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena priložiti tudi mnenje oziroma soglasje pristojnega nadzornega organa.

Odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža

20. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 19. člena tega zakona mora vlagatelj zahteve priložiti seznam z njim povezanih oseb z opisom načina povezave ter listine iz 4. točke 37. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 19. člena tega zakona, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja da:

1. bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil bodoči imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, lahko ogroženo poslovanje investicijskega sklada v skladu z določbami tega zakona, ali

2. bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi načina povezanosti med temi osebami lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(3) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 19. člena tega zakona tujemu kvalificiranemu imetniku, če je verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(4) Pred odločitvijo na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka tega člena mora Agencija osebi dati rok, ki ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od tridesetih dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja.

(5) Kadar je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

Sankcije za kršitev in odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

21. člen

(1) Če oseba pridobi poslovni delež oziroma ima delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 19. člena

tega zakona, iz delnic družbe za upravljanje, s katerimi bi bila udeležena pri upravljanju družbe za upravljanje v deležu, glede katerega bi bila dolžna pridobiti dovoljenje Agencije, nima glasovalnih pravic ter mora te delnice oziroma poslovni delež v roku 6 mesecev šteto od datuma pridobitve, odsvojiti.

(2) Glasovalne pravice iz prvega odstavka tega člena se za čas, dokler iz teh delnic imetnik, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 19. člena tega zakona, nima glasovalnih pravic, prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev družbe za upravljanje v sorazmerju z njihovo udeležbo v osnovnem kapitalu družbe za upravljanje, tako da je imetnik pri glasovanju udeležen zgolj z deležem delnic, za pridobitev katerega ne potrebuje dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Agencija odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, ogroženo poslovanje investicijskih skladov, ki jih upravlja družba za upravljanje, v skladu z določbami tega zakona,

3. je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad družbo za upravljanje,

4. je v primeru tujega imetnika kvalificiranega deleža verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(4) S pravnomočnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če je imetnik kvalificiranega deleža obvladujoča oseba družbe za upravljanje, se postopek odvzema dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža lahko združi s postopkom odvzema dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(6) Agencija predpiše okoliščine in kriterije, kdaj se šteje poslovanje investicijskega sklada za ogroženo.

2.1.3. Uprava in nadzorni svet družbe za upravljanje

Uprava družbe za upravljanje

22. člen

(1) Uprava družbe za upravljanje mora imeti najmanj dva člana, ki družbo za upravljanje skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Član uprave družbe za upravljanje mora naloge vodenja poslov družbe za upravljanje opravljati s polnim delovnim časom, in sicer bodisi na podlagi delovnega razmerja z družbo za upravljanje bodisi na podlagi drugega ustreznega pravnega razmerja.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji.

Pogoji za člana uprave družbe za upravljanje

23. člen

(1) Član uprave družbe za upravljanje je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima izkušnje, potrebne za vodenje poslov družbe za upravljanje,
2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zopora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(2) Pogoji iz 1. točke prvega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje poslov družbe za upravljanje ter najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti ali dejavnosti, kot družba za upravljanje oziroma drugih primerljivih poslov, od tega najmanj triletno izkušnje pri vodenju poslov upravljanja finančnih naložb.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

24. člen

(1) Za člana uprave družbe za upravljanje je lahko imenovana le oseba, ki na podlagi zahteve pridobi dovoljenje Agencije za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaz o izpolnjevanju pogojev iz 22. in 23. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave družbe za upravljanje v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov družbe za upravljanje.

(4) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka tega člena in predstavitev iz tretjega odstavka tega člena sklone, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave družbe za upravljanje.

(5) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje družbe za upravljanje oziroma investicijskih skladov, ki jih upravlja, v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(6) Kadar je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

Dolžnosti člana uprave

25. člen

(1) Člani uprave družbe za upravljanje morajo zagotoviti, da družba za upravljanje upravlja investicijske sklade in posluje v skladu z določbami tega zakona in drugih zakonov, ki urejajo poslovanje z vrednostnimi papirji ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Člani uprave družbe za upravljanje morajo zagotoviti, da družba za upravljanje zase in za investicijske sklade, ki jih upravlja, vodi poslovne knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja računovodska poročila ter poročila oziroma obvešča Agencijo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave

26. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. je bil član uprave pravnomočno nepogojno obsojen na kazen zapora več kot treh mesecev,

3. član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 25. člena tega zakona,

4. član uprave krši prepoved iz 28. člena tega zakona,

5. član uprave krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 109. člena tega zakona.

(2) Za hujšo kršitev iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi:

1. kršitev, zaradi katere je investicijskemu skladu, ki ga upravlja družba za upravljanje, oziroma posameznemu

imetniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe nastala oziroma bi mu lahko nastala škoda, bodisi

2. ponavljajoča se kršitev dolžnosti člana uprave iz 25. člena tega zakona.

(3) Če je bil nad članom uprave začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev, zaradi katerih je bil nad družbo za upravljanje začel postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, lahko Agencija oba postopka združi.

Drugi ukrepi proti članom uprav družb za upravljanje

27. člen

(1) Namesto odvzema dovoljenja lahko Agencija članu uprave družbe za upravljanje izreče ukrep pogojnega odvzema dovoljenja ali javnega opomina.

(2) Za izrek ukrepov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 206. člena in 208. člena tega zakona.

Prepovedani posli članov uprave in nadzornega sveta družbe za upravljanje

28. člen

(1) Z družbo za upravljanje ne smejo sklepati poslov nakupa in prodaje oziroma drugih poslov, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, ki jih upravlja družba za upravljanje naslednje osebe:

1. člani uprave in člani nadzornega sveta družbe za upravljanje ter njihovi ožji družinski člani, in

2. osebe, s katerimi so osebe iz prve točke tega odstavka kapitalsko povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovne odločitve ali poslovanje ene osebe lahko pomembno vplivajo na poslovne odločitve, poslovne rezultate ali poslovanje druge osebe.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za investicijske kupone oziroma delnice investicijskih skladov.

2.1.4. Pogoji za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

Določitev pogojev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

29. člen

Agencija določi podrobnejše kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati družba za upravljanje in oseba iz šestega odstavka 5. člena tega zakona, za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

2.2. OBVLADOVANJE TVEGANJ

Obvladovanje tveganj

30. člen

(1) Družba za upravljanje mora zagotoviti, da razpolaga z ustreznim kapitalom glede na obseg premoženja investicijskih skladov, ki jih upravlja, ter glede na izpostavljenost družbe za upravljanje tveganjem, povezanim z opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov in storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev (kapitalska ustreznost).

(2) Kapital družbe za upravljanje, ki opravlja izključno storitve upravljanja investicijskih skladov, ne sme biti manjši od zneska iz prvega, tretjega, četrtega oziroma petega odstavka 17. člena tega zakona.

(3) Družba za upravljanje, ki poleg storitev upravljanja investicijskih skladov opravlja tudi storitve upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev, mora poleg kapitala iz prvega, tretjega, četrtega oziroma petega odstavka 17. člena tega zakona, zagotoviti dodaten kapital, ki bo namenjen kritju izpostavljenosti družbe za upravljanje tveganjem, povezanim z opravljanjem storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev.

(4) Če se kapital družbe za upravljanje zniža pod zahtevani znesek iz 17. člena tega zakona, lahko Agencija dovoli družbi za upravljanje, da nadaljuje z opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov oziroma finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev pod pogojem, da v roku, ki ga določi Agencija, poveča kapital tako, da ta ni manjši od skupnega zneska zahtevanega kapitala po 17. členu tega zakona in zahtevanega dodatnega kapitala po prejšnjem odstavku. Če družba za upravljanje v roku ne izpolni zahteve po kapitalski ustreznosti, je to razlog po 6. točki prvega odstavka 39. člena tega zakona za odvzem dovoljenja družbi za upravljanje za opravljanje dejavnosti upravljanja investicijskih skladov.

(5) Družba za upravljanje mora spoštovati pravila o obvladovanju tveganj in glede na skupni obseg premoženja investicijskih skladov, ki ji je dano v upravljanje ter vrste storitev, ki jih opravlja, vzpostaviti ustrezen sistem obvladovanja tveganj, ki ji omogoča tekoče ugotavljanje, merjenje in spremljanje:

1. celotnega tveganja družbe za upravljanje,
2. posameznih vrst tveganj in doprinos teh tveganj k celotnemu tveganju družbe za upravljanje.

(6) Družba za upravljanje mora vzpostaviti oziroma sprejeti procese in ukrepe obvladovanja navedenih tveganj ter spremljati posledice izvajanja teh ukrepov.

(7) Za obvladovanje tveganj se smiselno uporabljajo določbe prvega do vključno šestega odstavka 65. člena tega zakona.

(8) Podrobnejša pravila o obvladovanju tveganj iz petega odstavka tega člena predpiše Agencija.

Omejitev naložb družbe za upravljanje

31. člen

(1) Družba za upravljanje ne sme pridobiti poslovnega deleža oziroma drugih pravic v osebni družbi oziroma drugi pravni osebi, na podlagi katerih bi neomejeno odgovarjala za obveznosti te družbe.

(2) Družba za upravljanje je lahko bodisi sama ali skupaj z drugimi osebami, povezanimi z družbo za upravljanje, udeležena v drugi pravni osebi samo, če ta pravna oseba kot dejavnost opravlja najmanj eno od storitev upravljanja investicijskega sklada iz prvega odstavka 5. člena tega zakona ali storitev gospodarjenja z vrednostnimi papirji iz 2. točke prvega odstavka 73. člena ZTVP-1, in če je organizirana kot kapitalska družba.

(3) Družba za upravljanje ne sme za svoj račun pridobiti delnic oziroma poslovnega deleža, na podlagi katerega bo dosegla ali preseгла kvalificiran delež v skrbniku investicijskega sklada, ki ga upravlja.

(4) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za članstvo v gospodarskem interesnem združenju, v katerega se združujejo družbe za upravljanje.

2.3. POSLOVNE KNJIGE IN POSLOVNA POROČILA DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE TER REVIDIRANJE

Uporaba določb

32. člen

(1) Za poslovne knjige in poslovna poročila družbe za upravljanje se smiselno uporablja 186. do 189. člen ZTVP-1.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše:

1. analitični kontni načrt za družbe za upravljanje,
2. vrste in sheme računovodskih izkazov družb za upravljanje,

3. podrobnejšo vsebino prilog k računovodskim izkazom družbe za upravljanje.

(3) Za revidiranje letnega poročila družbe za upravljanje in objavo povzetka revidiranega letnega poročila se smiselno uporablja 191. do 193. člen ZTVP-1.

2.4. STEČAJ DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE

Prepoved prisilne poravnave

33. člen

Nad družbo za upravljanje ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

Uporaba določb za stečajni postopek in postopek likvidacije

34. člen

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za stečajni postopek in postopek likvidacije nad družbo za upravljanje uporabljajo določbe ZPPSL.

Posebne določbe za stečajni postopek družbe za upravljanje

35. člen

(1) Terjatve do družbe za upravljanje za povrnitev škode iz tretjega odstavka 138. člena in iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona se iz stečajne mase izplačajo kot strošek stečajnega postopka pred poplačilom terjatev iz drugega in tretjega odstavka 160. člena ZPPSL.

(2) Sklep o začetku stečajnega postopka nad družbo za upravljanje vroči sodišče tudi Agenciji.

3. OPRAVLJANJE STORITEV UPRAVLJANJA INVESTICIJSKIH SKLADOV

3.1. DOVOLJENJA V ZVEZI Z OPRAVLJANJEM STORITEV UPRAVLJANJA INVESTICIJSKIH SKLADOV

Vrste dovoljenj

36. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov), pri čemer pisno zahtevo iz 37. člena tega zakona vložijo v imenu družbe za upravljanje njeni ustanovitelji.

(2) Družba za upravljanje mora pred združitvijo z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo oziroma pred delitvijo pridobiti dovoljenje Agencije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za združitev oziroma delitev).

(3) Družba za upravljanje mora pred ustanovitvijo podružnice v tuji državi pridobiti dovoljenje Agencije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice v tuji državi).

(4) Družba za upravljanje mora pred začetkom upravljanja posameznega investicijskega sklada pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje tega investicijskega sklada.

Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

37. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov je treba priložiti:

1. statut oziroma pogodbo o ustanovitvi družbe za upravljanje,

2. poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, iz katerega je razviden obseg načrtovanih poslov upravljanja investicijskih skladov in temu ustrezna organizacijska zgradba družbe za upravljanje, kadrovska struktura družbe za upravljanje,

3. seznam delničarjev oziroma družbenikov, z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, nominalnega zneska delnic oziroma poslovnih deležev in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu družbe za upravljanje,

4. za delničarje oziroma družbenike – pravne osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev:

a) izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra,

b) letna poročila za zadnji dve poslovni leti,

c) če je delničar oziroma družbenik delniška družba, tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini,

5. seznam oseb, ki so povezane z imetniki kvalificiranih deležev z opisom načina povezave,

6. dokumentacijo, ki jo s predpisom določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti ali je družba za upravljanje kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati posle upravljanja investicijskih skladov,

7. dokumentacijo, iz katere je razvidno, da bo registriran sedež družbe za upravljanje lociran v Republiki Sloveniji (priglasitev vpisa tega sedeža v sodni register potrjen z žigom sodnega registra) oziroma iz katere je razvidno, da je registriran sedež družbe za upravljanje lociran v isti državi članici oziroma v isti tuji državi kot je locirana glavnina poslovanja in vsa (administrativna) dokumentacija družbe za upravljanje v zvezi s poslovanjem posameznega investicijskega sklada ter uprava družbe za upravljanje,

8. drugo dokumentacijo, ki jo zahteva Agencija za oceno iz 3. točke drugega odstavka 38. člena tega zakona.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

38. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, najkasneje v roku štirih mesecev od prejema popolne zahteve iz 37. člena tega zakona, če ugotovi, da družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov:

1. če delničarji oziroma družbeniki, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 19. člena tega zakona,

2. če člani uprave nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave iz 24. člena tega zakona,

3. če Agencija oceni, da bi bilo zaradi načina povezanosti med družbo za upravljanje in osebami, povezanimi z družbo za upravljanje na podlagi povezav opredeljenih v 12. in 13. členu tega zakona oziroma zaradi predpisov tuje države, ki urejajo poslovanje ali nadzor poslovanja osebe, povezane z družbo za upravljanje oziroma zaradi težav pri izvajanju teh predpisov, lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad družbo za upravljanje in premoženjem, ki ga upravlja,

4. če družba za upravljanje ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov iz tega zakona.

(3) Agencija mora zavrnitev zahteve obrazložiti vložniku zahteve.

Prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

39. člen

(1) Dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov preneha:

1. če družba za upravljanje ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če družba za upravljanje preneha z opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije nad družbo za upravljanje,

4. z zaključkom redne likvidacije družbe za upravljanje,

5. če se družba za upravljanje kot prevzeta družba združi z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo,

6. če družba za upravljanje ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo izdano dovoljenje,

7. če je družba za upravljanje navajala pri pridobitvi dovoljenja napačne podatke.

(2) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena, izda Agencija sklep, s katerim ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

Dovoljenje za združitev oziroma delitev

40. člen

(1) Za dovoljenje za združitev družbe za upravljanje z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo se smiselno uporabljajo določbe 37. in 38. člena tega zakona.

(2) Kadar zaradi spojitve nastane nova pravna oseba ali kadar se družba za upravljanje kot prevzeta družba pripoji drugi pravni osebi, ki ni družba za upravljanje, Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za združitev odloči tudi o dovoljenju prevzemni družbi za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(3) Za dovoljenje za delitev družbe za upravljanje se smiselno uporabljajo določbe 37. do 38. člena tega zakona, če ni v četrtem oziroma petem odstavku tega člena drugače določeno.

(4) Kadar je v primeru oddelitve družba za upravljanje prenosna družba, Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za delitev tudi, če družba za upravljanje zaradi oddelitve ne bi več dosegala kapitalske ustreznosti.

(5) Kadar zaradi oddelitve nastane nova družba za upravljanje ali kadar se družba za upravljanje kot prenosna družba razdeli na dve oziroma več novih družb za upravljanje, Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za delitev odloči tudi o dovoljenju novi družbi za upravljanje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

3.2. OPRAVLJANJE STORITEV UPRAVLJANJA INVESTICIJSKIH SKLADOV IZVEN OBMOČJA REPUBLIKE SLOVENIJE

Opravljanje storitev v državi članici

41. člen

Družba za upravljanje lahko opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov na območju države članice bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

Opravljanje storitev v drugi državi članici prek podružnice

42. člen

(1) Družba za upravljanje, ki namerava odpreti podružnico v drugi državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo in nanjo nasloviti zahtevo za posredovanje tega obvestila pristojnemu nadzornemu organu države članice, v kateri namerava odpreti podružnico.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke:

1. navedbo države članice, v kateri namerava družba za upravljanje odpreti podružnico,

2. splošne podatke o podružnici, ki obsegajo:

- opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica in njen načrt poslovanja,
- organizacijsko strukturo podružnice,
- imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice,
- naslov, na katerem bo mogoče v državi članici iz 1. točke tega odstavka pridobiti dokumentacijo o poslovanju podružnice.

Agencija mora posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice prejeto obvestilo iz prvega odstavka tega člena in podrobne podatke o sistemu jamstev za terjatve vlagateljev namenjenemu zaščiti vlagateljev v investicijske sklade in vlagateljev, za katere bo družba za upravljanje opravljala storitve upravljanja finančnega premoženja.

(3) Družba za upravljanje mora obvestilu iz prvega odstavka tega člena za vsak vzajemni sklad, ki ga upravlja in katerega enote premoženja bo tržila njena podružnica v drugi državi članici, priložiti naslednje podatke oziroma dokumentacijo:

1. natančen opis:

- načrtovanega oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja vzajemnih skladov,
- načrtovanega razkrivanja, razpoložljivosti in javne objave informacij iz 3. točke tega odstavka ter
- poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje vzpostavila oziroma jih namerava vzpostaviti v zvezi z načrtovanimi aktivnostmi iz prve in druge alineje te točke v državi članici,

2. natančen opis načina zagotavljanja zadostnih zmogljivosti, denarnih sredstev in poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje vzpostavila oziroma jih namerava vzpostaviti, za:

- plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,
- ponovni nakup ali odkup enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada, in
- razkritje, razpoložljivost oziroma javno objavo podatkov in informacij, ki jih je dolžna vlagatelj zagotoviti družbi za upravljanje in/ali oseba iz 5. člena tega zakona,

3. izvleček prospekta in prospekt, zadnje letno poročilo investicijskega sklada in morebitno kasnejše polletno poročilo, pravila upravljanja vzajemnega sklada, in drugo dokumentacijo in informacije, ki jih bo dala na razpolago vlagateljem v drugi državi članici.

(4) Družba za upravljanje mora o nameri pričetka oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja vzajemnega sklada preko podružnice, obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. Obvestilo o nameri mora družba za upravljanje priložiti podatke in dokumentacijo iz tretjega odstavka tega člena ter izjavo Agencije, da posamezen vzajemni sklad izpolnjuje pogoje, določene z Direktivo o investicijskih skladih.

(5) Agencija mora najkasneje v roku treh mesecev po tem, ko je od družbe za upravljanje prejela obvestilo z zahtevo iz prvega odstavka tega člena ter priloge iz tretjega odstavka tega člena, prejeto obvestilo posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti družbo za upravljanje.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena Agencija zavrne zahtevo družbe za upravljanje za posredovanje obvestila iz prvega odstavka tega člena pristojnemu nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, dokumentacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena, in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja družbe za upravljanje preko podružnice oceni, da finančni položaj, organizacijska struktura oziroma struktura vodenja in poslovanja družbe za upravljanje niso ustrezni.

Agencija določi kriterije, na podlagi katerih ocenjuje ustreznost finančnega položaja, organizacijske strukture oziroma strukture vodenja in poslovanja družbe za upravljanje.

(7) Če Agencija v skladu s šestim odstavkom tega člena zavrne zahtevo družbe za upravljanje, mora družbi za upravljanje najkasneje v roku dveh mesecev po tem, ko je od nje prejela zahtevo iz prvega odstavka tega člena, obvestilo iz drugega odstavka tega člena in priloge iz tretjega odstavka tega člena, izdati odločbo o zavrnitvi zahteve. Odločba mora biti obrazložena.

(8) Pristojni nadzorni organ države članice lahko, najkasneje v dveh mesecih po tem, ko od Agencije prejme obvestilo iz petega odstavka tega člena, družbo za upravljanje obvesti o:

1. pogojih in predpisih, na podlagi katerih sme družba za upravljanje preko podružnice v državi članici opravljati storitve oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja vzajemnih skladov, vključno s predpisi, ki urejajo razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v vzajemne sklade,

2. pravilih varnega in skrbnega poslovanja ter pravilih ravnanja, ki veljajo v državi članici, na podlagi katerih mora družba za upravljanje pri opravljanju storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev, ravnati v javnem interesu.

(9) Družba za upravljanje sme odpreti podružnico, pričeti poslovati preko podružnice in pričeti oglaševati, tržiti in prodajati enote premoženja vzajemnega sklada preko podružnice v državi članici, po izteku dveh mesecev od dne, ko je pristojni nadzorni organ države članice od Agencije prejel obvestilo in podatke iz drugega odstavka tega člena ter od družbe za upravljanje obvestilo iz četrtega odstavka tega člena.

(10) Ne glede na določbe devetega odstavka tega člena, družba za upravljanje ne sme pričeti tržiti in prodajati enot premoženja vzajemnega sklada preko podružnice, če pristojni nadzorni organ države članice pred iztekom roka iz osmega odstavka tega člena z odločbo ugotovi, da:

1. načrtovano oglaševanje, trženje in prodaje enot premoženja vzajemnega sklada, razkrivanje, razpoložljivost in javna objava informacij iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ter vzpostavljena pravna razmerja iz tretjega odstavka tega člena, niso v skladu s predpisi, ki veljajo na ozemlju te države članice, oziroma

2. družba za upravljanje ni zagotovila zadostnih denarnih sredstev oziroma zmogljivosti za:

- oglaševanje in trženje enot premoženja vzajemnih skladov, plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,
- ponovne nakupe ali odkupe enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada,
- razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo podatkov in informacij vlagateljem v investicijske sklade.

Obrazloženo odločbo pristojni nadzorni organ države članice posreduje Agenciji, Agencija pa mora nemudoma o tem obvestiti družbo za upravljanje.

(11) Družba za upravljanje sme pričeti tržiti oziroma prodajati enote premoženja dodatnih vzajemnih skladov preko obstoječe podružnice po izteku dveh mesecev od dne, ko je o nameri pričetka trženja oziroma prodaje obvestila pristojni nadzorni organ države članice in obvestilu priložila podatke in dokumentacijo v skladu s četrtem odstavkom tega člena, razen če pristojni nadzorni organ države članice pred iztekom tega roka v obrazloženi odločbi navede ugotovitve iz 1. oziroma 2. točke desetega odstavka tega člena.

Obrazloženo odločbo pristojni nadzorni organ države članice posreduje Agenciji, Agencija pa mora nemudoma o tem obvestiti družbo za upravljanje.

(12) Družba za upravljanje mora Agencijo in pristojni nadzorni organ države članice iz četrtega odstavka tega člena pisno obvestiti o vsaki nameravani spremembi podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena ali o nameravani spremembi podatkov iz tretjega odstavka tega člena, najmanj en mesec pred nameravano spremembo.

Agencija mora pristojni nadzorni organ države članice, v primeru da je družba za upravljanje vključena v sistem jamstev za terjatve vlagateljev, ki je vzpostavljen v Republiki Sloveniji, nemudoma obvestiti o morebitni spremembi tega sistema.

(13) Za ukrepanje Agencije oziroma pristojnega nadzornega organa države članice v zvezi z nameravanimi spremembami iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega oziroma osmega odstavka tega člena.

Neposredno opravljanje storitev v državi članici

43. člen

(1) Družba za upravljanje mora o nameri pričetka neposrednega opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov in finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev na območju druge države članice obvestiti Agencijo.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. navedbo države članice, v kateri namerava začeti z neposrednim opravljanjem storitev,

2. program načrtovanih aktivnosti in opis storitev, ki jih bo opravljala,

3. podatke o morebitni vzpostavitvi ali vključitvi v sistem jamstev za terjatve vlagateljev v investicijske sklade in terjatve dobro poučenih vlagateljev, za katere družba za upravljanje opravlja storitev upravljanja finančnega premoženja.

(3) Agencija mora najkasneje v roku enega meseca po tem, ko je od družbe za upravljanje prejela obvestilo iz prejšnjega odstavka, to obvestilo posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti družbo za upravljanje.

Hkrati z obvestilom Agencija pristojnemu nadzornemu organu države članice posreduje tudi podrobne podatke o sistemu jamstev za terjatve vlagateljev namenjenemu zaščiti vlagateljev v investicijske sklade in terjatve vlagateljev, za katere bo družba za upravljanje opravljala storitve upravljanja finančnega premoženja.

(4) Družba za upravljanje mora o nameri pričetka neposrednega oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja posameznega vzajemnega sklada v drugi državi članici obvestiti pristojni nadzorni organ te države članice.

Obvestilo o nameri mora družba za upravljanje priložiti naslednje podatke in dokumentacijo:

1. natančen opis:

– načrtovanega oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja vzajemnih skladov,

– načrtovanega razkrivanja, razpoložljivosti in javne objave informacij iz 3. točke tega odstavka ter

– poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje vzpostavila oziroma jih namerava vzpostaviti v zvezi z načrtovanimi aktivnostmi iz prve in druge alineje te točke v državi članici,

2. natančen opis načina zagotavljanja zadostnih zmogljivosti, denarnih sredstev in poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje vzpostavila, za:

– plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,

– ponovni nakup ali odkup enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada, in

– razkritje, razpoložljivost oziroma javno objavo podatkov in informacij, ki je dolžna zagotoviti družba za upravljanje oziroma oseba iz 5. člena tega zakona vlagateljem,

3. izvleček prospekta in prospekt, zadnje letno poročilo investicijskega sklada in morebitno kasnejše polletno poročilo ter pravila upravljanja vzajemnega sklada, ki jih bo dala na razpolago vlagateljem v drugi državi članici, in

4. izjavo Agencije, da posamezen vzajemni sklad izpolnjuje pogoje, določene z Direktivo o investicijskih skladih.

(5) Pristojni nadzorni organ države članice lahko po tem, ko od Agencije prejme obvestilo iz tretjega odstavka

tega člena, družbo za upravljanje iz prvega odstavka tega člena obvesti o:

1. pogojih in predpisih na podlagi katerih sme družba za upravljanje neposredno opravljati storitve oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja vzajemnih skladov, vključno z predpisi, ki urejajo razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v vzajemne sklade,

2. pravilih varnega in skrbnega poslovanja ter pravilih ravnanja, na podlagi katerih mora družba za upravljanje pri neposrednem opravljanju storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev, ravnati v javnem interesu.

(6) Družba za upravljanje sme pričeti s poslovanjem v državi članici takoj po tem, ko pristojni nadzorni organi države članice prejme od Agencije obvestilo iz tretjega odstavka tega člena ter od družbe za upravljanje obvestilo iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka sme družba za upravljanje pričeti z neposrednim oglaševanjem, trženjem in prodajo enot premoženja vzajemnega sklada v državi članici šele po izteku dveh mesecev od dne, ko je o nameri pričetka trženja oziroma prodaje obvestila pristojni nadzorni organ države članice in obvestilu priložila podatke in dokumentacijo v skladu s četrtrim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na določbe sedmega odstavka, družba za upravljanje ne sme pričeti neposredno oglaševati, tržiti in prodajati enot premoženja vzajemnega sklada v državi članici, če pristojni nadzorni organ države članice pred iztekom roka iz sedmega odstavka tega člena z odločbo ugotovi, da:

1. načrtovano oglaševanje, trženje in prodaja enot premoženja vzajemnega sklada, razkrivanje, razpoložljivost in javna objava informacij, ki so pomembne za vlagatelje v te vzajemne sklade ter vzpostavljena poslovna razmerja iz šestega odstavka tega člena niso v skladu s predpisi, ki veljajo na ozemlju države članice, oziroma

2. družba za upravljanje ni zagotovila zadostnih denarnih sredstev oziroma zmogljivosti za:

– oglaševanje in trženje enot premoženja vzajemnih skladov,

– plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,

– ponovne nakupe ali odkupe enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada,

– razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo podatkov in informacij vlagateljem v vzajemne sklade.

Obrazloženo odločbo pristojni nadzorni organ države članice posreduje Agenciji, Agencija pa mora nemudoma o tem obvestiti družbo za upravljanje.

(9) Družba za upravljanje mora pred nameravanimi spremembami, ki se nanašajo na opravljanje storitev, ki jih bo neposredno opravljala v državi članici, o tej nameri pisno obvestiti Agencijo in pristojni organ te države članice. Pristojni nadzorni organ države članice lahko po prejemu navedenega obvestila družbo za upravljanje pozove, da dopolni ali spremeni podatke iz drugega odstavka oziroma podatke iz 1., 2. oziroma 3. točke četrtega odstavka tega člena.

Agencija mora pristojni nadzorni organ države članice v primeru, da je družba za upravljanje vključena v sistem jamstev za terjatve vlagateljev, ki je vzpostavljen v Republiki Sloveniji, nemudoma obvestiti o morebitni spremembi tega sistema.

(10) Družba za upravljanje, ki v skladu s predpisi že neposredno trži investicijske sklade v državi članici, sme pričeti neposredno oglaševati, tržiti oziroma prodajati enote premoženja dodatnih vzajemnih skladov v državi članici po izteku dveh mesecev od dne ko je o nameri pričetka trženja oziroma prodaje obvestila pristojni nadzorni organ države članice in obvestilu priložila podatke in dokumentacijo v skladu s četrtrim odstavkom tega člena, razen če pristojni nadzorni organ države članice pred iztekom tega roka v obrazloženi odločbi navede ugotovitve iz 1. oziroma 2. točke osmega odstavka tega člena.

Obrazloženo odločbo pristojni nadzorni organ države članic posreduje Agenciji.

(11) Določbe prvega do desetega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v državi članici.

Nadzor nad opravljanjem storitev v državi članici

44. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad podružnico družbe za upravljanje v državi članici.

(2) Agencija lahko zaoprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri družba za upravljanje opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov, da opravi pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Agencije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Če družba za upravljanje, ki opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov v državi članici, kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če Agencija družbi za upravljanje odvzame dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov oziroma ji začasno prepove opravljanje te storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih družba za upravljanje opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov.

Opravljanje storitev v tuji državi

45. člen

(1) Družba za upravljanje sme opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov v tuji državi samo prek podružnice.

(2) Za ustanovitev podružnice v tuji državi mora družba za upravljanje pridobiti dovoljenje Agencije.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega, šestega, dvanajstega in trinajstega odstavka 42. člena tega zakona.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tuji državi tudi, če je verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, ki jih upravlja, v tuji državi.

3.3. PODRUŽNICA IN PROSTO OPRAVLJANJE STORITEV DRUŽB ZA UPRAVLJANJE DRŽAV ČLANIC

Družbe za upravljanje držav članic

46. člen

(1) Družba za upravljanje, ki je v državi članici upravičena upravljati posamezne investicijske sklade tako, da je njihovo poslovanje v skladu z Direktivo o investicijskih skladih, lahko storitve samo za takšne sklade opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi prek podružnice bodisi neposredno.

(2) Če so investicijski kuponi oziroma delnice investicijskih skladov, katerih sedež je v državi članici, predmet prepovedi trženja oziroma prodaje na območju te države članice, družba za upravljanje, ki upravlja te investicijske sklade, ne

sme neposredno ali posredno preko podružnice vršiti trženja oziroma prodaje teh investicijskih kuponov oziroma teh delnic investicijskih skladov na območju Republike Slovenije.

Opravljanje storitev v Republiki Sloveniji prek podružnice

46.a člen

(1) Družba za upravljanje države članice, ki namerava odpreti podružnico v Republiki Sloveniji, mora o svoji nameri obvestiti pristojni nadzorni organ v svoji državi.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. navedbo, da namerava družba za upravljanje države članice v Republiki Sloveniji odpreti podružnico,
2. splošne podatke o podružnici, ki obsegajo:
 - opis storitev, ki jih bo opravljal podružnica in njen načrt poslovanja,
 - organizacijsko strukturo podružnice,
 - imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice,
 - naslov, na katerem bo mogoče v Republiki Sloveniji pridobiti dokumentacijo o poslovanju podružnice.

Pristojni nadzorni organ države članice mora Agenciji posredovati prejeto obvestilo iz prvega odstavka tega člena in podrobne podatke o sistemu jamstev za terjatve vlagateljev, namenjenemu zaščiti vlagateljev v investicijske sklade in vlagateljev, za katere bo družba za upravljanje države članice opravljal storitve upravljanja finančnega premoženja ali storitve vodenja računov vrednostnih papirjev.

(3) Družba za upravljanje države članice mora Agencijo obvestiti o nameri pričetka oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja oziroma delnic posameznega investicijskega sklada, opravljanja storitev upravljanja premoženja vlagateljev, vodenja računov oziroma hrambe vrednostnih papirjev in investicijskega svetovanja v Republiki Sloveniji preko podružnice.

Obvestilu o nameri mora družba za upravljanje države članice priložiti naslednje podatke in dokumentacijo:

1. natančen opis:
 - načrtovanega oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada,
 - načrtovanega razkrivanja, razpoložljivosti in javne objave informacij iz 3. točke tega odstavka in
 - poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje države članice vzpostavila oziroma jih namerava vzpostaviti v zvezi z načrtovanimi aktivnostmi iz prve in druge alineje te točke v Republiki Sloveniji,

2. natančen opis načina zagotavljanja zadostnih zmogljivosti, denarnih sredstev in poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje države članice vzpostavila za:

- plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,
- ponovni nakup ali odkup enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada, in
- razkritje, razpoložljivost oziroma javno objavo podatkov in informacij, ki je dolžna zagotoviti družba za upravljanje države članice in/ali pooblaščen oseba družbe za upravljanje države članice vlagateljem,

3. izvleček prospekta in prospekt, zadnje letno poročilo investicijskega sklada in morebitno kasnejše polletno poročilo, ustanovne dokumente investicijskega sklada oziroma pravila upravljanja investicijskega sklada in druge informacije, ki jih bo družba za upravljanje države članice razkrila, javno objavila oziroma dala na razpolago vlagateljem v Republiki Sloveniji, in

4. izjavo organa, ki je pristojen za nadzor opravljanja storitev družbe za upravljanje države članice, da posamezen investicijski sklad izpolnjuje pogoje, določene z Direktivo o investicijskih skladih.

(4) Agencija lahko najkasneje v dveh mesecih po tem, ko je od pristojnega nadzornega organa države članice pre-

jela obvestilo iz prvega odstavka tega člena, družbo za upravljanje države članice obvesti o:

1. pogojih in predpisih na podlagi katerih sme družba za upravljanje države članice preko podružnice v Republiki Sloveniji opravljati storitve oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja oziroma delnic investicijskih skladov, vključno s predpisi, ki urejajo razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v investicijske sklade,

2. pravilih varnega in skrbnega poslovanja ter pravilih ravnanja, ki veljajo v Republiki Sloveniji, na podlagi katerih mora družba za upravljanje države članice pri opravljanju storitev upravljanju premoženja vlagateljev, vodenja računov oziroma hrambe vrednostnih papirjev vlagateljev ali storitev investicijskega svetovanja, ki jih opravlja v Republiki Sloveniji preko podružnice, ravnati v javnem interesu.

(5) Družba za upravljanje države članice sme odpreti podružnico, pričeti poslovati preko podružnice in pričeti oglaševati, tržiti in prodajati enote premoženja oziroma delnic investicijskega sklada preko podružnice v Republiki Sloveniji po izteku dveh mesecev od dne, ko je Agencija od organa, pristojnega za nadzor družbe za upravljanje države članice, prejela obvestilo in podatke iz drugega odstavka tega člena ter od družbe za upravljanje države članice obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, družba za upravljanje države članice ne sme pričeti oglaševati, tržiti in prodajati enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada v Republiki Sloveniji preko podružnice, če Agencija pred iztekom roka iz petega odstavka tega člena z odločbo ugotovi, da:

1. načrtovano oglaševanje, trženje in prodaja enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada, razkrivanje, razpoložljivost in javna objava informacij, ki so pomembne za vlagatelje v te investicijske sklade ter vzpostavljena pravna razmerja iz četrtega odstavka tega člena niso v skladu s predpisi, ki veljajo v Republiki Sloveniji, oziroma

2. družba za upravljanje ni zagotovila zadostnih denarnih sredstev oziroma zmogljivosti za:

- oglaševanje in trženje enot premoženja oziroma delnic investicijskih skladov,
- plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,
- ponovne nakupe ali odkupe enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada,
- razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo podatkov in informacij vlagateljem v investicijske sklade.

Obrazloženo odločbo Agencija posreduje organu države članice, pristojnemu za nadzor družbe za upravljanje države članice iz prvega odstavka tega člena in družbi za upravljanje države članice.

(7) Družba za upravljanje države članice sme pričeti oglaševati, tržiti oziroma prodajati enote premoženja oziroma delnice dodatnih investicijskih skladov preko svoje podružnice v Republiki Sloveniji po izteku dveh mesecev od dne, ko je o nameri iz tretjega odstavka tega člena obvestila Agencijo in obvestilu priložila podatke in dokumentacijo v skladu s tretjim odstavkom tega člena, razen če Agencija pred iztekom tega roka v obrazloženi odločbi navede ugotovitve iz 1. oziroma 2. točke šestega odstavka tega člena.

Obrazloženo odločbo Agencija posreduje organu pristojnemu za nadzor družbe za upravljanje države članice in družbi za upravljanje države članice.

(8) Družba za upravljanje države članice mora o vsaki nameravani spremembi podatkov iz drugega odstavka tega člena ali podatkov iz tretjega odstavka tega člena pisno obvestiti Agencijo in organ pristojen za njen nadzor v državi članici, najmanj en mesec pred nameravano spremembo.

Pristojni nadzorni organ države članice mora Agencijo v primeru, da je družba za upravljanje države članice vključena v sistem jamstev za terjatve vlagateljev, ki je vzpostavljen v

tej državi članici, nemudoma obvestiti o morebitni spremembi tega sistema.

(9) Za ukrepe Agencije v zvezi z nameravanimi spremembami iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega odstavka tega člena.

Neposredno opravljanje storitev družbe za upravljanje države članice

47. člen

(1) Družba za upravljanje države članice mora o nameri pričetka neposrednega opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov, storitev upravljanja premoženja vlagateljev, storitev vodenja računov in hrambe vrednostnih papirjev oziroma storitev investicijskega svetovanja v Republiki Sloveniji, obvestiti organ, ki je v tej državi članici pristojen za nadzor njenega poslovanja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. navedbo, da namerava družba za upravljanje države članice pričeti z neposrednim opravljanjem storitev v Republiki Sloveniji,

2. program načrtovanih aktivnosti in opis storitev, ki jih bo opravljala v Republiki Sloveniji.

(3) Organ, pristojen za nadzor poslovanja družbe za upravljanje države članice, mora najkasneje v roku enega meseca po tem, ko je od družbe za upravljanje države članice prejel obvestilo iz prvega odstavka, to obvestilo posredovati Agenciji in o tem obvestiti družbo za upravljanje države članice.

Organ, pristojen za nadzor poslovanja družbe za upravljanje države članice mora Agenciji posredovati tudi podrobne podatke o sistemu jamstev za terjatve vlagateljev namenjenemu zaščiti vlagateljev v investicijske sklade in vlagateljev, za katere bo družba za upravljanje države članice opravljala storitve upravljanja finančnega premoženja ali storitve vodenja računov vrednostnih papirjev.

(4) Agencija lahko po tem, ko je od organa, pristojnega za nadzor poslovanja družbe za upravljanje države članice prejela obvestilo iz tretjega odstavka tega člena družbo za upravljanje iz tretjega odstavka tega člena obvesti o:

1. pogojih in predpisih na podlagi katerih sme družba za upravljanje države članice v Republiki Sloveniji neposredno opravljati storitve oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja oziroma delnic investicijskih skladov, vključno z predpisi, ki urejajo razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v investicijske sklade,

2. pravilih varnega in skrbnega poslovanja ter pravilih ravnanja, ki veljajo v Republiki Sloveniji, na podlagi katerih mora družba za upravljanje države članice, pri neposrednem opravljanju storitev upravljanju premoženja vlagateljev, vodenja računov oziroma hrambe vrednostnih papirjev vlagateljev ali storitev investicijskega svetovanja v Republiki Sloveniji, ravnati v javnem interesu.

(5) Družba za upravljanje države članice sme pričeti s poslovanjem v Republiki Sloveniji takoj, ko Agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo in podatke iz tretjega odstavka tega člena ter od družbe za upravljanje države članice obvestilo iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Družba za upravljanje države članice mora obvestiti Agencijo o nameri pričetka neposrednega oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja oziroma delnic posameznega investicijskega sklada ki ga upravlja, v Republiki Sloveniji.

Obvestilu o nameri mora družba za upravljanje države članice priložiti naslednje podatke in dokumentacijo:

1. natančen opis:
 - načrtovanega oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada,

– načrtovanega razkrivanja, razpoložljivosti in javne objave informacij iz 3. točke tega odstavka ter

– poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje vzpostavila oziroma jih namerava vzpostaviti v zvezi z načrtovanimi aktivnostmi iz prve in druge alineje te točke v Republiki Sloveniji,

2. natančen opis načina zagotavljanja zadostnih zmogljivosti, denarnih sredstev in poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje države članice vzpostavila, za:

– plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,

– ponovni nakup ali odkup enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada, in

– razkritje, razpoložljivost oziroma javno objavo podatkov in informacij, ki je dolžna zagotoviti družba za upravljanje države članice vlagateljem,

3. izvleček prospekta in prospekt, zadnje letno poročilo investicijskega sklada in morebitno kasnejše polletno poročilo, ustanovni dokument investicijskega sklada oziroma pravila upravljanja investicijskega sklada, ki jih bo razkrila, javno objavila oziroma dala na razpolago vlagateljem v Republiki Sloveniji, in

4. izjavo organa, pristojnega za nadzor poslovanja družbe za upravljanje države članice, da posamezen investicijski sklad izpolnjuje pogoje, določene z Direktivo o investicijskih skladih.

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena sme družba za upravljanje države članice pričeti z neposrednim oglaševanjem, trženjem in prodajo enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada v Republiki Sloveniji po izteku dveh mesecev od dne, ko je o nameri pričetka trženja oziroma prodaje obvestila Agencijo in obvestilu priložila podatke in dokumentacijo v skladu s šestim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, družba za upravljanje države članice ne sme pričeti neposredno oglaševati, tržiti in prodajati enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada v Republiki Sloveniji, če Agencija pred iztekom roka iz sedmega odstavka tega člena z odločbo ugotovi, da:

1. načrtovano oglaševanje, trženje in prodaja enot premoženja oziroma delnic investicijskega sklada, razkrivanje, razpoložljivost in javna objava informacij, ki so pomembne za vlagatelje v te investicijske sklade ter vzpostavljena pravna razmerja iz četrtega odstavka tega člena niso v skladu s predpisi, ki veljajo na ozemlju Republike Slovenije, oziroma

2. družba za upravljanje ni zagotovila zadostnih denarnih sredstev oziroma zmogljivosti za:

– oglaševanje in trženje enot premoženja oziroma delnic investicijskih skladov,

– plačila imetnikom enot premoženja oziroma investicijskih kuponov posameznega vzajemnega sklada,

– ponovne nakupe ali odkupe enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada,

– razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo podatkov in informacij vlagateljem v investicijske sklade.

Obrazloženo odločbo Agencija posreduje organu pristojnemu za nadzor družbe za upravljanje države članice in družbi za upravljanje države članice.

(9) Družba za upravljanje države članice, ki v skladu s predpisi že neposredno trži investicijske sklade v Republiki Sloveniji, sme pričeti neposredno oglaševati, tržiti oziroma prodajati enote premoženja oziroma delnice dodatnih investicijskih skladov v Republiki Sloveniji po izteku dveh mesecev od dne ko je o nameri pričetka trženja oziroma prodaje obvestila Agencijo in obvestilu priložila podatke in dokumentacijo v skladu s šestim odstavkom tega člena, razen če Agencija pred iztekom tega roka v obrazloženi odločbi navede ugotovitve iz 1. oziroma 2. točke osmega odstavka tega člena.

Obrazloženo odločbo Agencija posreduje organu pristojnemu za nadzor družbe za upravljanje države članice in družbi za upravljanje države članice.

(10) Družba za upravljanje države članice mora pred nameranimi spremembami, ki se nanašajo na opravljanje storitev, ki jih bo neposredno opravljala v Republiki Sloveniji, o tej nameri pisno obvestiti Agencijo in organ države članice, ki je pristojen za nadzor njenega poslovanja. Agencija lahko po prejemu navedenega obvestila družbo za upravljanje države članice pozove, da dopolni ali spremeni podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena oziroma podatke iz 1., 2. oziroma 3. točke šestega odstavka tega člena.

Pristojni nadzorni organ države članice mora Agencijo v primeru, da je družba za upravljanje države članice vključena v sistem jamstev za terjatve vlagateljev, ki je vzpostavljen v tej državi članici, nemudoma obvestiti o morebitni spremembi tega sistema.

(11) Določbe prvega do desetega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar družba za upravljanje države članice pooblasti drugo osebo za opravljanje posameznih storitev v Republiki Sloveniji.

Poročanje družbe za upravljanje države članice za statistične namene

47. a člen

(1) Družba za upravljanje države članice, ki ima odprto podružnico v Republiki Sloveniji, mora o svojem poslovanju preko te podružnice redno poročati Agenciji, pri čemer posreduje vse podatke, ki jih Agencija potrebuje za statistične namene.

(2) Družba za upravljanje države članice, ki v Republiki Sloveniji neposredno opravlja svoje storitve, mora Agenciji poročati o usklajenosti s pravili varnega in skrbnega poslovanja in obvladovanja tveganj, splošnimi pogoji poslovanja, s predpisi, ki se nanašajo na razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v investicijske sklade, s predpisi o varstvu potrošnikov oziroma vlagateljev ter drugimi predpisi iz 7. člena tega zakona, ki sicer veljajo za družbe za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji in katerih namen je zaščita vlagateljev.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Nadzor nad podružnico družbe za upravljanje države članice

48. člen

(1) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje te države članice.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija na podlagi določb 344. do 348. člena ZTVP-1.

(3) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora Agencija opraviti pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje te države članice na območju Republike Slovenije.

(4) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena je Agencija pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 344. do 348. člena ZTVP-1 zaradi preverjanja, če podružnica ravna v skladu s pogoji in predpisi, na podlagi katerih lahko družba za upravljanje države članice preko podružnice v Republiki Sloveniji opravlja storitve oglaševanja, trženja in prodaje enot premoženja oziroma investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, vključno z predpisi, ki urejajo razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v investicijske sklade, ki jih upravlja, ter splošne pogoje poslovanja, ki veljajo v Republiki Sloveniji in na podlagi katerih mora družba za upravljanje države članice pri

opravljanju storitev upravljanja premoženja vlagateljev, vodenja računov oziroma hrambe vrednostnih papirjev vlagateljev ali storitev investicijskega svetovanja, ki jih opravlja preko podružnice v Republiki Sloveniji, ravnati v javnem interesu.

Ukrepi nadzora nad družbo za upravljanje države članice

49. člen

(1) Če je družba za upravljanje države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja storitve bodisi preko podružnice bodisi neposredno, kršila pravila in predpise iz drugega odstavka 47.a člena tega zakona, ji Agencija z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če družba za upravljanje države članice oziroma njena podružnica v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti Agencija pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija lahko družbi za upravljanje države članice oziroma njeni podružnici za kršitve, storjene na območju Republike Slovenije, izreče tudi začasno prepoved opravljanja storitev oziroma prepoved opravljanja storitev, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 2. oziroma 3. točki prvega odstavka 203. člena tega zakona oziroma v 4. točki prvega odstavka 205. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora Agencija obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena lahko Agencija družbi za upravljanje države članice oziroma njeni podružnici izreče začasno prepoved opravljanja storitev, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ te države članice, če zaradi zaščite interesov vlagateljev ni mogoče odlašati.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena mora Agencija o začasni prepovedi obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

3.4. OPRAVLJANJE STORITEV TUJIH DRUŽB ZA UPRAVLJANJE

Opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov tujih družb za upravljanje

50. člen

(1) Tuja družba za upravljanje lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov samo prek podružnice.

(2) Določbe tega razdelka se uporabljajo tudi, kadar tuja družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, ki jih upravlja, v Republiki Sloveniji.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

51. člen

(1) Tuja družba za upravljanje lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice. Tuja družba za upravljanje lahko na ozemlju Republike Slovenije prodaja in trži samo investicijske kupone oziroma delnice tistih investicijskih skladov, ki so navedeni v izreku dovoljenja iz prejšnjega stavka.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice mora obsegati podatke o investicijskih skladih, katerih investicijske kupone oziroma delnice namerava podružnica tuje družbe za upravljanje prodajati oziroma tržiti na območju Republike Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice,

2. izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično družbo za upravljanje,

3. statut oziroma pravila matične družbe za upravljanje,

4. revidirana letna poročila matične družbe za upravljanje za zadnja tri leta poslovanja,

5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične družbe za upravljanje: ustrežno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične družbe za upravljanje,

6. izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične družbe za upravljanje udeležene z več kot 10 odstotki,

7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica in njen načrt poslovanja za dve leti,

8. dokumentacijo, ki jo s predpisom določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov,

9. natančen opis načrtovanega trženja in poslovnih razmerij, ki jih je tuja družba za upravljanje vzpostavila v zvezi s trženjem investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov na območju Republike Slovenije ter druge podatke iz 7. člena tega zakona,

10. za vsak investicijski sklad, na katerega se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena:

a) pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe,

b) prospekt,

c) zadnje letno poročilo,

č) morebitno kasnejše polletno poročilo in

d) drugo dokumentacijo, ki jo s predpisom določi Agencija, in na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali bodo imetniki investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, na katere se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena deležni najmanj enake ravni zaščite kot drugi vlagatelji v investicijske sklade po tem zakonu,

11. podatke o članih poslovnih in nadzornih organov matične družbe za upravljanje,

12. izjavo matične družbe za upravljanje, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice.

(4) Agencija kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje zahteva, da tuja družba za upravljanje pri banki na ozemlju Republike Slovenije odpre denarni račun, na katerem mora pred izdajo dovoljenja izkazovati stanje denarnih sredstev najmanj v višini 25 odstotkov vrednosti enot premoženja oziroma delnic vseh investicijskih skladov, ki jih namerava prodati v prvem mesecu poslovanja podružnice v Republiki Sloveniji, in za katere bodo imeli bodoči vlagatelji pravico zahtevati njihov odkup. Po pridobitvi dovoljenja za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji mora tuja družba za upravljanje na tem denarnem računu vedno izkazovati takšno stanje denarnih sredstev, ki bo zadostno za poravnavo obveznosti do imetnikov investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, katerih prodaja je bila opravljena na območju Republike Slovenije.

(5) Agencija izda dovoljenje za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, sklene da:

1. je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovska in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona, in

2. bodo imetniki investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, na katere se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena deležni najmanj enake ravni zaščite kot drugi vlagatelji v investicijske sklade po tem zakonu, in

3. investicijski kuponi oziroma delnice investicijskih skladov, na katere se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena, niso predmet prepovedi trženja oziroma prodaje na območju matične države.

(6) V izreku odločbe o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje Agencija določno navede, za katere investicijske sklade, ki jih upravlja tuja družba za upravljanje, dovoljenje velja.

(7) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice:

1. če poslovodje podružnice nimajo dovoljenja iz 24. člena tega zakona (četrti odstavek 52. člena tega zakona),

2. če tuja družba za upravljanje v zvezi z vsakim investicijskim skladom, na katerega se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena, ni pridobila dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta iz 96. člena tega zakona.

(8) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje tudi, če je verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

Uporaba določb

52. člen

(1) Za tujo družbo za upravljanje, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, se uporablja določba tretjega odstavka 191. člena ZTVP-1 v zvezi s tretjim odstavkom 32. člena tega zakona.

(2) Za podružnico tuje družbe za upravljanje se uporabljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. 32. člen tega zakona,
2. 7. člen, 86. in 88. člen tega zakona,
3. 91. do 94. ter 96. do 105. člen tega zakona,
4. 106. do 108. člen tega zakona,
5. 109. do 111. člen tega zakona.

(3) Za nadzor nad podružnico tuje družbe za upravljanje se smiselno uporabljajo določbe 8. poglavja tega zakona.

(4) Za poslovodje podružnice tuje družbe za upravljanje se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi družbe za upravljanje.

(5) Agencija odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje tudi, če je pristojni nadzorni organ tuje družbe za upravljanje tej družbi odvzel dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

4. SKUPNE DOLOČBE O UPRAVLJANJU INVESTICIJSKIH SKLADOV

4.1. SKRBNIŠKE STORITVE V ZVEZI Z UPRAVLJANJEM INVESTICIJSKIH SKLADOV

Pogodba o opravljanju skrbniških storitev

53. člen

(1) Družba za upravljanje mora za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev. Posamezen investicijski sklad ima lahko le enega skrbnika njegovega premoženja.

(2) Skrbnik mora na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za račun investicijskih skladov:

1. opravljati storitve vodenja računov nematerializiranih vrednostnih papirjev v skladu s četrtnim, petim in šestim odstavkom 61. člena tega zakona,

2. opravljati storitve hrambe vrednostnih papirjev v skladu s sedmim, osmim in devetim odstavkom 61. člena tega zakona,

3. voditi poseben denarni račun v skladu z 63. členom tega zakona in zagotoviti, da se v breme tega računa opravljajo samo izplačila, ki jih je po tem zakonu in pravilih vzajem-

nega sklada oziroma statutu investicijske družbe dovoljeno opraviti v breme premoženja investicijskega sklada,

4. zagotavljati, da se izpolnitve obveznosti iz poslov, ki jih je družba za upravljanje sklenila za račun investicijskega sklada, opravljajo v poslovno običajnih rokih, razen če je posel oziroma izpolnitev v nasprotju z določbami tega zakona oziroma pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe, in zagotavljati, da se terjatve iz takšnih poslov izterjajo na način iz 83. člena tega zakona,

5. zagotoviti, da se čista vrednost sredstev investicijskega sklada izračunava v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njihovi podlagi in pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe,

6. zagotoviti, da se provizija, do katere je upravičena družba za upravljanje, obračunava v skladu s tem zakonom in pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe, in

7. opravljati druge storitve v skladu z določbami tega zakona.

(3) Za račun vzajemnega sklada mora skrbnik poleg storitev iz drugega odstavka tega člena tudi:

1. zagotoviti, da prodaja, izdaja, odkup, izplačilo in začasna zaustavitev ponovnega nakupa ali odkupa enot premoženja vzajemnega sklada oziroma investicijskih kuponov poteka v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada,

2. zagotoviti, da se vrednost enote premoženja vzajemnega sklada izračunava v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in pravili upravljanja vzajemnega sklada,

3. zagotoviti, da se prihodek vzajemnega sklada uporabi v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, kot tudi v skladu s pravili upravljanja in prospektom vzajemnega sklada,

4. zagotoviti, da se celotni stroški investicijskega sklada in celotni stroški imetnika enote vzajemnega sklada, izraženi v odstotku od čiste vrednosti sredstev investicijskega sklada, izračunavajo v skladu z metodologijo, ki jo je predpisala Agencija, in

5. izpolniti navodila družbe za upravljanje, razen če so v nasprotju z zakoni in pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Za račun investicijske družbe mora skrbnik poleg storitev iz drugega odstavka tega člena tudi zagotoviti, da:

1. prva in nadaljnje prodaje in izdaje delnic investicijske družbe potekajo v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe, in

2. odkup lastnih delnic investicijske družbe poteka v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe,

3. zagotoviti, da se prihodek investicijske družbe uporabi v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, kot tudi v skladu s statutom in prospektom investicijske družbe.

(5) Skrbnik je za opravljanje skrbniških storitev upravičen do provizije, ki mora biti izražena v odstotku od čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada.

(6) Poleg provizije iz petega odstavka tega člena je iz premoženja investicijskega sklada skrbniku dovoljeno povrniti samo naslednje stroške:

1. stroške za vnos in izvršitev nalogov iz šestega odstavka 61. člena tega zakona,

2. stroške hrambe in/ali vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov posameznega investicijskega sklada pri drugih bankah oziroma finančnih organizacijah skladno z določbami 61.a člena tega zakona ter s tem povezani stroški vnosa in izvršitve naloga (transakcijski stroški),

3. stroške v zvezi s postopki iz drugega odstavka 58. člena, četrtega odstavka 138. člena in četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

Prepovedani posli in naložbe skrbnika premoženja
investicijskega sklada

54. člen

(1) Družba za upravljanje in oseba povezana z družbo za upravljanje v svojem imenu in za svoj račun ter v svojem imenu in za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja, s skrbnikom, ki za njene sklade opravlja skrbniške storitve, in s tem skrbnikom povezanimi osebami, ne sme sklepati poslov nakupa in prodaje oziroma drugih poslov, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, ki jih družba za upravljanje upravlja.

(2) Skrbnik in z njim povezane osebe ne smejo pridobiti investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve.

(3) Fizična oseba, ki upravlja premoženje skrbnika ne sme hkrati opravljati skrbniških storitev.

(4) Skrbnik mora sprejeti pravilnik, s katerim bo uredil omejitve prenosa informacij med osebami iz tretjega odstavka tega člena, ki se nanašajo na premoženje investicijskega sklada, vzajemnega pokojninskega sklada oziroma kritnega premoženja pokojninske družbe in omejil možen konflikt interesov, ki bi lahko nastal med opravljanjem skrbniških storitev za investicijski sklad glede na druge storitve in dejavnosti ter premoženje skrbnika, kakor tudi glede na kapitalsko povezanost skrbnika z drugimi subjekti in lastniško strukturo skrbnika.

(5) Naložbe in posli skrbnika, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, za katere opravlja skrbniške storitve, skrbnik poroča Agenciji z vsebino, na način in v rokih, ki jih predpiše Agencija.

(6) Družba za upravljanje za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, v skrbniku skupno ne sme pridobiti kvalificiranega deleža iz drugega odstavka 12. člena, na podlagi katerega bi lahko izvajala pomemben vpliv na upravo skrbnika.

Dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev

55. člen

(1) Skrbniške storitve iz 53. člena tega zakona lahko opravlja samo:

1. banka iz prvega odstavka 2. člena ZBan, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev,

2. podružnica banke države članice, ustanovljena na območju Republike Slovenije v skladu z ZBan, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev,

3. finančna institucija, katere poslovanje ureja ZTVP-1 in katere glavna dejavnost so po navedenem zakonu storitve v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji ter uveljavljanjem pravic iz teh vrednostnih papirjev in ki je pridobila dovoljenje Agencije za opravljanje skrbniških storitev,

4. podružnica finančne institucije iz 3. točke, ustanovljena na območju Republike Slovenije, ki je pridobila dovoljenje Agencije za opravljanje skrbniških storitev.

(2) Za opravljanje skrbniških storitev mora banka skrbnika izpolnjevati kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje, določene s predpisi, izdanimi na podlagi prvega odstavka 38. člena ZBan, finančna institucija iz 3. točke prvega odstavka tega člena oziroma njena podružnica pa kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje, ki jih predpiše Agencija, do takrat pa se smiselno uporabljajo določbe 89. člena ZTVP-1 in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(3) Banka Slovenije izda dovoljenje banki skrbnici za opravljanje skrbniških storitev po predhodnem mnenju Agencije. Institucijam iz tretje točke prvega odstavka tega člena izda dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev Agencija.

(4) Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev se uporabljajo določbe ZBan o dovoljenju za

opravljanje drugih finančnih storitev, za mnenje in dovoljenje Agencije iz tretjega odstavka tega člena pa določbe ZTVP-1 o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma o dovoljenju iz 263. člena ZTVP-1.

(5) V kolikor se storitve iz 1. točke prvega odstavka 260. člena ZTVP-1 izvajajo kot skrbniške storitve ne velja omejitev opravljanja teh storitev iz tretjega odstavka 260. člena ZTVP-1.

(6) Za prenehanje dovoljenja za opravljanje skrbniških storitev se za banko skrbnico smiselno uporablja 41. člen ZBan, za finančne institucije iz 3. točke prvega odstavka tega člena pa ZTVP-1.

(7) Poleg primerov, določenih v prvem odstavku 41. člena ZBan, dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev preneha banki skrbnici tudi, če preneha dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, finančni instituciji iz 3. točke prvega odstavka tega člena pa, če ji preneha dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji po ZTVP-1.

Nadzor nad skrbnikom

56. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad skrbnikom z namenom preverjanja, ali skrbnik spoštuje določbe tega zakona ter določbe drugih zakonov in predpisov, ki urejajo opravljanje skrbniških storitev za investicijske sklade, za vzajemne pokojninske sklade in kritni sklad pokojninske družbe.

(2) Za nadzor Agencije iz prvega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe ZTVP-1 o nadzoru nad banko oziroma borzno posredniško družbo, ki opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji in določbe tega zakona.

(3) Agencija pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena, na podlagi 181. člena ZTVP-1 in na podlagi Pravilnika o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov (Uradni list RS, št. 55/99, 87/2000), sodeluje z Banko Slovenije, ki opravlja nadzor nad poslovanjem skrbniške banke na podlagi določb ZBan o nadzoru nad opravljanjem skrbniških in drugih finančnih storitev.

Evidenca kršitev in poročanje skrbnika

56.a člen

(1) Če skrbnik pri opravljanju skrbniških storitev iz drugega do vključno četrtega odstavka 53. člena ugotovi, da je prišlo s strani investicijskega sklada oziroma družbe za upravljanje do kršitve določb tega zakona ali na njegovi podlagi sprejetih podzakonskih predpisov oziroma do nepravilnosti pri njihovem poslovanju, mora o tem nemudoma obvestiti družbo za upravljanje.

(2) Skrbnik mora voditi evidenco ugotovljenih nepravilnosti in kršitev iz prejšnjega odstavka tega člena, v katero za vsako ugotovljeno nepravilnost in kršitev vpisuje najmanj naslednje podatke:

1. zaporedno številko ugotovljene kršitve oziroma nepravilnosti,

2. datum in čas ugotovitve in datum nastanka kršitve oziroma nepravilnosti,

3. vsebino kršitve oziroma nepravilnosti,

4. navedbo dokumentacije, iz katere je kršitev oziroma nepravilnost razvidna,

5. opis ukrepov skrbnika za odpravo kršitve oziroma nepravilnosti,

6. v kolikor kršitev oziroma nepravilnost še ni bila odpravljena, razloge za to,

7. kdaj se predvideva odprava kršitev oziroma nepravilnosti,

8. datum in čas odprave kršitve oziroma nepravilnosti,

9. način odprave kršitve oziroma nepravilnosti ter

10. oceno morebitne škode povzročene vlagateljem v investicijske sklade oziroma posledice, ki nastopijo za vla-

gatelje v investicijske sklade zaradi nastale kršitve oziroma nepravilnosti.

(3) Skrbnik mora hraniti vse dokumente iz 4. točke drugega odstavka tega člena po zaporedni evidenčni številki ugotovljene kršitve oziroma nepravilnosti.

(4) Skrbnik mora o kršitvah oziroma nepravilnostih iz prvega odstavka tega člena poročati Agenciji.

(5) Agencija prepiše podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja iz prejšnjega odstavka.

Profesionalna skrbnost skrbnika

57. člen

(1) Skrbnik mora pri opravljanju skrbniških storitev ravnati v skladu s tem zakonom, ZBan, s pravili stroke opravljanja skrbniških storitev ter v vsem paziti na interese imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delničarjev investicijske družbe.

(2) Skrbnik odgovarja imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada, za račun katerega opravlja skrbniške storitve, oziroma investicijski družbi, za račun katere opravlja skrbniške storitve, za škodo, ki jo povzroči premoženju vzajemnega sklada oziroma investicijski družbi z ravnanjem, ki je v nasprotju s tem zakonom ali s pravili stroke opravljanja skrbniških storitev.

(3) Tožbo za povrnitev škode iz drugega odstavka tega člena je upravičena za račun premoženja vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe vložiti družba za upravljanje.

(4) Če družba za upravljanje v tridesetih dneh od prejema pisne zahteve imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma člana nadzornega sveta oziroma delničarja investicijske družbe ne vloži tožbe iz tretjega odstavka tega člena, lahko tako tožbo za račun premoženja vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe vloži vsak imetnik investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma nadzorni svet ali vsak delničar investicijske družbe.

(5) Določbi tretjega in četrtega odstavka tega člena ne izključujeta pravice posameznega imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delničarja investicijske družbe do povrnitve škode, ki mu jo skrbnik povzroči z neizpolnitvijo oziroma nepravilno izpolnitvijo obveznosti iz tretjega odstavka oziroma četrtega odstavka 53. člena tega zakona.

(6) Odškodninske odgovornosti skrbnika iz drugega odstavka oziroma petega odstavka tega člena ni mogoče niti izključiti niti omejit.

Razmerje med skrbnikom in družbo za upravljanje

58. člen

(1) Družba za upravljanje in skrbnik morata ravnati neodvisno drug od drugega, vsak od njiju pa tako, da zagotavlja največje koristi imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma imetnikom delnic investicijske družbe.

(2) Skrbnik in družba za upravljanje sta pooblaščenata v vseh sodnih postopkih in postopkih pred drugimi državnimi organi, katerih predmet so pravice, obveznosti oziroma premoženje investicijskega sklada uveljavljati zahtevke in ugovore za račun vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe.

(3) Kadar si procesna dejanja skrbnika in družbe za upravljanje v postopkih iz drugega odstavka tega člena nasprotujejo, veljajo tista procesna dejanja, ki so za investicijski sklad ugodnejša.

(4) Družba za upravljanje mora skrbnika nemudoma obvestiti o začetku vsakega postopka iz drugega odstavka tega člena in ji tekoče poročati o teku postopka.

(5) Družba za upravljanje v postopkih iz drugega odstavka tega člena ne more razpolagati z zahtevki, skleniti sodne poravnave ali umakniti pravnega sredstva brez soglasja skrbnika.

Dovoljenje za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev

59. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred sklenitvijo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev pridobiti dovoljenje Agencije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev je treba priložiti:

1. besedilo pogodbe,
2. dovoljenje Banke Slovenije oziroma dovoljenje Agencije iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona, in

3. dokazilo, da je sedež skrbnika oziroma da je skrbnik ustanovljen (podružnica) v isti državi kot je sedež družbe za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, za katerega bo skrbnik vršil skrbniške storitve.

(3) Agencija izda dovoljenje za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev, če je pogodba v skladu s tem zakonom, če ima skrbniška banka dovoljenje Banke Slovenije oziroma institucija iz tretje točke prvega odstavka 55. člena tega zakona dovoljenje Agencije iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona in če je sedež skrbnika oziroma je skrbnik ustanovljen v isti državi kot je sedež družbe za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, za katerega bo skrbnik vršil skrbniške storitve.

(4) Kadar je družba za upravljanje vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe, se postopek odločanja o dovoljenju za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

4.2. LOČITEV PREMOŽENJA INVESTICIJSKEGA SKLADA OD PREMOŽENJA DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE IN OD PREMOŽENJA SKRBNIKA

Pravna ločitev premoženja

60. člen

Družba za upravljanje in skrbnik investicijskega sklada morata zagotavljati ločitev premoženja investicijskega sklada od:

1. premoženja drugih investicijskih skladov na način, določen v 61. do 63. členu tega zakona,
2. od svojega premoženja in
3. od premoženja iz drugega odstavka 16. člena tega zakona.

Ločitev naložb v vrednostne papirje

61. člen

(1) Družba za upravljanje in skrbnik morata s klirinško depotno družbo skleniti pogodbo, na podlagi katere postane skrbnik član klirinško depotne družbe. Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka družbi za upravljanje in skrbniku ni potrebno skleniti pogodbe s klirinško depotno družbo v zvezi z odpiranjem in vodenjem računa vrednostnih papirjev posameznega investicijskega sklada v primeru, ko družba za upravljanje vlaga sredstva posameznega investicijskega sklada zgolj v vrednostne papirje oziroma finančne instrumente izdajateljev iz drugih držav članic ali tujih izdajateljev oziroma v tiste nematerializirane vrednostne papirje, ki jih je izdala klirinško depotna družba na podlagi 13. člena ZNVP.

(2) S pogodbo iz prejšnjega odstavka se, v skladu z določbami tega zakona, uredijo razmerja, pravice in obveznosti med družbo za upravljanje, skrbnikom investicijskega sklada in klirinško depotno družbo, v zvezi z odpiranjem računa vrednostnih papirjev s katerimi se trguje na organiziranem

trgu, in vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki, za posamezen investicijski sklad, v zvezi z vpogledom v stanje in promet z vrednostnimi papirji na tem računu, v zvezi z vnosom nalogov za razpolaganje z vrednostnimi papirji na računih investicijskih skladov, denarno poravnavo kupoprodaj vrednostnih papirjev za račun posameznega investicijskega sklada, in podobno.

(3) Družba za upravljanje mora naročila za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov iz 64. člena tega zakona dati ločeno za posamezen investicijski sklad, ki ga upravlja.

(4) Skrbnik mora za vsak investicijski sklad, za katerega opravlja skrbniške storitve, odpreti poseben skrbniški (pod)račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev iz drugega odstavka tega člena za ta investicijski sklad.

(5) Družba za upravljanje ima pravico do neposrednega vpogleda v stanja in promet z vrednostnimi papirji na računih investicijskih skladov, ki jih upravlja, ne sme pa vnašati nalogov v zvezi z razpolaganjem z vrednostnimi papirji na teh računih.

(6) Za vnos in izvršitev nalogov v zvezi z razpolaganjem z vrednostnimi papirji iz drugega odstavka tega člena za račun posameznega investicijskega sklada je pooblaščen samo skrbnik, ki opravlja skrbniške storitve za ta investicijski sklad. Skrbnik lahko s pogodbo iz prvega odstavka 61.a člena tega zakona prenese pooblastilo za vnos in izvršitev nalogov v zvezi z razpolaganjem z vrednostnimi papirji s katerimi se trguje na organiziranih trgih drugih držav članic oziroma na organiziranih trgih tujih držav ter drugih vrednostnih papirjev izdajateljev drugih držav članic oziroma tujih izdajateljev, ki predstavljajo naložbe posameznega investicijskega sklada, na banko oziroma drugo finančno organizacijo, s katero je sklenil pogodbo iz prvega odstavka 61.a člena tega zakona.

(7) Družba za upravljanje mora za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, izročiti vrednostne papirje, ki so bili izdani kot pisne listine in ki niso v zbirni hrambi pri klirinško depotni družbi, v hrambo skrbniku.

(8) Skrbnik mora hraniti vrednostne papirje posameznega investicijskega sklada iz prejšnjega odstavka ločeno od vrednostnih papirjev drugega investicijskega sklada in od drugih vrednostnih papirjev, ki jih hrani.

Prenos opravljanja posameznih skrbniških storitev na drugo osebo

61.a člen

(1) Skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona lahko s pogodbo pisno pooblasti banko oziroma drugo finančno organizacijo, ki ima dovoljenje pristojnega organa druge države članice oziroma tuje države za opravljanje skrbniških storitev vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma storitev hrambe vrednostnih papirjev, da za račun enega ali več investicijskih skladov za katere skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena opravlja skrbniške storitve na podlagi pogodbe iz 53. člena tega zakona, vodi račune oziroma vrši hrambo tistih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranih trgih drugih držav članic oziroma na organiziranih trgih tujih držav ter drugih vrednostnih papirjev izdajateljev drugih držav članic oziroma tujih izdajateljev, ki predstavljajo naložbe posameznega investicijskega sklada.

Za pogodbo iz prejšnjega stavka tega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 61. člena tega zakona.

(2) Skrbnik lahko da pisno pooblastilo iz prejšnjega odstavka tega člena le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona:

– pred sklenitvijo pogodbe iz prejšnjega odstavka tega člena pridobi pisno soglasje družbe za upravljanje, s katero je sklenil pogodbo iz 53. člena tega zakona, in

– ni sam član sistema izravnave in izpolnitev obveznosti, nastalih na podlagi poslov z vrednostnimi papirji iz prvega odstavka tega člena ter vodenja registra teh vrednostnih papirjev, katerega član je sicer banka oziroma druga finančna organizacija iz prvega odstavka tega člena, in

– o nameravanem opravljanju skrbniških storitev na način iz prvega odstavka tega člena in podrobnejšem načinu opravljanja teh storitev obvesti Agencijo, z vsebino in v rokih, ki jih določi Agencija, in ji predloži fotokopijo pogodbe iz prejšnjega odstavka tega člena in pisno soglasje družbe za upravljanje k tej pogodbi, in

– lahko kljub opravljanju skrbniških storitev na način iz prvega odstavka tega člena deluje v najboljšem interesu vlagateljev v investicijske sklade katerih skrbnik je, in

– z opravljanjem skrbniških storitev na način iz prvega odstavka tega člena poveča učinkovitost opravljanja skrbniških storitev za investicijske sklade in to učinkovitost lahko v vsakem trenutku utemelji, in

– lahko v vsakem trenutku poda banki oziroma drugi finančni organizaciji, katero je pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov skladno z določbami prejšnjega odstavka tega člena, nadaljnja navodila glede opravljanja teh storitev ter lahko v vsakem trenutku preklic dano pooblastilo, pri čemer preklic pooblastila stopi v veljavo takoj, če skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona presodi, da je to potrebno zaradi zaščite interesov vlagateljev v posamezni investicijski sklad, in

– lahko v vsakem trenutku od banke oziroma druge finančne organizacije, katero je pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov skladno z določbami prejšnjega odstavka tega člena, pridobi vse podatke in dokumentacijo potrebno za nemoteno opravljanje skrbniških storitev in da ima vedno pregled nad izvajanjem posameznih skrbniških storitev, in

2. da se z opravljanjem posameznih skrbniških storitev na način iz prejšnjega odstavka:

– ne zmanjša možnost opravljanja skrbniških storitev oziroma nalog skrbnika iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona, za posamezen investicijski sklad, in

– ne zmanjša možnost izpolnjevanja navodil družbe za upravljanje in drugih pogodbenih obveznosti skrbnika po drugem odstavku 53. člena tega zakona, in

– ne zmanjša učinkovitost in možnost nadzora Agencije in Banke Slovenije nad skrbnikom po 56. členu tega zakona, in

– zagotavlja najmanj enaka raven varstva investitorjev v investicijski sklad kot če bi skrbniško storitev neposredno opravljal skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona, in

3. da banka oziroma druga finančna organizacija, katero je skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov na način iz prejšnjega odstavka tega člena:

– hrani oziroma vodi stanja vrednostnih papirjev in njihov promet za posamezen investicijski sklad tako, da skrbnik ali družba za upravljanje lahko kadarkoli preverita stanje in promet z vrednostnimi papirji posameznega investicijskega sklada, in

– ne opravlja za te investicijske sklade storitev upravljanja njihovega premoženja, in

4. da je banka oziroma druga finančna organizacija, katero je skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov na način iz prejšnjega odstavka tega člena, predmet nadzora pristojnega organa države članice oziroma tuje države s katero Agencija izmenjuje podatke in informacije na podlagi vzajemnosti in da je zagotovljeno sodelovanje med tem organom in Agencijo, in

5. da interes banke oziroma druge finančne organizacije, katero je skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov na način iz prejšnjega odstavka ni in ne bo v konfliktu z interesi vlagateljev v posamezen investicijski sklad, za katerega po pooblastilu opravlja skrbniške storitve, in

6. da prospekt investicijskega sklada vsebuje podatke o banki oziroma drugi finančni organizaciji, katero je skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov na način iz prejšnjega odstavka tega člena za račun tega investicijskega sklada.

(3) Z opravljanjem skrbniških storitev vodenja računa nematerializiranih vrednostnih papirjev oziroma hrambe vrednostnih papirjev za račun investicijskega sklada na način iz prvega odstavka tega člena ni mogoče niti omejiti niti izključiti odškodninske odgovornosti skrbnika iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona za opravljanje navedenih storitev.

(4) Če pogoji iz drugega odstavka tega člena kadarkoli niso izpolnjeni, mora skrbnik enostransko odstopiti od pogodbe iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru banka oziroma druga finančna institucija, katero je skrbnik iz četrtega odstavka 4. člena tega zakona pooblastil za opravljanje skrbniških storitev hrambe oziroma vodenja računov vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov investicijskega sklada, ni upravičena do nadomestila zaradi odstopa od pogodbe, ki bi se izplačal v breme premoženja investicijskega sklada.

Ločitev drugega premoženja

62. člen

(1) Družba za upravljanje mora v zvezi z naložbami vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe v bančne denarne depozite skleniti pogodbo z banko v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi za naložbe vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe v druge oblike likvidnih finančnih naložb, ki niso vrednostni papirji.

Poseben denarni račun

63. člen

(1) Družba za upravljanje mora za vsak investicijski sklad, ki ga upravlja, odpreti poseben denarni račun, prek katerega se opravljajo denarna izplačila in sprejemajo denarna vplačila v zvezi s posli, ki jih je družba za upravljanje sklenila za račun posameznega investicijskega sklada.

(2) V kolikor je skrbnik investicijskega sklada banka skrbnica, družba ki upravlja ta investicijski sklad odpre poseben denarni račun investicijskega sklada pri tej banki skrbnici.

(3) V kolikor je skrbnik investicijskega sklada institucija iz 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona, družba za upravljanje odpre poseben denarni račun investicijskega sklada pri banki, ki je po ZBan pooblaščen za opravljanje plačilnega prometa.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena družba za upravljanje posreduje nalog za izplačilo v breme denarnega računa investicijskega sklada skrbniku tega sklada, ta pa nalog posreduje banki, pri kateri ima investicijski sklad odprt denarni račun.

(5) Banka iz prejšnjega odstavka tega člena pri kateri ima investicijski sklad odprt denarni račun ne sme izvršiti na-

loga za izplačilo v breme posebnega denarnega računa investicijskega sklada, če ji ta nalog posreduje namesto skrbnika družba za upravljanje, ki upravlja ta investicijski sklad.

(6) Na poseben denarni račun vzajemnega sklada iz prvega odstavka tega člena se sprejemajo tudi vplačila investicijskih kuponov in iz tega računa opravljajo izplačila odkupljenih investicijskih kuponov.

(7) Na poseben denarni račun investicijske družbe iz prvega odstavka tega člena se sprejemajo tudi vplačila delnic investicijske družbe na podlagi prve prodaje teh delnic ob izdaji.

(8) Banka skrbnica ne sme izvršiti naloga družbe za upravljanje za izplačilo v breme posebnega denarnega računa, če bi bilo tako izplačilo v nasprotju s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe.

(9) Skrbnik, ki je institucija iz 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona, ne sme posredovati naloga družbe za upravljanje za izplačilo v breme posebnega denarnega računa investicijskega sklada banki, ki za ta investicijski sklad opravlja plačilni promet, če bi bilo tako izplačilo v nasprotju s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe.

4.3. NALOŽBE INVESTICIJSKIH SKLADOV

Vrste dovoljenih naložb

64. člen

(1) Premoženje investicijskih skladov lahko predstavlja samo naslednje vrste naložb:

1. tržni vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, ki so sprejeti ali s katerimi se trguje na organiziranem trgu opredeljenem v 9. členu ZTVP-1 in prvem odstavku 183. člena ZTVP-1 in ki zadostuje pogojem iz petega odstavka tega člena, in/ali;

2. tržni vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, s katerimi se trguje na drugem organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji ali v državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD, ki redno deluje in je priznan ter odprt za javnost, in/ali

3. tržni vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev tuje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) če pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada v naložbeni politiki določi nalaganje v vrednostne papirje, s katerimi se trguje na tem organiziranem trgu vrednostnih papirjev tuje države, in

b) če je ta organizirani trg vrednostnih papirjev tuje države uvrščen na seznam iz petega odstavka tega člena; in/ali

4. vrednostni papirji, ki jih pridobi družba za upravljanje za račun investicijskega sklada v postopku njihove prve prodaje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) če je v prospektu, na podlagi katerega se opravlja prva prodaja teh vrednostnih papirjev določeno, da bo izdajatelj zahteval uvrstitev teh vrednostnih papirjev v trgovanje na organiziran trg vrednostnih papirjev iz podtočke c) te točke,

b) če pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada v naložbeni politiki določi nalaganje v vrednostne papirje, s katerimi se trguje na tem organiziranem trgu vrednostnih papirjev,

c) če izbira organiziranega trga iz seznama, opredeljenega v prvem odstavku 183. člena ZTVP-1 oziroma opredeljenega petem odstavku tega člena, odobri pristojen organ,

č) če so ti vrednostni papirji uvrščeni v trgovanje na organiziran trg vrednostnih papirjev iz podtočke c) te točke v enem letu po njihovi izdaji; in/ali

5. enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov iz 9. oziroma 10. člena tega zakona, če so izpolnjeni sledeči pogoji:

a) da ima družba za upravljanje investicijskega sklada, katerega enote premoženje oziroma delnice so predmet naložb, dovoljenje pristojnih organov oblasti za upravljanje tega sklada,

b) da je upravljanje in poslovanje tega investicijskega sklada predmet nadzora, ki se smatra s strani pristojnih nadzornih institucij za kvalitativno in vsebinsko enakovrednega nadzoru, ki ga določa ta zakon in ZTVP-1, ter je zagotovljeno zadostno sodelovanje med nadzornimi institucijami,

c) da je raven zaščite vlagateljev v te investicijske sklade enaka ravni zaščite vlagateljev, ki jo določa ta zakon in ZTVP-1, ter zlasti da so pravila glede izposojanja, posojanja, prodaje prenosljivih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga brez kritja ter o odsvojitvi sredstev investicijskega sklada, enaka zahtevam tega zakona,

č) da je poslovanje teh investicijskih skladov predmet poročanja v polletnih in letnih poročilih iz katerih so razvidna sredstva, obveznosti in prihodki iz poslovanja investicijskega sklada v poročevalskem obdobju ter predmet obveščanja javnosti,

d) da je lahko največ 10 odstotkov sredstev investicijskega sklada ali investicijskega sklada, katerega enote oziroma delnice želi ta investicijski sklad pridobiti, skupaj vloženih v enote oziroma delnice investicijskih skladov,

e) če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe v naložbeni politiki določajo nalaganje v to vrsto naložb,

f) druge pogoje, določene v predpisu iz 77. člena tega zakona; in/ali

6. denarni depoziti pri kreditnih ustanovah, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma kreditno institucijo države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma države članice OECD oziroma kreditno institucijo tuje države, veljajo najmanj enako stroga pravila o obvladovanju tveganj in pravila o skrbnosti poslovanja ter varnosti deponentov, kot so določena v ZBan,

b) da gre za depozite na vpogled ali na odpoklic ali za vezane depozite, pri katerih iz pogodbe o deponiranju sredstev izhaja pravica do dviga pred zapadlostjo, in da zapadejo v največ 12 mesecih,

c) da depoziti investicijskega sklada glede vsebine pravic in jamstev izpolnjujejo pogoje, določene v predpisu iz 77. člena tega zakona, in

č) če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe v naložbeni politiki določi nalaganje v bančne denarne depozite, in/ali

7. izvedeni finančni instrumenti opredeljeni v ZTVP-1 ter tem instrumentom enakovredni instrumenti, katerih poravnava se vrši z denarnim plačilom, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da njihov temelj sestavljajo finančni instrumenti iz tega odstavka, finančni indeksi, obrestne mere, devizni tečaji ali tuje valute,

b) če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe v naložbeni politiki določi nalaganje v posamezne vrste izvedenih finančnih instrumentov,

c) če izvedeni finančni instrumenti glede vsebine pravic in obveznosti ter drugih lastnosti izpolnjujejo pogoje, določene v predpisu iz 77. člena tega zakona,

č) če se z izvedenimi finančnimi instrumenti trguje na organiziranem trgu, navedenem v 1., 2. ali 3. točki tega odstavka in/ali preko trga institucionalnih vlagateljev, ki je uvrščen na seznam iz petega odstavka tega člena oziroma na seznam iz 4. točke prvega odstavka 77. člena tega zakona;

d) če so nasprotno stranke v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti sklenjenimi na trgu institucionalnih vlagateljev, institucije, katerih poslovanje je predmet nadzora in ki spadajo v eno od kategorij institucionalnih vlagateljev, ki jih določi Agencija,

e) če lahko investicijski sklad izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na trgu institucionalnih vlagateljev, kadarkoli po poštenu vrednosti proda, odproda ali drugače unovči, zapre oziroma izravna stanje izvedenih finančnih instrumentov ali nevtralizira izpostavljenost ki izhaja iz tega instrumenta, z ravno nasprotno izravnalno transakcijo; in/ali

8. instrumenti denarnega trga, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, oziroma s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da so ti instrumenti likvidni in imajo vrednost, ki se jo da kadarkoli natančno določiti, in

b) da za posameznega izdajatelja ali izdajo teh instrumentov veljajo najmanj enako stroga pravila o obvladovanju tveganj ter pravila varnega in skrbnega poslovanja kot so določena v ZBan oziroma ZTVP-1 in;

c) da jih je izdala ali zanje jamči Republika Slovenija ali lokalna, regionalna skupnost v Republiki Sloveniji, država podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma država članica OECD ali lokalna, regionalna skupnost države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma države članice OECD oziroma Banka Slovenija ali centralna banka države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma države članice OECD ali Evropska centralna banka, Evropska unija, Evropska investicijska banka oziroma v primeru zvezne države, države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma države članice OECD te zveze ali druga mednarodna finančna organizacija, ki jih pripada ena ali več držav podpisnic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma držav članic OECD, ali tuja država, ali

č) da jih je izdala gospodarska družba, s prejšnjimi izdajami vrednostnih papirjev katere se že trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji ali na organiziranem trgu iz 1., 2. oziroma 3. točke tega odstavka; ali

d) da jih je izdala oziroma zanje jamči ustanova oziroma oseba javnega prava, katere poslovanje je predmet nadzora, ki se izvaja po kriterijih opredeljenih v zakonih Republike Slovenije ali zakonih Evropske unije; ali

e) da jih je izdala oziroma zanje jamči ustanova oziroma oseba javnega prava, za katero veljajo pravila o obvladovanju tveganj in pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki jih pristojni organi oblasti smatrajo za najmanj tako stroga kot so pravila nadzora, določena v zakonih Republike Slovenija ali zakonih Evropske unije; ali

f) da jih je izdala banka ali druga oseba, ki spada v eno od kategorij oseb, ki jih določi Agencija, pod pogoji, da naložbe v takšne instrumente zagotavljajo takšen nivo zaščite vlagateljev, ki je enakovreden varstvu iz prejšnjih podtočk, in da je izdajatelj:

g) pravna oseba, katere osnovni kapital in rezerve skupaj znašajo najmanj 2.230.000.000 tolarjev, in ki objavlja ter predstavlja letna poslovna poročila na način in z vsebino, kot je določena v posameznih področnih zakonih in iz njih izvedenih predpisov ter v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi in zakonom o gospodarskih družbah ter v skladu z drugimi zakoni in podzakonskimi predpisi, ki urejajo to področje, ali

h) oseba, ki je skupaj z drugimi osebami povezana v skupino in katere naloga je financiranje teh oseb oziroma podjetij in skupini, pri čemer je vsaj eno podjetje v skupini delniška družba, katere delnice so sprejete na organizirani trg; ali

i) oseba, katere edina dejavnost je financiranje instrumentov listinjenja, katerih koristi izhajajo iz večje likvidnosti bank,

j) če pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada v naložbeni politiki določi nalaganje v to vrsto instrumentov denarnega trga.

(2) Investicijski sklad ima lahko poleg naložb iz prvega odstavka tega člena tudi dodatna likvidna sredstva. Vrsto in

obseg dovoljenih dodatnih likvidnih sredstev predpiše Agencija.

(3) Poleg naložb iz prvega odstavka tega člena ima lahko vzajemni sklad največ 10 odstotkov, investicijska družba pa največ 20 odstotkov svojih sredstev vloženih tudi v druge prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga.

(4) Investicijski sklad ne sme imeti naložb v plemenitih kovinah oziroma v certifikatih, ki predstavljajo plemenite kovine.

(5) Agencija s predpisom iz 77. člena tega zakona zaradi podrobnejše opredelitve lastnosti dovoljenih vrst naložb po prvem odstavku tega člena določi seznam organiziranih trgov tržnih vrednostnih papirjev tujih držav, trgov instrumentov denarnega trga tujih držav ter trgov izvedenih finančnih instrumentov tujih držav. Pri tem mora ustrezno upoštevati pravila za uvrstitev tržnih vrednostnih papirjev, instrumentov denarnega trga in izvedenih finančnih instrumentov na te trge, pravila trgovanja na teh trgih in pravila izpolnitve obveznosti iz poslov, sklenjenih na teh trgih, tako da ta pravila zagotavljajo enako raven varnosti kot naložbe v tržne vrednostne papirje, instrumente denarnega trga oziroma izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na organiziranih trgih v Republiki Sloveniji oziroma v državah članicah.

Tehnike in orodja obvladovanja tveganj investicijskega sklada

65. člen

(1) Družba za upravljanje za posamezen investicijski sklad določi in izvaja ukrepe za obvladovanje tveganj, določene s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi, in druge ukrepe, ki so glede na naravo in vrsto tveganj potrebni za obvladovanje teh tveganj.

(2) Družba za upravljanje mora pri upravljanju z naložbami posameznega investicijskega sklada uporabljati tehnike in orodja namenjena upravljanju s tveganji oziroma obvladovanju tveganj, ki v vsakem času omogočajo nadzor in merjenje:

1. tveganj, ki izhajajo iz posameznih izpostavljenosti investicijskega sklada, in

2. vpliva teh tveganj, k celotni tveganosti naložb investicijskega sklada.

(3) Družba za upravljanje mora za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje tveganj, ki so povezana z naložbami investicijskega sklada, zlasti pa z naložbami v izvedene finančne instrumente, na podlagi smiselne uporabe pravil iz 3. točke prvega odstavka 77. člena tega zakona, izdelati načrt, v katerem določi:

1. postopke oziroma metode za ugotavljanje in merjenje tveganj,

2. ukrepe za obvladovanje tveganj in postopke za izvajanje teh ukrepov,

3. postopke za spremljanje izvajanja ukrepov za obvladovanje tveganj.

(4) Ukrepi za obvladovanje tveganj in postopki za izvajanje in spremljanje izvajanja teh ukrepov morajo biti v načrtu iz tretjega odstavka tega člena določeni za vsako od posameznih vrst tveganj, ki jim je investicijski sklad izpostavljen pri posameznih vrstah naložb, zlasti pa pri naložbah v posamezne vrste v izvedenih finančnih instrumentov, in za tveganja, ki jim je investicijski sklad izpostavljen pri vseh naložbah v izvedene finančne instrumente skupaj in pri vseh naložbah investicijskega sklada skupaj.

(5) V načrtu iz tretjega odstavka se podrobneje opredeli tudi vrsto izvedenih instrumentov, z njimi povezana tveganja, količinske omejitve in metode, izbrane za merjenje in oceno tveganj povezanih s transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti, izvršenimi za račun posameznega investicijskega sklada.

(6) Družba za upravljanje mora za vsak posamezen investicijski sklad, ki ga upravlja, Agenciji redno poročati po-

datke iz načrta opredeljenega v tretjem in petem odstavku, na način, v rokih in z vsebino, ki jo podrobneje predpiše Agencija.

(7) Družba za upravljanje mora za posamezen investicijski sklad, ki ga upravlja, zagotoviti natančno in neodvisno oceno vrednosti po posameznih vrstah finančnih instrumentov iz prvega odstavka 64. člena tega zakona.

Naložbene tehnike in orodja upravljanja z naložbami investicijskega sklada

66. člen

(1) Agencija lahko družbi za upravljanje izda soglasje, da za namene učinkovitega upravljanja z naložbami določenega investicijskega sklada dejansko uporabi naložbene tehnike in orodja povezana s tržnimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga, in sicer pod pogoji in v okviru omejitev, ki jih Agencija določi v pravilih iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona. Kadar se te aktivnosti nanašajo na uporabo izvedenih finančnih instrumentov morajo biti ti pogoji in omejitve usklajeni z določbami tega zakona.

(2) O soglasju iz prvega odstavka tega člena odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za oblikovanje vzajemnega sklada oziroma o dovoljenju za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada oziroma hkrati z odločitvijo o dovoljenju za ustanovitev investicijske družbe oziroma o dovoljenju za spremembo statuta investicijske družbe.

(3) Aktivnosti iz prvega odstavka ne smejo povzročiti oddaljitve investicijskega sklada od njegovih naložbenih ciljev, kot so opredeljeni v pravilih upravljanja oziroma statutu investicijskega sklada ali v prospektu investicijskega sklada.

Izpostavljenost investicijskega sklada v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti

67. člen

(1) Družba za upravljanje mora v zvezi z vsako naložbo investicijskega sklada v izvedene finančne instrumente zagotoviti, da celotna izpostavljenost investicijskega sklada, ki se nanaša na naložbe v izvedene finančne instrumente, ne bo presegala celotne čiste vrednosti sredstev tega investicijskega sklada in bodo ta sredstva tako po vrsti kot tudi po vrednosti v celotnem obdobju zagotavlja zadostno kritje za morebitne obveznosti, ki nastanejo za račun investicijskega sklada na podlagi takih naložb.

(2) Pri izračunu celotne izpostavljenosti se upošteva sedanja vrednost sredstev, na katere se izvedeni finančni instrumenti glasijo in na podlagi katerih so izdani, tveganje izpostavljenosti do posamezne osebe, bodoča tržna gibanja in razpoložljivi čas za izravnavo izpostavljenosti (bilančne) postavke sredstev.

(3) Investicijski sklad lahko vlaga v izvedene finančne instrumente kot del svoje naložbene politike, in v okviru omejitev opredeljenih v enajstem odstavku 68. člena, pri čemer mora zagotoviti, da njegova izpostavljenost do postavk, iz katerih so finančni instrumenti izvedeni, skupno ne presega naložbenih omejitev opredeljenih v prvem do vključno dvanajstem odstavku 68. člena in v prvem ter tretjem odstavku 69. člena tega zakona.

(4) Agencija lahko predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati posamezen investicijski sklad za pridobitev soglasja, da v primeru, ko vlaga v izvedene finančne instrumente na indeksni osnovi, teh naložb ni potrebno vključevati v izračunavanje deležev naložb opredeljenih v prvem do vključno dvanajstem odstavku 68. člena in v prvem ter tretjem odstavku 69. člena tega zakona.

(5) Dokler Agencija ne predpiše pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena se šteje, da mora investicijski sklad takšne naložbe upoštevati v izračun deležev naložb opredeljenih v prvem do vključno dvanajstem odstavku 68. člena in v prvem ter tretjem odstavku 69. člena tega zakona.

(6) Investicijski sklad v svojih pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu navede ali se izvedeni finančni instrumenti na indeksni osnovi vključujejo v izračun deležev naložb ali ne.

(7) Kadar so izvedeni finančni instrumenti neločljivi od tržnih vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga, na osnovi katerih so izdani, mora družba za upravljanje, pri usklajevanju investicijskega sklada z zahtevami 65., 66. in 67. člena tega zakona, upoštevati tudi te vrednostne papirje oziroma instrumente.

(8) Agencija mora Evropski komisiji dostaviti popolne in celovite informacije o zakonodaji, ki se nanaša na uporabljene metode za izračun izpostavljenosti tveganjem iz prvega odstavka tega člena, vključno z izpostavljenostjo posamezni osebi v transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti izvršenimi na trgu institucionalnih vlagateljev, in vse spremembe, ki se na te informacije nanašajo, najkasneje do 13. 2. 2004. Komisija bo posredovala te informacije drugim državam članicam.

Največja dopustna izpostavljenost do posamezne osebe

68. člen

(1) Celotna izpostavljenost investicijskega sklada do posamezne osebe je vsota vrednosti vseh naložb investicijskega sklada v vrednostne papirje, instrumente denarnega trga in izvedene finančne instrumente iz 64. člena tega zakona, katerih izdajatelj je ta oseba oziroma za katere jamči ta oseba, ter drugih terjatev investicijskega sklada do te osebe, ki ne izvirajo iz vrednostnih papirjev.

(2) Pri izračunu izpostavljenosti investicijskega sklada se za posamezno osebo štejeta tudi dve ali več oseb, ki so med seboj povezane tako, da za investicijski sklad predstavljajo eno samo tveganje. Med te štejemo tudi dve ali več oseb povezanih v skupino, ki morajo pripraviti konsolidiran sklep s konsolidiranimi izkazi poslovanja v skladu z zakonom o gospodarskih družbah in s slovenskimi računovodskimi standardi oziroma v skladu s priznanimi mednarodnimi računovodskimi standardi.

(3) Vzajemni sklad ima lahko največ 5 odstotkov sredstev, investicijska družba pa največ 10 odstotkov sredstev vloženih v vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona, izdane s strani posameznega izdajatelja.

(4) Investicijski sklad ne sme imeti več kot 20 odstotkov svojih sredstev vloženih v depozite pri posamezni kreditni ustanovi.

(5) Izpostavljenost investicijskega sklada do posamezne osebe pri transakcijah sklenjenih na trgu institucionalnih vlagateljev, z izvedenimi finančnimi instrumenti ne sme presegati:

1. 10 odstotkov sredstev investicijskega sklada, če je ta oseba kreditna institucija iz 6. točke prvega odstavka 64. člena, ali

2. 5 odstotkov sredstev investicijskega sklada v drugih primerih.

(6) Ne glede na omejitve iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena lahko, pod pogojem, da pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada določajo tako naložbeno politiko:

1. vzajemni sklad vlaga do največ 10 odstotkov svojih sredstev, investicijska družba pa do največ 20 odstotkov svojih sredstev v vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga posameznega izdajatelja,

2. investicijski sklad vlaga do največ 10 odstotkov svojih sredstev v izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na trgu institucionalnih vlagateljev, v primeru ko oseba, ki ji je investicijski sklad pri transakcijah s temi izvedenimi finančnimi instrumenti izpostavljen, ni kreditna institucija.

(7) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena morajo pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada do-

ločiti tudi v zvezi s katerimi vrstami naložb je investicijskemu skladu dovoljeno prekoračiti omejitev iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena.

(8) V kolikor vzajemni sklad, skladno z določbami šestega odstavka tega člena, vlaga več kot 5 odstotkov svojih sredstev, investicijska družba pa več kot 10 odstotkov svojih sredstev v vrednostne papirje in instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona, ki so izdani s strani posameznih izdajateljev, skupna vrednost takšnih naložb ne sme presegati 40 odstotkov vseh sredstev investicijskega sklada.

(9) Omejitev iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na tržne vrednostne papirje in instrumente denarnega trga iz prvega in tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

40 odstotna omejitev se tudi ne nanaša na depozite in transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti sklenjene na trgu institucionalnih vlagateljev, ki jih sklene družba za upravljanje za račun investicijskega sklada s finančnimi institucijami, ki so predmet nadzora.

(10) Ne glede na posamezne omejitve iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena, vzajemni sklad ne sme biti izpostavljen do posamezne osebe oziroma imeti več kot 20 odstotkov svojih sredstev, investicijska družba pa ne več kot 30 odstotkov svojih sredstev naloženih v kombinacije naslednjih oblik naložb:

1. vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga iz 64. člena tega zakona, izdanih s strani posamezne osebe,

2. depozitov pri tej posamezni osebi, in/ali,

3. izpostavljenosti, ki izhajajo oziroma nastajajo pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti, sklenjenimi na trgu institucionalnih vlagateljev in ki jih investicijski sklad sklepa s to posamezno osebo.

(11) Omejitve iz tretjega do vključno desetega odstavka tega člena in omejitve iz prvega, tretjega in petega odstavka 69. člena tega zakona se ne morejo kombinirati, zato naložbe investicijskega sklada v vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona, izdane s strani posamezne osebe ali v depozite oziroma izvedene finančne instrumente kreirane s strani te posamezne osebe, ki se vršijo v skladu s prvim do desetim odstavkom tega člena ter prvim, tretjim in petim odstavkom 69. člena ne smejo skupaj preseči 35 odstotkov sredstev vzajemnega sklada oziroma 45 odstotkov sredstev investicijske družbe.

(12) Agencija lahko izda soglasje posameznemu investicijskemu skladu, da vloži skupaj do 20 odstotkov vrednosti sredstev v vrednostne papirje in instrumente denarnega trga različnih izdajateljev povezanih v skupino iz drugega odstavka tega člena.

(13) Ne glede na omejitve določene v 70. členu, lahko Agencija posameznemu investicijskemu skladu, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega delniškega indeksa ali indeksa dolžniških vrednostnih papirjev, izda soglasje, da lahko ne glede na omejitve iz tretjega do enajstega odstavka tega člena ter ne glede na omejitve iz tretjega do petega odstavka 69. člena tega zakona, vlaga največ do 20 odstotkov vrednosti sredstev v delnice in/ali dolžniške vrednostne papirje izdane s strani posamezne osebe.

(14) Agencija izda navedeno soglasje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. takšen cilj naložbene politike in indeks vrednostnih papirjev, ki se ga posnema, morata biti izrecno navedena v pravilih upravljanja oziroma statutu investicijskega sklada,

2. indeks vrednostnih papirjev, ki se ga posnema mora biti priznan s strani Agencije, ki upošteva naslednje kriterije:

a) zadostno razpršenost sestave indeksa,

b) indeks mora biti zadosti reprezentativen in mora biti odraz trga na katerega se nanaša,

c) indeks se objavlja na primeren način,

3. druge pogoje, ki jih določi Agencija.

(15) Agencija lahko družbi za upravljanje, za posamezen investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega delniškega indeksa ali indeksa dolžniških vrednostnih papirjev, izda soglasje, da lahko navedeni investicijski sklad ne glede na 20 odstotno omejitve iz 13. odstavka tega člena, vlaga največ do 35 odstotkov vrednosti sredstev v delnice in/ali dolžniške vrednostne papirje izdane s strani posamezne osebe, če družba za upravljanje dokaže, da je to primerno zaradi izrednih razmer na trgu, zlasti na organiziranih trgih, kjer visoko prevladujejo določeni tržni vrednostni papirji ali instrumenti denarnega trga. Nalaganje sredstev do navedene omejitve se dovoljuje le za posameznega izdajatelja.

(16) Agencija izda soglasje iz dvanajstega, trinajstega, štirinajstega ali petnajstega odstavka tega člena hkrati z odločitvijo o dovoljenju za oblikovanje vzajemnega sklada oziroma o dovoljenju za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada oziroma hkrati z odločitvijo o dovoljenju za ustanovitev investicijske družbe oziroma o dovoljenju za spremembo statuta investicijske družbe.

Največja dopustna izpostavljenost do določenih oseb

69. člen

(1) Ne glede na omejitve deležev naložb iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona ima lahko investicijski sklad največ 35 odstotkov sredstev vloženih v tržne vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga posameznega izdajatelja, če je izdajatelj oziroma če zanje jamči Republika Slovenija, ali njena lokalna, regionalna skupnost, posamezna država članica Evropske unije ali njena lokalna, regionalna skupnost, tuja država ali posamezna javna mednarodna organizacija, ki jih pripada ena ali več držav članic.

(2) Ne glede na določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 68. člena in prvega odstavka 69. člena lahko investicijski sklad na podlagi soglasja Agencije in v skladu z načelom razpršitve tveganja vложи do 100 odstotkov sredstev v različne tržne vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki jih izda ali zanje jamči Republika Slovenija, ali njena lokalna, regionalna skupnost, posamezna država članica Evropske unije ali njena lokalna, regionalna skupnost, tuja država ali posamezna javna mednarodna organizacija, ki ji pripada ena ali več držav članic, v primeru, če so te naložbe usklajene z naslednjimi omejitvami:

1. investicijski sklad mora imeti takšne naložbe v najmanj šestih različnih izdajah tržnih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga, in

2. vrednost takšnih naložb investicijskega sklada v posamezni izdaji tržnih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga ne sme presegati 30 odstotkov vrednosti sredstev investicijskega sklada.

(3) Ne glede na omejitve iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona ima lahko investicijski sklad največ 25% sredstev vloženih v določene vrste obveznic izdanih s strani istega izdajatelja, ki je banka s sedežem ali podružnico v Republiki Sloveniji ali v državi članici in ki je skladno s posebnim zakonom predmet posebnega javnega nadzora z namenom zaščite pravic imetnikov teh obveznic.

(4) Denarna sredstva oziroma kupnina od izdaje obveznic iz prejšnjega odstavka mora biti skladno s posebnim zakonom vložena le v premoženje, ki bo tekom celotnega obdobja do dospelosti obveznice omogočalo plačevanje obveznosti izdajatelja, nastalih na podlagi teh obveznic in ki bo v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti izdajatelja, prednostno uporabljen za poplačilo glavnice in natečenih obresti.

(5) V primeru, ko vzajemni sklad vlaga več kot 5 odstotkov svojega premoženja oziroma investicijska družba več kot 10 odstotkov svojega premoženja v obveznice iz tretjega odstavka tega člena, izdane s strani posameznih izdajateljev,

skupna vrednost takšnih naložb ne sme presegati 80 odstotkov vrednosti sredstev investicijskega sklada.

(6) Investicijski sklad lahko vlaga sredstva v okviru omejitev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. če je taka naložbena politika določena v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu investicijskega sklada, in

2. če so v pravilih upravljanja oziroma statutu ter v prospektu in promocijski literaturi investicijskega sklada izrecno navedeni izdajatelji, ki so države, organi regionalnih, lokalnih skupnosti ali javne mednarodne organizacije, v vrednostne papirje katerih namerava investicijski sklad vložiti ali je vložil več kot 35 odstotkov svojih sredstev ter delež takšnih naložb, in

3. če so v pravilih upravljanja oziroma statutu ter v prospektu in promocijski literaturi investicijskega sklada določene kategorije izdajateljev obveznic- kreditnih ustanov iz tretjega odstavka tega člena, in

4. če je Agencija izdala soglasje k taki naložbeni politiki, k pravilom upravljanja oziroma k statutu ter prospektu investicijskega sklada, in

5. če prospekt in promocijska literatura vsakega investicijskega sklada iz drugega odstavka tega člena, vsebuje vidno navedbo, ki opozarja na soglasje iz četrte točke tega odstavka.

(7) O soglasju iz četrte točke šestega odstavka tega člena odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za oblikovanje vzajemnega sklada oziroma o dovoljenju za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada oziroma hkrati z odločitvijo o dovoljenju za ustanovitev investicijske družbe oziroma o dovoljenju za spremembo statuta investicijske družbe.

(8) Agencija izda soglasje iz četrte točke šestega odstavka tega člena, če oceni, da bo raven varnosti imetnikov enot oziroma delnic investicijskega sklada najmanj enakovredna ravni varnosti, ki jo imajo imetniki enot oziroma delnic investicijskega sklada, ki nalaga sredstva v okviru omejitev o izpostavljenosti, določenih v 68. členu tega zakona.

(9) Agencija mora poslati Evropski komisiji seznam kategorij obveznic iz tretjega odstavka tega člena, skupaj s kategorijami izdajateljev, katerim je v skladu z zakonom in določbami o nadzoru iz tretjega odstavka tega člena, odobrila izdajo obveznic, ki izpolnjujejo zgoraj navedene pogoje in kriterije. Seznamu mora biti priloženo obvestilo o statusu danih jamstev. Evropska komisija bo nemudoma posredovala te informacije drugim državam članicam skupaj z mnenjem, katerega bo smatrala za primerne, in bo o teh informacijah obvestila javnost.

Prepoved pomembnejšega vpliva na upravljanje izdajatelja

70. člen

(1) Družba za upravljanje za račun vzajemnih skladov, ki jih upravlja, skupno ne sme pridobiti deleža delnic z glasovalnimi pravicami, z uresničevanjem katerih bi lahko pomembneje vplivala na upravljanje oziroma upravo izdajatelja, za račun investicijskih družb, ki jih upravlja pa skupno ne sme pridobiti deleža delnic, ki predstavljajo več kot 20 odstotkov vseh glasovalnih pravic ali udeležbe v kapitalu izdajatelja.

(2) Agencija predpiše podrobnejše kriterije in pogoje, kdaj se šteje, da lahko posamezna oseba na podlagi lastništva delnic z glasovalnimi pravicami pomembneje vpliva na upravljanje izdajatelja, pri čemer upošteva tudi zakonodajo drugih držav članic.

(3) Upošteva se določbe prvega odstavka tega člena lahko družba za upravljanje za račun posameznega investicijskega sklada, ki ga upravlja, skupno pridobi:

1. največ 10% vseh delnic posameznega izdajatelja brez glasovalne pravice,

2. takšen delež dolžniških vrednostnih papirjev posameznega izdajatelja, katerih nominalna vrednost ne presega 10 odstotkov skupne nominalne vrednosti vseh izdanih, nezapadlih dolžniških vrednostnih papirjev tega izdajatelja,

3. takšen delež instrumentov denarnega trga posameznega izdajatelja, katerih nominalna vrednost ne presega 10 odstotkov skupne nominalne vrednosti vseh izdanih, nezapadlih instrumentov denarnega trga tega izdajatelja,

4. največ 25 odstotkov enot v obtoku posameznega vzajemnega sklada iz 9. člena tega zakona.

(4) Investicijskemu skladu ni potrebno upoštevati omejitev iz druge, tretje in četrte točke prejšnjega odstavka tega člena v času pridobitve navedenih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga le v primeru, če se v tem času bruto (kosmati) znesek dolžniških vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga ali neto (čisti) znesek vrednostnih papirjev, za katere postopek izdaje, ponudbe še poteka, ne more izračunati.

(5) Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za tržne vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, katerih izdajatelj je oziroma za katere jamči Republika Slovenija ali organi regionalnih, lokalnih skupnosti Republike Slovenije, posamezna država članica ali organi njenih regionalnih, lokalnih skupnosti, tuja država s seznama iz petega odstavka 64. člena tega zakona oziroma posamezna mednarodna finančna organizacija, ki ji pripada ena ali več držav članic.

(6) Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo tudi v primerih:

1. delnic, ki jih imajo v lasti investicijski skladi in ki predstavljajo udeležbo investicijskega sklada v kapitalu družbe, ustanovljene v tuji državi, katera vlaga svoja sredstva predvsem v vrednostne papirje izdajateljev s sedežem v tej državi, če po zakonodaji te države takšna kapitalska udeležba predstavlja edini način, da lahko investicijski skladi vlagajo v vrednostne papirje izdajateljev iz te države. Navedeno odstopanje od določb prvega in tretjega odstavka tega člena velja le v primeru, če so naložbe družbe, ustanovljene v tuji državi, usklajene z omejitvami iz tretjega do vključno dvanajstega odstavka 68. člena tega zakona, z omejitvami prvega, tretjega in petega odstavka 69. člena tega zakona, z omejitvami iz 71. člena tega zakona ter z določbami iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če naložbe investicijskega sklada presegajo omejitve iz tretjega do vključno dvanajstega odstavka 68. člena, iz prvega, tretjega in petega odstavka 69. člena ter omejitve iz 71. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona, in

2. delnic, ki jih ima v lasti investicijska družba ali jih imajo v lasti investicijske družbe in ki predstavljajo udeležbo v kapitalu odvisne družbe, katere edine dejavnosti so upravljanje premoženja, storitve svetovanja ali trženje z vidika povratnega nakupa enot izključno na zahtevo in v imenu imetnikov enot, v državi, kjer je odvisna družba locirana.

Naložbe v enote oziroma delnice drugega investicijskega sklada

71. člen

(1) Investicijski sklad lahko vложи največ 10 odstotkov vrednosti sredstev v enote oziroma delnice posameznega investicijskega sklada iz 5. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona.

(2) Agencija lahko s predpisom iz 77. člena tega zakona:

1. določi delež dovoljenih naložb v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov, ki je višji od deleža iz prvega odstavka tega člena, vendar ne višji od 20 odstotkov vrednosti sredstev investicijskega sklada,

2. določi, da investicijskemu skladu, katerega poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona, po tem ko je že pridobil enote oziroma delnice drugega investicijskega sklada,

ni potrebno sredstev drugega investicijskega sklada seštevati oziroma upoštevati pri izračunavanju omejitev izpostavljenosti iz tretjega do dvanajstega odstavka 68. člena in prvega ter tretjega do petega odstavka 69. člena tega zakona,

3. določi dodatne pogoje v zvezi z naložbami v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov.

(3) Naložbe investicijskega sklada v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov, katerih poslovanje ni usklajeno z določbami Direktive o investicijskih skladih, skupaj ne smejo presegati 30 odstotkov sredstev investicijskega sklada.

(4) Kadar investicijski sklad, katerega poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona, vlaga sredstva v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja neposredno ali posredno, z delegiranjem upravljanja na tretje osebe, ista družba za upravljanje, ali katerakoli druga pravna oseba, s katero je družba za upravljanje povezana, družba za upravljanje ali pravna oseba, s katero je družba za upravljanje povezana na način iz 13. člena tega zakona, ne smeta za račun investicijskega sklada, ki vlaga svoja sredstva v takšne oblike naložb, zaračunati stroškov vpisovanja in vplačevanja ter odkupa (vstopnih in izstopnih provizij) enot oziroma delnic drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja.

(5) Sklad skladov mora:

1. imeti najmanj 90 odstotkov vrednosti sredstev naloženih skupaj v investicijskih kuponih oziroma enotah premoženja vzajemnih skladov in/ali v delnicah investicijskih družb,

2. takšen cilj naložbene politike, izrecno navesti v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu in izvlečku prospekta investicijskega sklada,

za sklad skladov veljajo tudi druge določbe tega zakona.

(6) Investicijski skladi, katerih poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona in vlagajo pretežen del svojih sredstev v druge investicijske sklade, morajo v prospektu navesti največji obseg upravljaljskih provizij, ki se jih lahko zaračuna:

1. samemu investicijskemu skladu, in

2. drugim investicijskim skladom v enote oziroma delnice katerih namerava investicijski sklad iz prejšnje točke vlagati sredstva.

(7) Letno poročilo takšnega investicijskega sklada mora vsebovati informacijo o največjem razmerju med upravljaljsko provizijo zaračunano samemu investicijskemu skladu in upravljaljsko provizijo zaračunano investicijskemu skladu, v enote oziroma delnice katerega investicijski sklad vlaga svoja sredstva.

Naložbe v izvedene finančne instrumente

72. člen

Kadar investicijski sklad v okviru naložbene politike nalaga svoja sredstva v izvedene finančne instrumente, morajo pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada in drugi dokumenti, namenjeni prodaji enot oziroma delnic investicijskega sklada vsebovati jasno opozorilo, da je:

1. naložbena politika investicijskega sklada nalaganje sredstev v izvedene finančne instrumente, in

2. naložba v enote oziroma delnice investicijskega sklada primerna samo za izkušene vlagatelje in za vlagatelje, katerih premoženjski položaj jim dopušča prevzemanje večjih naložbenih tveganj, povezanih s takimi naložbami.

Indeksne naložbe

73. člen

(1) Investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega indeksa mora:

1. imeti najmanj 90 odstotkov vrednostni sredstev v naložbah iz 64. člena tega zakona, ki sestavljajo navedeni indeks,

2. takšen cilj naložbene politike in indeks, ki se ga posnema, izrecno navesti v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu investicijskega sklada,

3. posnemati (slediti) indeks, ki je priznan s strani Agencije, pri čemer Agencija upošteva naslednje kriterije:

- a) zadostno razpršenost sestave indeksa,
- b) indeks mora biti zadosti reprezentativen in mora biti odraz trga, na katerega se nanaša,
- c) indeks sestavljajo mednarodno priznane institucije, organizacije,

č) indeks se objavlja na primeren način tako, da je dostopen širši javnosti,

d) druge pogoje, ki jih določi Agencija.

(2) Indeksni investicijski sklad mora ves čas zagotavljati, da sestava in razmerje njegovih naložb ne odstopa od sestave in razmerij indeksa, na katerega je vezan.

(3) V primeru spremembe sestave in razmerij naložb v indeksu, na katerega je vezan indeksni investicijski sklad, se mora sestava in razmerje naložb indeksnega investicijskega sklada prilagoditi v roku enega meseca od objave spremembe razmerja v indeksu.

(4) Neznatna odstopanja od razmerij v indeksu se ne upoštevajo.

(5) Za neznatna odstopanja iz prejšnjega odstavka se štejejo do +/- 5 odstotna odstopanja od razmerij v indeksu.

Investicijski sklad denarnega trga

74. člen

Investicijski sklad denarnega trga mora:

1. imeti najmanj 90 odstotkov vrednostni sredstev naloženih skupaj v instrumente denarnega trga iz 1., 2., 3. in 8. točke prvega odstavka 64. člena in denarne depozite iz 6. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona, in

2. naložbeno politiko iz prejšnje točke izrecno navedeno v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu investicijskega sklada.

Namenski investicijski sklad

75. člen

(1) Za namenski investicijski sklad se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo investicijske sklade.

(2) Namenski investicijski sklad lahko v imenu oziroma firmi opredeli svoj namen samo, če ji Agencija v postopku pridobitve dovoljenja za oblikovanje oziroma upravljanje izda soglasje k uporabi takšnega izraza.

(3) Soglasje iz prejšnjega odstavka Agencija izda, če oceni, da namenska označba odgovarja naložbeni politiki tega investicijskega sklada.

(4) Namenski investicijski sklad, ki namerava opredeliti namen osredotočenja oziroma specializiranja v naložbe določene gospodarske dejavnosti, panoge oziroma geografskega področja ipd., šele po ustanovitvi oziroma oblikovanju, mora pridobiti soglasje Agencije. Za izdajo soglasja se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za izdajo dovoljenja za oblikovanje oziroma upravljanje investicijskega sklada.

Odstop od pravil o deležih naložb

76. člen

(1) Družbi za upravljanje pri upravljanju investicijskih skladov ni potrebno upoštevati pravil o najvišjih oziroma najnižjih dovoljenih deležih posameznih vrst naložb, določenih v tem poglavju, kadar za račun investicijskega sklada, iz vrednostnih papirjev, ki so v lasti investicijskega sklada, uresničuje:

1. pravico do novih delnic, ki pripadejo delničarjem na podlagi povečanja osnovnega kapitala delniške družbe iz sredstev družbe, ali

2. prednostno pravico do vpisa novih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga.

(2) Naložbe investicijskega sklada, za katerega je družba za upravljanje v roku zadnjih 6 mesecev pridobila dovoljenje Agencije za upravljanje iz 116. člena oziroma 171. člena tega zakona, lahko odstopajo od določb tretjega do vključno petnajstega odstavka 68. člena tega zakona ter določb 69. člena do 71. člena tega zakona, vendar jih mora družba za upravljanje uskladiti z določbami navedenih členov v šestih mesecih od pridobitve dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma od vpisa ustanovitve investicijske družbe v sodni register.

(3) Kadar naložbe investicijskega sklada prekoračijo najvišje oziroma najnižje dovoljene deleže posameznih vrst naložb določene v poglavju 4.3. "Naložbe investicijskih skladov", zaradi združitve oziroma razdružitve izdajateljcev vrednostnih papirjev oziroma iz drugih vzrokov, na katere družba za upravljanje, ki upravlja investicijske sklade, nima vpliva ali so prekoračitve posledica uveljavljanja pravic iz prvega odstavka tega člena, mora družba za upravljanje:

1. o tem nemudoma obvestiti Agencijo. Obvestilu mora priložiti opis ukrepov, ki jih bo opravila zaradi uskladitve naložb investicijskega sklada z določbami navedenega poglavja, in roke, v katerih bo te ukrepe opravila,

2. slediti načelu razpršitve tveganj, sprejeti kot prednostni cilj svojih prodajnih transakcij odpravo tega stanja z upoštevanjem interesov imetnikov enot premoženja oziroma imetnikov delnic in takoj pričeti usklajevati naložbe z določbami tega zakona o dopustnih deležih naložb,

3. uskladiti naložbe v šestih mesecih po prekoračitvi omejitev v primeru prekoračitev omejitev, ki so posledica uveljavljanja pravic iz prvega odstavka tega člena ali v primerih iz drugega odstavka tega člena. V drugih primerih prekoračitve omejitev Agencija določi rok uskladitve naložb z omejitvami določenimi v poglavju 4.3. tega zakona.

(4) Naložbe pooblaščenice investicijske družbe lahko prekoračijo najvišje dovoljene deleže posameznih vrst naložb, določene v ZISDU, le v primerih združitve ali pripojitve izdajateljcev vrednostnih papirjev oziroma prenosa poslovnih deležev družb, ki tvorijo naložbe te pooblaščenice investicijske družbe, na katere družba za upravljanje, ki upravlja to pooblaščenico investicijsko družbo, nima vpliva.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena mora družba za upravljanje o prekoračitvi nemudoma obvestiti Agencijo. Obvestilu mora priložiti podroben opis razlogov za nastanek prekoračitev in jih dokumentirati.

Predpis o naložbah investicijskega sklada

77. člen

(1) Agencija predpiše podrobnejša pravila o naložbah investicijskega sklada, s tem da zlasti določi:

1. v zvezi z naložbami v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov iz 5. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona:

a) pogoje, ki jih morajo glede vsebine pravic in drugih lastnosti izpolnjevati te naložbe,

b) podrobnejše deleže naložb in pogoje iz prve do tretje točke drugega odstavka 71. člena tega zakona,

2. pogoje, ki jih morajo glede vsebine pravic in jamstev izpolnjevati bančni denarni depoziti iz 6. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona,

3. v zvezi z naložbami v izvedene finančne instrumente iz 7. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona:

a) vrsto izvedenih instrumentov in pogoje, ki jih morajo glede vsebine pravic in obveznosti ter drugih lastnosti izpolnjevati te naložbe,

b) tveganja, ki izhajajo iz posameznih vrst izvedenih finančnih instrumentov,

c) metode ugotavljanja, merjenja in obvladovanja tveganj povezanih s transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti,

č) podrobnejši način vrednotenja in vključitve posameznih aktivnih (bilančnih) postavk izvedenih finančnih instrumentov pri izračunu izpostavljenosti investicijskega sklada,

d) pogoje za uvedbo, trgovanje in poravnavo obveznosti iz trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti,

e) podrobnejša pravila zahtevanega kritja po prvem odstavku 67. člena tega zakona in način izračunavanja tega kritja ter

f) način, roke in vsebino poročanja iz šestega odstavka 65. člena tega zakona,

4. seznam organiziranih trgov vrednostnih papirjev, organiziranih trgov izvedenih finančnih instrumentov in denarnih trgov iz petega odstavka 64. člena tega zakona,

5. podrobnejša merila za upoštevanje skupine oseb iz 68. in 69. člena tega zakona pri izračunu izpostavljenosti, in podrobnejša pravila za izračun izpostavljenosti po 68. členu tega zakona.

(2) Agencija lahko, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije o lastnostih instrumentov denarnega trga in pogojih, ki jih morajo glede vsebine pravic in obveznosti ter drugih lastnosti potrebnih za varstvo vlagateljev izpolnjevati ti instrumenti, predpiše podrobnejša pravila o naložbah investicijskih skladov v instrumente denarnega trga.

(3) Agencija predpiše pravila, s katerimi določi pogoje in imetjve, v okviru katerih lahko družba za upravljanje za račun posameznega investicijskega sklada ki ga upravlja, za namene učinkovitega upravljanja z naložbami dejansko uporabi tehnike in instrumente povezane s tržnimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga.

4.4. SPLOŠNE OBVEZNOSTI INVESTICIJSKIH SKLADOV

Zadolževanje

78. člen

(1) Družba za upravljanje in skrbnik, za račun investicijskega sklada, za katerega vršita storitve upravljanja oziroma skrbništva premoženja, ne smeta najemati kreditov oziroma se zadolževati.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, lahko investicijski sklad pridobi posojilo v tuji valuti kot tehniko upravljanja s tečajnim tveganjem, če je za zavarovanje tega posojila investicijski sklad dal posojilodajalcu posojilo v enaki protivrednosti v drugi (domači) valuti.

(3) Družba za upravljanje mora za posamezen investicijski sklad voditi evidenco o naravi, ročnosti in znesku tečajnih tveganj, načinu njihovega obvladanja s pridobljenim posojilom ter znesek in pogoje teh dobljenih in z njimi povezanih danih posojil.

(4) Agencija lahko podrobneje predpiše vsebino in način vodenja evidence.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se investicijski sklad lahko zadolži do 10 odstotkov:

1. sredstev v primeru investicijske družbe, pod pogojem, da gre za zadolžitev z dospelostjo do 5 let, ali

2. vrednosti premoženja v primeru vzajemnega sklada, pod pogojem, da gre za začasno oziroma kratkoročno zadolžitev z dospelostjo do 6 mesecev;

(6) Zadolžitev investicijskih skladov je ob izpolnitvi pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena dopustna pod pogojem, da tako določajo pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada in če so pogoji zadolževanja v skladu z običajnimi tržnimi pogoji.

Poroštva in dana posojila

79. člen

(1) Ne glede na določbe 64., 65., 66. in 67. člena pa niti družba za upravljanje niti skrbnik za račun investicijskega sklada ne sme izdajati poroštev oziroma drugih oblik jamstev

tretjim osebam ter odobriti posojil, ki niso posojila iz drugega odstavka 78. člena.

(2) Pravni posli, ki so v nasprotju z določbami tega odstavka o poroštvih in jamstvih, nimajo pravnega učinka za investicijski sklad.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pa lahko investicijski sklad pridobi prenosljive vrednostne papirje, instrumente denarnega trga in druge finančne instrumente navedene v 5., 7. in 8. točki prvega odstavka 64. člena, ki še niso v celoti plačani.

Nekrite prodaje vrednostnih papirjev

80. člen

(1) Niti družba za upravljanje niti skrbnik za račun investicijskega sklada ne smeta skleniti pogodbe o prodaji in prodati tržnih vrednostnih papirjev, instrumentov denarnega trga ali drugih finančnih instrumentov iz 5., 7. in 8. točke prvega odstavka 64. člena, če investicijski sklad ob sklenitvi pogodbe oziroma prodajnega posla ni imetnik finančnih instrumentov, ki so predmet prodaje in nima zadostnega kritja na računu vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov, ki so predmet prodaje.

(2) Ravnanje v nasprotju s prepovedjo iz prejšnjega odstavka ne vpliva na veljavnost pravnega posla.

Zastava in posojanje premoženja

81. člen

(1) Premoženja investicijskega sklada ni dovoljeno zastaviti niti ga kako drugače obremeniti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme družba za upravljanje za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja, zastaviti njegovo premoženje v zavarovanje obveznosti vračila kredita iz 78. člena tega zakona, pri čemer vrednost zastavljenega premoženja, po kateri je to premoženje izkazano v bilancah investicijskega sklada, ne sme presegati omejitev iz petega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko predpiše pogoje in kriterije, pod katerimi lahko družbe za upravljanje za račun posameznih investicijskih skladov, ki jih upravljajo, posojajo iz premoženja teh investicijskih skladov vrednostne papirje oziroma finančne instrumente iz 64. člena tega zakona, nasprotni pogodbeni stranki.

(4) Dokler Agencija ne predpiše pogojev in kriterijev iz prejšnjega odstavka se šteje, da družba za upravljanje iz premoženja investicijskega sklada, ki ga upravlja, ne sme posojati vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov iz 64. člena tega zakona.

(5) Pravni posli, ki so v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena, nimajo pravnega učinka za investicijski sklad.

Odkup enot investicijskega sklada

82. člen

(1) Vzajemni sklad mora odkupiti enote svojega premoženja na zahtevo katerega koli imetnika enot premoženja.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka lahko:

1. vzajemni sklad v izjemnih primerih in če to zahtevajo posebne okoliščine (na primer: likvidnostni problemi), zaradi varstva in interesov vlagateljev v enote vzajemnega sklada, na način, pod pogoji in v primerih, določenih v pravilniku iz tretjega odstavka tega člena in v pravilih upravljanja vzajemnega sklada, začasno zaustavi odkup svojih enot,

2. Agencija v interesu imetnikov enot premoženja ali v interesu javnosti zahteva od posameznega vzajemnega sklada začasno zaustavitev odkupa enot premoženja.

(3) Agencija s pravilnikom iz 1. točke drugega odstavka tega člena podrobneje opredeli primere oziroma okoliščine, postopke in druge pogoje, ki morajo biti izpolnjeni oziroma jih

mora izpolnjevati vzajemni sklad, ki želi začasno zaustaviti odkup enot premoženja.

(4) V primerih iz 1. točke drugega odstavka tega člena mora vzajemni sklad svojo odločitev nemudoma sporočiti Agenciji in organom vseh držav članic, v katerih trži svoje enote skupaj z oceno časa trajanja zaustavitve.

(5) Agencija lahko od vzajemnega sklada zahteva dokumentacijo in podatke, ki jih potrebuje za oceno izpolnjevanja pogojev, okoliščin ter postopkovčasne zaustavitve odkupa enot premoženja v skladu s pravilnikom iz 1. točke drugega odstavka tega člena.

Izterjava terjatev

83. člen

Investicijski sklad ima lahko sredstva v obliki terjatev, ki nastajajo pri normalnem poslovanju investicijskih skladov, pri čemer mora družba za upravljanje zagotoviti, da se te terjatve izterjujejo v običajnih rokih, ki veljajo za takojšnjo (sočasno) izpolnitev obveznosti.

4.5. POSLOVNE KNJIGE IN POSLOVNA POROČILA INVESTICIJSKEGA SKLADA TER REVIDIRANJE

Poslovne knjige in poslovna poročila investicijskega sklada

84. člen

(1) Družba za upravljanje mora za vsak investicijski sklad, ki ga upravlja:

1. voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati letna in druga poročila v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi,

2. organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali investicijski sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Družba za upravljanje mora za vsak vzajemni sklad, ki ga upravlja, voditi tudi evidenco imetnikov investicijskih kuponov.

Letno in polletno poročilo investicijskega sklada

85. člen

(1) Letno poročilo investicijskega sklada je sestavljeno iz:

1. bilance stanja,
2. izkaza poslovnega izida,
3. priloge iz 3. točke prvega odstavka 89. člena tega zakona, s pojasnili k izkazu,
4. izkaza gibanja kapitala investicijske družbe oziroma izkaza gibanja vrednosti enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku,
5. strukturo naložb,
6. poslovnega poročila in
7. popolnega poročila revizorja.

(2) Za letno poročilo investicijskega sklada se uporabljajo splošna pravila o letnem poročilu velike gospodarske družbe, če ni v tem zakonu oziroma predpisu, izdanem na njegovi podlagi, drugače določeno.

(3) Pri uporabi pravil iz prejšnjega odstavka za bilanco stanja vzajemnega sklada se postavka "lastni kapital" (obveznosti do virov sredstev) in nadaljnje členitve te postavke nadomestijo s postavko "izkaz gibanja vrednosti enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku".

(4) Družba za upravljanje mora sestavljati letno poročilo investicijskega sklada za obdobje, ki je enako koledarskemu letu, za prvih šest mesecev posameznega leta pa mora sestavljati tudi polletno poročilo, ki je sestavljeno iz bilance stanja, izkaza poslovnega izida in priloge k izkazu s pojasnili.

Izračunavanje čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada

86. člen

(1) Družba za upravljanje mora izračunavati čisto vrednost premoženja investicijskega sklada na zadnji delovni dan obdobja, določenega za izračun te vrednosti v pravilih upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutu investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: obračunsko obdobje).

(2) Obračunsko obdobje za izračun čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada ne sme biti daljše od polovice meseca.

(3) Obračunsko obdobje traja od prvega do petnajstega dne v posameznem mesecu in od šestnajstega do zadnjega dne v tem mesecu, če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe ne določa krajših obračunskih obdobj.

Razdelitev čistega dobička vzajemnega sklada

87. člen

Vzajemni sklad v pravilih upravljanja in prospektu opredeli, ali bo čisti dobiček razdelil imetnikom enot oziroma investicijskih kuponov oziroma ali ga bo zadržal. Razdelitev ali zadržanje čistega dobička vzajemnega sklada se izvede v skladu s predpisom Agencije in v skladu s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

Mesečno poročilo o poslovanju investicijskega sklada

88. člen

(1) Družba za upravljanje mora Agenciji v zvezi z vsakim investicijskim skladom, ki ga upravlja, mesečno poročati:

1. o vrsti in sestavi naložb investicijskega sklada in
 2. o čisti vrednosti premoženja investicijskega sklada.
- (2) Družba za upravljanje mora Agenciji v zvezi z vsakim vzajemnim skladom, ki ga upravlja, mesečno poročati tudi:
1. o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada,
 2. o številu enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku na koncu meseca in o spremembah med mesecem.

(3) Družba za upravljanje mora Agenciji v zvezi z vsako investicijsko družbo, ki jo upravlja, mesečno poročati tudi:

1. o knjigovodski vrednosti delnice investicijske družbe,
2. o odkupih lastnih delnic investicijske družbe oziroma o vplačilu novih delnic investicijske družbe ter o drugih gibanjih kapitala investicijske družbe.

Predpis o letnih in poslovnih poročilih investicijskih skladov

89. člen

(1) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejša pravila o letnih in poslovnih poročilih investicijskih skladov, in sicer:

1. analitični kontni načrt za investicijske sklade,
2. sheme letnih in polletnih računovodskih izkazov investicijskih skladov,
3. vsebino priloge s pojasnili k letnim oziroma polletnim izkazom investicijskih skladov,
4. pravila vrednotenja postavk v računovodskih izkazih investicijskih skladov,
5. pravila za izračun čiste vrednosti premoženja investicijskih skladov.

(2) Agencija predpiše tudi:

1. podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence iz drugega odstavka 84. člena tega zakona,
2. podrobnejšo vsebino mesečnih poročil iz 88. člena tega zakona ter način in roke poročanja,
3. podrobnejšo vsebino pravil za razdelitev ali zadržanje čistega dobička oziroma prihodkov vzajemnega sklada.

Revidiranje letnega poročila

90. člen

(1) Letno poročilo investicijskega sklada mora pregledati revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje letnih poročil gospodarskih družb, če ni v tem zakonu oziroma predpisu, izdanem na njegovi podlagi, drugače določeno.

(2) Revizor pregleduje in poroča zlasti o:

1. računovodskih izkazih investicijskega sklada,
2. pravilnosti in popolnosti razkritij v prilogi k računovodskim izkazom investicijskega sklada,
3. spoštovanju pravil tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov o upravljanju investicijskih skladov,
4. pravilnosti in popolnosti obvestil in poročil Agenciji ter javnih objav informacij o poslovanju investicijskega sklada,
5. pravilnost in popolnost seznama povezanih oseb iz šestega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizijskega poročila.

(4) Agencija lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(5) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizijsko poročilo ni izdelano v skladu z drugim in četrtem odstavkom tega člena oziroma v skladu z določbami predpisa iz tretjega odstavka tega člena, Agencija zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug revizor na stroške družbe za upravljanje.

4.6. POROČANJE IN JAVNA OBJAVA INFORMACIJ O POSLOVANJU INVESTICIJSKEGA SKLADA

4.6.1. Splošno pravilo

Vsebina in način poročanja in javne objave

91. člen

(1) Družba za upravljanje mora poročati o finančnem in pravnem položaju ter o poslovanju investicijskih skladov, ki jih upravlja:

1. s predložitvijo vlagateljem in z javno objavo prospekta za javno ponudbo investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: prospekt) in izvlečka prospekta,
2. z javno objavo revidiranega letnega poročila investicijskega sklada in polletnega poročila investicijskega sklada in povzetka teh poročil,
3. z rednim javnim objavljanjem vseh poslovnih dogodkov, ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma na ceno delnic investicijske družbe,
4. z javno objavo podatkov o vrsti in sestavi naložb investicijskega sklada,
5. z javno objavo podatkov o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada oziroma o čisti vrednosti sredstev na delnico investicijske družbe oziroma o knjigovodski vrednosti in tržni ceni delnice investicijske družbe,
6. z javno objavo obvestila o prekinitvi pogodbe, sklenjene s skrbnikom in sklenitvi pogodbe z drugim skrbnikom.

(2) Kadar je v tem zakonu določeno, da mora družba za upravljanje javno objaviti določena pravna dejstva oziroma druga dejstva in okoliščine, jih mora objaviti v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, oziroma na drug ustrezen način in v rokih, ki jih predpiše Agencija, če ta zakon za posamezen primer ne določa drugačnega načina javne objave.

4.6.2. Prospekt in izvleček prospekta

Vsebina prospekta

92. člen

(1) Prospekt mora vsebovati vse informacije in podatke o finančnem in pravnem položaju investicijskega sklada, o poslovanju investicijskega sklada, o prenosljivosti investicijskega kupona in pravicah, ki izhajajo iz investicijskega kupona vzajemnega sklada oziroma iz delnice investicijske družbe, o tveganjih povezanih z naložbeno politiko investicijskega sklada in druge podatke, ki so potrebni, da vlagatelj na njihovi podlagi oceni primernost in ustreznost naložbe v investicijske kupone vzajemnega sklada oziroma delnice investicijske družbe.

(2) Prospekt investicijskega sklada, ki je usklajen z določbami tega zakona, mora navajati vrste naložb za katere Agencija investicijskemu skladu izdaja soglasje za vlaganje sredstev. Navesti mora tudi ali ima investicijski sklad dovoljenje za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti; v tem primeru mora prospekt vsebovati izrecno izjavo, iz katere bo razvidno ali se ti posli lahko izvajajo za namene zavarovanja pred tveganji ali s ciljem doseči naložbene cilje, ter verjetne posledice uporabe izvedenih finančnih instrumentov za upravljanje s tveganji.

(3) Kadar investicijski sklad nalaga sredstva predvsem v katerokoli vrsto naložb opredeljenih v 64. členu, ki niso tržni vrednostni papirji ali instrumenti denarnega trga ali vrednostni papirji, s katerimi se sledi delniškemu indeksu ali indeksu dolžniških vrednostnih papirjev v skladu s trinajstim, štirinajstim in petnajstim odstavkom 68. člena, mora prospekt tega investicijskega sklada in kjer je potrebno tudi vsa promocijska literatura vključevati izrecno izjavo o takšni naložbeni politiki investicijskega sklada.

(4) Kadar čista vrednost sredstev investicijskega sklada, ki posluje v skladu s tem zakonom, zaradi sestave naložb ali zaradi uporabljenih tehnik upravljanja s premoženjem investicijskega sklada, zelo niha, mora prospekt investicijskega sklada in kjer je potrebno tudi vsa promocijska literatura, vključevati izrecno izjavo o teh lastnostih sredstev investicijskega sklada.

(5) Na zahtevo vlagateljev, mora investicijska družba oziroma družba za upravljanje zagotoviti tudi dodatne informacije glede omejitev naložb, o izbranih metodah, ki se uporabljajo pri upravljanju s tveganji investicijskega sklada in o tekočih spremembah glede tveganj in donosnosti po glavnih vrstah finančnih instrumentov.

(6) Prospekt mora bodisi kot sestavni del besedila prospekta bodisi kot posebno prilogo obsegati pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, ni potrebno statuta investicijske družbe oziroma pravil upravljanja vzajemnega sklada, vključiti v besedilo prospekta ali priložiti prospektu kot posebno prilogo v primeru, če so vlagatelji v investicijski sklad obveščeni, da se jim na njihovo zahtevo statut oziroma pravila upravljanja pošljejo ali če so obveščeni, da so jim brezplačno na razpolago na mestih, kjer se prodajajo enot premoženja oziroma delnice investicijskega sklada.

(8) Prospekt mora kot sestavni del besedila na vidnem mestu natančno navesti pravne in fizične osebe (ime, priimek in prebivališče fizične osebe oziroma firmo in sedež pravne osebe), ki so povezane z družbo za upravljanje investicijskega sklada, vrednostni obseg naložb sredstev investicijskega sklada v posamezne pravne osebe, ki so povezane osebe z družbo za upravljanje in razloge za takšne naložbe.

(9) Prospekt mora kot sestavni del besedila na vidnem mestu navesti:

1. osebe, na katere je družba za upravljanje prenesla storitve upravljanja premoženja vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe, in

2. osebe, na katere je družba za upravljanje prenesla opravljanje drugih storitev upravljanja vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe.

Družba za upravljanje mora pri navedbi oseb iz 1. oziroma 2. točke tega odstavka navesti tudi ali gre za osebo povezano z družbo za upravljanje ter vrsto storitve, ki jo je prenesla na to osebo.

Vsebina izvlečka prospekta

93. člen

(1) Izvleček prospekta mora vsebovati povzetek pomembnejših podatkov iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, med katere šteje tudi podatek o prenosljivosti investicijskega kupona, podatke iz osmega in devetega odstavka 92. člena tega zakona in opozorilo vlagateljem o pravici zahtevati izročitev prospekta po 99. členu tega zakona.

(2) Besedilo izvlečka prospekta mora biti enopomensko oblikovano, pregledno razčlenjeno in sestavljeno tako, da je razumljivo povprečnemu vlagatelju.

(3) Poleg vsebine iz prvega odstavka tega člena mora izvleček prospekta vsebovati tudi druge podatke, katerih vsebino predpiše Agencija.

Skupna pravila o prospektu in izvlečku prospekta

94. člen

(1) Prospekt in izvleček prospekta morata biti izdelana v pisni obliki.

(2) Prospekt in izvleček prospekta morata biti izdelana in objavljena v slovenskem jeziku.

(3) Na začetku prospekta in izvlečka prospekta mora biti naveden datum zadnje spremembe oziroma dopolnitve.

Posebna pravila za prospekt in izvleček prospekta investicijskega sklada države članice

95. člen

(1) Družba za upravljanje države članice, ki je po določbah tega zakona pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati investicijske kupone oziroma delnice investicijskega sklada države članice, lahko namesto prospekta in izvlečka prospekta z vsebino, določeno v 92. in 93. členu tega zakona in v predpisu, izdanem na podlagi 105. člena tega zakona, izdela in objavi overjen prevod prospekta in izvlečka prospekta investicijskega sklada države članice, ki ga je odobril pristojni nadzorni organ države članice, dopolnjen s podatki, ki so pomembni za prodajo investicijskih kuponov oziroma delnic na območju Republike Slovenije.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za spremembo prospekta in izvlečka prospekta po četrtem odstavku 96. člena tega zakona in za dopolnitev prospekta po prvem odstavku 97. člena tega zakona.

Dovoljenje za objavo prospekta in izvlečka prospekta

96. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred začetkom javne ponudbe investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma pred začetkom prve javne prodaje delnic investicijske družbe pridobiti dovoljenje Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta mora biti priloženo besedilo prospekta in izvlečka prospekta.

(3) Agencija izda dovoljenje za javno objavo prospekta in izvlečka prospekta, če je njuna vsebina v skladu z vsebino, določeno v 92. in 93. členu tega zakona in v predpisu, izdanem na podlagi 105. člena tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vsako spremembo oziroma dopolnitev pro-

spekta oziroma izvlečka prospekta, če ni v petem odstavku tega člena drugače določeno.

(5) Če Agencija v tridesetih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za spremembo prospekta oziroma izvlečka prospekta o zahtevi ne odloči in v tem roku tudi ne izda sklepa, s katerim družbi za upravljanje naloži, da zahtevo popravi oziroma dopolni, se šteje, da je dovoljenje izdala.

(6) Kadar je družba za upravljanje vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe, se postopek odločanja o dovoljenju za objavo prospekta in izvlečka prospekta tega vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe.

(7) Kadar je družba za upravljanje vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe, se lahko postopek odločanja o izdaji soglasja k pravilom upravljanja vzajemnega sklada oziroma k statutu investicijske družbe združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe.

Dopolnitev prospekta in izvlečka prospekta

97. člen

(1) Družba za upravljanje mora v rokih, določenih s tem zakonom za predložitev revidiranega letnega poročila oziroma polletnega poročila Agenciji, dopolniti prospekt in izvleček prospekta s podatki iz letnega poročila oziroma polletnega poročila.

(2) Družba za upravljanje mora v rokih iz prvega odstavka tega člena predložiti Agenciji besedilo prospekta in izvlečka prospekta, dopolnjenega po prvem odstavku tega člena.

(3) Za dopolnitev prospekta in izvlečka prospekta po prvem odstavku tega člena se ne uporabljata četrti in peti odstavek 96. člena tega zakona.

Izročitev izvlečka prospekta

98. člen

Družba za upravljanje mora vlagatelju pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada oziroma pred vpisom in vplačilom delnic investicijske družbe brezplačno izročiti izvleček prospekta.

Dostopnost prospekta

99. člen

(1) Družba za upravljanje mora vlagatelju na svojem sedežu in v vsaki poslovalnici, v kateri sprejema izjave vlagateljev o pristopu k pravilom vzajemnega sklada oziroma o vpisu delnic investicijske družbe na zahtevo vlagatelja, temu pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada in oziroma pred vpisom in vplačilom delnic investicijske družbe, brezplačno izročiti prospekt, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo.

(2) Kadar zaposleni pri družbi za upravljanje oziroma druge osebe po pooblastilu družbe za upravljanje sprejemajo izjave vlagateljev o pristopu k pravilom vzajemnega sklada oziroma o vpisu delnic investicijske družbe izven sedeža družbe za upravljanje, mora družba za upravljanje zagotoviti, da te osebe na zahtevo vlagatelja temu brezplačno izročijo prospekt, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo investicijskega sklada.

(3) Vsaka javna objava, ki vsebuje povabilo k vplačilu investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe ali drugačna vrsta propagiranja in povabila k tem vplačilom, mora vsebovati opozorilo vlagateljem o pravici zahtevati izročitev prospekta, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo, po prvem in drugem odstavku tega člena.

Odškodninska odgovornost družbe za upravljanje za resničnost in popolnost podatkov

100. člen

(1) Družba za upravljanje objektivno odgovarja lastniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe za škodo, ki mu nastane zaradi vplačila oziroma unovčenja investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma zaradi vpisa, nakupa oziroma prodaje delnic investicijske družbe oziroma zaradi opustitve unovčenja investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma opustitve prodaje delnic investicijske družbe, če je ta dejanja oziroma opustitve lastnik investicijskih kuponov oziroma delničar investicijske družbe opravil na podlagi prospekta oziroma izvlečka prospekta, ki je vseboval neresnične oziroma nepopolne podatke in informacije.

(2) Družba za upravljanje se lahko razbremeni odškodninske odgovornosti iz prvega odstavka tega člena, če dokaže, da je lastnik investicijskih kuponov oziroma delničar investicijske družbe vedel oziroma bi moral vedeti za neresničnost oziroma nepopolnost podatkov prospekta oziroma izvlečka prospekta.

(3) Prvi in drugi odstavek se uporabljata za odškodninsko odgovornost družbe za upravljanje tudi, če je lastnik investicijskih kuponov oziroma delničar investicijske družbe dejanja oziroma opustitve dejanj iz prvega odstavka tega člena opravil na podlagi neresničnih oziroma nepopolnih podatkov oziroma zavajajočih informacij v drugih javnih objavah oziroma obvestilih družbe za upravljanje ali na podlagi takih podatkov in izjav, ki jih lastniku investicijskih kuponov oziroma delničarju investicijske družbe posredujejo osebe iz drugega odstavka 99. člena tega zakona.

4.6.3. Javna objava revidiranega letnega oziroma polletnega poročila in drugih poslovnih dogodkov

Predložitev in dostopnost revidiranega letnega oziroma polletnega poročila

101. člen

(1) Družba za upravljanje mora Agenciji predložiti revidirano letno poročilo investicijskega sklada, ki ga upravlja, v petnajstih dneh po prejemu revizijskega poročila in najkasneje do 30. aprila v naslednjem letu, polletno poročilo pa najkasneje do 15. avgusta posameznega leta.

(2) Družba za upravljanje mora imetniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe na njegovo zahtevo brezplačno izročiti izvod revidiranega letnega oziroma polletnega poročila.

(3) Kadar se z delnicami investicijske družbe trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev mora družba za upravljanje revidirano letno poročilo in polletno poročilo investicijske družbe v roku iz prvega odstavka tega člena predložiti tudi organizatorju tega trga.

(4) Revidirano letno in polletno poslovno poročilo investicijskega sklada mora biti na razpolago javnosti na mestih in/ali v drugih medijih, ki jih odobri Agencija in ki so navedena v izvlečku prospekta in v prospektu investicijskega sklada.

Javna objava revidiranega letnega oziroma polletnega poročila

102. člen

(1) Družba za upravljanje mora v petnajstih dneh od izteka roka iz prvega odstavka 101. člena tega zakona, javno objaviti povzetek revidiranega letnega poročila, ki mora vsebovati:

1. povzetek računovodskih izkazov z mnenjem revizorja,
2. navedbo pomembnejših sprememb podatkov, ki so vsebovani v prospektu, in

3. opozorilo imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe o pravici zahtevati izročitev revidiranega letnega poročila po drugem odstavku 101. člena tega zakona.

(2) Besedilo povzetka revidiranega letnega poročila iz prvega odstavka tega člena mora družba za upravljanje predložiti Agenciji hkrati z revidiranim letnim poročilom in pred javno objavo povzetka po prvem odstavku tega člena.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za javno objavo povzetka polletnega poročila.

(4) Družba za upravljanje mora v petnajstih dneh od izteka roka iz prvega odstavka 101. člena tega zakona tudi javno objaviti celotno letno poročilo z mnenjem revizorja na način, določen v ZGD.

Objava pravnih in poslovnih dogodkov

103. člen

(1) Družba za upravljanje mora nemudoma javno objaviti vsak pravni oziroma poslovni dogodek, ki se tiče investicijskega sklada, ki ga upravlja, oziroma družbe za upravljanje, in ki bi lahko pomembneje vplival na vrednost enote premoženja tega vzajemnega sklada oziroma na ceno delnic te investicijske družbe.

(2) O pravnih in poslovnih dogodkih iz prvega odstavka tega člena mora družba za upravljanje najkasneje hkrati z objavo obvestiti tudi Agencijo, v primeru investicijske družbe, s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu, pa tudi organizatorja tega trga.

4.6.4. Javna objava drugih informacij

Objava drugih informacij o investicijskem skladu

104. člen

Družba za upravljanje mora javno objavljati tudi naslednje podatke in informacije o investicijskem skladu, ki ga upravlja:

1. o vrsti in sestavi naložb investicijskega sklada;
2. v primeru vzajemnega sklada tudi:
 - a) o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada,
 - b) o gibanju vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada in
 - c) o nakupni in prodajni vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada;
3. v primeru investicijske družbe tudi:
 - a) o knjigovodski vrednosti delnice,
 - b) o tržni ceni delnice in
 - c) o gibanju tržne cene delnice.

4.6.5. Predpis o javni objavi informacij o poslovanju investicijskega sklada in podružnicah investicijskega sklada ter družbe za upravljanje

Predpis o javni objavi informacij o poslovanju investicijskega sklada in podružnicah investicijskega sklada ter družbe za upravljanje

105. člen

Agencija predpiše:

1. podrobnejšo vsebino prospekta iz 92. člena tega zakona in izvlečka prospekta iz 93. člena tega zakona,
2. podrobnejšo vsebino podatkov, s katerimi mora družba za upravljanje države članice dopolniti overjen prevod prospekta in izvlečka prospekta iz prvega odstavka 95. člena tega zakona,
3. podrobnejša pravila za uresničitev pravice vlagatelja oziroma imetnika investicijskih kuponov oziroma delnic inve-

sticijskih skladov iz 98. člena, 99. člena in drugega odstavka 101. člena tega zakona,

4. podrobnejšo vsebino povzetka revidiranega letnega oziroma polletnega poročila iz prvega oziroma tretjega odstavka 102. člena tega zakona,

5. podrobnejšo vsebino in roke za objave po prvem odstavku 103. člena tega zakona,

6. podrobnejšo vsebino in roke za objave po 104. členu tega zakona, pri čemer upošteva, da se morajo podatki o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada in prodajna ter odkupna vrednost enote premoženja vzajemnega sklada objaviti najmanj dvakrat na mesec, in sicer naslednji delovni dan po zadnjem dnevu obdobja, določenega za izračun teh vrednosti,

7. podrobnejša pravila o drugih objavah in o obvestilih, ki jih družba za upravljanje oziroma druge osebe po pooblastilu družbe za upravljanje na kateri koli način posredujejo morebitnim vlagateljem oziroma imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe,

8. način, vsebino in roke objave informacij iz 1. do vključno 7 točke tega člena, o poslovanju investicijskega sklada,

9. način, vsebino in roke poročanja podružnic družbe za upravljanje, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ki poslujejo v državi članici ali v tuji državi.

4.7. PREPOVED TRGOVANJA Z INVESTICIJSKIMI KUPONI OZIROMA DELNICAMI INVESTICIJSKE DRUŽBE NA PODLAGI NOTRANJNH INFORMACIJ

Notranja informacija

106. člen

(1) Notranja informacija po tem zakonu je vsaka natančna informacija, ki se nanaša na investicijski sklad oziroma na investicijske kupone vzajemnega sklada oziroma na delnice investicijske družbe, ki še ni postala dostopna javnosti, in ki bi, če bi postala znana javnosti, verjetno imela pomembnejši vpliv na vrednost enote vzajemnega sklada oziroma na ceno delnic investicijske družbe.

(2) Oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije iz prvega odstavka tega člena v zvezi z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, je:

1. ta družba za upravljanje,
2. imetnik kvalificiranega deleža v tej družbi za upravljanje,
3. član uprave oziroma nadzornega sveta te družbe za upravljanje.

(3) Oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije iz prvega odstavka tega člena v zvezi s posamezno investicijsko družbo, je tudi član nadzornega sveta te investicijske družbe.

Uporaba določb zakona o trgu vrednostnih papirov

107. člen

(1) Glede prepovedi uporabe notranjih informacij iz prvega odstavka 106. člena tega zakona, poročanja o poslih z investicijskimi kuponi vzajemnih skladov oziroma delnicami investicijskih družb in nadzora nad kršitvami prepovedi uporabe notranjih informacij iz prvega odstavka 106. člena tega zakona se uporabljajo določbe 276. do 278. člena ZTVP-1 in predpisov, izdanih na njihovi podlagi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, ki se nanašajo na investicijski sklad države članice, ni dolžna poročati Agenciji o tistih poslih iz prvega odstavka tega člena, o katerih poroča pristojnemu nadzornemu organu države članice.

Poročanje o poslih družbi za upravljanje

108. člen

(1) Osebe iz 2. in 3. točke drugega odstavka 106. člena tega zakona in osebe iz tretjega odstavka 106. člena tega zakona morajo o poslih z investicijskimi kuponi vzajemnih skladov oziroma z delnicami investicijskih družb poročati tudi nadzornemu svetu družbe za upravljanje.

(2) Za poročanje iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in četrtega odstavka 277. člena ZTVP-1.

4.8. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

109. člen

(1) Družba za upravljanje in skrbnik morata kot zaupne varovati vse podatke o imetnikih investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe, za katere je zvedela v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja investicijskega sklada.

(2) Za zaupne podatke po prvem odstavku ne veljajo podatki o imetnikih delnic investicijske družbe, ki so javni po pravilih o vodenju delniške knjige imenskih delnic.

(3) Podatkov iz prvega odstavka tega člena družba za upravljanje in skrbnik ne smeta sporočati drugim osebam, niti jih sama uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabile druge osebe.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi za člane organov družbe za upravljanje in skrbnika, za zaposlene pri družbi za upravljanje in skrbniku, za druge osebe, ki za družbo za upravljanje oziroma skrbnika opravljajo posamezne storitve, in sicer tudi po prenehanju funkcije oziroma delovnega razmerja oziroma drugega pravnega razmerja.

(5) Za varovanje zaupnosti podatkov mora banka skrbnica upoštevati določbe ZBan, skrbnik ki ni banka skrbnica pa določbe ZTVP-1.

Ukrepi za varovanje zaupnih podatkov

110. člen

Družba za upravljanje in skrbnik morata organizirati poslovanje tako, da je zagotovljeno učinkovito varovanje zaupnih podatkov in zaščita pred morebitnimi zlorabami teh podatkov.

Sporočanje zaupnih podatkov

111. člen

(1) Družba za upravljanje sme zaupne podatke iz prvega odstavka 109. člena tega zakona sporočiti samo:

1. na podlagi pisnega dovoljenja imetnika,
2. na pisno zahtevo sodišča oziroma drugega pristojnega državnega organa, če sodišče oziroma pristojni državni organ te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
3. na pisno zahtevo Agencije, Banke Slovenije oziroma drugega pristojnega nadzornega organa, če Agencija, Banka Slovenije oziroma drug pristojen organ te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti.

(2) Sodišče, drug pristojni državni organ, Agencija, Banka Slovenije oziroma drug pristojni nadzorni organ sme podatke, ki jih pridobi po prvem odstavku tega člena, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili podatki pridobljeni.

5. VZAJEMNI SKLAD

5.1. TEMELJNE DOLOČBE

Vzajemni sklad kot ločeno premoženje

112. člen

(1) Vzajemni sklad je premoženje, ki je ločeno od premoženja družbe za upravljanje, ki upravlja ta sklad, in je v lasti imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(2) Vzajemni sklad ni pravna oseba.

(3) Smatra se, da je vzajemni sklad lociran v državi, v kateri je registriran sedež družbe za upravljanje, ki upravlja ta vzajemni sklad.

(4) Fizična oziroma pravna oseba postane lastnik sorazmernega dela premoženja vzajemnega sklada z vplačilom investicijskega kupona vzajemnega sklada.

(5) Vzajemni sklad se oblikuje in upravlja izključno v korist imetnikov investicijskih kuponov.

(6) Na premoženje vzajemnega sklada ni dovoljena izvršba.

Enota premoženja vzajemnega sklada

113. člen

Premoženje vzajemnega sklada je razdeljeno na enake enote.

Vrednost enote premoženja vzajemnega sklada

114. člen

Vrednost enote premoženja vzajemnega sklada je enaka čisti vrednosti sredstev vzajemnega sklada, deljeni s številom enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku.

5.2. OBLIKOVANJE VZAJEMNEGA SKLADA

Oblikovanje vzajemnega sklada

115. člen

(1) Vzajemni sklad lahko oblikuje samo družba za upravljanje.

(2) Družba za upravljanje oblikuje vzajemni sklad tako, da sprejme pravila upravljanja vzajemnega sklada in da s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev.

Dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada

116. člen

Družba za upravljanje mora pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega sklada pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje vzajemnega sklada.

Zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada

117. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada je treba priložiti:

1. dokaze o višini osnovnega kapitala in o kapitalski ustreznosti družbe za upravljanje,

2. dopolnitev poslovnega načrta družbe za upravljanje iz 2. točke 37. člena tega zakona,

3. dokumentacijo, ki jo določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je družba za upravljanje kadrovske, tehnične in organizacijske sposobne upravljati vzajemni sklad.

Odločanje o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada

118. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada, če ugotovi, da družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega sklada, na katerega se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada:

1. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz 59. člena tega zakona za vzajemni sklad,

2. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta vzajemnega sklada iz 96. člena tega zakona,

3. če družba za upravljanje ni pridobila soglasja Agencije k pravilom upravljanja vzajemnega sklada,

4. če družba za upravljanje ne izpolnjuje drugih pogojev za upravljanje vzajemnega sklada, določenih s tem zakonom oziroma s predpisom, izdanim na njegovi podlagi.

5.3. PRAVILA UPRAVLJANJA VZAJEMNEGA SKLADA

Pravila upravljanja vzajemnega sklada

119. člen

(1) Pravila upravljanja vzajemnega sklada urejajo vsebino pravnih razmerij med družbo za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad, in imetniki investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(2) Pravila upravljanja vzajemnega sklada morajo vsebovati:

1. ime vzajemnega sklada;

2. investicijsko politiko vzajemnega sklada,

3. višino vstopnih oziroma izstopnih stroškov, do katerih je upravičena družba za upravljanje, in način njihovega izračuna ter plačila,

4. višino provizije za upravljanje vzajemnega sklada, do katere je upravičena družba za upravljanje, in način izračuna ter obračuna te provizije,

5. vrste drugih stroškov, do povrnitve katerih je v breme premoženja vzajemnega sklada upravičena družba za upravljanje in vrste drugih stroškov ki neposredno bremenijo vzajemni sklad,

6. višino provizije, do katere je upravičen skrbnik, in način obračuna te provizije,

7. vrste drugih stroškov, do povrnitve katerih je v breme premoženja vzajemnega sklada upravičen skrbnik,

8. navedbo, da so celotni stroški poslovanja vzajemnega sklada navedeni v prospektu in izvlečku prospekta,

9. opis metode izračuna stroškov iz 8. točke tega odstavka,

10. navedbo uporabe (zadržanje oziroma razdelitev) prihodkov oziroma čistega dobička vzajemnega sklada in v primeru razdelitve prihodkov imetnikom enot premoženja tudi: opis rokov in načina zajetja imetnikov enot premoženja vzajemnega sklada, opis načina razdelitve teh prihodkov, davčne posledice takšne razdelitve za imetnike enot premoženja in za vzajemni sklad ter vpliv razdelitve na vrednost enote premoženja naslednji dan po razdelitvi in izplačilu teh prihodkov v denarni obliki oziroma v obliki premijskih enot,

11. način obveščanja imetnikov investicijskih kuponov o finančnem in pravnem položaju vzajemnega sklada, o njegovem poslovanju in o zamenjavi skrbnika,

12. pogoje in način prenosa opravljanja skrbniških storitev na drugega skrbnika in zagotavljanje zaščite vlagateljev v vzajemne sklade v takem primeru,

13. pogoje in način prenosa upravljanja vzajemnega sklada na drugo družbo za upravljanje in zagotavljanje zaščite vlagateljev v vzajemne sklade v takem primeru,

14. postopek spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada,

15. način izračuna nakupne vrednosti investicijskega kupona ter postopek vplačil in izdaje investicijskih kuponov,

16. način izračuna odkupne vrednosti investicijskega kupona ter postopek unovčenja in izplačila vrednosti investicijskega kupona,

17. pogoje in okoliščine v katerih lahko vzajemni sklad začasno zaustavi odkup investicijskega kupona, način izvršitve takšne zaustavitve, kot tudi način obveščanje imetnikov v zvezi z zaustavitvijo odkupa in časom trajanja zaustavitve odkupa,

18. postopek likvidacije vzajemnega sklada,

19. druge pravice imetnikov investicijskih kuponov in način uresničitve teh pravic.

(3) Pravila upravljanja vzajemnega sklada morajo v prilogi obsegati tudi besedilo oziroma obrazce pristopnih izjav iz prvega odstavka 131. člena tega zakona in besedilo oziroma obrazce zahtev za izplačilo investicijskih kuponov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(5) Pravila upravljanja vzajemnega sklada, namenjena vlagateljem, ki so rezidenti Republike Slovenije, morajo biti izdelana in objavljena v slovenskem jeziku.

Soglasje k pravilom upravljanja vzajemnega sklada

120. člen

(1) Pravila upravljanja vzajemnega sklada začnejo veljati, ko družba za upravljanje pridobi soglasje Agencije k tem pravilom.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k pravilom upravljanja vzajemnega sklada je treba priložiti besedilo pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(3) Agencija izda soglasje k pravilom upravljanja vzajemnega sklada, če je njihova vsebina v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Spremembe pravil upravljanja

121. člen

(1) Družba za upravljanje mora za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada pridobiti soglasje Agencije.

(2) V primeru, ko želi družba za upravljanje bistveno spremeniti naložbeno politiko vzajemnega sklada, mora pridobiti dovoljenje Agencije za takšno spremembo. Šteje se, da je Agencija družbi za upravljanje izdala dovoljenje za bistveno spremembo naložbene politike s tem, ko je izdala soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(3) Zahtevi za izdajo soglasja k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada je treba priložiti:

1. besedilo sprememb pravil upravljanja vzajemnega sklada,

2. prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja vzajemnega sklada,

3. besedilo obvestila imetnikom investicijskih kuponov iz petega odstavka tega člena, in

4. besedilo javne objave obvestila iz šestega odstavka tega člena,

5. obrazložitev učinkov spremenjene naložbene politike za obstoječe vlagatelje vzajemnega sklada,

6. drugo dokumentacijo, ki jo predpiše Agencija in na podlagi katere lahko oceni vpliv spremenjene naložbene politike za obstoječe vlagatelje vzajemnega sklada.

(4) Hkrati z zahtevo za soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada mora družba za upravljanje vložiti zahtevo za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na spremembo podatkov v prospektu in izvlečku prospekta zaradi spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(5) O zahtevi iz prejšnjega odstavka odloči Agencija hkrati z odločitvijo o soglasju k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(6) Za odločanje o zahtevi iz četrtega odstavka se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

(7) Agencija izda soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada, če:

1. je vsebina spremembe teh pravil, vsebina obvestila imetnikom in vsebina javne objave obvestila v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. je izdala dovoljenje iz drugega odstavka tega člena,

3. oceni, da je bistvena sprememba naložbene politike vzajemnega sklada vsebinsko in časovno utemeljena.

(8) Družba za upravljanje mora v petnajstih dneh po prejemu soglasja Agencije k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada imetnike investicijskih kuponov vzajemnega sklada obvestiti o spremembi teh pravil.

(9) Družba za upravljanje je dolžna imetnikom enot premoženja vzajemnega sklada na njihovo zahtevo poslati prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja vzajemnega sklada ter te imetnike opozoriti na spremembe v besedilu.

(10) Družba za upravljanje mora v osmih dneh po prejemu soglasja Agencije k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada javno objaviti obvestilo o spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(11) V javni objavi obvestila o spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada mora družba za upravljanje imetnike investicijskih kuponov poučiti tudi o pravici prejeti besedilo sprememb pravil upravljanja vzajemnega sklada in prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja vzajemnega sklada po devetem odstavku tega člena.

(12) Spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada začnejo veljati z iztekom treh mesecev od javne objave iz desetega odstavka tega člena, če pravila upravljanja vzajemnega sklada ne določajo daljšega roka za uveljavitev njihovih sprememb.

(13) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz osmega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz desetega odstavka tega člena.

5.4. PROVIZIJE IN STROŠKI

Vstopni in izstopni stroški

122. člen

(1) Družba za upravljanje ima pravico do povrnitve vstopnih in izstopnih stroškov v višini, določeni v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

(2) Vstopni in izstopni stroški morajo biti izraženi v odstotku od vrednosti investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(3) Kadar se je imetnik investicijskih kuponov ob pristopu k pravilom vzajemnega sklada zavezal nalagati denarna sredstva v enote vzajemnega sklada v določenem daljšem časovnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: obdobje varčevanja), lahko družba za upravljanje, če tako določajo pravila upravljanja vzajemnega sklada, od vplačil, opravljenih v prvem letu po pristopu, obračuna vstopne stroške v višini določeni s pravili upravljanja vzajemnega sklada, ki pa ne sme presegati 30 odstotkov vrednosti vplačil v prvem letu. V primeru iz prejšnjega stavka sme družba za upravljanje od nadaljnjih vplačil investicijskih kuponov obračunavati sorazmerno nižje vstopne stroške, tako da vstopni stroški od vplačil za celotno obdobje varčevanja ne presežejo višine vstopnih stroškov, določenih s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Vstopne stroške obračuna družba za upravljanje v odstotku od zneska vplačila investicijskih kuponov ob njihovem vplačilu.

(5) Izstopne stroške obračuna družba za upravljanje v odstotku od zneska izplačila investicijskih kuponov ob njihovi-

vem izplačilu. Izstopni stroški pri izplačilu posameznega investicijskega kupona ne smejo presegati 3 odstotke od zneska izplačila investicijskih kuponov ob njihovem izplačilu.

Provizija za upravljanje

123. člen

(1) Družba za upravljanje je za opravljanje storitev upravljanja vzajemnega sklada upravičena do plačila letne provizije za upravljanje v višini, določeni v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

(2) Letna provizija za upravljanje mora biti izražena v odstotku od povprečne letne čiste vrednosti premoženja vzajemnega sklada.

(3) Provizija za upravljanje se družbi za upravljanje izplačuje iz premoženja vzajemnega sklada za obdobja in v rokih, določenih v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

Stroški družbe za upravljanje v zvezi z upravljanjem vzajemnega sklada

124. člen

(1) Poleg provizije za upravljanje je družba za upravljanje iz sredstev vzajemnega sklada upravičena izvršiti plačila samo za tiste vrste stroškov v zvezi z upravljanjem vzajemnega sklada, ki so določeni v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

(2) Pravila upravljanja vzajemnega sklada lahko določijo, da je družba za upravljanje iz sredstev vzajemnega sklada upravičena izvršiti plačila provizije in plačila za vse oziroma posamezne od naslednjih vrst stroškov, ki družbi za upravljanje nastanejo v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja vzajemnega sklada:

1. stroškov posredovanja pri nakupu in prodaji vrednostnih papirjev na organiziranih trgih vrednostnih papirjev (provizije in drugi stroški, ki jih je treba v zvezi z nakupom oziroma prodajo plačati organizatorju organiziranega trga vrednostnih papirjev, klirinško depotni družbi in borznemu posredniku,

2. stroškov za provizije in druge stroške, ki jih je na podlagi pogodbe iz prvega odstavka 61. člena tega zakona treba plačati klirinško depotni družbi,

3. stroškov plačilnega prometa,

4. stroškov revidiranja letnega poročila vzajemnega sklada,

5. stroškov obveščanja imetnikov investicijskih kuponov po tem zakonu,

6. stroškov v zvezi s postopki iz tretjega odstavka 57. člena in drugega odstavka 58. člena tega zakona,

7. davkov in drugih davščin v zvezi s premoženjem vzajemnega sklada oziroma s prometom s tem premoženjem,

8. stroškov skrbniških storitev skrbnika.

(3) Družba za upravljanje posreduje za plačilo stroškov iz prejšnjega odstavka nalog za izplačilo iz sredstev vzajemnega sklada skrbniku, ta pa banki, pri kateri ima vzajemni sklad odprt denarni račun.

Stroški poslovanja vzajemnega sklada

125. člen

(1) Celotni stroški poslovanja vzajemnega sklada, izraženi v odstotku od čiste vrednosti sredstev vzajemnega sklada, so definirani kot celotni stroški poslovanja vzajemnega sklada, ki bremenijo vzajemni sklad, vključno z upravljavskimi provizijami, deljeni s povprečno čisto vrednostjo sredstev vzajemnega sklada.

(2) Družba za upravljanje mora izračunavati celotne stroške poslovanja posameznega vzajemnega sklada, ki ga upravlja, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija.

(3) Družba za upravljanje mora izračunavati tudi stopnjo obrata naložb vzajemnega sklada. Stopnja obrata naložb

vzajemnega sklada je stopnja, ki upošteva vrednost pridobitev in odsvojitvev naložb iz 64. člena tega zakona, vrednost vpisanih oziroma prodanih in vrednost odkupljenih enot premoženja vzajemnega sklada ter povprečno vrednost sredstev vzajemnega sklada.

(4) Družba za upravljanje mora izračunavati stopnjo iz prejšnjega odstavka tega člena v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija.

(5) Družba za upravljanje mora v pravilih upravljanja in prospektu vzajemnega sklada navesti:

1. vrste stroškov, ki bremenijo vzajemni sklad,

2. metodologijo za izračun celotnih stroškov poslovanja vzajemnega sklada iz drugega odstavka tega člena,

3. najmanjši znesek vplačila v vzajemni sklad.

(6) Družba za upravljanje navede podatke iz 1. in 3. točke prejšnjega odstavka tudi v izvlečku prospekta vzajemnega sklada.

(7) Družba za upravljanje mora navesti v prospektu in izvlečku prospekta vzajemnega sklada ter objavljati na način in v rokih, ki jih določi Agencija, tudi naslednje podatke:

1. celotne stroške poslovanja vzajemnega sklada v preteklem letu izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

2. stopnjo obrata naložb vzajemnega sklada iz tretjega odstavka tega člena.

5.5. INVESTICIJSKI KUPONI VZAJEMNEGA SKLADA

5.5.1. Investicijski kupon kot vrednostni papir Investicijski kupon kot vrednostni papir

126. člen

(1) Investicijski kupon je vrednostni papir, katerega izdajatelj je družba za upravljanje, ki se glasi na eno ali več enot premoženja vzajemnega sklada in ki daje imetniku investicijskega kupona naslednje pravice:

1. pravico od družbe za upravljanje zahtevati izplačilo vrednosti enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasi investicijski kupon,

2. pravico do izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada,

3. pravico do izplačila sorazmernega dela čistega donosa od naložb vzajemnega sklada, če pravila upravljanja vzajemnega sklada tako določajo.

(2) Investicijski kupon je imenski vrednostni papir.

(3) Investicijski kupon je lahko prenosljiv.

(4) Investicijski kuponi posameznega vzajemnega sklada morajo biti bodisi prenosljivi bodisi neprenosljivi, ne glede na zaporednost izdaje.

(5) V primeru, ko so investicijski kuponi določenega vzajemnega sklada izdani kot prenosljivi vrednostni papirji, zanje ne veljajo določbe 9. člena ZNVP.

(6) Družba za upravljanje mora uvrstiti prenosljive investicijske kupone v trgovanje na organiziran trg vrednostnih papirjev, pri čemer mora biti vzajemni sklad v celoti usklajen z določbami tega zakona, ki veljajo za vzajemni sklad iz 5. poglavja tega zakona, investicijski kuponi vzajemnega sklada pa se morajo glasiti na enako število enot premoženja vzajemnega sklada.

(7) Agencija predpiše pogoje za uvedbo, trgovanje in poravnavo transakcij z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada na organiziranem trgu ter seznam organiziranih trgov, na katerih se lahko trguje z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada.

(8) Dokler Agencija ne predpiše navedenih pogojev, se z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada ne sme trgovati na organiziranem trgu.

(9) Nakup in prodaja prenosljivih investicijskih kuponov vzajemnega sklada izven organiziranega trga, ter na podlagi teh poslov izvršena vplačila in izplačila ter prenos lastništva investicijskih kuponov, niso dopustna. Posel nakupa in pro-

daje ter prenos lastništva investicijskih kuponov, ki je v nasprotju z določbami tega odstavka, je nič.

(10) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka tega člena, lahko družba za upravljanje oziroma oseba iz šestega odstavka 5. člena tega zakona, ki je pooblaščen za opravljanje storitev prodaje in odkupa enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada, za račun tega vzajemnega sklada vrši izven organiziranega trga odkup oziroma prodajo prenosljivih investicijskih kuponov vzajemnega sklada neposredno vlagateljem oziroma imetnikom teh investicijskih kuponov.

Bistvene sestavine investicijskega kupona

127. člen

(1) Investicijski kupon, izdan kot pisna listina, mora imeti naslednje bistvene sestavine:

1. oznako, da gre za investicijski kupon vzajemnega sklada,
2. ime vzajemnega sklada,
3. firmo, sedež in matično številko družbe za upravljanje kot izdajatelja investicijskega kupona,
4. firmo in sedež oziroma ime in priimek osebe, na katero se glasi investicijski kupon, ter oznako, o prenosljivosti,
5. število enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasi investicijski kupon,
6. obveznosti družbe za upravljanje oziroma pravice imetnika investicijskega kupona,
7. serijsko številko,
8. kraj in datum izdaje,
9. podpis oziroma faksimile podpisa članov uprave družbe za upravljanje.

(2) Ne glede na določbe 4. člena ZNVP mora imeti investicijski kupon, izdan kot nematerializirani vrednostni papir, naslednje bistvene sestavine, vpisane v centralni register:

1. oznako, da gre za investicijski kupon vzajemnega sklada,
2. ime vzajemnega sklada,
3. firmo, sedež in matično številko družbe za upravljanje kot izdajatelja investicijskega kupona,
4. firmo in sedež oziroma ime in priimek osebe, na katero se glasi investicijski kupon, ter oznako o prenosljivosti,
5. število enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasi investicijski kupon,
6. obveznosti družbe za upravljanje oziroma pravice imetnika investicijskega kupona,
7. datum vpisa investicijskega kupona v centralni register.

Vplačilo investicijskega kupona

128. člen

Investicijski kupon se lahko vplača samo v denarju.

5.5.2. Vplačilo in izplačilo investicijskih kuponov

Vrednost investicijskega kupona

129. člen

(1) Vrednost investicijskega kupona je enaka številu enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasi, pomnožena z vrednostjo enote premoženja vzajemnega sklada.

(2) Investicijski skladi in/ali osebe, ki imajo v svojih naložbah investicijske kupone vzajemnega sklada, morajo te naložbe vrednotiti po vrednosti iz prvega odstavka tega člena.

(3) Nakupna vrednost investicijskega kupona je enaka vrednosti investicijskega kupona, povečani za vstopne stroške iz četrtega odstavka 122. člena tega zakona.

(4) Odkupna vrednost investicijskega kupona je enaka vrednosti investicijskega kupona, zmanjšani za izstopne stroške iz petega odstavka 122. člena tega zakona.

Izračunavanje vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada

130. člen

Vrednost enote premoženja vzajemnega sklada se izračunava na zadnji dan obračunskega obdobja iz 86. člena tega zakona.

Pristop k pravilom upravljanja vzajemnega sklada in vplačilo investicijskih kuponov

131. člen

(1) Vlagatelj pristopi k pravilom vzajemnega sklada s tem, da družbi za upravljanje izroči pristopno izjavo.

(2) Pristopna izjava mora biti pisna. Kadar pravila upravljanja vzajemnega sklada tako določajo, mora biti pristopna izjava podana na obrazcu, določenem s pravili upravljanja vzajemnega sklada. Ne glede na prvi stavek tega odstavka lahko pravila upravljanja vzajemnega sklada določijo, da je pristopna izjava lahko posredovana tudi v ustrezni elektronski obliki.

(3) Pristopna izjava mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko oziroma ime in priimek, naslov in EMŠO vlagatelja, ter davčno številko vlagatelja,
2. navedbo, da se nanaša na pravila upravljanja vzajemnega sklada, z oznako imena vzajemnega sklada ter firme in sedeža družbe za upravljanje,
3. izjavo vlagatelja, da pristopa k pravilom upravljanja vzajemnega sklada,
4. izjavo vlagatelja, da mu je bil pred pristopom k pravilom upravljanja izročen izveček prospekta,
5. druge podatke, določene s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Vlagatelj vplača nakupno vrednost investicijskega kupona z nakazilom na posebni denarni račun vzajemnega sklada (šesti odstavek 63. člena tega zakona).

Preračun vplačil investicijskih kuponov v število enot premoženja vzajemnega sklada

132. člen

(1) Vplačila investicijskih kuponov, opravljena v določenem obračunskem obdobju, se preračunajo v število enot premoženja vzajemnega sklada po nakupni vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada na zadnji dan tega obračunskega obdobja.

(2) Družba za upravljanje mora imetniku izdati investicijski kupon, ki se glasi na ustrezno število enot premoženja vzajemnega sklada, izračunanih po prvem odstavku tega člena, v petih delovnih dneh po koncu obračunskega obdobja, v katerem je bilo opravljeno vplačilo na poseben denarni račun vzajemnega sklada.

Zahteva za izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona

133. člen

(1) Imetnik lahko od družbe za upravljanje kadarkoli zahteva izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona.

(2) Zahteva za izplačilo mora biti pisna.

(3) Kadar pravila upravljanja vzajemnega sklada tako določajo, mora biti zahteva za izplačilo podana na obrazcu, določenem s pravili upravljanja vzajemnega sklada (tretji odstavek 119. člena tega zakona).

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko pravila upravljanja vzajemnega sklada določijo, da je zahteva za izplačilo lahko posredovana tudi v ustrezni elektronski obliki.

(5) Zahteva za izplačilo mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko oziroma ime in priimek, naslov in EMŠO imetnika,
2. ime vzajemnega sklada ter firmo in sedež družbe za upravljanje,
3. izjavo imetnika, da zahteva izplačilo vrednosti investicijskega kupona,
4. število enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasijo investicijski kuponi, ki so predmet zahteve, oziroma višino denarnega zneska, katerega izplačilo imetnik zahteva,
5. druge podatke, določene s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

Izračun in izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona

134. člen

(1) Odkupna vrednost investicijskih kuponov na podlagi zahtev za izplačilo, ki jih družba za upravljanje prejme v določenem obračunskem obdobju, se izračuna tako, da se število enot premoženja, na katere se glasi investicijski kupon, ki je predmet zahteve, pomnoži z odkupno vrednostjo enote premoženja vzajemnega sklada na zadnji dan tega obračunskega obdobja.

(2) Družba za upravljanje mora imetniku izplačati odkupno vrednost investicijskega kupona, izračunano po prvem odstavku tega člena, v petih delovnih dneh po koncu obračunskega obdobja iz prvega odstavka tega člena, če pravila upravljanja vzajemnega sklada ne določajo krajšega roka za izplačilo.

5.6. UPRAVLJANJE PREMOŽENJA VZAJEMNEGA SKLADA

Pojem upravljanja premoženja vzajemnega sklada

135. člen

(1) Upravljanje premoženja vzajemnega sklada obsega:

1. sklepanje pravnih poslov, katerih predmet je premoženje vzajemnega sklada,
2. razpolaganje s premoženjem vzajemnega sklada zaradi izpolnitve obveznosti iz poslov, sklenjenih pri upravljanju premoženja vzajemnega sklada,
3. sprejemanje izpolnitev obveznosti druge pogodbene stranke na podlagi poslov, sklenjenih pri upravljanju premoženja vzajemnega sklada, in
4. uresničevanje pravic iz vrednostnih papirjev vzajemnega sklada oziroma drugih finančnih naložb vzajemnega sklada.

(2) Družba za upravljanje upravlja premoženje vzajemnega sklada v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada.

(3) Družba za upravljanje je upravičena v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada razpolagati s premoženjem vzajemnega sklada in uresničevati pravice iz vrednostnih papirjev vzajemnega sklada oziroma drugih finančnih naložb vzajemnega sklada v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Družba za upravljanje mora upravljalci premoženje vzajemnega sklada tako, da so naložbe tega sklada v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(5) Družba za upravljanje mora zagotoviti, da se vse terjatve iz poslov, sklenjenih za račun vzajemnega sklada, plačujejo oziroma izpolnjujejo v poslovno običajnih rokih.

Odgovornost družbe za upravljanje za obveznosti

136. člen

(1) V razmerju do druge stranke iz posla, ki ga je sklenila družba za upravljanje za račun vzajemnega sklada, odgovarja za izpolnitev obveznosti iz tega posla družba za upravljanje.

(2) Terjatev do družbe za upravljanje iz poslov, ki jih je ta sklenila za svoj račun in iz pravnih poslov iz drugega odstavka 79. člena ter iz četrtega odstavka 81. člena tega zakona ni dovoljeno pobotati s terjatvami, ki jih je družba za upravljanje po tem zakonu upravičena uveljavljati v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada.

Prepovedani posli z določenimi osebami

137. člen

(1) Družba za upravljanje za račun vzajemnega sklada ne sme sklepati poslov, katerih predmet so naložbe vzajemnega sklada:

1. za svoj račun ali za račun drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja,
2. z osebami, ki so povezane z družbo za upravljanje,
3. s skrbnikom oziroma z osebami, ki so povezane s skrbnikom.

(2) Skrbnik mora družbo za upravljanje ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev obvestiti o osebah, ki so povezane z njim, in jo tekoče obveščati o spremembah teh povezav.

(3) Družba za upravljanje mora skrbnika ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev obvestiti o osebah, ki so povezane z njo, in ga tekoče obveščati o spremembah teh povezav.

(4) Predmet prepovedi iz prvega odstavka tega člena niso storitve, ki jih za račun vzajemnega sklada opravljajo osebe iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena.

Izjeme od prepovedi sklepanja poslov

137.a člen

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 54. člena in prvega odstavka 137. člena, sme družba za upravljanje vlagati sredstva investicijskega sklada v instrumente denarnega trga, denarne depozite in v vrednostne papirje v postopku njihove prve javne prodaje, katerih izdajatelj je skrbnik tega investicijskega sklada, ter za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja, sprejeti javno ponudbo za odkup vrednostnih papirjev po zakonu, ki ureja prevzeme, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da skrbnik investicijskega sklada nima kvalificirane deleža v družbi za upravljanje, ki upravlja ta investicijski sklad, in

2. da skrbnik v pravilniku iz četrtega odstavka 54. člena, družba za upravljanje pa v pravilniku, ki ga sprejme za omejitev nasprotja interesov, opredelita možne oblike nasprotja interesov v primeru takšnih naložb investicijskega sklada ter načine omejitve teh nasprotij interesov, in

3. da se naložbe v denarne depozite in instrumente denarnega trga izvršijo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za investicijski sklad, upoštevaje stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka 54. člena in prvega odstavka 137. člena, sme družba za upravljanje v skladu z določbami 64. člena tega zakona s skrbnikom investicijskega sklada oziroma z osebo povezano s skrbnikom, skleniti za račun investicijskega sklada posel nakupa oziroma prodaje instrumentov denarnega trga in obveznic, katerih izdajatelj je Banka Slovenije oziroma Republika Slovenija, če:

1. skrbnik takšne posle sklepa zaradi zagotavljanja likvidnosti navedenih finančnih instrumentov na podlagi pisne pogodbe sklenjene z izdajateljem, in

2. so izpolnjeni pogoji iz 1. točke prvega odstavka tega člena, in

3. so izpolnjeni pogoji iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena tudi za te finančne instrumente.

(3) V prospektu investicijskega sklada mora biti razkrit odstotek sredstev investicijskega sklada, vloženih skupaj v depozite, instrumente denarnega trga in druge vrednostne papirje, katerih izdajatelj je skrbnik tega investicijskega sklada.

(4) Vsaka naložba oziroma posel iz tega člena mora biti predmet poročanja Agenciji in predmet pregleda revizorja ob rednem letnem revizijskem pregledu poslovanja investicijskega sklada. Revizor mora v revizijskem poročilu podati mnenje o izpolnjenosti pogojev iz tega člena in mnenje o tem, ali sta skrbnik investicijskega sklada in družba za upravljanje v primeru takšne naložbe ravnala v najboljšem interesu vlagateljev v investicijski sklad.

Profesionalna skrbnost družbe za upravljanje

138. člen

(1) Družba za upravljanje mora pri upravljanju premoženja vzajemnega sklada ravnati v skladu s tem zakonom, s pravili upravljanja vzajemnega sklada, s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(2) Družba za upravljanje mora pri opravljanju poslov za račun vzajemnega sklada v vsem paziti na interese imetnikov investicijskih kuponov.

(3) Družba za upravljanje odgovarja imetnikom investicijskih kuponov za škodo, ki jo povzroči z ravnanjem, ki je v nasprotju s tem zakonom, s pravili upravljanja vzajemnega sklada ali s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(4) Skrbnik je upravičen za račun vzajemnega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve, vložiti tožbo proti družbi za upravljanje za povrnitev škode iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če skrbnik v tridesetih dneh od prejema pisne zahteve imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada ne vложи tožbe iz četrtega odstavka tega člena, lahko tako tožbo za račun vzajemnega sklada vложи vsak imetnik investicijskega kupona tega sklada.

(6) Določbi četrtega in petega odstavka tega člena ne izključujeta pravice imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada do uveljavljanja in povrnitve škode, ki mu jo družba za upravljanje povzroči s kršitvijo obveznost v zvezi s prodajo, izdajo, odkupom oziroma izplačilom vrednosti investicijskih kuponov oziroma z ravnanji iz prvega oziroma tretjega odstavka 100. člena tega zakona.

(7) Odškodninske odgovornosti družbe za upravljanje iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena ni mogoče niti omejiti niti izključiti.

5.7. PRENOS UPRAVLJANJA VZAJEMNEGA SKLADA

5.7.1. Prenos upravljanja vzajemnega sklada na podlagi pogodbe o prenosu upravljanja

Pogodba o prenosu upravljanja

139. člen

(1) Družba za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba za upravljanje), lahko prenese upravljanje tega vzajemnega sklada na drugo družbo za upravljanje (v nadaljnjem besedilu: prevzemna družba za upravljanje), če prevzemna družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Pogodba o prenosu upravljanja mora obsegati:

1. določen opis vseh postopkov in dejanj, ki jih bosta družbi opravili v zvezi s prenosom upravljanja, in

2. rok, šteto od javne objave obvestila o prenosu upravljanja, v katerem bosta družbi opravili prenos upravljanja, ki ne sme biti krajši od treh mesecev.

Dovoljenje za prevzem upravljanja

140. člen

Pred prenosom upravljanja vzajemnega sklada mora prevzemna družba za upravljanje pridobiti dovoljenje Agencije za prevzem upravljanja.

Zahteva za izdajo dovoljenje za prevzem upravljanja

141. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenje za prevzem upravljanja je treba priložiti:

1. pogodbo o prenosu upravljanja,
2. listine iz 117. člena tega zakona,
3. besedilo obvestila imetnikom investicijskih kuponov iz prvega odstavka 143. člena tega zakona,
4. besedilo javne objave obvestila iz četrtega odstavka 143. člena tega zakona, in
5. dokazilo o plačilu takse Agenciji za vodenje postopka.

(2) Hkrati z zahtevo za prevzem upravljanja mora prevzemna družba za upravljanje vložiti tudi:

1. zahtevo za dovoljenje za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na spremembo podatkov v prospektu in izvlečku prospekta zaradi prenosa upravljanja,

2. zahtevo za dovoljenje za sklenitev oziroma spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

(3) O zahtevah iz drugega odstavka tega člena odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za prevzem upravljanja.

(4) Za odločanje o zahtevi iz 1. točke drugega odstavka tega člena se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

Odločanje o dovoljenju za prevzem upravljanja

142. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za prevzem upravljanja:

1. če prevzemna družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prevzema, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. če je vsebina obvestila imetnikom in vsebina javne objave obvestila o prenosu upravljanja vzajemnega sklada v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

3. če je izdala dovoljenji iz drugega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) Dovoljenje za prevzem upravljanja ima za prevzemno družbo za upravljanje enake učinke in posledice kot dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada iz 116. člena tega zakona.

Obvestila imetnikom investicijskih kuponov o prenosu upravljanja

143. člen

(1) Prevzemna in prenosna družba za upravljanje morata v petnajstih dneh po prejemu dovoljenja Agencije za prevzem upravljanja imetnike investicijskih kuponov vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, obvestiti o tem prenosu.

(2) V obvestilu mora biti naveden dan, s katerim nastopijo pravne posledice prenosa upravljanja iz 144. člena tega zakona.

(3) Hkrati z obvestilom morata prevzemna in prenosna družba za upravljanje imetnikom poslati besedilo spremenjenega izvlečka prospekta.

(4) Prevzemna in prenosna družba za upravljanje mora ta v osmih dneh po prejemu dovoljenja Agencije za prevzem upravljanja javno objaviti obvestilo o prenosu upravljanja vzajemnega sklada.

(5) V javni objavi obvestila o prenosu upravljanja vzajemnega sklada iz prejšnjega odstavka morata družbi imetnike investicijskih kuponov poučiti tudi o pravici prejeti besedilo spremenjenega izvlečka prospekta po tretjem odstavku tega člena.

(6) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz prvega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz četrtega odstavka tega člena.

Pravne posledice prenosa upravljanja

144. člena

(1) Z iztekom roka iz 2. točke drugega odstavka 139. člena tega zakona nastopijo naslednje pravne posledice:

1. vse pravice in obveznosti prenosne družbe za upravljanje v zvezi z upravljanjem vzajemnega sklada preidejo na prevzemno družbo za upravljanje,

2. prenosni družbi za upravljanje preneha dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa.

(2) Prevzemna in prenosna družba za upravljanje morata do izteka roka iz 2. točke drugega odstavka 139. člena tega zakona opraviti vse postopke in dejanja, potrebna za prenos upravljanja vzajemnega sklada in Agenciji predložiti poročilo o postopkih in dejanjih, ki sta jih v zvezi s tem opravili.

5.7.2. Prisilni prenos upravljanja

Razlogi za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada

145. člen

Prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada se opravi v naslednjih primerih:

1. če je Agencija družbi za upravljanje s pravnomočno odločbo odvzela dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov,

2. če je nad družbo za upravljanje začet stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije.

Obveznosti skrbnika

146. člen

(1) Če nastopi razlog za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada iz 145. člena tega zakona, mora skrbnik v dveh mesecih od nastopa tega razloga opraviti ustrezen postopek zbiranja ponudb družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada in so pripravljene prevzeti upravljanje vzajemnega sklada.

(2) Skrbnik mora poziv na stavljanje ponudb iz prvega odstavka tega člena nasloviti na vse družbe za upravljanje, ki upravljajo investicijske sklade.

(3) Če skrbniku ponudita prevzem upravljanja vzajemnega sklada dve ali več družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada, mora skrbnik pri izbiri prevzemne družbe za upravljanje ravnati izključno v interesu imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(4) Skrbnik in prevzemna družba za upravljanje skleneta pogodbo o prenosu upravljanja. Za vsebino pogodbe o prenosu upravljanja iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja drugi odstavek 139. člena tega zakona, pri čemer rok, v katerem bosta skrbnik in prevzemna družba opravili prenos upravljanja ne sme biti daljši od enega meseca.

(5) Za prisilni prenos upravljanja se smiselno uporablja jo določbe 140. do 144. člena tega zakona.

(6) Od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada do nastopa pravnih posledic prenosa upravljanja mora skrbnik opravljati tiste posle upravljanja vzajemnega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati.

(7) Za posle upravljanja vzajemnega sklada po šestem odstavku tega člena se štejejo:

1. posli v zvezi z vplačili in izplačili investicijskih kuponov vzajemnega sklada in

2. posli, zaradi katerih bi, če jih skrbnik ne bi opravil, za premoženje vzajemnega sklada nastala škoda.

Likvidacija vzajemnega sklada, kadar prisilni prenos upravljanja ni mogoč

147. člen

(1) Skrbnik mora namesto prisilnega prenosa upravljanja vzajemnega sklada začeti likvidacijo vzajemnega sklada:

1. če se postopka zbiranja ponudb iz prvega odstavka 146. člena tega zakona ne udeleži nobena družba za upravljanje, ki izpolnjuje pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada,

2. če prevzemna družba za upravljanje v petnajstih dneh po sklenitvi pogodbe o prevzemu upravljanja s skrbnikom ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja,

3. če Agencija zavrne oziroma zavrne zahtevo prevzemne družbe za upravljanje za prevzem upravljanja, razen če Agencija skrbniku izda soglasje za ponovitev postopka zbiranja ponudb iz prvega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Za likvidacijo vzajemnega sklada iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 149. do 151. člena tega zakona.

5.8. LIKVIDACIJA VZAJEMNEGA SKLADA

Razlog za likvidacijo vzajemnega sklada

148. člen

Likvidacija vzajemnega sklada se opravi v primerih če:

1. čista vrednost premoženja vzajemnega sklada v roku štirih mesecev od dneva, ko je družba za upravljanje prejela odločbo Agencije o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada, ne doseže 20.000.000 tolarjev,

2. se čista vrednost premoženja vzajemnega sklada zniža pod 20.000.000 tolarjev in v nadaljnjih tridesetih dneh ne doseže ponovno 20.000.000 tolarjev.

Obvestilo o nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada

149. člen

(1) Družba za upravljanje mora Agencijo naslednji delovni dan po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada obvestiti, da je nastopil razlog za začetek likvidacije. Obvestilu mora priložiti besedilo obvestila imetnikom iz drugega odstavka tega člena in besedilo javne objave obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Družba za upravljanje mora v treh delovnih dneh po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada imetnike investicijskih kuponov obvestiti o začetku likvidacije vzajemnega sklada in pravnih posledicah.

(3) Družba za upravljanje mora v roku iz drugega odstavka tega člena javno objaviti obvestilo o začetku likvidacije vzajemnega sklada.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz drugega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če družba za upravljanje ne izpolni obveznosti iz prvega do tretjega odstavka tega člena, jih mora izpolniti skrbnik v rokih, določenih v prvem do tretjem odstavku tega

člena, ki tečejo od dneva, ko je skrbnik zvedel oziroma bi moral zvedeti za opustitev družbe za upravljanje.

(6) Skrbnik ima pravico od družbe za upravljanje zahtevati povračilo stroškov, ki ji nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz petega odstavka tega člena.

Pravne posledice likvidacije vzajemnega sklada

150. člen

(1) Od nastopa razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada imetnik investicijskega kupona ne more več zahtevati izplačila odkupne vrednosti investicijskega kupona. Zahteve za izplačilo, ki jih družba za upravljanje prejme po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada, nimajo pravnega učinka.

(2) Od nastopa razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada vlagatelji ne morejo več pristopiti k pravilom upravljanja vzajemnega sklada. Pristopne izjave, ki jih družba za upravljanje prejme po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada, nimajo pravnega učinka.

(3) Od nastopa razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada se lahko družbi za upravljanje izplača dospel provizija za upravljanje vzajemnega sklada samo hkrati z izplačilom imetnikom investicijskih kuponov.

(4) Z nastopom razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada pridobi imetnik investicijskih kuponov pravico do izplačila denarne likvidacijske mase v sorazmernem deležu, ki je enak deležu števila enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasijo investicijski kuponi, katerih imetnik je, in številu vseh enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku.

Unovčenje premoženja vzajemnega sklada in poplačilo imetnikov investicijskih kuponov

151. člen

(1) Družba za upravljanje mora unovčiti premoženje vzajemnega sklada s prodajo tega premoženja oziroma na drug primeren način.

(2) Po začetku likvidacije lahko družba za upravljanje za račun vzajemnega sklada sklepa samo tiste posle, ki so potrebni, da se unovči premoženje vzajemnega sklada.

(3) Družbi za upravljanje pri prodaji premoženja vzajemnega sklada ni treba upoštevati pravil o najvišjih oziroma najnižjih dovoljenih deležih posameznih vrst naložb, določenih v 68. do 70. členu in v 72. členu tega zakona.

(4) Ko je unovčen tolikšen del premoženja vzajemnega sklada, da je razdelitev denarne likvidacijske mase imetnikom investicijskih kuponov smotna, mora družba za upravljanje izdelati predlog izplačila imetnikom investicijskih kuponov.

(5) Predlog izplačila iz četrtega odstavka mora pregledati in k njemu dati soglasje skrbnik.

(6) Družba za upravljanje mora opraviti izplačilo imetnikom investicijskih kuponov na podlagi predloga izplačil imetnikom v treh delovnih dneh po prejemu soglasja skrbnika.

(7) Četrti do šesti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za kasnejša izplačila imetnikom investicijskih kuponov.

6. INVESTICIJSKA DRUŽBA

6.1. STATUSNE DOLOČBE

6.1.1. Splošne določbe

Uporaba določb ZGD

152. člen

Za investicijsko družbo se uporabljajo določbe ZGD o delniški družbi, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Dejavnost investicijske družbe

153. člen

(1) Investicijska družba ne sme opravljati nobene druge dejavnosti, razen dejavnosti nalaganja premoženja v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe po načelih razpršitve tveganj.

(2) Investicijska družba ne sme spremeniti dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

Ustanovitev investicijske družbe

154. člen

(1) Investicijska družba se lahko ustanovi samo po postopku postopne ustanovitve delniške družbe.

(2) Investicijsko družbo kot edini ustanovitelj ustanovi družba za upravljanje s tem, da sprejme statut in javno objavi poziv za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe.

6.1.2. Osnovni kapital investicijske družbe

Osnovni kapital investicijske družbe

155. člen

Najnižji znesek osnovnega kapitala investicijske družbe je 200.000.000 tolarjev.

Povečanje osnovnega kapitala investicijske družbe

156. člen

(1) Investicijska družba lahko poveča osnovni kapital z vložki, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če se prva prodaja delnic, ki se izdajo zaradi povečanja osnovnega kapitala, opravi po postopku javne ponudbe, in

2. če je emisijska cena delnic najmanj enaka knjigovodski vrednosti delnic na dan javne objave poziva za vpis in vplačilo delnic, povečani za morebitne stroške v zvezi s povečanjem osnovnega kapitala investicijske družbe, do povrnitve katerih je upravičena družba za upravljanje.

(2) Prednostne pravice delničarjev investicijske družbe do vpisa in vplačila novih delnic ni mogoče izključiti.

(3) Investicijska družba ne sme povečati osnovnega kapitala iz sredstev družbe, če bi zaradi takega povečanja nastale delne pravice.

(4) Investicijska družba ne sme povečati osnovnega kapitala na podlagi določb ZGD o odobrenem kapitalu oziroma o pogojnem povečanju osnovnega kapitala.

Dovoljenje za povečanje osnovnega kapitala z vložki

157. člen

(1) Investicijska družba mora pred začetkom postopka za vpis in vplačilo novih delnic na podlagi povečanja osnovnega kapitala z vložki pridobiti dovoljenje Agencije za povečanje osnovnega kapitala z vložki.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala z vložki je treba priložiti:

1. zapisnik skupščine, ki je odločala o povečanju osnovnega kapitala,

2. besedilo poziva za vpis in vplačilo delnic.

(3) Hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala z vložki mora družba za upravljanje vložiti zahtevo za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na povečanje osnovnega kapitala z vložki. O zahtevi iz prejšnjega stavka odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za povečanje osnovnega kapitala z vložki. Za odločanje o zahtevi iz prvega stavka se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

(4) Agencija izda dovoljenje za povečanje osnovnega kapitala z vložki:

1. če je vsebina sklepa o povečanju osnovnega kapitala v skladu s prvim in drugim odstavkom 156. člena tega zakona,

2. če je vsebina poziva za vpis in vplačilo delnic v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in

3. če je izdala dovoljenje iz tretjega odstavka tega člena.

Zmanjšanje osnovnega kapitala investicijske družbe

158. člen

(1) Investicijska družba ne sme zmanjšati osnovnega kapitala na podlagi določb ZGD o rednem zmanjšanju osnovnega kapitala oziroma o prisilnem umiku delnic.

(2) Investicijska družba lahko zmanjša osnovni kapital z umikom delnic samo če:

1. če je delnice pridobila v skladu s prvim oziroma drugim odstavkom 164. člena tega zakona in

2. če se za tak umik po ZGD ne uporabljajo določbe o rednem zmanjšanju osnovnega kapitala.

(3) Investicijska družba ne sme zmanjšati osnovnega kapitala na podlagi določb ZGD o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala, če bi zaradi takega zmanjšanja nastale delne pravice.

6.1.3. Delnice investicijske družbe

Delnice investicijske družbe

159. člen

(1) Investicijska družba lahko izda samo imenske delnice istega razreda.

(2) Delnice investicijske družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(3) Delnice investicijske družbe morajo biti prosto prenosljive.

Postopek javne ponudbe delnic investicijske družbe

160. člen

Za postopek javne ponudbe delnic investicijske družbe ob njihovi prvi prodaji se smiselno uporabljajo določbe 26. člena, 27. člena, 28. člena, prvega odstavka 30. člena, drugega odstavka 31. člena, prvega in četrtega odstavka 35. člena, 36. člena in 37. do 40. člena ZTVP-1, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Poziv za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe

161. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred začetkom postopka za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe javno objaviti poziv za vpis in vplačilo delnic.

(2) Poziv za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe mora vsebovati pomembnejše podatke o investicijski družbi in družbi za upravljanje in o investicijski politiki investicijske družbe ter druge podatke, ki jih mora po drugem odstavku 31. člena ZTVP-1 vsebovati poziv za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino poziva za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe.

Vplačilo delnic investicijske družbe

162. člen

(1) Delnice investicijske družbe se lahko vplačajo samo v denarju.

(2) Delnice investicijske družbe morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve investicijske družbe v sodni register oziroma pred vpisom povečanja osnovnega kapitala investicijske družbe v sodni register.

Izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja z delnicami investicijske družbe

163. člen

(1) Investicijska družba mora klirinško depotni družbi izdati nalog za izdajo delnic investicijske družbe v nematerializirani obliki v petnajstih dneh od dneva, ko se izpolnijo pogoji za njihovo izdajo.

(2) Družba za upravljanje mora v treh delovnih dneh po izdaji delnic investicijske družbe zagotoviti izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja s temi delnicami.

(3) Kadar se delnice investicijske družbe izdajo ob ustanovitvi investicijske družbe, mora družba za upravljanje v roku iz prvega odstavka tega člena tudi vložiti zahtevo za uvrstitev delnic investicijske družbe v borzno kotacijo.

Lastne delnice investicijske družbe

164. člen

(1) Investicijska družba sme pridobiti lastne delnice neodplačno, odplačno pa samo pod pogoji, določenimi v drugem odstavku tega člena.

(2) Kadar je tržna cena delnic investicijske družbe nižja od 90 odstotkov njihove knjigovodske vrednosti, sme investicijska družba odplačno pridobiti lastne delnice, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da jih pridobi na podlagi posla, sklenjenega na organiziranem trgu, na katerem se trguje s temi delnicami, ki ni posel izvršen na podlagi namerne aplikacije,

2. da nakupna cena ni višja od knjigovodske vrednosti delnic, zmanjšane za vse stroške, povezane z nakupom in pridobitvijo teh delnic,

3. da vsem delničarjem omogoči prodajo delnic pod enakimi pogoji, in

4. da so izpolnjeni pogoji, določeni v prvem in drugem stavku drugega odstavka 240. člena ZGD.

(3) Investicijska družba lastnih delnic ne sme odsvojiti, temveč jih mora umakniti.

6.1.4. Statut investicijske družbe

Vsebina statuta investicijske družbe

165. člen

(1) Statut investicijske družbe mora poleg sestavin, ki jih mora vsebovati statut vsake delniške družbe, vsebovati tudi:

1. investicijsko politiko investicijske družbe,

2. višino ustanovitvenih stroškov, do povrnitve katerih je upravičena družba za upravljanje, in način njihovega izračuna ter plačila,

3. višino provizije za upravljanje investicijske družbe, do katere je upravičena družba za upravljanje, ter način izračuna, obdobja obračuna in roke za plačilo te provizije,

4. vrste drugih stroškov, ki jih družba za upravljanje upravičena plačati iz premoženja investicijske družbe,

5. ali bo družba za upravljanje za opravljanje posameznih storitev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona pooblastila osebo iz šestega odstavka 5. člena tega zakona ter vrste in višino stroškov, do povrnitve katerih so v razmerju do investicijske družbe upravičene te osebe,

6. način obveščanja delničarjev o finančnem in pravnem položaju investicijske družbe, o njenem poslovanju, o zamenjavi skrbnika,

7. druge določbe, ki urejajo vsebino pravnega razmerja med investicijsko družbo in družbo za upravljanje,

8. pogoje in način prenosa opravljanja skrbniških storitev na drugega skrbnika in zagotavljanje zaščite delničarjev investicijske družbe v takem primeru,

9. pogoje in način prenosa upravljanja investicijske družbe na drugo družbo za upravljanje in zagotavljanje zaščite delničarjev investicijske družbe v takem primeru.

(2) Statut za njegovo spremembo ne sme določati strožjih pogojev, kot so za spremembo statuta delniške družbe določeni v ZGD.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino sestavin iz prvega odstavka tega člena.

Soglasje k statutu

166. člen

(1) Investicijska družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti soglasje Agencije k statutu.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k statutu je treba priložiti besedilo statuta.

(3) Agencija izda soglasje k statutu, če je njegova vsebina v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Sprememba statuta

167. člen

(1) Investicijska družba mora za spremembo statuta pred vpisom te spremembe v sodni register pridobiti soglasje Agencije.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k spremembi statuta je treba priložiti:

1. zapisnik skupščine, ki je odločala o spremembah,
2. besedilo sprememb statuta,
3. notarsko overjeno prečiščeno besedilo statuta.

(3) Hkrati z zahtevo za soglasje k spremembi statuta mora družba za upravljanje vložiti zahtevo za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na spremembo podatkov v prospektu in izvlečku prospekta zaradi spremembe statuta.

(4) O zahtevi iz prejšnjega odstavka odloči Agencija hkrati z odločitvijo o soglasju k spremembi statuta. Za odločanje o zahtevi iz prvega stavka se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

(5) Agencija izda soglasje k spremembi statuta:

1. če je vsebina sprememb statuta v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in
2. če izda dovoljenje iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Agencija mora o izdaji soglasja k spremembam statuta odločiti v roku 60 dni.

6.1.5. Organi investicijske družbe

Uprava investicijske družbe

168. člen

(1) Investicijska družba nima uprave.

(2) Obveznosti in pooblastila, ki jih ima po ZGD uprava delniške družbe, ima družba za upravljanje, ki upravlja investicijsko družbo.

(3) Družba za upravljanje vodi posle investicijske družbe in jo zastopa v vseh zadevah, razen v tistih, v katerih je za zastopanje investicijske družbe pooblaščen nadzorni svet investicijske družbe.

Nadzorni svet investicijske družbe

169. člen

(1) Investicijska družba mora imeti nadzorni svet.

(2) Člani nadzornega sveta morajo imeti ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja upravljanja s finančnim premoženjem.

(3) Za člana nadzornega sveta investicijske družbe ne more biti imenovana oseba, ki:

1. je imetnik kvalificiranega deleža v družbi za upravljanje ali njegov ožji družinski član,
2. je zaposlena v naslednjih osebah oziroma, ki v teh osebah opravlja funkcijo člana uprave ali člana nadzornega sveta:

a) družbi za upravljanje,

b) pravni osebi, ki je bodisi neposredno imetnik kvalificiranega deleža družbe za upravljanje bodisi obvladuje imetnika kvalificiranega deleža družbe za upravljanje,

c) skrbniku,

č) pravni osebi, ki je bodisi neposredno imetnik kvalificiranega deleža skrbnika bodisi obvladuje imetnika kvalificiranega deleža skrbnika,

d) pravni osebi, v kateri je udeležena družba za upravljanje.

(4) Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet vsake delniške družbe, nadzorni svet investicijske družbe tudi zastopa investicijsko družbo v razmerjih do družbe za upravljanje.

Sklic skupščine investicijske družbe

170. člen

(1) Poleg uprave družbe za upravljanje lahko skupščino investicijske družbe skliče nadzorni svet investicijske družbe in ob pogojih, določenih v ZGD, tudi delničarji investicijske družbe.

(2) Delničarja pri izvrševanju glasovalnih pravic na skupščini investicijske družbe ne more zastopati:

1. družba za upravljanje,
2. neposredni imetnik kvalificiranega deleža družbe za upravljanje oziroma oseba, ki obvladuje imetnika kvalificiranega deleža družbe za upravljanje,
3. oseba, ki je zaposlena v pravnih osebah iz 1. oziroma 2. točke tega odstavka, oziroma, ki v teh osebah opravlja funkcijo člana uprave ali člana nadzornega sveta.

6.2. DOVOLJENJE ZA UPRAVLJANJE INVESTICIJSKE DRUŽBE

Dovoljenje za upravljanje investicijske družbe

171. člen

Družba za upravljanje mora pred začetkom postopka za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe ob njeni ustanovitvi pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje investicijske družbe.

Zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje investicijske družbe

172. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje investicijske družbe je treba priložiti:

1. dokaze o višini osnovnega kapitala in o kapitalski ustreznosti družbe za upravljanje,
2. dopolnitev poslovnega načrta družbe za upravljanje iz 2. točke 37. člena tega zakona,
3. dokumentacijo, ki jo določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je družba za upravljanje kadrovske, tehnično in organizacijsko sposobna upravljati investicijsko družbo.

Odločanje o dovoljenju za upravljanje investicijske družbe

173. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za upravljanje investicijske družbe, če ugotovi, da družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje investicijske družbe, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje investicijske družbe:

1. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz 59. člena tega zakona za investicijsko družbo,
2. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta investicijske družbe iz 96. člena tega zakona,

3. če je Agencija zavrnila zahtevo za soglasje k statutu investicijske družbe,

4. če družba za upravljanje ne izpolnjuje drugih pogojev za upravljanje investicijske družbe, določenih s tem zakonom oziroma s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

6.3. PRAVNA RAZMERJA MED INVESTICIJSKO DRUŽBO IN DRUŽBO ZA UPRAVLJANJE

6.3.1. Splošna določba

Pogodba o upravljanju investicijske družbe

174. člen

(1) S pogodbo o upravljanju investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: pogodba o upravljanju) se družba za upravljanje zaveže upravljati investicijsko družbo v skladu s tem zakonom, s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in s statutom investicijske družbe, investicijska družba pa se zaveže družbi za upravljanje plačevati provizijo za upravljanje v višini in rokih, določenih s statutom investicijske družbe, in ji povrniti druge stroške v zvezi z upravljanjem investicijske družbe, določene v statutu investicijske družbe.

(2) Pogodba o upravljanju mora biti sklenjena v pisni obliki.

(3) Določbe pogodbe o upravljanju, ki so v nasprotju s tem zakonom, s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma s statutom investicijske družbe, nimajo pravnega učinka.

(4) Pogodba o upravljanju mora biti sklenjena za nedoločen čas.

Odpoved pogodbe o upravljanju

175. člen

(1) Družba za upravljanje ne more odpovedati pogodbe o upravljanju.

(2) Investicijska družba lahko odpove pogodbo o upravljanju s trimesečnim odpovednim rokom, če statut investicijske družbe ne določa daljšega odpovednega roka.

(3) O odpovedi pogodbe o upravljanju odloča skupščina investicijske družbe. Sklep o odpovedi pogodbe o upravljanju je veljavno sprejet, če zanj glasuje večina, potrebna za veljavno spremembo statuta investicijske družbe.

(4) K predlogu sklepa iz tretjega odstavka tega člena mora dati mnenje tudi skrbnik. V mnenju mora skrbnik delničarje opozoriti na pravne posledice odpovedi pogodbe o upravljanju.

6.3.2. Provizija in povrnitev stroškov družbi za upravljanje

Ustanovitveni stroški

176. člen

(1) Družba za upravljanje ima pravico do povrnitve stroškov oglaševanja in drugih stroškov, ki so ji nastali v zvezi z ustanovitvijo investicijske družbe oziroma v zvezi z izdajo delnic investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: ustanovitveni stroški), če statut investicijske družbe tako določa.

(2) Kadar statut investicijske družbe določa, da ima družba za upravljanje pravico do povrnitve ustanovitvenih stroškov, mora statut določiti tudi višino teh stroškov, ki mora biti izražena v odstotku od skupnega zneska denarnih vplačil za delnice, izdane ob ustanovitvi investicijske družbe.

(3) Ustanovitveni stroški iz drugega odstavka tega člena ne smejo presegati 3 odstotka skupnega zneska denarnih vplačil za delnice, izdane ob ustanovitvi investicijske družbe.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za stroške v zvezi s povečanjem osnovnega kapitala investicijske družbe z vložki.

Provizija za upravljanje

177. člen

(1) Družba za upravljanje je za opravljanje storitev upravljanja investicijske družbe upravičena do plačila letne provizije za upravljanje v višini, določeni s statutom investicijske družbe in izračunani na način iz drugega odstavka tega člena.

(2) Letna provizija za upravljanje ne sme presegati 1,5% povprečne letne čiste vrednosti premoženja investicijske družbe.

(3) Investicijska družba plačuje iz svojega premoženja družbi za upravljanje tisti del provizije za upravljanje, ki se izračunava na podlagi povprečne letne čiste vrednosti premoženja investicijske družbe, za obdobja in v rokih, določenih v statutu investicijske družbe.

Stroški družbe za upravljanje v zvezi z upravljanjem investicijske družbe

178. člen

(1) Poleg provizije za upravljanje je družba za upravljanje iz premoženja investicijske družbe upravičena izvršiti plačila samo za tiste vrste stroškov v zvezi z upravljanjem investicijske družbe, ki so določeni v statutu investicijske družbe.

(2) Statut investicijske družbe lahko določi, da je družba za upravljanje iz sredstev investicijske družbe upravičena izvršiti plačila provizije in plačila za vse oziroma posamezne od naslednjih vrst stroškov, ki družbi za upravljanje nastanejo v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja investicijske družbe:

1. stroškov posredovanja pri nakupu in prodaji vrednostnih papirjev na organiziranih trgih vrednostnih papirjev (provizije in drugih stroški, ki jih je treba v zvezi z nakupom oziroma prodajo plačati organizatorju organiziranega trga vrednostnih papirjev, klirinško depotni družbi in borznemu posredniku),

2. stroškov za provizije in druge stroške, ki jih je na podlagi pogodbe iz prvega odstavka 61. člena tega zakona treba plačati klirinško depotni družbi,

3. stroškov plačilnega prometa,

4. stroškov revidiranja letnega poročila investicijske družbe,

5. stroškov obveščanja delničarjev po tem zakonu,

6. stroškov v zvezi s postopki iz tretjega odstavka 57. člena in drugega odstavka 58. člena tega zakona,

7. davkov in drugih davščin v zvezi s premoženjem investicijske družbe oziroma s prometom s tem premoženjem,

8. stroškov v zvezi s storitvami skrbnika investicijske družbe,

9. stroškov obresti in ostalih stroškov zadolževanja za kredite, ki jih v skladu s tem zakonom najema v imenu in za račun investicijske družbe.

(3) Družba za upravljanje posreduje za plačilo stroškov iz prejšnjega odstavka nalog za izplačilo iz sredstev investicijske družbe skrbniku, ta pa banki, pri kateri ima investicijska družba odprt denarni račun.

(4) Račun za plačilo stroškov, ki se v skladu s statutom izplačujejo iz sredstev investicijske družbe, se naslovi neposredno na investicijsko družbo.

Stroški investicijske družbe

179. člen

(1) Celotni stroški poslovanja investicijske družbe, izraženi v odstotku, so definirani kot vsi stroški poslovanja, ki bremenijo investicijsko družbo, vključno z upravljavskimi provizijami, deljeni s povprečno letno čisto vrednostjo sredstev investicijske družbe.

(2) Družba za upravljanje mora izračunavati celotne stroške poslovanja posamezne investicijske družbe, ki jo upravlja, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija.

(3) Družba za upravljanje mora v prospektu in izvlečku prospekta investicijske družbe navesti vrste stroškov, ki bremenijo investicijsko družbo, v prospektu investicijske družbe pa tudi metodologijo za izračun celotnih stroškov poslovanja investicijske družbe iz drugega odstavka tega člena.

(4) Družba za upravljanje mora navesti v prospektu in izvlečku prospekta investicijske družbe ter objavljati na način in v rokih, ki jih določi Agencija tudi podatke o celotnih stroških poslovanja investicijske družbe v preteklem letu izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada.

6.3.3. Upravljanje premoženja investicijske družbe

Uporaba določb

180. člen

Za upravljanje premoženja investicijske družbe se smiselno uporabljajo tudi določbe 135. člena, 136. člena in 137. člena tega zakona.

Prepoved izvršbe na premoženje investicijske družbe

181. člen

Na premoženje investicijske družbe ni dovoljena izvršba.

Profesionalna skrbnost družbe za upravljanje

182. člen

(1) Družba za upravljanje mora pri upravljanju premoženja investicijske družbe ravnati v skladu s tem zakonom, z investicijsko politiko, določeno v statutu investicijske družbe, in s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(2) Družba za upravljanje mora pri opravljanju poslov za račun investicijske družbe v vsem paziti na interese investicijske družbe in delničarjev investicijske družbe.

(3) Družba za upravljanje odgovarja investicijski družbi za škodo, ki jo povzroči z ravnanjem, ki je v nasprotju s tem zakonom, z investicijsko politiko, določeno v statutu investicijske družbe, ali s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(4) Skrbnik je upravičen za račun investicijske družbe, za katero opravlja skrbniške storitve, vložiti tožbo proti družbi za upravljanje za povrnitev škode iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če skrbnik v tridesetih dneh od prejema pisne zahteve nadzornega sveta investicijske družbe oziroma delničarja investicijske družbe ne vloži tožbe iz četrtega odstavka tega člena, lahko tako tožbo v imenu investicijske družbe vloži nadzorni svet investicijske družbe oziroma delničar investicijske družbe.

(6) Določbi četrtega in petega odstavka tega člena ne izključujeta pravice delničarja investicijske družbe do uveljavljanja in povrnitve škode, ki mu jo družba za upravljanje povzroči s kršitvijo obveznosti v zvezi s prodajo ali izdajo delnic investicijske družbe oziroma z odkupom lastnih delnic investicijske družbe oziroma z ravnanji iz prvega oziroma tretjega odstavka 100. člena tega zakona.

(7) Odškodninske odgovornosti družbe za upravljanje iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena ni mogoče niti omejiti niti izključiti.

6.4. PRENOS UPRAVLJANJA INVESTICIJSKE DRUŽBE

6.4.1. Prenos upravljanja investicijske družbe na podlagi pogodbe o prenosu upravljanja

Uporaba določb

183. člen

(1) Za prenos upravljanja investicijske družbe na podlagi pogodbe o prenosu upravljanja se smiselno uporabljajo

določbe 139. do 144. člena tega zakona, v kolikor ni v tem členu drugače določeno.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena se besedilo 2. točke prvega odstavka 141. člena nadomesti z besedilom "listine iz 172. člena tega zakona".

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja investicijske družbe je potrebno priložiti tudi sklep nadzornega sveta investicijske družbe, iz katerega je razvidno, da je nadzorni svet investicijske družbe dal soglasje k pogodbi o prenosu upravljanja investicijske družbe na prevzemno družbo za upravljanje. Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja tudi če iz dokumentacije priložene zahtevi za izdajo tega dovoljenja ne izhaja, da je nadzorni svet investicijske družbe sprejel sklep o soglasju k pogodbi o prenosu upravljanja investicijske družbe na prevzemno družbo za upravljanje.

6.4.2. Prisilni prenos upravljanja investicijske družbe

Razlogi za prisilni prenos upravljanja investicijske družbe

184. člen

Prisilni prenos upravljanja investicijske družbe se opravi v naslednjih primerih:

1. če je Agencija družbi za upravljanje s pravnomočno odločbo odvzela dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov,

2. če je nad družbo za upravljanje začel stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije,

3. če skupščina investicijske družbe odloči, da se družbi za upravljanje odpove pogodba o upravljanju investicijske družbe (tretji odstavek 175. člena tega zakona).

Uporaba določb

185. člen

(1) Za prisilni prenos upravljanja investicijske družbe se smiselno uporabljajo določbe 146. člena tega zakona.

(2) Za likvidacijo investicijske družbe, kadar prisilni prenos upravljanja ni mogoč, se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 147. člena in določbe 187. do 190. člena tega zakona.

6.5. REDNA LIKVIDACIJA INVESTICIJSKE DRUŽBE

Sklep skupščine o prenehanju investicijske družbe in začetku likvidacije

186. člen

(1) Skupščina investicijske družbe lahko sprejme sklep o prenehanju investicijske družbe in začetku likvidacije.

(2) K predlogu sklepa iz prvega odstavka tega člena mora dati mnenje tudi skrbnik. V mnenju mora skrbnik delničarje opozoriti na pravne posledice likvidacije in jim razložiti potek postopka likvidacije.

Uporaba določb

187. člen

Če ni v tem razdelku drugače določeno, se za postopek likvidacije investicijske družbe smiselno uporabljajo določbe 374. člena, 376. člena, 380. člena, 381. člena, 384. člena, prvega odstavka 385. člena, 386. do 390. člena in 393. člena ZGD.

Družba za upravljanje kot likvidacijski upravitelj

188. člen

V postopku likvidacije investicijske družbe ima družba za upravljanje pooblastila in naloge likvidacijskega upravitelja.

Obvestilo o začetku likvidacije investicijske družbe

189. člen

(1) Družba za upravljanje mora naslednji delovni dan po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije na skupščini investicijske družbe, obvestiti Agencijo o začetku likvidacije investicijske družbe.

(2) Družba za upravljanje mora v treh delovnih dneh po zasedanju skupščine iz prvega odstavka tega člena delničarje investicijske družbe obvestiti o začetku likvidacije investicijske družbe.

(3) Družba za upravljanje mora v roku iz drugega odstavka tega člena javno objaviti obvestilo o začetku likvidacije investicijske družbe.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz drugega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če družba za upravljanje ne izpolni obveznosti iz prvega do tretjega odstavka tega člena, jih mora izpolniti skrbnik v rokih, določenih v prvem do tretjem odstavku tega člena, ki tečejo od dneva, ko je skrbnik zvedel oziroma bi moral zvedeti za opustitev družbe za upravljanje.

(6) Skrbnik ima pravico od družbe za upravljanje zahtevati povračilo stroškov, ki ji nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz petega odstavka tega člena.

Pravne posledice uvedbe likvidacije

190. člen

(1) Po uvedbi likvidacije se lahko družbi za upravljanje izplača dospel provizija za upravljanje investicijske družbe samo hkrati z izplačilom sorazmernega dela likvidacijske mase delničarjem investicijske družbe.

(2) Po uvedbi likvidacije lahko družba za upravljanje za račun investicijske družbe sklepa samo tiste posle, ki so potrebni, da se unovči premoženje investicijske družbe.

(3) Družbi za upravljanje pri prodaji premoženja investicijske družbe ni dolžna upoštevati pravil o najvišjih oziroma najnižjih dovoljenih deležih posameznih vrst naložb, določenih v 68. do 70. členu in v 72. členu tega zakona.

6.6. PRISILNA PORAVNAVA IN STEČAJ INVESTICIJSKE DRUŽBE

Prepoved prisilne poravnave in stečaja

191. člen

Nad investicijsko družbo ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave oziroma stečajnega postopka.

7. PREOBLIKOVANJE INVESTICIJSKIH DRUŽB

Preoblikovanje investicijske družbe v vzajemni sklad

192. člen

(1) Investicijska družba se lahko preoblikuje v vzajemni sklad na podlagi sklepa skupščine investicijske družbe, in sicer pod naslednjimi pogoji:

1. če posamezen delničar investicijske družbe pridobi delež vseh investicijskih kuponov vzajemnega sklada, ki je enak njegovemu deležu v osnovnem kapitalu investicijske družbe,

2. če je izstopna provizija, določena s pravili upravljanja vzajemnega sklada, skladna s tretjim oziroma četrtem odstavkom 238. člena tega zakona,

3. provizija za upravljanje ni višja od provizije iz 177. člena tega zakona.

(2) V primeru preoblikovanja investicijske družbe v vzajemni sklad mora družba za upravljanje, ki je upravljala investicijsko družbo, prenesti celotno premoženje investicijske družbe, skupaj z vsemi obveznostmi, na vzajemni sklad, ki ga upravlja ista družba za upravljanje, investicijska družba

pa preneha brez posebnega postopka likvidacije, in sicer z dnem vpisa izbriša v sodni register.

(3) V primeru oddelitve dela investicijske družbe v vzajemni sklad se sorazmerni del premoženja investicijske družbe prenese na vzajemni sklad, ki ga upravlja ista družba za upravljanje, investicijska družba pa za znesek prenesenega premoženja zmanjša svoj osnovni kapital ter se preoblikuje v investicijsko družbo, in sicer z dnem vpisa zmanjšanja osnovnega kapitala v sodni register.

(4) V primeru preoblikovanja po tem členu mora družba za upravljanje imetnikom izdati investicijske kupone vzajemnega sklada v osmih dneh po vpisu zmanjšanja osnovnega kapitala oziroma prenehanju investicijske družbe v sodni register.

(5) Za preoblikovanje ali oddelitev dela investicijske družbe v vzajemni sklad po tem členu se smiselno uporablja jo določbe tega zakona o oblikovanju vzajemnega sklada.

(6) V primeru preoblikovanja investicijske družbe v vzajemni sklad po tem členu, je dolžna družba za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad, vsem imetnikom kuponov, ki želijo biti izplačani, obračunati izstopno provizijo v višini iz tretjega oziroma četrtega odstavka 238. člena tega zakona. Tako izračunana izstopna provizija povečuje sredstva vzajemnega sklada.

8. NADZOR NAD DRUŽBAMI ZA UPRAVLJANJE

8.1. SPLOŠNE DOLOČBE

Nadzor nad družbami za upravljanje

193. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad družbami za upravljanje z namenom preverjanja, ali družbe za upravljanje spoštujejo pravila o upravljanju investicijskih skladov in druga pravila, določena s tem zakonom, z ZTVP-1 oziroma z drugim zakonom, ki ureja storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma drugega finančnega premoženja, ter s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov.

(2) Agencija opravlja nadzor tudi nad drugimi osebami, povezanimi z družbo za upravljanje, če je to potrebno zaradi nadzora nad družbo za upravljanje.

(3) Kadar je za nadzor nad posamezno pravno osebo iz drugega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija pregled poslovanja te pravne osebe v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

Način opravljanja nadzora

194. člen

Agencija opravlja nadzor nad družbami za upravljanje:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil družb za upravljanje in drugih oseb, ki so po tem oziroma drugem zakonu dolžne poročati Agenciji oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,

2. z opravljanjem pregledov poslovanja družbe za upravljanje, in

3. z izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

195. člen

(1) Za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke 194. člena tega zakona plačujejo družbe za upravljanje Agenciji nadomestilo za nadzor, ki ga glede na čisto vrednost premoženja investicijskega sklada in drugega premoženja, ki ga po tem zakonu lahko upravlja družba za upravljanje, določa tarifa Agencije.

(2) Agencija lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačevati vse družbe za upravljanje za posamezno leto, ne preseže stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 194. člena tega zakona.

(3) Če družba za upravljanje ne plača nadomestila v rokih, ki jih določa tarifa Agencije, Agencija družbi za upravljanje z odločbo naloži plačilo.

(4) Pravnomočna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

196. člen

(1) Kadar je družbi za upravljanje izrečen ukrep nadzora po tem zakonu, mora družba za upravljanje Agenciji plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa Agencije.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči Agencija z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora ni posebnega postopka sodnega varstva.

(4) Pravnomočna odločba iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

8.2. POROČANJE

Redno poročanje

197. člen

(1) Družba za upravljanje mora redno poročati Agenciji o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini,
3. imetnikih delnic družbe za upravljanje ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev iz 19. člena tega zakona,
4. razrešitvi in imenovanju članov uprave,
5. sklenitvi in prenehanju pogodb o upravljanju finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev,
6. skupnih podatkih o finančnem premoženju dobro poučenih vlagateljev, ki ga upravlja, po vrstah naložb tega premoženja,
7. letnem in polletnem poročilu.
8. drugih dejstvih in okoliščinah, ki se nanašajo na investicijski sklad in družbo za upravljanje.

(2) Družba za upravljanje mora v zvezi z vsakim investicijskim skladom, ki ga upravlja, Agenciji poročati v skladu z določbami tega zakona o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih investicijskega sklada in o poročanju in javni objavi informacij o poslovanju investicijskega sklada.

(3) V zvezi z investicijsko družbo, ki jo upravlja, mora družba za upravljanje Agenciji poročati tudi o:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini,
3. imetnikih delnic investicijske družbe.

Poročanje na zahtevo Agencije

198. člen

Družba za upravljanje mora na zahtevo Agencije in v roku, ki ga ta določi, posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije.

Predpis o poročanju

199. člen

Agencija predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja iz 197. člena tega zakona ter način in roke poročanja o dejstvih in okoliščinah iz 198. člena tega zakona.

8.3. UKREPI NADZORA

8.3.1. Splošna določba

Ukrepi nadzora

200. člen

Ukrepi nadzora nad družbo za upravljanje po tem zakonu so:

1. odreditev odprave kršitve,
2. odreditev dodatnega ukrepa,
3. začasna prepoved opravljanja storitev,
4. odvzem dovoljenja.

8.3.2. Odprava kršitev

Odredba o odpravi kršitev

201. člen

(1) Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad družbo za upravljanje ugotovi:

1. da član uprave nima dovoljenja iz 24. člena tega zakona,
 2. da družba za upravljanje ne izpolnjuje pogojev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, določenih v predpisu, izdanem na podlagi 29. člena tega zakona,
 3. da družba za upravljanje upravlja investicijski sklad, za upravljanje katerega ni pridobila dovoljenja Agencije, oziroma da družba za upravljanje opravlja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Agencije, oziroma da družba za upravljanje opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne more opravljati,
 4. da družba za upravljanje krši pravila o obvladovanju tveganj,
 5. da družba za upravljanje krši pravila o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih družbe za upravljanje,
 6. da družba za upravljanje krši pravila o upravljanju premoženja investicijskih skladov,
 7. da družba za upravljanje krši obveznosti poročanja in obveščanja,
 8. da družba za upravljanje krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov ali prepoved uporabe notranjih informacij,
 9. da družba za upravljanje krši druge določbe tega zakona oziroma drugih zakonov, ki urejajo storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma drugega finančnega premoženja, oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov.
- (2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena določi Agencija rok za odpravo kršitev.

Odreditev dodatnega ukrepa

202. člen

(1) Agencija odredi dodatni ukrep, s katerim naloži pristojnemu organu družbe za upravljanje, da razreši člana oziroma člane uprave družbe za upravljanje:

1. če družba za upravljanje ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma
2. če družba za upravljanje ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira opravljanje nadzora.

(2) Za odredbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona in določbe ZTVP-1 o odredbi o odpravi kršitev.

8.3.3. Začasna prepoved opravljanja storitev

Začasna prepoved opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov

203. člen

(1) Agencija družbi za upravljanje začasno prepove opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v naslednjih primerih:

1. če družba za upravljanje ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče svojih poslovnih knjig oziroma poslovnih knjig investicijskih skladov, ki jih upravlja, ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc, tako da je mogoče kadarkoli preveriti, ali družba za upravljanje posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma ali družba za upravljanje upravlja investicijske sklade v skladu s tem zakonom, z ZTVP-1 oziroma z drugim zakonom, ki ureja storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma drugega finančnega premoženja, ter s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov,

2. če družba za upravljanje ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

3. če družba za upravljanje ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira opravljanje nadzora,

4. če družba za upravljanje krši pravila o naložbah investicijskega sklada, ki ga upravlja, oziroma pravila o upravljanju premoženja investicijskega sklada, in je zaradi tega investicijskemu skladu nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda,

5. če družba za upravljanje krši določbe o obveščanju javnosti in informiranju vlagateljev in je zaradi tega imetnikom enot premoženja oziroma delnic investicijske družbe nastala oziroma bi lahko nastala večja škoda,

6. če je družba za upravljanje prenesla na drugo osebo opravljanje posameznih poslov oziroma storitev upravljanja investicijskega sklada, v nasprotju z šestim do desetim odstavkom 5. člena in/ali v nasprotju s 6. členom tega zakona,

7. če družba za upravljanje upravlja premoženje dobro poučenih vlagateljev v nasprotju z določbami 8. člena tega zakona.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja do izdaje odločbe, s katero Agencija ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, oziroma do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se vroči tudi skrbniku.

(4) Od prejema odločbe o začasni prepovedi opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov do prenehanja prepovedi iz prvega odstavka tega člena mora skrbnik opravljati tiste posle upravljanja investicijskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati.

(5) Za posle upravljanja investicijskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati po četrtem odstavku tega člena, se štejejo:

1. posli, zaradi katerih bi, če jih skrbnik ne bi opravil, za premoženje investicijskega sklada nastala škoda,

2. v primeru vzajemnega sklada tudi: posli v zvezi z vplačili in izplačili investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

Začasna prepoved opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev

204. člen

Kadar družba za upravljanje opravlja tudi storitve upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev, se za začasno prepoved opravljanja teh storitev smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 203. člena tega zakona in določbe tretjega do petega odstavka 204. člena ZTVP-1.

8.3.4. Odvzem dovoljenja

Razlogi za odvzem dovoljenja

205. člen

(1) Agencija odvzame družbi za upravljanje dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v naslednjih primerih:

1. če družba za upravljanje ponavljajoče krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov ali prepoved uporabe notranjih informacij,

2. če družba za upravljanje ne izpolnjuje pogojev glede kapitalske ustreznosti oziroma drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,

3. če je Agencija odredila dodatni ukrep iz prvega odstavka 202. člena tega zakona in pristojni organ družbe za upravljanje v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odprave kršitev, ki so bile razlog za dodatni ukrep iz prvega odstavka 207. člena tega zakona,

4. če družba za upravljanje krši odločbo o začasni prepovedi opravljanja storitev iz 203. oziroma 204. člena tega zakona,

5. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona osebi, ki je obvladujoča oseba družbe za upravljanje,

6. če družba za upravljanje krši pravila o naložbah oziroma o upravljanju premoženja investicijskega sklada in je zaradi tega investicijskemu skladu nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda,

7. če družba za upravljanje ponavljajoče krši pravila o naložbah oziroma o upravljanju premoženja investicijskega sklada,

8. če je za pridobitev dovoljenja navajala neresnične podatke,

9. če ne izpolnjuje več pogojev, ki so bili potrebni za pridobitev dovoljenja.

(2) Kadar družba za upravljanje opravlja tudi storitve upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev se za odvzem dovoljenja za opravljanje teh storitev smiselno uporablja prvi odstavek tega člena.

Pogojni odvzem dovoljenja

206. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija tudi izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če družba za upravljanje v obdobju, ki ga določi Agencija, ki pa ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preskusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če družba za upravljanje v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja, oziroma če družba za upravljanje investicijskemu skladu ne povrne škode iz 6. točke prvega odstavka 205. člena tega zakona. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija v mejah preskusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

207. člen

Agencija preklic pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če družba za upravljanje v preskusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 206. člena tega zakona.

Javni opomin

208. člen

(1) Kadar Agencija ugotovi, da obstoji razlog za odvzem dovoljenja, lahko namesto odvzema dovoljenja izreče družbi za upravljanje javni opomin.

(2) Pri odločanju, ali naj namesto odvzema dovoljenja izreče javni opomin, upošteva Agencija zlasti teže kršitve in okoliščino, ali je družbi za upravljanje že bil izrečen javni opomin oziroma pogojni odvzem dovoljenja.

(3) Po pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena Agencija javno objavi izrek odločbe.

209. člen
(črtan)8.4. NADZOR NAD VZAJEMNIMI POKOJNINSKIMI
SKLADI IN NJIHOVIMI UPRAVLJAVCI TER POGOJI, KI
JIH MORAJO IZPOLNJEVATI UPRAVLJAVCI VZAJEMNIH
POKOJNINSKIH SKLADOV

Uporaba določb

210. člen

(1) Pri opravljanju skrbniških storitev za vzajemne pokojninske sklade in za kritno premoženje pokojninske družbe se smiselno uporablja 4.1. in 4.2. podpoglavje tega zakona.

(2) Za revidiranje poslovanja vzajemnega pokojninskega sklada se smiselno uporablja 90. člen tega zakona.

(3) Za pokojninsko družbo, ki upravlja vzajemne pokojninske sklade na podlagi 315. člena ZPIZ-1 se v zvezi z njenim poslovanjem smiselno uporabljajo določbe 36. člena do vključno 40. člena tega zakona.

(4) Za nadzor nad upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov po ZPIZ-1 se smiselno uporabljajo drugi in tretji odstavek 193. člena, 195. člen, 196. člen, 1. do 4. točka in 7. točka prvega odstavka 197. člena, 198. člen, 200. člen, 201. člen in 206. do 208. člen tega zakona.

(5) Pri smiselni uporabi določb iz prvega do vključno četrtega odstavka tega člena se besede:

1. "družba za upravljanje" v vseh sklonih nadomestijo z besedami "upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada" v vseh sklonih,

2. "investicijski sklad" v vseh sklonih nadomestijo z besedami "vzajemni pokojninski sklad" v vseh sklonih.

(6) Agencija obvesti Banko Slovenije oziroma Agencijo za zavarovalni nadzor o vseh ugotovitvah in o izrečenih ukrepih v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

(7) Banka Slovenije oziroma Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Agencijo o vseh ugotovitvah in o izrečenih ukrepih v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

Skrbniške storitve za vzajemni pokojninski sklad

211. člen

(1) Upravljavec pokojninskih skladov po ZPIZ-1 je dolžan za račun posameznega vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma kritnega premoženja pokojninske družbe, skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev.

(2) Upravljavec pokojninskih skladov po ZPIZ-1 je dolžan skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev v petnajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) V primeru, če upravljavec pokojninskih skladov ne sklene pogodbe v roku določenim v prejšnjem odstavku, mora najkasneje ob izteku roka za sklenitev pogodbe poročati Agenciji in obrazložiti vzroke za neskenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

(4) V primeru ko upravljavec pokojninskih skladov ne sklene pogodbe iz prvega odstavka lahko Agencija izreče ukrep nadzora na podlagi tega zakona, pri čemer lahko določi rok za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

Revidiranje poslovanja vzajemnih pokojninskih skladov

212. člen

(1) Letno poslovanje vzajemnega pokojninskega sklada mora revidirati pooblaščen revizor.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizorskega poročila za poslovanje vzajemnih pokojninskih skladov.

Pregled poslovanja

213. člen

Kadar je zaradi nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada treba opraviti pregled poslovanja upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada, opravi Agencija ta pregled v sodelovanju z Banko Slovenije oziroma z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Odredba o odpravi kršitev

214. člen

Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ugotovi da upravljavec:

1. pri upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada krši določbe ZPIZ-1, ZZavar, tega zakona oziroma drugega zakona, ki ureja upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov, oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov,
2. krši obveznost poročanja in obveščanja.

Odreditev dodatnega ukrepa

215. člen

(1) Kadar Agencija pri opravljanju nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz tretjega odstavka 322. člena ZPIZ-1, mu z odločbo naloži, da s svojega denarnega računa na poseben denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada iz 327. člena ZPIZ-1 nakaže denarna sredstva v višini razlike med jamčeno vrednostjo premoženja vzajemnega pokojninskega sklada in dejansko (nižjo) čisto vrednostjo tega premoženja, in določi rok za izpolnitev te obveznosti, ki ne sme biti daljši od treh delovnih dni.

(2) Proti odločbi o odreditvi dodatnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena je dovoljen ugovor, za katerega se smiselno uporablja prvi odstavek 359. člena in 360. do 362. člen ZTVP-1.

(3) Proti odločbi, s katero Agencija zavrne ugovor iz drugega odstavka tega člena, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(4) Tožba iz tretjega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Dokončno odločbo Agencije iz prvega odstavka tega člena izvrši sodišče na predlog Agencije.

Začasna prepoved upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada

216. člen

(1) Agencija upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada začasno prepove upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada v naslednjih primerih:

1. če upravljavec ne vodi tekoče poslovnih knjig ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc vzajemnega pokojninskega sklada, tako da ni mogoče kadarkoli preveriti, ali pri upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada posluje v skladu z ZPIZ-1, z ZZavar oziroma z drugim zakonom, ki ureja upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov, oziroma s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov,

2. če upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

3. če upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira opravljanje nadzora,

4. če upravljavec krši pravila o naložbah vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma o upravljanju premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju vzajemnega pokojninskega sklada nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja do izdaje odločbe, s katero Agencija ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, oziroma do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja oziroma do prenehanja dovoljenja po 218. členu tega zakona.

(3) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena Agencija tudi:

1. imenuje skrbnika, ki za obdobje, v katerem velja prepoved iz prvega odstavka tega člena, prevzame upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada,

2. naloži upravljavcu, da v roku, ki ne sme biti daljši od treh dni, prenese vse posle upravljanja vzajemnih pokojninskih skladov, ki jih upravlja, na skrbnika,

3. prepove klirinško depotni družbi izvršitev nalogov upravljavca za prenos vrednostnih papirjev z računov vrednostnih papirjev vzajemnim pokojninskim skladov iz 325. člena ZPIZ-1 in ji naloži, da omogoči vnos teh nalogov skrbniku,

4. prepove banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, ki vodi posebne denarne račune vzajemnih pokojninskih skladov iz 327. člena ZPIZ-1, izvršitev nalogov upravljavca za prenos denarnih sredstev s teh denarnih računov in ji naloži, da sprejema naloge skrbnika za prenos denarnih sredstev s teh računov,

5. odredi druge ukrepe, ki so potrebni, da se doseže namen prepovedi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena na skrbnika preidejo vse pravice upravljavca v zvezi z upravljanjem vzajemnega pokojninskega sklada, vključno s pravicami do provizij in do povrnitve stroškov, in skrbnik prevzame vse obveznosti upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada razen obveznosti iz tretjega odstavka 322. člena ZPIZ-1.

(5) Kadar je upravljavcu, ki mu je bila izrečena prepoved upravljanja vzajemnih pokojninskih skladov, s pravnomočno odločbo Agencije odvzeto dovoljenje za upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov, se pravne posledice prepovedi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena podaljšajo do konca postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada oziroma do prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(6) Kadar se zaradi pravnomočnega odvzema dovoljenja upravljavcu za upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov opravi likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

Razlogi za odvzem dovoljenja za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada

217. člen

Agencija odvzame upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada oziroma vzajemnih pokojninskih skladov, ki jih upravlja, če:

1. upravljavec ni ravnal v skladu z odločbo Agencije o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka 215. člena tega zakona in je bila zaradi tega opravljena prisilna izvršitev te odločbe,

2. je Agencija že tretjič v obdobju dveh let izdala odločbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka 215. člena tega zakona,

3. upravljavec krši odločbo o začasni prepovedi upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada iz 216. člena tega zakona,

4. upravljavec krši pravila o naložbah vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma o upravljanju premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju vzajemnega pokojninskega sklada nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda.

Prenehanje dovoljenja za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada

218. člen

(1) Dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada preneha, če je Banka Slovenije v postopku nad-

zora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki je banka, izdala odločbo o začetku prisilne likvidacije iz 147. člena ZBan oziroma odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 162. člena ZBan oziroma če je Agencija za zavarovalni nadzor v postopku nadzora nad upravljavcem, ki je zavarovalnica, izdala odločbo o začetku prisilne likvidacije iz 193. člena ZZavar oziroma odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 201. člena ZZavar.

(2) Agencija mora naslednji delovni dan po prejemu odločbe Banke Slovenije oziroma Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena izdati odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada prenehalo in upravljavcu prepove nadaljnje upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Za odločbo iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek 216. člena tega zakona in 359. do 362. člen ZTVP-1.

(4) Z izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena nastopijo pravne posledice iz četrtega odstavka 221. člena tega zakona. Pravne posledice iz prejšnjega stavka trajajo do konca postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada oziroma do prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(5) Kadar se zaradi prenehanja dovoljenja upravljavcu za oblikovanje vzajemnih pokojninskih skladov opravi likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

9. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

219. člen

Agencija opravlja nadzor:

1. nad osebami, ki kršijo prepoved iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona,

2. nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 5. člena tega zakona opravljajo storitve upravljanja investicijskih skladov,

3. nad osebami, ki kršijo prepoved iz petega odstavka 9. člena tega zakona,

4. nad osebami, ki kršijo prepoved iz osmega odstavka 10. člena tega zakona,

5. nad osebami, ki v nasprotju z ZPIZ-1 upravlajo vzajemne pokojninske sklade.

6. nad osebami, ki opravljajo dejavnost trženja in oglaševanja investicijskih skladov na območju Republike Slovenije v nasprotju s 7. členom tega zakona in nasprotju z določbami iz njega izvedenih predpisov. Nadzor lahko Agencija opravlja tudi tako, da za opravljanje nadzora pooblasti drug pristojni državni organ ali javno agencijo, ki je sicer pristojna za nadzor nad trženjem in oglaševanjem ali prometom finančnih storitev in instrumentov na področju Republike Slovenije.

Odredba o odpravi kršitev

220. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi Agencija razpolaga, izhaja, da oseba krši prepoved iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona oziroma iz petega odstavka 5. člena tega zakona oziroma iz petega odstavka 9. člena tega zakona oziroma iz osmega odstavka 10. člena tega zakona, oziroma ki v nasprotju z ZPIZ-1 upravlja vzajemne pokojninske sklade, oziroma da družba za upravljanje posredno ali neposredno oziroma druga oseba iz 6. točke 219. člena vrši trženje in oglaševanje investicijskih skladov v nasprotju s 7. členom tega zakona in v nasprotju z določbami iz njega izvedenih predpisov, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha s kršitvijo.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko Agencija še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, in zbere druge dokaze, potrebne za ugotovitev, ali je oseba storila kršitev iz prvega odstavka tega člena.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od petnajstih dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem kršitve, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

Likvidacijski razlog

221. člen

(1) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka 220. člena tega zakona, izda Agencija odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(2) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije postopek likvidacije.

10. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

222. člen

Za sodelovanje Agencije z domačimi nadzornimi organi se uporablja 181. člen ZTVP-1.

Obdelava podatkov in posredovanje informacij

223. člen

(1) Agencija je pristojna zbirati in obdelovati podatke o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za podatke iz prvega odstavka tega člena, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti Agencije, določenih s tem zakonom, se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih in soglasjih, ki jih izdaja Agencija po tem zakonu,

2. članih uprave in članih nadzornih svetov družb za upravljanje,

3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev družb za upravljanje v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev družb za upravljanje držav članic v Republiki Sloveniji,

4. podružnicah družb za upravljanje v tujih državah in podružnicah tujih družb za upravljanje v Republiki Sloveniji,

5. poslih iz prvega odstavka 107. člena tega zakona,

6. mesečnih poročil iz 88. člena tega zakona,

7. imetnikov kvalificiranih deležev iz 19. člena tega zakona,

8. revidiranih letnih poročil družbe za upravljanje iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona,

9. letnih in polletnih poročil in revidiranih letnih poročil investicijskega sklada iz 85. člena oziroma iz 90. člena tega zakona,

10. izvršenih ukrepov nadzora nad družbami za upravljanje oziroma upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov,

11. poročil in obvestil, ki jih je zbrala na podlagi prvega odstavka 107. člena tega zakona,

12. informacijah, ki jih je pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic.

(3) Podatke iz drugega odstavka tega člena sme Agencija posredovati:

1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 222. člena tega zakona,

2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad upravljanjem investicijskih skladov in če za te organe velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,

3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad upravljanjem investicijskih skladov, ob pogoju vzajemnosti in če za te organe velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,

4. sodišču, če jih potrebuje v postopku stečaja nad družbo za upravljanje,

5. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala letno poročilo družbe za upravljanje oziroma investicijske družbe,

6. Ministrstvu za finance Republike Slovenije, če jih potrebuje za sprejemanje zakonskih in podzakonskih predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in na področju davkov, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena sme Agencija podatke iz 12. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če ji je to izrecno dovolil pristojni organ, ki je te podatke posredoval Agenciji in kjer je to primerno, samo za namen, za katerega je prejela dovoljenje tega organa.

(5) Agencija zbere podatke iz drugega odstavka tega člena tudi na zaprosilo:

1. pristojnega nadzornega organa države članice, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njegovih nalog nadzora nad družbo za upravljanje države članice in če zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,

2. pristojnega nadzornega organa tuje države, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njegovih nalog nadzora nad družbo za upravljanje tuje države, ob pogoju vzajemnosti in če zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,

3. Ministrstva za finance Republike Slovenije, če jih ta potrebuje za sprejemanje zakonskih in podzakonskih predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in na področju davkov, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1.

Obveščanje Evropske komisije

224. člen

Agencija mora obveščati Evropsko komisijo o:

1. zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz četrtega odstavka 42. člena tega zakona,

2. ukrepih iz tretjega odstavka 49. člena tega zakona.

Razmerja z organi Evropskih skupnosti

225. člen

(1) Agencija mora obvestiti Evropsko komisijo o:

1. izdaji vsakega dovoljenja družbi za upravljanje, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi,

2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane obvladujoča družba družbe za upravljanje.

(2) Agencija obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naleteli družbe za upravljanje pri opravljanju storitev upravljanja investicijskih skladov v tujih državah.

(3) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o zahtevah oseb posamezne tuje države, mora Agencija s

sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja družbi za upravljanje, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije,

2. zahtevah za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba družbe za upravljanje.

(4) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz 374. člena ZTV-1 ne teče.

(5) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora Agencija s sklepom podaljšati prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(6) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev družbe za upravljanje kot odvisne družbe družbe za upravljanje, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov v državi članici, oziroma od te družbe za upravljanje odvisne družbe,

2. pridobitev kvalificiranega deleža s strani družbe za upravljanje, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov v državi članici, oziroma s strani od te družbe za upravljanje odvisne družbe.

(7) Agencija mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena.

11. IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

Reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki

226. člen

(1) Družba za upravljanje mora vzpostaviti učinkovito shemo izvensodnega reševanja sporov med ponudniki storitev upravljanja investicijskih skladov in premoženja dobro poučenih investitorjev na eni strani ter vlagatelji v investicijske sklade, ki jih upravlja oziroma dobro poučenimi investitorji, s katerimi je sklenila pogodbo o upravljanju finančnega premoženja na drugi strani.

(2) Obliko in sestavo razsodišča (na primer: arbitraža, ombudsman, mediacija, conciliacija, odbor za potrošniške pritožbe), način ter postopek odločanja predpiše družba za upravljanje s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen vlagateljem.

(3) Družba za upravljanje mora bodoče vlagatelje v investicijske sklade, ki jih upravlja oziroma dobro poučene investitorje, s katerim bo sklenila pogodbo o upravljanju finančnega premoženja, neposredno ali posredno preko pooblaščenih oseb iz šestega odstavka 5. člena tega zakona seznaniti z vsemi elementi sheme izvensodnega reševanja sporov.

12. KAZENSKÉ DOLOČBE

Hujše kršitve družbe za upravljanje

227. člen

(1) Z globo od 300.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje družba za upravljanje:

1. če pred začetkom opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljem ne pri-

dobi dovoljenja Agencije za opravljanje teh storitev (četrti odstavek 8. člena);

2. če za člana uprave imenuje osebo, ki ni pridobila dovoljenja Agencije za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje (prvi odstavek 24. člena);

3. če s člani uprave in člani nadzornega sveta družbe za upravljanje, njihovimi ožjimi družinskimi člani ter osebami iz druge točke prvega odstavka 28. člena, sklepa posle nakupa in prodaje oziroma druge posle, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, ki jih upravlja ta družba za upravljanje, razen investicijski kuponi oziroma delnice investicijskih skladov (28. člen);

4. če ne zagotovi ustreznega kapitala v skladu s 17. členom in četrtim odstavkom 30. člena tega zakona in mu Agencija za to ni izdala dovoljenja (30. člen);

5. če pridobi poslovni delež oziroma druge pravice v osebni družbi oziroma drugi pravni osebi, na podlagi katerih bi lahko neomejeno odgovarjala za obveznosti te družbe (prvi odstavek 31. člena);

6. če je bodisi sama bodisi skupaj z drugimi osebami, povezanimi z njo udeležena v drugi pravni osebi v nasprotju z drugim odstavkom 31. člena tega zakona;

7. če za svoj račun pridobi delnice oziroma poslovni delež na podlagi katerega bo dosegla ali preseгла kvalificiran delež v skrbniku investicijskega sklada, ki ga upravlja (tretji odstavek 31. člena);

8. če ne sestavi letnega poročila z vsebino, določeno s predpisom, izdanem na podlagi drugega odstavka 32. člena tega zakona;

9. če Agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila v rokih, določenih v tretjem odstavku 191. člena ZTV-1;

10. če ne objavi povzetka revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja v roku in na način, določen v prvem odstavku 193. člena ZTV-1 in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 193. člena ZTV-1;

11. če pred vpisom ustanovitve v sodni register ne pridobi dovoljenja Agencije za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov (prvi odstavek 36. člena);

12. če pred združitvijo z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo oziroma pred delitvijo ne pridobi dovoljenja Agencije (drugi odstavek 36. člena);

13. če pred ustanovitvijo podružnice v tuji državi ne pridobi dovoljenja Agencije (tretji odstavek 36. člena);

14. če pred začetkom upravljanja posameznega investicijskega sklada ne pridobi dovoljenja Agencije za upravljanje tega investicijskega sklada (četrti odstavek 36. člena);

15. če pred odprtjem podružnice v drugi državi članici o tem ne obvesti Agencije in nanjo ne naslovi zahteve za posredovanje obvestila iz prvega odstavka 42. člena tega zakona na način, določen v drugem in tretjem odstavku 42. člena tega zakona;

16. če pristojni nadzorni organ države članice ne obvesti o nameri pričetka oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja vzajemnega sklada preko podružnice na način, določen v četrtem odstavku 42. člena;

17. če še pred iztekom roka iz devetega odstavka 42. člena tega zakona odpre podružnico in prične poslovati preko podružnice oziroma prične tržiti in prodajati enote premoženja vzajemnega sklada preko podružnice (deveti odstavek 42. člena);

18. če prične tržiti in prodajati enote premoženja vzajemnega sklada preko podružnice, čeprav ji je pristojni nadzorni organ države članice pred iztekom roka iz osmega odstavka 42. člena tega zakona izdal odločbo iz desetega odstavka 42. člena tega zakona (deseti odstavek 42. člena tega zakona);

19. če prične tržiti oziroma prodajati enote premoženja dodatnih vzajemnih skladov preko obstoječe podružnice pred iztekom dveh mesecev od dne, ko je o nameri pričetka trže-

nja oziroma prodaje obvestila pristojni nadzorni organ države članice na način, določen v četrtem odstavku 42. člena tega zakona, oziroma če prične tržiti oziroma prodajati enote premoženja dodatnih vzajemnih skladov preko svoje podružnice kljub temu, da ji je pristojni nadzorni organ države članice pred iztekom navedenega roka izdal obrazloženo odločbo, v kateri je navedel ugotovitve iz 1. oziroma 2. točke desetega odstavka 42. člena tega zakona (enajsti odstavek 42. člena);

20. če začne z neposrednim opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov in finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev na območju druge države članice in o tem ne obvesti Agencije na način določen v drugem odstavku 43. člena tega zakona (prvi odstavek 43. člena);

21. če pristojni nadzorni organ države članice ne obvesti o nameri pričetka neposrednega oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja posameznega vzajemnega sklada, na način, določen v četrtem odstavku k 43. člena;

22. če storitve upravljanja investicijskih skladov v tuji državi ne opravlja prek podružnice (prvi odstavek 45. člena);

23. če ustanovi podružnico v tuji državi brez dovoljenja Agencije (drugi odstavek 45. člena);

24. če družba za upravljanje države članice, ki namerava preko podružnice v Republiki Sloveniji pričeti oglaševati, tržiti oziroma prodajati enote premoženja oziroma delnice posameznega investicijskega sklada ki ga upravlja, oziroma opravljati storitve upravljanja premoženja vlagateljev ali storitve vodenja računov vrednostnih papirjev, o tej nameri ne obvesti Agencije na način iz tretjega odstavka 46.a člena tega zakona;

25. če družba za upravljanje države članice odpre podružnico in prične poslovati, oglaševati, tržiti in prodajati enote premoženja oziroma delnice investicijskega sklada preko podružnice v Republiki Sloveniji prej, kot je določeno v petem odstavku 46.a člena tega zakona;

26. če družba za upravljanje države članice prične oglaševati, tržiti in prodajati enote premoženja oziroma delnice investicijskega sklada v Republiki Sloveniji preko podružnice, čeprav ji je Agencija pred iztekom roka iz petega odstavka 46.a člena tega zakona izdala odločbo iz šestega odstavka 46.a člena tega zakona;

27. če družba za upravljanje države članice prične tržiti oziroma prodajati enote premoženja oziroma delnice dodatnih investicijskih skladov preko svoje podružnice v Republiki Sloveniji pred iztekom dveh mesecev od dne, ko je o nameri pričetka trženja oziroma prodaje obvestila Agencijo na način, določen v tretjem odstavku 46.a člena tega zakona, oziroma če prične tržiti oziroma prodajati enote premoženja oziroma delnice dodatnih investicijskih skladov preko svoje podružnice v Republiki Sloveniji, čeprav ji je Agencija pred iztekom navedenega roka izdala odločbo iz sedmega odstavka 46.a člena tega zakona;

28. če družba za upravljanje države članice pisno ne obvesti Agencije in organ države članice, ki je pristojen za njen nadzor, o nameravani spremembi podatkov iz drugega odstavka 46.a člena tega zakona ali podatkov iz tretjega odstavka 46.a člena tega zakona najmanj en mesec pred nameravano spremembo (osmi odstavek 46.a člena);

29. če družba za upravljanje države članice, prične z neposrednim opravljanjem storitev iz 2. točke drugega odstavka 47. člena tega zakona prej, kot je to določeno v petem odstavku 47. člena tega zakona;

30. če družba za upravljanje države članice, ki ima odprto podružnico v Republiki Sloveniji, o svojem poslovanju preko te podružnice Agenciji ne poroča z vsebino, na način in v rokih, ki jih s predpisom predpiše Agencija (prvi in tretji odstavek 47.a člena);

31. če družba za upravljanje države članice, ki v Republiki Sloveniji neposredno opravlja svoje storitve, Agenciji ne poroča o usklajenosti s pravili varnega in skrbnega poslo-

vanja in obvladovanja tveganj, splošnimi pogoji poslovanja, s predpisi, ki se nanašajo na razkrivanje, razpoložljivost in javno objavo informacij, ki so pomembne za vlagatelje v investicijske sklade, s predpisi o varstvu potrošnikov oziroma vlagateljev ter drugimi predpisi iz 7. člena tega zakona, ki sicer veljajo za družbe za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji in katerih namen je zaščita vlagateljev in sicer z vsebino, na način in v rokih, ki jih s predpisom predpiše Agencija (drugi in tretji odstavek 47.a člena);

32. če tuja družba za upravljanje iz prvega odstavka 50. člena tega zakona, na ozemlju Republike Slovenije ne opravlja storitev upravljanja investicijskih skladov prek podružnice (prvi odstavek 50. člena);

33. če družba za upravljanje iz prvega odstavka 50. člena tega zakona, pred ustanovitvijo podružnice na ozemlju Republike Slovenije ne pridobi dovoljenja Agencije, oziroma če na ozemlju Republike Slovenije prodaja in trži investicijske kupone oziroma delnice investicijskih skladov, za katere ni dobila dovoljenja Agencije (prvi odstavek 51. člena);

34. če za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, ne sklene pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom (prvi odstavek 53. člena);

35. če s skrbnikom sklepa posle v nasprotju s preporočeno iz prvega odstavka 54. člena tega zakona;

36. če za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, v skrbniku pridobi kvalificiran delež iz drugega odstavka 12. člena, na podlagi katerega bi lahko izvajala pomemben vpliv na upravo skrbnika (šesti odstavek 54. člena);

37. če pred sklenitvijo oziroma pred spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom ne pridobi dovoljenja Agencije (prvi oziroma peti odstavek 59. člena);

38. če ne loči premoženja investicijskega sklada od svojega premoženja in premoženja drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja, oziroma premoženja iz drugega odstavka 16. člena tega zakona na način, določen v členih 61. do 63. tega zakona (60. člen);

39. če premoženje investicijskega sklada nalaga v nasprotju z določbami 64., 68., 69. in 70. člena tega zakona oziroma v nasprotju s predpisom, ki ga Agencija izda na podlagi 77. člena tega zakona;

40. če v primeru iz 76. člena tega zakona ne zagotovi uskladitve naložb investicijskega sklada;

41. če za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja pridobi investicijske kupone oziroma delnice drugih investicijskih skladov v nasprotju z določbami 71. člena tega zakona oziroma določbami predpisa, ki ga na podlagi 77. člena tega zakona izda Agencija;

42. če nalaga sredstva investicijskega sklada, ki ga upravlja, v standardizirane finančne instrumente in pri tem niso izpolnjeni pogoji iz 77. člena tega zakona;

43. če se za račun investicijskega sklada, za katerega vrši storitve upravljanja, zadolžuje v nasprotju z 78. členom tega zakona;

44. če za račun investicijskega sklada izda poročstvo oziroma kakšno drugo obliko jamstva (prvi odstavek 79. člena);

45. če za račun investicijskega sklada kot prodajalca sklene pogodbo o prodaji finančnih instrumentov iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, če investicijski sklad ob njeni sklenitvi ni bil imetnik teh finančnih instrumentov (80. člen in drugi odstavek 182. člena);

46. če zastavi ali kako drugače obremeni premoženje investicijskega sklada (prvi odstavek 81. člena);

47. če za račun investicijskega sklada posoja vrednostne papirje oziroma drugo premoženje investicijskega sklada v nasprotju s tretjim in četrtem odstavkom 81. člena;

48. če ne pripravi letnega oziroma polletnega poročila investicijskega sklada za predpisana obdobja in na načinter z vsebino določeno v 85. členu tega zakona;

49. če pred začetkom javne ponudbe investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma pred začetkom prve javne prodaje delnic investicijske družbe ne pridobi dovoljenja Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta (prvi odstavek 96. člena);

50. če Agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila investicijskega sklada, ki ga upravlja, v petnajstih dneh po prejemu revizijskega poročila oziroma najkasneje do 15. aprila v naslednjem letu, ali ne predloži polletnega poročila najkasneje do 15. avgusta posameznega leta (prvi odstavek 101. člena);

51. če v roku, z vsebino in na način, določen v 102. členu tega zakona ter predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona, ne objavi javno povzetka revidiranega letnega poročila in polletnega poročila oziroma ju ne predloži Agenciji na način, določen v drugem odstavku 102. člena;

52. če v rokih, z vsebino in na način, določen s predpisom, ki ga Agencija izda na podlagi 105. člena, ne objavi pravnega oziroma poslovnega dogodka iz prvega odstavka 103. člena tega zakona oziroma o njem ne obvesti Agencije oziroma organizatorja trga na način, določen v drugem odstavku 103. člena tega zakona;

53. če krši prepoved uporabe notranje informacije (276. člen ZTVP-1 v zvezi z 107. členom tega zakona);

54. če krši dolžnost poročanja o poslih z investicijskimi kuponi vzajemnih skladov oziroma delnicami investicijskih družb (277. člen ZTVP-1 v zvezi z 107. členom tega zakona);

55. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov določeno v 109. členu tega zakona;

56. če ne organizira poslovanja tako, da je zagotovljeno učinkovito varovanje zaupnih podatkov in zaščita pred morebitnimi zlorabami teh podatkov (110. člen);

57. če pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega sklada ne pridobi dovoljenja Agencije za upravljanje tega sklada (116. člen);

58. če ne izračunava celotnih stroškov poslovanja posameznega vzajemnega sklada ki ga upravlja, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija (drugi odstavek 125. člena);

59. če ne izračunava stopnje obrata naložb vzajemnega sklada v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija (četrti odstavek 125. člena);

60. če sklepa za račun investicijskega sklada posle v nasprotju z določbami prvega odstavka 137. člena tega zakona (prvi odstavek 137. člena in 180. člen);

61. če ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev skrbnika ne obvesti o osebah, ki so z njim povezane, oziroma če je ne obvešča tekoče o spremembah teh povezav (tretji odstavek 137. člena in 180. člen);

62. če prenesa upravljanje investicijskega sklada na drugo družbo za upravljanje brez dovoljenja Agencije (140. in 183. člen);

63. če začne postopek za vpis in vplačilo novih delnic na podlagi povečanja osnovnega kapitala investicijske družbe z vložki, ne da bi za to pridobila dovoljenje Agencije (prvi odstavek 157. člena);

64. če na vpisnih mestih ne zagotovi pogojev, ki jih določi Agencija na podlagi drugega odstavka 28. člena ZTVP-1 (28. člen ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

65. če med javno ponudbo delnic investicijske družbe opravi pravno dejanje, zaradi katerega se spremenijo pogoji javne ponudbe, določeni v prospektu, ali pravice imetnikov vrednostnih papirjev, kot so navedene v prospektu (27. člen ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

66. če v petnajstih dneh od dneva, ko so izpolnjeni pogoji za izdajo delnic investicijske družbe, klirinško depotni družbi ne izda naloga za izdajo teh delnic v nematerializirani obliki (prvi odstavek 163. člena);

67. če investicijska družba pridobi lastne delnice v nasprotju s pogoji, določenimi v drugem odstavku 164. člena tega zakona;

68. če pred vpisom ustanovitve investicijske družbe v sodni register ne pridobi soglasja Agencije k statutu (prvi odstavek 166. člena);

69. če pred vložitvijo predloga za vpis spremembe statuta investicijske družbe v sodni register ne pridobi soglasja Agencije (prvi odstavek 167. člena);

70. če zastopa delničarje investicijske družbe pri izvrševanju glasovalnih pravic na skupščini investicijske družbe (1. točka drugega odstavka 170. člena);

71. če ob ustanovitvi investicijske družbe začne s postopkom za vpis in vplačilo delnic preden pridobi dovoljenje Agencije za upravljanje investicijske družbe (171. člen);

72. če ne izračunava celotnih stroškov poslovanja posamezne investicijske družbe, ki jo upravlja, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija (drugi odstavek 179. člena);

73. če na zahtevo Agencije ne poroča v rokih in na način, ki ga določi Agencija na podlagi 198. člena tega zakona in predpisa, ki ga izda Agencija na podlagi 199. člena tega zakona;

74. če ne izpolni odredbe o odpravi kršitev oziroma o tem ne poroča Agenciji na način in v roku, ki ga določi Agencija (201. člen);

75. če ne izpolni odredbe o odreditvi dodatnega ukrepa iz 202. člena tega zakona oziroma o tem ne poroča Agenciji na način in v roku, ki ga določi Agencija;

76. če krši začasno prepoved opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov iz prvega odstavka 203. člena tega zakona oziroma začasno prepoved opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev iz 204. člena tega zakona;

77. če v roku dveh let od uveljavitve tega zakona ne opravi aktivnosti navedenih v točkah od 1 do 5 prvega odstavka 235. člena zakona;

78. če v roku dveh let na vložil zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja vzajemnega sklada s tem zakonom (drugi odstavek 235. člena zakona);

79. če ne vložil zahteve za izdajo soglasij in dovoljenj iz četrtega odstavka 235. člena zakona;

80. če vzajemni sklad iz ZISDU, ki ga ta družba upravlja, do popolne uskladitve z določbami tega zakona o vzajemnih skladih v imenu ne nosi oznake "poseben" vzajemni sklad (trinajsti odstavek 235. člena);

81. če pravila upravljanja vzajemnega sklada, prospekt in vsa promocijska literatura v imenu oziroma firmi ne vsebujejo oznake "posebni vzajemni sklad" vse dokler se vzajemni sklad popolnoma ne uskladi z določbami tega zakona o vzajemnih skladih (štirinajsti odstavek 235. člena);

82. če v roku dveh let od uveljavitve tega zakona ne opravi dejanj navedenih v prvem odstavku 236. člena zakona;

83. če v roku dveh let od uveljavitve tega zakona na Agencijo ne vložil zahteve za izdajo dovoljenj in soglasij s prilogami, navedenih v točkah od 1. do 3. drugega odstavka 236. člena zakona;

84. če najkasneje v štirih letih od uveljavitve tega zakona ne uskladi v celoti naložbe investicijske družbe (četrti odstavek 236. člena zakona);

85. če v roku štirih let od uveljavitve zakona na Agencijo ne vložil zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja na podlagi petega odstavka 236. člena zakona;

86. če ne uskladi poslovanja investicijske družbe, ki bo nastala s preoblikovanjem ali razdružitvijo pooblaščenice investicijske družbe po uveljavitvi tega zakona, z določbami tega zakona (štirinajsti odstavek 236. člena zakona);

87. če krši določila 192. in 237. člena tega zakona.

(2) Z globo od 30.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za upravljanje, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve družbe za upravljanje

228. člen

(1) Z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje družba za upravljanje:

1. če njena uprava nima najmanj dveh članov oziroma če član uprave ne opravlja nalog vodenja poslov družbe za upravljanje s polnim delovnim časom (prvi oziroma drugi odstavek 22. člena);

2. če ne izpolnjuje kadrovskih, tehničnih oziroma organizacijskih pogojev, določenih s tem zakonom oziroma s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 29. člena tega zakona;

3. če ne vodi poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije na način, določen v 187. členu ZTVP-1 oziroma predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 32. člena tega zakona;

4. če Agencije in pristojni nadzorni organ države članice iz četrtega odstavka 42. člena tega zakona pisno ne obvesti o vsaki nameravani spremembi podatkov iz 2. točke drugega odstavka ali podatkov iz tretjega odstavka 42. člena tega zakona najmanj en mesec pred nameravano spremembo (dvanajsti odstavek 42. člena);

5. če prične poslovati v državi članici predno pristojni organ države članice prejme od Agencije obvestilo iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona ter od družbe za upravljanje obvestilo iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona (šesti odstavek 43. člena);

6. če družba za upravljanje države članice ne obvesti Agencije o nameri neposrednega oglaševanja, trženja oziroma prodaje enot premoženja oziroma delnic posameznega investicijskega sklada ki ga upravlja ter neposrednega opravljanja drugih storitev v Republiki Sloveniji na način iz šestega odstavka 47. člena tega zakona;

7. če pred nameravano spremembo načrtovanih storitev, ki jih bo opravljal, o tem pisno ne obvesti Agencije in pristojni organ države članice, v kateri namerava izvajati te storitve oziroma če ne ravna v skladu s pozivom pristojnega nadzornega organa iz devetega odstavka 43. člena tega zakona;

8. če skrbniku iz premoženja investicijskega sklada poleg provizije iz petega odstavka 53. člena in stroškov, določenih v šestem odstavku 53. člena tega zakona, povrne še kakšne druge stroške (šesti odstavek 53. člena);

9. če v primeru prekoračitve iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona ne obvesti Agencije na način, določen v tretjem odstavku 76. člena tega zakona;

10. če za vsak investicijski sklad, ki ga upravlja, ne vodi poslovnih knjig, sestavlja knjigovodskih listin, vrednoti knjigovodskih postavk in sestavlja letnih in drugih poročil v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi (1. točka prvega odstavka 84. člena);

11. če ne organizira poslovanja in ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali investicijski sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov izdanih na njegovi podlagi (2. točka prvega odstavka 84. člena);

12. če ne vodi evidence imetnikov investicijskih kuponov za vsak vzajemni sklad, ki ga upravlja (drugi odstavek 84. člena);

13. če ne izračunava čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada na način in v rokih, določenih v 86. členu tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 89. člena tega zakona;

14. če Agenciji v zvezi z vsakim investicijskim skladom, ki ga upravlja, mesečno ne poroča na način, z vsebino in v rokih določenih v 88. členu tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 89. člena tega zakona;

15. če pred spremembo oziroma dopolnitvijo prospekta oziroma izvlečka prospekta ne pridobi dovoljenja Agencije (četrti odstavek 96. člena);

16. če v rokih, določenih s tem zakonom za predložitev revidiranega letnega poročila oziroma polletnega poročila

Agenciji, ne dopolni prospekta in izvlečka prospekta s podatki iz letnega poročila oziroma polletnega poročila in ju predloži Agenciji (prvi in drugi odstavek 97. člena);

17. če vlagateljem pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada oziroma pred vpisom in vplačilom delnic investicijske družbe, ne izroči brezplačno izvlečka prospekta na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona (98. člen);

18. če vlagateljem na njihovo zahtevo ne zagotovi prospekta na način in pod pogoji, določenimi v prvem in drugem odstavku 99. člena tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona;

19. če javna objava, ki vsebuje povabilo k vplačilu investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe, ne vsebuje opozorila vlagateljem o pravici zahtevati izračun prospekta po 99. členu tega zakona (tretji odstavek 99. člena);

20. če imetniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe na njegovo zahtevo ne izroči brezplačno izvod revidiranega letnega oziroma polletnega poročila na način, določen v drugem odstavku 101. člena in s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona;

21. če organizatorju trga vrednostnih papirjev ne predloži revidiranega letnega in polletnega poročila investicijske družbe, ki jo upravlja, in s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev (tretji odstavek 101. člena);

22. če v rokih, z vsebino in na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona javno ne objavi podatkov in informacij o investicijskem skladu iz 104. člena tega zakona oziroma drugih podatkov in informacij, določenih s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona;

23. če pred spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada ne pridobi soglasja Agencije (prvi odstavek 121. člena);

24. če po prejemu soglasja Agencije k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada o tem ne obvesti imetnikov investicijskih kuponov in javnosti na način, določen v osmem in desetem odstavku 121. člena tega zakona in predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi trinajstega odstavka 121. člena tega zakona;

25. če si poleg provizije za upravljanje in stroškov, ki so skladno z določbami drugega odstavka 124. člena določeni s pravili upravljanja vzajemnega sklada, iz premoženja vzajemnega sklada opravi še druga izplačila;

26. če ne izda investicijskega kupona v petih delovnih dneh po koncu obračunskega obdobja, v katerem je bilo opravljeno vplačilo na poseben denarni račun vzajemnega sklada (drugi odstavek 132. člena);

27. če imetniku investicijskega kupona ne izplača odkupne vrednosti na način in v roku iz 134. člena tega zakona;

28. če po prejemu dovoljenja Agencije za prevzem upravljanja o prenosu upravljanja investicijskega sklada ne obvesti javnosti in imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma imetnikov delnic investicijske družbe na način in v rokih, določenih s prvim in četrtim odstavkom 143. člena tega zakona ter predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi šestega odstavka 143. člena (143. člen, peti odstavek 146. člena, 183. člen in prvi odstavek 185. člena);

29. če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada o tem ne obvesti Agencije, imetnikov investicijskih kuponov oziroma javnosti na način, določen v prvem do tretjem odstavku 149. člena tega zakona oziroma predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi četrtega odstavka 149. člena tega zakona;

30. če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada opravi izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona oziroma sprejme pristopno izjavo o pristopu k pravilom vzajemnega sklada (prvi in drugi odstavek 150. člena);

31. če si po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada izplača provizijo za upravljanje v nasprotju z določbami tretjega odstavka 150. člena tega zakona;

32. če investicijska družba, ki jo upravlja, opravlja dejavnosti v nasprotju z določbami prvega odstavka 153. člena tega zakona;

33. če najpozneje sedem dni pred začetkom javne ponudbe delnic investicijske družbe Agenciji ne predloži prospekta (prvi odstavek 26. člena ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

34. če se končna vsebina prospekta razlikuje od prospekta, ki ga je odobrila Agencija (drugi odstavek 26. člena ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

35. če pred začetkom postopka za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe ne objavi javnega poziva za vpis in vplačilo delnic oziroma če objavljeni poziv ne vsebuje podatkov, določenih v drugem odstavku 161. člena tega zakona, drugem odstavku 31. člena ZTVP-1 in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi tretjega odstavka 161. člena tega zakona;

36. če v treh delovnih dneh po izdaji delnic investicijske družbe ne zagotovi izpolnitve pogojev za začetek organiziranega trgovanja s temi delnicami oziroma če v istem roku, šteto od izdaje delnic ob ustanovitvi delniške družbe ne vloži zahteve za uvrstitev delnic v borzno kotacijo (drugi in tretji odstavek 163. člena);

37. če si izplačuje provizijo za upravljanje investicijske družbe v nasprotju z določbami statuta oziroma določbami 177. člena tega zakona;

38. če si poleg provizije za upravljanje, ustanovitvenih stroškov iz 176. člena tega zakona in stroškov, ki so skladno z določbami drugega odstavka 178. člena tega zakona določeni s statutom investicijske družbe, iz sredstev investicijske družbe izplačuje še druga plačila;

39. če naslednji delovni dan po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije, o tem ne obvesti Agencije (prvi odstavek 189. člena);

40. če v treh delovnih dneh po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije, o tem ne obvesti delničarjev investicijske družbe na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi četrtega odstavka 189. člena tega zakona (drugi odstavek 189. člena);

41. če v treh delovnih dneh po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije, o tem ne obvesti javnosti na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi četrtega odstavka 189. člena tega zakona (tretji odstavek 189. člena);

42. če Agenciji ne poroča na način in v rokih, določenih v 197. členom tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 199. člena tega zakona;

43. če v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona ne vzpostavi sheme izvensodnega reševanja sporov iz prvega odstavka 226. člena (peti odstavek 232. člena).

(2) Z globo od 10.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za upravljanje, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Hujše kršitve skrbnika

229. člen

(1) Z globo od 300.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje skrbnik:

1. če ne opravlja storitve vodenja računov in hrambe vrednostnih papirjev ter ne izpolnjuje drugih obveznosti iz drugega odstavka 53. člena;

2. če ne izpolnjuje obveznosti iz tretjega in četrtega odstavka 53. člena;

3. če z družbo za upravljanje sklene posel nakupa ali prodaje oziroma drug posel, katerega predmet je naložba investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve in ki ga upravlja ta družba za upravljanje (prvi odstavek 54. člena);

4. če pridobi investicijske kupone oziroma delnice investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve (drugi odstavek 54. člena);

5. če ne loči premoženja investicijskega sklada od svojega premoženja in premoženja drugih investicijskih skladov, za katere opravlja skrbniške storitve, oziroma od drugega premoženja na način, določen v členih 61. do 63. tega zakona (60. člen);

6. če za vsak investicijski sklad, za katerega opravlja skrbniške storitve, ne odpre posebnega računa v skladu s petim odstavkom 61. člena tega zakona;

7. (Opomba: 7. točka je pri preštevilčenju v ZISDU-1A izpadla);

8. če vrednostnih papirjev, ki so bili izdani kot pisne listine in niso v zbirni hrambi pri klirinško depotni družbi, ne hrani ločeno od vrednostnih papirjev drugega investicijskega sklada in drugih vrednostnih papirjev, ki jih hrani (deveti odstavek 61. člena);

9. če skrbnik brez pisnega pogodbenega pooblastila prenese opravljanje posameznih skrbniških storitev na banko oziroma drugo finančno družbo oziroma prenese opravljanje skrbniških storitev na banko oziroma drugo finančno družbo, ki nima dovoljenja pristojnega organa za opravljanje teh storitev (prvi odstavek 61.a člena);

10. če da pisno pooblastilo iz prvega odstavka 61.a člena tega zakona v nasprotju s pogoji iz drugega odstavka 61.a člena tega zakona (drugi odstavek 61.a člena);

11. če enostransko ne odstopi od pogodbe iz prvega odstavka 61.a člena tega zakona v primeru, da niso več izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 61.a člena tega zakona (četrti odstavek 61.a člena);

12. če Agenciji ne poroča o kršitvah oziroma nepravilnostih iz prvega odstavka 56.a člena tega zakona oziroma ne poroča o navedenih kršitvah oziroma nepravilnostih z vsebino, na način in v rokih, določenih s predpisom Agencije (četrti in peti odstavek 56.a člena);

13. če izvrši nalog družbe za upravljanje za izplačilo v breme posebnega denarnega računa investicijskega sklada, ki je v nasprotju s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe (osmi odstavek 63. člena);

14. če izda družbi za upravljanje soglasje za najetje kredita za račun investicijskega sklada, čeprav so pogoji kredita manj ugodni kot običajni tržni pogoji (šesti odstavek 78. člena);

15. če sklene posel s investicijskim skladom, za katerega opravlja skrbniške storitve (3. točka prvega odstavka 137. člena in 180. člen);

16. če ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev družbe za upravljanje ne obvesti o vseh osebah, ki so z njo povezane, oziroma je tekoče ne obvesti o vsaki spremembi teh povezav (drugi odstavek 137. člena in 180. člen).

(2) Z globo od 30.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba skrbnika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve skrbnika

230. člen

(1) Z globo od 100.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje skrbnik:

1. če ne zagotovi, da se provizija, do katere je upravičena družba za upravljanje, obračunava v skladu s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe (6. točka drugega odstavka 53. člena);

2. če ne zagotovi, da prodaja, izdaja, odkup in izplačilo vrednosti investicijskih kuponov poteka v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada (1. točka tretjega odstavka 53. člena);

3. če ne zagotovi, da prva in nadaljnje prodaje in izdaje delnic investicijske družbe potekajo v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe (1. točka četrtega odstavka 53. člena);

4. če ne zagotovi, da odkup lastnih delnic investicijske družbe poteka v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe (2. točka četrtega odstavka 53. člena);

5. če ne vodi evidence ugotovljenih nepravilnosti in kršitev iz prvega odstavka 56.a člena tega zakona, v kateri za vsako ugotovljeno nepravilnost in kršitev vpisuje najmanj podatke iz drugega odstavka 56.a člena tega zakona (drugi odstavek 56.a člena);

6. če ne hrani vse dokumente iz 4. točke drugega odstavka 56.a člena tega zakona po zaporedni evidenčni številki ugotovljene kršitve oziroma nepravilnosti (tretji odstavek 56.a člena);

7. če v roku dveh mesecev od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada iz 145. člena tega zakona ne opravi postopka zbiranja ponudb družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada in so pripravljene prevzeti upravljanje vzajemnega sklada (prvi odstavek 146. člena);

8. če v roku dveh mesecev od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja investicijske družbe iz 184. člena tega zakona ne opravi postopka zbiranja ponudb družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja investicijske družbe in so pripravljene prevzeti upravljanje investicijske družbe (prvi odstavek 185. člena v zvezi s prvim odstavkom 146. člena);

9. če v primerih iz 147. člena tega zakona ne začne likvidacije investicijskega sklada (prvi odstavek 147. člena in drugi odstavek 185. člena);

10. če ne izpolni obveznosti iz petega odstavka 149. člena oziroma petega odstavka 189. člena tega zakona.

(2) Z globo od 10.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba skrbnika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve drugih oseb

231. člen

(1) Z globo od 300.000 do 90.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če zbira denarna sredstva oziroma posreduje pri zbiranju denarnih sredstev oziroma kako drugače zagotavlja pogoje za zbiranje denarnih sredstev v nasprotju s tretjim odstavkom 2. člena tega zakona (četrty odstavek 2. člena);

2. če v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 5. člena tega zakona ali v nasprotju s šestim in sedmim odstavkom 5. člena ter v nasprotju s 6. členom tega zakona opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov;

3. če javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada v nasprotju s četrtrim odstavkom 9. člena tega zakona (peti odstavek 9. člena);

4. če javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo delnic investicijske družbe v nasprotju s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona (osmi odstavek 10. člena);

5. če je povezana s skrbnikom in z družbo za upravljanje sklene posel nakupa ali prodaje oziroma drugi posel, katerega predmet je naložba investicijskega sklada, ki ga ta družba za upravljanje upravlja in za katerega skrbnik, s katerim je pravna oseba povezana oseba, opravlja skrbniške storitve (prvi odstavek 54. člena);

6. če je povezana z družbo za upravljanje in s skrbnikom sklene posel nakupa ali prodaje oziroma drugi posel, katerega predmet je naložba investicijskega sklada, za katerega ta skrbnik opravlja skrbniške storitve in ki ga upravlja družba za upravljanje s katero je ta pravna oseba povezana oseba (prvi odstavek 54. člena);

7. upravljaavec vzajemnega pokojninskega sklada, če ne sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev (prvi odstavek 211. člena);

8. upravljaavec vzajemnega pokojninskega sklada, če se ne opravi revidiranje poslovanja vzajemnega pokojninskega sklada s strani pooblaščenega revizorja (prvi odstavek 212. člena);

(2) Z globo od 30.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 30.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba če:

1. zbira denarna sredstva oziroma posreduje pri zbiranju denarnih sredstev oziroma kako drugače zagotavlja pogoje za zbiranje denarnih sredstev v nasprotju s tretjim odstavkom 2. člena tega zakona (četrty odstavek 2. člena);

2. v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 5. člena tega zakona opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov;

3. javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada v nasprotju s četrtrim odstavkom 9. člena tega zakona (peti odstavek 9. člena);

4. javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo delnic investicijske družbe v nasprotju s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona (osmi odstavek 10. člena).

Višina glob

231.a člen

Ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške, lahko agencija izreče globo v katerikoli višini predpisanega razpona.

Zastaranje

231.b člen

Postopek o prekršku za prekrške, ki jih določa ta zakon, ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen. Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku šestih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ZISDU-1 (Uradni list RS, št. 110/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

13. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Uskladitev družb za upravljanje

232. člen

(1) Družbe za upravljanje, ki so pridobile dovoljenje Agencije za upravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov na podlagi ZISDU, nadaljujejo s poslovanjem kot družbe za upravljanje po tem zakonu.

(2) Družbe za upravljanje iz prvega odstavka tega člena morajo uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(3) Družba za upravljanje iz prvega odstavka tega člena mora Agenciji v enem letu od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena ter in ji priložiti dokaze o uskladitvah.

(4) Če družba za upravljanje ravna v nasprotju z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, ji lahko Agencija začasno prepove opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov oziroma odvzame dovoljenje.

(5) Družba za upravljanje mora shemo iz prvega odstavka 226. člena tega zakona vzpostaviti v roku 18 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(6) Družba za upravljanje mora v primeru, ko Agencija oziroma Banka Slovenije še nista izdali nobenega dovoljenja iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona, zahtevo za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz drugega odstavka 59. člena tega zakona Agenciji naknadno posredovati najkasneje v dveh mesecih od datuma prve izdaje dovoljenja iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona, vendar ne kasneje kot v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(7) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena se do prve izdaje dovoljenja iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona ne uporabljajo določbe 1. točke drugega odstavka 118. člena in določbe 1. točke drugega odstavka 173. člena tega zakona.

Člani uprav družbe za upravljanje

233. člen

Za osebo, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje na podlagi ZISDU, se šteje, da ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje po tem zakonu.

Kvalificirani deleži v družbi za upravljanje

234. člen

(1) Za osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona imetniki kvalificiranih deležev oziroma deležev iz drugega odstavka 19. člena tega zakona v družbi za upravljanje, se šteje, da so z uveljavitvijo tega zakona pridobile dovoljenje Agencije iz prvega oziroma drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Družba za upravljanje mora v roku osmih dni po uveljavitvi tega zakona Agencijo obvestiti o imetnikih iz prvega odstavka tega člena in višini njihovih deležev.

(3) Obvestilu iz prejšnjega odstavka mora priložiti izpisek iz sodnega registra, če je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo, oziroma izpisek iz delniške knjige, če je organizirana kot delniška družba.

Uskladitev vzajemnih skladov

235. člen

(1) Družba za upravljanje, ki ob uveljavitvi tega zakona upravlja vzajemni sklad na podlagi ZISDU, mora v dveh letih od uveljavitve tega zakona:

1. s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni sklad, ki ga upravlja, pri čemer pogodba stopi v veljavo z izdajo dovoljenja Agencije iz 1. točke četrtega odstavka tega člena,

2. uskladiti prospekt in izvleček prospekta vzajemnega sklada z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

3. uskladiti pravila upravljanja vzajemnega sklada z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

4. uskladiti naložbe vzajemnega sklada z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, in

5. uskladiti poslovanje vzajemnega sklada z drugimi določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Družba za upravljanje iz prvega odstavka tega člena mora v dveh letih od uveljavitve tega zakona na Agencijo vložiti zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja vzajemnega sklada s tem zakonom.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora družba za upravljanje priložiti poročilo o uskladitvah iz prvega odstavka tega člena, izvod prospekta, izvlečka prospekta ter pravil upravljanja vzajemnega sklada, fotokopijo pogodbe sklenjene s skrbnikom in mnenje revizorja, iz katerega izhaja, da naložbe vzajemnega sklada ustrezajo določbam tega zakona o naložbah vzajemnega sklada.

(4) Hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena mora družba za upravljanje vložiti zahteve za izdajo naslednjih dovoljenj oziroma soglasij po tem zakonu:

1. za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe s skrbnikom,

2. za izdajo dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta in

3. za izdajo soglasja k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(5) Če Agencija na podlagi poročila iz tretjega odstavka tega člena in drugih podatkov in dokazov ugotovi, da je družba za upravljanje uskladila poslovanje vzajemnega sklada z določbami tega zakona in plačala tarifo Agenciji za vodenje postopka, izda odločbo, s katero ugotovi, da je uskladitev opravljena.

(6) Za odločanje o zahtevi za izdajo odločbe o uskladitvi iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 118. člen tega zakona.

(7) Če družba za upravljanje v dveh letih od uveljavitve tega zakona ne vloži zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi iz drugega odstavka tega člena oziroma če Agencija zavrne zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi iz drugega odstavka tega člena, Agencija družbi za upravljanje z odredbo o odpravi kršitev določi dodaten rok, ki ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od dveh mesecev za izpolnitev obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena. Zavržen zahtevek velja za ne vloženega.

(8) V primeru iz sedmega odstavka tega člena lahko Agencija družbi za upravljanje tudi začasno prepove upravljanje vzajemnega sklada.

(9) Za začasno prepoved upravljanja vzajemnega sklada se smiselno uporabljajo drugi, četrty in peti odstavek 203. člena ter tretji do šesti odstavek 216. člena tega zakona.

(10) Če družba za upravljanje ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev iz sedmega odstavka tega člena, nastopi razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družbi za upravljanje.

(11) V primeru iz prejšnjega odstavka se opravi prisilni prenos vzajemnega sklada na drugo družbo za upravljanje v skladu z določbami podpoglavja 5.7.2. tega zakona.

(12) V kolikor prisilni prenos ni mogoč mora družba za upravljanje začeti likvidacijo vzajemnega sklada v skladu z določbami 5.8. poglavja tega zakona.

(13) Do popolne uskladitve vzajemnega sklada iz ZISDU z določbami tega zakona o vzajemnih skladih, mora vzajemni sklad iz ZISDU v imenu nositi oznako "poseben" vzajemni sklad, po uskladitvi z vsemi določbami tega zakona pa oznako "vzajemni sklad".

(14) Pravila upravljanja vzajemnega sklada, prospekt in vsa promocijska literatura morata v imenu oziroma firmi vsebovati oznacbo "poseben vzajemni sklad", kot je opredeljena v prvem odstavku 11. člena tega zakona toliko časa, dokler se vzajemni sklad ne uskladi z določbami 4.3. poglavja tega zakona o naložbah investicijskih skladov in z drugimi določbami tega zakona.

(15) Do izdaje predpisa iz sedmega odstavka 126. člena tega zakona, s katerim Agencija v okviru pogojev za uvrstitev investicijskih kuponov vzajemnega sklada na organiziran trg podrobneje določi tudi postopek izdaje in umika oziroma prenehanja investicijskega kupona kot nematerializiranega vrednostnega papirja, se mora investicijski kupon izdajati v materializirani obliki in ni predmet uvrstitve v trgovanje na organiziran trg.

Uskladitev investicijskih družb

236. člen

(1) Družba za upravljanje, ki ob uveljavitvi tega zakona upravlja investicijsko družbo iz ZISDU, mora v roku dveh let od uveljavitve tega zakona:

1. s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za investicijsko družbo, ki jo upravlja, pri čemer pogodba stopi v veljavo z izdajo dovoljenja Agencije iz 1. točke drugega odstavka tega člena,

2. uskladiti prospekt in izvleček prospekta investicijske družbe z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

3. uskladiti statut investicijske družbe z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

4. uskladiti poslovanje investicijske družbe z drugimi določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ter Agenciji predložiti dokazila o vpisu spremembe dejavnosti in firme investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v sodni register.

(2) Družba za upravljanje iz prejšnjega odstavka mora v roku dveh let od uveljavitve tega zakona vložiti na Agencijo zahtevo za izdajo naslednjih dovoljenj oziroma soglasij po tem zakonu:

1. za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe s skrbnikom,

2. za izdajo dovoljenja za objavo prospekta in izvečka prospekta, in

3. za izdajo soglasja k spremembam statuta investicijske družbe ter zahtevi priloži poročilo o usklajevanju naložb investicijske družbe z določbami tega zakona od datuma preoblikovanja iz pooblaščenice investicijske družbe dalje.

(3) Za investicijske družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona poslujejo kot investicijske družbe na podlagi ZISDU, se prva 4 leta po uveljavitvi tega zakona uporabljajo naslednje izjeme od pravil o naložbah in izpostavljenosti investicijske družbe do posameznih oseb:

1. premoženje investicijske družbe lahko predstavljajo tudi naložbe v nepremičnine,

2. vrednost vrst naložb v tretjega odstavka 64. člena tega zakona skupaj ne sme presegati 40 odstotkov vrednosti sredstev investicijske družbe.

(4) Družba za upravljanje, ki upravlja investicijsko družbo iz prejšnjega odstavka, mora takoj pričeti z usklajevanjem poslovanja, naložb in izpostavljenosti investicijske družbe do posamezne osebe ter najkasneje v 4 letih od uveljavitvi tega zakona, v celoti uskladiti tudi naložbe in izpostavljenost investicijske družbe do posamezne osebe.

(5) Družba za upravljanje mora v roku 4 let od uveljavitve tega zakona vložiti na Agencijo zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja investicijske družbe z določbami tega zakona.

(6) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora priložiti poročilo skrbnika o uskladitvah naložb in izpostavljenosti do posameznih oseb, v katerem morajo biti podrobno opisane morebitne neusklajenosti, izvod prospekta in izvečka prospekta, fotokopijo pogodbe sklenjene s skrbnikom, fotokopijo statuta iz prvega odstavka tega člena, dokazila o plačilu takse Agenciji za vodenje postopka in mnenje revizorja, iz katerega izhaja, da naložbe in izpostavljenosti investicijske družbe do posameznih oseb ustrezajo določbam tega zakona, ki veljajo za investicijske družbe iz 6. poglavja tega zakona.

(7) Če Agencija na podlagi poročila iz šestega odstavka tega člena in drugih podatkov in dokazov ugotovi, da je družba za upravljanje uskladila poslovanje investicijske družbe z določbami tega zakona in plačala tarifo Agenciji za vodenje postopka, izda odločbo, s katero ugotovi, da je uskladitev opravljena.

(8) Za odločanje o zahtevi za izdajo odločbe o uskladitvi iz petega odstavka tega člena se smiselno uporablja 173. člen tega zakona.

(9) Če družba za upravljanje v roku štirih let od uveljavitve tega zakona ne vloži zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi iz petega odstavka tega člena oziroma če Agencija zavrže oziroma zavrne zahtevo za izdajo odločbe o uskladi-

vi, Agencija družbi za upravljanje z odredbo o odpravi kršitev določi dodaten rok, ki ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od dveh mesecev za izpolnitev obveznosti iz prvega, drugega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena.

(10) Če družba za upravljanje ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev iz devetega odstavka tega člena, nastopi razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družbi za upravljanje.

(11) V primeru iz prejšnjega odstavka se opravi prisilni prenos investicijske družbe na drugo družbo za upravljanje v skladu z določbami podpoglavja 6.4.2. tega zakona.

(12) V kolikor prisilni prenos ni mogoč mora družba za upravljanje začeti likvidacijo investicijske družbe v skladu z določbami 6.5. poglavja tega zakona.

(13) Prospekt in vsa promocijska literatura morata v imenu oziroma firmi vsebovati označbo "posebna investicijska družba" toliko časa, dokler se investicijska družba ne uskladi z določbami 4.3. poglavja tega zakona o naložbah investicijskih skladov in z drugimi določbami tega zakona.

(14) Za uskladitev z določbami tega zakona se uporabljajo za investicijske družbe, ki bodo nastale s preoblikovanjem oziroma uskladitvijo pooblaščenih investicijskih družb na podlagi ZISDU in ZPSPID po uveljavitvi tega zakona, določbe tega člena in druge določbe tega zakona, pri čemer pričnejo posamezni roki iz tega člena teči od datuma prejema odločbe Agencije o preoblikovanju pooblaščenice investicijske družbe v investicijsko družbo.

(15) Investicijska družba iz tega člena se mora najkasneje v roku štirih let od datuma prejema odločbe Agencije iz sedmega odstavka tega člena preoblikovati v vzajemni sklad.

(16) Za preoblikovanje investicijske družbe iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 192. in 237. člena tega zakona.

(17) V kolikor družba za upravljanje ne izvrši vseh aktivnosti, potrebnih za preoblikovanje investicijske družbe v vzajemni sklad, mora te aktivnosti izvršiti skrbnik v imenu in za račun investicijske družbe.

(18) Ne glede na določbo petnajstega odstavka tega člena, se investicijski družbi ni potrebno preoblikovati v vzajemni sklad, če delničarji investicijske družbe na skupščini s 3/4 večino vsega kapitala, sprejmejo sklep, da se investicijska družba ne preoblikuje v vzajemni sklad.

Preoblikovanje pooblaščenih investicijskih družb

237. člen

(1) Do sprejema posebnega zakona se za preoblikovanje pooblaščenih investicijskih družb uporabljajo določbe ZISDU in ZPSPID.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko pooblaščenica investicijska družba preoblikuje tudi v vzajemni sklad.

(3) Za preoblikovanje pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad oziroma za oddelitev dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad se uporabljajo določbe tega člena in smiselno določbe prvega do vključno petega odstavka 192. člena tega zakona.

(4) Vzajemni sklad se oblikuje iz pooblaščenice investicijske družbe tako, da družba za upravljanje prenese premoženje in obveznosti pooblaščenice investicijske družbe, ki jo upravlja, v vzajemni sklad, sprejme pravila upravljanja vzajemnega sklada in s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev (oblikuje vzajemni sklad).

(5) Šteje se, da se je pooblaščenica investicijska družba preoblikovala v vzajemni sklad z dnem, ko Agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da se je pooblaščenica investicijska družba uskladila z določbami prejšnjega odstavka tega člena.

(6) Družba za upravljanje mora najkasneje v roku 12 mesecev od dneva prejema odločbe Agencije iz prejšnjega odstavka tega člena vložiti zahtevo Agenciji za pridobitev dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada, pri čemer se v zvezi z zahtevo smiselno uporabljajo določbe 117. člena tega zakona.

(7) Za odločanje o izdaji dovoljenja iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 118. člena tega zakona.

(8) Agencija zavrne zahtevo iz šestega odstavka tega člena tudi, če vzajemni sklad nima usklajenih naložb tako, da so upoštevane najmanj določbe V. poglavja ZISDU.

(9) Družba za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad iz drugega odstavka tega člena, mora takoj pričiti z usklajevanjem poslovanja, naložb in izpostavljenosti vzajemnega sklada do posamezne osebe ter se najkasneje v 2 letih od datuma prejema odločbe Agencije iz petega odstavka tega člena, v celoti uskladiti z določbami tega zakona in uskladiti naložbe z določbami poglavja 4.3. in 4.4. tega zakona.

(10) Za usklajevanje iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega do vključno štirinajstega odstavka 235. člena tega zakona.

(11) Vzajemni sklad, ki je nastal s preoblikovanjem ali z oddelitvijo sredstev pooblaščenice investicijske družbe sme sprejemati nova vplačila oziroma prodajati nove enote premoženja vzajemnega sklada šele z dnem pravnomočnosti odločbe Agencije o uskladitvi iz petega odstavka 235. člena tega zakona.

Provizije

238. člen

(1) Družba za upravljanje, ki upravlja:

1. investicijsko družbo, oziroma

2. pooblaščenico investicijsko družbo, katere delničarji so na skupščini sprejeli sklep o preoblikovanju v investicijsko družbo,

mora v roku 60 dni, šteto od datuma uveljavitve tega zakona, pričiti obračunavati upravljalško provizijo za upravljanje investicijske družbe v višini in na način, kot to določa drugi odstavek 177. člena tega zakona.

(2) Družba za upravljanje, ki upravlja:

1. vzajemni sklad, oziroma

2. pooblaščenico investicijsko družbo, katere delničarji so na skupščini sprejeli sklep o preoblikovanju v vzajemni sklad ali oddelitvi dela sredstev v vzajemni sklad,

mora od datuma, ki ga družba za upravljanje opredeli v pravilih upravljanja vzajemnega sklada oziroma v statutu pooblaščenice investicijske družbe, dalje obračunavati celotno upravljalško provizijo za upravljanje vzajemnega sklada oziroma za upravljanje takšne pooblaščenice investicijske družbe, v višini in na način, kot to določata prvi in drugi odstavek 123. člena tega zakona za upravljalške provizije, do katerih je upravičena družba za upravljanje vzajemnega sklada.

(3) Pri oddelitvi sredstev investicijske družbe ali pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad oziroma pri preoblikovanju pooblaščenice investicijske družbe oziroma investicijske družbe v vzajemni sklad, je dolžna družba za upravljanje, ki upravlja tako nastal vzajemni sklad, vsem imetnikom kuponov, ki želijo biti izplačani, obračunati izstopno provizijo, v skladu s pravili upravljanja vzajemnega sklada, ki znaša v prvem letu od preoblikovanja oziroma oddelitve sredstev v vzajemni sklad od 0 do 20 odstotkov in v drugem letu od 0 do 10 odstotkov od vrednosti enote vzajemnega sklada.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora družba za upravljanje v pravilih upravljanja vzajemnega sklada določiti višino izstopne provizije v takšnem odstotku od vrednosti enote vzajemnega sklada, ki je enak ali večji od odstotka deleža netržnega in nelikvidnega premoženja vzajemnega sklada v celotnem premoženju vzajemnega sklada,

v nižjem odstotku pa samo pod pogojem, da vrednostni obseg in dinamika izplačil enot vzajemnega sklada, na podlagi prejetih zahtevkov za odkup in izplačilo investicijskih kuponov, ter dejanska struktura in lastnosti naložb vzajemnega sklada, zagotavljata družbi za upravljanje strukturno in časovno usklajevanje naložb vzajemnega sklada, v skladu z določbami tega zakona.

(5) Izstopna provizija iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena ostane vzajemnemu skladu v obdobju do prejema odločbe Agencije iz petega odstavka 235. člena tega zakona o uskladitvi vzajemnega sklada z vsemi določbami tega zakona, ki veljajo za vzajemni sklad iz 5. poglavja tega zakona, in je sestavni del sredstev vzajemnega sklada.

(6) Izstopne provizije zaračunane od datuma prejema odločbe Agencije iz petega odstavka 235. člena dalje, pripadajo družbi za upravljanje.

Izdaja predpisov

239. člen

(1) Agencija mora v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpise na podlagi tega zakona, potrebne za uskladitev poslovanja družbe za upravljanje in za uskladitev poslovanja vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb.

(2) Agencija mora v roku 8 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati preostale predpise na podlagi tega zakona, ki niso predpisi iz prvega odstavka tega člena.

(3) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo predpisi, izdani na podlagi ZISDU.

Razveljavitev predpisov

240. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona nehajo veljati:

1. zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96 – odločba US, 25/97, 10/98, 26/99 in 56/99),

2. tretji in četrti odstavek 335. člena, 379. člen in 380. člen zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 81/2000, 124/2000 in 109/2001),

3. peti odstavek 33. člena zakona o prvem pokojninskem skladu in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99 in 106/99),

(2) Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka tega člena se za pooblaščenice investicijske družbe in pooblaščenico družbo za upravljanje, ki upravlja samo pooblaščenice investicijske družbe, uporablja ZISDU v kolikor ta zakon izrecno ne določa drugače.

(3) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se za omejitev naložb pooblaščenih investicijskih družb uporablja tudi četrti odstavek 76. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka in tretjega odstavka tega člena, se V. poglavje ZISDU uporablja po uveljavitvi tega zakona za vzajemne sklade iz 237. člena tega zakona, do pravnomočnosti odločbe Agencije o uskladitvi iz petega odstavka 235. člena tega zakona.

Začetek uporabe posameznih določb zakona

241. člen

(1) Določbe 3. točke četrtega odstavka 5. člena, petega odstavka 19. člena, 41. do 44. člena, 46. do 49. člena, 95. člena, 2. točke tretjega odstavka in 1. točke petega odstavka 223. člena, 224. člena in 225. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

(2) Do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificirane osebe države članice uporablja tretji odstavek 20. člena tega zakona,

2. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov izven območja Republike Slovenije uporablja 45. člen tega zakona,

3. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družb za upravljanje držav članic uporablja 50. do 52. člen tega zakona,

4. za posredovanje podatkov in odločanje o zaprosilih nadzornih organov držav članic uporabljajo določbe 3. točke tretjega odstavka in 2. točke petega odstavka 223. člena tega zakona.

(3) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificirane osebe države članice preneha uporabljati tretji odstavek 20. člena tega zakona,

2. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov na območju držav članic Evropske unije preneha uporabljati 45. člen tega zakona,

3. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družb za upravljanje držav članic preneha uporabljati 50. do 52. člen tega zakona,

4. za posredovanje podatkov in odločanje o zaprosilih nadzornih organov držav članic preneha uporabljati 3. točka tretjega odstavka in 2. točka petega odstavka 223. člena tega zakona.

Uveljavitev zakona

242. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ZISDU-1A (Uradni list RS, št. 42/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Začetek uporabe posameznih določb zakona

57. člen

(1) Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03, v nadaljnjem besedilu: ZP-1) postopek o prekršku za prekrške, ki jih določa ta zakon, ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku štirih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Določba 231.b člena se uporablja od 1. januarja 2005 dalje.

(3) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe ZP-1 v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni in sicer:

1. za prekrške, ki jih ZISDU-1 opredeljuje kot hujše kršitve:

– družbi za upravljanje, skrbniku ter pravnim osebam za prekrške iz 231. člena se za prekrške izreče denarna kazen od 300.000 do 30.000.000 tolarjev,

– odgovornim osebam subjektov iz prejšnje alineje se izreče denarna kazen od 30.000 do 1.500.000 tolarjev,

– fizičnim osebam se za prekrške iz 231. člena izreče denarna kazen od 3.000 do 450.000 tolarjev,

2. za prekrške, ki jih ZISDU-1 opredeljuje kot lažje kršitve:

– družbi za upravljanje in skrbniku se izreče denarna kazen od 100.000 do 10.000.000 tolarjev,

– odgovornim osebam subjektov iz prejšnje alineje se izreče denarna kazen od 10.000 do 500.000 tolarjev.

(4) Določba 231.a člena se uporablja od 1. januarja 2005 dalje.

Uskladitev družb za upravljanje v zvezi s kvalificiranimi deleži v skrbniku

58. člen

Družba za upravljanje, ki je na dan uveljavitve tega zakona imetnica delnic oziroma poslovnega deleža v skrbniku, na podlagi katerega dosega ali presega kvalificiran delež v skrbniku ali na podlagi katerega izvaja pomemben vpliv na skrbnika, s katerim ima sklenjeno pogodbo o opravljanju skrbniških storitev, mora najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona odtujiti delnice oziroma poslovni delež v skrbniku tako, da se zaradi tega njen delež zmanjša pod 10% oziroma pod mejo, ki ji zagotavlja izvajanje pomembnega vpliva na skrbnika.

Nova tripartitna pogodba med družbo za upravljanje, skrbnikom in klirinško depotno družbo

59. člen

(1) Družba za upravljanje, skrbnik in klirinško depotna družba morajo najkasneje v 60 dneh od uveljavitve tega zakona skleniti novo pogodbo, na podlagi katere postane član klirinško depotne družbe skrbnik, in s katero se v skladu z zakonskimi določbami uredijo razmerja, pravice in obveznosti med družbo za upravljanje, skrbnikom investicijskega sklada in klirinško depotno družbo, zlasti v zvezi z odpiranjem računa vrednostnih papirjev, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki za posamezen investicijski sklad, v zvezi z vpogledom v stanje in promet z vrednostnimi papirji na tem računu, v zvezi z vnosom nalogov za razpolaganje z vrednostnimi papirji na računih investicijskih skladov in denarno poravnavo kupoprodaj vrednostnih papirjev za račun posameznega investicijskega sklada.

(2) Z dnem sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka tega člena preneha veljati pogodba, sklenjena med družbo za upravljanje, skrbnikom in klirinško depotno družbo, na podlagi katere je postala članica klirinško depotne družbe družba za upravljanje.

Uskladitev družb za upravljanje pri upravljanju premoženja dobro poučenih vlagateljev

60. člen

Družbe za upravljanje, ki na dan uveljavitve tega zakona že upravljajo premoženje dobro poučenih vlagateljev, morajo najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona, sprejeti notranji akt iz devetega odstavka 7.a člena.

Izdaja predpisov

61. člen

Predpise, za katere ta zakon določa, da jih predpiše Agencija, mora Agencija izdati najkasneje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Uveljavitev zakona

62. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

891. Energetski zakon (uradno prečiščeno besedilo) (EZ-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Energetskega zakona, ki obsega:

- Energetski zakon – EZ (Uradni list RS, št. 79/99 z dne 30. 9. 1999),
- popravek Energetskega zakona – EZ (Uradni list RS, št. 8/00 z dne 31. 1. 2000),
- Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),
- Zakon o inšpekcijskem nadzoru – ZIN (Uradni list RS, št. 56/02 z dne 28. 6. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona – EZ-A (Uradni list RS, št. 51/04 z dne 7. 5. 2004).

Št. 320-01/98-7/9

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 14-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ENERGETSKI ZAKON
(uradno prečiščeno besedilo)
(EZ-UPB1)**I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta zakon določa načela energetske politike, pravila za delovanje trga z energijo, načine in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike, načela zanesljive oskrbe in učinkovite rabe energije ter pogoje za obratovanje energetskih postrojenj, pogoje za opravljanje energetske dejavnosti, ureja izdajanje licenc in energetskih dovoljenj ter organe, ki opravljajo upravne naloge po tem zakonu.

2. člen

S tem zakonom se zagotavljajo pogoji za varno in zanesljivo oskrbo uporabnikov z energetskimi storitvami po tržnih načelih, načelih trajnostnega razvoja, ob upoštevanju njene učinkovite rabe, gospodarne izrabe obnovljivih virov energije ter pogojev varovanja okolja.

3. člen

S tem zakonom se zagotavlja konkurenčnost na trgu energije po načelih nepristranskosti in preglednosti, upoštevanje varstvo potrošnikov in izvajanje učinkovitega nadzora nad oskrbo z energijo.

4. člen

V tem zakonu uporabljeni pojmi pomenijo:

- biomasa: je biorazgradljiva frakcija izdelkov, ostankov in odpadkov iz kmetijstva (vključujoč rastlinske in živalske substance) ter gozdarstva in lesne industrije, kot tudi biorazgradljiva frakcija industrijskih in komunalnih odpadkov, katerih energetsko uporabo dovoljujejo predpisi o ravnanju z odpadki;
- cena za uporabo omrežja: je cena, ki jo odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina plača za dostop do omrežij in je sestavljena iz omrežnine ter dodatkov k omrežnini, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, za pokrivanje stroškov delovanja Agencije Republike Slovenije za energijo,

obveznega odkupa električne energije, sprostitev dolgoročnih prenosnih zmogljivosti za prenos zemeljskega plina, stroškov dobaviteljev zaradi neustavitve dobave energije in evidentiranja sklenjenih pogodb za oskrbo z električno energijo;

- daljinsko ogrevanje: je dobava toplote ali hladu iz omrežij za distribucijo, ki se uporablja za ogrevanja ali hlajenje prostorov ter za pripravo sanitarne vode;

- dejavnost systemskega operaterja: je prenos oziroma distribucija električne energije ali zemeljskega plina ter upravljanje, vzdrževanje, obratovanje in razvoj prenosnega oziroma distribucijskega omrežja, skladišča zemeljskega plina ali terminala za utekočinjen zemeljski plin;

- distribucija: je transport goriv ali električne energije po distribucijskem omrežju;

- distribucijsko omrežje: je energetsko omrežje od prenosnega omrežja do končnega odjemalca;

- dobava: je prodaja, tudi nadaljnja, energije in goriv odjemalcem;

- dobavitelj energije: je pravna ali fizična oseba, ki odjemalcu prodaja energijo ali gorivo;

- dobavni pogoji: so tehnično in ekonomsko opredeljene obveznosti za dobavo energije, ki zavezujejo systemskega operaterja, dobavitelja in odjemalca;

- dostop do omrežja: je uporaba energetskega omrežja za odjem ali oddajo dogovorjene količine električne energije ali plina ob dogovorjenem času;

- električna energija iz obnovljivih virov je:

- a) električna energija, proizvedena v elektrarnah, ki uporabljajo izključno obnovljive vire energije,

- b) delež električne energije iz obnovljivih virov energije, ki je proizvedena v kombiniranih elektrarnah, ki uporabljajo tudi fosilna goriva in

- c) električna energija iz točk a) in b) te alineje, ki je uporabljena za polnjenje sistemov za shranjevanje energije, vendar brez električne energije, ki je proizvedena iz teh sistemov;

- energetske storitve: so storitve, katerih ključni pogoj je raba energije, kot je to npr. zagotavljanje razsvetljave, ogrevanja, hlajenja, transporta, delovanja informacijskih in komunikacijskih naprav, mehanskega dela ter kemične in električne energije;

- energija: je vsaka oblika proizvedene ali pridobljene energije, namenjene za dobavo ali prodajo;

- geotermalna energija: je toplotna energija, pridobljena iz zemlje z vodonosniki;

- goriva: so trdna, tekoča in plinasta goriva, ki z zgorevanjem ali drugim kemičnim ali fizikalnim procesom sproščajo energijo;

- gospodinjski odjemalec: je odjemalec, ki kupuje električno ali drugo energijo za lastno domačo porabo, kar izključuje opravljanje gospodarske ali poklicne dejavnosti;

- izravnalna energija: je električna energija, ki je potrebna za izravnavo odstopanj dejanske porabe in proizvodnje v določenem trenutku od napovedane porabe in proizvodnje;

- izravnalni trg z električno energijo: je trg izravnalne energije;

- kvalificirani proizvajalec: je proizvajalec, ki v posameznih proizvodnih objektih proizvaja električno energijo z nadpovprečno dejansko doseženim izkoristkom pri sproizvodnji toplote in električne energije, ali če izkorišča obnovljive vire energije na način, ki je skladen z varstvom okolja;

- lokalni energetski koncept: je koncept razvoja lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki poleg načinov bodoče oskrbe z energijo vključuje tudi ukrepe za učinkovito rabo energije, sproizvodnjo toplote in električne energije ter uporabo obnovljivih virov energije;

- naslednje investicije: so investicije, ki so bile načrtovane in izvedene pred 1. januarjem 1997 in v tržnih razmerah niso rentabilne, oziroma se ne morejo amortizirati;

- neposredni oskrbovalni vod električne energije: je električni vod, ki povezuje elektrarno in odjemalca, ki nista

priklopljena na omrežje, ali proizvajalca električne energije in dobavitelja za neposredno dobavo električne energije lastnim prostorom, družbam in upravičenim odjemalcem v njihovi večinski lasti;

– neposredni oskrbovalni vod zemeljskega plina: je vod zemeljskega plina, ki dopolnjuje že povezano omrežje;

– obnovljivi viri energije: so viri energije, ki se v naravi ohranjajo in v celoti ali pretežno obnavljajo, zlasti pa energija vodotokov, vetra in biomase ter geotermalna in neakumulirana sončna energija;

– odjemalec: je pravna ali fizična oseba, ki je na pogodbeni osnovi oskrbovana z energijo ali gorivi za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;

– omrežje: je sistem povezanih naprav, ki so namenjene prenosu ali distribuciji električne energije, toplote ali plina do odjemalcev;

– omrežnina: je del cene za uporabo omrežij, ki je namenjen plačevanju izvajanja gospodarske javne službe dejavnosti sistemskih operaterjev distribucijskih in prenosnih omrežij in pokrivanje stroškov sistemskih storitev;

– organizator trga: je pravna oseba, ki je določena za organiziranje delovanja trga z električno energijo ali z zemeljskim plinom po določbah tega zakona;

– oskrba z energijo: je proces pridobivanja in predelave, proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave energije;

– organiziran trg z energijo: je ustanova, v kateri poteka organizirana izmenjava povpraševanj po nakupu s ponudbami po dobavi energije ter trgovanje za dan časovni okvir;

– povezovalni vod je:

a) električni vod, ki povezuje omrežja električne energije,

b) prenosni vod zemeljskega plina, ki povezuje prenosno omrežje v Republiki Sloveniji s prenosnimi omrežji drugih držav;

– pridobivanje: je proces izkoriščanja goriv in toplote iz naravnega okolja;

– priključitev na omrežje: je fizična priključitev ali priključitev na energetska omrežja pod pogoji določenimi s tem zakonom;

– proizvodnja: je fizikalni ali kemični proces transformacije goriv in obnovljivih virov energije v električno, toplotno in druge oblike energije;

– predelava goriv: je kemični ali fizikalni proces, s katerim gorivu spreminjamo lastnosti ali stanje;

– prenos: je transport goriv ali električne energije po prenosnem omrežju;

– prenosno omrežje: je visokonapetostno električno omrežje ali visokotlačno plinsko omrežje od proizvajalca oziroma povezave s sosednjimi prenosnimi omrežji do distribucijskega omrežja ali do uporabnika omrežja;

– sistemske storitve: so storitve, ki omogočajo nemoteno, zanesljivo in kvalitetno delovanje energetskih sistemov;

– sistemski operater: je pravna ali fizična oseba, ki je v skladu s tem zakonom določena za opravljanje dejavnosti sistemskega operaterja na posameznem omrežju, skladišču zemeljskega plina ali terminalu za utekočinjen zemeljski plin;

– soproizvodnja toplote in električne energije (v nadaljnjem besedilu: soproizvodnja): je tehnološki proces sočasne proizvodnje koristne toplotne in električne oziroma mehanske energije iz istega goriva;

– tarifni sistem za prodajo energije: je splošni akt, ki določa elemente in način njihove uporabe za prodajo energije tarifnim odjemalcem glede na vrsto odjema;

– tarifni odjemalec: je odjemalec, ki po določbah tega zakona ni upravičen odjemalec;

– tekoča goriva: so utekočinjeni naftni plin, primarni bencin, motorni bencin – osvinčeni, motorni bencin – neosvinčeni, letalski bencin za batne motorje, bencinsko gorivo za reaktivne motorje, petrolejsko gorivo za reaktivne letalske motorje, ostali petroleji, ekstra lahko kurilno olje, dieselsko gorivo, bioetanol, biodizel, kurilno olje;

– terminal z utekočinjenim zemeljskim plinom: je terminal, ki se uporablja za utekočinjanje zemeljskega plina, njegovo skladiščenje in uplinjanje;

– trajnostni razvoj: je razvoj, s katerim zadostimo sedanjne potrebe ne da bi ogrozili možnost bodočih generacij, da zadostijo svojim lastnim potrebam;

– tranzit: je transport električne energije ali zemeljskega plina z območja druge države čez ozemlje Republike Slovenije v drugo državo;

– trgovec: je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za nadaljnjo prodajo;

– uporabnik omrežja: je pravna ali fizična oseba, ki iz omrežja odjema ali v omrežje oddaja energijo;

– upravičeni odjemalec: je odjemalec, ki lahko prosto izbira dobavitelja po določbah tega zakona;

– varčevalni potencial: je delež energije v skupnem obsegu rabe energije pri porabniku, ki ga je možno znižati z ekonomsko utemeljenimi vlaganji.

4. a člen

V zakonu uporabljeni izraz »upravljalec prenosnega omrežja« in izraz »izvajalec prenosa« v različnih sklonih in številih se v celotnem besedilu tega zakona nadomestita z izrazom »sistemski operater prenosnega omrežja«, izraz »upravljalec distribucijskega omrežja« in izraz »izvajalec distribucije« v različnih sklonih in številih pa se v celotnem besedilu tega zakona nadomestita z izrazom »sistemski operater distribucijskega omrežja«, vse v ustreznih sklonih, številih in sklicu na vrsto energetskega omrežja.

Izraz »minister, pristojen za energetiko« se v celotnem besedilu tega zakona nadomesti z izrazom »minister, pristojen za energijo«, izraz »ministrstvo, pristojno za energetiko« pa z izrazom »ministrstvo, pristojno za energijo« vse v ustreznem sklonu.

(Opomba: določbe tega člena so upoštevane v celotnem prečiščenem besedilu, razen v prehodnih določbah Energetskega zakona, Uradni list RS, št. 79/99, ki urejajo prehodno obdobje v zvezi z določbami 20. in 30. člena citiranega zakona)

5. člen

Določbe tega zakona se, kolikor ni v posameznih členih drugače določeno, uporabljajo za pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalci energetskih dejavnosti) na naslednjih področjih energetskih dejavnosti:

– proizvodnja električne energije in toplote za daljinsko ogrevanje,

– predelava nafte ali naftnih derivatov,

– transport energije in goriv po omrežjih,

– dejavnost sistemskega operaterja,

– skladiščenje plinskih, tekočih in trdih goriv,

– dobava električne energije, plina ali toplote,

– organiziranje trga z električno energijo oziroma zemeljskim plinom,

– trgovanje, zastopanje in posredovanje na trgu z električno energijo ali zemeljskim plinom,

– proizvodnja, trgovanje in distribucija tekočih goriv.

Dejavnosti iz prejšnjega odstavka so tržne dejavnosti, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Besedilo prvega in drugega odstavka tega člena se ne nanaša na javne gospodarske zavode, ki opravljajo svojo dejavnost na podlagi posebnih zakonov.

II. LICENCE

6. člen

Za opravljanje energetskih dejavnosti iz prejšnjega člena je potrebno pridobiti licenco za:

– proizvodnjo električne energije in toplote za daljinsko ogrevanje nad 1 MW v posamezni elektrarni ali toplotni,

- proizvodnjo, trgovanje in distribucijo tekočih goriv,
 - predelavo nafte ali naftnih derivatov,
 - transport energije in goriv po omrežjih,
 - dejavnost sistemskega operaterja,
 - skladiščenje plinskih, tekočih in trdih goriv,
 - dobavo električne energije, plina ali toplote,
 - organiziranje trga z električno energijo oziroma zemeljskim plinom,
 - trgovanje, zastopanje in posredovanje na trgu z električno energijo ali zemeljskim plinom.
- Licenca izda Agencija za energijo.

7. člen

Licenca se lahko izda pravni ali fizični osebi, ki:

1. je registrirana oziroma priglasi se za opravljanje energetske dejavnosti,
2. ima strokovno usposobljene delavce za izvajanje dejavnosti, za katero želi pridobiti licenco,
3. razpolaga s finančnimi sredstvi ali dokaže da jih lahko dobi v obsegu, potrebnem za izvajanje energetske dejavnosti, za katero želi pridobiti licenco,
4. ji v zadnjih desetih letih pred vložitvijo vloge za dodelitev licence ni bila odvzeta enaka licenca,
5. ni bila v zadnjih petih letih pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje povezano z opravljanjem gospodarskih dejavnosti, ki jih ureja ta zakon.

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) z uredbo predpiše podrobnejše pogoje za izdajo licence za izvajanje energetske dejavnosti glede potrebnega obsega finančnih sredstev, strokovne izobrazbe oziroma poklicne kvalifikacije, obrazec licence, podatke, ki so potrebni za vodenje registra izdanih in odvzetih licenc, ter način rednega poročanja imetnikov licenc o obsegu opravljanja energetske dejavnosti.

Register izdanih in odvzetih licenc vodi Agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: Agencija za energijo).

Kadar je imetnik licence fizična oseba, se v register vpišejo še naslednji osebni podatki: osebno ime imetnika licence, enotna matična številka imetnika licence in naslov stalnega ali začasnega prebivališča imetnika licence. Podatki iz registra so javni, razen enotne matične številke imetnikov licenc, ki so fizične osebe. Ti podatki se hranijo v registru pet let.

Imetnik licence je dolžan omogočiti inšpekcijskim organom in Agenciji za energijo nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz licence.

7.a člen

Licenca preneha veljati:

- na zahtevo stranke,
- s prenehanjem pravne osebe ali s smrtjo fizične osebe,
- po preteku časa, za katerega je bila licenca izdana in
- z odvzemom licence.

Agencija za energijo izda v primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka odločbo o prenehanju veljavnosti licence. V primerih iz druge in tretje alineje licence preneha veljati po zakonu.

Prenehanje veljavnosti licence se ustrezno označi v registru izdanih in odvzetih licenc.

7.b člen

Za zagotavljanje varnosti in zanesljivosti obratovanja energetskega sistema ter učinkovite rabe energije morajo delavci, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskega sistema, imeti veljavno nacionalno poklicno kvalifikacijo in biti strokovno usposobljeni.

Minister, pristojen za energijo, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše program strokovnega usposabljanja in preizkusa znanj za delavce iz prejšnjega odstavka.

8. člen

Agencija za energijo z odločbo odvzame licenco, če imetnik licence:

- ne izpolnjuje več pogojev iz 7. člena tega zakona,
- ne posreduje podatkov Agenciji za energijo v skladu z 89. členom tega zakona oziroma posreduje neresnične podatke ali ne omogoči izvrševanja nadzora s strani pristojnih organov skladno s tem zakonom,
- ne ravna skladno z odločbo ki jo izda Agencija za energijo v okviru svojih pristojnosti,
- ne odpravi pomanjkljivosti skladno z odločbo pristojnega inšpektorja, s katero je bila odredjena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti.

Postopek za odvzem licence začne Agencija za energijo po uradni dolžnosti. Pobudo za začetek postopka lahko poda tudi pristojni inšpektor. Z odločbo o odvzemu licence se veljavnost licence prekliče. O pritožbi zoper odločbo o izdaji, zavrnitvi izdaje oziroma odvzemu licence odloča ministrstvo, pristojno za energijo. Pritožba ne zadrži izvršitve.

Če je imetnik licence pred odvzemom opravljal gospodarsko javno službo, se z odločbo iz prvega odstavka tega člena določi pravno ali fizično osebo, ki ima licenco za tovrstno energetske dejavnosti, da začasno opravlja energetske dejavnosti v objektih, napravah ali omrežjih dosedanjega imetnika licence.

Če se dosedanji izvajalec dejavnosti iz prejšnjega odstavka, ki mu je bila odvzeta licenca in prevzemnik dejavnosti ne moreta sporazumeti o njunih medsebojnih razmerjih v zvezi s tem prevzemom dejavnosti, se glede objektov, naprav in omrežij ter drugih sredstev, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, izvede prisilni odkup.

III. ENERGETSKA POLITIKA

9. člen

Z energetske politiko se zagotavlja:

- zanesljivo in kakovostno oskrbo z energijo,
- dolgoročno uravnoteženost razvoja energetskega gospodarstva glede na gibanje porabe energije,
- načrtno diverzifikacijo različnih primarnih virov energije,
- spodbujanje izrabe obnovljivih virov energije,
- zagotavljanje prednosti učinkoviti rabi energije in izkoriščanju obnovljivih virov energije pred oskrbo iz neobnovljivih virov energije,
- ekološko sprejemljivost pri pridobivanju, proizvodnji, transportu in porabi vseh vrst energije,
- spodbujanje konkurenčnosti na trgu z energijo,
- varstvo potrošnikov in spodbujanje prilagodljivih porabnikov energije.

10. člen

Energetska politika z ukrepi spodbujanja učinkovite rabe energije in uporabe obnovljivih virov energije prispeva k zmanjševanju emisij toplogrednih plinov in s tem k zmanjševanju učinkov tople grede ter k zmanjševanju emisij žvepovega dioksida, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu iz kurilnih naprav, kot to določajo predpisi s področja varstva okolja in ratificirani mednarodni sporazumi.

Ministrstvo, pristojno za energijo, spremlja razvoj okolju prijaznih energetske tehnologije ter v okviru svojih pristojnosti spodbuja uporabo le-teh pri oskrbi z energijo.

11. člen

Država je dolžna spodbujati tržna pravila in konkurenco pri oskrbi z energijo. Država in lokalne skupnosti so odgovorne za učinkovitost izvajanja javnih služb. Pri tem je potrebno posamezne proizvajalce ali dobavitelje obravnavati nepristransko v okviru pogojev obratovanja omrežij, določenih s tem zakonom.

12. člen

Odjemalci energije iz omrežij imajo pravico do oskrbe na pregleden in nepristranski način pod pogoji, določenimi s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi predpisi ter s splošnim aktom, izdanim po javnem pooblastilu.

13. člen

Z nacionalnim energetskega programom se določajo dolgoročni razvojni cilji in usmeritve energetskega sistema in oskrbe z energijo upoštevajo okoljske in tehnološke kriterije, razvoj javne infrastrukture in infrastrukture državnega pomena ter vzpodbude in mehanizmi za spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije in izvajanje ukrepov za učinkovito rabo energije.

Nacionalni energetski program vsebuje cilje, usmeritve ter strategijo rabe in oskrbe z energijo, ukrepe za doseganje ciljev, perspektivne energetske bilance in oceno učinkov glede doseganja ciljev iz 2. člena tega zakona.

Nacionalni energetski program sprejme državni zbor na predlog vlade.

14. člen

Ministrstvo, pristojno za energijo, opravlja v zvezi s planiranjem naslednje naloge:

- vrednoti in da soglasje k razvojnemu načrtu povezanim z izvajanjem dejavnosti prenosa in distribucije električne energije in plina,
- zbira in analizira podatke o proizvodnji, porabi, uvozu, izvozu in cenah energije in goriv ter drugih podatkov potrebnih za energetske načrtovanje,
- izvaja programe za spodbujanje učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov energije.

Minister, pristojen za energijo, predpiše vrste podatkov, ki so mu jih dolžni sporočiti izvajalci energetskega dejavnosti, kakor tudi elemente planiranja za izdelavo 10-letnih razvojnih načrtov izvajalcev iz 18. člena tega zakona.

15. člen

Dolgoročne in letne energetske bilance, ki jih sprejme vlada, napovedujejo skupno porabo energije in načine zagotavljanja oskrbe z energijo.

Dolgoročna energetska bilanca mora biti sprejeta za obdobje 20 let in se obnavlja vsakih pet let.

Obvezne sestavine energetskega bilanc so:

- napoved porabe po posameznih vrstah energije z upoštevanjem ukrepov učinkovite rabe energije in načel trajnostnega razvoja,
- način zadovoljevanja oskrbe s posameznimi vrstami energije, upoštevajo primarno (obnovljive in neobnovljive vire) in končno energijo,
- ekološke obremenitve, ki izhajajo iz proizvodnje in rabe energije,
- potreben nivo zalog in rezervnih kapacitet za doseganje načrtovanega nivoja zanesljivosti oskrbe,
- načini spodbujanja ekološko primernejših goriv.

16. člen

Obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih pogodb in sporazumov, predvsem glede trga energije, naložb, tranzita in povezovanja v mednarodna energetska omrežja, so sestavni del energetske politike in načrtovanja razvoja energetskega dejavnosti.

17. člen

Izvajalci energetskega dejavnosti in lokalne skupnosti so dolžni v svojih razvojnih dokumentih načrtovati obseg porabe in obseg ter način oskrbe z energijo in te dokumente usklajevati z nacionalnim energetskega programom in energetskega politiko Republike Slovenije.

Lokalna skupnost ali več lokalnih skupnosti skupaj sprejme lokalni energetski koncept, s katerim določi način

bodoče oskrbe z energijo, ukrepe za njeno učinkovito rabo, soproizvodnjo toplote in električne energije ter uporabo obnovljivih virov energije, vsaj vsakih deset let.

Metodologijo in obvezne vsebine lokalnih energetskega konceptov predpiše minister, pristojen za energijo.

Skladnost lokalnega energetskega koncepta z nacionalnim energetskega programom in energetskega politiko potrjuje minister, pristojen za energijo z izdajo soglasja.

Poleg naloge iz prvega odstavka, so lokalne skupnosti dolžne usklajevati z nacionalnim energetskega programom tudi svoje prostorske in druge plane razvoja.

18. člen

Sistemi operaterji prenosnega in distribucijskega omrežja električne energije ter prenosnega omrežja zemeljskega plina izdelajo vsaki dve leti načrte razvoja omrežij. Načrti razvoja morajo biti sestavljeni za najmanj 10 let in usklajeni z nacionalnim energetskega programom.

Razvojni načrt za obdobje najmanj 10 let izdelajo tudi izvajalci dejavnosti proizvodnje ali predelave energije in goriv ter izvajalci oskrbe z naftnimi derivati.

IV. TRG ENERGIJE IN GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE NA PODROČJU ENERGETIKE

19. člen

Če zakon drugače ne določa, se oskrba z energijo izvaja kot tržna dejavnost, v kateri dobavitelj in upravičeni odjemalci prosto dogovorita količino in ceno dobavljene energije.

Dogovor je lahko sklenjen v obliki kratkoročnih ali dolgoročnih pogodb ali neposredno na organiziranem trgu z električno energijo.

Upravičeni odjemalci električne energije ali zemeljskega plina so vsi odjemalci.

Vlada lahko na osnovi nacionalnega energetskega programa predpiše najmanjši delež porabe energije v različnih oblikah, ki ga morajo porabniki zadovoljevati iz obnovljivih virov neposredno, z nakupi na trgih ali z zagotavljanjem povečanega deleža obnovljivih virov pri drugih porabnikih energije.

Dobavitelji električne energije končnim odjemalcem so dolžni na izdanih računih za električno energijo in v svojih propagandnih gradivih objaviti deleže posameznih proizvodnih virov v celotni strukturi električne energije posameznega dobavitelja v preteklem letu. Prav tako so na računih in v propagandnih gradivih dolžni navesti vsaj imena spletnih strani ali drugih virov informacij, kjer je možno pridobiti informacije o vplivu obstoječe strukture proizvodnih virov na okolje, predvsem glede emisij oglikovega dioksida (CO₂) in problematike radioaktivnih odpadkov.

Agencija za energijo s splošnim aktom predpiše način določanja deležev posameznih proizvodnih virov in način njihovega prikazovanja.

Na zahtevo Agencije za energijo ji mora dobavitelj električne energije predložiti dokazila o točnosti podatkov iz pete odstavka tega člena.

a) Oskrba z električno energijo

20. člen

Dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja, dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja in dobava električne energije tarifnim odjemalcem so obvezne republiške gospodarske javne službe.

Organiziranje trga z električno energijo je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Organizacijo in način izvajanja gospodarskih javnih služb iz tega člena uredi vlada v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

21. člen

Sistemske operator prenosnega omrežja na celotnem ozemlju Republike Slovenije je ena pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik.

Dejavnost sistema operatorja prenosnega omrežja opravlja javno podjetje, ustanovljeno za opravljanje te gospodarske javne službe, ali koncesionar, ki pridobi koncesijo za opravljanje te gospodarske javne službe.

Izvajalca za dejavnost sistema operatorja iz prvega odstavka tega člena določi vlada za obdobje največ 50 let.

22. člen

Sistemske operator prenosnega omrežja je odgovoren za:

- izvajanje prenosa električne energije;
- vzdrževanje in razvoj prenosnega omrežja električne energije;
- zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti omrežja, tako da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do omrežja;
- zanesljivost oskrbe z električno energijo s tem, da zagotavlja ustrezno zmožljivost in zanesljivost omrežja;
- upravljanje pretokov električne energije v omrežju in zagotavljanje sistemskih storitev;
- nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov omrežja;
- zagotavljanje potrebnih podatkov drugim sistemskim operatorjem, z omrežji katerih je omrežje, ki ga upravlja, povezano;
- zagotavljanje potrebnih podatkov upravičenim odjemalcem, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do omrežja;
- vzpostavitev in nadzor mehanizmov za upravljanje pretokov in izravnave odstopanj v omrežju, opredeljenih v sistemskih obratovalnih navodilih prenosnega omrežja električne energije;
- napoved porabe električne energije ter potrebnih energijskih virov z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

22.a člen

Sistemske operator prenosnega omrežja je odgovoren za izravnavo odstopanj v omrežju in za odločanje o uporabi povezovalnih vodov.

Sistemske operator prenosnega omrežja mora sprejeti pravila dodeljevanja zmožljivosti povezovalnih vodov, če so te zmožljivosti premajhne, da bi zadostile vsem zahtevam za dostop do omrežja. Ta pravila morajo biti objektivna in nediskriminatorna.

Pravila iz prejšnjega odstavka sprejme sistemski operator prenosnega omrežja po javnem pooblastilu. Pred njihovo objavo v Uradnem listu Republike Slovenije mora nanje pridobiti soglasje Agencije za energijo.

Sistemske operator prenosnega omrežja električne energije je odgovoren za odkup vse električne energije od:

- a) kvalificiranih proizvajalcev električne energije, priključenih na prenosno omrežje,
- b) proizvajalcev, ki uporabljajo domača goriva, vendar največ v skupnem obsegu 15% primarne energije, potrebne za proizvodnjo v koledarskem letu porabljene električne energije po energetske bilanci Republike Slovenije in
- c) proizvajalcev, ki proizvajajo električno energijo na podlagi razpisa iz 52.a člena, po ceni, ki jo določi vlada. Sistemski operator prenosnega omrežja električne energije mora zagotoviti prodajo tako odkupljene električne energije na transparenten in nediskriminatoren način, skladno z določili tega zakona.

Proizvajalci električne energije iz prejšnjega odstavka lahko vso ali del proizvedene električne energije prodajo samostojno in so v tem primeru za to energijo upravičeni do plačila premije, ki jo določi vlada. Premijo proizvajalcu plaču-

je sistemski operator prenosnega omrežja. Premija predstavlja razliko med ceno iz prejšnjega odstavka in pričakovano povprečno letno tržno ceno električne energije.

Vsi stroški, ki jih ima sistemski operator zaradi takega odkupa in prodaje oziroma zaradi izplačila premije, se pokrijejo iz cene za uporabo omrežij.

23. člen

Dejavnost sistema operatorja distribucijskega omrežja opravlja bodisi javno podjetje, ustanovljeno za opravljanje te gospodarske javne službe, bodisi pravna oseba zasebnega prava ali samostojni podjetnik posameznik, ki na določenem območju pridobi koncesijo za opravljanje te gospodarske javne službe.

Izvajalca za dejavnost sistema operatorja iz prvega odstavka tega člena določi vlada za obdobje največ 50 let.

23.a člen

Sistemske operator distribucijskega omrežja je odgovoren za:

- izvajanje distribucije električne energije;
- vzdrževanje in razvoj omrežja za distribucijo električne energije;
- zagotavljanje dolgoročne zmožljivosti omrežja, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do omrežja;
- zanesljivost oskrbe z električno energijo s tem, da zagotavlja ustrezno zmožljivost in zanesljivost omrežja;
- upravljanje pretokov električne energije v omrežju in zagotavljanje sistemskih storitev;
- nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov omrežja;
- zagotavljanje potrebnih podatkov upravičenim odjemalcem, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do omrežja;
- napoved porabe električne energije ter potrebnih energijskih virov z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

Sistemske operator distribucijskega omrežja električne energije je odgovoren za odkup vse električne energije od:

- a) kvalificiranih proizvajalcev električne energije, ki so priključeni na njegovo distribucijsko omrežje in
- b) proizvajalcev, ki proizvajajo električno energijo na podlagi razpisa iz 52.a člena, po ceni, ki jo določi vlada. Sistemski operator distribucijskega omrežja električne energije mora zagotoviti prodajo tako odkupljene električne energije na transparenten in nediskriminatoren način, skladno z določili tega zakona.

Proizvajalci električne energije iz prejšnjega odstavka lahko vso ali del proizvedene električne energije prodajo samostojno in so v tem primeru za to energijo upravičeni do plačila premije, ki jo določi vlada. Premijo proizvajalcu plačuje sistemski operator distribucijskega omrežja. Premija predstavlja razliko med ceno iz prejšnjega odstavka in pričakovano povprečno letno tržno ceno električne energije.

Vsi stroški, ki jih ima sistemski operator zaradi takega odkupa in prodaje oziroma zaradi izplačila premije, se pokrijejo iz cene za uporabo omrežij.

23.b člen

Dejavnost sistema operatorja prenosnega omrežja oziroma dejavnost sistema operatorja distribucijskega omrežja mora izvajalec te gospodarske javne službe opravljati v samostojni pravni osebi, ki ne opravlja druge dejavnosti.

Pri tem morajo biti zagotovljeni najmanj naslednji upravljalski in organizacijski ukrepi:

- osebe, pooblašene za vodenje poslov in upravljanje sistema operatorja ne smejo sodelovati pri vodenju poslov, upravljanju ali kot člani nadzornih svetov oziroma drugih organov tistih pravnih oseb, ki opravljajo drugo energetske dejavnost na področju električne energije;

– zagotovljeno mora biti, da lahko osebe, ki so pooblašene za vodenje poslov in upravljanje sistemskega operaterja neodvisno sprejemajo odločitve;

– sistemski operater mora imeti pravico neodvisno in učinkovito odločati o sredstvih in premoženju, potrebnem za upravljanje, vzdrževanje in razvoj omrežja.

Sistemski operater mora vzpostaviti program ukrepov za doseganje teh ciljev in spremljati njegovo izvajanje. O programu in njegovem izvajanju mora letno poročati Agenciji za energijo in poročilo objaviti.

Če sistemski operater ni lastnik omrežja ali njegovega dela, mora z lastnikom skleniti pogodbo, s katero uredi vsa vprašanja uporabe tega omrežja za opravljanje nalog sistemskega operaterja po tem zakonu. V tej pogodbi se uredi obseg in namen uporabe omrežja, višino najemnine oziroma drugega plačila sistemskega operaterja, pogoje in način tekočega in investicijskega vzdrževanja omrežja in druga vprašanja, ki sistemskemu operaterju omogočajo, da učinkovito opravi svoje naloge po tem zakonu. Vsebinsko pogodbe in način njenega izvrševanja nadzira v okviru pooblastil po tem zakonu Agencija za energijo z vidika skladnosti z metodologijami s področja omrežnin. Ministrstvo, pristojno za energijo nadzira skladnost pogodb z zahtevami rednega, učinkovitega in kvalitetnega delovanja obveznih republiških gospodarskih javnih služb.

Ista oseba lahko opravlja dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja in dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja.

Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo za sistemske operaterje distribucijskega omrežja, ki imajo manj kot 1.000 priključenih odjemalcev.

23.c člen

Izvajalec gospodarske javne službe dobave električne energije tarifnim odjemalcem je koncesionar, ki na določenem območju pridobi koncesijo za opravljanje te gospodarske javne službe.

Izvajalec gospodarske javne službe dobave električne energije tarifnim odjemalcem mora na območju, za katerega je pridobil pravico opravljati to gospodarsko javno službo, dobavljati električno energijo vsem tarifnim odjemalcem.

Ne glede na prejšnji odstavek, mora izvajalec gospodarske javne službe dobave električne energije tarifnim odjemalcem pod splošnimi pogoji za dobavo in odjem iz 70. člena tega zakona dobavljati električno energijo na zahtevo:

- vsakemu odjemalcu gospodinjskega odjema;
- vsakemu odjemalcu, ki opravlja gospodarsko ali drugo dejavnost in ima manj od 50 zaposlenih ter letni promet manjši od 10 milijonov EUR v tolarški protivrednosti.

24. člen

Z električno energijo se trguje na organiziranem trgu za električno energijo. Trgovanje na organiziranem trgu za električno energijo organizira oseba, ki pridobi pravico opravljati gospodarsko javno službo organiziranja trga z električno energijo.

Gospodarska javna služba organiziranja trga z električno energijo obsega:

- organiziranje trgovanja z električno energijo,
- obračun in poravnavo ter zagotavljanje izpolnitve obveznosti, nastalih na podlagi poslov, sklenjenih na trgu z električno energijo,
- izvajanje izravnalnega trga z električno energijo po navodilih in pod nadzorom sistemskega operaterja prenosnega omrežja,
- ugotavljanje in obračunavanje izravnave odstopanj predaje in odjema električne energije od vozniških redov,
- evidentiranje vseh sklenjenih pogodb za oskrbo z električno energijo v Republiki Sloveniji.

Kadar pri izvrševanju nalog iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka denarne terjatve osebe, ki trguje

na organiziranem trgu (član organiziranega trga), preidejo na organizatorja trga in slednji prevzame denarne obveznosti teh oseb zaradi pobotanja vzajemnih denarnih terjatev in obveznosti, se v stečajnem postopku nad članom organiziranega trga ne uporabljajo določbe 118. in 119. člena Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 74/94 – odločba US, 8/96 – odločba US, 25/97 – ZJSRS, 39/97, 1/99 – ZNIDC, 52/99, 42/02 – ZDR in 58/03 – ZZK) o prepovedi pobotanja cediranih terjatev.

Pri izravnavanju ponudb lahko organizator trga organizira ločene avkcije ponudbe električne energije:

- kvalificiranih proizvajalcev električne energije in električne energije iz obnovljivih virov energije,
- proizvajalcev, ki uporabljajo domača goriva, vendar največ v skupnem obsegu 15% primarne energije, potrebne za proizvodnjo v koledarskem letu porabljene električne energije po energetski bilanci Republike Slovenije,
- proizvajalcev, ki proizvajajo električno energijo na podlagi razpisa iz 52.a člena.

Postopek izravnave odstopanj se izvaja po pravilih za izvajanje izravnalnega trga z električno energijo, ki jih izda organizator trga po javnem pooblastilu, po predhodnem usklajevanju s sistemskim operaterjem prenosnega omrežja. Pred njihovo objavo mora pridobiti soglasje Agencije za energijo.

25. člen

Pravico delovanja na organiziranem trgu imajo pravne ali fizične osebe z ustrezno licenco po določbah tega zakona in to:

- proizvajalec: prodaja v svojem imenu,
- upravičeni odjemalec: kupuje v svojem imenu,
- trgovec: kupuje in prodaja električno energijo za tretjo stran in lahko opravlja tudi zastopniško in posredniško funkcijo,
- tržni zastopnik: zastopa pravno ali fizično osebo in opravlja vse transakcije v njenem imenu po njenih pooblastilih in lahko opravlja tudi posredniško funkcijo,
- tržni posrednik: posreduje pri sklepanju pogodb o nakupu ali prodaji električne energije.

Na trgu z električno energijo se količinsko in terminsko evidentirajo vse sklenjene pogodbe, potrebne za oskrbo z električno energijo na celotnem območju Republike Slovenije najmanj enkrat dnevno za vsaj 24 ur vnaprej.

26. člen

Izvajalci dejavnosti proizvodnje električne energije imajo pravico do pomoči pri reševanju naslednjih investicij.

Program reševanja naslednjih investicij sprejme vlada na predlog ministra, pristojnega za energijo.

27. člen

Sistemski operater prenosnega omrežja oziroma sistemski operater distribucijskega omrežja je dolžan uporabnikom omrežja omogočiti dostop do omrežij na pregleden in nepristranski način po načelu reguliranega dostopa tretje strani. Podatki o zasedenosti prenosnega in distribucijskega omrežja so javni.

Metodologiji za obračunavanje in določitev omrežnine, na kateri mora pred objavo pridobiti soglasje vlade, določa v okviru svojih pristojnosti po tem zakonu Agencija za energijo na način, ki vzpodbuja učinkovitost izvajalcev in uporabnikov, ločeno za prenosno omrežje, distribucijska omrežja, povezovalne vode in za posamezne sistemske storitve, razen za tiste storitve, za katere se organizira konkurenčni trg. V cenah za uporabo omrežij za električno energijo od kvalificiranega proizvajalca nazivne moči do 1 MW ne smejo biti upoštevane postavke, ki niso utemeljene kot minimalni stroški.

Sistemski operater lahko zavrne dostop do omrežja, če so razlog za to tehnične ali obratovalne omejitve v omrežju. Z dokazi podprte razloge za zavrnitev dostopa do omrežja

mora sporočiti zavrženemu uporabniku omrežja, ki lahko zahteva, da Agencija za energijo odloči v skladu z 88. členom tega zakona.

Če ne pride do dostopa do omrežja, sme zavrženi uporabnik omrežja zahtevati, da mu sistemski operater sporoči, s kakšnimi ukrepi bo okrepil omrežje.

28. člen

Dostop do omrežja je lahko zavržen tudi zaradi vzajemnosti. Sistemski operater omrežja lahko zavrne dostop do omrežja proizvajalcu iz države, v kateri odjemalec, ki ga namerava oskrbovati, ne bi bil upravičen do proste izbire dobavitelja.

28.a člen

Pravico zgraditi neposredni oskrbovalni vod ima po pridobitvi energetskega dovoljenja:

- vsak proizvajalec električne energije ali dobavitelj električne energije, ki želi po tem vodu dobavljati električno energijo lastnim zgradbam, zgradbam družb ali upravičenim odjemalcem, ki so v njegovi večinski lasti;
- vsak upravičen odjemalec.

Energetsko dovoljenje za neposredni oskrbovalni vod je mogoče izdati osebam iz prejšnjega odstavka, katerim je z dokončno odločbo dostop do omrežja zavržen.

29. člen

Proizvajalec, ki v posameznem proizvodnem objektu proizvaja električno energijo in toploto z nadpovprečno dejansko doseženim izkoristkom pri soproizvodnji električne energije in toplote, ali če izkorišča obnovljive vire energije na način, ki je usklajen z varstvom okolja, lahko pridobi status kvalificiranega proizvajalca.

Natančnejše pogoje, ki vključujejo obseg proizvodnje, vrsto energetskega vira in dosežene izkoristke, za pridobitev statusa kvalificiranega proizvajalca predpiše Vlada Republike Slovenije s posebno uredbo.

Položaj kvalificiranih proizvajalcev na trgu z električno energijo, pravila odkupa električne energije od kvalificiranih proizvajalcev električne energije ter ceno odkupa in premijo za električno energijo, ki jo kvalificirani proizvajalci električne energije prodajo samostojno, določi vlada z uredbo.

29.a člen

Proizvajalec električne energije, ki to energijo proizvaja iz obnovljivih virov energije ali v soproizvodnji, lahko zahteva pridobitev potrdila o izvoru električne energije, v katerem morajo biti navedeni vir energije, datum in kraj proizvodnje ter zmogljivost elektrarne.

Vlada z uredbo podrobneje uredi vsebino in način izdaje potrdil o izvoru električne energije, ki jih izdaja Agencija za energijo.

Potrdila o izvoru električne energije se lahko izdajajo tudi za električno energijo, ki jo proizvedejo kvalificirani proizvajalci električne energije, od katerih odkup poteka po določbah tega zakona.

b) Oskrba z zemeljskim plinom

30. člen

Dejavnost sistema operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina je obvezna republiška gospodarska javna služba.

Dejavnosti sistema operaterja skladišča zemeljskega plina oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin sta izbirni republiški gospodarski javni službi.

Gospodarske javne službe iz prvega in drugega odstavka tega člena se opravljajo na podlagi koncesije, ki se podeli za največ 35 let. S koncesijo se ne pridobi izključna pravica opravljanja teh gospodarskih javnih služb.

Organiziranje trga z zemeljskim plinom je izbirna republiška gospodarska javna služba. Vlada lahko določi kot

organizatorja trga izvajalca gospodarske javne službe organiziranja trga z električno energijo.

Dejavnost sistema operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in dobava zemeljskega plina tarifnim odjemalcem sta izbirni lokalni gospodarski javni službi.

Kadar lokalna skupnost uvede dejavnost sistema operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina kot lokalno gospodarsko javno službo, uredi organizacijo in način njenega izvajanja v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, pri čemer lahko podeli pravico izvajanja te gospodarske javne službe za največ 35 let.

31. člen

Sistemski operater prenosnega omrežja zemeljskega plina, skladišča zemeljskega plina ali terminala za utekočinjen zemeljski plin mora svojo dejavnost izvajati na zanesljiv, varen in učinkovit način v skladu s tehničnimi predpisi, ki urejajo to področje, ter je odgovoren za:

- izvajanje prenosa zemeljskega plina oziroma skladiščenje zemeljskega plina;
- obratovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja, skladišča oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin;
- zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti omrežja, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do omrežja;
- zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost omrežja;
- zagotavljanje sistemskih storitev;
- ugotavljanje in obračunavanje izravnave odstopanj prevzema in predaje zemeljskega plina od napovedi;
- evidentiranje vseh sklenjenih pogodb za oskrbo z zemeljskim plinom;
- nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov omrežja;

– zagotavljanje potrebnih podatkov drugim sistemskim operaterjem, z omrežji katerih je omrežje, ki ga upravlja, povezano;

– zagotavljanje potrebnih podatkov upravičenim odjemalcem, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do omrežja, skladišča oziroma terminala;

– vzpostavitev in nadzor mehanizmov za upravljanje pretokov in izravnave odstopanj v omrežju opredeljenih v sistemskih obratovalnih navodilih prenosnega omrežja zemeljskega plina;

– napoved porabe zemeljskega plina ter potrebnih virov z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

Pravila za delovanje izravnalnega trga z zemeljskim plinom, pravila za obračun odstopanj prevzema in predaje zemeljskega plina in pravila za evidentiranje sklenjenih pogodb za oskrbo z zemeljskim plinom izda po javnem pooblastilu sistemski operater prenosnega omrežja zemeljskega plina. Pred njihovo objavo mora sistemski operater pridobiti soglasje Agencije za energijo.

31.a člen

Sistemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina je odgovoren za:

- distribucijo zemeljskega plina,
- obratovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja,
- zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti omrežja, da omogoča razumne zahteve za priključitev in dostop do omrežja,
- zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom s tem, da zagotavlja ustrezno zmogljivost in zanesljivost omrežja,
- nediskriminatorno obravnavanje uporabnikov omrežja,

– zagotavljanje potrebnih podatkov drugim sistemskim operaterjem, z omrežji katerih je omrežje, ki ga upravlja, povezano,

– zagotavljanje potrebnih podatkov upravičenim odjemalcem, da lahko učinkovito uveljavljajo dostop do omrežja,

– napoved porabe zemeljskega plina z uporabo metode celovitega načrtovanja, z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

31.b člen

Dejavnost systemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina, skladišča zemeljskega plina, terminala za utekočinjen zemeljski plin oziroma dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja mora izvajalec te gospodarske javne službe opravljati v samostojni pravni osebi, ki ne opravlja druge dejavnosti.

Pri tem mora zagotoviti najmanj naslednje upravljske in organizacijske ukrepe:

– osebe, ki so pooblaščenice za vodenje poslov in upravljanje operaterja omrežja, skladiščenja oziroma upravljanje terminala ne smejo sodelovati pri vodenju poslov, upravljanju ali kot člani nadzornih svetov oziroma drugih organov tistih pravnih oseb, ki opravljajo drugo energetske dejavnost na področju zemeljskega plina;

– zagotovljeno mora biti, da lahko osebe, ki so pooblaščenice za vodenje poslov in upravljanje operaterja omrežja, skladiščenja oziroma upravljanje terminala neodvisno sprejemajo odločitve;

– systemski operater omrežja, skladišča zemeljskega plina oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin mora imeti pravico neodvisno in učinkovito odločati o sredstvih in premoženju, potrebnem za obratovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja, skladišča oziroma terminala.

Systemski operater omrežja, skladišča zemeljskega plina oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin, mora vzpostaviti program ukrepov, za doseganje teh ciljev in spremljati njegovo izvajanje. O programu in njegovem izvajanju mora letno poročati Agenciji za energijo in poročilo objaviti.

Če systemski operater ni lastnik omrežja ali njegovega dela, mora z lastnikom skleniti pogodbo, s katero uredi vsa vprašanja uporabe tega omrežja za opravljanje nalog systemskega operaterja po tem zakonu. V tej pogodbi je zlasti treba urediti obseg in namen uporabe omrežja, višino najemnine oziroma drugega plačila systemskega operaterja, pogoje in način tekočega in investicijskega vzdrževanja omrežja in druga vprašanja, ki systemskemu operaterju omogočajo, da učinkovito opravlja svoje naloge po tem zakonu. Vsebinsko pogodbe in način njenega izvrševanja nadzira v okviru pooblastil po tem zakonu Agencija za energijo z vidika skladnosti z metodologijami s področja omrežnin. Ministrstvo, pristojno za energijo nadzira skladnost pogodb z zahtevami rednega, učinkovitega in kvalitetnega delovanja obveznih republiških gospodarskih javnih služb.

Ista oseba lahko opravlja dejavnost systemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina in dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina.

Določbe tega člena niso obvezne za systemske operaterje distribucijskega omrežja zemeljskega plina, ki imajo manj kot 100.000 priključenih odjemalcev.

31.c člen

Končni uporabniki (odjemalci) zemeljskega plina lahko za namene lastne rabe dobavljene zemeljski plin skladiščijo v lastnih skladiščnih kapacitetah, katere v skladu z določili tega zakona sami zgradijo, jih vzdržujejo in z njimi upravljajo.

32. člen

Systemski operater prenosnega omrežja, skladišča zemeljskega plina ali terminala za utekočinjen zemeljski plin, kakor tudi systemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina je dolžan upravičenim odjemalcem in izvajalcem energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina dovoliti dostop do omrežja, skladišča ali terminala za utekočinjen zemeljski plin na pregleden in nepristranski način po načelu reguliranega dostopa tretje strani. Podatki o

zasedenosti prenosnega in distribucijskega omrežja za zemeljski plin, skladišča zemeljskega plina oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin so javni in jih mora systemski operater dnevno objavljati.

Systemski operater iz prejšnjega odstavka mora omrežnino določiti skladno z metodologijo, ki jo s splošnim aktom določi Agencija za energijo s soglasjem vlade. Metodologiji za obračunavanje in določitev omrežnine določa v okviru svojih pristojnosti po tem zakonu Agencija za energijo na način, ki vzpodbuja učinkovitost izvajalcev in uporabnikov, ločeno za prenosno, distribucijsko omrežja, povezovalne vode in za posamezne systemske storitve, razen za tiste storitve, za katere se organizira konkurenčni trg. Omrežnino določi systemski operater po javnem pooblastilu in mora nanjo pred objavo v Uradnem listu Republike Slovenije pridobiti soglasje Agencije za energijo.

Systemski operater iz prvega odstavka tega člena lahko zavrne dostop do omrežja, skladišča ali terminala zaradi premajhnih zmogljivosti, če je to v posameznem primeru nujno za izvajanje obveznosti gospodarske javne službe iz tega zakona ali če bi uporabnik omrežja zaradi sklenjene dolgoročne pogodbe o nakupu zemeljskega plina zašel v resne gospodarske težave. Podrobno utemeljene razloge zavrnitve dostopa mora sporočiti prosilcu, ki želi dostop do omrežja.

Zavrneni uporabnik lahko zahteva, da Agencija za energijo odloči v skladu z 88. členom tega zakona.

Če ne pride do dostopa do omrežja zaradi premajhnih zmogljivosti omrežja, lahko upravičeni odjemalec oziroma izvajalec energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina zahteva povečanje zmogljivosti omrežja, če ga je pripravljen financirati sam ali s katerokoli pravno osebo.

Če po pogajanjih ne pride do sklenitve pogodbe o povečanju zmogljivosti omrežja, odloči o tem, na pobudo upravičenega odjemalca, Agencija za energijo, ki določi pogoje povečanja zmogljivosti omrežja ali zavrne zahtevo upravičenega odjemalca.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za dostop do omrežja, ki je bilo zgrajeno ali obratuje kot sestavni del objekta za pridobivanje zemeljskega plina in do omrežja, ki se uporablja za transport zemeljskega plina od nahajališča do naprave za oplemenitenje.

32.a člen

Systemski operater iz prvega odstavka 32. člena tega zakona lahko zavrne dostop tudi zaradi vzajemnosti, če upravičeni odjemalec iz druge države, ki zahteva dostop do omrežja, ni upravičeni odjemalec v tej drugi državi in v Republiki Sloveniji.

32.b člen

Pravico zgraditi neposredni oskrbovalni vod ima po pridobitvi energetskega dovoljenja:

– vsak dobavitelj zemeljskega plina, ki želi po tej liniji dobavljati zemeljski plin upravičenim odjemalcem;

– vsak upravičeni odjemalec, ki želi biti oskrbovan po takemvodu.

Energetsko dovoljenje za neposredni oskrbovalni vod je mogoče izdati osebam iz prejšnjega odstavka, katerim je z dokončno odločbo dostop do omrežja zavrnjen.

32.c člen

V primeru nove večje infrastrukture zemeljskega plina, vključno s čezmejnimi zmogljivostmi, znatnega povečanja zmogljivosti obstoječe infrastrukture ali v primeru sprememb v infrastrukturi, ki omogočajo uporabo novih virov zemeljskega plina lahko vlada na zahtevo investitorja po predhodnem mnenju Agencije za energijo odloči, da se določbe o dostopu do omrežja zemeljskega plina za določen čas ne uporabljajo.

Vlada z odločbo ugotovi zahtevo investitorja iz prejšnjega odstavka, če taka investicija povečuje konkurenco pri dobavi

zemeljskega plina in povečuje varnost dobav, če je tveganje investicije tako veliko, da brez izjeme do nje ne bi prišlo, če lastnik tega omrežja ni sistemski operater, če uporabniki omrežja za njegovo uporabo plačajo in če izjema ne omejuje konkurence ali učinkovitega delovanja notranjega trga z zemeljskim plinom v Evropski skupnosti.

Ob upoštevanju trajanja pogodb, obsega novih zmogljivosti, trajanja projekta in drugih okoliščin, se z odločbo določijo:

- pogoji izvajanja izjeme,
- omrežje ali del omrežja, na katerega se odločba nanaša,

– čas trajanja odločbe in
– pravila in pogoji dostopa do tega omrežja, kolikor to ne preprečuje izvajanje dolgoročnih pogodb.

Če se izjema nanaša na čezmejne zmogljivosti, vlada ugotovi zahtevi investitorja po posvetovanju s pristojnimi organi ali agencijami v drugi državi.

Dokončna odločba o izjemi se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, kakor tudi vsaka sprememba, odprava ali razveljavitev te odločbe.

Če v skladu s pravili Evropske skupnosti pristojni organ te skupnosti zahteva spremembo ali odpravo odločbe, vlada po uradni dolžnosti uvede obnovo postopka za izdajo odločbe.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za povezovalne vode električne energije.

c) Oskrba s toplotno energijo in drugimi energetskimi plini iz omrežja

33. člen

Distribucija toplote je izbirna lokalna gospodarska javna služba.

Oskrba z energetskimi plini iz omrežja, razen z zemeljskim plinom (v nadaljnjem besedilu: drugi energetski plini), je izbirna lokalna gospodarska javna služba.

34. člen

Sistemski operater distribucijskega omrežja toplote, ki opravlja dejavnost kot gospodarsko javno službo, sklene dolgoročne pogodbe o dobavi te energije z izvajalci dejavnosti proizvodnje toplotne energije.

Letne pogodbe v okviru dolgoročnih pogodb iz prejšnjega odstavka morajo biti sklenjene do 31. avgusta za naslednjo kurilno sezono ali koledarsko leto.

Če pogodbe iz prejšnjega odstavka niso sklenjene, pogoje za dobavo in odjem določi pristojni organ lokalne skupnosti z odločbo v upravnem postopku.

35. člen

Več občin se lahko sporazume, da skupaj ustanovijo režijski obrat, gospodarski javni zavod, javno podjetje za distribucijo toplotne energije ali da podelijo koncesijo.

Za skupno ustanovitev režijskega obrata se uporabljajo določbe o skupnih organih občinske uprave v zakonu, ki ureja lokalno samoupravo.

Če več občin skupaj ustanovi gospodarski javni zavod, javno podjetje za distribucijo toplote ali podelijo koncesijo, v sporazumu iz prvega odstavka tega člena ustanovijo ali določijo organ, ki opravlja naloge in pristojnosti ustanovitelja v imenu vseh občin, ter uredijo način sporazumnega prenehanja udeležbe posamezne občine kot ustanoviteljice.

V sporih iz sporazuma iz prvega odstavka tega člena odloča za tožnika pristojno sodišče v pravnem postopku.

36. člen

Minister, pristojen za energijo, lahko v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, določi način ogrevanja na posameznih zaokroženih območjih lokalnih skupnosti ali v posameznih industrijskih obratih, če je to smotno iz ekoloških,

energetskih ali tehnoloških razlogov in je s tem zagotovljena smotnejša izraba energije.

d) Skupne določbe za oskrbo z energijo iz omrežij

37. člen

Pravne osebe, ki opravljajo energetske dejavnosti na področju oskrbe z električno energijo ali z zemeljskim plinom ali toploto, morajo ne glede na svoj pravni status in lastništvo pripraviti, revidirati in objaviti letne računovodske izkaze na način, kot to zakon zahteva za velike družbe.

38. člen

Pravne osebe, ki opravljajo več kot eno energetsko dejavnost na področju oskrbe z električno energijo ali z zemeljskim plinom, ali ki poleg energetske dejavnosti na teh dveh področjih opravljajo še drugo dejavnost, morajo zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje vsake izmed energetskih dejavnosti, ki jo opravljajo, v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

Izvajalci obveznih republiških gospodarskih javnih služb morajo imeti vzpostavljeno službo notranje revizije.

Letnemu poročilu morajo osebe iz prvega odstavka tega člena priložiti pravila, ki jih je mogoče spreminjati le izjemoma in iz utemeljenih razlogov, po katerih so na posamezne račune dejavnosti razdeljene. Sestavni del letnega poročila oseb iz prvega odstavka tega člena so tudi kriteriji, v skladu s katerimi so na posamezne energetske dejavnosti razporejene:

- sredstva,
- obveznosti do virov sredstev,
- prihodki in
- odhodki.

Na pravila iz prejšnjega odstavka tega člena mora dati soglasje Agencija za energijo. Izvajanje pravil mora biti letno revidirano s strani revizorja.

Letno poročilo mora obsegati tudi vsako transakcijo s povezano družbo oziroma družbo z istimi lastniki.

39. člen

Izvajalci, ki opravljajo energetske dejavnosti na področju oskrbe z električno energijo ali z zemeljskim plinom ali toploto, morajo varovati zaupnost poslovno občutljivih podatkov, ki jih pridobijo od svojih strank, pri opravljanju dejavnosti ali nalog po tem zakonu, razen če predpis ne zahteva, da se taki podatki objavijo ali posredujejo državnim organom.

Sistemski operaterji prenosnega ali distribucijskega omrežja električne energije ali zemeljskega plina ne smejo zlorabiti takih podatkov o tretjih osebah pri zagotavljanju ali pogajanju o dostopu do omrežja.

40. člen

Sistemska obratovalna navodila urejajo obratovanje in način vodenja prenosnih in distribucijskih omrežij za električno energijo ter za zemeljski plin in distribucijskih omrežij za oskrbo s toploto oziroma z drugimi energetskimi plini. Sistemska obratovalna navodila morajo biti pregledna, objektivna in nediskriminatorna.

S sistemskimi obratovalnimi navodili se zlasti predpiše:

- tehnične in druge pogoje za varno obratovanje omrežij z namenom zanesljive in kvalitetne oskrbe z energijo;
- način zagotavljanja sistemskih storitev;
- postopke za obratovanje omrežij v kriznih stanjih;
- tehnične in druge pogoje za priključitev na omrežje;
- tehnične pogoje za medsebojno priključitev in delovanje omrežij različnih upravljalcev.

Sistemska obratovalna navodila morajo obsegati tudi določbe o stroških tehničnih ukrepov, ki so potrebni za priključitev novih proizvajalcev električne energije.

Sistemska obratovalna navodila za posamezno omrežje izda po javnem pooblastilu sistemski operater, ki na tem omrežju opravlja dejavnost sistema operaterja. Pred njihovo objavo mora pridobiti soglasje Agencije za energijo, za sistemska obratovalna navodila za prenosno oziroma distribucijsko omrežje električne energije ter za prenosno omrežje zemeljskega plina pa tudi soglasje vlade.

Oseba, ki vodi obratovanje energetskih postrojev, naprav in omrežij, mora zagotoviti varnost njihovega delovanja.

S tehničnim predpisom se lahko določi, da se domneva, da je obratovanje skladno z varnostnimi zahtevami, če ustreza zahtevam neobveznih standardov, na katere se tehnični predpis sklicuje.

Če se tehnični predpis sklicuje na standarde v skladu s prejšnjim odstavkom, minister, pristojen za energijo, v soglasju z ministrom, pristojnim za trg, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti z varnostnimi zahtevami.

Oseba, ki vodi obratovanje in uporablja standard iz šestega odstavka tega člena, mora sprejeti notranji akt, iz katerega izhaja način uporabe standarda. Minister, pristojen za energijo s predpisom podrobneje določi vsebino notranjega akta.

Energetski inšpektor nadzira skladnost načina uporabe standarda iz šestega odstavka tega člena, kot je določen v notranjem aktu iz prejšnjega odstavka, in njegovo dejansko izvrševanje.

41. člen

Če tako zahtevajo mednarodni sporazumi ali meddržavne pogodbe, ki jih je sklenila Republika Slovenija, mora sistemski operater prenosnega omrežja opraviti tranzit energije po prenosnem omrežju pod pogoji in na način, kot je to določeno v mednarodnih sporazumih ali meddržavnih pogodbah.

Glede postopka dostopa do omrežja se za tranzit po prvem odstavku tega člena uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo dostop upravičenih odjemalcev do prenosnega omrežja za električno energijo oziroma plin. Dostop do omrežja za tranzit ne sme ogroziti razpoložljivih transportnih zmogljivosti za potrebe dobave energije odjemalcem v Republiki Sloveniji.

42. člen

Če pride do nenadnega in nepredvidenega pomanjkanja na trgu energije, pri tem pa je ogrožena varnost ljudi in celovitost omrežja, lahko vlada uvede ukrepe, s katerimi omeji dobavo energije določenim kategorijam odjemalcev, določi vrstni red omejitev, določi način uporabe energije in obvezno proizvodnjo energije.

Ukrepi smejo trajati najkrajši čas, ki je potreben za odpravo posledic pomanjkanja in vzpostavitev normalnega položaja na trgu energije, pri čemer morajo pristojni državni organi in izvajalci energetskih dejavnosti storiti vse, da se pomanjkanje čimprej odpravi.

Ukrepe iz prvega in drugega odstavka tega člena sprejme vlada z uredbo.

e) Oskrba z gorivi

43. člen

Pravne osebe, ki proizvajajo električno ali toplotno energijo, morajo imeti določene rezerve goriv ali določene rezervne zmogljivosti za proizvodnjo električne in toplotne energije, ki zagotavljajo zanesljivo oskrbo odjemalcev.

Vrsto in obseg rezerve goriv ali rezervnih zmogljivosti za posamezne vrste proizvodnih objektov predpiše minister, pristojen za energijo.

44. člen

Distributerji naftnih derivatov za energetske namene, predelovalci surove nafte in odjemalci naftnih derivatov, ki

jih ne oskrbujejo distributerji, so dolžni zagotavljati obvezne minimalne zaloge nafte in naftnih derivatov v obsegu, ki je enak 90-dnevni povprečni porabi v predhodnem letu.

Dolžnost iz prejšnjega odstavka imajo pravne osebe iz prejšnjega odstavka tega člena, ki so v preteklem letu uvozile najmanj 25 ton surove nafte ali naftnih derivatov v energetske namene.

Za upravljanje z zalogami nafte in naftnih derivatov ter zagotovitev potrebnih skladiščnih zmogljivosti plačujejo pravne osebe iz prvega odstavka tega člena letno povračilo. Višino, način plačevanja in evidentiranje vplačil kot tudi oprostitve in nadzor nad plačevanjem predpiše vlada.

Način formiranja, rok ter upravljanje z zalogami predpiše vlada s posebno uredbo. V uredbi lahko določi, da lahko pravne osebe iz prvega odstavka tega člena izpolnijo manjši del obveznosti v naravi in da se del zalog lahko začasno ali trajno skladišči izven ozemlja Republike Slovenije.

Nadzor nad obsegom in kvaliteto zalog naftnih derivatov izvajata ministrstvo, pristojno za energijo in ministrstvo, pristojno za preskrbo.

45. člen

Izvozniki in uvozniki nafte, naftnih derivatov ter plina morajo ne glede na carinske predpise ministrstvu, pristojnemu za energijo, prijaviti vsak uvoz in izvoz nafte, naftnih derivatov in plina.

Podrobneje predpiše način prijavljanja iz prvega odstavka tega člena minister, pristojen za energijo.

f) Določbe o izvajalcih gospodarskih javnih služb

46. člen

Izvajalci gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom, morajo v javnem interesu izvajati obveznosti javne službe, zlasti varnost obratovanja, zanesljivost dobave energije, zagotavljanje dobave energije in storitev pod splošnimi pogoji vsakomur, redno in trajno obratovanje, zagotavljanje predpisane kvalitete in razumne cene dobavljene energije oziroma storitev ter varovanje okolja, kar vključuje skrb za energetske učinkovitost in ohranjanje podnebnih razmer.

Obveznosti javne službe iz prejšnjega odstavka so podrobneje določene s tem zakonom in zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, ter na njuni podlagi izdanimi predpisi ter splošnimi akti za izvrševanje javnih pooblastil.

47. člen

V času stavke morajo v izvajalcih, ki izvajajo gospodarske javne službe po tem zakonu, delavci zagotavljati tako obratovalno pripravljenost objektov, omrežij in naprav, kot je predpisano za nedelje, državne praznike in druge dela proste dneve.

Direktorji oziroma člani uprave v izvajalcih iz prejšnjega odstavka s sklepom določijo delavce, ki opravljajo naloge za zagotovitev obratovalne pripravljenosti iz prejšnjega odstavka.

Delavci iz prejšnjega odstavka, ki ne opravijo nalog iz prvega odstavka tega člena, storijo hujšo kršitev delovne discipline, za kar se jim lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja.

48. člen

Sistemski operaterji prenosnih in distribucijskih omrežij:

- dajejo smernice in mnenja na prostorske akte skladno s predpisi o urejanju prostora;

- določajo projektne pogoje pred začetkom izdelave projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja;

- dajejo soglasja k projektnim rešitvam skladno s predpisi o graditvi objektov za posege, ki se nanašajo ali imajo vpliv na omrežje s katerim upravljajo.

Sistemski operaterji prenosnih in distribucijskih omrežij obveščajo ministrstvo, pristojno za energijo, o projektnih po-

gojih iz druge alineje prejšnjega odstavka, če so le-ti določeni za objekte s priključno električno močjo, večjo od 5 MW ali letno porabo zemeljskega plina večjo od 5 milijonov m³.

V. ENERGETSKO DOVOLJENJE

49. člen

Investitor mora pred pričetkom priprave lokacijskega načrta pridobiti energetska dovoljenja za naslednje objekte, naprave ali omrežja (v nadaljnjem besedilu: objekti):

- objekte za proizvodnjo električne energije nazivne električne moči večje od 1 MW, ki so priključeni na javno elektroenergetsko omrežje,
- objekte za skladiščenje zemeljskega plina ter terminale za utekočinjen zemeljski plin,
- objekte proizvodnje toplote nad 1 MW za daljinsko ogrevanje ali namenjeno nadaljnji prodaji,
- neposredne oskrbovalne vode v skladu s tem zakonom,
- povezovalni vod, ki prečka državno mejo,
- objekte ali zaokrožene gospodarske lokacije s priključno močjo večjo od 5 MW oziroma letno porabo zemeljskega plina večjo od 5 milijonov m³.

Energetsko dovoljenje je potrebno pridobiti tudi za vsako rekonstrukcijo objektov iz prejšnjega odstavka, ki spremeni energetske parametre objekta in je obseg sprememb tak, da je za rekonstrukcijski poseg potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje.

Energetsko dovoljenje zavezuje tudi vsakokratnega lastnika objekta in osebo, ki v tem objektu izvršuje energetska dejavnost (obratovalec objekta).

Imetnik energetskega dovoljenja mora za pridobitev gradbenega dovoljenja izpolniti tudi vse ostale zahteve, ki jih določajo predpisi, ki urejajo graditev objektov, in prostorski akti.

50. člen

Energetsko dovoljenje izda minister, pristojen za energijo.

Z energetskega dovoljenjem se določi:

- lokacija in območje, na katero se energetska dovoljenja nanaša,
 - vrsta objekta, goriva ali naprave, na katere se energetska dovoljenja nanaša,
 - način in pogoje opravljanja energetske dejavnosti v objektu ali napravi,
 - pogoje v zvezi z objektom ali napravo po prenehanju njenega obratovanja,
 - pogoje v zvezi z uporabo javnega dobra ali javne infrastrukture,
 - obveznosti imetnika energetskega dovoljenja v zvezi s posredovanjem podatkov ministru, pristojnemu za energijo.
- Minister, pristojen za energijo, predpiše pogoje in vsebino vloge za izdajo energetskega dovoljenja za posamezne vrste objektov, naprav in omrežja ter energetske dejavnosti, ki se v njih izvajajo, in ki se nanašajo na:
- varnost in zanesljivost delovanja objekta, naprave ali omrežja,
 - vrste lokacij in območja, na katerih se bo izvajala energetska dejavnost,
 - naravo primarnih virov energije,
 - energetska učinkovitost delovanja objekta,
 - posebne zahteve glede tehnične, kadrovske in ekonomske usposobljenosti ter finančne sposobnosti vlagatelja zahteve za energetska dovoljenja za izgradnjo in obratovanje objekta.

Ne glede na prejšnji odstavek se energetska dovoljenja za zgraditev neposrednega oskrbovalnega voda izda pod pogoji, ki so določeni v 28.a oziroma 32.b členu tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za energijo, vodi register energetskih dovoljenj. Kadar je imetnik energetskega dovoljenja

fizična oseba se v register vpišejo naslednji podatki: osebno ime imetnika dovoljenja, enotna matična številka imetnika dovoljenja in naslov stalnega ali začasnega prebivališča imetnika dovoljenja. Podatki iz registra so javni, razen enotne matične številke imetnikov dovoljenj, ki so fizične osebe.

51. člen

Če je za izvajanje energetske dejavnosti potrebno pridobiti koncesijo na naravni dobrini, se pogoje za izgradnjo ustreznih zmogljivosti določi v koncesijskem aktu, skladno s predpisom iz tretjega odstavka prejšnjega člena in tedaj posebno energetska dovoljenja ni potrebno.

52. člen

Minister, pristojen za energijo, lahko z odločbo razveljavi energetska dovoljenja:

- če investitor krši bistvene določbe energetskega dovoljenja,
- če v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene z odločbo inšpektorja,
- če so se bistveno spremenili okoljevarstveni, prostorski ali tehnološki pogoji za izdajo energetskega dovoljenja,
- če investitor ne daje državnim organom ali organom lokalnih skupnosti podatkov, potrebnih za nadzor priprave in izvedbe energetskega objekta,
- če je med izdanim uporabnim dovoljenjem za energetska objekta, na katerega se nanaša energetska dovoljenja in začetkom njegovega rednega obratovanja minilo več kot eno leto,
- če je upravljelec objekta stalno ali za čas, daljši od enega leta, prenehal z obratovanjem objekta.

Pritožba zoper odločbo o razveljavitvi energetskega dovoljenja ne zadrži izvršitve.

52.a člen

Če obseg zmogljivosti za proizvodnjo električne energije, za katere je bilo izdano energetska dovoljenje iz prve alineje prvega odstavka 49. člena tega zakona, ne zagotavlja zanesljivosti dobav električne energije, lahko za nove proizvodne zmogljivosti ali za izvedbo ukrepov varčevanja porabe električne energije ministrstvo, pristojno za energijo, ali po njegovem pooblastilu druga oseba, izvede javni razpis.

Pred začetkom postopka javnega razpisa iz prejšnjega odstavka mora ministrstvo, pristojno za energijo, ugotoviti, ali ni mogoče zanesljivosti dobav električne energije zagotoviti z ukrepi učinkovite rabe energije.

Javni razpis iz prvega odstavka tega člena je lahko izveden tudi zaradi zmanjševanja negativnih vplivov na okolje in promocije komercialno neuveljavljenih novih tehnologij.

Javni razpis se mora objaviti tudi v Uradnem listu Evropske unije. Rok za predložitev vlog (ponudb) mora biti najmanj 6 mesecev. Postopek javnega razpisa, pogoji za sodelovanje in merila za izbiro morajo biti transparentni in nediskriminatorni.

Razpis za nove zmogljivosti ali za izvajanje varčevalnih ukrepov mora natančno predpisati specifične kriterije za izbor ter določiti predvidene oblike spodbud, ki jih bodo deležni izbrani ponudniki. Med kriteriji mora biti tudi zahteva, da se z novim proizvodnim objektom povečuje konkurenčnost na trgu z električno energijo.

V javnem razpisu je treba omogočiti, da kandidat namesto nove proizvodne zmogljivosti ponudi električno energijo iz obstoječih proizvodnih zmogljivosti, ki je zagotovljena dolgoročno, če je pri tem zagotovljena enaka zanesljivost dobave.

V javnem razpisu se med pogoji za sodelovanje kandidatov na javnem razpisu določi tudi pogoje, ki jih je treba v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi izpolniti za pridobitev energetskega dovoljenja za objekt, ki je predmet javnega razpisa. Pred odločitvijo o izbiri najprimernejšega kandidata mora ministrstvo, pristojno za energijo,

ugotoviti, ali ta kandidat izpolnjuje te pogoje. Izbranemu kandidatu se po dokončnosti odločitve o izbiri izda energetska dovoljenje brez posebnega ugotovitvenega postopka.

VI. VLAGANJA V ENERGETIKI

53. člen

Sistemske operaterji prenosnega ali distribucijskega omrežja za električno energijo ali zemeljski plin morajo vsaki dve leti pripraviti in objaviti pregled, ki bo vključeval manjkaajoče proizvodne in transportne zmogljivosti, potrebe po medsebojni povezavi z drugimi omrežji in napoved porabe električne energije ali zemeljskega plina za naslednjih 5 let.

S pomočjo ocen iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za energijo, indikativno načrtuje in določi vrste in obseg koncesij ali energetskih dovoljenj za energetske dejavnosti.

54. člen

Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih, ki so v lasti ali pretežni lasti države, morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki omogočajo povečanje osnovnega kapitala s finančnimi vložki le s soglasjem vlade.

55. člen

Javna podjetja, ki opravljajo energetska dejavnost, lahko izdajajo dolžniške vrednostne papirje, če pridobijo predhodno soglasje vlade in če na podlagi tako pridobljenih sredstev financirajo projekte, predvidene v nacionalnem energetskem programu in razvojnem načrtu.

56. člen

Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki dopuščajo pridobitev kontrolnega deleža v osnovnem kapitalu družbe posameznemu vlagatelju neposredno ali skupaj s obvladovanimi (povezanimi) družbami z nakupom ali z dokapitalizacijo le s soglasjem vlade.

VII. INFRASTRUKTURA

57. člen

Objekti, naprave in omrežja za proizvodnjo in prenos zemeljskega plina in električne energije ter distribucijo električne energije so infrastruktura.

Podrobneje določi objekte, naprave in omrežja, ki sestavljajo infrastrukturo vlada, na predlog ministra, pristojnega za energijo.

58. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti so dolžni infrastrukturo tekoče in investicijsko vzdrževati in ustrezno škodno varovati.

Vlada lahko prenese v last ali upravljanje posamezne stvari iz infrastrukture, ki so v lasti države, izvajalcem energetskih dejavnosti.

Za izločitev posameznega objekta, naprave ali omrežja iz infrastrukture ali vključitev v infrastrukturo, mora izvajalec energetskih dejavnosti pridobiti soglasje vlade na predlog ministra, pristojnega za energijo, oziroma pristojnega organa lokalne skupnosti.

59. člen

Gradnja in prevzem objektov in zemljišč, ki so potrebni za prenos in distribucijo električne energije, zemeljskega plina, distribucijo toplote in oskrbo z drugimi energetskimi plini, sta v javno korist in se zanju uporabljajo določbe prvega odstavka 93. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03).

Gradnja in prevzem objektov in zemljišč, ki so potrebni za proizvodnjo električne energije, skladišča zemeljskega plina, terminal za utekočinjen zemeljski plin ali transport tekočih goriv po vodih, sta v javno korist in se zanju uporabljajo določbe drugega odstavka 93. člena zakona o urejanju prostora.

Če investitor v 60 dneh po vročitvi ponudbe za sklenitev pogodbe o pridobitvi lastninske, stavbne pravice ali služnosti v javno korist na nepremičninah iz tega člena, te pogodbe ne uspe skleniti, vloži na njegov predlog država oziroma občina kot razlastitveni upravičenec nemudoma predlog za razlastitev oziroma omejitev lastninske pravice. Ponudba za sklenitev pogodbe mora vsebovati cenitev sodno zapri-seženega cenilca.

Za prenos lastninske, stavbne pravice ali služnosti na razlašeni nepremičnini na investitorja se ne uporabljajo predpisi, ki urejajo prodajo stvarnega premoženja države.

60. člen

Infrastrukturni objekti po tem zakonu se lahko prodajo, kako drugače odsvojijo ali obremenijo le s predhodnim soglasjem vlade oziroma lokalne skupnosti, če to ne nasprotuje njihovemu namenu.

Pogodba, sklenjena v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka, je nična.

Na objektih, napravah ali napeljavah, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestvom.

61. člen

Na objekte, naprave ali napeljave, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče poseči z izvršbo.

Za zagotovitev nemotenega obratovanja in vzdrževanja mora lastnik nepremičnine, preko katere je nujno potreben dostop do infrastrukture, proti pravični odškodnini dovoliti dostop do infrastrukture.

Z namenom zagotavljanja gospodarskih javnih služb na področju energetike vlada z uredbo določi vrste vzdrževalnih del v javno korist na objektih, napravah in omrežjih, ki so potrebna za prenos in distribucijo električne energije, zemeljskega plina, distribucijo toplote in oskrbo z drugimi energetskimi plini skladno z določbami zakona, ki ureja graditev objektov.

VIII. STEČAJ

62. člen

Za javna podjetja, ki opravljajo gospodarsko javno službo po tem zakonu, se stečaj ne more uvesti.

Za obveznosti izvajalca gospodarske javne službe v lasti države oziroma lokalne skupnosti odgovarjata subsidiarno Republika Slovenija oziroma lokalna skupnost.

63. člen

Po uvedbi stečaja v izvajalcu gospodarske javne službe se mora zagotoviti izvajanje dejavnosti v celotnem obsegu in se za izvajanje obsega dejavnosti ne uporabljajo določbe 126. in 127. člena ter 133. do 136. člena zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 39/97 in 52/99).

64. člen

Stečajni upravitelj mora poskrbeti, da se izvajanje gospodarske javne službe izvaja v neokrnjenem obsegu.

Stečaj izvajalca gospodarske javne službe se ne glede na 3. točko prvega odstavka 146. člena zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji, lahko opravi le s prodajo celotnega podjetja.

Kupec z nakupom podjetja, ki izvaja gospodarsko javno službo, prevzame v celoti tudi vse obveznosti pod enakimi pogoji, kot jih je prevzelo podjetje v stečaju.

IX. UČINKOVITA RABA IN OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE

65. člen

Učinkovita raba energije in spodbujanje rabe obnovljivih virov energije sta sestavna dela energetske politike.

Ekonomsko opravičljivi ukrepi za izrabo varčevalnih potencialov energije in za izrabo obnovljivih virov energije so pri izvajanju energetske politike enako pomembni kot zagotavljanje zadostne oskrbe z energijo na osnovi neobnovljivih virov energije.

Ob enakih stroških za izrabo varčevalnih potencialov na strani rabe ali za zagotavljanje novih zmogljivosti za isti obseg energije imajo prednost ukrepi za doseg varčevalnih potencialov.

Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije izvaja država s programi: izobraževanja, informiranja, osveščanja javnosti, energetskim svetovanjem, spodbujanjem energetskih pregledov, spodbujanjem lokalnih energetskih konceptov, pripravo standardov in tehničnih predpisov, fiskalnimi ukrepi, finančnimi spodbudami in drugimi oblikami spodbud.

Energetsko svetovanje za učinkovito rabo v široki rabi se lahko organizira z mrežo energetsko-svetovalnih pisarn.

Učinkovitost zgoraj omenjenih dejavnosti se preverja z njihovo sistematično in strokovno podprto evalvacijo. Postopek evalvacije določi minister, pristojen za energijo.

66. člen

Ministrstvo, pristojno za energijo, izvaja na nacionalnem nivoju naslednje naloge:

- izvaja programe za spodbujanje učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije,
- pripravlja predloge in izvaja državno spodbujanje učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije,
- pripravlja predloge ustreznih predpisov, ki spodbujajo učinkovito rabo energije in izrabo obnovljivih virov energije,
- spremlja energetsko učinkovitost in realizacijo varčevalnih potencialov in izrabe obnovljivih virov ter s tem povezano zmanjšanje obremenitev okolja,
- sodeluje na mednarodni ravni na področju učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije,
- spodbuja delovanje nevladnih organizacij, ki v javnem interesu delujejo na področju energetike.

Lokalne skupnosti izvajajo programe učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije v okviru svojih pristojnosti na osnovi izdelanih lokalnih energetskih konceptov. Za izvajanje teh programov lahko lokalna skupnost pridobi državne spodbude, če ima izdelan lokalni energetski koncept.

66.a člen

Programe, ki zmanjšujejo rabo energije iz posameznih omrežij oziroma povečujejo učinkovitost njene rabe in izrabo obnovljivih virov energije, opravljajo po javnem pooblastilu izvajalci gospodarskih javnih služb po tem zakonu.

67. člen

Dobavitelji električne energije, zemeljskega plina ali toplote, morajo najmanj enkrat letno informirati odjemalce o gibanjih in značilnostih porabe energije. Pri tem lahko pripravijo programe, ki na primeren način spodbujajo in usmerjajo odjemalce k učinkoviti rabi dobavljene energije in izrabi varčevalnih potencialov.

Dobavitelji lahko te programe izvajajo na principu ekonomskih načel ali pa so programi spodbujevalne narave. Kolikor so programi spodbujevalne narave, se stroški zanje lahko pokrijejo iz cene za energijo. V takih primerih mora na program in z njim povezane stroške dati soglasje minister, pristojen za energijo.

Dobavitelji, ki izvajajo spodbujevalne programe na področju učinkovite rabe energije, morajo po odobritvi letno

poročati ministru, pristojnemu za energijo, o učinkih izvajanih programov in predložiti natančen obračun stroškov.

68. člen

Proizvajalci in uvozniki proizvodov, ki za svoje delovanje rabijo goriva ali električno ali toplotno energijo, morajo v tehnični specifikaciji proizvoda navesti porabo goriv ali energije za obratovanje naprave za tipične pogoje obratovanja. Pri tem lahko proizvode opremijo z nalepko o energijski učinkovitosti, ki kupce obvešča o porabi energije in drugih značilnostih proizvodov, pomembnih za njihovo energijsko učinkovitost.

Minister, pristojen za energijo, predpiše obliko in vsebino nalepke, način merjenja in določanja porabe energije in drugih značilnosti proizvoda ter način kategoriziranja proizvoda glede na njegovo energijsko učinkovitost.

Minister, pristojen za energijo, lahko predpiše minimalno energijsko učinkovitost naprav, ki za svoje delovanje rabijo goriva ali toplotno in električno energijo.

S predpisom iz drugega odstavka tega člena se lahko določi, da so nalepke za določene vrste proizvodov obvezne.

S predpisom iz tretjega odstavka tega člena se lahko določi, da na trgu ne sme biti proizvodov, ki ne izpolnjujejo zahtev o minimalni energijski učinkovitosti.

Za določitev organizacij, pooblaščenih za ugotavljanje skladnosti proizvoda z deklariranimi lastnostmi, ter glede nadzora nad to skladnostjo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druge oznake proizvodov in objektov, kot je znak energetske učinkovitosti in energetska izkaznica zgradb.

Določba prvega odstavka ne velja za tiste naprave, ki rabijo avtonomne vire energije, kot so baterije in fotonapetostni pretvorniki.

X. RAZMERJA MED IZVAJALCI GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB IN ODJEMALCI

69. člen

Izvajalci gospodarskih javnih služb na področju energetike morajo svojo organiziranost in delovanje opravljati tako, da lahko ves čas sprejemajo informacije odjemalcev o motnjah pri dobavi energije in da na zahtevo odjemalca motnjo, ki mu onemogoča odjem energije v ustrezni količini in kakovosti, odpravijo takoj, ko je to mogoče, oziroma najkasneje v roku, ki ga določajo splošni pogoji dobave.

V primeru okvar omrežja večjega obsega zaradi naravnih havarij sistemski operater distribucijskega omrežja sanacijo omrežja izvaja po prioriteti napetostnih nivojev in v skladu s posebnimi načrti za zaščito in reševanje.

70. člen

Uporabniki omrežja imajo pravico priključiti svoje porabniške energetske objekte in naprave (električne energije, toplote in plinov) na omrežje, na katerem se izvaja gospodarska javna služba po tem zakonu.

Splošne pogoje za dobavo in odjem električne energije iz prenosnega in distribucijskega omrežja in zemeljskega plina iz prenosnega omrežja sprejme po javnem pooblastilu sistemski operater po pridobitvi soglasja vlade. Vlada izda soglasje po predhodni pridobitvi mnenja Agencije za energijo.

Splošne pogoje za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja, toplote iz distribucijskega omrežja in za oskrbo z drugimi plini iz omrežij sprejme po javnem pooblastilu sistemski operater s soglasjem lokalne skupnosti ali organa iz 35. člena tega zakona. Splošni pogoji iz prejšnjega stavka morajo biti skladni z metodologijo, ki jo določi Agencija za energijo po predhodnem soglasju vlade. K splošnim pogo-

jem za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja mora sistemski operater pred njihovo izdajo pridobiti soglasje Agencije za energijo.

V splošnih pogojih za dobavo in odjem morajo biti določeni ukrepi varstva potrošnikov, ki se nanašajo na vsebino pogodbe med dobaviteljem in odjemalcem, zagotavljanje ustreznega vnaprejšnjega opozorila o spremembi pogodbe in podatkov o tarifi in cenah, pravico odjemalca do zamenjave dobavitelja brez plačila stroškov, različne možnosti plačila energije, postopke odločanja o njihovih pritožbah ter njihovo pravico iz 23.c člena tega zakona.

V splošnih pogojih za dobavo in odjem morajo biti določeni ukrepi, ki jih mora izvesti sistemski operater pred ustavitvijo dobave gospodinjskemu odjemalcu iz razloga navedenega v šesti alineji prvega odstavka 76. člena tega zakona.

71. člen

Za vsako posamezno priključitev na energetska omrežje ali njeno spremembo mora uporabnik omrežja pridobiti soglasje za priključitev. Pogoje za soglasje za priključitev določajo splošni pogoji za dobavo in odjem iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena.

O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu sistemski operater z odločbo v upravnem postopku.

Uporabnik omrežja nima pravice do priključitve:

- če ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev,
- če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi

ali

- če bi priključitev operaterju omrežja povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.

V primeru iz tretje alineje prejšnjega odstavka ima uporabnik omrežja pravico do priključitve v skladu s splošnimi pogoji iz prejšnjega člena, če se odloči, da bo sam kril nesorazmerno visoke stroške.

O pritožbi zoper odločbo o izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča Agencija za energijo oziroma župan občine, če gre za priključitev na omrežje za oskrbo s toploto oziroma z drugim energijskim plinom.

O številu pritožb, o katerih skladno s prejšnjim odstavkom odloča župan, mora občina enkrat letno obvestiti Agencijo za energijo, ki vodi evidenco navedenih pritožb.

72. člen

Uporabnik omrežja mora zaprositi za novo soglasje za priključitev, če se spremenijo osnovni parametri priključka, glede katerega je bilo izdano soglasje.

Če imetnik soglasja za priključitev umre (fizična oseba) ali preneha (pravna oseba), če gre za spremembo gradbenega dovoljenja iz razloga spremembe investitorja ali zaradi pravnega prometa z objektom v času med izdajo soglasja in priključitvijo, se soglasje za priključitev lahko prenese na pravno ali fizično osebo, ki na podlagi navedenih sprememb pridobi te objekte, naprave ali napeljave.

Novi uporabnik mora najkasneje v tridesetih dneh po prejemu sodne oziroma upravne odločbe ali sklenitve pogodbe o nastali spremembi obvestiti sistemskega operaterja in o tem predložiti ustrezne dokaze, sicer mora zaprositi za novo soglasje za priključitev.

73. člen

V posebnih primerih obstoječih zaokroženih gospodarskih kompleksov lahko sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja sklene pogodbo o dobavi energije s posrednikom.

Posrednik mora za opravljanje svoje dejavnosti izpolnjevati enake pogoje kot sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja, in mora zagotoviti dobavo energije končnim odjemalcem pod pogoji, ki niso manj ugodni, kot bi bili pogoji oskrbe z energijo neposredno iz omrežja.

74. člen

Energetski objekti, naprave in napeljave morajo izpolnjevati predpisane tehnične normative ali druge pogoje, s katerimi se zagotavlja njihovo nemoteno delovanje ter varnost ljudi in premoženja.

Sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja sme začasno odkloniti priključitev novih energetskih objektov, naprav in napeljav na svoje omrežje, oziroma sme začasno prekiniti dobavo energije, če ugotovi, da objekti, naprave ali omrežje ne izpolnjujejo predpisanih tehničnih normativov ali drugih pogojev.

Priključitev na svoje omrežje izvede sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja šele, ko ugotovi, da so odpravljene pomanjkljivosti.

75. člen

Sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja sme začasno prekiniti dobavo energije zaradi:

- rednega ali izrednega vzdrževanja,
- pregledov ali remontov,
- preizkusov ali kontrolnih meritev,
- razširitev omrežja.

Za predvideno prekinitev mora sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja izbrati čas, ki čim manj prizadene odjemalca energije.

Sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja mora o predvideni prekinitvi pravočasno obvestiti odjemalce v pisni obliki, v primeru da gre za širši krog odjemalcev pa preko sredstev javnega obveščanja vsaj 48 ur pred prekinitvijo.

(Opomba: v uvodnem besedilu prvega odstavka tega člena so upoštevane določbe 2. ter 12. in 25. člena EZ-A)

76. člen

Sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja ustavi uporabniku omrežja prenos ali distribucijo energije po predhodnem obvestilu, če le-ta v roku, določenem v obvestilu, ne izpolni svoje obveznosti in sicer v naslednjih primerih, če uporabnik omrežja:

- moti dobavo energije drugim uporabnikom,
- odreče ali onemogoči osebam, ki imajo pooblastilo sistemskega operaterja, dostop do vseh delov priključka, do zaščitnih in merilnih naprav in do energetskih objektov, naprav ali napeljav, kadar obstaja sum, da te naprave povzročajo motnje,
- brez soglasja sistemskega operaterja priključi na omrežje svoje energetske naprave ali napeljave, ali če onemogoči prek svojih energetskih naprav priključitev energetskih naprav drugih uporabnikov,

– na opomin dobavitelja ne zniža odjema oziroma odaje moči oziroma količine na dogovorjeno vrednost v zahtevanem roku,

– onemogoča pravilno registriranje obračunskih količin, ali če uporablja energijo brez zahtevanih oziroma dogovorjenih merilnih naprav ali mimo njih,

– ne plača odstopanj ali cene za uporabo omrežij v roku, določenem v skladu s splošnimi pogoji za dobavo in odjem energije,

– v roku, ki ga določi sistemski operater oziroma pristojni inšpekcijski organ, ne odstrani oziroma ne zniža do dovoljene meje motenj, ki jih povzročajo njegovi objekti, naprave ali napeljave ali odjemalci,

- ne izpolnjuje pogojev za dostop do omrežja.

Sistemski operater ne sme ustaviti dobave energije pod količino, ki je glede na okoliščine (letni čas, bivalne razmere, kraj prebivanja, premoženjsko stanje...) nujno potrebna, da ne pride do ogrožanja življenja in zdravja odjemalca in oseb, ki z njim prebivajo. Vsi stroški, ki zaradi tega nastanejo pri dobavitelju se pokrijejo iz cene za uporabo omrežij.

77. člen

Sistemiški operater prenosnega ali distribucijskega omrežja ustavi uporabniku omrežja prenos ali distribucijo energije brez predhodnega obvestila, če:

- uporabnik z obratovanjem svojih energetskih objektov, naprav ali napeljav ogroža življenje ali zdravje ljudi ali ogroža premoženje,
- uporabnik ob pomanjkanju energije ne upošteva posebnih ukrepov o omejevanju odjema energije iz omrežja.

78. člen

Sistemiški operater prenosnega ali distribucijskega omrežja je dolžan uporabnika omrežja, ki mu je bila ustavljena dobava energije, na njegove stroške ponovno priključiti na omrežje, ko ugotovi, da je uporabnik omrežja odpravil razloge za ustavitev dobave energije.

Sistemiški operater prenosnega ali distribucijskega omrežja, ki je uporabniku omrežja neutemeljeno ustavil ali prekinil prenos ali distribucijo energije, mora v roku 24 ur na svoje stroške znova priključiti objekte, naprave ali napeljave uporabnika omrežja na svoje omrežje, računajoč od takrat, ko se ugotovi neutemeljena ustavitev ali prekinitev prenosa ali distribucije energije.

79. člen

Sistemiški operater prenosnega ali distribucijskega omrežja ima pravico do povračila škode, ki je nastala zaradi ravnanj uporabnika omrežja, zaradi katerih mu je ustavil prenos ali distribucijo po predhodnem obvestilu oziroma brez predhodnega obvestila.

Uporabnik omrežja, ki mu je sistemiški operater prenosnega ali distribucijskega omrežja neutemeljeno ustavil ali prekinil prenos ali distribucijo energije, ima pravico do povračila škode, ki mu je bila s tem povzročena.

XI. AGENCIJA ZA ENERGIJO

80. člen

Za nadzor nad delovanjem trga z električno energijo in zemeljskim plinom se s tem zakonom ustanovi Agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: Agencija za energijo) kot neodvisna organizacija.

Agencija za energijo je javna agencija. Ustanovitelj Agencije za energijo je Republika Slovenija. Pravice ustanovitelja izvršuje vlada.

Za Agencijo za energijo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne agencije, razen glede vprašanj, ki jih ta zakon ureja drugače.

81. člen

Agencija za energijo opravlja regulatorne, razvojne in strokovne naloge na energetskem področju z namenom, da zagotovi pregledno in nepristransko delovanje trga z električno energijo in zemeljskim plinom v interesu vseh udeležencev.

Agencija za energijo je dolžna pri sprejemanju splošnih aktov v skladu s tem zakonom pridobiti in primerno upoštevati mnenje zainteresirane javnosti.

82. člen

Sredstva za ustanovitev in poslovanje Agencije za energijo se zagotavljajo iz proračuna in lastnih virov ter iz deleža cene za uporabo omrežja, ki ga vsako leto določi vlada.

83. člen

Organa Agencije za energijo sta direktor in svet Agencije za energijo.

Direktor ali član sveta Agencije za energijo ne sme biti zaposlen ali opravljati kakršnegakoli dela v organizacijah, ki opravljajo katero od energetskih dejavnosti in ne sme imeti nobene funkcije v takih organizacijah.

Direktor ali član sveta Agencije za energijo, njegov zakonec ali izvenzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne sme imeti lastniških deležev v organizaciji, ki opravlja energetske dejavnosti ali v organizaciji, ki ima lastniški delež v taki organizaciji. Določbe tega odstavka se ne uporabljajo za lastniške deleže, pridobljene z lastniškimi certifikati v postopku lastniškega preoblikovanja družbene lastnine.

Poleg razlogov, določenih v zakonu, ki ureja javne agencije, vlada razreši direktorja Agencije za energijo ali člana sveta Agencije za energijo tudi v primeru:

- če mu je odvzeta opravilna sposobnost ali postane zdravstveno nesposoben za opravljanje dela;
- če nastopi razlog iz drugega odstavka tega člena;
- če nastopi razlog iz tretjega odstavka tega člena, razen če direktor ali član sveta Agencije za energijo ni mogel vplivati na ravnanje zakonca, izvenzakonskega partnerja ali sorodnika, hkrati pa je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja;
- če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na zaporu kazni ali za povzročitev gospodarske škode.

84. člen

Za odločanje v posamičnih zadevah lahko direktor pooblasti osebo v Agenciji za energijo, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v upravnem postopku.

Agencija za energijo odloča v posamičnih zadevah v upravnem postopku, če ta zakon ne določa drugače.

Razen v postopku izdaje licence je rok za izdajo odločbe Agencije za energijo v primerih, ko ni potreben poseben ugotovitveni postopek, dva meseca od vložitve popolne vloge. V primerih, ko je potrebno izvesti poseben ugotovitveni postopek, je rok za izdajo odločbe štiri mesece od vložitve popolne vloge.

Pri odločanju o pritožbi zoper odločbo Agencije za energijo, izdano na prvi stopnji, lahko pristojno ministrstvo odločbo le odpravi, ne more pa je spremeniti oziroma nadomestiti s svojo odločbo. Pritožba zoper odločbo Agencije za energijo ne zadrži njene izvršitve.

Agencija za energijo opravlja upravno izvršbo svojih odločb.

85. člen

V primeru, da je s tem zakonom določeno, da k splošnim aktom za izvrševanje javnih pooblastil, ki jih izdaja Agencija za energijo, daje soglasje vlada, se tako soglasje objavi skupaj s splošnim aktom.

Ce vlada soglasje k splošnemu aktu Agencije za energijo iz prejšnjega odstavka zavrne, se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije le sklep o zavrnitvi skupaj z obrazložitvijo.

86. člen

Agencija za energijo najmanj enkrat letno najkasneje do 30. junija za preteklo leto predloži vladi poročilo o svojem delu in stanju na področju energetike.

Poročilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati tudi:

- podatke o alokaciji čezmejnih zmogljivosti;
- podatke o mehanizmi za odpravljanje prenatrpanosti v prenosnem in distribucijskih omrežjih;
- čas, ki ga potrebujejo sistemiški operaterji za priključitev in popravila;
- podatke o dostopu do omrežij in do skladišča zemeljskega plina oziroma terminala za utekočinjen zemeljski plin;
- podatke o priključitvi novih proizvajalcev električne energije na omrežje;
- podatke o ločenih obračunih iz 38. člena tega zakona;
- podatke o izvajanju nalog sistemskih operaterjev iz 22., 23.a, 31. in 31.a člena tega zakona;

– oceno stopnje preglednosti in konkurenčnosti na trgu električne energije in zemeljskega plina;

– podatke o deležu posameznih proizvodnih virov v celotni strukturi električne energije posameznega dobavitelja v preteklem letu.

Poročilo iz prvega odstavka Agencija za energijo objavi na javnosti dostopen način. Pred objavo se iz poročila izločijo osebni podatki.

Agencija za energijo enkrat letno najkasneje do 31. julija, poroča Komisiji Evropskih skupnosti o morebitnem prevladujočem položaju na trgu z električno energijo, okoriščenju in zatiranju konkurence. Poročilo mora vsebovati tudi pregled spremembe lastništva podjetij in ukrepov na državni ravni, s katerimi država zagotavlja zadostno število udeležencev trga, ali ukrepov, s katerimi država spodbuja povečevanje čezmejne izmenjave in konkurenco.

Poročilo iz prejšnjega odstavka mora biti najmanj 30 dni pred posredovanjem Komisiji Evropskih skupnosti predloženo vladi.

87. člen

Agencija za energijo ima naslednje naloge:

- a) izdaja splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil o:
 - metodologiji za obračunavanje omrežnine,
 - metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov in sistema obračunavanja teh cen,
 - metodologiji za določitev splošnih pogojev za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja,
 - metodologiji za določitev splošnih pogojev za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja in za oskrbo z drugimi plini iz omrežij,
 - metodologiji za pripravo tarifnih sistemov,
 - načinu določanja deležev posameznih proizvodnih virov in načinu njihovega prikazovanja;
- b) daje soglasje k:
 - pravilom dodeljevanja zmogljivosti povezovalnih vodov,
 - omrežnini za uporabo omrežij zemeljskega plina,
 - sistemskim obratovalnim navodilom,
 - splošnim pogojem za dobavo in odjem električne energije iz prenosnega in distribucijskega omrežja ter zemeljskega plina iz prenosnega (oziroma mnenje) distribucijskega omrežja,
 - tarifnemu sistemu za električno energijo za tarifne odjemalce,
 - pravilom za delovanje izravnalnega trga z zemeljskim plinom, pravilom za obračun odstopanj prevzema in predaje zemeljskega plina in pravilom za evidentiranje sklenjenih pogodb za oskrbo z zemeljskim plinom,
 - pravilom za izvajanje izravnalnega trga z električno energijo;
- c) določa:
 - omrežnino za uporabo elektroenergetskih omrežij,
 - upravičene stroške in druge elemente omrežnine za elektroenergetska omrežja;
- d) odloča:
 - o izdaji in odvzemu licenc,
 - v sporih iz 88. člena tega zakona;
- e) nadzira:
 - neodvisnost sistemskih operaterjev,
 - čas, potreben za popravila prenosnih in distribucijskih omrežij,
 - čas, potreben za priključitev na omrežje,
 - objavo informacij o interkonektorjih, izkoriščenosti omrežja in dodelivi zmogljivosti, pri čemer se podatki obravnavajo kot zaupni,
 - roke, pogoje in tarife za priključitev novih proizvajalcev,
 - učinkovito ločitev distribucije in prenosa od proizvodnje in dobave ter

– stopnjo transparentnosti in stopnjo konkurenčnosti trga z zemeljskim plinom in električno energijo;

f) presoja upravičenosti stroškov izvajanja sistemskih storitev po kriterijih, ki jih uporablja za oceno stroškov operaterja omrežij;

g) v primeru, da operater omrežja zakupi, najame ali drugače pridobi v obratovanje, upravljanje in razvoj omrežje, del omrežja ali objekte, povezane v omrežje in potrebne za delovanje omrežja, Agencija za energijo presoja upravičenost stroškov lastnika navedenih objektov po istih kriterijih za upravičenost, kot jih uporablja za oceno stroškov operaterja;

h) sodeluje s pristojnimi organi in inšpekcijami;

i) pripravlja letna poročila in druga poročila, ki jih predloži vladi, ter informacije za javnost;

j) opravlja druge naloge, določene z zakonom in ustanovitvenim aktom.

87.a člen

Če sistemski operater nima s predpisi in splošnimi akti Agencije za energijo usklajenega splošnega akta, h katere-mu daje po tem zakonu soglasje Agencija za energijo, lahko Agencija za energijo s svojim splošnim aktom uredi vprašanja, ki jih sistemski operater ni uredil.

Če sistemski operater nima s predpisi in splošnimi akti Agencije za energijo usklajenega splošnega akta, h katere-mu daje po tem zakonu soglasje vlada, mora Agencija za energijo pripraviti splošni akt, s katerim uredi vprašanja, ki jih sistemski operater ni uredil, in ga predložiti v sprejem vladi.

Akti iz tega člena veljajo do uveljavitve ustreznega splošnega akta sistema operaterja.

87.b člen

Vsaka oseba, ki izkaže pravni interes v zvezi s splošnim aktom iz točke a) 87. člena tega zakona, lahko v dveh mesecih po njegovi objavi zahteva od Agencije za energijo, da njegovo vsebino ali njegov posamezen del ponovno preizkusi. V zahtevi za ponovni preizkus mora izkazati pravni interes in jasno navesti razloge, zaradi katerih zahteva ponovni preizkus splošnega akta.

Agencija za energijo v dveh mesecih od prejema zahteve iz prejšnjega odstavka opravi ponovni preizkus in vlagatelja obvesti o svojih ugotovitvah.

87.c člen

Agencija za energijo mora pred objavo splošnega akta, ki ureja izvajanje mednarodno dogovorjenih obveznosti izvajalcev gospodarskih javnih služb po tem zakonu, pridobiti soglasje vlade.

88. člen

Agencija za energijo v skladu s tem zakonom odloča v upravnem postopku na prvi stopnji v sporih med uporabniki omrežja oziroma zainteresiranimi osebami (v nadaljnjem besedilu: upravičenci) ter sistemskimi operaterji oziroma organizatorjem trga v posamičnih zadevah, ki izvirajo iz:

- a) dostopa do omrežij,
- b) obračunane cene za uporabo omrežij,
- c) zatrjevanje kršitve splošnih dobavnih pogojev in sistemskih obratovalnih navodil,
- d) ugotovljenih odstopanj in zneskov za pokrivanje stroškov izravnave odstopanj ter kršitev splošnih aktov, ki urejajo odstopanja in njihovo izravnavo.

Agencija za energijo v skladu s tem zakonom odloča v upravnem postopku o pritožbi zoper odločbo o soglasju za priključitev iz 71. člena tega zakona.

Pred sprožitvijo postopka iz prvega odstavka tega člena mora upravičenec vložiti pisno zahtevo na sistema operaterja za odpravo zatrjevane nezakonitosti ali nepravilnosti. Sistemski operater mora na zahtevo pisno odgovoriti in navesti razloge za svojo odločitev najkasneje v dveh mesecih od vložitve zahteve s strani upravičenca.

Zahtevo za odločanje v skladu s prvim odstavkom tega člena lahko vloži samo upravičenec, katerega zahteva je bila v celoti ali deloma zavrnjena s strani sistemskega operaterja ali mu sistemski operater pisno ni odgovoril v skladu z roki iz prejšnjega odstavka. Rok za vložitev zahteve je petnajst dni od vročitve pisnega odgovora s strani sistemskega operaterja oziroma od poteka roka za odgovor iz prejšnjega odstavka.

V primeru, da je vloga za odločanje skladno s prvim odstavkom tega člena vložena na Agencijo za energijo v nasprotju s tretjim in četrtem odstavkom tega člena, jo Agencija za energijo zavrže kot nedovoljeno oziroma kot prepozno.

Agencija za energijo lahko po prejemu zahteve z odločbo za določen čas zadrži sklepanje pogodb, ki so povezane s postopkom, ki ga vodi, če je to nujno potrebno za varstvo pravic prizadetega upravičenca in sorazmerno glede na potrebe delovanja trga in oskrbe z energijo.

Pri svojem odločanju skladno s prvim odstavkom tega člena lahko Agencija za energijo z odločbo ugotovi nezakonitost določenega ravnanja in z odločbo naloži sistemskemu operaterju sprejem ustreznih ukrepov ter sklenitev ustreznih pogodb za odpravo nezakonitosti oziroma neskladnosti s predpisi ter s splošnimi in posamičnimi akti, izdanimi za izvrševanje javnih pooblastil.

Pogodbe, ki so sklenjene v nasprotju z odločbo Agencije za energijo iz šestega in sedmega odstavka tega člena, so nične.

89. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti so dolžni dajati Agenciji za energijo vse podatke, ki so potrebni za izvajanje njenih nalog po 87. in prejšnjem členu tega zakona.

Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za organe lokalnih skupnosti, če je to potrebno za izvrševanje pristojnosti Agencije za energijo po tem zakonu.

Način dajanja podatkov s strani izvajalcev energetskih dejavnosti, določenih v prvem odstavku tega člena, lahko Agencija za energijo predpiše s splošnim aktom.

89.a člen

Naloge nadzora nad uporabniki omrežij in sistemskimi operaterji po tem zakonu, v okviru pristojnosti Agencije za energijo, izvajajo pooblaščenice osebe Agencije za energijo (v nadaljevanju: pooblaščenice osebe).

Osebe iz prejšnjega odstavka, ki jih pooblasti direktor Agencije za energijo, morajo izpolnjevati pogoje, ki jih zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, predpisuje za inšpektorja.

Pooblaščenice osebe imajo pooblastila, da v okviru pristojnosti Agencije za energijo pridobijo vpogled v vso dokumentacijo, s katero razpolagajo uporabniki omrežij in sistemski operaterji in ki je povezana z delovanjem energetskega trga, vključno s pravico do vpogleda v vse s tem povezane pogodbe sistemskih operaterjev in uporabnikov omrežja.

O izvedenih ukrepih so pooblaščenice osebe dolžne obveščati svet Agencije za energijo.

XII. TARIFNI SISTEM

a) Splošno

90. člen

Na podlagi tarifnega sistema se obračunava naslednja dobavljena energija iz energetskih omrežij:

- elektrika na prenosnem omrežju, razen za upravičene odjemalce;
- elektrika na distribucijskem omrežju, razen za upravičene odjemalce;
- zemeljski plin na prenosnem omrežju, razen za upravičene odjemalce;
- zemeljski plin in drugi energetski plini na distribucijskem omrežju, razen za upravičene odjemalce;
- toplota na distribucijskem omrežju.

91. člen

Tarifni sistem je predpis, ki določa elemente za obračunavanje dobavljene energije za različne skupine odjemalcev glede na moč, vrsto in karakteristiko odjema, kvaliteto ter druge elemente.

Tarifne postavke so v denarni vrednosti izraženi elementi tarifnega sistema, ki omogočajo izračun cene energije v obračunskem obdobju.

Tarifni sistem lahko določa tarifne postavke v različnih višinah odvisno od sezone in dnevne dinamike odjema.

92. člen

Tarifna postavka, ki jo plačujejo odjemalci energije v posamezni tarifni skupini je na posameznem omrežju enaka.

Sistemski operater prenosnega ali distribucijskega omrežja sme s posameznimi odjemalci v tarifnih skupinah dogovoriti ugodnejše pogoje, če tak odjemalec s prilaganjem svojega odjema prispeva k ugodnejši obremenitvi energetskega omrežja; pri tem mora odjemalce z enakim prilaganjem obravnavati enako.

93. člen

Dobavitelj energije iz omrežja mora energijo meriti vsakemu odjemalcu.

Tarifni sistem lahko določa, da se dobavljeno energijo obračunava enkrat letno ali v krajšem časovnem obdobju, v vmesnem času pa odjemalec plačuje akontacije.

Na zahtevo odjemalca mora dobavitelj v vsakem trenutku obračunati dobavljeno energijo.

94. člen

Če tehnične možnosti v obstoječih večstanovanjskih hišah ne dopuščajo merjenja dobavljene energije vsakemu posameznemu odjemalcu, se ti dogovorijo za način delitve stroškov. Do sklenitve dogovora se upošteva kot ključ delitve stanovanjska površina.

Dogovor o načinu delitve stroškov toplote se lahko sklene na podlagi proporcionalnih razmerij ali dodatne vgraditve posebnih merilnih naprav, ki omogočajo indikacijo dejanske porabe energije pri posameznem odjemalcu.

Kolikor se odjemalci odločijo za dodatno vgraditev posebnih merilnih naprav, morajo upoštevati predpis, ki določa način merjenja in obračun stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih zgradbah z več odjemalci.

Predpis iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za energijo.

94.a člen

Obvezno metodologijo za pripravo tarifnih sistemov določi Agencija za energijo s splošnim aktom, h kateremu da soglasje vlada.

b) Tarifni sistem in cene posameznih vrst energije

95. člen

Tarifni sistem za električno energijo pripravi dobavitelj električne energije tarifnim odjemalcem in objavi potem, ko da nanj soglasje Agencija za energijo.

96. člen

Tarifni sistem za zemeljski plin na distribucijskem omrežju izdela in javno objavi dobavitelj tarifnim odjemalcem potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona.

97. člen

Tarifni sistem za toploto na distribucijskem omrežju in dobavo drugih energetskih plinov iz omrežja izdela in javno objavi sistemski operater distribucijskega omrežja potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona.

Višino tarifnih postavk za toploto na distribucijskem omrežju in dobavo drugih energetskih plinov iz omrežja izdelala in javno objavi sistemski operater distribucijskega omrežja potem, ko da nanj soglasje pristojni organ lokalne skupnosti oziroma organ iz 35. člena tega zakona.

XIII. INŠPEKCIJSKI NADZOR IN VARNOST OBRAOVANJA

98. člen

Po tem zakonu zadeve inšpekcijskega nadzora opravlja energetska inšpekcija pri ministrstvu, pristojnem za energijo.

99. člen

Temeljna naloga energetske inšpekcije je zagotoviti varno in zanesljivo obratovanje energetskih naprav, napeljav in postrojev.

Energetska inšpekcija je pristojna izvajati nadzor nad tem ali pravne osebe ali posamezniki pri svojem delu upoštevajo zakone, tehnične predpise, standarde in druge predpise, ki veljajo za področje elektroenergetike ter za področje termoeenergetike, plinovodnih in naftovodnih omrežij in tlačnih posod.

Za področje elektroenergetike energetska inšpekcija izvaja nadzor pri izdelavi, izgradnji, funkcionalnih in zagonskih preizkusih, poskusnem obratovanju in uporabi objektov, postrojev, vodov, naprav in napeljav, ki so namenjeni proizvodnji, prenosu, razdelitvi, merjenju, zaščiti in porabi električne energije, in sicer:

- pri napravah za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah, nuklearnih elektrarnah, termoelektrarnah in toplarnah, daljnovodih in transformatorskih postajah;
- pri proizvodnji elektroenergetskih materialov in opreme;
- pri izpolnjevanju tehničnih pogojev za dobavo električne energije, posebno glede kvalitete, prekinitev in omejitev v dobavi;
- pri smotni rabi električne energije v objektih in postrojih iz inšpekcijske pristojnosti;
- nad merilnimi inštrumenti in napravami merilnega sistema;
- nad upoštevanjem določil sistemskih obratovalnih navodil elektroenergetskega sistema;
- nad uredbo o omejevanju obtežb in porabe električne energije v elektroenergetskem sistemu;
- nad tehničnimi in drugimi pogoji iz izdanih soglasij za priključitev elektroenergetskih objektov;
- nad strokovnostjo in usposobljenostjo delavcev, ki delajo z elektroenergetskimi napravami v okviru zagotovitve varnosti in zanesljivosti obratovanja.

Za področje termoeenergetike, plinovodnih in naftovodnih omrežij ter tlačnih posod energetska inšpekcija izvaja nadzor pri izdelavi, izgradnji, funkcionalnih in zagonskih preizkusih, poskusnem obratovanju in uporabi objektov, postrojev, napeljav, naprav in inštalacij, ki so namenjene za proizvodnjo, prenos, razdelitev, merjenje in porabo toplotne energije, plinov, nafte in naftnih derivatov, in sicer:

- pri parnih, vročevodnih, toplotovodnih in termooljnih kotlih;
- pri toplotnih postrojih in napravah, ki služijo za proizvodnjo električne energije ali neposredni pogon v tehnološke namene;
- pri premičnih in stabilnih tlačnih posodah;
- pri magistralnih, prenosnih, distribucijskih plinovodih in naftovodih in vročevodih ter pripadajočih napravah in opremi;
- pri polnilnicah tehničnih plinov in polnilnicah komprimiranega zemeljskega plina (CNG);
- pri smotni rabi toplotne energije in goriv pri napravah in postrojih iz pristojnosti inšpekcije;

- nad merilnimi inštrumenti in napravami merilnega sistema;
- nad upoštevanjem določil sistemskih obratovalnih navodil plinskega sistema in toplotne energije;
- pri izvajanju tehničnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja zraka in voda pri napravah in postrojih iz pristojnosti inšpekcije;
- nad strokovnostjo in usposobljenostjo delavcev, ki delajo z energetskimi napravami v okviru zagotovitve varnosti in zanesljivosti obratovanja.

100. člen

Neposredne naloge inšpekcijskega nadzora po tem zakonu opravlja energetski inšpektor.

Za inšpektorja v energetski inšpekciji je lahko imenovana oseba, ki ima končano univerzitetno izobrazbo elektrotehnične oziroma strojne smeri, 5 let delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit za inšpektorja ter izpolnjuje druge splošne pogoje za delo v državni upravi.

Predpis o vsebini in načinu opravljanja strokovnega izpita izda minister, pristojen za energijo.

101. člen

Poleg pooblastil po splošnih predpisih ima energetski inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora naslednja pooblastila:

1. odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga določi;
2. odrediti, da se ustavi nadaljnja gradnja oziroma uporaba objekta, naprav, postrojev, napeljav ali izdelava oziroma uporaba materiala oziroma prekine dobava energije:
 - če se objekti, naprave in postroji ter napeljave oziroma materiali ne gradijo oziroma ne izdelujejo po vnaprej izdelani ter potrjeni in kontrolirani tehnični dokumentaciji v primerih, ko je predpisana taka tehnična dokumentacija ali če se uporabljajo v nasprotju s tehničnimi predpisi ali drugimi predpisi in utegne to spraviti v nevarnost, stabilnost in obstoj objekta, naprave ali postroja, življenje in zdravje ljudi ali varnost prometa ter sosednih objektov;
 - če se ne odpravijo ugotovljene pomanjkljivosti in nepravilnosti v roku, ki ga je določil;
3. odrediti, da je treba objekte, naprave in postroje ali njihove dele podreti ali odstraniti, če se ugotovijo nepravilnosti ali pomanjkljivosti, ki pomenijo neposredno nevarnost za varnost objekta, naprav in postrojev, za varnost življenja in zdravja ljudi, prometa, sosednih objektov in okolice, pa teh nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti;
4. prepovedati nadaljnjo proizvodnjo takih proizvodov oziroma nadaljnje izvajanje takih del, ki ne ustrezajo tehničnim predpisom ali drugim predpisom in zaradi tega obstaja nevarnost za življenje ljudi, ali nevarnost, da utegne nastati večja materialna škoda;
5. prepovedati nadaljnje upravljanje energetske naprave delavcu, ki ni strokovno usposobljen v skladu s predpisi o usposabljanju ali tehničnimi predpisi ali če nima o tem veljavnega dokazila.

102. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima energetski inšpektor pravico pregledati objekte, materiale, tehnično in drugo dokumentacijo v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora, lahko pa tudi zahteva potrebna dokazila ali vzame vzorce, po potrebi pa se lahko obrne tudi na strokovne organizacije in strokovnjake.

103. člen

Če obstoji neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za promet, za sosednje objekte ali za okolico, lahko energetski inšpektor s svojo odločbo odredi ukrepe iz 101. člena tega zakona.

Pritožba zoper odločbo inšpektorja iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

104. člen

Podjetja in druge pravne osebe ali posameznik morajo energetskemu inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzora, mu dovoliti vstop ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in poročila, ki se nanašajo na inšpekcijske zadeve.

105. člen

Odgovorna oseba podjetja ali druge pravne osebe ali posameznik so dolžni energetskega inšpektorja obvestiti o izvršitvi naloženih ukrepov iz odločbe najkasneje v osmih dneh po preteku roka, določenega za odpravo pomanjkljivosti.

106. člen

Odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik, ki imajo energetske objekte, naprave, postroje ali napeljave, za katere je predpisan inšpekcijski nadzor po tem zakonu, je dolžan pristojno energetske inšpekcije takoj obvestiti o nastalih poškodbah in okvarah, ki imajo za posledico prekinitev dobave energetskega vira ali energije ali če obstoji nevarnost za življenje in zdravje ljudi, prometa, sosednjih objektov in okolice.

107. člen

Odgovorna oseba podjetja ali druge pravne osebe ali posameznik – odjemalec je dolžan energetski inšpekciji sporočiti datum pripravljenosti energetske naprave oziroma postroja, parnega oziroma vročevodnega kotla ali tlačne posode, za katere je s tehničnimi predpisi predpisan način priprave za inšpekcijski pregled, za izvršitev takega pregleda.

Sporočilo mora posredovati najmanj deset dni pred dnevom zahtevanega pregleda. Če pregleda ni mogoče opraviti v roku, ki ga predlaga odjemalec, ga mora inšpektor pravočasno obvestiti ter predlagati nov rok.

Odgovorna oseba pravne osebe ali posameznik – izvajalec del na energetskem objektu, napravi, napeljavi oziroma postroju mora energetski inšpekciji sporočiti datum začetka gradnje, rekonstrukcije ali obnove ter začetka funkcionalnih in zagonskih preizkusov na energetskih napravah, napeljavah, postrojih in za objekte, za katere je v skladu z 49. členom tega zakona potrebno energetske dovoljenje.

108. člen

Ministrstvo, pristojno za energijo, lahko za opravljanje strokovnih pregledov kvalitete izvedenih del, vgrajenega materiala in doseganje projektno predvidenih parametrov tehnološkega procesa ter izdelave strokovne ocene, oziroma mnenja na področju energetike, pooblasti ustrezno strokovno institucijo ali drugo pravno osebo ali posameznika, ki je registriran za opravljanje tovrstne dejavnosti in izpolnjuje kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje, ki jih določi minister, pristojen za energijo.

Ministrstvo, pristojno za energijo, lahko za opravljanje pregledov in tlačnih preizkusov premičnih in stabilnih tlačnih posod (jeklenk in kontejnerjev) pooblasti pravno osebo ali posameznika, katerega dejavnost je polnjenje teh posod s tehničnimi plini, če izpolnjuje kadrovske, organizacijske, tehnične in druge pogoje za opravljanje take dejavnosti.

Ministrstvo, pristojno za energijo, izda skupno s pooblastilom tudi obvezno navodilo za opravljanje preizkusov.

(Opomba: v tem poglavju so upoštewane določbe ZDU-1 in ZIN)

XIV. KAZENSKES DOLOČBE

109. člen

Z globo od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, če:

- za opravljanje dejavnosti nima licence (6. člen);
- za opravljanje dejavnosti, ki je po zakonu gospodarska javna služba, ne pridobi pravice njenega opravljanja (20., 21., 23., 23.c, 24., 30. člen tega zakona in četrti odstavek 79. člena EZ-A);
- ne zagotovi odkupa vse ponujene energije od kvalificiranih proizvajalcev (29. člen);
- ne zagotovi ločenega računovodskega spremljanja ali ne zagotovi revizije ali ne objavi računovodskih izkazov ločeno za posamezne energetske dejavnosti (drugi odstavek 38. člena);
- za energetski objekt nima pridobljenega energetskega dovoljenja (50. člen);
- ne posredujejo podatkov po tem zakonu (22. in 89. člen).

Z globo od 500.000 do 1,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Postopki za ugotavljanje odgovornosti za prekrške iz prejšnjih odstavkov se ne izvajajo po hitrem postopku.

110. člen

Z globo od 5,000.000 do 30,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, če:

- ne omogoči pooblaščenim osebam Agencije za energijo vpogleda v dokumentacijo (tretji odstavek 89.a člena zakona);
- Agencija za energijo ne posreduje podatkov ministrstvu, pristojnemu za energijo;
- ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor ustavil nadaljnjo izgradnjo oziroma uporabo objektov, postrojev in naprav ali izdelavo materiala ali prekinitev dobave energije ali podiranje in odstranitev objektov, postrojev in naprav ali prepovedal nadaljnje izvajanje del ali upravljanje energetske naprave (2., 3., 4. in 5. točka 101. člena);
- ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor odredil odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti (103. člen);
- prepreči ali inšpektorju ne omogoči opraviti nalog inšpekcijskega nadzorstva, ali če mu noče dati potrebnih podatkov (104. člen);
- inšpektorja ne obvesti pravočasno o izvršitvi ukrepov (105. člen);
- ne obvesti energetski inšpektorat o nastalih poškodbah in okvarah (106. člen);
- ne sporoči datuma pripravljenosti energetske naprave, postroja, parnega oziroma vročevodnega kotla ali tlačne posode za inšpekcijski pregled (prvi odstavek 107. člena);
- ne obvesti energetskega inšpektorata o datumu začetka gradnje, rekonstrukcije ali obnove ter začetka funkcionalnih in zagonskih preizkusov na energetskih napravah, napeljavah in postrojih (tretji odstavek 107. člena);
- kot polnilec tehničnih plinov opravlja preglede in tlačne preizkuse brez predhodnega pooblastila (drugi odstavek 108. člena).

Z globo od 300.000 do 700.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

111. člen

Z globo od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, če:

- ne ravna na način in v roku, ki ga za oblikovanje obveznih minimalnih zalog nafte in naftnih derivatov predpiše vlada (44. člen).

Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pr-

vne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

112. člen

Z globo od 1.000.000 do 30.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, če:

- o začasni prekinitvi ne obvesti odjemalca (tretji odstavek 75. člena),
- ne priključi v roku 24 ur na svoje stroške odjemalca energije iz omrežja, kadar se ugotovi, da mu je bila dobava energije neutemeljeno ustavljena ali prekinjena (drugi odstavek 78. člena).

Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

113. člen

Z globo od 500.000 do 30.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek pri samostojnem opravljanju energetske dejavnosti, če:

- brez soglasja dobavitelja priključi na njegovo omrežje svoje objekte, naprave ali napeljave oziroma če omogoči priključitev drugih objektov, naprav ali napeljave (71. člen);
- njegovi energetski objekti, naprave in napeljave ne izpolnjujejo tehničnih normativov ter drugih pogojev, s katerimi se zagotavlja njihovo nemoteno delovanje ter varnost ljudi in premoženja (prvi odstavek 74. člena).

Z globo od 30.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik kot odjemalec.

Energetski zakon – EZ (Uradni list RS, št. 79/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XV. PREHODNE DOLOČBE

114. člen

Vlada določi upravljavce omrežij in organizatorja trga v skladu s tem zakonom v 6 mesecih po njegovi uveljavitvi.

Upravljalci prenosnega ali distribucijskega omrežja predložijo sistemska obratovalna navodila v 6 mesecih po določitvi v skladu s prejšnjim odstavkom, sicer jih predpiše minister, pristojen za energetiko, oziroma organ lokalne skupnosti v skladu s četrtem odstavkom 40. člena tega zakona.

Organizator trga za električno energijo izda pravila za delovanje trga z električno energijo, na katera da vlada predhodno soglasje, v 6 mesecih po določitvi v skladu s prvim odstavkom tega člena.

115. člen – upoštevan EZ-A

Določbe tretjega odstavka 19. člena začnejo veljati 18 mesecev po uveljavitvi tega zakona, in se do 1. 1. 2003 uporabljajo le za električno energijo proizvedeno na ozemlju Republike Slovenije. Če se pogoji za odprtost trga z električno energijo proizvedeno izven ozemlja Republike Slovenije izpolnijo pred 1. 1. 2003, lahko vlada s sklepom ta rok skrajša.

Odjemalci zemeljskega plina in izvajalci dejavnosti distribucije zemeljskega plina z letnim odjemom 25 milijonov m³ ali več na enem odjemnem mestu postanejo upravičeni odjemalci s 1. 1. 2003.

Proizvajalci električne energije na zemeljski plin postanejo upravičeni odjemalci s 1. 1. 2003.

116. člen

Vlada ustanovi Agencijo za energijo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Agencija začne opravljati svoje naloge po tem zakonu v 6 mesecih po ustanovitvi v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena.

Agencija sprejme statut iz 85. člena tega zakona v 3 mesecih po ustanovitvi.

117. člen – upoštevan EZ-A

Izvajalci energetskih dejavnosti morajo pridobiti licenco v skladu s tem zakonom v roku 6 mesecev po uveljavitvi uredbe iz drugega odstavka 7. člena tega zakona.

Imetniki energetskih objektov, naprav in omrežij imajo pravico do poteka roka iz prvega odstavka tega člena obratovati pod pogoji, pod katerimi so obratovali ob uveljavitvi tega zakona.

Pri določitvi roka veljavnosti in drugih pogojev energetskega dovoljenja mora minister, pristojen za energetiko, v mejah predpisanih rokov upoštevati stopnjo amortiziranosti objekta, naprave ali omrežja, čas dosedanjega obratovanja ter objektivno utemeljena pričakovanja imetnika glede časa obratovanja, ki so bila podlaga za izračun ekonomske upravičenosti investicije, hkrati pa mora biti imetniku ob spremembah pogojev energetskega dovoljenja omogočen ustrezen prilagoditven čas.

118. člen – upoštevan EZ-A (črtan)

119. člen

Obstoječa javna podjetja za proizvodnjo, prenos in distribucijo električne energije so dolžna uskladiti svoje poslovanje v 6 mesecih po uveljavitvi tega zakona, tako da so tržne in regulirane dejavnosti, kot jih določata 19. in 20. člen, računovodsko ločene.

Določbe 38. člena tega zakona (ločeni računovodski izkazi in preglednost računov) se začnejo za dejavnosti proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave električne energije uporabljati s 1. 1. 2001.

Določbe 38. člena tega zakona (ločeni računovodski izkazi in preglednost računov) se začnejo za dejavnosti proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave zemeljskega plina uporabljati s 1. 1. 2003.

Izvajalec dejavnosti prenosa zemeljskega plina je prvič dolžan objaviti okvirne cene in druge komercialne pogoje za uporabo omrežja najkasneje do 31. 12. 2003.

120. člen

Privatizacija javnih podjetij iz prvega odstavka prejšnjega člena je možna šele po usklajitvi poslovanja v skladu s prvim odstavkom 119. člena. Privatizacija je možna v podjetjih za proizvodnjo in distribucijo električne energije ter v javnih podjetjih za pridobivanje premoga, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Privatizacija ni možna v podjetju, ki izvaja dejavnost prenosa električne energije, upravljanja prenosnega omrežja ter organiziranja trga z električno energijo, ter v Nuklearni elektrarni Krško, d.o.o..

121. člen

Javna podjetja iz prvega odstavka prejšnjega člena se lahko privatizirajo z neposredno prodajo strateškemu partnerju, z zbiranjem ponudb ali z izdajo delnic.

Privatizacija delnic in deležev javnih podjetij iz prejšnjega člena z zamenjavo za lastniške certifikate se lahko izvede ne glede na določila prvega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena, v rokih, ki so predvideni z zakoni, ki urejajo lastninsko preoblikovanje in Prvi pokojninski sklad.

Do 2003 leta se lahko javna podjetja iz prvega odstavka prejšnjega člena privatizirajo največ do 45% vrednosti lastninskega deleža, s tem da delež posameznega lastnika ali povezanih družb ne sme biti večji od 24% vrednosti lastninskega deleža.

O prodaji sprejme vlada poseben sklep, v katerem določi pogoje prodaje, obseg in postopek.

122. člen

Kupnina v višini prvih 10% vrednosti lastninskega deleža, pridobljena s privatizacijo po tretjem odstavku prejšnjega člena, se iz proračuna namensko uporabi za reševanje naslednjih investicij.

Za reševanje naslednjih investicij s sredstvi iz prejšnjega odstavka vlada ustanovi javno podjetje v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do ustanovitve podjetja iz prejšnjega odstavka opravlja funkcijo tega podjetja javno podjetje EGS-RI d.d., Maribor.

123. člen

Inšpektorji energetskega inšpektorata, ki še nimajo strokovnega izpita iz 100. člena tega zakona, so ga dolžni opraviti najkasneje v roku enega leta po uveljavitvi predpisa iz 100. člena tega zakona.

124. člen

Vlada in minister, pristojen za energetiko, izdaja predpise iz tega zakona v 1 letu po njegovi uveljavitvi.

Vlada predloži nacionalni energetski program Državnemu zboru Republike Slovenije v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

125. člen

Izvajalci dejavnosti proizvodnje električne energije morajo naslednje investicije v skladu s 26. členom prijaviti ministru, pristojnemu za energetiko, najkasneje v roku 12 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

126. člen

Minister, pristojen za energetiko, izdaja tehnične predpise, s katerimi za posamezne proizvode oziroma družine proizvodov, predpiše tehnične zahteve, če bi njihova uporaba lahko ogrozila varnost oziroma zdravje, okolje in koristi potrošnikov.

Tehnične zahteve morajo biti izpolnjene preden so proizvodi dani v promet oziroma preden se začnejo uporabljati.

S tehničnimi predpisi iz prejšnjega odstavka tega člena se določijo postopki ugotavljanja skladnosti, določi se način označevanja proizvodov in zahteve, ki jih morajo izpolnjevati organi, ki izvajajo postopke ugotavljanja skladnosti, ter natančnejše določijo organi in postopek za nadzor nad izvajanjem tehničnega predpisa.

XVI. KONČNE DOLOČBE

127. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o energetskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 33/81 in 29/86).

Do uveljavitve predpisov iz 124. člena tega zakona se uporabljajo naslednji predpisi:

– Tarifni sistem za prodajo električne energije iz elektroenergetskega sistema Slovenije (Uradni list RS, št. 84/98),

– Splošni pogoji za dobavo in odjem električne energije (Uradni list SRS, št. 27/85, 5/88, 23/88, 15/89 in Uradni list RS, št. 26/90),

– Pogoji za izdajanje elektroenergetskih soglasij za priključitev na elektroenergetski sistem (Uradni list SRS, št. 29/86 in 15/89),

– Merila in kriteriji za povračila za priključitev na transportno plinovodno omrežje SR Slovenije in za povečanje od-

jem zemeljskega plina s tega omrežja (Uradni list SRS, št. 1/87),

– Merila in kriteriji za prednostno oskrbo z mazutom v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 45/87),

– Pravilnik o racionalni rabi energije pri gretju in pre-
zračevanju objektov ter pripravi tople vode (Uradni list SRS, št. 31/84 in 35/84),

– Kriteriji o združevanju sredstev uporabnikov električne energije na 110 kV za povečanje priključne moči (Uradni list SRS, št. 15/87, 45/87 in 3/88),

– Merila in kriteriji o povračilih za nove priključitve in za povečanje obstoječih priključnih moči odjemalcev na nizki napetosti 0,4 kV in napetosti 1-35 kV (Uradni list SRS, št. 2/82, 1/83, 1/84, 27/85, 1/86, 50/86, 45/87 in 3/88),

– Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe oskrbe z zemeljskim plinom iz transportnega omrežja (Uradni list RS, št. 77/96),

– Uredba o omejevanju obtežb in porabe električne energije v elektroenergetskem sistemu (Uradni list RS, št. 42/95 in 64/95),

– Pravilnik o strokovni izobrazbi, delovnih izkušnjah ter obveznem usposabljanju in načinu preizkusa znanja delavcev, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskih naprav (Uradni list SRS, št. 30/83, 31/84 in 1/87),

– Program usposabljanja delavcev, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskih naprav (Uradni list SRS, št. 30/83 in 1/87).

128. člen

Do sprejetja delitvenih bilanc v lokalnih skupnostih izvaja lastniške pravice in subsidiarno jamči v skladu z 62. členom tega zakona tista lokalna skupnost, na teritoriji katere je sedež javnega podjetja.

129. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona – EZ-A (Uradni list RS, št. 51/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

76. člen

Privatizacija pravne osebe, ki opravlja gospodarsko javno službo organiziranje trga z električno energijo, je dopustna.

77. člen

Lastniški delež države v pravni osebi, ki ima v lasti infrastrukturo, potrebno za izvajanje gospodarskih javnih služb na področju distribucije električne energije, se ne sme privatizirati v obsegu, večjem od 25 odstotkov osnovnega kapitala te pravne osebe.

Lastniški delež države v podjetjih za proizvodnjo električne energije, v katerih ima država na dan uveljavitve tega zakona večji delež od 75 odstotkov osnovnega kapitala, se s privatizacijo ta delež ne sme zmanjšati pod 51 odstotkov.

Lastniškega deleža države v pravni osebi, ki ima v lasti infrastrukturo, potrebno za izvajanje gospodarskih javnih služb na področju distribucije električne energije, se ne sme prenesti na drugo osebo, ki ni v 100% lasti države, v obsegu, večjem od 25 odstotkov osnovnega kapitala te pravne osebe.

78. člen

Izvajalci energetskih dejavnosti, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo naloge systemskega operaterja

prenosnega omrežja, so dolžni zagotoviti, da se te naloge opravljajo v ločeni pravni osebi skladno s 23.b in 31.b členom zakona najkasneje z začetkom prvega naslednjega kalendarkega obdobja po uveljavitvi tega zakona, za katerega pripravljajo računovodske izkaze.

Izvajalci energetskih dejavnosti, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo naloge sistemkega operaterja distribucijskega omrežja, so dolžni zagotoviti, da se te naloge opravljajo v ločeni pravni osebi skladno s 23.b in 31.b členom zakona najkasneje do 1. julija 2007.

Najkasneje v 30 dneh pred dnevom ločitve so sistemski operaterji dolžni Agenciji za energijo predložiti vse statusno pravne akte, s katerimi bo ta ločitev izvedena, in vse pogodbe in druge akte, ki urejajo medsebojna razmerja med sistemskim operaterjem in ostalimi izvajalci energetskih dejavnosti, nastalimi iz dosedanjih izvajalcev energetskih dejavnosti.

79. člen

Izvajalec obvezne republiške gospodarske javne službe, ki prenaša več kot 75% zemeljskega plina porabljenega v Republiki Sloveniji, mora imeti za izvajanje obvezne republiške gospodarske javne službe v svoji lasti infrastrukturo potrebno za izvajanje obvezne republiške gospodarske javne službe, razen v primeru, če je infrastruktura v lasti Republike Slovenije.

V koncesijski pogodbi, s katero se prvič po uveljavitvi tega zakona podeli koncesija za izvajanje gospodarske javne službe dejavnosti sistemkega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina, koncedent zagotovi izvajanje ukrepov za sprostitev dolgoročno zakupljenih prenosnih zmogljivosti, ki izvirajo iz pogodb, ki jih ima ob uveljavitvi tega zakona dobavitelj plina v Republiki Sloveniji, katerega tržni delež presega 75% slovenskega trga zemeljskega plina.

V koncesijskem aktu za koncesijo gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka se lahko določijo ukrepi za sprostitev dolgoročno zakupljenih prenosnih zmogljivosti, ki se morajo sprostiti, metodo njihove razdelitve, način določitve cene in način pokrivanja morebitnih stroškov te sprostitev oziroma uporabe morebitnega dobička iz te sprostitev.

Koncesijska pogodba za izvajanje gospodarske javne službe sistemkega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina mora biti sklenjena do 31. decembra 2004.

80. člen

Odjemalcem, ki postanejo upravičeni odjemalci na podlagi tega zakona in ne bodo izbrali svojega dobavitelja električne energije oziroma zemeljskega plina, dobavlja električno energijo ali zemeljski plin dosednji dobavitelj.

Do podelitve koncesije za gospodarsko javno službo dobave električne energije tarifnim odjemalcem električne energije opravljajo to javno službo javna podjetja, ki jo izvajajo v času uveljavitve tega zakona oziroma njihovi pravni nasledniki.

81. člen

Akti, ki urejajo delovanje Agencije za energijo, morajo biti usklajeni s tem zakonom najkasneje v roku dveh mesecev od njegove uveljavitve.

Agencija za energijo mora sprejeti splošne akte, ki jih določa ta zakon, najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

82. člen

Direktor Agencije za energijo nadaljuje z opravljanjem svoje funkcije kot vršilec dolžnosti. Postopek za imenovanje direktorja se mora začeti najkasneje v roku dveh mesecev od sprejema ustanovitvenega akta Agencije za energijo, s katerim se Agencija za energijo preoblikuje v skladu s tem zakonom.

Člani sveta morajo biti imenovani v roku enega meseca od sprejema ustanovitvenega akta Agencije za energijo iz prejšnjega odstavka.

Direktor in člani sveta pričnejo opravljati svojo funkcijo z dnem, določenim v ustanovitvenem aktu. Do tedaj opravlja naloge in pristojnosti sveta vršilec dolžnosti direktorja iz prvega odstavka tega člena.

83. člen

Do začetka uporabe zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) se globe, določene s tem zakonom, v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni.

Določbe tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe zakona o prekrških dalje.

84. člen

Določbe o dostopu do omrežja zemeljskega plina se pričnejo uporabljati z uveljavitvijo splošnega akta iz drugega odstavka 28. člena tega zakona, do takrat se uporabljajo določbe o dostopu do omrežja iz 32. člena zakona.

85. člen

Podzakonski predpisi, izdani na podlagi zakona, se morajo uskladiti z določbami tega zakona v enem letu od njegove uveljavitve.

Organizator trga in sistemski operaterji morajo izdati splošne akte po javnem pooblastilu, ki jih določa ta zakon, v enem letu od uveljavitve tega zakona.

Navodilo o sistemskem obratovanju prenosnega elektroenergetkega omrežja (Uradni list RS, št. 46/02), pravilnik o sistemskem obratovanju distribucijskega omrežja za električno energijo (Uradni list RS, št. 123/03) in pravilnik o sistemskih obratovalnih navodilih za prenos zemeljskega plina in upravljanje prenosnega plinovodnega omrežja (Uradni list RS, št. 65/03) prenehajo za posamezno omrežje veljati ob uveljavitvi splošnih aktov, ki urejajo sistemska obratovalna navodila posameznega omrežja.

Uredba o tarifnem sistemu za prodajo električne energije (Uradni list RS, št. 36/03) preneha veljati za posameznega dobavitelja električne energije tarifnim odjemalcem ob uveljavitvi splošnega akta, ki ureja tarifni sistem tega dobavitelja.

Uredba o določitvi splošnih pogojev za dobavo in odjem zemeljskega plina iz prenosnega omrežja (Uradni list RS, št. 10/03) in uredba o splošnih pogojih za dobavo in odjem električne energije (Uradni list RS, št. 117/02 in 21/03 - popr.) prenehata veljati za posameznega sistemkega operaterja ob uveljavitvi splošnega akta, ki ureja splošne pogoje za dobavo in odjem električne energije in zemeljskega plina tega sistemkega operaterja.

86. člen

Postopki za izdajo energetskega dovoljenja za objekte, za katere po tem zakonu energetskega dovoljenje ni potrebno in ki so ob uveljavitvi tega zakona v teku, se ustavijo.

87. člen

Ne glede na določbo drugega odstavka 11. člena tega zakona gospodinski odjemalci postanejo upravičeni odjemalci 1. julija 2007, do takrat pa so tarifni odjemalci, razen odjemalcev, ki odkupujejo električno energijo od kvalificiranih proizvajalcev nazivne moči do 1 MW.

88. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe o določitvi upravičenih odjemalcev pa se začnejo uporabljati 1. julija 2004.

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 50. člena zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02) v delu, ki se nanaša na Agencijo za energijo.

892. Zakon o meroslovju (uradno prečiščeno besedilo) (ZMer-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o meroslovju, ki obsega:

- Zakon o meroslovju – ZMer-1 (Uradni list RS, št. 22/2000 z dne 10. 3. 2000) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o meroslovju – ZMer-1A (Uradni list RS, št. 86/2004 z dne 5. 8. 2004).

Št. 316-01/33-1/6

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1497-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N
O MEROSLOVJU
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZMer-1-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja točna in mednarodno usklajena merjenja, sistem merskih enot, etalone, merilne instrumente, veljavnost listin in znakov skladnosti, meroslovne zahteve za predpakirane izdelke in meroslovni nadzor ter pristojnosti in odgovornosti Urada Republike Slovenije za meroslovje (v nadaljnjem besedilu: Urad).

2. člen

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

- "etalon" je opredmetena mera, merilni instrument, referenčni material ali merilni sistem, katerega namen je, da definira, realizira, ohranja ali reproducira neko enoto ali eno ali več vrednosti veličine, tako da služi kot referenca;
- "nacionalni etalon" je referenčni etalon, ki je z odločbo upravnega organa priznan kot podlaga za ugotavljanje vrednosti drugih etalonov zadevne veličine v Republiki Sloveniji;
- "referenčni etalon" je etalon, na splošno največje meroslovne kakovosti, ki je na voljo na danem kraju ali v dani organizaciji in je osnova za merjenje na tem mestu;
- "umerjanje (kalibracija)" je niz operacij za ugotavljanje povezave med vrednostmi, ki jih kaže merilni instrument ali merilni sistem, oziroma vrednostmi, ki jih predstavlja opredmetena mera ali referenčni material, in pripadajočimi vrednostmi, realiziranimi z etaloni, pod določenimi pogoji;
- "sledljivost" je lastnost merilnega rezultata ali vrednosti etalona, ki omogoča navezavo na navedene reference, ponavlja nacionalne ali mednarodne etalone, skozi neprekinjeno verigo primerjav, ki imajo opredeljeno negotovost;
- "merilni instrument" (v nadaljnjem besedilu: merilo) je naprava, katere namen je, da se sama ali skupaj z dodatnimi napravami uporablja za merjenje;
- "redna overitev merila" je overitev, ki se izvede periodično in v skladu s predpisi;
- "izredna overitev merila" je overitev, ki se izvede po predelavi, odpravi okvare ali drugih tehničnih pomanjkljivosti merila.

3. člen

Določbe tega zakona, ki urejajo merila, se nanašajo samo na merila, ki se uporabljajo za merjenje na področjih:

- varovanja zdravja ljudi in živali;
- varstva okolja in splošne tehnične varnosti;
- prometa blaga in storitev;
- postopkov pred upravnimi in pravosodnimi organi.

II. URAD

4. člen

Strokovne ter z njimi povezane upravne in organizacijske naloge na področju meroslovja, določene s tem zakonom in z drugimi zakoni, opravlja urad.

Poleg nalog iz prejšnjega odstavka urad predvsem:

- pripravlja in izvaja strategijo meroslovja;
- izvaja naloge organa za ugotavljanje skladnosti;
- deluje kot nacionalni meroslovni laboratorij za posamezne fizikalne veličine;
- odgovarja za nacionalne etalone;
- organizira nacionalno kalibracijsko dejavnost;
- pripravlja predloge predpisov s področja meroslovja;
- sodeluje pri pripravi predpisov iz pristojnosti drugih ministrstev v zvezi z meroslovnimi vprašanji oziroma kadar je za izvedbo teh predpisov treba vzpostaviti ali vzdrževati meroslovno infrastrukturo;
- vzpostavlja povezave z mednarodnimi in drugimi organizacijami za meroslovje;
- sodeluje z mednarodnimi in drugimi organizacijami in predstavlja v njih nacionalno meroslovno službo;
- ministru, pristojnemu za financiranje razvojno-raziskovalnih projektov, predlaga in opredeli prednosti pri izboru in financiranju razvojno-raziskovalnih projektov, povezanih z meroslovjem;
- sodeluje s pristojnimi inšpekcijskimi organi in jim zagotavlja strokovne podlage za področje meril in predpakiranih izdelkov.

5. člen

Minister, pristojen za meroslovje, ustanovi Strokovni meroslovni svet (v nadaljnjem besedilu: svet), ki deluje kot posvetovalno telo na področju meroslovja. Njegove naloge so zlasti, da:

- deluje kot strokovno posvetovalno telo;
- svetuje pri ugotavljanju meroslovnih potreb Republike Slovenije;
- predlaga znanstvene in izobraževalne aktivnosti s področja meroslovja.

Način dela se določi v poslovniku sveta, ki ga izda minister, pristojen za meroslovje.

III. MERSKE ENOTE

6. člen

V Republiki Sloveniji se uporablja mednarodni sistem enot (Système International d'Unités, v nadaljnjem besedilu: SI).

Minister, pristojen za meroslovje, izda predpis o enotah SI ter njihovi uporabi.

Izjemoma lahko minister, pristojen za meroslovje, predpiše uporabo enot izven SI, če se te uporabljajo mednarodno in jih SI neposredno ne določa.

IV. ETALONI

7. člen

Nacionalne etalone izvede, hrani in vzdržuje urad, ki obenem zagotavlja njihovo sledljivost do mednarodne ravni.

Referenčni etalon, ki ga je izvedla, ga hrani in vzdržuje pravna oseba, urad lahko prizna za nacionalni etalon. V proračunu Republike Slovenije se zagotovijo sredstva za sofi-

nanciranje izvedbe, vzpostavitve sledljivosti do mednarodnih etalonov, hranjenja in vzdrževanja etalonov, ki so priznani za nacionalni etalon, ter za vzpostavitev sledljivosti referenčnih etalonov do mednarodne ravni. Urad določi pogoje in načine za sofinanciranje sledljivosti referenčnih etalonov.

Minister, pristojen za meroslovje, natančneje določi izvedbo, hranjenje in vzdrževanje nacionalnih etalonov ter pogoje za priznanje referenčnega etalona za nacionalni etalon.

8. člen

Če urad ugotovi, da pogoji za priznanje etalona za nacionalni etalon ali pogoji za hranjenje in vzdrževanje nacionalnega etalona niso več izpolnjeni, lahko razveljavi odločbo o priznanju etalona za nacionalni etalon.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

V. PROMET Z MERILI

9. člen

V Republiki Sloveniji so lahko dana v promet samo tista merila, ki izpolnjujejo zahteve tega zakona ter meroslovne in tehnične zahteve, ki so vsebovane v predpisih, ki jih minister, pristojen za meroslovje, izda na podlagi tega zakona, in za katera je bila njihova skladnost ugotovljena po predpisanih načinih in postopkih ugotavljanja skladnosti.

Merila, za katera je bila ugotovljena skladnost po določbah prejšnjega odstavka, morajo biti, preden gredo v promet, označena, oziroma mora biti zanje izdana listina o skladnosti z meroslovnimi predpisi.

Meril, za katera njihova skladnost ni bila ugotovljena po predpisanih načinih in postopkih ugotavljanja skladnosti in ki niso označena oziroma zanje ni bila izdana listina o skladnosti z meroslovnimi predpisi, ni dovoljeno uporabljati.

Merilo, ki je v uporabi, je treba uporabljati v skladu z zahtevami, pogoji in omejitvami, določenimi v listinah o skladnosti z meroslovnimi predpisi, ter v skladu z navodilom proizvajalca za uporabo.

Minister, pristojen za meroslovje, za posamezne vrste meril določi način, več načinov ali pa ustrezno kombinacijo načinov ugotavljanja skladnosti, vrste in načine označitve meril ter vsebino in obliko listin o skladnosti z meroslovnimi predpisi.

10. člen

Urad lahko za opravljanje strokovno-tehničnih nalog v okviru ugotavljanja skladnosti imenuje tudi pravno osebo oziroma samostojnega podjetnika posameznika.

Urad lahko za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka imenuje le pravno osebo oziroma samostojnega podjetnika posameznika, katerega usposobljenost za delovanje je bila predhodno preverjena po pravilih akreditacije. Minister, pristojen za meroslovje, s predpisom določi zahteve za imenovanje, postopek imenovanja, naloge imenovanih pravnih oseb oziroma samostojnih podjetnikov posameznikov ter način nadzora nad izpolnjevanjem zahtev za imenovanje.

VI. REDNE IN IZREDNE OVERITVE

11. člen

Vsa merila morajo imeti v navezavo na etalone višje hierarhične stopnje zagotovljeno sledljivost vse do nacionalnih etalonov v Republiki Sloveniji ali do etalonov mednarodne ravni.

Merila, ki so v uporabi, morajo izpolnjevati:

– zahteve, skladne z odobrenim tipom, in predpisane meroslovne zahteve oziroma

– zahteve, skladne z odobrenim tipom, ali predpisane meroslovne zahteve.

Z odobrenim tipom se določi uporabnost merila. Izpolnjevanje meroslovnih zahtev se potrdi z redno overitvijo.

Redno overitev merila zagotovi njegov imetnik.

Minister, pristojen za meroslovje, določi postopek redne overitve in roke, v katerih je treba opraviti redno overitev.

12. člen

Izredna overitev je obvezna za merila, ki so bila zaradi predelave, okvare ali drugih tehničnih pomanjkljivosti izključena iz uporabe. Z izredno overitvijo se ugotovi, ali je merilo še skladno z meroslovnimi zahtevami.

Izredno overitev zagotovi imetnik merila.

13. člen

Vrste in oblike oznak, ki se uporabljajo pri redni in izredni overitvi meril, ter vsebino in obliko potrdila o skladnosti merila s predpisi predpiše minister, pristojen za meroslovje.

Oznaka redne oziroma izredne overitve neha veljati:

- če poteče rok njene veljavnosti;
- če je spremenjena, poškodovana ali odstranjena;
- če je razveljavljena;
- če je bilo merilo popravljeno ali predelano.

Merilo, za katero je nehalo veljati oznaka redne oziroma izredne overitve, se ne sme uporabljati.

Določba prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi v primeru prenehanja veljavnosti potrdila o skladnosti merila s predpisi.

14. člen

Redne in izredne overitve izvaja Urad ali pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik, ki ga imenuje Urad.

Urad lahko za redne in izredne overitve imenuje le pravno osebo oziroma samostojnega podjetnika posameznika, katerega usposobljenost za delovanje je bila predhodno preverjena po pravilih akreditacije.

Minister, pristojen za meroslovje, s predpisom določi zahteve za imenovanje, postopek imenovanja, naloge imenovanih pravnih oseb oziroma samostojnih podjetnikov posameznikov in način nadzora nad izpolnjevanjem zahtev za imenovanje.

VII. VELJAVNOST LISTIN IN ZNAKOV SKLADNOSTI

15. člen

V Republiki Sloveniji veljajo listine o skladnosti in znaki skladnosti, če so bili izdani v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki jih je ratificirala Republika Slovenija.

VIII. MEROSLOVNE ZAHTEVE ZA PREDPAKIRANE IZDELKE

16. člen

Predpakirani izdelki v smislu tega zakona so predpakirani proizvodi, vključno s predpakiranimi tekočinami, v poljubni embalaži, ki so pakirani v odsotnosti kupca, pri čemer količine izdelka brez odpiranja ali spremembe embalaže ni mogoče spremeniti.

Če se za predpakirane izdelke kot embalaža uporabljajo merilne steklenice, morajo te imeti take meroslovne lastnosti, da jih je mogoče uporabljati kot merila.

Proizvajalec merilnih steklenic mora pri Uradu vložiti vlogo za odobritev evidenčnega znaka za odtis na merilne steklenice.

Količine oziroma prostornine predpakiranih izdelkov in merilne steklenice v prometu morajo biti pod meroslovnim nadzorom. Odgovorni za pakiranje ali proizvodnjo morajo brez-

plačno zagotoviti potrebne vzorce za nadzor skladnosti predpakiranih izdelkov s predpisanimi meroslovnimi zahtevami.

Predpakirani izdelki in merilne steklenice smejo biti dani v promet ali biti pripravljeni za dajanje v promet, če:

- so količine ali prostornine ustrezne,
- so pravilno označeni,
- so bili meritve in pregledi izvedeni z ustreznimi merili,
- imajo odgovorni za pakiranje ali proizvodnjo ustrezno dokumentacijo o izvajanju notranje kontrole.

Predpakirani izdelki so lahko označeni z znakom, ki kaže na poreklo iz Evropske skupnosti, če izpolnjujejo posebne zahteve, ki se nanašajo na njihove količine ali prostornine.

Tisti, ki uporablja znak iz prejšnjega odstavka, mora o tem pisno obvestiti Urad.

Minister, pristojen za meroslovje, natančneje določi meroslovne zahteve za predpakirane izdelke ter merilne steklenice, posebne zahteve za predpakirane izdelke, ki so lahko označeni z znakom iz šestega odstavka tega člena, način izvajanja meroslovnega nadzora, označevanje, odgovornosti za pakiranje oziroma proizvodnjo in dajanje v promet, referenčno metodo za pregled ter stopnje nazivnih količin vsebine oziroma prostornin posod določenih vrst predpakiranih izdelkov.

IX. PLAČEVANJE STROŠKOV

17. člen

Za ugotavljanje skladnosti in overitve, ki jih po tem zakonu opravlja Urad ali pravne osebe oziroma samostojni podjetniki posamezniki, ki jih imenuje Urad, se plačujejo stroški.

Pravne osebe oziroma samostojni podjetniki posamezniki, ki jih imenuje Urad, plačujejo Uradu stroške vzdrževanja sistema imenovanih pravnih oseb oziroma samostojnih podjetnikov posameznikov (nadzor in podporna infrastruktura).

Stroške meroslovnega nadzora (dnevnic, potni stroški, stroški preskusa in drugi stroški, ki so nastali v zvezi z nadzorom), ki se je končal neugodno za stranko, trpi stranka.

Vlada Republike Slovenije določi višino stroškov za naloge, ki jih po tem zakonu opravlja urad.

X. MEROSLOVNI NADZOR

18. člen

Meroslovni nadzor nad merili v prometu in uporabi, predpakiranimi izdelki in merilnimi steklenicami ter nad pravilno uporabo merskih enot izvaja Urad.

Če pristojni inšpekcijski organ pri izvajanju nadzora na svojem področju dela ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da so bile kršene določbe tega zakona ali predpisov, izdanih na njegovi podlagi, mora o tem nemudoma obvestiti urad. Inšpekcijski organi so dolžni sodelovati z Uradom na področju meroslovnega nadzora neposredno in preko Inšpekcijskega sveta.

Minister, pristojen za meroslovje, predpiše način izvajanja nadzora nad merili v uporabi in merili v prometu.

18.a člen

Naloge meroslovnega nadzora nad merili v prometu oziroma uporabi, predpakiranimi izdelki in merilnimi steklenicami ter nad pravilno uporabo merskih enot izvajajo pooblaščenice uradne osebe Urada.

Pooblaščenici uradni osebi iz prejšnjega odstavka sta inšpektor in meroslovni nadzornik.

Meroslovni nadzornik vodi enostavne postopke meroslovnega nadzora pred izdajo odločbe, preprečuje in odkriva prekrške ter izdaja plačilne naloge.

Inšpektor izvaja zahtevnejše postopke meroslovnega nadzora, odreja ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanj-

kljivosti v roku, ki ga določi, preprečuje in odkriva prekrške ter izvaja druge ukrepe in dejanja po predpisih o prekrških in predpisih o inšpekcijskem nadzoru.

18.b člen

Inšpektor je lahko, kdor ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ter opravljen izpit za inšpektorja.

Meroslovni nadzornik je lahko, kdor ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo ter strokovni izpit za meroslovnega nadzornika.

Pooblaščenica uradna oseba, ki nima strokovnega izpita, ga mora opraviti v roku enega leta od dneva imenovanja za inšpektorja oziroma razporeditve na delovno mesto meroslovnega nadzornika.

Pooblaščenica uradna oseba se razreši, če v predpisanim roku iz razlogov, ki so na njegovi strani, ne opravi strokovnega izpita za inšpektorja oziroma meroslovnega nadzornika.

Pooblaščenice uradne osebe morajo stalno izpopolnjevati svoje strokovno znanje, se usposabljalati in udeleževati preverjanj strokovne usposobljenosti.

Vsebinsko in način izvajanja strokovnega izpita za inšpektorja oziroma meroslovnega nadzornika ter vsebinsko in način preverjanja strokovne usposobljenosti pooblaščenih uradnih oseb predpiše minister, pristojen za meroslovje.

19. člen

Če inšpektor pri nadzoru ugotovi, da merilo ne ustreza zahtevam tega zakona ter meroslovnim in tehničnim zahtevam predpisov, izdanih na njegovi podlagi, izda odločbo, s katero odloči, da se merilo umakne iz uporabe oziroma prometa do odprave pomanjkljivosti.

Inšpektor z odločbo prepove promet predpakiranih izdelkov ali merilnih steklenic, če ne izpolnjujejo zahtev tega zakona ter zahtev predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ko gre za določbe, ki se nanašajo na ustreznost dejanskih količin vsebin predpakiranih izdelkov ali dejanskih prostornin merilnih steklenic, ter če niso označeni skladno z določili teh predpisov.

Če inšpektor pri nadzoru ugotovi, da se merske enote uporabljajo v nasprotju s predpisom iz drugega ali tretjega odstavka 6. člena tega zakona, z odločbo naloži kršitelju, da v določenem roku odpravi ugotovljeno nepravilnost.

Meroslovni nadzornik lahko vodi postopke iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena samo v primerih iz tretjega odstavka 18.a člena tega zakona.

Če inšpektor pri nadzoru oceni, da je glede na pomen kršitve opozorilo zadosten ukrep, ima pravico, da najprej le ustno opozori na kršitev in na njene posledice ter določi rok za njeno odpravo. Svoje ugotovitve, izrečeno opozorilo ter rok za odpravo kršitve navede v zapisnik. Če kršitev ni odpravljena v določenem roku in za to ni opravičljivega razloga, inšpektor izda odločbo iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

Zoper odločbo iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

Pri opravljanju meroslovnega nadzora ima pooblaščenica uradna oseba pravico vstopiti v poslovne ali proizvodne prostore ter vozila, kjer se nahajajo merila, predpakirani izdelki ali merilne steklenice.

20. člen

(črtan)

21. člen

(črtan)

22. člen

(črtan)

23. člen

Merilo, za katerega je izdana odločba o prepovedi uporabe oziroma prometa, se vidno označi kot merilo, ki ni skladno s predpisi. Obenem se razveljavi oznaka redne oziroma izredne overitve na merilu oziroma na izdano potrdilo o skladnosti merila s predpisi vpiše, da je nehalo veljati.

Predpakirane izdelke in merilne steklenice, za katere je bila izdana odločba o prepovedi dajanja v promet, je treba posebej označiti ali ločiti od izdelkov, ki izpolnjujejo predpisane zahteve.

24. člen

Urad izvaja nadzor nad pravno osebo oziroma samostojnim podjetnikom posameznikom, ki ga je imenoval, v tistem delu, na katerega se imenovanje nanaša.

Če Urad ugotovi, da pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik, ki ga je imenoval, ne dela v skladu s predpisi ali da ne izpolnjuje več zahtev za imenovanje, lahko razveljavi odločbo o imenovanju.

25. člen

Minister, pristojen za meroslovje, predpiše način izvajanja nadzora nad delom imenovanih pravnih oseb oziroma samostojnih podjetnikov posameznikov ter vsebino in obliko uradne izkaznice, s katero se izkažejo pooblaščenice uradne osebe, ki opravljajo meroslovni nadzor.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

26. člen

Z globo od 300.000 tolarjev do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

1. če v Republiki Sloveniji uporablja merske enote, ki niso predpisane s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona (6. člen);

2. če ne ravna v skladu z odločbo, ki jo je izdala pooblaščenica uradna oseba Urada (prvi, drugi in tretji odstavek 19. člena).

Z globo od 1.000.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

1. če da v promet in uporabo merila, ki ne izpolnjujejo zahtev tega zakona ter meroslovnih in tehničnih zahtev predpisov, ki jih minister, pristojen za meroslovje, izda na podlagi tega zakona, in za katera njihova skladnost ni bila ugotovljena po predpisanih načinih in postopkih ugotavljanja skladnosti oziroma niso označena oziroma zanje ni bila izdana listina o skladnosti z meroslovnimi predpisi (prvi, drugi in tretji odstavek 9. člena);

2. če izvaja postopke ugotavljanja skladnosti, redne ali izredne overitve meril oziroma, če s svojimi oglaševalskimi sporočili imetnike meril oziroma kupce storitev zavaja, da lahko izvaja postopke ugotavljanja skladnosti, redne ali izredne overitve meril čeprav za te storitve ni imenovan (10. in 14. člen), če z listino o umerjanju (kalibraciji) namesto z redno overitvijo potrjuje, da merilo izpolnjuje predpisane meroslovne zahteve (tretji odstavek 11. člena) ali če za označitev meril uporablja namesto oznak iz 13. člena tega zakona, oznake, ki bi se zaradi njihove oblike oziroma izgleda lahko z njimi zamenjale.

Z globo od 100.000 tolarjev do 300.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojni podjetnik posameznik ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 200.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojni podjetnik posameznik ali odgovorna oseba

v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

27. člen

Z globo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

1. če uporablja merilo, za katerega ni bila ugotovljena skladnost po predpisanih načinih in postopkih ugotavljanja skladnosti in ki ni označeno oziroma nima veljavne listine o skladnosti (tretji odstavek 9. člena);

2. če ne zagotovi redne (četrti odstavek 11. člena) ali izredne overitve (drugi odstavek 12. člena) merila;

3. če uporablja merilo, za katerega je nehala veljati oznaka redne oziroma izredne overitve oziroma potrdilo o skladnosti merila s predpisi (tretji in četrti odstavek 13. člena);

4. če ne uporablja merila v skladu z zahtevami, pogoji in omejitvami, ki so določeni v listini, izdani v postopku ugotavljanja skladnosti, ter v skladu z navodili za uporabo (četrti odstavek 9. člena);

5. če o uporabi znaka iz šestega odstavka 16. člena pisno ne obvesti Urada (sedmi odstavek 16. člena);

6. če ne vloži vloge za odobritev evidenčnega znaka za odtis na merilne steklenice (tretji odstavek 16. člena);

7. če da v promet ali pripravi za dajanje v promet predpakirane izdelke ali merilne steklenice v nasprotju z zahtevami petega odstavka 16. člena.

Z globo od 50.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojni podjetnik posameznik ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o meroslovju – ZMer-1 (Uradni list RS, št. 22/2000) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona, vendar najdlje dve leti po uveljavitvi tega zakona, se uporabljajo naslednji predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom:

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – referenčnih vodnih raztopin za pH skalo (Uradni list SFRJ, št. 28/89),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah čistih plinov CO, CO₂, CH₄, H₂, O₂, N₂ in Ar za pripravo referenčnih plinskih zmesi (Uradni list SFRJ, št. 18/88),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – referenčnih tekočin za viskozimetre (Uradni list SFRJ, št. 85/87),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – referenčnih ploščic za merjenje trdote po Vickersu (Uradni list SFRJ, št. 38/86),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – referenčnih ploščic za merjenje trdote po Brinellu (Uradni list SFRJ, št. 32/86),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – referenčnih ploščic za merjenje trdote po Rockwellu (Uradni list SFRJ, št. 21/86),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – preskusnih igel za kontrolo predmetov iz plemenitih kovin (Uradni list SFRJ, št. 21/86),

– Pravilnik o metroloških karakteristikah vzorcev referenčnih materialov – referenčnih etalonov za izotopska merila za prostorninsko maso in vlago (Uradni list SFRJ, št. 58/85),

- Pravilnik o metroloških pogojih za etilometre (Uradni list SFRJ, št. 42/91),
- Pravilnik o metroloških pogojih za hladilne posode za mleko (bazenske hladilnice), mlekome in merilne posode (Uradni list SFRJ, št. 29/91),
- Pravilnik o metroloških pogojih za polprevodniške števce – spektrometre za gama sevanje (Uradni list SFRJ, št. 22/91),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone enote za ekspozicijsko dozo ionizirnega sevanja v radioterapiji (Uradni list SFRJ, št. 22/91),
- Pravilnik o metroloških pogojih za viskozimetre s padajočo kroglico (Uradni list SFRJ, št. 22/91),
- Pravilnik o metroloških pogojih za avtomatična merila nivoja tekočine v nepremičnih rezervoarjih (Uradni list SFRJ, št. 76/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za mejna vzporedna dolžinska merila (merilne kladice) (Uradni list SFRJ, št. 72/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za medicinske električne termometre za kontinuirano merjenje temperature človeškega telesa (Uradni list SFRJ, št. 18/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za medicinske električne termometre za merjenje maksimalne temperature človeškega telesa (Uradni list SFRJ, št. 18/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za sekundarni etalon merilne posode – buče (Uradni list SFRJ, št. 1/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za avtomatske refraktometre, s katerimi se meri masni delež sladkorja v moštu (Uradni list SFRJ, št. 70/89 in 74/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za merilnike mase – avtomatske tehtnice na transportnem traku točnostnih razredov 1 in 2 (Uradni list SFRJ, št. 64/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za kazalnike maksimuma razreda 1,0 (Uradni list SFRJ, št. 56/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – naprave za preskušanje števcov za električno energijo (Uradni list SFRJ, št. 54/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za indukcijske števce za električno energijo (Uradni list SFRJ, št. 54/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za fokometre (Uradni list SFRJ, št. 28/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za statične števce delovne električne energije točnostnih razredov 0,2 S in 0,5 S (Uradni list SFRJ, št. 28/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za ebulo skope po Malligandu (Uradni list SFRJ, št. 27/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za ebulo skope po Salleronu (Uradni list SFRJ, št. 27/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za merila za širino in nadvišek tira (Uradni list SFRJ, št. 24/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – naprave za pregled meril za širino in nadvišek tira (Uradni list SFRJ, št. 24/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – poskusne optične leče in optične kline za pregled fokometrov (Uradni list SFRJ, št. 24/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila za pline (Uradni list SFRJ, št. 71/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za fotoelektrične merilnike svetlosti (Uradni list SFRJ, št. 66/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih, ki jih morajo izpolnjevati merilniki toplotne energije (Uradni list SFRJ, št. 56/88, 71/88 in 54/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za uporovne termometre (Uradni list SFRJ, št. 55/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za uteži z nazivnimi masami od od 1 mg do 50 kg (Uradni list SFRJ, št. 54/88, 57/88 in 6/89),
- Pravilnik o metroloških pogojih za etalonske uteži z nazivno maso od 50 kg do 5000 kg (Uradni list SFRJ, št. 44/88),

- Pravilnik o metroloških pogojih za delovni etalon merilne posode – pipete (Uradni list SFRJ, št. 28/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za naprave za preskušanje plinomerov (Uradni list SFRJ, št. 18/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za dolžinska merila splošnega namena (Uradni list SFRJ, št. 18/88 in 26/90),
- Pravilnik o metroloških pogojih za naprave za preskušanje korektorjev (Uradni list SFRJ, št. 18/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za nivelirne letve (Uradni list SFRJ, št. 13/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za uravnavne letve (Uradni list SFRJ, št. 2/88),
- Pravilnik o metroloških pogojih za merilnike mase – avtomatske tehtnice s seštevanjem nezveznih rezultatov tehtanja (Uradni list SFRJ, št. 59/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za optične pirometre z žarilno (primerjalno nitko) (Uradni list SFRJ, št. 44/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za naprave za preskušanje pretočnih meril za količino fluida z merilno zaslonko (Uradni list SFRJ, št. 35/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za aparate za merjenje trdote po Vickersu (od HV 5 do HV 100) (Uradni list SFRJ, št. 35/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za aparate za merjenje trdote po Brinellu (Uradni list SFRJ, št. 35/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za steklene tekočinske termometre (Uradni list SFRJ, št. 35/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za naprave z valji za preveritev zaviralne sile po obodu koles pri vozilih na motorni pogon in priklopnih vozilih (Uradni list SFRJ, št. 31/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone enot za čas in frekvenco (Uradni list SFRJ, št. 31/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – etalonske naprave za pregled avtomatičnih meril nivoja tekočine (Uradni list SFRJ, št. 28/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovni etalon – napravo za preskušanje kronotahografov in taksimetrov (Uradni list SFRJ, št. 20/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za fotoelektrične luxmetre – merilnike osvetljenosti (Uradni list SFRJ, št. 4/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone hrapavosti (Uradni list SFRJ, št. 52/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za vodomere (Uradni list SFRJ, št. 51/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za stroje za merjenje dolžine žice in kabla (Uradni list SFRJ, št. 51/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za avtocisterne, vagonciste in prenosne cisterne (Uradni list SFRJ, št. 51/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – vlagomere za žitna zrna in semena oljnic (Uradni list SFRJ, št. 50/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za laktodenzimetre (Uradni list SFRJ, št. 50/86 in 31/87),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – naprave za pregled vodomero v (Uradni list SFRJ, št. 38/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za debelinska merila (Uradni list SFRJ, št. 36/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za delovni etalon – napravo za preskušanje taksimetrov (Uradni list SFRJ, št. 32/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za veterinarske termometre (Uradni list SFRJ, št. 31/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za manometre, vakuummetre in manovakuummetre (Uradni list SFRJ, št. 30/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za manometre za merjenje krvnega tlaka (Uradni list SFRJ, št. 20/86),
- Pravilnik o metroloških pogojih za manometre za merjenje tlaka v pnevmatikah (Uradni list SFRJ, št. 20/86 in 10/87),

– Pravilnik o metroloških pogojih za etalonske naprave za pregled kazalnih naprav priprav za merjenje tekočih goriv (Uradni list SFRJ, št. 19/86),

– Pravilnik o metroloških pogojih za merilnike mase – tehtnice za gradbene namene (Uradni list SFRJ, št. 19/86),

– Pravilnik o metroloških pogojih za fotometrijske žarnice z žarečo volframovo nitko – merila za svetlobni tok (Uradni list SFRJ, št. 8/86),

– Pravilnik o metroloških pogojih za sekundarne etalone enote za dolžino (Uradni list SFRJ, št. 58/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za merila za izolacijsko upornost (Uradni list SFRJ, št. 58/85 in 32/87),

– Pravilnik o metroloških pogojih za sode, kadi, kangle in balone (Uradni list SFRJ, št. 58/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za izotopska merila za gostoto in vlago (Uradni list SFRJ, št. 54/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalonske alkoholometre (Uradni list SFRJ, št. 54/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za mikrometre za zunanje merjenje z merilnim območjem do 500 mm (Uradni list SFRJ, št. 54/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – areometre (Uradni list SFRJ, št. 54/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za aerometre s stalno maso (Uradni list SFRJ, št. 54/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za priprave za merjenje tekočih goriv (Uradni list SFRJ, št. 48/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone – naprave za pregled vzporednih mejnih meril (merilnih kladic) (Uradni list SFRJ, št. 48/85 in 76/90),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – pipete z eno merilno črto (Uradni list SFRJ, št. 28/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – steklene merilne buče z eno merilno črto (Uradni list SFRJ, št. 28/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – pipete za mešanje krvi za štetje krvničk (Uradni list SFRJ, št. 28/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – graduirane merilne pipete (Uradni list SFRJ, št. 28/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – graduirane merilne valje (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – steklene birete za tekočine (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za laboratorijska merila – mikropipete (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za medicinske injekcijske brizgalke (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za pretočna merila za količino tekočine z merilno zaslonko (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za stroje za merjenje ploščine (Uradni list SFRJ, št. 26/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za delovne etalone ploščine (Uradni list SFRJ, št. 26/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za termočlene (Uradni list SFRJ, št. 25/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za medicinske (humane) termometre (Uradni list SFRJ, št. 25/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za pretočna prostorninska merila za razne tekočine z neposrednim merjenjem prostornine (Uradni list SFRJ, št. 11/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za merila, ki korigirajo prostornini pretočnega plina (Uradni list SFRJ, št. 9/85 in 8/86),

– Pravilnik o metroloških pogojih za pretočna merila za prostornino plina (Uradni list SFRJ, št. 9/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za pretočna merila za količino pare z merilno zaslonko (Uradni list SFRJ, št. 9/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za prostorninska merila za razne tekočine, ki so v merilnem sestavu (Uradni list SFRJ, št. 9/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za taksimetre (Uradni list SFRJ, št. 9/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za alkoholometre (Uradni list SFRJ, št. 6/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za vlagomere za žitna zrna in seme oljnic (Uradni list SFRJ, št. 6/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za urometre (Uradni list SFRJ, št. 5/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za merila za sipke snovi (Uradni list SFRJ, št. 5/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za okvire za merjenje drv (Uradni list SFRJ, št. 5/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za zaboje, okvire in podobna merila veljavnosti oblike za gradbeni material (Uradni list SFRJ, št. 5/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za dopplerske radarje (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za mehanske sekundomere (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za butirometre (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za stikalne ure (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o metroloških pogojih za merilne transformatorje za električne števce (Uradni list SFRJ, št. 66/84),

– Pravilnik o metroloških pogojih za dajalnike tarifnih impulzev in stikalne ure, ki se uporabljajo v telefonskem in telegrafskem prometu za postavljanje tarife (Uradni list SFRJ, št. 66/84 in 86/87),

– Pravilnik o metroloških pogojih za merilnike mase – tehtnice za tehtanje premikajočih se vozil (Uradni list SFRJ, št. 33/84),

– Pravilnik o metroloških pogojih za steklene gostinske posode (Uradni list SFRJ, št. 31/84),

– Pravilnik o metroloških pogojih za instrumente za merjenje upornosti zanke (Uradni list SFRJ, št. 31/84),

– Pravilnik o metroloških pogojih za steklene tekočinske termometre za posebne namene (Uradni list SFRJ, št. 31/84),

– Pravilnik o metroloških pogojih za avtomatske tehtnice (Uradni list SFRJ, št. 1/84),

– Pravilnik o metroloških pogojih za elektronske sekundomere (Uradni list SFRJ, št. 29/83),

– Pravilnik o metroloških pogojih za instrumente za merjenje ozemljitvene upornosti, katerih delovanje temelji na metodi merjenja napetosti in toka (U-I metodi), in za visoko frekvenčne instrumente za merjenje ozemljitvene upornosti (Uradni list SFRJ, št. 13/83),

– Pravilnik o metroloških pogojih za instrumente za merjenje ozemljitvene upornosti, katerih delovanje temelji na kompenzacijski metodi (Uradni list SFRJ, št. 59/82),

– Pravilnik o metroloških pogojih za naprave za pregled vodomerov (Uradni list SFRJ, št. 48/81),

– Pravilnik o metroloških pogojih za vodoravne cilindrične rezervoarje (Uradni list SFRJ, št. 26/81),

– Pravilnik o metroloških pogojih za pokončne valjaste rezervoarje (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o načinu uporabe in klasifikaciji etalonov enote za maso (Uradni list SFRJ, št. 9/85),

– Pravilnik o pogojih za pregled in žigosanje areometrov in alkoholometrov (Uradni list SFRJ, št. 16/83),

– Pravilnik o pogojih za pregled in žigosanje priprav za merjenje tekočih goriv (Uradni list SFRJ, št. 2/83),

– Pravilnik o pogojih za pregled in žigosanje merilnikov toplotne energije (Uradni list SFRJ, št. 30/82),

– Pravilnik o pogojih za pregled in žigosanje humanih in veterinarskih termometrov (Uradni list SFRJ, št. 66/81),

– Pravilnik o pogojih, ki jih morajo glede strokovnosti delavcev, opreme in prostorov izpolnjevati organizacije združenega dela za opravljanje pregledov in žigosanje meril (Uradni list SFRJ, št. 63/79 in 61/80),

– Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati delovni prostori in oprema za pregled in žigosanje merilnih transformatorjev, kot tudi delavci v določenih organizacijah združenega dela glede strokovne izobrazbe, če se dajejo na razpolago kontrolnemu organu pri pregledu in žigosanju transformatorjev (Uradni list SFRJ, št. 12/81),

– Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati delovni prostori in oprema za pregled in žigosanje vodomeroev ter delavci v določenih organizacijah združenega dela glede strokovne izobrazbe, če se dajejo na razpolago kontrolnemu organu pri pregledu in žigosanju vodomeroev (Uradni list SFRJ, št. 47/81),

– Pravilnik o načinu, kako področne organizacijske enote Zveznega zavoda za mere in plemenite kovine za kontrolo meril in plemenitih kovin pregledujejo merila (Uradni list SFRJ, št. 26/84),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled hladilnih posod za mleko (bazenskih hladilnikov), mlekomeroev in merilnih posod (Uradni list SFRJ, št. 30/91),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled ebullioskopov (Uradni list SFRJ, št. 22/91),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled fotoelektričnih merilnikov svetlosti (Uradni list SFRJ, št. 11/91),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled temperaturnih kompenzatorjev prostornine za tekoča goriva (Uradni list SFRJ, št. 54/90),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled števecov za električno energijo (Uradni list SFRJ, št. 21/90),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled merilnikov mase (Uradni list SFRJ, št. 20/90),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled medicinskih električnih termometrov za kontinuirano merjenje temperature človeškega telesa (Uradni list SFRJ, št. 20/90),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled medicinskih električnih termometrov za merjenje maksimalne temperature človeškega telesa (Uradni list SFRJ, št. 20/90),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled analizatorjev plinov (Uradni list SFRJ, št. 66/89),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled meril za toplotno energijo (Uradni list SFRJ, št. 49/88),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled uporovnih termometrov (Uradni list SFRJ, št. 44/88),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled plinomerov in korektorjev (Uradni list SFRJ, št. 18/88),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled sodov, kadi, kangel in balonov (Uradni list SFRJ, št. 18/88),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled vodomeroev (Uradni list SFRJ, št. 61/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled avtocistern, vagonov cistern in prenosnih cistern (Uradni list SFRJ, št. 52/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled viskozimetrov (Uradni list SFRJ, št. 38/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled pretočnih meril za prostornino tekočine (Uradni list SFRJ, št. 30/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled taksimetrov (Uradni list SFRJ, št. 21/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled kronotahografov (Uradni list SFRJ, št. 20/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled manometrov za merjenje krvnega tlaka (Uradni list SFRJ, št. 20/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled manometrov, vakuummetrov in manovakuummetrov (Uradni list SFRJ, št. 20/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled kazalnih naprav priprav za merjenje tekočih goriv (Uradni list SFRJ, št. 8/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled areometrov in alkoholometrov (Uradni list SFRJ, št. 7/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled butirometrov za mleko, sir in smetano (Uradni list SFRJ, št. 7/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled vlagomerov za žitna zrna in seme oljnic (Uradni list SFRJ, št. 5/86),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled medicinskih injekcijskih brizgalk (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled laboratorijskih meril za prostornino za tekočine in pline (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled gostinske posode (Uradni list SFRJ, št. 27/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled fotoelektričnih luxmetrov – merilnikov osvetljenosti (Uradni list SFRJ, št. 26/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled termočlenov (Uradni list SFRJ, št. 25/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled stikalnih ur (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled dopplerskih radarjev (Uradni list SFRJ, št. 3/85),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled dajalnikov tarifnih impulzov in stikalnih ur (Uradni list SFRJ, št. 66/84),

– Pravilnik o pogojih za ustanovitev laboratorijev za pregled dolžinskih in kotnih meril (Uradni list SFRJ, št. 66/84),

– Odredba o obvezni uporabi določenih merilnikov v prometu nafte in naftnih izdelkov (Uradni list SFRJ, št. 64/87),

– Odredba o obvezni uporabi prostorninske enote v prometu nafte in naftnih izdelkov (Uradni list SFRJ, št. 64/87),

– Odlok o določitvi rokov, do katerih se smejo uporabljati merila, s katerimi se meri v merskih enotah, ki niso določene v zakonu o merskih enotah in merilih (Uradni list SFRJ, št. 33/84),

– Odlok o roku, do katerega se smejo v jedrski elektrarni Krško uporabljati merske enote, ki ne pripadajo mednarodnemu sistemu merskih enot, ter uvozna merila, s katerimi se meri v teh enotah (Uradni list SFRJ, št. 38/79).

29. člen

Izvršilni predpisi, ki so bili izdani na podlagi Zakona o meroslovju (Uradni list RS, št. 1/95), ostanejo v veljavi do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona.

Minister, pristojen za meroslovje, izda predpise, za izdajo katerih je pooblaščen s tem zakonom, v roku enega leta od uveljavitve tega zakona, razen predpisov, ki določajo meroslovne in tehnične zahteve za posamezne vrste meril.

30. člen

Vse odločbe in certifikati o odobritvi tipa ter oznake overitev na merilih, ki so bili izdani pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi.

31. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o meroslovju (Uradni list RS, št. 1/95).

32. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o meroslovju – ZMer-1A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

Višina globe iz 19. in 20. člena tega zakona se začne uporabljati z začetkom uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

Do roka iz prejšnjega odstavka se kaznuje za:

1. prekršek iz 19. člena tega zakona:

– pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik z denarno kaznijo od 300.000 tolarjev do 1.000.000 tolarjev za prekrške iz prvega odstavka 26. člena zakona in denarno kaznijo od 1.000.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev za prekrške iz drugega odstavka 26. člena zakona,

– odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 400.000 tolarjev,

2. prekršek iz 20. člena tega zakona:

– pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik z denarno kaznijo 50.000 tolarjev,

– odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo 25.000 tolarjev.

Določbe 19. in 20. člena tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

22. člen

Minister, pristojen za meroslovje, izda predpise iz 4., 6., 10., 13. in 18. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

23. člen

Odločbe o imenovanju, ki jih je izdal minister na podlagi 10. in 14. člena zakona, veljajo še naprej do izteka njihove veljavnosti.

24. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o zahtevah za pravne osebe, ki izvajajo strokovne naloge meroslovnega nadzora nad predpakiranimi izdelki, ki so označeni z znakom EGS (Uradni list RS, št. 65/03).

25. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

893. Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (uradno prečiščeno besedilo) (ZVVJTO-UPB2)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, ki obsega:

– Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje – ZVVJTO (Uradni list RS, št. 58/02 z dne 4. 7. 2002),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje – ZVVJTO-A (Uradni list RS, št. 55/03 z dne 9. 6. 2003) in

– Zakon o spremembah Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje – ZVVJTO-B (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 326-08/02-13/11

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1492-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON
O VRAČANJU VLAGANJ V JAVNO
TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZVVJTO-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa upravičence, zavezanca, višino vračila, način in pogoje vračanja vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

2. člen

(upravičenci)

Upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje Telekom Slovenije, d.d. so fizične osebe, lokalne skupnosti in njihovi pravni nasledniki, ki so z namenom pridobitve telefonskega priključka za sebe ali za druge sklepe pogodbe s pravnimi predniki Telekom Slovenije, d.d. (v nadaljnjem besedilu: PTT organizacije) in Samoupravnimi interesnimi skupnostmi za poštni, telegrafski in telefonski promet (v nadaljnjem besedilu: SIS).

3. člen

(zavezanec)

Zavezanec za vračilo vlaganj iz prejšnjega člena tega zakona je Republika Slovenija.

4. člen

(višina vračila)

(1) Osnova za vračilo vlaganj je pogodbeni vrednost iz pogodbe iz 2. člena tega zakona, zmanjšana za:

1. morebitno neplačano priključnino, ki so jo v istem času na istem geografskem območju plačali naročniki PTT organizacij, ki takšnih pogodb niso sklenili,

2. morebitno neplačani prispevek SIS-u,

3. morebitna namenska sredstva iz državnega proračuna.

(2) Osnova za vračilo vlaganj je pogodbeni vrednost iz prejšnjega odstavka za:

1. Vlaganje v telefonske centrale.

2. Medkrajevne telefonske vode.

3. Krajevna telefonska omrežja.

(3) Upravičencu pripada vračilo v denarnih sredstvih za vlaganja iz prejšnjega odstavka:

1. V celoti za vlaganja v telefonske centrale.

2. V celoti za vlaganja v medkrajevne telefonske vode.

3. V celoti za vlaganje v krajevna telefonska omrežja.

(4) Znesek iz prejšnjega odstavka tega člena se vrne tako, da se višina izračunanega vračila preračuna v nemške marke (v nadaljnjem besedilu: DEM) po srednjem tečaju Banke Slovenije oziroma njene pravne predhodnice na dan sklenitve pogodbe. Dobljeni znesek v DEM se preračuna v EUR po nepreklicno določenem menjalnem razmerju na dan 1. januarja 1999, ki znaša 1,95583 DEM za 1 EUR, in se nato preračuna v slovenske tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan izplačila vračila.

5. člen

(ustanovitev komisije)

(1) Svet Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona na podlagi drugega odstavka 12. člena zakona o Agenciji Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo (Uradni list RS, št. 7/93) ustanovi posebno komisijo (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki opravlja strokovne in tehnične naloge na podlagi tega zakona.

(2) V treh mesecih po njeni ustanovitvi komisija na podlagi podatkov iz četrtega odstavka 8. člena tega zakona sestavi predlog tabele, iz katerega so razvidne višine priključnine v posameznih časovnih obdobjih in geografskih območjih PTT organizacij, prispevek za SIS in srednji tečaji Banke Slovenije oziroma njene pravne predhodnice za preračun zneskov v DEM kot podlago za ugotavljanje višine vračila iz prejšnjega člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za telekomunikacije, sprejme tabelo iz prejšnjega odstavka tega člena in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

6. člen

(lokalne skupnosti kot upravičenci)

(1) Lokalna skupnost, ki nastopa kot upravičenec iz 2. člena tega zakona, v roku dveh mesecev po sklenitvi pisne poravnave iz drugega odstavka 8. člena tega zakona ali pravnomočno končanem nepravdnem postopku za določitev odškodnine iz petega odstavka 8. člena objavi na krajevno običajen način seznam fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot dejanski končni upravičenci.

(2) Lokalna skupnost s predpisom, ki ga izda v roku dveh mesecev od uveljavitve zakona, podrobneje določi način sestave seznama, način ugotavljanja sorazmernih deležev vračila ter pogoje in roke vračanja teh deležev.

(3) Prejeto vračilo vrne lokalna skupnost v celoti v deležih, sorazmernih vlaganjem oseb, navedenih na seznamu iz prejšnjega odstavka tega člena. Lokalna skupnost začne vračati v roku 30 dni po prejemu vračila iz sklada za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (v nadaljnjem besedilu: sklad).

(4) Sorazmerni del vračil, ki pripadajo lokalni skupnosti iz naslova namenskih sredstev samoprispevka, mora lokalna skupnost nameniti izključno za investicije v infrastrukturo na območju, na katerem so bila zbrana sredstva samoprispevka.

II. POSTOPEK VRAČANJA VLAGANJ

7. člen

(vlaganje zahtevka)

(1) Zahtevek lahko vloži upravičenec iz 2. člena tega zakona v roku desetih mesecev od objave poziva, ki ga komisija iz 5. člena tega zakona objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, sicer se zahtevek ne upošteva.

(2) Zahtevek se s priloženimi dokazili vloži pri krajevno pristojnem državnem pravobranilstvu glede na sedež PTT organizacije oziroma SIS, v katera so bila opravljena vlaganja.

8. člen

(postopek pri državnem pravobranilcu)

(1) Vlagatelj zahtevka lahko dokazuje obstoj pravice do vračila vlaganj le s pogodbo iz 2. člena tega zakona. Pogodbeno vrednost vlagatelj zahtevka dokazuje s pogodbo, računi in drugimi verodostojnimi listinami ali dokumenti.

(2) Državni pravobranilec na podlagi priloženih dokazov in tabele iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona sestavi predlog za sklenitev pisne poravnave, ki se vroči vlagatelju zahtevka po določbah zakona, ki ureja pravdni postopek, za osebno vročitev stranki, in z navedbo roka, v katerem se lahko sklene pisna poravnava, pri čemer rok ne sme biti daljši od treh mesecev.

(3) Pisna poravnava, ki jo podpišeta vlagatelj zahtevka in državni pravobranilec, je izvršilni naslov za sodno izvršbo v breme sklada.

(4) Telekom Slovenije, d.d. je dolžan komisiji in upravičencu, ki izkaže pravni interes, predložiti vse podatke, s katerimi razpolaga, in omogočiti vpogled v dokumentacijo, ki se nanaša na vračila vlaganj, ki so predmet tega zakona.

(5) Če vlagatelj zahtevka in državni pravobranilec ne skleneta pisne poravnave v roku, določenem v drugem odstavku tega člena, lahko vlagatelj zahtevka v dveh mesecih po preteku navedenega roka začne postopek pred pristojnim sodiščem. Pri odločanju glede vračila vlaganj se smiselno uporabljajo določbe glede določitve odškodnine, določene v zakonu, ki ureja nepravdni postopek.

9. člen

(pravno nasledstvo)

(1) Če vlagatelj zahtevka ni pogodbeni stranka iz 2. člena tega zakona, mora državnemu pravobranilcu predložiti dokaz o pravnem nasledstvu.

(2) V kolikor ga mora vlagatelj zahtevka še pridobiti, državni pravobranilec odloži sklenitev pisne poravnave do pridobitve dokaza o pravnem nasledstvu.

10. člen

(pristojni organ za zbiranje zakonitih izvršilnih naslovov)

(1) Upravičenec mora v 30 dneh od dneva sklenitve pisne poravnave le to dostaviti komisiji.

(2) Komisija o upravičencih, ki so ji dostavili zakonit izvršilni naslov, mesečno pripravlja seznam, ki vsebuje vse podatke, ki so potrebni, da se vračilo izvede ter ta seznam zadnji dan tekočega meseca posreduje organu, ki upravlja s skladom iz 11. člena tega zakona.

11. člen

(sklad za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje)

(1) Z namenom izvajanja tega zakona ustanovi Republika Slovenija na podlagi tega zakona sklad kot evidenčni račun v okviru državnega proračuna.

(2) Vir financiranja sklada je kupnina od prodaje državnega deleža v Telekomu Slovenije, d.d.

(3) Sklad se ustanovi za čas do dokončne izvedbe vračil vlaganj tistim upravičencem, ki so v roku iz drugega odstavka 12. člena tega zakona komisiji dostavili zakonit izvršilni naslov.

(4) Upravitelj sklada je ministrstvo, ki je pristojno za telekomunikacije.

12. člen

(začetek vračanja)

(1) Kupnina od prodaje državnega deleža v Telekomu Slovenije, d.d. se v višini, ki je potrebna za izvedbo tega zakona, izloči v sklad.

(2) Zneski iz tretjega in petega odstavka 8. člena tega zakona se začnejo vračati upravičencem v roku enega meseca po prvem vplačilu kupnine od privatizacije državnega deleža v Telekomu Slovenije, d.d.

(3) Začetek vračanj komisija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Komisija preneha obstajati, ko posreduje zadnji seznam v mesecu objave začetka vračanj vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

(4) Po poteku roka iz drugega odstavka tega člena upravitelj sklada na podlagi seznamov iz drugega odstavka 10. člena tega zakona začne vračati zneske iz 4. člena tega zakona, in sicer po vrstnem redu prispetja zakonitega izvršilnega naslova na komisijo.

13. člen

(neporabljena sredstva)

Po poteku časa obstoja sklada se sredstva, ki so v skladu ostala neporabljena, vplačajo v proračun in se porabijo v namen vračil upravičencem z zakonitim izvršilnim naslovom.

III. NADZOR

14. člen

(pristojnosti za nadzor)

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona opravljajo inšpektorji, ki so pristojni za proračun.

IV. KAZENSKA DOLOČBA

15. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba lokalne skupnosti, če:

1. v roku ne objavi na krajevno običajen način seznama fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot dejanski končni upravičenci (prvi odstavek 6. člena),

2. v roku ne izda predpisa in ne vrača v skladu z določili predpisa (drugi in tretji odstavek 6. člena),

3. v roku ne začne vračati v deležih sorazmernih vlaganjem oseb, navedenih na seznamu (tretji odstavek 6. člena).

Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje – ZVVJTO (Uradni list RS, št. 58/02) vsebuje naslednjo končno določbo:

V. KONČNA DOLOČBA

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje – ZVVJTO-A (Uradni list RS, št. 55/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje – ZVVJTO-B (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

2. člen

Zahtevki, vloženi po roku, ki ga je določal prvi odstavek 7. člena Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 83/03 – uradno prečiščeno besedilo), in pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo kot pravočasno vloženi.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

894. **Zakon o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije (uradno prečiščeno besedilo) (ZPZRTH-UPB2)**

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, ki obsega:

– Zakon o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije – ZPZRTH (Uradni list RS, št. 61/2000 z dne 6. 7. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije – ZPZRTH-A (Uradni list RS, št. 42/03 z dne 9. 5. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije – ZPZRTH-B (Uradni list RS, št. 71/04 z dne 30. 6. 2004).

Št. 431-01/99-10/8

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1485-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N **O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA** **TRBOVLJE-HRASTNIK IN RAZVOJNEM** **PRESTRUKTURIRANJU REGIJE** **(uradno prečiščeno besedilo)** **(ZPZRTH-UPB2)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa:

1. osnove za izdelavo programa postopnega zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik, d.o.o. ter višino in način zagotavljanja sredstev za izvajanje programa do zaprtja rudnika;

2. višino in način zagotavljanja sredstev za plačilo odškodnin za direktno škodo zaradi obratovanja Termoelektrarne Trbovlje II v regiji.

3. osnove za izdelavo programa ukrepov za razvojno prestrukturiranje regije, organizacijo in sredstva za izvedbo programa.

2. člen

Ta zakon je podlaga:

- za postopno zapiranje rudnika do vključno leta 2015 ob sočasnem pridobivanju premoga za energetske potrebe najkasneje do 31. decembra 2009 ter za izvajanje okoljevarstvenega nadzora po dokončnem zaprtju rudnika;
- za zagotovitev sredstev za plačilo odškodnine za direktno škodo kmetijskim oškodovancem, ki so jo utrpeli zaradi obratovanja Termoelektrarne Trbovlje II do pričetka obratovanja naprave za razžvepljanje dimnih plinov;
- za razvojno prestrukturiranje regije zaradi postopne opustitve energetske dejavnosti do vključno leta 2008.

3. člen

Regija iz 2. in 3. točke 1. člena tega zakona obsega zasavsko statistično regijo, ki jo sestavljajo občine Hrastnik, Trbovlje in Zagorje ter občine Litija, Šmartno pri Litiji, Radeče in Laško, ki jih povezujejo skupni problemi zaradi postopnega opuščanja energetske dejavnosti.

II. POSTOPNO ZAPIRANJE RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK

4. člen

Osnova za izvajanje postopnega zapiranja rudnika je Program postopnega zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik (v nadaljevanju: program zapiranja rudnika).

Program zapiranja rudnika se pripravi za dobo petih let.

Program zapiranja rudnika pripravi Javno podjetje Rudnik Trbovlje-Hrastnik, d.o.o.. Program revidira neodvisna strokovna institucija, ki jo na javnem razpisu izbere ministrstvo, pristojno za energetiko. Revidirani program sprejme Vlada Republike Slovenije.

Javno podjetje Rudnik Trbovlje-Hrastnik, d.o.o. pridobi izvajalce za dela pri postopnem zapiranju rudnika v skladu z zakonom o javnih naročilih.

5. člen

Program zapiranja rudnika vsebuje naslednje obvezne sestavine:

- poslovni načrt zapiranja,
- tehnično tehnološki del postopnega zapiranja,
- ukrepe in aktivnosti za sanacijo okolja nad že opuščeni jamami in nad tistimi, v katerih bo proizvodnja ustavljena s tem zakonom,
- program aktivnega razreševanja presežnih delavcev,
- terminski plan aktivnosti,
- potrebna sredstva in vire sredstev za izvajanje aktivnosti po delih in letih,
- organizacijo za sprotno spremljanje in kriterije za evaluacijo izvajanja programa kot osnova za načrtovanje aktivnosti v naslednjem programskem obdobju.

6. člen

Sredstva za izvajanje programa zapiranja rudnika se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije in iz lastnih virov javnega podjetja Rudnik Trbovlje-Hrastnik, d.o.o..

Višina proračunskih sredstev za izvajanje programa zapiranja rudnika se za prvih pet proračunskih let in proračunska leta naslednjega programskega obdobja določi s tem zakonom.

Ob izteku petletnega obdobja izvajanja programa zapiranja rudnika pripravi ministrstvo, pristojno za izvajanje programa zapiranja rudnika in Agencija RS za regionalni razvoj, ki je pristojna za izvajanje programa ukrepov, pregled dosežene realizacije odprtja novih delovnih mest.

Program zapiranja rudnika vključno z višino sredstev za njegovo izvajanje za naslednje programsko obdobje sprejme Vlada Republike Slovenije najpozneje tri mesece pred

zakonskim rokom za sprejem državnega proračuna za prvo leto naslednjega programskega obdobja.

7. člen

Sredstva v letnih proračunih Republike Slovenije se prioriteto zagotovijo v obsegu, ki zagotavlja izvajanje programa zapiranja rudnika in znašajo za posamezna leta prvega programskega obdobja največ do:

– za leto 2000	891 milijonov tolarjev
– za leto 2001	3.876 milijonov tolarjev
– za leto 2002	3.964 milijonov tolarjev
– za leto 2003	3.896 milijonov tolarjev
– za leto 2004	3.363 milijonov tolarjev.

Sredstva v letnih proračunih Republike Slovenije se prioriteto zagotovijo v obsegu, ki zagotavlja izvajanje programa zapiranja rudnika in znašajo za posamezna leta naslednjega programskega obdobja največ do:

– za leto 2005	3.952 milijonov tolarjev
– za leto 2006	4.985 milijonov tolarjev
– za leto 2007	5.214 milijonov tolarjev
– za leto 2008	4.902 milijonov tolarjev
– za leto 2009	4.951 milijonov tolarjev
– za leto 2010	5.248 milijonov tolarjev
– za leto 2011	4.842 milijonov tolarjev
– za leto 2012	4.141 milijonov tolarjev
– za leto 2013	3.321 milijonov tolarjev
– za leto 2014	2.689 milijonov tolarjev
– za leto 2015	2.280 milijonov tolarjev.

8. člen

Proračunska sredstva za izvajanje programa zapiranja rudnika se smejo koristiti izključno za naslednje namene:

- financiranje fizičnih zapiralnih del;
- financiranje shem za razreševanje socialnih problemov, nastalih zaradi zmanjševanja proizvodnje in zapiranja rudnika;
- izvajanje ukrepov prilagajanja okoljevarstvenim standardom;
- izvajanje ekološke sanacije površin, ki so bile degradirane zaradi rudarjenja.

Rudnik je dolžan zagotoviti ločene računovodske izkaze poslovanja za pridobivanje premoga za energetske namene in za izvajanje zapiralnih del po programu. Sredstva, prejeta na podlagi tega zakona, morajo biti jasno izkazana v bilanci uspeha zapiranja rudnika.

Sredstva, prejeta po tem zakonu, se ne smejo koristiti za subvencioniranje proizvodnje premoga.

Za izvajanje programa zapiranja rudnika in namensko koriščenje proračunskih sredstev je odgovorno ministrstvo, pristojno za energetiko. Nadzor nad izvajanjem programa in porabo sredstev bo opravljala neodvisna strokovna institucija, ki jo bo za programsko obdobje, na podlagi mednarodnega javnega razpisa, izbralo ministrstvo, pristojno za energetiko. Uredbo o pravilih za izvajanje tehničnega in finančnega nadzora sprejme Vlada Republike Slovenije v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona. Stroški nadzora se krijejo iz proračunskih sredstev vsakokratnega programa zapiranja rudnika.

III. ODŠKODNINE ZA EKOLOŠKO ŠKODO ZARADI OBRATOVANJA TERMoeLEKTRARNE TRBOVLJE II

9. člen

Sredstva za plačilo odškodnin fizičnim osebam za ekološko škodo, ki nastane kot neposredna posledica obratovanja Termoelektrarne Trbovlje II, kot ga predvideva program postopnega zapiranja rudnika, se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije. Višina potrebnih sredstev za petletno obdobje je do 300 mio tolarjev. Za leto 2000 znaša znesek 60 milijonov tolarjev.

Glede na število in zneske dejanskih odškodnin iz prvega petletnega obdobja se bodo ta sredstva povečala oziroma zmanjšala za naslednje programsko obdobje.

Predlog potrebnih sredstev sprejme Vlada Republike Slovenije na predlog posebne komisije iz četrtega odstavka tega člena istočasno s sprejetjem programa za zapiranje rudnika.

Poravnava neposredne ekološke škode zaradi obratovanja Termoelektrarne Trbovlje se bo izvajala preko posebne komisije. Komisijo imenuje Vlada Republike Slovenije, sestavljena pa bo iz predstavnikov občin v regiji, določeni v 3. členu tega zakona, ter predstavnikov Termoelektrarne Trbovlje in ministrstev, pristojnih za energetiko in okolje in prostor.

Termoelektrarna Trbovlje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona pripravi predlog sanacijskega programa, ki bo natančno opredelil ukrepe za zmanjšanje prekomernih imisijskih koncentracij. Predlog programa sprejme Vlada Republike Slovenije. Potrebna sredstva za financiranje izvajanja sanacijskega programa se bodo zagotovila iz lastne cene električne energije.

IV. RAZVOJNO PRESTRUKTURIRANJE REGIJE

10. člen

Osnova za določanje sredstev, ki bodo usmerjena s strani države za razvojno prestrukturiranje regije, določene v 3. členu tega zakona, je Program ukrepov za razvojno prestrukturiranje regije (v nadaljevanju: program ukrepov) za razreševanje specifičnih problemov regije zaradi postopnega opuščanja energetske dejavnosti.

Program ukrepov se sprejme za obdobje od leta 2000 do vključno 2006. Predlog programa ukrepov pripravi Agencija RS za regionalni razvoj, sprejme pa ga Vlada Republike Slovenije.

11. člen

Program ukrepov zajema:

- oblike razvojnih spodbud z njihovim časovnim in finančnim ovrednotenjem,
- navedbo predvidenih virov financiranja in
- organizacijo za izvajanje ter spremljanje programa.

11.a člen

Na podlagi programa ukrepov se pripravi letni izvedbeni program. Letni izvedbeni program vsebuje kratko obrazložitev, konkretne projekte, ki se bodo sofinancirali iz državnega proračuna ter deleže posameznih sofinancerjev. Letni izvedbeni program se pripravlja in sprejema po istem postopku kot program ukrepov.

12. člen

Pri pripravi letnih izvedbenih programov, ki morajo biti usklajeni s programom ukrepov, se upoštevajo naslednji najvišji zneski sredstev, ki se v proračunih Republike Slovenije namenijo za razvojno prestrukturiranje regije iz 3. člena tega zakona:

- leto 2003 850 milijonov tolarjev
- leto 2004 850 milijonov tolarjev
- leto 2005 800 milijonov tolarjev
- leto 2006 750 milijonov tolarjev.

Ti zneski se lahko povečajo za sredstva pridobljenih razvojnih spodbud Evropske unije.

13. člen

Sredstva iz prejšnjega člena se lahko uporabljajo kot spodbude samo za naslednje namene:

- vzpostavljanje razvojne infrastrukture;
- pospeševanje podjetniških vlaganj in prestrukturiranje gospodarstva;
- usposabljanje in razvoj kadrov.

Spodbude se dodeljujejo v skladu s pravili o dodeljevanju državnih pomoči v oblikah in na način, kot ga določa zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja.

14. člen

(črtan)

15. člen

Za izvajanje programa ukrepov in namensko koriščenje proračunskih sredstev iz 12. člena tega zakona je odgovorna Agencija RS za regionalni razvoj.

16. člen

Občine in pravne ter fizične osebe iz regije za spodbude, ki so zajete v programu ukrepov, ne morejo kandidirati za pridobitev enakih regionalnih razvojnih spodbud iz drugih naslovov.

Zakon o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije – ZPZRTH (Uradni list RS, št. 61/2000) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

V. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

Postopki glede odškodninskih zahtevkov, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se dokončajo po predpisih, ki so veljali ob vložitvi zahtevka oziroma tožbe.

18. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije – ZPZRTH-A (Uradni list RS, št. 42/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije – ZPZRTH-B (Uradni list RS, št. 71/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

895. Zakon o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija (uradno prečiščeno besedilo) (ZPPPR-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija, ki obsega:

– Zakon o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija – ZPPPR (Uradni list SRS, št. 37/87 z dne 9. 10. 1987) in

– Zakon o dopolnitvah Zakona o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija – ZPPPR-A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 801-06/02-2/2

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1488-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N
O PREPREČEVANJU POSLEDIC
RUDARJENJA V RUDNIKU ŽIVEGA SREBRA
IDRIJA
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZPPPR-UPB1)

1. člen

Da se zavaruje okolje neposredno nad rudnikom živega srebra v Idriji in da se obvaruje mesto Idrija pred posledico posedanja in drugimi posledicami, ki se odražajo v rudarski škodi, zdravstvenem stanju nekdanjih rudarjev zaradi dolgotrajnega rudarjenja v rudniku živega srebra in izvede sanacija teh posledic, se s tem zakonom urejajo razmerja skupnega pomena v zvezi s postopnim zapiranjem rudnika ter zagotavljanje sredstev za te namene.

2. člen

Organizacija združenega dela za vzdrževanje rudnika in rudniških naprav s firmo "Rudnik živega srebra Idrija" (v nadaljnjem besedilu: rudnik), ustanovljena z zakonom o Rudniku živega srebra Idrija (Uradni list SRS, št. 13/79), od dneva uveljavitve tega zakona izvaja postopno popolno in trajno ustavitev pridobivanja živosrebrne rude v rudniku, zapiranje jame in sanacijo rudišč.

3. člen

Za uresničevanje ciljev in namenov iz 1. člena tega zakona rudnik izvaja ukrepe zavarovanja in stabilizacije hribin ter izkorišča rudnine zaradi postopnega zapiranja rudnika.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka tega člena je posebnega družbenega pomena.

4. člen

Rudnik opravlja svojo dejavnost v skladu s programom, s katerim se določijo:

- ukrepi in aktivnosti za zavarovanje okolja,
- ukrepi za preprečitev naravne nesreče zaradi trajnega prenehanja rudarjenja,
- tehnično-tehnološki način postopnega zapiranja rudnika,
- in druge naloge za uresničitev namenov iz 1. člena.

Povzetek programa iz prejšnjega odstavka tega člena sprejme Skupščina SR Slovenije na predlog njenega izvršnega sveta.

Izvajanje programa iz prvega odstavka tega člena določa Izvršni svet Skupščine SR Slovenije z letnimi operativnimi programi.

5. člen

Delavski svet rudnika sestavljajo poleg delegatov delavcev tudi delegati družbene skupnosti, ki jih delegirajo: Izvršni svet Skupščine SR Slovenije 2 delegata, Skupščina občine Idrija 2 delegata in Raziskovalna skupnost Slovenije 1 delegata.

Delegati družbene skupnosti enakopravno odločajo z delegati delavcev pri odločanju o vseh zadevah upravljanja rudnika, razen tistih, ki se nanašajo na delovna razmerja ter na delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo delavcev.

S statutom rudnika se določi usklajevalni postopek za primere, ko se z glasovanjem ne doseže soglasje.

6. člen

K imenovanju individualnega poslovnega organa oziroma predsednika kolegijskega poslovnega organa rudnika da soglasje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

7. člen

K statutu rudnika da soglasje Izvršni svet Skupščine SR Slovenije.

8. člen

Poleg lastnih virov, ki jih pridobiva z opravljanjem dejavnosti izkoriščanja rudnin v skladu s programom, in združenih sredstev, ki se zagotavljajo v občini Idrija, ustvarja rudnik celotni prihodek tudi s sredstvi solidarnosti v skladu s tem zakonom in z drugimi viri.

9. člen

Za izvedbo del iz 2. člena tega zakona se uporabi del sredstev, zbranih na podlagi zakona o oblikovanju sredstev solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč (Uradni list SRS, št. 3/75, 8/78, 33/80 in 16/84), v obsegu, ki je določen s programom iz prvega odstavka 4. člena tega zakona.

Letni obseg sredstev solidarnosti za namene iz 2. člena tega zakona določi Izvršni svet Skupščine SR Slovenije z letnim operativnim programom.

Sredstva solidarnosti se uporabljajo za namene po tem zakonu, ko so zagotovljena tudi druga sredstva v skladu s programom iz 4. člena tega zakona.

10. člen

Delavski svet rudnika najmanj enkrat letno poroča Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije o izvajanju programov iz 4. člena tega zakona, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije pa Skupščini SR Slovenije.

Neposreden nadzor nad izvajanjem programov opravlja republiški upravni organ, pristojen za industrijo in gradbeništvo.

11. člen

Rudnik uskladi svojo organiziranost in poslovanje z določbami tega zakona v roku 60 dni po uveljavitvi tega zakona.

Do izvolitve novega delavskega sveta in imenovanja poslovnega organa v skladu s tem zakonom opravljata funkcijo delavskega sveta in poslovnega organa dosedanj delavski svet in poslovodni organ.

12. člen

Ko rudnik konča dela po programu iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, se opravi postopek njegove redne likvidacije.

Po letu 2006 se spremeni dejavnost rudnika zaradi vzdrževanja nezalitega dela jame, monitoringa in vzdrževanja muzejskega rudnika.

Po izvedbi postopka redne likvidacije rudnika lahko država neodplačno prenese del premoženja, ki je bil v lasti rudnika in ni potrebno za izvajanje vzdrževalnih del nezalitega dela jame ter se uporablja kot javno dobro, na občino Idrija, in sicer:

- parcele v območju Mejce (k.o. mesto Idrija),

- parcele v območju čistilne naprave in plinske postaje (k.o. mesto Idrija),
- parcele na območju parkirišča v Barbarah (k.o. mesto Idrija),
- parcele v območju Brusovše (k.o. mesto Idrija),
- parcele na območju osnovnošolskega kompleksa (k.o. mesto Idrija) in
- parcele na območju jaška Delo (k.o. mesto Idrija).

Zakon o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija – ZPPPR (Uradni list SRS, št. 37/87) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

13. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati tiste določbe zakona o Rudniku živega srebra Idrija (Uradni list SRS, št. 13/79), ki so v nasprotju s tem zakonom.

14. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Zakon o dopolnitvah Zakona o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija – ZPPPR-A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

896. Zakon o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju (uradno prečiščeno besedilo) (ZPOOSRP-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju, ki obsega:

- Zakon o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP (Uradni list RS, št. 45/98 z dne 12. 6. 1998),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-A (Uradni list RS, št. 67/98 z dne 2. 10. 1998),
- Zakon o dopolnitvi Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-B (Uradni list RS, št. 110/99 z dne 30. 12. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-C (Uradni list RS, št. 59/01 z dne 19. 7. 2001),
- Zakon o graditvi objektov – ZGO-1 (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18.12.02) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-D (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 1998).

Št. 433-07/98-13/29

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1494-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N **O POPOTRESNI OBNOVI OBJEKTOV IN** **SPODBUJANJU RAZVOJA V POSOČJU** **(uradno prečiščeno besedilo)** **(ZPOOSRP-UPB1)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon določa oblike in način izvajanja pomoči Republike Slovenije pri ukrepih popotresne obnove objektov in spodbujanju razvoja na območju, ki ga je prizadel potres s prvim sunkom dne 12. aprila 1998, z epicentrom v naselju Lepena (v nadaljnjem besedilu: ukrepi popotresne obnove).

(2) Ukrepi popotresne obnove obsegajo:

1. dodeljevanje sredstev proračuna Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sredstva državne pomoči), namenjenih popotresni obnovi objektov in zagotavljanje njihove namenske uporabe,

2. dodeljevanje stanovanjskih posojil iz sredstev Stanovanjskega sklada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: sredstva stanovanjskega posojila), namenjenih popotresni obnovi objektov in zagotavljanje njihove namenske uporabe in izgradnjo varovanih stanovanj v lasti Stanovanjskega sklada Republike Slovenije,

3. organizacijo nalog, ki se nanašajo na popotresno obnovo objektov, ki ležijo na območju potresa in vzpostavitev normalnega stanja za bivanje in delo s potresom prizadetih prebivalcev (v nadaljnjem besedilu: organizacija nalog popotresne obnove),

4. razvojno pomoč za obnovo in spodbujanje gospodarskega, socialnega in kulturnega razvoja območij občin Bovec, Kobarid in Tolmin,

5. dajanje državnih porošttev za najeta posojila za potrebe financiranja in kreditiranja razvojnih projektov v Posočju v okviru vsakoletno proračunsko zagotovljenih sredstev za ta namen.

2. člen

(1) Določbe tega zakona se uporabljajo le za območje, ki ga je prizadel potres, naveden v prejšnjem členu (v nadaljnjem besedilu: območje popotresne obnove).

(2) Območje popotresne obnove so območja naselij oziroma njihovih delov, ki ležijo v občinah Bohinj, Bled, Bovec, Cerklje, Gorenja vas-Poljane, Idrija, Jesenice, Kobarid, Kranjska Gora, Logatec, Naklo, Radovljica, Škofja Loka, Tolmin, Železniki in Žiri in v katerih so pristojne komisije, ki so jih te občine ustanovile v skladu s predpisi, do uveljavitve tega zakona pripravile poročilo o oceni neposredne škode in oceno potrebnih sredstev za odpravo posledic potresa na objektih.

(3) Območja popotresne obnove so razvidna v "Poročilu o oceni neposredne škode in potrebnih sredstev za odpravo posledic potresa" (v nadaljnjem besedilu: poročilo o škodi), ki ga na podlagi poročil občinskih komisij o škodi zaradi posledic potresa in poročil državnih organov pripravi Ministrstvo za okolje in prostor in ga sprejme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada). Poročilo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

(1) Popotresna obnova objektov po tem zakonu pomeni:

1. rekonstrukcijo s potresom poškodovanih objektov ali njihovih delov, ki so kot primerni za rekonstrukcijo opredeljeni v poročilu o škodi (v nadaljnjem besedilu: rekonstrukcija objektov),

2. odstranitev s potresom poškodovanih oziroma uničenih objektov ali njihovih delov, ki so v poročilu o škodi opre-

deljeni kot neprimerni za rekonstrukcijo ter zgraditev novih objektov oziroma njihovih delov na isti lokaciji, razen če to zaradi geoloških, gradbenotehničnih in drugih razlogov ni primerno (v nadaljnjem besedilu: nadomestitev objektov) in

3. zgraditev objektov infrastrukture gospodarskih in drugih javnih služb v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin, ki so izrazito deficitarne (v nadaljnjem besedilu: gradnja v javno korist).

(2) Za popotresno obnovo objektov po tem zakonu se ne glede na določbe tretjega odstavka prejšnjega člena štejejo tudi tisti objekti ali njihovi deli, ki so v "Poročilu o oceni neposredne škode in potrebnih sredstev za odpravo posledic plazu Stože pod Mangrtom" (v nadaljnjem besedilu: dodatno poročilo o škodi), ki ga pripravi ministrstvo in sprejme vlada, opredeljeni kot uničeni ali poškodovani zaradi posledic navedenega plazu in objekti, ki jih je treba zaradi ogroženosti ali posegov pri sanaciji posledic tega plazu odstraniti ali rekonstruirati.

(3) Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka tega člena se za rekonstrukcijo objektov šteje tudi rekonstrukcija vseh večnadstropnih stanovanjskih objektov z območja popotresne obnove, ki so v poročilu o škodi označeni kot primerni za rekonstrukcijo, ki stojijo na seizmičnih območjih, na katerih je v skladu s potresnimi predpisi največja pričakovana intenziteta VIII. ali IX. stopnje, z namenom, da se z ojačitvami konstrukcije teh objektov zagotovi predpisana potresna varnost.

(4) Ne glede na določbe 2. točke prvega odstavka tega člena odstranitev objekta, ki je v poročilu o škodi ali v dodatnem poročilu o škodi opredeljen kot neprimeren za rekonstrukcijo, ni potrebna, če se v postopkih izdaje dovoljenja za poseg v prostor ugotovi, da ga je mogoče rekonstruirati oziroma je obnova nujna zaradi ohranjanja kulturne dediščine.

(5) Če je uničen ali poškodovan objekt vključen v dodatno poročilo o škodi, se ne glede na določbe 14. člena tega zakona za obnovljen objekt šteje objekt, v katerem so stanovanjski prostori tudi končno obdelani, pri čemer se v končno obdelavo šteje izvedba hidroizolacije v kopalnici, izdelava podložnih estrihov in toplotna izolacija pod tlaki, obzidava kadi in končna obdelava sten, stropov in tlakov v stanovanjskih prostorih, katerih površina je enaka standardni površini iz drugega odstavka navedenega člena.

(6) Če se popotresna obnova objekta nanaša na uničen oziroma poškodovan objekt, ki ga opredeljuje dodatno poročilo o škodi:

- se sredstva državne pomoči in ugodni stanovanjski kredit za stanovanjski objekt dodelijo osebi zasebnega prava na način, kot to velja za stanovanjski objekt v lasti osebe iz 2. točke tretjega odstavka 13. člena tega zakona tudi, če v njem lastnik ali njegovi družinski člani niso imeli stalnega bivališča,

- se sredstva državne pomoči dodelijo upravičencu tudi za zagotovitev nadomestnega stavbnega zemljišča, če gre za objekt, ki ga je treba zaradi ogroženosti ali posegov pri stavbno zemljišče brezplačno preda državi v last,

- se sredstva za izvedbo del v zvezi s komunalnim opremljanjem nadomestnih stavbnih zemljišč dodelijo občini pod pogoji, ki po določbah tega zakona veljajo za gradnjo v javno korist.

(7) Ne glede na določbe prvega odstavka 21. člena tega zakona sredstva državne pomoči upravičenec iz prejšnjega odstavka pridobi oziroma se mu dodelijo, če vlogo za pomoč pri popotresni obnovi objektov predloži ministrstvu najpozneje do 30. aprila 2002.

3.a člen

(1) Če je v poročilu o škodi, ki ga sprejme vlada, glede posledic novega potresa na območju popotresne obnove, ki je nastal v času izvajanja popotresne obnove po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: novi potres), vključen tudi objekt ali njegov del, ki je bil že vključen v poročilo o škodi iz tretjega

odstavka 2. člena tega zakona, na katerem je popotresna obnova v teku ali se je ta že zaključila, se sredstva državne pomoči za povečan obseg popotresne obnove na tem objektu ali ponovno popotresno obnovo takega objekta ali njegovega dela dodelijo v skladu z določbami tega zakona.

(2) Ne glede na določbe tega zakona v zvezi z obsegom popotresne obnove posameznega objekta vključuje povečan obseg popotresne obnove ali ponovna popotresna obnova stanovanjskega objekta iz prejšnjega odstavka tudi obnovo talnih in stenskih oblog, stavbnega povišja ter električnih, vodovodnih, ogrevalnih in kanalizacijskih inštalacij.

(3) Ne glede na določbe tega zakona o izračunu višine sredstev državne pomoči, dodeljene za popotresno obnovo posameznega objekta ali njegovega dela, se za povečan obseg popotresne obnove ali ponovno popotresno obnovo objekta ali njegovega dela zaradi posledic novega potresa dodelijo sredstva državne pomoči v višini, ki je skupaj z zneskom izplačane zavarovalnine za škodo zaradi novega potresa, zmanjšanim za polovični znesek vplačanih premij, enaka stroškom povečanega obsega popotresne obnove oziroma stroškom ponovne popotresne obnove.

(4) Če se zaradi posledic novega potresa izkaže potreba po gradnji varovanih stanovanj, se iz sredstev državne pomoči, namenjenih za odpravo posledic novega potresa, za te namene dokapitalizira Stanovanjski sklad Republike Slovenije.

(5) Za popotresno obnovo v teku iz prvega odstavka tega člena se šteje popotresna obnova objekta ali dela objekta, za katero so bila odobrena sredstva državne pomoči pred nastankom novega potresa.

4. člen

Predloge ukrepov razvojne pomoči občinam Bovec, Kobarid in Tolmin usklajuje na predlog teh občin Svet za strukturno politiko, ustanovljen v skladu s predpisi, ki urejajo spodbujanje skladnega regionalnega razvoja (v nadaljnjem besedilu: svet).

II. OBSEG IN VIRI SREDSTEV

5. člen

(1) Višina sredstev proračuna Republike Slovenije za izvajanje ukrepov popotresne obnove iz drugega odstavka 1. člena tega zakona se za proračunski leti 1998 in 1999 določi s tem zakonom, za naslednja proračunska leta pa s proračunom Republike Slovenije za posamezno proračunsko leto v okviru Ministrstva za finance.

(2) V proračunu Republike Slovenije se za izvajanje ukrepov popotresne obnove v letu 1998 zagotovijo sredstva v višini 5.000.000.000 tolarjev, v letu 1999 pa sredstva v višini 4.000.000.000 tolarjev.

(3) Višino sredstev, namenjenih posamezni obliki izvajanja ukrepov popotresne obnove iz drugega odstavka 1. člena tega zakona, določi vlada na podlagi celovitega programa popotresne obnove.

(4) Celovit program popotresne obnove pripravi ministrstvo. Program sprejme vlada.

(5) Ne glede na določbe prvega in tretjega odstavka tega člena, se v državnih proračunih Republike Slovenije na proračunski postavki organa, pristojnega za regionalni razvoj, zagotovijo sredstva za izvajanje ukrepov razvojne pomoči iz 4. točke drugega odstavka 1. člena tega zakona v višini:

- 400.000.000 tolarjev letno za leta 2002, 2003 in 2004,

- 550.000.000 tolarjev v letu 2005,

- 500.000.000 tolarjev v letu 2006,

- 400.000.000 tolarjev letno za leti 2007 in 2008,

- 300.000.000 tolarjev letno za leta 2009, 2010 in 2011

ter

- 200.000.000 tolarjev letno v letih 2012 in 2013.

(6) Ne glede na določbe prvega in tretjega odstavka tega člena se v državnih proračunih Republike Slovenije na proračunski postavki organa, pristojnega za promet, zagotovo sredstva za izvajanje investicijskega vzdrževanja in za gradnjo državnih cest na odsekih državnih cest:

- R1-206/1027 Kranjska Gora-Vršič,
- R1-206/1028 Vršič-Trenta,
- R1-206/1029 Trenta-Bovec,
- R1-203/1002 Predel-Bovec,
- R1-203/1003 Bovec-Žaga,
- R1-203/1004 Žaga-Kobarid,
- G2-102/1039 Most na Soči-Bača,
- G2-102/1038 Bača-Dolenja Trebuša in
- G2-102/1037 Dolenja Trebuša-Želin

v višini 2.200.000.000 tolarjev letno za leta 2005, 2006, 2007, 2008 in 2009.

6. člen (črtan)

7. člen

(1) Domače ali tuje fizične ali pravne osebe lahko namenijo denarne donacije Republik Sloveniji za popotresno obnovo. Donacije so prihodek proračuna Republike Slovenije.

(2) Stanovanjski sklad Republike Slovenije, Slovenska razvojna družba in Sklad za regionalni razvoj in ohranitev poseljenosti slovenskega podeželja lahko za izvajanje ukrepov po tem zakonu v svojem imenu in za svoj račun najamejo kredit pri tuji pravni osebi. K vlogi za pridobitev kredita je treba pridobiti soglasje vlade.

(3) Za denarne donacije, namenjeni popotresni obnovi iz prvega odstavka tega člena, vlada v programu popotresne obnove iz četrtega odstavka 5. člena tega zakona določi merila za dodeljevanje donacij upravičencem do državne pomoči za odpravo posledic novega potresa, pri čemer upošteva, da se donacije prednostno namenijo družinam s šolajočimi se otroci in socialno ogroženim upravičencem.

III. NAČIN VKLJUČEVANJA IN IZPLAČEVANJA SREDSTEV

8. člen

(1) Prihodki, določeni v prvem odstavku 7. člena tega zakona, so namenski prihodki skladno z določili 43. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/2000, 70/01, 30/02 in 56/02 – ZJU, v nadaljnjem besedilu: ZJF) in se vplačujejo na podračun Izvrševanje proračuna RS, odprt pri Upravi za javna plačila (UJP).

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se v skladu z 48. členom ZJF mesečno izločajo v rezerve Republike Slovenije.

9. člen

(1) Izplačila sredstev rezerv po tem zakonu se realizirajo ob upoštevanju predpisov, ki urejajo področje financiranja javne porabe tako, da se poleg namenov v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance, sredstva namenijo tudi za razvojno pomoč pri popotresni obnovi Posočja.

(2) Izplačila sredstev rezerv opravlja Ministrstvo za finance na podlagi dokumentacije, ki jo predložijo uporabniki proračuna, v katerih pristojnost spadajo posamezni programi po tem zakonu.

(3) Vlada poroča o realiziranih prihodkih in o izplačilih sredstev Državnemu zboru Republike Slovenije za vsako proračunsko leto najkasneje tri mesece po izteku proračunskega leta.

IV. NAMENI, POGOJI IN MERILA ZA DODELITEV SREDSTEV

10. člen

(1) Sredstva proračuna Republike Slovenije za popotresno obnovo se dodelijo za:

1. popotresno obnovo objektov,
2. dokapitalizacijo Stanovanjskega sklada Republike Slovenije,
3. izvajanje nalog državne tehnične pomoči,
4. financiranje ukrepov razvojne pomoči v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin,
5. dokapitalizacijo Slovenske razvojne družbe, Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, Sklada Republike Slovenije za razvoj malega gospodarstva in Sklada za regionalni razvoj in ohranitev poseljenosti slovenskega podeželja za potrebe financiranja in kreditiranja razvojnih programov v Posočju, ki jih sprejme vlada in

6. refundacijo stroškov, ki jih zaradi začasne preselitve nosijo v potresu prizadeti prebivalci v zvezi s koriščenjem začasnih stanovanj oziroma drugih začasnih objektov (stroški najemnine in stroški, ki nastanejo zaradi uporabe pitne vode, elektrike, ogrevanja, odvoza smeti in drugi stroški komunalne oskrbe ter povečani stroški prevoza na delo in z dela) in sicer za čas, dokler se ne vselijo v njihove obnovljene oziroma nadomeščene objekte.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije za popotresno obnovo objektov so sredstva za obnovo:

1. stanovanjskih objektov, v katerih so na dan potresa prebivale osebe s stalnim bivališčem v njih,
2. stanovanjskih objektov ter pripadajočih kmetijskih gospodarskih objektov, gozdnih cest in objektov za zajem vode kmetij, na katerih so na dan potresa prebivale osebe s stalnim bivališčem na njih,
3. objektov, v katerih so se na dan potresa izvajale dejavnosti,
4. objektov v lasti države ter lokalnih skupnosti v sorazmernem delu, ki je potreben za obnovo in
5. objektov iz prejšnjih točk, če gre za odpravo posledic novega zemeljskega plaz, ki je nastal zaradi potresa ali če gre za obstoječi plaz, ki se je zaradi potresa ponovno aktiviral.

(3) Sredstva proračuna Republike Slovenije za dokapitalizacijo Stanovanjskega sklada Republike Slovenije so sredstva za dodelitev stanovanjskih posojil pod pogoji tega zakona ter zagotavljanje sredstev za izgradnjo varovanih stanovanj za starejše osebe.

(4) Sredstva proračuna Republike Slovenije za izvajanje nalog državne tehnične pomoči so sredstva za izvajanje nalog Državne tehnične pisarne, za pripravo ureditvenih načrtov obnove ter za izdelavo projektne dokumentacije popotresne obnove objektov.

(5) Sredstva financiranja ukrepov razvojne pomoči v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin so namenjena izvedbi:

1. posebnega programa javnih del in drugih oblik aktivne politike zaposlovanja,
2. razvojnim programom na področju gospodarstva, malega gospodarstva, obrti, turizma, in kmetijstva,
3. programom ohranjanja poseljenosti in
4. programom razvoja lokalnih in državnih gospodarskih javnih služb.

V. SREDSTVA DRŽAVNE POMOČI ZA POPOTRESNO OBNOVO OBJEKTOV

11. člen

(1) Pod pogoji, določenimi s tem zakonom, lahko sredstva državne pomoči za popotresno obnovo objektov pridobi državni organ oziroma se jih lahko dodeli občini.

(2) Pod pogoji, določenimi s tem zakonom, se lahko sredstva državne pomoči dodelijo tudi osebi zasebnega prava za popotresno obnovo objektov, ki so v njeni lasti.

(3) Sredstva državne pomoči posamezni državni organ lahko pridobi oziroma se mu lahko dodelijo, če njegov program popotresne obnove objektov iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona preseže s tem zakonom določene višine njegovih rednih proračunskih sredstev za te namene.

(4) Državni organi, občine in osebe zasebnega prava iz prejšnjih odstavkov tega člena (v nadaljnjem besedilu: upravičenci) lahko pridobijo oziroma se jim dodelijo sredstva državne pomoči le v okviru razpoložljivih proračunskih sredstev, predvidenih za sredstva državne pomoči.

(5) Sredstva državne pomoči se tudi ne smejo uporabiti za povrnitev negmotne škode ali izgubljenega dobička. Sredstva državne pomoči pa se lahko uporabijo za poslovno škodo, nastalo pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in kmečkim gospodarstvom zaradi novega potresa iz 3.a člena tega zakona, če so na dan ponovnega potresa opravljali gospodarsko dejavnost v poškodovanih ali uničenih poslovnih prostorih. Sredstva državne pomoči se lahko v primerih iz prejšnjega stavka uporabijo tudi za ohranitev obstoječih delovnih mest pri nosilcih dejavnosti, ker začasno ne morejo opravljati dejavnosti zaradi posledic ponovnega potresa in so zato ta delovna mesta neposredno ogrožena.

(6) Sredstva državne pomoči se po tem zakonu ne uporabljajo za zagotovitev osnovnih pogojev za življenje, intervencije in druge ukrepe po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(7) Sredstva državne pomoči se dajejo brez obveznosti vračanja in se ne vštevajo v davčno osnovo upravičencev do sredstev po tem zakonu.

12. člen

(1) Pri dodeljevanju sredstev državne pomoči in nadzoru nad njihovo uporabo lahko uporabljajo pristojni državni organi in organi občin podatke o pravnih osebah, ki jih v okviru predpisanih evidenc vodijo državni organi in občinski organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblašteni organi.

(2) Za dodeljevanje sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objekta v lasti osebe zasebnega prava in v zvezi z nadzorom nad njihovo uporabo se lahko o posamezniku, ki je lastnik objekta ali ima pravico do uporabe tega objekta, uporabijo osebni podatki in vzpostavi zbirka, ki jo upravlja ministrstvo.

(3) Zbirka iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek oziroma podatke iz poslovnega registra, če gre za poslovni subjekt,
2. naslov stalnega ali začasnega prebivališča fizične osebe ali sedež poslovnega subjekta,
3. podatke o zaposlitvi za fizične osebe in
4. podatke iz zemljiške knjige o lastništvu objektov, pri čemer se za prijavljene škode na objektih uvede tudi obvezna geokoda, ki jo zagotovi geodetska služba.

(4) Podatke iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka so dolžni posredovati posamezniki, ki vložijo zahtevo za pomoč iz sredstev državne pomoči. Podatki iz zbirke se hranijo tri deset let po dodelitvi sredstev upravičencem, po izteku tega roka pa se izbrišejo.

(5) Pri pridobivanju podatkov iz prejšnjega odstavka lahko ministrstvo uporablja in pridobiva tudi podatke iz centralnega registra prebivalstva in identifikatorje iz poslovnega registra.

13. člen

(1) Za popotresno obnovo objektov v lasti države lahko državni organ pridobi iz sredstev državne pomoči največ do 30% vseh sredstev, ki so mu bila potrjena glede na oceno

neposredne škode iz poročila o škodi v njegovem programu popotresne obnove objektov iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

(2) Za popotresno obnovo objektov v lasti občine lahko občina pridobi iz sredstev državne pomoči največ do 60% vseh sredstev, ki so ji bila potrjena glede na oceno škode iz poročila o škodi v njenem programu popotresne obnove objektov iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona. Ne glede na to lahko občina pridobi iz sredstev državne pomoči vsa sredstva, ki so ji bila glede na oceno škode iz poročila o škodi potrjena v programu popotresne obnove objektov iz 22. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: program popotresne obnove objektov), če gre:

1. za stanovanjske objekte, v katerih so na dan potresa prebivale osebe s stalnim bivališčem,
2. za rekonstrukcijo ali nadomestitev objektov infrastrukture in
3. za gradnjo objektov v javno korist iz 3. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(3) Za popotresno obnovo objekta v lasti oseb zasebnega prava lahko oseba zasebnega prava, kateri so bila glede na oceno neposredne škode iz poročila o škodi potrjena sredstva državne pomoči v programu popotresne obnove objektov, pridobi največ:

1. do 60% vseh sredstev, če gre za objekt v katerem je lastnik objekta izvajal svojo dejavnost,
2. do 80% vseh sredstev, če gre za stanovanjski objekt, v katerem je imel stalno prebivališče na dan potresa lastnik objekta ali njegov družinski član,
3. do 80% vseh sredstev, če gre za stanovanjski objekt in pripadajoče kmetijske gospodarske objekte, gozdne ceste in objekte za zajem vode kmetije na gričevnato-hribovitem območju in je na kmetiji imel stalno prebivališče na dan potresa lastnik kmetije ali njegov družinski član,
4. do višine 80% sredstev, če gre za stanovanjski objekt in pripadajoče kmetijske gospodarske objekte, gozdne ceste in objekte za zajem vode kmetije na gorsko-višinskem območju in je na kmetiji imel stalno prebivališče na dan potresa lastnik kmetije ali njegov družinski član,
5. do 90% vseh sredstev, če gre za stanovanjski objekt in pripadajoče kmetijske gospodarske objekte, gozdne ceste in objekte za zajem vode kmetije na območju Triglavskega narodnega parka in je na kmetiji imel stalno prebivališče na dan potresa lastnik kmetije ali njegov družinski član,
6. do 50% vseh sredstev če gre za lastnike, ki so imeli na dan potresa stalno prebivališče na območju popotresne obnove in ki želijo v potresu poškodovane objekte obnoviti za izvajanje gospodarske dejavnosti ne glede na to, ali je v objektu na dan potresa prebivala oseba s stalnim prebivališčem v objektu,
7. nosilci dejavnosti, ki so na dan potresa izvajali dejavnost v najetih prostorih in nameravajo nadaljevati izvajanje gospodarske dejavnosti v drugem objektu na območju iste občine, lahko pridobijo za obnovo tega objekta sredstva državne pomoči, katerih višina pa ne sme presegati 30% sredstev, ki so bila za odpravo posledic potresa glede na oceno neposredne škode iz poročila o škodi potrjena v programu popotresne obnove objektov lastniku poškodovanega objekta, pri katerem so bili najemniki na dan potresa,
8. najemniki stanovanj s stalnim bivališčem na območju, ki ga je prizadel potres, lahko pridobijo sredstva državne pomoči največ do 40% vseh sredstev, ki so bila za odpravo posledic potresa na objektu glede na oceno neposredne škode iz poročila o škodi potrjena v programu popotresne obnove objektov v zasebni lasti, 20% pa ostane lastniku objekta, kateremu ni več v interesu, da bi podaljšal najemni odnos.

(4) Za popotresno obnovo stanovanjskega objekta ali stanovanjskega objekta kmetije v lasti osebe zasebnega prava, v katerem so na dan potresa prebivale osebe s stalnim bivališčem v tem objektu, vendar lastnik objektov ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena,

lahko lastnik pridobi iz sredstev državne pomoči največ do 40% sredstev, ki so mu bila glede na oceno neposredne škode iz poročila o škodi potrjena v programu popotresne obnove objektov.

(5) Za popotresno obnovo objekta, ki je bil na dan potresa dan v najem za izvajanje dejavnosti drugi osebi, lahko lastnik pridobi iz sredstev državne pomoči največ do 30% sredstev, ki so mu bila za odpravo posledic potresa na objektu glede na oceno neposredne škode iz poročila o škodi potrjena v programu popotresne obnove objektov.

(6) Za popotresno obnovo planine na aktivnih pašnih planinah pridobi lastnik 90% sredstev, ki so bila za popotresno obnovo planine potrjena v programu popotresne obnove objektov.

(7) Območja občin so glede na omejene možnosti za kmetijstvo razvrščena v gričevnato-hribovito ali v gorsko-višinsko območje na podlagi kriterijev določenih v predpisih, ki urejajo področje kmetijskih zemljišč.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko za popotresno obnovo objekta, ki je bil na dan potresa zavarovan kot kulturni spomenik skladno s predpisi, ki urejajo področje kulturne dediščine, lastnik tega objekta pridobi iz sredstev državne pomoči vsa sredstva, ki so mu bila za popotresno obnovo objekta glede na oceno neposredne škode iz poročila o škodi potrjena v programu popotresne obnove Ministrstva za kulturno. Lastnik objekta pridobi iz sredstev državne pomoči vsa sredstva za popotresno obnovo tudi, če gre za objekt, za katerega je bilo pred potresom potrjeno, da ima etnološko in stavbno vrednost, pomembno za ohranitev krajinske identitete, pa zaradi formalnih razlogov še ni bil dokončan postopek razglasitve za kulturni spomenik.

(9) Za več objektov iz prejšnjih odstavkov, ki so v lasti iste osebe zasebnega prava, se določa višina sredstev državne pomoči ter vodi postopek dodeljevanja državne pomoči za vsako popotresno obnovo objekta posebej.

(10) Za stanovanjski objekt iz 2. točke tretjega odstavka tega člena, se šteje tudi objekt, v katerem je na dan potresa prebival lastnik, vendar ni imel stalnega prebivališča v tem objektu, imel pa je stalno prebivališče v občini, v kateri je objekt, ali v sosednji občini, če je le-ta na območju popotresne obnove. Pri izračunu sredstev državne pomoči, ki po določbah tega zakona pripadajo lastniku iz prejšnjega stavka, se upošteva, kot da je imel lastnik na dan potresa stalno prebivališče v tem objektu.

14. člen

(1) Za popotresno obnovo objekta v lasti osebe zasebnega prava iz prejšnjega člena se določa višina državne pomoči na podlagi:

1. ocene neposredne škode zaradi posledic potresa na objektu iz poročila o škodi in

2. višine sredstev za popotresno obnovo objekta, ki je potrjena v programu popotresne obnove objektov.

(2) Če višina sredstev za obnovo objekta, ki je potrjena v programu popotresne obnove objektov, ne presega za več kot 40% ocene neposredne škode zaradi posledic potresa na objektu iz poročila o škodi, se višino sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objekta v lasti oseb zasebnega prava določi na podlagi izračuna:

$$S\text{-državna pomoč} = A \cdot (P2/P1) \cdot S\text{-projekt},$$

kjer je:

S-državna pomoč – višina sredstev državne pomoči,

A enako 0,3, če gre za objekt iz 2., 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka ter za objekt iz petega odstavka prejšnjega člena,

A enako 0,4, če gre za objekt iz četrtega odstavka prejšnjega člena,

A enako 0,6, če gre za objekt iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena

S-projekt – sredstva, ki so za obnovo objekta potrjena v programu popotresne obnove objektov, pri čemer se za obnovljen objekt šteje objekt s saniranimi ali izdelanimi temelji, nosilnimi stenami in drugimi nosilnimi konstrukcijami oziroma elementi, vključno z ostrešjem in strešno kritino ter dimniki, izolacijo proti vlagi in toplotno zaščito, betonskimi tlaki kot podlago za finalno izvedbo tlakov, predelnimi stenami, notranjimi in zunanjimi ometi, vodovodno in električno inštalacijo brez končne opreme ter vgrajenim stavbnim pohištvo,

P1 – neto površina objekta po popotresni obnovi in

P2 – neto površina objekta pred popotresno obnovo, če ne gre za stanovanjski objekt. Za popotresno obnovo stanovanjskega objekta je P2 standardna neto površina stanovanjskega objekta, ki se izračuna na podlagi števila oseb s stalnim bivališčem na dan potresa v objektu in naslednjih meril:

1) za eno ali dve osebi s stalnim prebivališčem v stanovanjskem objektu je standardna neto površina enaka 90 m²;

2) za tri osebe s stalnim prebivališčem v stanovanjskem objektu je standardna neto površina enaka 115 m²;

3) za štiri osebe s stalnim prebivališčem v stanovanjskem objektu je standardna površina enaka 120 m²;

4) za pet oseb s stalnim prebivališčem v stanovanjskem objektu je standardna površina enaka 135 m².

(3) Če je višina sredstev obnove objekta, ki so potrjena v programu popotresne obnove objektov, za več kot 40% večja od ocene neposredne škode zaradi posledic potresa iz poročila o škodi, se višina sredstev državne pomoči določi na podlagi izračuna:

$$S\text{-državna pomoč} = A \cdot (P2/P1) \cdot (S\text{-projekt} + 1,4 \cdot S\text{-škoda})/2,$$

kjer je:

S-škoda – ocena neposredne škode zaradi posledic potresa na objektu iz poročila o škodi.

(4) Če višina sredstev za obnovo objekta, ki so potrjena v programu popotresne obnove objektov, presega za več kot dvakrat oceno neposredne škode zaradi posledic potresa na objektu iz poročila o škodi, je višina sredstev državne pomoči, ki jih lastnik objekta lahko pridobi, enaka:

$$S\text{-državna pomoč} = A \cdot (P2/P1) \cdot 1,7 \cdot S\text{-škoda}.$$

(5) Za več kot pet oseb s stalnim bivališčem v stanovanjskem objektu se k izračunu standardne neto stanovanjske površine P2 iz prejšnjih odstavkov doda za vsako nadaljnjo osebo s stalnim bivališčem v objektu po 8 m² ne glede na število stanovanjskih enot v stanovanjskem objektu.

(6) Neto površina stanovanjskega, poslovnega ali kmetijskega gospodarskega objekta se izračuna na podlagi metodologije, ki so jo uporabljale občinske komisije za oceno škode zaradi posledic potresa in je sestavni del poročila o škodi.

15. člen

(1) Za popotresno obnovo stanovanjskega objekta v lasti osebe zasebnega prava iz 2. točke tretjega odstavka 13. člena tega zakona se višina sredstev državne pomoči določi na podlagi:

1. izračuna višine sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objekta v lasti osebe zasebnega prava iz 14. člena ter

2. izračuna dodatnih sredstev državne pomoči zaradi socialnega položaja lastnika ter tistih njegovih družinskih članov in oseb, s katerimi lastnik živi v skupnem gospodinjstvu in so na dan potresa imele stalno prebivališče v stanovanjskem objektu.

(2) Lastnik stanovanjskega objekta iz 2. točke tretjega odstavka 13. člena tega zakona pridobi dodatna sredstva državne pomoči v višini sredstev državne pomoči iz 14. člena

tega zakona, če vsota skupnih dohodkov lastnika in njegovih družinskih članov, ki so imeli stalno prebivališče na dan potresa v objektu, v letu 1997 ni presegala dvanajstih mesečnih družinskih dohodkov. Mesečni družinski dohodek iz prejšnjega stavka znaša:

1. za otroke do dopolnjenega 6. leta starosti 29% povprečne zjamčene plače,
2. za otroke od 7. do dopolnjenega 14. leta starosti 34% povprečne zjamčene plače,
3. za otroke od 15. leta do zaključka šolanja 42% povprečne zjamčene plače,
4. za odrasle osebe 52% zjamčene plače, določene za zadnje trimesečje leta 1997 in
5. za invalidne osebe s priznano najmanj 70% telesno okvaro 100% zjamčene plače, določene za zadnje trimesečje leta 1997.

(3) Če je vsota skupnih dohodkov lastnika in njegovih družinskih članov v letu 1997 presegala dvanajst mesečnih družinskih dohodkov iz prejšnjega odstavka, se višina dodatnih sredstev državne pomoči določi na podlagi izračuna:

$$S \text{ dodatna državna pomoč} = S \text{ državna pomoč} \cdot (10 \cdot D \text{ zjamčeni} - D \text{ lastnika}) / (6 \cdot D \text{ zjamčeni})$$

kjer je:

S-dodatna državna pomoč – višina dodatnih sredstev državne pomoči,

S-državna pomoč – višina sredstev državne pomoči iz 14. člena tega zakona,

D-zjamčeni – vsota dvanajstih mesečnih družinskih dohodkov iz prejšnjega odstavka, izračunanih na podlagi podatkov o starosti družinskih članov in zjamčene plače, določene za zadnje trimesečje leta 1997,

D-lastnika – vsota skupnih dohodkov lastnika in njegovih družinskih članov, ki so imeli stalno prebivališče na dan potresa v objektu, za leto 1997.

(4) Če je bila vsota skupnih dohodkov lastnika in njegovih družinskih članov, ki so imeli stalno prebivališče na dan potresa v objektu, v letu 1997 za več kot desetkrat večja od vsote dvanajstih mesečnih družinskih dohodkov, izračunanih na podlagi podatkov o starosti družinskih članov in zjamčene plače, izračunane kot povprečje zjamčenih plač v letu 1997, lastnik stanovanjskega objekta ni upravičen do dodatnih sredstev državne pomoči.

(5) Dodatna sredstva državne pomoči iz prejšnjih odstavkov tega člena se prištejejo sredstvom državne pomoči iz 14. člena tega zakona tako, da je celotna višina sredstev državne pomoči za odpravo posledic potresa na stanovanjskem objektu enaka:

$$S \text{ celotna državna pomoč} = S \text{ državna pomoč} + S \text{ dodatna državna pomoč},$$

kjer je:

S-celotna državna pomoč – celotna višina sredstev državne pomoči, namenjenih popotresni obnovi stanovanjskega objekta.

16. člen

(1) Za popotresno obnovo stanovanjskega objekta in pripadajočih gospodarskih kmetijskih objektov kmetije v lasti osebe zasebnega prava iz 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka 13. člena tega zakona se višina sredstev državne pomoči določi na podlagi:

1. izračuna višine sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objekta v lasti osebe zasebnega prava iz 14. člena ter

2. izračuna dodatnih sredstev državne pomoči zaradi razvrstitve območja, kjer je kmetija, glede na omejene možnosti za kmetijstvo, v gričevnato-hribovito ali v gorsko-višinsko območje.

(2) Za popotresno obnovo stanovanjskega objekta in pripadajočih kmetijskih gospodarskih objektov kmetije iz prejšnjega odstavka pridobi lastnik dodatna sredstva državne pomoči zaradi omejenih možnosti za kmetijstvo:

1. v višini sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objektov kmetije iz 14. člena tega zakona, če je kmetija na gričevnato-hribovitem območju in površina obdelovalnih kmetijskih zemljišč kmetije presega 2,5 ha,

2. v višini 150% višine sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objektov kmetije iz 14. člena tega zakona, če je kmetija na gorsko-višinskem območju in površina obdelovalnih kmetijskih zemljišč kmetije presega 2,5 ha in

3. v višini 200% višine sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objektov kmetije iz 14. člena tega zakona, če je kmetija na območju Triglavskega narodnega parka in površina obdelovalnih kmetijskih zemljišč kmetije presega 2,5 ha.

(3) Površina obdelovalnih kmetijskih površin iz prejšnjega odstavka se izračuna na podlagi naslednjih kriterijev:

- 8 ha gozda ali
- 5 ha gozdnih plantaž ali
- 4 ha pašnikov ali
- 2 ha travnikov ali ekstenzivnih sadovnjakov ali
- 1 ha njiv ali vrtov ali

– 0,25 ha plantažnih sadovnjakov se šteje za 1 ha obdelovalnih kmetijskih površin.

(4) Če površina obdelovalnih kmetijskih površin kmetije iz prvega odstavka tega člena ne presega 2,5 ha, se višina dodatnih sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objektov na gričevnato-hribovitem območju določi na podlagi izračuna:

$$S \text{ dodatna državna pomoč} = S \text{ državna pomoč} \cdot (P \text{ obdelovalna} - 0,5) / 2,$$

površina za kmetije na gorsko-višinskem območju na podlagi izračuna:

$$S \text{ dodatna državna pomoč} = 1,5 \cdot S \text{ državna pomoč} \cdot (P \text{ obdelovalna} - 0,5) / 2,$$

in za kmetije na območju Triglavskega narodnega parka na podlagi izračuna:

$$S \text{ dodatna državna pomoč} = 2 \cdot S \text{ državna pomoč} \cdot (P \text{ obdelovalna} - 0,5) / 2, \text{ površina}$$

kjer je:

S-dodatna državna pomoč – višina dodatnih sredstev državne pomoči,

S-državna pomoč – višina sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objekta iz 14. člena tega zakona in

P-obdelovalna površina – površina obdelovalnih kmetijskih površin izračunana na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka in izražena v ha.

(5) Če je površina obdelovalnih kmetijskih površin izračunana na podlagi kriterijev iz tretjega odstavka tega člena manjša od 0,5 ha, lastnik kmetije ne more pridobiti dodatnih sredstev državne pomoči zaradi razvrstitve v območje z omejenimi možnostmi za kmetijstvo.

(6) Lastnik kmetije iz prvega odstavka tega člena lahko pridobi tudi dodatna sredstva državne pomoči po socialnih kriterijih iz 15. člena tega zakona. Dodatna sredstva državne pomoči po socialnih kriterijih se prištejejo dodatnim sredstvom državne pomoči zaradi razvrstitve območja med območja z omejenimi možnostmi za kmetijstvo, izračunanih na podlagi določb tega člena. Ne glede na vrednost vsote dodatnih sredstev državne pomoči iz prejšnjega stavka ter ne glede na območje Triglavskega narodnega parka pa skupna dodatna sredstva državne pomoči za popotresno obnovo kmetije ne smejo presegati 170% sredstev državne pomoči iz 14. člena tega zakona.

(7) Dodatna sredstva državne pomoči iz prejšnjih odstavkov tega člena se prištejejo sredstvom državne pomoči iz 14. člena tega zakona tako, da so celotna sredstva državne pomoči za popotresno obnovo objektov kmetije enaka:

$$\text{S-celotna državna pomoč} = \text{S-državna pomoč} + \text{S-dodatna državna pomoč},$$

kjer je:

S-celotna državna pomoč – celotna višina sredstev državne pomoči, namenjenih popotresni obnovi objektov kmetije.

Komisija za popotresno obnovo objektov

17. člen

(1) Naloge v zvezi z obravnavanjem vlog in dodeljevanjem sredstev državne pomoči opravlja komisija za sredstva državne pomoči (v nadaljnjem besedilu: komisija za popotresno obnovo objektov), ki jo na predlog Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za gospodarske dejavnosti, Ministrstva za malo gospodarstvo in turizem, Ministrstva za zdravstvo, Ministrstva za promet in zveze, Ministrstva za finance ter Ministrstva za kulturo imenuje vlada. Strokovna opravila za komisijo za popotresno obnovo objektov opravlja ministrstvo.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka so predvsem:

1. pregledovanje vlog za popotresno obnovo objektov,
2. priprava predlogov programov popotresne obnove objektov za odločitve vlade o razdelitvi sredstev državne pomoči,
3. uresničevanje odločitev vlade pri dodelitvi sredstev posameznemu upravičencu,
4. spremljanje izvajanja programov popotresne obnove objektov in porabe sredstev državne pomoči,
5. izdelava poročila o izvajanju programov popotresne obnove objektov v posameznem proračunskem obdobju in za celotno obdobje popotresne obnove in
6. izdelava poročila o porabi sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objektov v posameznem proračunskem obdobju in za celotno obdobje popotresne obnove objektov.

18. člen

(1) Poročila iz 5. in 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena o izvajanju programov popotresne obnove objektov in o porabi sredstev državne pomoči sprejme vlada.

(2) Poročilo o zbranih in porabljenih sredstvih državne pomoči in o rezultatih izvajanja programa popotresne obnove objektov ter poročilo o prioriteta nalogah nadaljnje popotresne obnove za posamezno časovno obdobje, predloži vlada Državnemu zboru dvakrat letno: ob zaključku posamezne obnovitvene sezone (meseca decembra) in pred začetkom novega obnovitvenega obdobja (meseca marca). Celovito poročilo o realiziranih prihodkih in izplačilih za posamezno leto popotresne obnove pa predloži vlada Državnemu zboru v roku iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

Pogoji in postopek za pridobitev sredstev državne pomoči

19. člen

(1) Državni organ lahko pridobi sredstva državne pomoči za popotresno obnovo za objekte, ki:

1. so del državne infrastrukture, za katero se sredstva za investicije in investicijskovzdrževalna dela zagotavljajo v državnem proračunu,
2. so namenjeni izvajanju državne javne službe, ki se financira tudi iz sredstev državnega proračuna,
3. so v lasti države in se njihovo vzdrževanje ali obnavljanje financira iz sredstev državnega proračuna,

4. so z aktom države razglašeni za kulturni spomenik ali

5. so namenjeni varstvu naravne znamenitosti, razglašene z aktom države.

(2) Državni organ je upravičen do sredstev državne pomoči, če sredstva za izvedbo potrjenega programa popotresne obnove objektov presegajo 15% sredstev, ki so mu v državnem proračunu namenjena za investicijska, investicijskovzdrževalna, vzdrževalna ali obnovitvena dela na delovnem območju, na katero sodijo objekti iz prejšnjega odstavka.

(3) Občini se lahko dodelijo sredstva državne pomoči za popotresno obnovo objektov, ki:

1. so del lokalne infrastrukture, za katero se sredstva za investicije in investicijskovzdrževalna dela zagotavljajo v občinskem proračunu,
2. so namenjeni izvajanju lokalne javne službe, ki se financira tudi iz sredstev občinskega proračuna,
3. za druge objekte, ki so v lasti občine in se njihovo vzdrževanje ali obnavljanje financira iz sredstev občinskega proračuna,
4. so z aktom občine razglašeni za kulturni spomenik ali
5. so namenjeni varstvu naravne znamenitosti, razglašene z aktom občine.

(4) Občina je upravičena do sredstev iz državne pomoči, če sredstva za izvedbo potrjenega programa popotresne obnove objektov presegajo 15% sredstev njenega proračuna, namenjenih investicijskemu vzdrževanju objektov za tekoče leto.

20. člen

(1) Sredstva državne pomoči se dodelijo za popotresno obnovo objektov v lasti osebe zasebnega prava, ki ima stalno prebivališče ali opravlja pridobitno ali nepridobitno dejavnost na območju popotresne obnove, objekt pa je na območju popotresne obnove in je namenjen stalnemu bivanju ali izvajanju dejavnosti.

(2) Ne glede na določbe o višini sredstev državne pomoči za popotresno obnovo objektov v lasti oseb zasebnega prava, določene na podlagi 14., 15. in 16. člena tega zakona, delež lastnih sredstev upravičenca pri odpravi posledic potresa ne more biti manjši 300.000 tolarjev (v nadaljnjem besedilu: najmanjši lastni delež).

(3) Če je v programu popotresne obnove objektov v lasti oseb zasebnega prava posameznemu lastniku za popotresno obnovo posameznega objekta potrjena višina sredstev manjša od 3.000.000 tolarjev, se višina sredstev državne pomoči določi tako, da se najprej izračuna delež sredstev državne pomoči po postopkih iz 14., 15. in 16. člena tega zakona, nato pa se ta delež, če je treba, zmanjša tako, da lastni delež upravičenca za izvedbo popotresne obnove tega objekta ni manjši od najmanjšega lastnega deleža.

(4) Če je v programu popotresne obnove objektov v lasti oseb zasebnega prava posameznemu lastniku za popotresno obnovo posameznega objekta potrjena višina sredstev manjša od najmanjšega lastnega deleža, lastnik ni upravičen do sredstev državne pomoči.

(5) Če oseba zasebnega prava za popotresno obnovo posameznega objekta nima dovolj lastnih sredstev, oziroma zaradi nizkih mesečnih dohodkov lastnika in njegovih družinskih članov, ki prebivajo v tem objektu, ne more pridobiti stanovanjskih posojil po tem zakonu ali na kak drug način, se lahko občini dodelijo nepovratna sredstva državne pomoči v višini, ki je enaka razliki med sredstvi potrebnimi za popotresno obnovo objekta ter sredstvi, ki jih je oseba pridobila kot nepovratno pomoč iz sredstev državne pomoči. Občini se lahko dodelijo nepovratna sredstva tudi za končno obdelavo stanovanjskih prostorov v okviru popotresne obnove objekta osebe zasebnega prava iz prejšnjega stavka, ki ne more pridobiti stanovanjskih posojil po tem zakonu ali na kak drug način.

V končno obdelavo stanovanjskih prostorov se šteje izvedba hidroizolacije v kopalnici, izdelava podložnih estrihov in toplotna izolacija pod tlaki, obzidava kadi in končna obdelava sten, stropov in tlakov v stanovanjih, katerih površina ne presega 60% standardne neto površine, določene z drugim odstavkom 14. člena tega zakona. Občini se dodelijo nepovratna sredstva iz prvega in drugega stavka tega odstavka, če v to lastnik objekta privoli in dovoli občini za čas 20 let vpis hipotekarne pravice na objektu v sorazmernem deležu sredstev državne pomoči, ki je bila za ta objekt dodeljena občini.

(6) Če oseba zasebnega prava za popotresno obnovo posameznega objekta ne pristopi k popotresni obnovi objekta, zaradi potresa poškodovan objekt pa ogroža sosednje objekte, javno infrastrukturo ali kako drugače varnost ljudi in njihovo premoženje ali izrazito kvari izgled naselja, lahko ministrstvo odredi, da popotresno obnovo izvede občina. Za popotresno obnovo objekta iz prejšnjega stavka občina pridobi sredstva državne pomoči v višini celotne popotresne obnove objekta in pravico vpisa hipotekarne pravice na objektu v sorazmernem deležu sredstev državne pomoči, ki je bila za ta objekt dodeljena občini.

(7) Za popotresno obnovo posameznega objekta, v katerem na dan potresa niso prebivale osebe s stalnim prebivališčem v tem objektu, ali v njem niso prebivali lastniki objekta, s stalnim prebivališčem v občini, v kateri je objekt, zaradi potresa poškodovan objekt pa ogroža sosednje objekte, javno infrastrukturo ali kako drugače varnost ljudi in njihovo premoženje ali izrazito kvari izgled naselja, lastnik objekta pa ne pristopi k popotresni obnovi, lahko ministrstvo odredi, da popotresno obnovo izvede občina. Za popotresno obnovo objekta iz prejšnjega stavka občina pridobi sredstva državne pomoči v višini celotne popotresne obnove objekta in pravico vpisa hipotekarne pravice na objektu v sorazmernem deležu sredstev državne pomoči, ki je bila za ta objekt dodeljena občini.

(8) Če ima objekt iz petega ali šestega odstavka tega člena dva ali več solastnikov, morajo ti solastniki določiti skupnega predstavnika ali pooblaščenca (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec solastnikov). Če lastnik objekta iz prejšnjega odstavka tega člena ni znan ali če je za ta objekt uveden postopek denacionalizacije, ki z dnem uveljavitve tega zakona še ni pravnomočno končan ali če je takšen objekt predmet lastninjenja in postopek lastninjenja še ni pravnomočno končan, lahko denacionalizacijski upravičenec in zavezanec oziroma druge stranke v postopku lastninjenja sporazumno določijo skupnega predstavnika ali pooblaščenca (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec upravičencev in zavezancev).

(9) Solastniki oziroma upravičenci in zavezanci iz prejšnjega odstavka so dolžni v 30 dneh, ko so seznanjeni o dodelitvi nepovratnih sredstev državne pomoči, sporočiti občini ime in naslov pooblaščenca solastnikov oziroma upravičencev in zavezancev.

(10) Če solastniki oziroma upravičenci in zavezanci ne postopajo v skladu s prejšnjim odstavkom, občina vloži zahtevo na pristojno sodišče, da s sklepom nemudoma določi začasnega skrbnika. Sodišče je dolžno postaviti začasnega skrbnika v 15 dneh po prejemu zahteve.

(11) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(12) Začasni skrbnik opravlja vsa potrebna dejanja, dokler solastniki oziroma upravičenci in zavezanci ne obvestijo občine o pooblaščenca solastnikov oziroma pooblaščenca upravičencev in zavezancev, oziroma do konca popotresne obnove objekta iz petega, šestega oziroma sedmega odstavka tega člena in dokončanja postopkov, ki se nanašajo na zavarovanje terjatve občine, nastale z vpisom hipoteke na takšnem objektu.

21. člen

(1) Sredstva državne pomoči upravičenec pridobi oziroma se mu dodelijo na podlagi njegove vloge za pomoč pri

popotresni obnovi objektov, ki jo mora predložiti ministrstvu najkasneje do 31. decembra 1999.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka, ki jo predloži državni organ ali občina, mora vsebovati predvsem:

1. seznam v potresu poškodovanih objektov, za katere uveljavlja dodelitev sredstev državne pomoči,

2. izpis iz poročila o škodi, ki se nanaša na objekte iz prejšnje točke,

3. dokumentacijo za popotresno obnovo objektov s proračunom za izvedbo del,

4. dovoljenja za poseg v prostor oziroma gradnjo in

5. druge podatke o izvajanju proračuna za tekoče proračunsko leto, pomembne za odločanje o dodelitvi sredstev.

(3) Vlogi iz prejšnjega odstavka mora državni organ ali občina priložiti tudi svoj program popotresne obnove objektov.

(4) Vlogi iz prvega odstavka tega člena mora oseba zasebnega prava predložiti:

1. seznam v potresu poškodovanih objektov, katerih lastnik je in za katere predlaga popotresno obnovo z uporabo sredstev državne pomoči,

2. izpis iz poročila o škodi, ki se nanaša na objekte iz prejšnje točke,

3. lokacijsko dokumentacijo popotresne obnove objektov,

4. gradbeno dovoljenje ali odločbo o dovolitvi priglase-nih del,

5. poslovno investicijski program, če gre za osebe zasebnega prava, ki opravljajo dejavnost,

6. izjavo, da bo pridobil potrebno projektno dokumentacijo za popotresno obnovo objekta pri državni tehnični pisarni ter izvedel obnovo objekta v skladu z njenimi zahtevami in

7. druge podatke, pomembne za odločanje o dodelitvi sredstev iz 14., 15., in 16. člena tega zakona.

(5) Ne glede na lastnino objektov, ki so zavarovani po predpisih o kulturni dediščini, pripravi program popotresne obnove teh objektov Ministrstvo za kulturo.

(6) Minister predpiše navodilo za izdelavo programov popotresne obnove objektov iz tretjega odstavka tega člena ter navodilo za vsebino in obliko vloge za dodelitev sredstev državne pomoči osebi zasebnega prava iz četrtega odstavka tega člena v 14 dneh po uveljavitvi tega zakona.

22. člen

(1) Ministrstvo pregleda vloge za pomoč pri popotresni obnovi objektov iz prejšnjega člena in če je treba, vlogo ob sodelovanju posameznega upravičenca dopolni.

(2) Na podlagi popolnih vlog komisija za popotresno obnovo objektov izdela za obdobje, ki ni daljše od treh mesecev, predlog delnega programa popotresne obnove objektov.

(3) Program popotresne obnove objektov sprejme vlada. V programu popotresne obnove vlada v okviru sredstev, zagotovljenih s tem zakonom, odloči o uporabi sredstev za pomoč pri popotresni obnovi objektov za vsako obdobje iz prejšnjega odstavka posebej.

(4) Vlada pri sprejemu programa popotresne obnove prednostno upošteva popotresno obnovo stanovanjskih objektov, v katerih so na dan potresa prebivale osebe s stalnim prebivališčem na območju popotresne obnove in popotresno obnovo objektov, ki so namenjeni izvajanju javnih služb.

(5) Ministrstvo na podlagi sprejetega programa popotresne obnove objektov in znotraj posameznega programa, ki je v njegovi pristojnosti, za posameznega upravičenca izda odločbo o namenu porabe in obsegu sredstev državne pomoči pri popotresni obnovi objektov.

23. člen

(1) Sredstva državne pomoči morajo biti porabljena skladno z namenom njihove uporabe.

(2) Zaradi zagotovitve namenske porabe sredstev državne pomoči morajo pred nakazilom sredstev:

1. občine predložiti Ministrstvu za finance ustrezen instrument zavarovanja plačila in

2. osebe zasebnega prava podpisati pogodbo z ministrstvom o izpolnjevanju obveznosti, ki so določene s tem in drugimi zakoni.

(3) V pogodbi iz prejšnjega odstavka se oseba zasebnega prava predvsem zaveže, da bo:

1. izvedla popotresno obnovo objekta v celotnem obsegu,

2. zagotovila nadzor pri obnovi objekta skladno s predpisi, ki urejajo graditev objektov,

3. zagotovila namensko porabo sredstev državne pomoči in

4. zagotovila izgradnjo objekta skladno s projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja in izvedbo ter drugimi pogoji iz dovoljenja za poseg v prostor.

(4) Neporabljena ali nenamensko porabljena sredstva državne pomoči mora upravičenec vrniti.

(5) Sredstva državne pomoči se vrnejo v državni proračun in prerazporedijo za rezerve.

(6) Če občina ali oseba zasebnega prava ni porabila odobrenih sredstev državne pomoči za odpravo posledic potresa v celoti, je dolžna razliko do odobrenih sredstev vrniti skupaj s pripadajočimi obrestmi od dneva zaključene popotresne obnove objekta.

(7) Če je občina ali oseba zasebnega prava odobrena sredstva državne pomoči uporabila nenamensko, je dolžna vrniti celotna nenamensko porabljena sredstva s pripadajočimi obrestmi od dneva, ko so ji bila sredstva nakazana.

(8) Če ugotovljena sredstva iz prejšnjega odstavka občina ne vrne, lahko ministrstvo, pristojno za finance, izda nalog Agenciji za plačilni promet, da prenese tolarska sredstva z žiro računa občine v dobro proračuna Republike Slovenije skupaj s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

24. člen

(1) Upravičenec, ki je pridobil oziroma so mu bila dodeljena sredstva državne pomoči po tem zakonu, mora predložiti ministrstvu zaključno poročilo o njihovi porabi najkasneje v 12 mesecih od dneva, ko jih je skladno z določbami tega zakona pridobil oziroma so mu bila dodeljena.

(2) Upravičenec iz prejšnjega odstavka mora o porabi sredstev državne pomoči poročati ministrstvu na njegovo zahtevo tudi pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Minister predpiše roke in način poročanja iz prejšnjih odstavkov tega člena v roku 60 dni od uveljavitve tega zakona.

VI. STANOVANJSKA POSOJILA IN IZGRADNJA VAROVANIH STANOVANJ

25. člen

(1) Sredstva dokapitalizacije Stanovanjskega sklada Republike Slovenije iz 10. člena tega zakona se skladno z 2. točko drugega odstavka 1. člena tega zakona namenijo za:

1. ugodna posojila osebam zasebnega prava,
2. izgradnjo varovanih stanovanj za starejše osebe,
3. financiranje obresti posojil iz 1. točke tega odstavka.

(2) Višino sredstev za posamezne namene iz prejšnjega odstavka določi vlada skladno s celovitim programom popotresne obnove.

(3) Sredstva za posojila iz prvega odstavka tega člena se delijo na podlagi vlog po javnem pozivu upravičencem.

(4) Posojila iz 1. točke prvega odstavka tega člena lahko pridobijo upravičenci iz tretjega in četrtega odstavka 13. člena tega zakona za popotresno obnovo stanovanjskega objekta ne glede na višino dodeljene državne pomoči. Sredstva dodeljenih posojil se štejejo kot lastna sredstva upravičenca v smislu drugega odstavka 20. člena tega zakona.

(5) Najnižji odobreni znesek za posojila iz prejšnjega odstavka je 300.000 tolarjev, najvišji pa je enak razliki med vrednostjo popotresne obnove objekta in dodeljeno državno pomočjo, pri čemer se upošteva odplačilna sposobnost upravičenca, vendar pa vrednost popotresne obnove objekta, na podlagi katere se izračuna odobreni znesek posojila, ne sme presegati vrednosti, določene na podlagi izračuna:

$$S\text{-vrednost popotresne obnove} = (P2/P1) \cdot S\text{-projekt,}$$

kjer je:

S-vrednost popotresne obnove – vrednost popotresne obnove objekta, na podlagi katere se izračuna najvišji odobreni znesek posojila in

P2, P1, in S-projekt – oznake za pojme iz 13. člena tega zakona.

(6) Posojila iz prejšnjega odstavka se odobrijo z rokom vračila do 15 let. Posojilojemalec mora odobreno posojilo zavarovati. Koriščenje odobrenega posojila je dokumentarno. Posojilo se odplačuje v mesečnih anuitetah. Prva anuiteta zapade v plačilo dve leti po dodelitvi posojila. Odobreno posojilo se revalorizira skladno z zakonskimi predpisi. Realna obrestna mera za odobrena posojila za upravičence iz:

– 2., 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka 13. člena tega zakona je 0%,

– četrtega odstavka 13. člena tega zakona je 2,75%.

(7) Varovana stanovanja za starejše osebe so najemna stanovanja v lasti Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, namenjena osebam, ki so potrebne stalne pomoči in imajo stalno prebivališče na območju s potresom prizadetih občin. Višino najemnine določi lastnik v soglasju z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve.

(8) Stanovanjski sklad Republike Slovenije v soglasju z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve objavi javni razpis za izbiro izvajalcev za izgradnjo varovanih stanovanj za starejše osebe.

(9) Sredstva posojil lahko pridobijo upravičenci iz četrtega odstavka tega člena na podlagi vloge, ki jo morajo predložiti Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije najkasneje do 1. decembra 2000.

(10) Vsebino vloge in potrebno dokumentacijo določi Stanovanjski sklad Republike Slovenije v javnem pozivu.

(11) Za potrebe dodeljevanja posojil lahko Stanovanjski sklad Republike Slovenije uporablja osebne podatke iz zbirke iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona ali drugih predpisanih evidenc, ki jih vodijo državni in občinski organi.

(12) Vračila posojil iz šestega odstavka tega člena mora Stanovanjski sklad Republike Slovenije letno prednostno nameniti za nadaljnji razvoj stanovanjske preskrbe na območjih iz 4. točke drugega odstavka 1. člena tega zakona. Pri dodeljevanju posojil za nadaljnji razvoj stanovanjske preskrbe iz prejšnjega stavka se mora zlasti upoštevati obnova starejših objektov, ki niso bili grajeni potresno varno.

(13) Sredstva posojil iz prejšnjega odstavka se delijo na podlagi javnih pozivov, ki jih v soglasju z ministrstvom sprejme upravni odbor Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

(14) Stanovanjski sklad Republike Slovenije letno poroča vladi o namenski porabi sredstev dokapitalizacije in sredstev iz dvanajstega odstavka tega člena za vsako proračunsko leto najkasneje tri mesece po njegovem izteku.

(15) Ne glede na določbe šestega odstavka tega člena, se vsa posojila, odobrena pod pogoji iz tega zakona upravičencem iz 2., 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka in četrtega odstavka 13. člena tega zakona, po 1. januarju 2004 revalorizirajo z rastjo srednjega tečaja Banke Slovenije za evro. Vsa odplačila kreditotjemalcev od 1. januarja 2004 dalje se preračunajo po srednjem tečaju Banke Slovenije za evro, veljavnem na prvi delovni dan tekočega meseca, v katerem je bilo plačilo izvedeno, in se za ta znesek zniža tekoča glavnica.

VII. NALOGE DRŽAVNE TEHNIČNE POMOČI

26. člen

(1) Pri urbanističnem načrtovanju za območje popotresne obnove ter pri popotresni obnovi objektov je treba upoštevati krajinske značilnosti, naravno in kulturno dediščino in tipologijo regionalne arhitekture ter druge naravne in ustvarjene vrednote okolja.

(2) Pri popotresni obnovi objektov kulturne dediščine in objektov, ki pomembno vplivajo na podobo naselja oziroma krajine, ima rekonstrukcija obstoječega objekta prednost pred nadomestitvijo objekta.

(3) Pri urbanističnem načrtovanju vasi za območje popotresne obnove je treba upoštevati oblikovanje ekonomskega prostora v okviru obnove vasi, ki bo omogočal trajnostni razvoj in ohranitev poseljenosti.

Državna tehnična pisarna

27. člen

(1) Vlada ustanovi kot začasno službo na območjih, prizadetih s potresom, Državno tehnično pisarno.

(2) Državna tehnična pisarna svetuje in nudi pomoč pri načrtovanju in projektiranju obnove v potresu poškodovanih objektov ter usklajuje in nadzira aktivnosti pri obnovi poškodovanih objektov.

(3) Državna tehnična pisarna zlasti:

1. svetuje pri odločitvah glede načina obnove in nudi drugo strokovno pomoč v zvezi s popotresno obnovo objektov,

2. pripravlja dokumente, potrebne za izdelavo občinskih programov popotresne obnove objektov iz 21. člena tega zakona,

3. pripravlja dokumentacijo osebam zasebnega prava za izdelavo vlog za pridobitev sredstev državne pomoči iz četrtega odstavka 21. člena tega zakona,

4. sodeluje pri pripravi ureditvenih načrtov iz 28. člena tega zakona,

5. nudi pomoč lastnikom in upravljalcem nepremičnin na območjih iz 2. člena tega zakona pri pridobivanju projektne dokumentacije, dovoljenj in drugih listin, potrebnih za izvedbo gradbenih del v zvezi z odpravo posledic potresa ter nudi pravno in finančno svetovanje v zvezi z odpravo posledic potresa,

6. potrjuje skladnost projektne dokumentacije z zahtevami iz 26. člena tega zakona ter s smernicami za popotresno obnovo objektov iz poročila o škodi,

7. strokovno nadzoruje dela, za katera zadošča odločba o dovolitvi priglašenih del,

8. pridobiva lokacijsko dokumentacijo,

9. koordinira izdelavo projektne dokumentacije za nadomestno gradnjo oziroma rekonstrukcijo,

10. sodeluje pri nadzoru smotrne in namenske rabe sredstev državne pomoči in stanovanjskih posojil in

11. organizira strokovno nadzorstvo nad gradnjo.

(4) Strokovno nadzorstvo nad gradnjo nadomestnih objektov, ki niso zahtevni objekti po zakonu, ki ureja graditev objektov, ter nad rekonstrukcijo objektov, lahko opravlja tudi posameznik – gradbeni tehnik z najmanj petimi leti delovnih izkušenj.

(5) Državna tehnična pisarna enkrat mesečno poroča ministrstvu o svojem delu.

(6) Minister izda podrobnejša navodila za organizacijo in delo Državne tehnične pisarne ob upoštevanju mnenja občin na območju popotresne obnove.

(7) Državna tehnična pisarna sodeluje s strokovnimi službami ministristva, ki so pristojne za posamezne vidike popotresne obnove.

(8) Državna tehnična pisarna pri svojem delu uporablja pečat z naslednjim besedilom: Vlada Republike Slovenije, Državna tehnična pisarna Bovec – Kobarid 1, 2, 3, 4, 5.

(9) Prostor, v katerem deluje Državna tehnična pisarna, se označi z napisno tablo: Vlada Republike Slovenije, Državna tehnična pisarna Bovec – Kobarid.

Pogoji za gradnjo objektov

28. člen

(1) Popotresna obnova objektov se na območjih popotresne obnove ureja na podlagi veljavnih izvedbenih prostorskih aktov. Šteje se, da je nameravana gradnja, ki je vključena v popotresno obnovo objektov, v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, če je njena lokacija neposredno dostopna z javne ceste oziroma leži tik ob njej ali pa če njena lokacija izpolnjuje pogoje, ki so z zakonom, ki ureja graditev objektov, predpisane za nadomestno gradnjo.

(2) Za izdajo dovoljenj za graditev pri popotresni obnovi objektov se na območjih popotresne obnove uporabljajo določbe tega zakona.

(3) Če pristojna komisija za oceno poškodovanosti objektov ugotovi, da so objekti, ki naj bi se nadomestili, porušeni oziroma da so objekti, ki naj bi se rekonstruirali, neprimerni za prebivanje ali opravljanje dejavnosti in da se mora zato brez odlašanja izvesti nadomestno gradnjo oziroma rekonstrukcijo (v nadaljnjem besedilu: nujna gradnja), se šteje, da so za take gradnje izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 1. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02, 97/03 – odločba US, 41/03 – ZVO-1, 45/04 – ZVZP-A, 47/04 in 62/04 – odločba US) in se jih lahko izvede brez poprej pridobljenega gradbene dovoljenja, vendar samo, če jih izvede oziroma za njihovo izvedbo poskrbi Državna tehnična pisarna.

(4) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi v primeru, če je potrebno v potresu poškodovan objekt, ki ga sicer ni bilo mogoče vključiti med nujno gradnjo, porušiti kasneje, ker ga kljub uporabi sodobnih tehničnih sredstev, namenjenih potresno varni gradnji, ni bilo mogoče rekonstruirati ali ker bi stroški njegove rekonstrukcije občutno presegli vrednost samega objekta.

29. člen

(črtan)

30. člen

(črtan)

31. člen

(črtan)

32. člen

(črtan)

33. člen

(črtan)

34. člen

(črtan)

35. člen

(črtan)

36. člen

(črtan)

37. člen

(črtan)

38. člen

(črtan)

39. člen
(črtan)40. člen
(črtan)

40.a člen

(1) Izvajalci del popotresne obnove zavarujejo izpolnjevanje obveznosti za dobro in pravočasno izvedbo del ter za odpravo napak v garancijskem roku z izročitvijo naslednjih vrst finančnih zavarovanj: menice, akceptnega naloga ali bančne garancije.

(2) Za vrednost del po posamezni pogodbi, ki so plačana iz sredstev državne pomoči nad 10.000.000 tolarjev, izročijo izvajalci del popotresne obnove Državni tehnični pisarni:

– najkasneje v roku desetih dni od sklenitve pogodbe: brezpogojno, na prvi poziv plačljivo garancijo prvorazredne poslovne banke, kot varščino za dobro izvedbo in pravočasnost izvedbe posla v višini 10% vrednosti del, ki bodo plačana iz sredstev državne pomoči po posamezni pogodbi. Bančna garancija mora imeti veljavnost en dan več kot je rok za izvedbo;

– ob primopredaji del: brezpogojno, na prvi poziv plačljivo garancijo prvorazredne poslovne banke, kot varščino za odpravo napak v garancijskem roku, v višini 10% vrednosti del plačanih iz državne pomoči po posamezni pogodbi. Bančna garancija mora imeti veljavnost en dan več kot je rok za garancijo.

40.b člen

(1) Za potrebe gradenj, ki se financirajo ali sofinancirajo iz sredstev za popotresno obnovo, se postopki za pridobitev dovoljenj za graditev iz drugega odstavka 28. člena tega zakona vodijo ter gradnje izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Dovoljenja za graditev po določbah tega zakona so gradbena in uporabna dovoljenja po določbah zakona, ki ureja graditev objektov.

(3) Šteje se, da je gradnja, namenjena za odpravo posledic potresa, v javno korist.

40.c člen

Zahtevo za izdajo gradbenih in uporabnih dovoljenj iz prejšnjega člena vlaga Državna tehnična pisarna, lahko pa tudi pravne oziroma fizične osebe, ki so po določbah tega zakona upravičene za pridobitev sredstev za odpravo posledic potresa (v nadaljnjem besedilu: upravičeni investitor).

40.č člen

Upravni organ, pri katerem se vlagajo zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja za gradnje oziroma dela, ki so v zvezi z gradnjami iz 40.b člena tega zakona, in zahteve za izdajo uporabnega dovoljenja za takšne objekte, je krajevno pristojna upravna enota.

40.d člen

(1) Pred začetkom gradnje objektov, ki niso vključeni med nujne gradnje, je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje. Zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja je potrebno priložiti dokumentacijo in listine, za katere je z zakonom, ki ureja graditev objektov, določeno, da jih je treba priložiti takšni zahtevi.

(2) Če upravičeni investitor pravice, na podlagi katere se lahko na določenem zemljišču oziroma objektu izvaja gradnja, še nima vpisane v zemljiško knjigo, se za takšno dokazilo šteje pogodba o pridobitvi lastninske ali kakšne druge stvarne oziroma obligacijske pravice, ki investitorju dovoljuje gradnjo oziroma izvajanje del na takšni nepremičnini, z notarsko overjenim podpisom na zemljiškoknjžnem dovolilu.

(3) Ne glede na določbe predpisov, ki urejajo graditev objektov, za spremembo namembnosti objektov, ki jo opredeljuje program popotresne obnove objektov, gradbeno dovoljenje ni potrebno, ampak zadostuje lokacijska informacija, iz katere izhaja, da je takšna spremenjena raba v skladu z izvedbenim prostorskim aktom.

40.e člen

(1) Stranka v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt oziroma dela, ki so v zvezi z gradnjo iz 40.b člena tega zakona, je samo upravičeni investitor.

(2) Šteje se, da objekti, ki so potrebni za odpravo posledic potresa po tem zakonu, nimajo vplivov na okolico, razen če so to objekti, ki so s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, opredeljeni kot objekti, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna zaradi emisij energije ali snovi v okolje.

(3) Za izvedbo parcelacije ni obvezna predhodna dokončna ureitev obstoječih lastniških meja s parcelacijo zajetih parcel po določbah zakona, ki ureja evidentiranje nepremičnin oziroma zemljiški kataster.

(4) Pritožba lastnikov zoper odločbo, s katero geodetski upravni organ ugotovi spremembe v ošteviličbi, površini, vrsti rabe in katastrskem razredu zemljiških parcel, ki so posledica izvedenih parcelacij iz prejšnjega odstavka, ne zadrži za znanbe sprememb podatkov v zemljiškem katastru.

(5) Površine novonastalih zemljiških parcel se v primerih, kadar meje lastniških parcel niso urejene, določijo na podlagi obstoječih veljavnih podatkov zemljiškega katastra.

40.f člen

(1) Pri ureditvi gradbišča in izvajanju del, ki se financirajo ali sofinancirajo iz sredstev za odpravo posledic potresa, se šteje, kot da se takšna gradnja izvaja kot gradnja v lastni režiji v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov.

(2) Gradbeni nadzor mora zagotoviti Državna tehnična pisarna.

40.g člen

Državna tehnična pisarna mora pred začetkom del, ki so v zvezi z nujnimi gradnjami:

1. pridobiti lokacijsko informacijo, iz katere izhaja, da tovrstno gradnjo na določenem zemljišču, kjer se naj bi takšna gradnja izvedla, izvedbeni prostorski akt omogoča oziroma da je takšna gradnja neposredno dostopna z javne ceste in ki vsebuje poleg predpisanih sestavin tudi kopijo kartografskega dela izvedbenega prostorskega akta z vrisano lokacijo predvidene nadomestne gradnje oziroma vrisano lokacijo objekta, ki se naj bi rekonstruiral;

2. za zemljišče, na katerem se naj bi izvedla nadomestna gradnja oziroma rekonstrukcija v potresu poškodovanega objekta in na katerega se nanaša lokacijska informacija, pridobiti geološke podatke o ustreznosti nosilnih tal;

3. v primeru rekonstrukcije objekta, ki je varovan v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine oziroma v primeru nadomestne gradnje objekta, ki je bil porušen in je bil pred porušitvijo varovan v skladu s takšnimi predpisi, pridobiti kulturnovarstvene pogoje in zagotoviti, da bo pri sami izvedbi del sodeloval predstavnik pristojne službe za varstvo kulturne dediščine;

4. na podlagi geoloških podatkov o ustreznosti nosilnih tal in v primeru iz prejšnje točke tudi na podlagi podatkov iz kulturnovarstvenih pogojev pridobiti idejno zasnovo nameravane nadomestne gradnje oziroma rekonstrukcije;

5. preveriti, ali je nosilnost temeljnih tal ustrezna in ali so v primeru rekonstrukcije gradbeni proizvodi, ki naj bi se ohranili, uporabni in da je objekt primeren za rekonstrukcijo;

6. vzpostaviti gradbeni dnevnik in knjigo obračunskih izmer;

7. v sodelovanju z izvajalcem nadomestne gradnje oziroma rekonstrukcije imenovati odgovornega vodjo del ter poskrbeti, da bo gradbeni nadzor opravljala oseba, ki izpolnjuje

z zakonom, ki ureja graditev objektov, predpisane pogoje za odgovornega nadzornika in da bo ta oseba v primeru nadomestne gradnje, ki ne bi bila zgrajena na povsem isti lokaciji, kot je pred potresom stal porušeni objekt, poskrbela, da bo ob zakoličbi takšnega objekta prisoten tudi pooblaščen predstavniki občine.

40.h člen

(1) Pred začetkom uporabe objektov, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje in tudi za objekte, ki so bili vključeni med nujne gradnje, je potrebno pridobiti uporabno dovoljenje.

(2) Zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja je treba priložiti izjavo projektanta in Državne tehnične pisarne, da je objekt zgrajen v skladu s predpisi, ter geodetski načrt novega stanja zemljišča, za druge listine in dokazila, za katere je z zakonom, ki ureja graditev objektov, določeno, da jih je treba priložiti že v zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja, pa se mora poskrbeti do dneva, ko je razpisan tehnični pregled in jih na ta dan predložiti komisiji za tehnični pregled.

(3) Za enostanovanjske stavbe in stavbe, ki se po določbah zakona, ki ureja graditev objektov, lahko gradijo v lastni režiji, se izda uporabno dovoljenje brez poprej opravljenega tehničnega pregleda, na temelju izjave Državne tehnične pisarne, da je gradnja izvedena v skladu s predpisi. V teh primerih investitorju tudi ni potrebno poskrbeti za listine in druga dokazila iz prejšnjega odstavka.

(4) Za druge objekte, ki niso objekti iz prejšnjega odstavka, se uporabno dovoljenje izda na način in po postopku, predpisanim z določbami zakona, ki ureja graditev objektov.

40.i člen

(1) Po končani nujni nadomestni gradnji oziroma rekonstrukciji objekta mora Državna tehnična pisarna zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja priložiti:

1. predhodno pridobljeno lokacijsko informacijo,

2. geodetski načrt novega stanja zemljišča,

3. predhodno pridobljeno idejno zasnovo s priloženim posnetkom vseh elementov izvedene gradnje, kot so konstrukcije, inštalacije in naprave v tlorisih in tipičnih prereзов praviloma v merilu 1: 100, če gre za stavbo, oziroma v merilu 1: 500 ali večjem merilu, če gre za objekt gospodarske javne infrastrukture, vključno z analizo konstrukcije objekta kot celote,

4. zaključeni gradbeni dnevnik, in

5. dokazilo o zanesljivosti objekta, izdelano na predpisanih obrazcih.

(2) V primeru nujne nadomestne gradnje oziroma rekonstrukcije stanovanjske stavbe se zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja priloži samo listine iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka ter izjavo Državne tehnične pisarne, da je takšna stavba zgrajena oziroma rekonstruirana v skladu s predpisi.

(3) Po izdaji uporabnega dovoljenja se v primeru stavb po uradni dolžnosti izbriše porušena stavba iz zemljiškega katastra in katastra stavb ter vpiše nadomestna gradnja v zemljiški kataster in kataster stavb, hišna številka pa se ohrani in prenese na nadomestno gradnjo.

Oprostitev plačila odškodnin in drugih prispevkov

41. člen

(1) Stroškov izdaje soglasij, kakor tudi odškodnine, nadomestila, prispevke in druge dajatve, predpisane za izdajo dovoljenj za poseg v prostor oziroma za samo popotresno obnovo objektov, se ne zaračunava. Zaračunavati se tudi ne sme stroškov priklopa objektov na objekte gospodarske javne infrastrukture.

(2) Uradne listine, potrebne za pridobitev gradbenega dovoljenja ter za pridobitev lokacijske informacije za popotresno obnovo objektov so takse proste.

42. člen

Za pridobitev sredstev državne pomoči iz 11. člena tega zakona in za pridobitev sredstev stanovanjskega posojila iz 25. člena tega zakona za popotresno obnovo objektov so lastniki oziroma upravljalci poškodovanih nepremičnin dolžni sodelovati z Državno tehnično pisarno in ravnati v skladu z njenimi zahtevami in navodili.

VIII. SREDSTVA RAZVOJNE POMOČI OBČINAM BOVEC, KOBARID IN TOLMIN

43. člen

(1) Razvojna pomoč pri popotresni obnovi Posočja po tem zakonu se zagotavlja na območju popotresne obnove občin Bovec, Kobarid in Tolmin v obdobju popotresne obnove do konca leta 2001 za naslednje namene:

1. sofinanciranje novih gospodarskih, izvozno in turistično usmerjenih investicij, osvajanja novih trgov, spodbujanja izvoza, ustanavljanja novih podjetij in ohranjanja delovnih mest,

2. sofinanciranje razvojno investicijskih programov, ki omogočajo ohranjanje poseljenosti in trajnostni razvoj kmetijstva,

3. zagotavljanje sredstev za pripravo in izvedbo posebnih programov javnih del na področju popotresne obnove objektov, socialnovarstvenih storitev in aktiviranje razvojnih potencialov,

4. zagotavljanje sredstev za razvoj javne infrastrukture in lokalnih gospodarskih javnih služb,

5. trajnostni razvoj kmetijstva.

(2) Koordinacijo izvajanja, ki vključuje tudi organizacijsko, strokovno in tehnično podporo pri načrtovanju in izvajanju ukrepov razvojne pomoči izvaja Posoški razvojni center, ki ga je za opravljanje določenih operativnih nalog s svojega delovnega področja za popotresno obnovo objektov v Posočju in za spodbujanje razvoja na navedenem območju ustanovil svet.

(3) Sredstva iz 1., 2. in 5. točke prvega odstavka tega člena se dodeljujejo kot kombinacija ugodnih posojil in nepovratnih sredstev.

(4) Sredstva iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena se zagotavljajo kot trajno nepovratna.

(5) Osnova za usmerjanje sredstev razvojne pomoči je Program razvojne pomoči občinam Bovec, Kobarid in Tolmin za obdobje 2002-2006 (v nadaljnjem besedilu: program ukrepov). Program ukrepov pripravi Posoški razvojni center do 30. novembra 2001. Program ukrepov se pripravlja kot del regionalnega razvojnega programa goriške statistične regije in potrdi na programskem odboru za goriško statistično regijo. Tekom priprave se program ukrepov usklajuje z organom, pristojnim za regionalni razvoj, ki ga tudi predloži v usklajevanje in sprejem Vladi Republike Slovenije.

(6) Program ukrepov zajema:

– cilje in indikatorje za spremljanje učinkov programa,

– oblike razvojnih spodbud z njihovim časovnim in finančnim ovrednotenjem,

– organizacijo izvajanja ter spremljanja in vrednotenja učinkov programa.

(7) Na osnovi programa ukrepov se vsako leto programskega obdobja izdela letni izvedbeni program, ki vključuje tudi analizo učinkov izvajanja programa. Letni izvedbeni program sprejme Vlada Republike Slovenije.

(8) Razvojne spodbude se dodeljujejo ob smiselnem upoštevanju pravil dodeljevanja državnih pomoči ter zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja. Struktura državnega sofinanciranja razvojnih spodbud se določi z letnimi izvedbenimi programi iz sedmega odstavka tega člena.

(9) Sredstva razvojnih spodbud iz prejšnjega odstavka tega člena se lahko uporabljajo samo za naslednje namene:

- vzpostavljanje razvojne infrastrukture,
- pospeševanje podjetniških vlaganj, razvoj gospodarstva in odpiranje novih delovnih mest,
- usposabljanje in razvoj kadrov.

(10) Za usklajevanje namenov in obsega spodbud ter spremljanje izvajanja programa ukrepov je odgovoren organ, pristojen za regionalni razvoj.

44. člen

(1) Delovna mesta pri delodajalcih, ki so ogrožena zaradi posledic potresa in plaza v Logu pod Mangartom, ker delodajalci začasno ne morejo opravljati delovnega procesa, se lahko ohranjajo s pomočjo posebnih subvencij ali drugih oblik aktivne politike zaposlovanja pod pogoji, ki jih določi vlada. Posoški razvojni center v ta namen pripravi predlog posebnega programa ohranjanja delovnih mest, ogroženih zaradi potresa in plaza v Logu pod Mangartom.

(2) Vlogo za vključitev delavcev v program ohranjanja delavnih mest, ogroženih zaradi potresa in plaza v Logu pod Mangartom in druge oblike aktivne politike zaposlovanja iz prejšnjega odstavka vložijo delodajalci na Posoški razvojni center. Vlogi mora delodajalec predložiti podatke o delavcih, za katere predlaga vključitev in kopijo zapisnika o oceni škode ter druge podatke, na podlagi katerih je mogoče ugotavljati motnje v delavnem procesu.

(3) Za redne programe javnih del v okviru popotresne obnove in obnove v Logu pod Mangartom se za proračunsko leto 2001 zagotovi sredstva za pokrivanje dela stroškov izhodiščnih plač udeležencev glede na delež brezposelnih v prebivalstvu in glede na gospodarsko razvitost občine v okviru proračunskih sredstev Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve.

45. člen

Fizičnim in pravnim osebam, ki imajo nastanitvene objekte v občinah, kjer se izvaja popotresna obnova objektov po tem zakonu, se podaljša rok za kategorizacijo nastanitvenih objektov po pravilniku o merilih in načinu kategorizacije nastanitvenih objektov do 31. decembra 2000.

46. člen

(1) Gospodarskim družbam in zavodom se sredstva, ki so jih do uveljavitve tega zakona namenili kot pomoč prizadetim v potresu, prizna kot odhodek za izplačila za humanitarne namene v dejanski višini izplačanih sredstev ne glede na omejitve po 25. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 72/93, 20/95, 18/96 in 34/96).

46.a člen

(1) Osnova za dohodnino za leto 1998 se zmanjša za prostovoljne prispevke, ki so jih zavezanci za dohodnino v letu 1998 vplačali do 13. junija 1998 osebam, ki so v skladu s posebnimi predpisi organizirane za opravljanje humanitarnih dejavnosti in drugim osebam, ki so prostovoljne prispevke nakazale v potresu prizadetim v Posočju ali neposredno osebam, prizadetim v potresu, ne glede na omejitev iz 9. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, p.2/94, 7/95 in 44/96). Zavezanec za dohodnino mora navedeno vplačilo dokazati z ustreznimi dokumenti, ki se glasijo na njegovo ime.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka, ki so jim bili nakazani prostovoljni prispevki, morajo do 31. decembra 1998 pristojnemu davčnemu uradu posredovati podatke o vplačnikih prostovoljnih prispevkov in o višini vplačanih prispevkov ter poročilo o tem, za katere namene so bila zbrana sredstva porabljena.

46.b člen

Sredstva, prejeta iz naslova humanitarne pomoči od oseb iz 46. in 46.a člena zakona v letu 1998 oziroma v letu 1999, se prejemnikom, ki so upravičenci do državne pomoči

za popotresno obnovo po tem zakonu, ne všteto v davčno osnovo za leto 1998 oziroma za leto 1999.

47. člen

(1) Ne glede na določbo 39. člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb se davčnim zavezancem, ki vlagajo sredstva v opredmetena osnovna sredstva v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin, vloženi znesek odšteva od osnove za davek za leto 1998, 1999 in 2000 poleg 40% zneska investiranega v skladu z 39. členom zakona o davku od dobička pravnih oseb, vendar največ do polovice davčne osnove, če gre za vlaganja, ki so v skladu s prioritetaми programa razvojne pomoči pri popotresni obnovi Posočja.

(2) Ne glede na določbo 48. člena Zakona o dohodnini se davčnim zavezancem, ki vlagajo sredstva v opredmetena osnovna sredstva v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin, vloženi znesek odšteva od osnove za davek za leto 1999 in 2000 poleg 40% zneska investiranega v skladu z 48. členom zakona o dohodnini, vendar največ do polovice davčne osnove, če gre za vlaganja, ki so v skladu s prioritetaми programa razvojne pomoči pri popotresni obnovi Posočja.

(3) Navodilo o ugotavljanju dodatne davčne olajšave iz prejšnjih dveh odstavkov predpiše minister za finance.

48. člen

(1) Ne glede na določbo 159. in 167. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96 in 87/97) se zavezancem za davek od dohodka iz dejavnosti, ki jim je potres poškodoval poslovne prostore do take mere, da jih ni več mogoče uporabljati za poslovno dejavnost, do ugotovitve poslovnega rezultata za leto 1998 začasno zadrži plačevanje akontacij za davek od dohodka iz dejavnosti.

(2) Stopnja poškodovanosti poslovnih prostorov je razvidna iz zapisnika za oceno škode. Zavezanec mora vložiti zahtevo za začasno zadržanje plačila akontacij pri pristojni davčni upravi v roku enega meseca po uveljavitvi tega zakona.

VIII.A UKREPI DAVČNE POLITIKE

48.a člen

Gospodarskim družbam in zavodom se sredstva, ki so jih v letu 2004 namenili kot pomoč prizadetim za odpravo posledic novega potresa iz 3.a člena tega zakona, prizna kot odhodek za izplačila za humanitarne namene v dejanski višini izplačanih sredstev ne glede na omejitve po 25. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo).

48.b člen

Osnova za dohodnino za leto 2004 se lahko, ne glede na 9. člen Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 – popr., 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96, v nadaljnjem besedilu: ZDoh) dodatno zmanjša za prostovoljne prispevke, ki so jih zavezanci za dohodnino v letu 2004 z namenom popotresne pomoči vplačali osebam, ki so v skladu s posebnimi predpisi organizirane za opravljanje humanitarnih dejavnosti, vendar največ do višine 3% davčne osnove. Zavezanec za dohodnino mora navedeno vplačilo dokazati z ustreznimi dokumenti, ki se glasijo na njegovo ime.

48.c člen

V letu 2004 pridobljena sredstva iz naslova humanitarne pomoči, se prejemnikom, ki so upravičenci do državne pomoči za popotresno obnovo, ne všteto v davčno osnovo za leto 2004.

48.č člen

(1) Ne glede na določbo 9. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dobička pravnih oseb

(Uradni list RS, št. 108/02, v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-C) se davčnim zavezancem, ki vlagajo sredstva v opredmetena osnovna sredstva v občinah Bovec, Kobarid ali Tolmin, vloženi znesek odšteva od osnove za davek za leto 2004 poleg olajšave za investiranje za ta sredstva v skladu z 9. členom ZDDPO-C za to leto, vendar največ do polovice davčne osnove, če gre za vlaganja, ki so v skladu s prioritetami programa razvojne pomoči pri popotresni obnovi Posočja.

(2) Ne glede na določbo 48. člena ZDoh, se davčnim zavezancem, ki vlagajo sredstva v opredmetena osnovna sredstva v občinah Bovec, Kobarid ali Tolmin, vloženi znesek odšteva od osnove za davek za leto 2004, poleg 40% zneska, investiranega v skladu z 48. členom ZDoh, vendar največ do polovice davčne osnove, če gre za vlaganja, ki so v skladu s prioritetami programa razvojne pomoči pri popotresni obnovi Posočja.

(3) Ne glede na določbo 9. člena ZDoh, lahko davčni zavezanec, ki je upravičen do državne pomoči za popotresno obnovo po tem zakonu, poleg 3% zmanjšanja davčne osnove v skladu z 9. členom ZDoh, uveljavlja dodatno zmanjšanje davčne osnove v letu 2004 v višini sredstev, ki jih je porabil za popotresno obnovo, vendar ne več kot v višini 3% davčne osnove. Zmanjšanje osnove se davčnemu zavezancu prizna pod pogojem, da so bila porabljena sredstva dokazana z dokumenti, ki glasijo na njegovo ime.

(4) Navodilo o ugotavljanju dodatnih davčnih olajšav iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

48.d člen

(1) Ne glede na določbe 159. in 167. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 35/98 – odločba US, 82/98, 91/98, 1/99 – ZNIDC, 108/99, 37/01 – odločba US, 97/01, 105/03 – odločba US in 16/04 – odločba US), se zavezancem za davek od dohodka iz dejavnosti, ki jim je nov potres iz 3.a člena tega zakona poškodoval poslovne prostore do take mere, da jih ni več mogoče uporabljati za poslovno dejavnost, do ugotovitve poslovnega rezultata za leto 2004 začasno zadrži plačevanje akontacij za davek od dohodka iz dejavnosti.

(2) Stopnja poškodovanosti poslovnih prostorov je razvidna iz zapisnika za oceno škode v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Zavezanec mora vložiti zahtevo za začasno zadržanje plačila akontacij pri pristojnem davčnem organu v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

IX. KAZENSKKE DOLOČBE

49. člen

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba zasebnega prava, če sredstev državne pomoči ni porabila skladno z namenom njihove porabe (prvi, četrti in šesti odstavek 23. člena, 24. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe zasebnega prava.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi posameznik.

(4) Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba v državnem organu, če omogoči, da so sredstva državne pomoči uporabljena v nasprotju z določbami 19., 20., 21. ter prvim in drugim odstavkom 23. člena tega zakona.

(5) Odgovorna oseba v Državni tehnični pisarni se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev, če pripravi lokacijsko dokumentacijo v nasprotju z določbami 35. člena tega zakona.

Zakon o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP (Uradni list RS, št. 45/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

50. člen

(1) Ministrstvo z javnim razpisom, na podlagi Zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97), pridobi izdelovalce projektne dokumentacije in izvajalce strokovnega nadzora nad gradnjo, gradbena podjetja ter proizvajalce betona.

(2) Za dela izdelovalcev oziroma izvajalcev iz prejšnjega odstavka minister določi cene in normative za določanje cen.

51. člen

(1) Določbe predpisov o urejanju prostora in naselij ter graditvi objektov, o kmetijskih zemljiščih in o vodnem gospodarstvu ter o odpravi posledic naravnih in drugih nesreč, se ne uporabljajo v času veljavnosti tega zakona za rešitve in postopke, ki so s tem zakonom urejeni drugače.

(2) Za objekte oziroma dela iz tretjega odstavka 1. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 23/84 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 59/96), ki so bili zgrajeni oziroma izvedeni v obdobju od 12. aprila 1998 do uveljavitve tega zakona, se uporabno dovoljenje izda, če investitor tej zahtevi najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona priloži mnenje Državne tehnične pisarne.

(3) Vse sodne in upravne zadeve po Zakonu o dedovanju in Zakonu o zemljiški knjigi, nepravdni postopki za delitev skupnega premoženja, postopki za določitev meje, ugotovitev lastninske pravice in ureditve motenja posesti ter postopki po zakonu o denacionalizaciji, ki se nanašajo na spore in druga razmerja v krajih, ki jih je prizadel potres v občinah Bovec, Kobarid in Tolmin, se prednostno obravnavajo.

52. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati Zakon o izjemnih ukrepih za pospešitev sanacije in obnove objektov na območjih, ki jih prizadene potres (Uradni list SRS, št. 23/76).

53. člen

Državna tehnična pisarna deluje do zaključka izvedbe popotresne obnove objektov, kar ugotovi vlada ob obravnavi vseh poročil izvajalcev ukrepov programa popotresne obnove objektov po tem zakonu.

54. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-A (Uradni list RS, št. 67/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

14. člen

(1) Postopki za določitev sredstev državne pomoči po določbah 10., 13., 14., 15. in 16. člena zakona, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po določbah 2., 3., 4., 5. in 6. člena tega zakona.

(2) Če se pri pravnomočno končanih postopkih za določitev sredstev državne pomoči po določbah zakona iz prejšnjega odstavka, ugotovi, da so bila upravičencem dodeljena manjša sredstva državne pomoči, kot bi jim pripadala po določbah tega zakona, imajo takšni upravičenci pravico do razlike. V takšnem primeru ministrstvo po uradni dolžnosti izda dopolnilno odločbo o namenu porabe in obsegu sredstev državne pomoči pri popotresni obnovi objektov.

(3) Postopki za izdajo gradbenega dovoljenja na območju popotresne obnove, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo po določbah 9. in 10. člena tega zakona.

15. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-B (Uradni list RS, št. 110/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-C (Uradni list RS, št. 59/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju – ZPOOSRP-D (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

Postopki za izdajo dovoljenj za graditev, nadomestne gradnje, rekonstrukcije s potresom poškodovanih objektov ter odstranitve s potresom poškodovanih oziroma uničenih objektov ali njihovih delov ter izvajanje drugih del, ki so v zvezi s popotresno obnovo, ter postopki za pridobitev sredstev in druge vrste državne pomoči, namenjene popotresni obnovi in spodbujanju razvoja v Posočju ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu z določbami Zakona o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju (Uradni list RS, št. 45/98, 67/98, 110/99 in 59/01), če ni s tem zakonom določeno drugače.

18. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

897. Zakon o železniškem prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZZeIP-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o železniškem prometu, ki obsega:

- Zakon o železniškem prometu – ZZeIP (Uradni list RS, št. 92/99 z dne 12. 11. 1999),
- Zakon o dopolnitvi Zakona o železniškem prometu – ZZeIP-A (Uradni list RS, št. 11/01 z dne 16. 2. 2001),
- Zakon o dopolnitvi Zakona o železniškem prometu – ZZeIP-B (Uradni list RS, št. 33/01 z dne 5. 5. 2001),
- Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),

– Zakon o inšpekcijskem nadzoru – ZIN (Uradni list RS, št. 56/02 z dne 28. 6. 2002),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu – ZZeIP-C (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu – ZZeIP-D (Uradni list RS, št. 56/03 z dne 13. 6. 2003) in

– Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu – ZZeIP-E (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 326-03/97-8/14

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 16-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N O ŽELEZNIŠKEM PROMETU (uradno prečiščeno besedilo) (ZZeIP-UPB3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

Ta zakon določa pogoje za izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, določa tiste storitve, ki so na področju železniškega prometa javne dobrine, ki jih zagotavlja Republika Slovenija (v nadaljevanju: država) z obvezno gospodarsko javno službo, določa javno železniško infrastrukturo, njen status in pogoje za pristop nanjo, določa način uresničevanja pravice do stavke na področju železniškega prometa, določa ustanovitve, naloge ter pristojnosti Agencije za železniški promet (v nadaljnjem besedilu: agencija) in določa način reorganizacije in privatizacije javnega podjetja Slovenske železnice, d.d.

2. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

– prevozne storitve v železniškem prometu so prevoz potnikov in/ali blaga v notranjem in mednarodnem železniškem prometu;

– prevoznik je gospodarska družba, katere glavna dejavnost je opravljanje oziroma zagotavljanje prevoznih storitev v železniškem prometu in ima za zagotavljanje omenjenih storitev licenco ter zagotavlja vleko vlakov, ali gospodarska družba, ki opravlja vleko vlakov in ima za zagotavljanje te storitve licenco (v nadaljnjem besedilu: prevoznik);

– upravljavec javne železniške infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je oseba javnega prava, ki je odgovorna za pripravo, organizacijo in vodenje gradnje ter vzdrževanja javne železniške infrastrukture, vodenje prometa na njej in za gospodarjenje z njo;

– pooblaščen upravljavec je pravna oseba, s katero upravljavec sklene v imenu in za račun države pogodbo o opravljanju gospodarske javne službe iz 11. člena tega zakona;

– uravnalni organ je ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ki skrbi za uveljavljanje temeljnih načel tega zakona in je pristojno za reševanje pritožb zoper posamične upravne akte agencije, ki se nanašajo

na dodeljevanje vlakovnih poti, določanje uporabnine ter izdajo licenc in varnostnih spričeval ter druge naloge, ki jih določa zakon;

– mednarodne storitve prevoza blaga so prevozne storitve, pri katerih vlak prečka najmanj eno državno mejo med državama, članicama Evropske skupnosti, lahko je sestavljen in/ali deljen, njegovi deli pa imajo lahko različne odhodne in namembne postaje, vagon pa mora prečkati najmanj eno državno mejo;

– mednarodno poslovno združenje je zveza najmanj dveh prevoznikov s sedežem v različnih državah, članicah Evropske skupnosti, katerega cilj je izvajanje mednarodnih prevoznih storitev v železniškem prometu med državami članicami Evropske skupnosti;

– prosilec je prevoznik, mednarodno poslovno združenje in pravne osebe, ki zaradi javnega (država, lokalna skupnost, izvajalec gospodarske javne službe) ali komercialnega (prevozniki tovarov, špediterji in prevozniki v kombiniranem prometu) interesa potrebujejo vlakovno pot;

– pristop na javno železniško infrastrukturo je pravica do njene uporabe pod določenimi pogoji;

– dostop na javno železniško infrastrukturo je pristop nanjo na območju Republike Slovenije;

– tranzit po železniški infrastrukturi je pristop nanjo, pri čemer jo prevoznik uporablja za pot vlaka od državne meje do druge državne meje;

– vozni red je akt upravljavca, ki ga ta pripravi skladno s predpisi kot usklajen vozni red in določa čas odhoda in prihoda vlakov na postaje in postajališča, čas postankov ter vmesne čase, pomembne za varno odvijanje železniškega prometa;

– vlakovna pot je zmožljivost transportne infrastrukture, potrebna za vožnjo vlaka med dvema krajema ob določenem času;

– licenca je dokument, s katerim je prevozniku priznana sposobnost, da opravlja vse ali posamezne vrste prevoznih storitev v železniškem prometu;

– licenčni organ je organ, pristojen za izdajanje licenc iz prejšnje alineje;

– varnostno spričevalo je dokument, s katerim prevoznik dokazuje, da izpolnjuje zahteve, ki so določene za varnost prometa na posamezni progi.

I.a TEMELJNA NAČELA

2.a člen

(načelo enakopravnosti)

Prevoznik in agencija morata storitve, ki jih ponujata, zagotavljati vsakomur pod enakimi, vnaprej določenimi in objavljenimi pogoji.

2.b člen

(načelo stalnosti)

Javne dobrine, ki jih s svojimi storitvami zagotavlja prevoznik in agencija, morata zagotavljati tako, da je zagotovljena stalnost storitev, kar pomeni, da jih tisti, ki jih ponujajo, zagotavljajo brez prekinitev, redno in točno ter so skladno z vnaprej določenim programom vedno na razpolago.

2.c člen

(zagotavljanje sredstev za storitve v železniškem prometu)

(1) Storitve, ki se zagotavljajo v javnem interesu in jih ne plačujejo uporabniki v njihovi polni vrednosti, zagotavlja država ali lokalna skupnost s sredstvi iz proračuna in iz drugih virov.

(2) Druge storitve zaračunavajo izvajalci uporabnikom skladno z načeli ekonomskega poslovanja.

2.d člen

(načelo prilagodljivosti)

Zagotavljanje javnih dobrin, ki jih s svojimi storitvami zagotavlja prevoznik in agencija, se mora prilagajati razvoju in potrebam uporabnikov ter preneha, če ni več potrebe za njihovo zagotavljanje, oziroma če se ugotovi, da jih je moč zagotoviti na drug način.

II. PREVOZNE STORITVE V ŽELEZNIŠKEM PROMETU

3. člen

(javni prevoz in prevoz za lastne potrebe)

(1) Prevozne storitve v železniškem prometu opravlja prevoznik kot javni prevoz. Javni prevoz je prevoz potnikov ali blaga, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsakomur in ki ga prevoznik opravlja na podlagi sklenjene pogodbe o prevozu.

(2) Prevoz za lastne potrebe je prevoz oseb ali blaga v železniškem prometu, ki ga prevoznik opravlja za potrebe svoje dejavnosti.

(3) Prevozne storitve v železniškem prometu se izvajajo po tržnih pogojih, kolikor ta zakon ne določa drugače.

4. člen

(državna nadomestila)

(1) Prevozniku, ki opravlja:

- železniški prevoz potnikov v mednarodnem prometu,
- železniški prevoz blaga in
- kombinirani prevoz,

lahko država zaradi uresničevanja posebnih interesov nadomešča del sredstev za naložbe, za raziskave in del stroškov prevozov, s katerimi se mu zagotavlja enakopraven ekonomski položaj s prevozniki blaga in potnikov v drugih vrstah prometa, oziroma zagotavlja povračilo stroškov, ki jih ima zaradi tega, ker opravlja prevoz, ki ga ne bi opravljal, če bi ga opravljal le zaradi svojega ekonomskega interesa.

(2) Za nadomestilo lahko zaprosi prevoznik, ki je registriran v Republiki Sloveniji in ki z obrazloženo zahtevo lahko izkaže, da je skladno s prvim odstavkom tega člena upravičen do nadomestila. Zahtevi mora priložiti dokazila o razliki med realizirano prodajno ceno in stroški prevoza ter ceno, ki jo dosegajo drugi prevozniki, oziroma dokazilo o ekonomski upravičenosti naložbe ali smotrnosti raziskave.

(3) O zahtevi prevoznika za nadomestilo stroškov odloča ministrstvo, pristojno za promet, ki pri presoji upravičenosti upošteva naslednje kriterije:

- javni interes;
- možnost dostopa do drugih oblik prevoza, če gre za prevoz potnikov ali blaga;
- razliko med prihodkom na osnovi tarife in stroški prevoznika;

– razliko med prihodki, ki jih prevoznik lahko doseže na trgu in dejanskimi stroški prevoza;

– usmerjenost raziskovalnega dela v dolgoročno zasnovano razvojno slovenskega železniškega prometa s poudarkom na uresničevanju nacionalnega programa razvoja javne železniške infrastrukture;

– vpliv naložbe na varnost železniškega prometa in na kvalitativne ter kvantitativne možnosti, ki jih le-ta zagotavlja uporabnikom.

(4) Vlada z uredbo predpiše način uporabe kriterijev in pomen posameznega kriterija iz prejšnjega odstavka tega člena ter postopek za uveljavljanje zahteve za nadomestilo stroškov.

(5) Medsebojne pravice in obveznosti uredita upravičenec, ki mu je bilo nadomestilo odobreno in ministrstvo, pristojno za promet, s pogodbo.

(6) Prevoznik, ki je prejel državno pomoč, mora voditi ločene evidence, ki omogočajo preglednost uporabe sredstev, ki jih je prejel ter posredovanje vseh podatkov, ki jih zahteva agencija. Agencija mora posredovati ministrstvu za promet vse podatke, ki jih to od nje zahteva.

5. člen

(kombinirani prevoz)

(1) Kombinirani prevoz je prevoz blaga, pri katerem se zabojnik dolžine najmanj 6 m, zamenljivo tovarišče, tovarna prikolica, sedlasti polpriklopnik z vlečno enoto ali brez nje in cestno tovorno vozilo prevaža v železniškem prometu ali po vodni plovni poti, pri čemer se dovoz in odvoz intermodalnih prevoznih enot z nakladališč ali razkladališč do najbližjega terminala za kombinirani prevoz, oziroma pristanišča RO-RO, opravita s cestnim prevozom.

(2) Vlada z uredbo določi razdaljo dovoza in odvoza po cestnem omrežju, dokumente, ki jih mora za izvajanje dovoza in odvoza zagotoviti prevoznik, takse in druge pristojbine, ki jih mora plačevati prevoznik za dovoz in odvoz, ter morebitne oprostitve plačila taks in pristojbin skladno z zakonom in druga vprašanja, povezana z operativnim izvajanjem dovoza in odvoza.

6. člen

(prevoz potnikov)

(1) Prevoz potnikov v notranjem železniškem prometu zagotavlja država kot javno dobro z obvezno gospodarsko javno službo v obsegu, ki jo določa prometna politika na področju prevoza potnikov v javnem prometu.

(2) Obseg storitev obvezne gospodarske javne službe iz prvega odstavka za posamezno obdobje določi vlada.

(3) Če so potrebe prebivalcev določenega območja večje od ponudbe prevoza, ki je zagotovljen s službo iz prejšnjega odstavka, jih skladno s svojimi potrebami in možnostmi lahko zagotavlja tudi lokalna skupnost tako, da za povečan obseg storitev zagotovi sredstva, ki jih sicer za storitve iz prvega odstavka tega člena zagotavlja država.

(4) Država ali lokalna skupnost zaradi smotrnosti in doseganja večje kakovosti uslug prevoza potnikov v javnem prometu zagotavlja kot javno dobro prevozne storitve, ki jih na načelih enotne in celovite ponudbe izvajajo prevozniki v različnih vrstah prometa.

7. člen

(ravnanje ob stavki)

(1) Med stavko morajo železniški delavci v skladu s predpisi o varnosti železniškega prometa, zagotavljati minimalni obseg prevoznih storitev v železniškem prometu, s katerim se zagotavlja varnost ljudi in premoženja in so nenadomestljiv pogoj za delo pravnih in fizičnih oseb ter izpolnjevanje mednarodnih obveznosti. S kolektivno pogodbo za dejavnost železniškega prometa in z dogovorom, sklenjenim na njeni podlagi, se določijo elementi za izdelavo voznega reda ter način dela med stavko.

(2) Med stavko morajo delavci opravljati tudi prevozne storitve v železniškem prometu za obrambo, zaščito in reševanje oziroma dela, ki so potrebna, da se med naravno in drugo nesrečo rešijo človeška življenja in premoženje.

(3) Stavka, ki se izvaja skladno s predpisi, kolektivno pogodbo in na njeni podlagi sklenjenim dogovorom, se ne šteje za posebne razmere v gospodarstvu v smislu 8. člena tega zakona.

8. člen

(ravnanje ob posebnih razmerah)

(1) Ob posebnih razmerah, ki jih ugotovi vlada (naravne in druge nesreče, motnje v gospodarstvu ipd.), lahko ta določi prednostne prevozne storitve v železniškem prometu.

(2) Vlada lahko pooblasti ministra, pristojnega za promet, da v primerih iz prejšnjega odstavka določi vlake, ki morajo voziti, in delo, ki mora biti v zvezi s tem opravljeno, pri čemer mora ob naravnih in drugih nesrečah upoštevati odločitve organov, ki vodijo zaščito, reševanje in pomoč.

(3) V vojnem ali izrednem stanju lahko minister, pristojen za promet, določi način dela pri prevoznikih in tistih pravnih osebah, ki opravljajo gospodarsko javno službo v železniškem prometu.

III. ŽELEZNIŠKA INFRASTRUKTURA

1. Javna železniška infrastruktura

9. člen

(status javne železniške infrastrukture in upravljanje)

(1) Javna železniška infrastruktura so objekti in naprave, potrebni za nemoteno odvijanje javnega železniškega prometa ter pripadajoča zemljišča, ki funkcionalno služijo njihovi namenski rabi.

(2) Javna železniška infrastruktura je grajena javno dobro v lasti države in se uporablja na način in pod pogoji, določenimi s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(3) Železniški promet na javni železniški infrastrukturi se odvija pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo varnost železniškega prometa. Prevozne storitve v železniškem prometu morajo biti opravljene skladno s predpisi, ki urejajo javni prevoz potnikov in blaga.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena je na javni železniški infrastrukturi mogoče pridobiti služnost napeljevanja vodovoda in kanalizacije, električnih, telefonskih in telegrafskih napeljav, plinovoda, služnost prehoda ter pravico do uporabe na podlagi zakupa ali najema. Pogodbe o služnosti in zakupno ali najemno pogodbo sklepa z uporabnikom upravljavca.

(5) Država lahko zaradi javne koristi del javne železniške infrastrukture izroči v uporabo lokalni skupnosti, ki to javno infrastrukturo potrebuje za zadovoljevanje potreb prebivalcev svojega območja po javnem prevozu ali zadovoljevanje potreb svojega gospodarstva, ki ga prevoznik noče ali ne more zagotoviti. Javna železniška infrastruktura v tem primeru ostane državna last, država in lokalna skupnost pa s pogodbo, ki jo v posameznem primeru v imenu države na podlagi pooblastila vlade sklene agencija, uređita medsebojno razmerja zlasti v zvezi z vzdrževanjem javne železniške infrastrukture in vodenjem prometa na njej ter zagotavljanjem prometne varnosti.

10. člen

(sestavni deli javne železniške infrastrukture)

Sestavni deli javne železniške infrastrukture so:

– zemljišča, na katerih je zgrajena javna železniška infrastruktura in zemljišča, ki so namenjena njeni funkcionalni rabi;

– tiri in progovno telo, zlasti nasipi, useki, drenaže, odvodni jarki in kanali, obložni zidovi, nasadi za zaščito pobočij itd.;

– zgornji ustroj zlasti tirnice, vodilne tirnice, pragovi, vezni in pritrdilni material, greda, vključno s tamponskim slojem, kretnice, križišča, okretnice in prenosnice (razen tistih, ki so izključno namenjene lokomotivam);

– potniški peroni;

– tovarne klančine, dostopne poti, zidne ograje, žive meje, palisade, protipožarni pasovi, naprave za ogrevanje kretnic, snegolovi;

– grajeni objekti, zlasti mostovi, prepusti, nadhodi, predori, galerije, podporni in oporni zidovi ter objekti za zaščito pred plazovi, padanjem kamenja in alarmne naprave;

– nivojski prehodi, vključno z napravami za zagotavljanje varnosti v cestnem prometu;

– dostopne poti za potnike in dovoz blaga;

– signalno-varnostne in telekomunikacijske naprave na odprti progi, na železniških in ranžirnih postajah, vključno z napravami za njihovo napajanje z električno energijo in prostori za te naprave, tirne zavore;

– električna razsvetljava, namenjena varnemu železniškemu prometu;

– naprave za pretvorbo in prenos električne energije kot pogonske energije za vleko vlakov, zlasti elektro-napajalne postaje, energetske vodi od elektro-napajalnih postaj do vozne mreže, vozna mreža z nosilno konstrukcijo;

– zgradbe, namenjene vodenju železniškega prometa, in zgradbe, ki se uporabljajo za neposredno opravljanje gospodarske javne službe vzdrževanja obstoječe javne železniške infrastrukture;

– ranžirne postaje s pripadajočimi napravami.

(2) Sestavni deli javne železniške infrastrukture niso popravljalni tiri (tiri za popravilo železniških vozil in odstranjevanje napak, nastalih pri natovarjanju tovorov), tiri v lokomotivskih depojih in garažni tiri.

11. člen

(gospodarska javna služba vzdrževanja javne železniške infrastrukture ter vodenja železniškega prometa)

(1) Vzdrževanje javne železniške infrastrukture in vodenje železniškega prometa na njej je obvezna gospodarska javna služba.

(2) Gospodarsko javno službo opravlja pooblaščen upravljavec, s katerim sklene pogodbo v imenu in za račun države upravljavec. Pred sklenitvijo pogodbe mora upravljavec pridobiti soglasje vlade.

(3) Vzdrževanje javne železniške infrastrukture obsega predvsem:

– vzdrževalna dela v obsegu, ki omogoča njeno normalno obratovalno sposobnost in zagotavlja prometno varnost;

– opravljanje nadzora nad investicijskimi deli (investicijsko vzdrževanje in novogradnje) zaradi zagotovitve varnosti železniškega prometa skladno s predpisi;

– nadzor nad stanjem javne železniške infrastrukture;

– zagotovitev vzpostavitve prevoznosti obstoječe javne železniške infrastrukture ob naravnih in drugih nesrečah;

– zagotovitev vodenja evidenc in drugih podatkov o javni železniški infrastrukturi, ki jih zahtevajo predpisi.

(4) Vodenje železniškega prometa na javni železniški infrastrukturi obsega predvsem:

– vodenje prometa vlakov;

– izvajanje voznega reda;

– opravljanje tehnološkega procesa dela na prometnih mestih;

– nadzor nad delom prevoznikov, ki ga zahteva opravljanje dela skladno s tem zakonom in predpisi, ki urejajo varnost v železniškem prometu;

– obveščanje agencije o sumu kršitve, ki jo je storil prevoznik s svojim ravnanjem v nasprotju z licenco, varnostnim spričevalom ali dodeljeno vlakovno potjo in Prometnega inšpektorata Republike Slovenije o kršitvah določb predpisov, ki urejajo varnost v železniškem prometu.

(5) Vlada z uredbo določi način opravljanja gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena.

12. člen

(odvzem statusa grajenega javnega dobra)

(1) Delu javne železniške infrastrukture se lahko odvzame status grajenega javnega dobra le, če ni več potreben za odvijanje javnega železniškega prometa ter opravljanje prevoznih storitev v javnem železniškem prometu.

(2) Če je delu javne železniške infrastrukture odvzet status grajenega javnega dobra, odloča o njegovi namembnosti vlada.

13. člen

(nacionalni program)

(1) Cilji in naloge strategije razvoja železniškega prometa, gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture se natančneje določijo v nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program), ki ga na predlog vlade sprejme Državni zbor Republike Slovenije za obdobje najmanj 5 let.

(2) Z nacionalnim programom se določijo vrstni red prednostnih nalog, gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture, viri sredstev za njihovo uresničitev ter dinamika in obseg uresničevanja posameznih nalog v načrtovalnem obdobju. Določitev prednostnih nalog mora temeljiti na objektivnih prometnih, tehničnih, ekonomsko-finančnih in okolje-varstvenih merilih.

(3) Na podlagi nacionalnega programa, na predlog ministrstva, pristojnega za promet, sprejme vlada letni načrt gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture za koledarsko leto. O uresničevanju letnega načrta poroča vlada Državnemu zboru Republike Slovenije po izteku obdobja, za katero je bil sprejet.

14. člen

(koncesija za gradnjo javne železniške infrastrukture)

(1) Domača in tuja pravna oseba lahko pridobi koncesijo za gradnjo javne železniške infrastrukture.

(2) Pogoji za dodelitev koncesije za gradnjo javne železniške infrastrukture se določijo z zakonom.

2. Pristop na javno železniško infrastrukturo, licence za izvajanje prevoznih storitev in varnostna spričevala

15. člen

(dodelitev vlakovne poti)

(1) Prevoznik lahko opravlja vožnjo na javni železniški infrastrukturi, če je njemu ali drugemu prosilcu, za katerega opravlja prevoz, odobrena vlakovna pot. Brez dodeljene vlakovne poti pristop na javno železniško infrastrukturo ni dovoljen.

(2) Pravice do uporabe vlakovne poti, ki je dodeljena prosilcu, ni mogoče prenesti na drugo osebo.

(3) Če prevoznik uporablja vlakovno pot, ki je bila dodeljena prosilcu, ki ni prevoznik, za izvajanje njegove poslovne dejavnosti, se to ne šteje za prenos pravice uporabe.

(4) Upravljavec mora o zahtevi za dodelitev vlakovne poti, ki jo je prejel od prosilca ali mu jo je poslal pristojni organ države, na ozemlju katere je izhodiščna točka določene prevozne storitve v železniškem prometu, odločiti najkasneje v 60 dneh od prejema popolne vloge. V postopku dodeljevanja vlakovne poti uporabljata prosilec in upravljavec določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno. Zoper odločbo upravljavca lahko prosilec vložiti pritožbo na ministrstvo, če pred tem ni zahteval odločanja arbitraže. Vloga, ki je bila zavrnjena zaradi nezadostnih zmogljivosti, se ponovno prouči ob naslednji prilagoditvi voznega reda, če tako zahteva prevoznik. Zainteresiranim strankam morajo biti na voljo datumi teh prilagoditev. Upravljavec praviloma dodeljuje vlakovne poti enkrat letno ob pripravi novega voznega reda za naslednje vozno-redno obdobje.

(5) Upravljavec lahko dodeli prosilcu vlakovno pot, če je zagotovljena vzajemnost obravnave prevoznikov z državo, kjer je registriran prosilec, in če je:

a) za dostop in tranzit:

– prosilec prevoznik registriran v Republiki Sloveniji;

– prosilec mednarodno poslovno združenje, katerega član ima sedež v Republiki Sloveniji;

b) za tranzit:

– prosilec mednarodno poslovno združenje, katerega člani imajo svoj sedež v drugih državah, članicah Evropske unije, združenje pa izvaja mednarodni prevoz med državami,

članicami Evropske unije, in potrebuje vlakovno pot za tranzit čez območje Republike Slovenije;

c) za dostop:

– prosilec prevoznik, ki opravlja prevozne storitve v mednarodnem kombiniranem prevozu;

– prosilec prevoznik, ki opravlja prevoz blaga v mednarodnem prometu po progah čezevropskega železniškega omrežja za tovorni promet (TERFN);

– prosilec prevoznik, ki opravlja prevozne storitve v mednarodnem prevozu blaga.

(6) Pri dodeljevanju vlakovne poti mora upravljavec upoštevati naslednje kriterije:

– obseg storitev;

– čim večjo izkoriščenost javne železniške infrastrukture;

– pokritje stroškov vzdrževanja javne železniške infrastrukture in vodenja prometa na njej z uporabnino, ki jo bo prejel;

– obseg dodatnih storitev, ki jih bo potreboval prevoznik;

– ponujena jamstva za dobro izvedbo prevoznih storitev v železniškem prometu na zaproseni vlakovni poti;

– druge elemente, ki vplivajo na gospodarno upravljanje javne železniške infrastrukture.

(7) Prevoznik, ki mu je dodeljena vlakovna pot, opravlja prevoz v javnem železniškem prometu skladno s predpisi, ki urejajo varnost v železniškem prometu. S pogodbo, ki vsebuje splošne, tehnične in finančne določbe, prevoznik in upravljavec natančneje uredita medsebojna razmerja v zvezi z zagotavljanjem tehničnih in drugih pogojev varnosti železniškega prometa in plačevanjem uporabnine. Določbe pogodb, ki jih sklepa upravljavec s prevozniki, morajo biti nediskriminacijske.

(8) Vlada z uredbo določi proge ali tire, namenjene prostemu pristopu, in pristanišča ter terminale, ki so del čezevropskega železniškega tovornega omrežja (Trans European Railway Freight Network – TERFN) in do katerih je pod enakopravnimi pogoji dovoljen dostop vsem prevoznikom, način uporabe kriterijev in pomen posameznega kriterija iz šestega odstavka tega člena ter arbitražo, navedeno v četrtem odstavku tega člena.

(9) Za uporabo javne železniške infrastrukture prevoznik upravljavcu plačuje uporabnino. Uporabnina je namenjena kritju stroškov vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

(10) Kriteriji, na podlagi katerih se določi uporabnina za uporabo javne železniške infrastrukture, so:

– stroški vzdrževanja in modernizacije javne železniške infrastrukture;

– uporabnina prometne infrastrukture v drugih prometnih podsistemih, predvsem v cestnem prometu;

– dolžina omrežja javne železniške infrastrukture, ki ga uporablja prevoznik;

– število vozil, s katerimi vozi prevoznik po omrežju iz prejšnje alinee;

– stroški energije;

– vlakovni kilometri;

– brutotonski kilometri;

– vrsta prevoznih sredstev, ki jih prevoznik izvaja na omrežju iz tretje alinee;

– čas uporabe omrežja iz tretje alinee;

– hitrost vlaka;

– smeri prevoza;

– kategorija vlaka in

– količinski popusti.

(11) Na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka določi višino uporabnine upravljavec.

(12) Z uredbo vlada predpiše vrednotenje kriterijev za določanje višine uporabnine, varščine, postopek poračunavanja varščine in uporabnine, način plačevanja in evidentiranja vplačil, oprostitve plačevanja, nadzor nad plačevanjem ter sankcioniranje neplačevanja uporabnine.

16. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Za licenco lahko zaprosi prevoznik, ki je za izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu registriran v Republiki Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

– da ni v stečajnem postopku;

– da član njegove uprave ni bil obsojen na zaporno kazen v trajanju enega leta ali več, zaradi storitve kaznivega dejanja zoper gospodarstvo ali zaradi storitve kaznivega dejanja ogrožanja posebnih vrst javnega prometa;

– da izpolnjuje zahteve, ki se nanašajo na njegovo finančno sposobnost in strokovno usposobljenost;

– ter da je zmožen kriti morebitno odškodnino, ki izhaja iz odškodninske odgovornosti, ki bi nastala pri opravljanju njegove dejavnosti.

(2) Zahteve v zvezi s finančno sposobnostjo so izpolnjene, ko prevoznik dokaže, da bo v obdobju dvanajstih mesecev lahko izpolnjeval svoje obveznosti iz naslova dejavnosti, za katero želi pridobiti licenco.

(3) Zahteve, ki se nanašajo na strokovno usposobljenost, so izpolnjene, ko prevoznik dokaže, da:

– ima ali bo imel organizirano posloводство z znanjem in/ali izkušnjami, potrebnimi za varen in zanesljiv nadzor nad izvajanjem dejavnosti, ki je predmet licence;

– je njegovo osebje, odgovorno za varnost, še posebej vozniki, povsem usposobljeno za svoje področje dela in da

– lahko njegovo osebje, vozni park in organiziranost zagotavljajo visoko raven varnosti za storitve, ki jih bo izvajal.

(4) Prevoznik izkaže, da je zmožen kriti morebitno odškodninsko odgovornost iz naslova škode, ki bi jo utrpeli potniki, prtljaga, tovor, pošta ali tretje osebe, ki bi lahko nastala pri opravljanju njegove dejavnosti tako, da dokaže, da je ustrezno zavarovan za kritje svoje odgovornosti v primeru nesreče.

(5) Licenco izda oziroma podaljša agencija.

(6) Prevoznik, ki izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon, je upravičen do dodelitve licence za opravljanje prevoznih storitev v železniškem prometu. Licenco si je prevoznik dolžan pridobiti za tiste prevozne storitve, ki jih želi izvajati.

(7) Licenca sama po sebi imetniku ne daje pravice dostopa do javne železniške infrastrukture.

(8) Vlada z uredbo predpiše, kako se ugotavlja izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena, postopek za ugotavljanje pogojev za začasen odvzem, preklic veljavnosti ali podaljšanje licence in postopek obveščanja tujih licenčnih organov, če njen nosilec v naši državi krši pogoje in zahteve, ki jih mora izpolnjevati.

17. člen

(veljavnost licence)

(1) V Republiki Sloveniji veljajo licence, ki jih izdaja agencija. Veljajo tudi licence, ki jih izdajajo licenčni organi držav članic Evropske skupnosti.

(2) Licenca velja toliko časa, dokler prevoznik izpolnjuje pogoje in zahteve, ki jih predpisuje ta zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(3) Če agencija, resno dvomi, ali imetnik licence izpolnjuje pogoje in zahteve za podelitev licence, določene v tem zakonu in na njegovi podlagi izdanih predpisih, lahko kadar koli preveri, ali jih dejansko izpolnjuje.

(4) Če agencija ugotovi, da imetnik licence ne izpolnjuje pogojev za pridobitev licence, licenco začasno odvzame, ali preklic njeno veljavnost in jo odvzame.

(5) Če se utemeljeno sumi, da imetnik licence, ki mu je licenco izdal pristojni organ druge države, ne izpolnjuje pogojev za pridobitev licence, mora agencija, o tem nemudoma obvestiti licenčni organ druge države, ki je licenco izdal.

(6) Če so podani razlogi za odvzem licence, ker niso izpolnjeni pogoji, ki se nanašajo na zagotovitev finančnih sposobnosti, kot so opredeljene v drugem odstavku prejšnje-

ga člena, je agencija nosilcu ne odvzame pod pogojem, da varnost prometa ni ogrožena. Če nosilec v šestih mesecih od ugotovitve dejstev iz prejšnjega stavka ne zagotovi pogojev, kot jih za njegovo finančno sposobnost predpisuje ta zakon, mu agencija licenco odvzame.

(7) Če imetnik licence preneha z izvajanjem prevoznih storitev v železniškem prometu za šest mesecev ali jih ne začne izvajati šest mesecev po dodelitvi licence, mu lahko agencija naloži, da licenco predloži zaradi ponovnega ugotavljanja izpolnjevanja pogojev in jo začasno odvzame.

(8) Če prosilec začenja z dejavnostjo izvajanja prevoznih storitev v železniškem prometu, lahko zaprosi za določitev roka, daljšega od roka, določenega v prejšnjem odstavku. Agencija lahko prosilcu ob upoštevanju posebne narave storitev, ki jih bo izvajal, rok podaljša.

(9) O statusnih spremembah mora imetnik licence najkasneje v osmih dneh po prejemu sklepa registrskega sodišča obvestiti agencijo. Agencija, predvsem če gre za združitev ali prevzem, odloči, da mora imetnik za licenco ponovno zaprositi. Od vložitve zahteve za licenco do odločitve agencije lahko imetnik opravlja prevozne storitve v železniškem prometu v obsegu, kot mu to dovoljuje veljavna licenca, razen če agencija zaradi ogrožanja varnosti prometa prekliče veljavnost dosedanje licence.

(10) Če namerava imetnik licence pomembnejše spremeniti ali razširiti svojo dejavnost, mora zaprositi za novo licenco.

(11) Če agencija prevozniku licenco začasno odvzame, prekliče njeno veljavnost ali izda novo licenco oziroma podaljša njeno veljavnost, mora nemudoma o tem obvestiti Komisijo Evropske skupnosti.

18. člen

(pogoji in postopek za pridobitev varnostnega spričevala)

(1) Za vožnjo po progah železniškega omrežja v Republiki Sloveniji si je prevoznik dolžan pridobiti varnostno spričevalo. Na popolno vlogo prosilca, ki je imetnik licence, izda varnostno spričevalo agencija.

(2) Z varnostnim spričevalom imetnik dokazuje:

- da izpolnjuje s predpisi določene tehnične in obratovalne pogoje, zahtevane za prevozne storitve v železniškem prometu in varnostne zahteve, ki so predpisane za osebje;

- da je osebje, ki ga zaposluje za upravljanje in spremljanje vlakov, s katerimi opravlja prevoz, ustrezno usposobljeno za izpolnjevanje prometnih pravil, ki zagotavljajo varnost v železniškem prometu;

- da vozni park, ki ga sestavljajo vlaki, ki bodo vozili po progah železniškega omrežja v Republiki Sloveniji, ustreza pogojem in zahtevam, določenim z zakonom, ki ureja varnost v železniškem prometu in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(3) Vlada z uredbo predpiše kriterije za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena in postopek za izdajo varnostnega spričevala.

18.a člen

(uravnavni organ)

(1) Uravnavni organ na lastno pobudo ali na pritožbo prizadete stranke pri uporabi temeljnih načel tega zakona odloča o vprašanjih, povezanih z dodeljevanjem vlakovnih poti, določanjem uporabnine za javno železniško infrastrukturo ter izdajanjem licenc in varnostnih spričeval, pa tudi o drugih vprašanjih, ki so ključnega pomena za enakopravno uporabo javne železniške infrastrukture.

(2) Uravnavni organ kot drugostopenjski organ meritorno odloča o pritožbah zoper posamične upravne akte agencije, s katerimi je ta odločila o dodelitvi vlakovne poti, o uporabnini, o izdaji, preklicu ali začasnem odvzemu licence oziroma varnostnega spričevala.

(3) Pritožba iz prejšnjega odstavka ni dovoljena, če sta agencija in prizadeta stranka pred izdajo odločbe, ki je pred-

met pritožbe, skladno s predpisi sodelovala v arbitražnem postopku in je bila v tem postopku sprejeta odločitev, zapisana v izreku odločbe.

(4) Uravnavni organ lahko zahteva od agencije, da popravi splošne akte, če meni, da so z njimi kršena načela, ki zagotavljajo enakopravno obravnavo vseh uporabnikov javne železniške infrastrukture ter zemljišč in objektov splošnega pomena za odvijanje železniškega prevoza. Če presodi, da bi lahko z upoštevanjem določb splošnega akta, ki ga je izdala agencija, za uporabnike nastale nepopravljive posledice, lahko zadrži izvajanje tega akta ali njegovih posameznih določb.

3. Sprememba namembnosti zemljišč in sodelovanje javnosti v postopkih za pridobitev dovoljenj za gradnjo javne železniške infrastrukture

19. člen

(odškodnina za spremembo namembnosti zemljišč, potrebnih za gradnjo javne železniške infrastrukture)

Vlada lahko na predlog ministra, pristojnega za promet, zniža ali oprosti plačila odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ali gozda v delu, ki je prihodek proračuna države, če gre za zemljišče, potrebno za gradnjo ali rekonstrukcijo javne železniške infrastrukture.

20. člen

(sodelovanje javnosti v postopkih priprave in sprejemanja lokacijskih načrtov in izdaje dovoljenj za gradnjo železniških prog)

Če se za graditev javne železniške infrastrukture pripravi in sprejme lokacijski načrt po določbah 45.a, 45.b, 45.c, 45.č, 45.d, 45.e, 45.f, 45.g in 45.h členov v zvezi s 45.j členom zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), se šteje, da so zahteve o sodelovanju javnosti po 60. členu zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) izpolnjene z javno razgrnitvijo osnutka lokacijskega načrta.

IV. AGENCIJA ZA ŽELEZNIŠKI PROMET

21. člen

(Agencija za železniški promet in njene naloge)

(1) Za opravljanje nalog, ki jih določa ta zakon, ustanovi vlada Agencijo za železniški promet.

(2) Agencija izdaja za izvrševanje javnih pooblastil splošne akte, ki urejajo pravna razmerja na njenem delovnem področju in se nanašajo zlasti na uradne evidence agencije, zbiranje in dajanje podatkov z njenega delovnega področja in druga vprašanja, ki se nanašajo na izpolnjevanje nalog agencije. Agencija na prvi stopnji izdaja upravne odločbe na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu, ki jih do njene ustanovitve izdaja ministrstvo.

(3) Naloge agencije so:

- v imenu in za račun države sklepanje pogodb za opravljanje javnih gospodarskih služb, določenih s tem zakonom;

- izvajanje financiranja javnih gospodarskih služb iz prejšnje alinee;

- nadzor izvajanja storitev, ki se izvajajo v pogojih gospodarske javne službe;

- priprava programa omrežja in s tem povezanih strokovnih podlag za obračun uporabnine javne železniške infrastrukture;

- izdelava in izvajanje usklajenega voznega reda;

- izdajanje in odvzem licenc in varnostnih spričeval;

- izdajanje dovoljenj in soglasij v skladu z zakonom, ki ureja varnost železniškega prometa;

- priprava, organizacija in vodenje investicijskih del na javni železniški infrastrukturi;
- gospodarjenje z javno železniško infrastrukturo in s sredstvi, ki jih agenciji v upravljanje dodeli vlada.

21.a člen

(financiranje agencije in njenih nalog)

- (1) Agencija se financira iz državnega proračuna in iz lastnih prihodkov.
- (2) Prihodki agencije so:
- uporabnina za javno železniško infrastrukturo;
 - prihodki iz naslova gospodarjenja z javno železniško infrastrukturo (najemnine, zakupnine ipd.);
 - prihodki iz naslova gospodarjenja s sredstvi, ki jih v upravljanje agenciji dodeli vlada;
 - donacije;
 - plačila stroškov postopkov za dodeljevanje licenc, varnostnih spričeval in drugih posamičnih aktov z delovnega področja agencije;
 - drugi prihodki.
- (3) Proračunska sredstva iz prvega odstavka in prihodki agencije iz prejšnjega odstavka so sredstva, namenjena za financiranje:
- poslovanja agencije;
 - uresničevanja nacionalnega programa razvoja javne železniške infrastrukture;
 - opravljanja gospodarskih javnih služb iz 6. in 11. člena in drugih gospodarskih služb na področju železniškega prometa.
- (4) Za zagotovitev opravljanja gospodarskih javnih služb ter za izvajanje investicijskih del na javni železniški infrastrukturi in drugih sredstvih, ki jih ima v upravljanju, lahko agencija najame posojilo ob poroštvu države. O poroštvu države odloča državni zbor.

V. FINANCIRANJE

22. člen

(financiranje gospodarskih javnih služb in razvoja javne železniške infrastrukture)

- (1) Sredstva za izvajanje javne gospodarske službe prevoza potnikov v notranjem železniškem prometu se zagotavljajo s prodajo storitev in iz državnega proračuna, ali proračuna lokalne skupnosti ter sredstev, ki jih v ta namen zagotavlja agencija.
- (2) Sredstva za vzdrževanje in modernizacijo obstoječe javne železniške infrastrukture in vodenje prometa na njej zagotavlja država iz proračuna in sredstev, ki jih v ta namen zagotavlja agencija ter iz drugih virov, če tako določa zakon.
- (3) Za graditev nove javne železniške infrastrukture zagotavlja sredstva država iz proračuna, lahko pa se zagotavljajo tudi s sredstvi vlaganj domačih ali tujih oseb in iz drugih virov skladno z zakonom.
- (4) Sredstva za nadomestilo stroškov iz 4. člena tega zakona zagotavlja prevoznikom, ki izvajajo prevoz potnikov v mednarodnem železniškem prometu in/ali prevoz blaga, država iz proračuna.

VI. REORGANIZACIJA

23. člen

(reorganizacija javnega podjetja Slovenske železnice, d.d.)

Javno podjetje Slovenske železnice, d.d., se na podlagi posebnega zakona reorganizira na način, ki zagotavlja enovitost upravljanja in vodenja sistema železnic ter varnost železniškega prometa. Privatizacija podjetja ali njegovih pravnih naslednikov se uredi s posebnim zakonom.

VII. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

24. člen

(pristojnost)

- (1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravlja prometna inšpekcija pri ministrstvu, pristojnem za promet (v nadaljevanju: PIRS).
- (2) PIRS je pristojen za nadzor nad zagotavljanjem varnosti in urejenosti železniškega prometa pri izvajanju prevoznih storitev v železniškem prometu.
- (3) Neposredne naloge inšpekcijskega nadzora po tem zakonu opravlja inšpektor za železniški promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).
- (4) Inšpektor mora izpolnjevati pogoje, ki jih določa zakon o varnosti v železniškem prometu.

25. člen

(obseg nadzora)

- (1) Na področju javne železniške infrastrukture PIRS izvaja nadzor nad organiziranjem in izvajanjem vzdrževalnih in modernizacijskih del na javni železniški infrastrukturi in nad izvajanjem kontrole glede stanja te infrastrukture.
- (2) Na področju izvajanja prevoznih storitev v javnem železniškem prometu PIRS izvaja nadzor nad prevozniki glede:
- veljavnosti licence za prevozne storitve v železniškem prometu, ki jih izvajajo;
 - posedovanja varnostnega spričevala, za izvajanje prevoza na posamezni progi;
 - odobrene vlakovne poti za vožnjo vlaka na določeni relaciji ob določenem času;
 - izpolnjevanja pogojev, zahtevanih v dokumentih iz prve in druge alinee.
- (3) PIRS o vseh ugotovljenih pomanjkljivostih obvešča agencijo.

26. člen

(ukrepanje inšpektorja)

- (1) Poleg pravic in dolžnosti, ki jih ima po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, ima inšpektor pri opravljanju tega nadzora pravico in dolžnost:
1. odrediti odpravo ugotovljenih nepravilnosti ali pomanjkljivosti v roku, ki ga določi;
 2. prepovedati nadaljnje izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu prevozniku, če zanje nima veljavne licence ali varnostnega spričevala ali če ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je pridobil ta dokument.
- (2) Zoper odločbo inšpektorja je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva njene vročitve. O pritožbi zoper odločbo inšpektorja odloča ministrstvo, pristojno za promet.
- (3) Pritožba zoper odločbo, s katero je odrejena takojšnja odprava nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki neposredno ogrožajo varen železniški promet, ne zadrži njene izvršitve.

27. člen

(pravice inšpektorja)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pregledati objekte, postroje in naprave, železniška vozila, materiale, tehnično in drugo dokumentacijo v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora, lahko pa tudi zahteva potrebna dokazila, po potrebi pa se lahko obrne tudi na strokovne organizacije in strokovnjake.

28. člen

(dolžnosti upravljalca in prevoznika)

Upravljavca ali prevoznika morata inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvajanje inšpekcijskega nadzora, mu dovoliti vstop v poslovne prostore ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, listine in druge dokumente, ki se nanašajo na predmet inšpekcijskega pregleda.

29. člen

(dolžnost obveščanje inšpektorja)

Odgovorna oseba upravljavca ali prevoznika je dolžna najkasneje v osmih dneh po preteku roka, določenega za odpravo pomanjkljivosti, inšpektorja obvestiti o izpolnitvi z odločbo odrejenih ukrepov.

(Opomba: V tem poglavju so upoštevane določbe ZDU-1 in ZIN)

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

30. člen

(1) Z denarno kaznijo najmanj 700.000 tolarjev se kaznuje za prekršek prevoznik, ki izvaja prevozne storitve v železniškem prometu:

- brez dodeljene vlakovne poti ali ravna v nasprotju s pogoji, pod katerimi mu je dodeljena (prvi in šesti odstavek 15. člena);

- brez licence ali ravna v nasprotju s pogoji, pod katerimi mu je dodeljena (prvi in šesti odstavek 16. člena);

- brez varnostnega spričevala ali ravna v nasprotju s pogoji, pod katerimi mu je dodeljeno (prvi in drugi odstavek 18. člena);

- ne zagotovi agenciji vseh podatkov, do katerih je upravičena na podlagi predpisov.

(2) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba prevoznika.

31. člen

(1) Z denarno kaznijo najmanj 700.000 tolarjev se kaznuje za prekršek upravljavec, če ne vodi ločenih računovodskih evidenc (šesti odstavek 9. člena).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba upravljavca.

32. člen

(1) Z denarno kaznijo najmanj 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek prevoznik ali upravljavec, če:

- se ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor odredil odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti (1. točka prvega odstavka 26. člena);

- ne ravna po izvršljivi odločbi, s katero je inšpektor prepovedal nadaljnje izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu (2. točka prvega odstavka 26. člena);

- prepreči ali onemogoči inšpektorju opravljanje nalog inšpekcijskega nadzorstva, ali mu ne da potrebnih podatkov (28. člen);

- inšpektorja v roku ne obvesti o izvršitvi ukrepov (29. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba upravljavca ali prevoznika.

Zakon o železniškem prometu – ZZelP (Uradni list RS, št. 92/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

(pravno nasledstvo)

(1) Sredstva in obveznosti do virov sredstev obstoječe javne železniške infrastrukture in z njo povezanih finančnih obveznosti, se iz premoženja javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., izločijo po stanju na dan 31. 12. 1999.

(2) Sredstva počitniških zmogljivosti, s katerimi na podlagi zakona o gospodarjenju s počitniškimi kapacitetami Slovenskih železnice (Uradni list RS, št. 64/95) gospodari javno podjetje Slovenske železnice, d.d., se prenesejo na to javno podjetje, razen sredstev počitniških zmogljivosti, ki so jih do 1. 1. 1999 uporabljali delavci zavodov Železniška srednja šola Ljubljana in Srednja prometna šola Maribor in katera se prenesejo v premoženje, ki ga upravljata ta dva zavoda. Sredstva počitniških zmogljivosti, s katerimi na podlagi navedenega zakona gospodarijo SŽ – Centralne delavnice Ljubljana, d.o.o., se prenesejo v premoženje SŽ – Centralne delavnice Ljubljana, d.o.o. Vlada s sklepom določi sredstva počitniških zmogljivosti, ki se prenesejo na javno podjetje Slovenske železnice, d.d. in na SŽ – Centralne delavnice Ljubljana, d.o.o.

34. člen – upoštevane spremembe iz ZZelP-A in ZZelP-B (finančne obveznosti države)

(1) Država prevzame izpolnjevanje obveznosti javnega podjetja Slovenske železnice d.d. iz naslova črpanih posojil, najetih za vzdrževanje in modernizacijo obstoječe javne železniške infrastrukture, ki izhajajo iz:

- 26. in 27. člena zakona o načinu opravljanja in financiranja prometa na obstoječi železniški mreži ter reorganizaciji in lastninskem preoblikovanju javnega podjetja Slovenske železnice, (ZNOFP – Uradni list RS, št. 71/93);

in posojil, za katere je dano poroštvo države na podlagi:

- zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetu posojila Evropske banke za obnovo in razvoj, za obnovo Slovenskih železnice – Ljubljana (ZPOPNEB – Uradni list RS, št. 47/93);

- zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz pogodb o najetu posojil Evropske investicijske banke za obnovo slovenskih železnice (ZPOPNEPI – Uradni list RS, št. 71/93);

- zakona o garanciji Republike Slovenije za obveznosti iz pogodbe o najetu kredita Evropske investicijske banke za projekt Slovenske železnice II (ZGOPS – Uradni list RS, št. 39/94);

- zakona o poroštvu Republike Slovenije za najete kredite Slovenskih železnice, d.d., za odplačilo obveznosti iz naslova najetih kreditov pri EIB in EBR (ZPNKSZ – Uradni list RS, št. 17/96);

- zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti iz naslova kredita najetega pri Evropski investicijski banki za transjugoslovanski železniški projekt II/A (ZKPTP – Uradni list RS, št. 41/97);

- zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenskih železnice, d.d., iz naslova posojil, najetih za financiranje gradnje železniške proge na smeri Puconci-Hodoš-državna meja (ZPSZPH – Uradni list RS, št. 48/98);

- zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenskih železnice, d.d., iz naslova posojil, najetih za financiranje določenih del za posodobitev in razvoj železniške infrastrukture (ZPFRZI – Uradni list RS, št. 31/99 in 89/99).

Obveznosti iz posojilnih pogodb s poroštvom države, sklenjenih med javnim podjetjem Slovenske železnice, d.d. in bankami prevzema država po stanju na dan 31. 12. 1999, kot so navedene v tabeli, ki je sestavni del tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena za posojili s poroštvom države na podlagi ZPSZPH in ZPFRZI, katerih javno podjetje Slovenske železnice, d.d., še ni črpalo, ministrstvo, pristojno za finance in javno podjetje Slovenske železnice, d.d., posebej opredelita način prevzema teh obveznosti, njihovo vrednost in ročnost v pogodbi iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Sredstva za odplačevanje obveznosti, navedenih v prvem in prejšnjem ter šestem odstavku tega člena, zagotavlja država v proračunu.

(4) Ministrstvo, pristojno za finance, z javnim podjetjem Slovenske železnice, d.d., sklene pogodbo, v kateri se datumsko določi izpolnjevanje obveznosti iz posojilnih pogodb, navedenih v prvem in šestem odstavku tega člena, in postopek plačevanja teh obveznosti.

(5) Država bo v letu 2000 prevzela dolgove, ki so določeni v prvem in drugem odstavku tega člena.

(6) Država v letu 2001 prevzame dolgove javnega podjetja Slovenske železnice d.d. iz naslova posojil, najetih na podlagi zakona o dopolnitvi zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenskih železnic, d.d. iz naslova posojil, najetih za financiranje gradnje železniške proge v smeri Puconci-Hodoš-državna meja (Uradni list RS, št. 85/2000) in zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Slovenskih železnic, d.d. iz naslova posojil, najetih za financiranje določenih del gradnje in vzdrževanja javne železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 30/2001).

(7) Država v letu 2003 prevzame dolg javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., iz naslova posojila najetega na podlagi zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti javnega podjetja Slovenske železnice, d.d. iz naslova posojil, najetih za financiranje vzdrževanja javne železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 59/2002).

(8) Do prevzema dolga iz prejšnjega odstavka se sredstva za odplačevanje obresti in ostalih stroškov iz najetega posojila zagotavljajo iz proračunskih sredstev ministrstva, pristojnega za finance.

34.a člen – upoštevana sprememba iz ZZelP-D (črtan)

35. člen – upoštewane spremembe iz ZZelP-C
(izvajanje gospodarskih javnih služb v prehodnem obdobju)

(1) Za čas do izvedbe reorganizacije javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., sklene država z njim pogodbe:

– za opravljanje prevoza potnikov v notranjem železniškem prometu, ki ga kot javno dobrino z obvezno gospodarsko javno službo zagotavlja država in

– za opravljanje nalog pooblaščenega upravljavca.

(2) Pogodbe iz prejšnjega odstavka sklene z javnim podjetjem Slovenske železnice, d. d. v imenu in za račun države po predhodni odobritvi vlade agencija.

(3) Po opravljeni reorganizaciji javnega podjetja Slovenske železnice, d. d., sklene agencija v imenu in za račun države pogodbi za dobo 7 let za opravljanje obvezne gospodarske javne službe iz 6. in 11. člena tega zakona z družbo, ki bo registrirana za opravljanje takšne dejavnosti.

(4) Določba prejšnjega odstavka velja za prvo izbiro izvajalca.

36. člen – upoštevana sprememba iz ZZelP-C (začasna ureditev pristopa)

Šteje se, da prevoznik, ki opravlja prevozne storitve v železniškem prometu ob uveljavitvi tega zakona, izpolnjuje pogoje za pridobitev licence in varnostnega spričevala po tem zakonu.

37. člen

(veljavnost obstoječih pogodbenih razmerij)

Obstoječa pogodbeni razmerja v zvezi z najemom, zakupom ali prodajo posameznih delov javne železniške infrastrukture, ki jih je sklenilo javno podjetje Slovenske železnice, d.d., ostanejo v veljavi tudi po začetku veljavnosti tega zakona, s tem da mora biti ne glede na določbe pogodbe zagotovljen prost pristop na javno železniško infrastrukturo. Če je treba, mora najemnik, zakupnik ali kupec z lastnikom ali njegovim pooblaščenecem skleniti dodatek k pogodbi.

38. člen

(vpis v zemljiško knjigo)

(1) Zemljišče, ki je bilo do začetka veljavnosti tega zakona že uporabljeno za gradnjo javne železniške infrastrukture, pa ni bilo vpisano v zemljiško knjigo kot javno dobro – javna železniška infrastruktura, se vpiše v zemljiško knjigo na poseben vložek kot javno dobro – javna železniška infrastruktura – po skrajšanem postopku brez zemljiškoknjižne listine ne glede na svojo vrednost.

(2) Lastniki zemljišč iz prejšnjega odstavka, razen javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., in njegovih pravnih predhodnikov, ki za svoje zemljišče še niso prejeli odškodnine, jo imajo pravico zahtevati v skladu z zakonom.

(3) Predlogu za zemljiškoknjižni vpis lastništva javne železniške infrastrukture iz prvega odstavka novi lastnik ali njegov pooblaščenec priloži pisno izjavo o pridobitvi lastninske pravice po tem zakonu.

39. člen

(predpisi vlade)

Predpise iz četrtega odstavka 4. člena, drugega odstavka 5. člena, tretjega odstavka 6. člena, četrtega odstavka 11. člena, sedmega in enajstega odstavka 15. člena, osmega odstavka 16. člena in tretjega odstavka 18. člena izda vlada najkasneje v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

40. člen – upoštevana sprememba iz ZZelP-C (črtan)

41. člen

(sklenitev dogovora)

Dogovor iz prvega odstavka 7. člena tega zakona sklenejo stranke kolektivne pogodbe najkasneje do 31. 12. 1999.

42. člen

(prenehanje veljavnosti zakonov)

Z začetkom veljavnosti tega zakona preneha veljati zakon o načinu opravljanja in financiranja prometa na obstoječi železniški mreži ter reorganizaciji in lastninskem preoblikovanju javnega podjetja Slovenske železnice (Uradni list RS, št. 71/93), zakon o gospodarjenju s počitniškimi kapacitetami slovenskih železnic (Uradni list RS, št. 64/95) in zakon o poravnavi obveznosti Slovenskih železnic na področju prometnih storitev (Uradni list RS, št. 37/95).

43. člen – upoštevana sprememba iz ZZelP-C (začetek uporabe posameznih določb)

(1) Določbe druge alineje točke a, določbe točke b in določbe prve in druge alineje točke c petega odstavka 15. člena ter določbe drugega stavka prvega odstavka 17. člena tega zakona se začnejo uporabljati, ko postane Republika Slovenija članica Evropske unije. Določbe tretje alineje točke c petega odstavka 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati 15. marca 2008.

(2) Dokler Republika Slovenija ni članica Evropske skupnosti, se kombinirani promet uvršča med prevozne storitve v železniškem prometu, ki so javna dobrina. Za zagotavljanje sredstev za kombinirani promet se uporabljajo pravna pravila, kot jih določajo 3., 4., 6. in 7. člen zakona o načinu opravljanja in financiranja prometa na obstoječi železniški mreži ter reorganizaciji in lastninskem preoblikovanju javnega podjetja Slovenske železnice (ZNOFP – Uradni list RS, št. 71/93).

44. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

TABELA

Zakonska osnova	Kreditodajalec	Valuta	Znesek glav. v valuti	Datum podpisa pogodbe	Datum zapadlosti kredita	Stanje neodplačanih obveznosti po deviznih valutah		Znesek prevzetih obveznosti po posameznem kreditu v SIT		Skupaj v SIT (glavnica+obresti)
						valuta	glavnica	obresti	glavnica	
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	
TUJI										
KREDITI										
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	NLB-obveznice (50/R)	USD	379.236,12	20.9.1988	18.10.2008	USD	310.284,12	84.815,63	56.111.128,30	15.337.880,50
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	NLB-obveznice (51/R)	USD	35.633,07	20.9.1988	18.10.2008	USD	29.154,35	7.969,28	5.272.210,90	1.441.147,60
Uradni list, št. 71/93-ZNOFP (1 ref 83)	NLB-obveznice (1 ref 83)	USD	1.940,44	20.9.1988	18.10.2008	USD	1.587,64	433,99	287.105,40	78.481,90
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	NLB-obveznice (52/R)	USD	940,48	20.9.1988	18.10.2008	USD	769,52	210,40	139.158,20	38.048,30
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	NLB-dodatek A (9469)	DEM	7.455.122,97	17.10.1996	19.12.2006	DEM	5.170.488,49	853.531,47	506.799.906,60	83.661.276,80
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	NLB-dodatek A (9468)	USD	20.325.776,70	17.10.1996	19.12.2006	USD	14.096.909,61	3.371.369,89	2.549.255.528,70	609.671.451,30
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	EIB gar.III/2548	EUR	16.590.000,00	3.2.1984	31.1.2004	DKK	4.465.068,08	1.283.505,52	115.160.803,40	33.103.532,62
						GRD	7.866.457,00	2.261.251,00	4.616.005,50	1.326.893,00
						USD	1.054.625,94	303.157,35	190.716.340,30	54.822.338,50
						DEM	6.888.985,38	1.980.272,26	675.243.191,20	194.101.930,30
						FRF	3.516.256,05	1.010.764,89	102.763.989,60	29.540.008,20
						GBP	1.198.024,15	344.377,85	349.784.715,00	100.547.312,10
						NLG	775.772,94	222.999,70	67.486.427,50	19.399.301,40

Zakonska osnova	Kreditodajalec	Valuta	Znesek glav. v valuti	Datum podpisa pogodbe	Datum zapadlosti kredita	Stanje neodplačanih obveznosti po deviznih valutah		Znesek prevzetih obveznosti po posameznem kreditu v SIT		Skupaj v SIT (glavnica+obresti)	
1	2	3	4	5	6	valuta	glavnica	obresti	glavnica	obresti	
7	8	9									
Uradni list, št. 41/97-ZKPTP	EIB gar.III/3480	EUR	16.000.000,00	24.7.1989	15.3.2009	DEM	4.489.027,00	2.060.018,79	440.004.550,70	201.918.509,75	641.923.060,45
						FRF	9.449.110,94	4.336.206,09	276.154.046,90	126.727.357,50	402.881.404,40
						NLG	4.278.306,22	1.963.318,85	372.180.553,80	170.794.015,10	542.974.568,90
						JPJ	1.002.796.307,38	460.184.181,32	1.521.442.557,60	698.191.439,90	2.219.633.997,50
Uradni list, št. 71/93- ZPONPEI	EIB 1.7023	EUR	38.000.000,00	13.12.1993	25.5.2013	CHF	1.972.570,38	905.214,45	235.185.029,50	107.926.636,90	343.111.666,40
						EUR	26.211.215,34	9.793.449,29	5.024.852.488,60	1.877.464.948,30	6.902.317.436,90
						BEF	186.099.780,00	87.527.710,00	884.401.984,90	415.957.936,20	1.300.359.921,10
						ITL	5.091.475.076,00	2.417.672.449,00	504.096.765,30	239.368.913,80	743.465.679,10
Uradni list, št. 71/93- ZPONPEI	EIB 1.7024	EUR	9.000.000,00	13.12.1993	25.5.2013	CHF	897.637,44	242.162,83	107.023.248,30	28.872.517,30	135.895.765,60
						EUR	4.135.959,50	1.659.894,28	792.889.083,50	318.212.024,80	1.111.101.108,30
						DEM	7.631.080,64	2.296.884,46	747.981.737,70	225.135.561,60	973.117.299,30
						EUR	6.576.000,00	2.184.105,09	1.260.659.971,20	418.706.487,20	1.679.366.458,40
Uradni list, št. 39/94- ZGOPS	EIB 1.7359	EUR	13.000.000,00	11.7.1994	10.7.2014	DEM	7.962.101,40	2.026.906,86	780.427.660,20	198.672.951,20	979.100.611,40
						FRF	15.383.693,00	5.938.002,67	449.594.579,90	173.540.503,20	623.135.083,10
						USD	11.400.002,00	5.035.950,00	2.061.552.421,30	910.690.622,50	2.972.243.043,80
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
Uradni list, št. 71/93- ZNOFP	MŽ Sk (2127)+aneks	DEM	60.300.000,00	12.4.1994	20.9.2008	DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70
						DEM	5.444.661,46	2.733.480,11	533.662.956,10	267.929.706,70	801.626.369,20
						DEM	45.225.000,00	9.054.610,31	4.432.855.005,00	887.512.982,70	5.320.367.987,70</

Zakon o dopolnitvi Zakona o železniškem prometu – ZZelP-A (Uradni list RS, št. 11/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o železniškem prometu – ZZelP-B (Uradni list RS, št. 33/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu – ZZelP-C (Uradni list RS, št. 110/02) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

II. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

24. člen – upoštevana sprememba iz ZZelP-D

(porošstvo države za posojila, ki jih v letu 2003 za opravljanje svojih nalog najame agencija)

(1) Republika Slovenija daje porošstvo za obveznosti agencije, iz naslova posojil do skupne višine glavnice 12.200.000.000 tolarjev (dvanajst milijard dvesto milijonov tolarjev) s pripadajočimi obrestmi in stroški posojil, ki jih agencija do višine 9.067.000.000 tolarjev najame za kritje stroškov vzdrževanja in modernizacije javne železniške infrastrukture v letu 2003 skladno z nacionalnim programom razvoja slovenske železniške infrastrukture in letnim načrtom gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture, ter za financiranje gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem železniškem prometu do višine 3.133.000.000 tolarjev.

(2) Sredstva, zagotovljena s posojili iz prejšnjega odstavka, se črpajo po namenu in obsegu, določenem v finančnem načrtu agencije.

25. člen

(pogoji za dodelitev porošstva)

(1) Republika Slovenija daje porošstvo iz prejšnjega člena pod naslednjimi pogoji:

- moratorij: najmanj eno leto;
- ročnost: najmanj 7 let;
- obrestna mera: primerljiva za obresti za posojila z državnim poroštvom;
- vsi stroški, povezani s pripravo in odobritvijo posameznega posojila, ne smejo presegati 0,5 odstotka vrednosti glavnice posojila.

(2) Obseg izdajanja poroštev Republike Slovenije se zmanjšuje z vsakokratnim zneskom najetega posojila, za katerega bo dano porošstvo Republike Slovenije.

26. člen

(sklepanje poroštenih pogodb)

Poroštvene pogodbe v imenu in za račun Republike Slovenije sklene minister, pristojen za finance.

27. člen – upoštevana sprememba iz ZZelP-E

(porošstvo države za posojila, ki jih v letu 2004 za opravljanje svojih nalog najame agencija)

(1) Republika Slovenija daje porošstvo za obveznosti agencije, iz naslova posojil do skupne višine glavnice 12.700.000.000 tolarjev (dvanajst milijard sedemsto milijonov tolarjev) s pripadajočimi obrestmi in stroški posojil, ki jih agencija najame za kritje stroškov vzdrževanja in modernizacije javne železniške infrastrukture v letu 2004 skladno z nacionalnim programom razvoja slovenske železniške infrastrukture in letnim načrtom gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

(2) Za določitev pogojev za dodelitev porošstva, za sklepanje pogodb o poroštvu in za določitev namena in obsega porabe sredstev, ki bodo zagotovljena s posojili, se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 24. člena 25. in 26. člena tega zakona.

28. člen

(prevzem delavcev)

Z dnem začetka delovanja agencije preidejo vsi zaposleni v Direkciji za železniški promet na delo v agencijo.

29. člen

(direktor agencije)

Direktor Direkcije za železniški promet opravlja funkcijo kot direktor agencije do poteka mandatne dobe, za katero je imenovan.

30. člen

(začasno opravljanje pristojnosti agencije)

Do začetka delovanja agencije izvaja njene pristojnosti Direkcija za železniški promet.

31. člen

(postopki, ki jih vodi Direkcija za železniški promet)

(1) Postopke, ki jih ob uveljavitvi tega zakona vodi Direkcija za železniški promet, nadaljuje po svoji ustanovitvi agencija.

(2) Naloge, ki jih določa drugi odstavek 21. člena zakona kot naloge Direkcije za železniški promet pa s tem zakonom niso določene kot naloge agencije, opravlja ministrstvo.

32. člen

(sedež agencije)

Agencija opravlja svoje delo na sedežu dotedanje Direkcije za železniški promet.

33. člen

(financiranje agencije v prehodnem obdobju)

Proračunska sredstva, namenjena za delo agencije, se v proračunu za leto 2003 in 2004 štejejo sredstva na proračunskih postavkah Direkcije za železniški promet. Proračunska sredstva iz navedenih postavk črpa agencija na podlagi pogodbe, ki jo sklene z Ministrstvom za promet.

34. člen

(sprejem ustanovitvenega akta agencije)

Vlada sprejme ustanovitveni akt agencije najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

35. člen

(odgovornost pooblaščenega upravljavca za prekrške)

Kazenske določbe zakona in zakona o varnosti železniškega prometa (Uradni list RS, št. 85/2000), ki se nanašajo

na upravljavca oziroma na odgovorno osebo upravljavca, se v zvezi z opravljanjem nalog, ki jih določa 11. člen zakona kot naloge opravljanja gospodarske javne službe vzdrževanja javne železniške infrastrukture ter vodenja železniškega prometa, nanašajo na pooblaščenega upravljavca in njegovo odgovorno osebo.

36. člen

(odgovornost agencije za prekrške)

Kazenske določbe zakona in zakona o varnosti železniškega prometa, ki se nanašajo na upravljavca oziroma na odgovorno osebo upravljavca, se, razen določb iz prejšnjega člena, nanašajo na agencijo in njeno odgovorno osebo.

37. člen

(predpisi vlade)

Predpise iz četrtega odstavka 4. člena, drugega odstavka 5. člena, drugega odstavka 6. člena, petega odstavka 11. člena, osmega in dvanajstega odstavka 15. člena, osmega odstavka 16. člena in tretjega odstavka 18. člena zakona uskladi vlada z določbami tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

38. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati navodilo o vsebini in načinu vodenja računovodskih evidenc za prejemnike državnih nadomestil na področju železniškega prometa (Uradni list RS, št. 11/2001).

39. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen prve alineje 8. člena tega zakona, ki se, razen za obračun uporabnine, začne uporabljati 1. 1. 2005.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu – ZZelP-D (Uradni list RS, št. 56/03) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

Prehodna in končna določba

4. člen

Obresti in ostali stroški iz posojila najetega na podlagi zakona iz prvega odstavka 1. člena tega zakona, ki jih je javno podjetje Slovenske železnice, d.d., do uveljavitve tega zakona že poravnalo posojilodajalcu namesto države, se v roku največ šestdesetih dni od uveljavitve tega zakona poravnajo Slovenskim železnicam, d.d., ali njihovem pravnemu nasledniku iz sredstev ministrstva, pristojnega za finance.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu – ZZelP-E (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

898. Zakon o prevozih v cestnem prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZPCP-1-UPB3)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o prevozih v cestnem prometu, ki obsega:

– Zakon o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1 (Uradni list RS, št. 59/01 z dne 19. 7. 2001),

– Zakon o spremembi Zakona o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1A (Uradni list RS, št. 76/03 z dne 4. 8. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1B (Uradni list RS, št. 63/04 z dne 10. 6. 2004) in

– Zakon o dopolnitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1C (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 326-07/92-2/46

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 11-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON
O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZPCP-1-UPB3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in način opravljanja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter organizacijo in pristojnosti organov zadolženih za izvajanje in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Prevoz potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu se opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo to področje ter mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

(3) Če s posameznimi državami ni bila sklenjena pogodba iz prejšnjega odstavka, se prevoz med njimi in Republiko Slovenijo opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo to področje ter večstranskimi mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti.

(4) Republika Slovenija zagotavlja pravico do opravljanja dejavnosti prevoza pravnim in fizičnim osebam iz drugih držav in priznava diplome, poklicne kvalifikacije ter druge dokaze o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti prevoza na podlagi mednarodnih pogodb oziroma ob upoštevanju načela vzajemnosti.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Avto-taksi prevoz je dejavnost prevoza potnikov, ki se izvaja z osebnim avtomobilom ali kombiniranim vozilom v komercialne namene.

2. Avtobusna postaja je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznege osebja, za hrambo prtljage, tablo z

objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije ter prometni urad in s predpisi določeno opremo.

3. Avtobusno postajališče je posebej zgrajena in označena prometna površina določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov.

4. Bilateralni prevoz je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo.

5. Daljinar je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi ter avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči.

6. Direktni linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo samo na začetni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču, izstopajo pa samo na končni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču.

7. Domači prevoznik je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom.

8. Dovoljenje za prevoz je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu izven Republike Slovenije pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu registriranemu v Republiki Sloveniji pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje in vožnja po njih.

9. Dovoljenje Skupnosti za linijski prevoz potnikov je dovoljenje, ki prevozniku omogoča opravljanje linijskih prevozov na ozemlju držav članic Evropske skupnosti.

10. Dovolilnica je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu izven Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico in vožnja po njih.

11. Dovolilnica CEMT je večstranska dovolilnica, ki jo izda Evropska konferenca ministrov za promet (CEMT), za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki s sedežem v državi članici CEMT, kadar se prevozi opravljajo med državami članicami CEMT ali tranzitno preko ozemlja ene ali več držav članic CEMT z vozili, ki so registrirana v eni od držav članic CEMT.

12. Hitri linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na pomembnejših avtobusnih postajališčih.

13. Itinerar označuje smer gibanja vozila na liniji.

14. Izvod licence je listina, ki jo izda izdajatelj licence za posamezno vozilo in vsebuje podatke o: izdajatelju, prevozniku, davčni številki prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, registrski označbi, znamki in tipu vozila, vrsti prevozov, ki se jih z vozilom lahko opravlja iz naslova izdane licence, datum izdaje izvoda, žig in podpis.

15. Javni prevoz je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene.

16. Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni ter splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov.

17. Javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse je urejen prostor za parkiranje, na katerem je zagotovljeno varno parkiranje ter minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije, ipd.) za vozno osebe.

18. Kabotaža je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja tuji prevoznik.

19. Licenca je dovoljenje za izvajanje prevoza potnikov ali blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu.

20. Licenca Skupnosti je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu na ozemlju držav članic Evropske skupnosti.

21. Linija je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu, po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena.

22. Medkrajevni linijski prevoz je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz potnikov.

23. Mednarodna pogodba je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu.

24. Mednarodni linijski prevoz je javni prevoz potnikov, med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na področju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih.

25. Mestni linijski prevoz je javni prevoz na ureditvenem območju mesta.

26. Nerazdeljene dovolilnice so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve.

27. Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevažajo pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza.

28. Pomembnejše avtobusno postajališče je posebej zgrajena in označena prometna površina določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov in je zaradi pomembnosti za potnike oziroma prebivalstvo določeno kot pomembnejše postajališče.

29. Potnik je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu.

30. Potniški linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, ki so določene z voznim redom.

31. Potniška spremnica je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu.

32. Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza.

33. Prevoz v cestnem prometu je vsak prevoz potnikov ali blaga, oziroma vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila po javnih in nekategoriziranih cestah danih v uporabo za cestni promet.

34. Prevoz v notranjem cestnem prometu je vsak prevoz iz prejšnje točke, znotraj meja Republike Slovenije.

35. Prevoz v mednarodnem cestnem prometu je vsak prevoz iz 33. točke tega odstavka, med dvema ali več državami.

36. Prevoz za tretje države je prevoz domačega prevoznika pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža.

37. Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih razmakih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda, v kasnejši vožnji isti prevoznik.

38. Prevoznik je domača ali tuja fizična ali pravna oseba, ki ima licenco za opravljanje prevozov v cestnem prometu ali opravlja prevoze za lastne potrebe.

39. Prevoznik Skupnosti je pravna ali fizična oseba, ki ima licenco Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti, razen domačega prevoznika.

40. Relacija je razdalja med dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče.

41. Sistem enotne vozovnice je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije.

42. Skupina vozil je skupina enega vlečnega in najmanj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika.

43. Transzitni prevoz je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji.

44. Tuji prevoznik je pravna ali fizična oseba, ki ima licenco svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v drugi državi, ki ni članica Evropske skupnosti.

45. Vozni red je ureditev linije, s katero se določa vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi s področja cestnega prometa imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s tega področja in mednarodne pogodbe.

3. člen

(opravljanje dejavnosti cestnega prevoza)

(1) Opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov je prevoz oseb, ki ga opravi domači prevoznik, prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik, z motornim vozilom za prevoz potnikov in za opravljeni prevoz dobi plačilo.

(2) Opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga je prevoz blaga, ki ga opravi domači prevoznik, prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik, z motornim vozilom za prevoz blaga in za opravljeni prevoz dobi plačilo.

(3) Določbe tega zakona ne veljajo za prevoz oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo vključno z voznikom največ devet sedežev in za prevoz blaga za lastne potrebe v cestnem prometu, z motornim vozilom katerega največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg. Za druge prevoze za lastne potrebe veljajo določbe tega zakona.

II. PRISTOJNI ORGANI IN EVIDENCE

4. člen

(pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne ter določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvajata ministrstvo, pristojno za promet in Direkcija Republike Slovenije za ceste. Na podlagi javnega pooblastila izvajata določene upravne naloge Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet, opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
- vodenje evidenc iz 5. člena tega zakona;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;

- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev in razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izmenjava in pridobivanje dovolilnic od drugih držav;
- zagotavljanje pogojev za izvajanje gospodarske javne službe, določene s tem zakonom;

- predlaganje vsebine katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona, ki jih določi minister, pristojen za delo;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj za mednarodne linijske prevoze;

- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;

- vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
- odločanje v upravnem postopku na drugi stopnji o odločbah, ki jih na prvi stopnji izdajo Direkcija Republike Slovenije za ceste, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije;

- koordiniranje izvajanja postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;
- koordiniranje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: Direkcija) opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb;

- izdaja dovoljenj in aktov določenih s tem zakonom, katerih izdaja ni v pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet;
- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- vodenje registra linij in vozniških redov, ki so temelj za oblikovanje razpisa potreb po prevozihi;

- usklajevanje in določitev vozniških redov v javnem linijskem prometu;
- predlaganje cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvoj področja javnega linijskega prometa ter načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb;

- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega linijskega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozihi v javnem linijskem prevozu potnikov;
- izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;

- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb ter določanje kriterijev za izbiro najugodnejšega ponudnika za opravljanje prevozov potnikov v javnem linijskem prometu;
- izdelava strokovnih podlag za uvedbo enotnega tarifnega sistema v javnem linijskem prometu;

- vodenje centralne baze podatkov vozno-rednega sistema in registra javnega linijskega prometa;
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- izvedba in spremljanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu v sodelovanju z Direkcijo za železniški promet;

- sklepanje pogodb po pooblastilu ministra, pristojnega za promet;

– druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

(4) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije izvajata vsaka za svoje člane naslednje naloge:

– izdajanje in odvzem licence in licence Skupnosti ter potrdil o priglasitvi prevozov za lastne potrebe za opravljanje dejavnosti prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;

– pripravljanje katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

– predlaganje članov komisij za preverjanje in potrjevanje kvalifikacij za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

– zagotavljanje materialnih in prostorskih pogojev ter opreme za preverjanje in potrjevanje strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

– izvajanje postopkov za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij odgovornih oseb in voznikov iz 10. in 11. člena tega zakona;

– delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom;

– druge naloge, ki jih ta zakon določa za izdajatelja licence oziroma delilca dovolilnic.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, izvaja strokovni in upravni nadzor nad izvajanjem nalog iz prejšnjega odstavka, ki jih izvajata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije.

(6) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije morata za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka ministrstvu, pristojnemu za promet, zagotoviti vso potrebno dokumentacijo in pojasnila ter dostope do baz podatkov, ki se vodijo ali hranijo na elektronskem mediju ali v drugi obliki in po potrebi pripraviti poročilo o predmetu nadzora. Če se pri nadzoru ugotovijo pomanjkljivosti ali nepravilnosti, odredi ministrstvo, pristojno za promet, z odločbo ustrezne ukrepe za njihovo odpravo.

5. člen (evidence)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco izdanih licenc domačim prevoznikom in evidenco izdanih licenc Skupnosti ter vozil, prijavljenih za cestni prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu (evidenca prevoznikov), ki se deli na evidence določene v tretjem odstavku tega člena. V evidenci se vodijo in vzdržujejo naslednji podatki:

1. matična številka, davčna številka in sedež prevoznika;

2. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka;

3. ime, priimek, EMŠO, davčna številka in bivališče odgovorne osebe za prevoze in podjetnika posameznika ter poklicna kvalifikacija, ki jo je pridobila odgovorna oseba za prevoze in datum izdaje certifikata o poklicni kvalifikaciji;

4. ime, priimek, EMŠO, davčna številka in bivališče zaposlenega voznika ter poklicna kvalifikacija, ki jo je pridobil voznik in datum izdaje certifikata o poklicni kvalifikaciji, vrsta in trajanje zaposlitve oziroma delovnega razmerja;

5. številka in veljavnost izdane ali odvzete licence, z navedbo vrste prevozov, znamke, tipa in registrske označbe ter drugih podatkov o vozilih in lastniku iz prometnega dovoljenja, za katere so bili izdani izvodi licenc z datumom izdaje le-teh in za vozila, s katerimi razpolaga;

6. času storitve in vrsti storjenega kaznivega dejanja ali prekrška, za katerega so bile kaznovane fizične ali pravne osebe, ki morajo po tem zakonu izpolnjevati pogoj dobrega ugleda ter o času storitve in vrsti storjenega kaznivega dejanja ali prekrška, ki je lahko pogoj za začasni odvzem licence ali posameznega izvoda licence;

7. podatke o poravnanih in neporavnanih davčnih obveznostih;

8. izrečenih ukrepih zoper prevoznike na podlagi tega zakona oziroma mednarodnih pogodb in drugih predpisov.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka se vodi kot centralna informatizirana baza na osnovi podatkov, ki jih zagotavljajo in uporabljajo ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, ministrstvo pristojno za finance, carina, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, ministrstvo, pristojno za pravosodje, Republiški senat za prekrške, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Statistični urad Republike Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(3) Skupna evidenca iz prvega odstavka tega člena se deli na:

– evidenco prevoznikov, ki imajo licenco Skupnosti;

– evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu;

– evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, ki želijo pridobiti dovolilnice in dovoljenja in ki prejmejo dovolilnice in dovoljenja. V evidenci vodi ministrstvo, pristojno za promet in delilec pri posameznem prevozniku podatke o željah prevoznika za pridobitev dovolilnic po vrsti dovolilnic in po željeni količini in o prejetih, uporabljenih in neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski oznaki vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena;

– evidenco izdanih dovoljenj Skupnosti za linijski prevoz potnikov;

– evidenco prevoznikov v notranjem cestnem prometu;

– evidenco registriranih avtobusnih linij;

– evidenco posebnih linijskih prevozov;

– evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje mednarodnih avtobusnih linij;

– evidenco izdanih dovolilnic, potniških spremnic in dovoljenj za prevoz oseb v mednarodnem cestnem prometu;

– evidenco prevoznikov za lastne potrebe;

– evidenco prevoznikov, ki jim je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence;

– evidenco prevoznikov, ki jim je bila preklicana in odvzeta licenca.

(4) Ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, izdajatelj licenc in delilec dovolilnic, zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo podatke, potrebne za izdajanje licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu, za delitev dovolilnic in registracijo avtobusnih vozniških redov.

(5) Kadar ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, izdajatelj licence in delilec dovolilnic zbirajo podatke o pravni ali fizični osebi iz že obstoječih zbirk podatkov, o tem niso dolžni obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo. Organi, organizacije in posamezniki, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, morajo te podatke na zahtevo posredovati ministrstvu, pristojnemu za promet, Direkciji, izdajatelju licence ali delilcu dovolilnic. Za zagotovitev dostopa do podatkov iz prejšnjih odstavkov, lahko ministrstvo, pristojno za promet vzpostavi neposredno računalniško (elektronsko) povezavo z vsemi navedenimi organi in organizacijami, ki vodijo take podatke ali zbirke podatkov.

(6) Podatki iz prejšnjih odstavkov se vodijo ves čas, ko je prevoznik vpisan v evidenco prevoznikov. V obliki arhiva pa se podatki hranijo še pet let od dne, ko je prevoznik izbrisan iz evidence prevoznikov.

(7) Ministrstvo, pristojno za promet, izbriše prevoznika iz evidence prevoznikov:

– če prevozniku preneha veljavnost licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu – z dnem prenehanja veljavnosti licence;

– če je prevoznik izbrisan iz sodnega registra oziroma vpisnika samostojnih podjetnikov posameznikov – z dnem izbriša.

(8) Podatki iz prejšnjih odstavkov se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če to zahtevajo in je njihova zahteva povezana izključno s prevozniško dejavnostjo, s katero se ukvarjajo subjekti, katerih podatki se vodijo v evidencah iz tega člena. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(9) Način vodenja evidenc iz tega člena predpiše minister, pristojen za promet.

III. LICENCE

6. člen

(vrste licenc)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Domača pravna oseba pridobi licenco pri Gospodarski zbornici Slovenije, fizična oseba pa pri Obrtni zbornici Slovenije (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) za naslednje vrste prevozov:

1. v mednarodnem cestnem prometu za:
 - mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu
 - mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu
2. v notranjem cestnem prometu za:
 - prevoz blaga v cestnem prometu
 - prevoz potnikov v cestnem prometu
 - avto-taksi prevoze

(3) Licence iz prvega odstavka tega člena ni potrebno pridobiti, če gre za naslednje vrste prevozov:

1. Prevoz pošte kot javna storitev;
2. Prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. Prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 64. člena tega zakona;

4. Prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 61. člena tega zakona;

5. Prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom in prevozom s specialnimi vozili, ki so bila po izdelavi predelana za poseben namen in služijo prevozu za lastne potrebe ter se z njimi ne more opravljati prevozov potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. vozila za prevoze čebel, potujoče knjižnice), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja.

(4) Prevozniki, ki opravljajo prevoze iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka morajo pred začetkom opravljanja teh prevozov opraviti priglasitev v skladu z 19. členom tega zakona.

7. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Licenco lahko pridobi fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. dober ugled;
2. primeren finančni položaj;
3. direktor, samostojni podjetnik posameznik ali pooblaščen oseba, odgovorna za prevoze mora imeti poklicno kvalifikacijo iz 10. člena tega zakona;
4. je lastnik najmanj enega registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali ima pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene zakupne pogodbe ali leasing pogodbe;

5. da zaposleni vozniki izpolnjujejo pogoje glede strokovne usposobljenosti iz 11. člena tega zakona;

6. da zaposleni vozniki avtobusov ali avto-taksi vozil aktivno obvladajo slovenski jezik;

7. ima ustrezna lastna ali s pogodbo zagotovljena parkirna mesta za motorna in priklopna vozila, s katerimi opravlja prevoze v cestnem prometu, ter ustrezna mesta za vzdrževa-

nje vozil, ki izpolnjujejo minimalne tehnične, organizacijske in okoljevarstvene pogoje, s katerimi se zagotavlja varno in okolju neškodljivo parkiranje ter vzdrževanje vozil v času, ko jih prevoznik ne uporablja.

(2) Določba 7. točke prejšnjega odstavka ne velja za osebne avtomobile in motorna vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kilogramov.

(3) Število zaposlenih voznikov iz 5. točke tega člena in delovni čas, za katerega so zaposleni ti vozniki, mora biti takšen, da zagotavlja nemoteno izvajanje delovnega procesa prevozov v cestnem prometu v skladu s predpisi, ki urejajo področje varnosti cestnega prometa, zlasti čas trajanja vožnje in počitkov voznega osebja.

(4) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, predpiše minimalne tehnične in druge pogoje za parkirna mesta za motorna in priklopna vozila ter mesta za njihovo vzdrževanje (v nadaljnjem besedilu: parkirna mesta).

8. člen

(dober ugled)

(1) Dober ugled po tem zakonu morajo izpolnjevati: pravna oseba in direktor pravne osebe, samostojni podjetnik posameznik, fizična oseba, ki želi opravljati dejavnost prevoza v cestnem prometu in pooblaščen osebe, ki so pri pravni osebi oziroma samostojnemu podjetniku posamezniku odgovorne za prevoze.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

– ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost javnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;

– ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen daljšo od enega leta.

(3) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat s pravnomočno odločbo sodnika za prekrške kaznovana za hujši prekršek, povezan z opravljanjem dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga po tem zakonu, ali zakonih s področja varnosti cestnega prometa, prevoza nevarnega blaga, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno, prevoznih pogodb, javnih cest in varstva konkurence ali je opravljala prevoze brez ustrezne licence oziroma v nasprotju z določbami mednarodnih pogodb.

(4) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je predpisana denarna kazen, ki je višja od najvišjega zneska predpisane denarne kazni, ki se jo lahko izterja takoj na kraju prekrška (mandatna kazen) zlasti, če gre za kršitve predpisov o času trajanja vožnje in počitkov voznega osebja, dimenzijah in masi vozil, varovanju okolja ter prometni varnosti.

(5) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe oziroma, če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence, ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

9. člen

(primeren finančni položaj)

(1) Za prevoznike v cestnem prometu pomeni primeren finančni položaj po tem zakonu, da ima domači prevoznik na voljo kapital in rezerve v višini najmanj 9000 EUR v tolarski protivrednosti za prvo vozilo ali 18000 EUR za prvo skupino vozil ter 5000 EUR v tolarski protivrednosti za vsako naslednje vozilo ali 10000 EUR za vsako naslednjo skupino vozil.

(2) Primeren finančni položaj ni zagotovljen, če obstajajo več kot dvomesečni zaostanki pri plačilih davkov ali prispevkov za zdravstveno in socialno zavarovanje, ki izhajajo iz dejavnosti domačega prevoznika.

(3) Za dokaz finančne sposobnosti štejejo naslednja dokazila:

– potrdilo, da domači prevoznik ni več kot dva meseca v zaostanku pri plačilu davkov in prispevkov, ki ga izda pristojen davčni organ. Potrdilo ne sme biti starejše od enega meseca;

– izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;

– kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;

– seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;

– dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;

– pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;

– garancija banke ali druge finančne institucije.

10. člen

(strokovna usposobljenost odgovornih oseb za prevoze)

(1) Za pridobitev licence si morajo direktor, samostojni podjetnik posameznik ali pooblaščen oseb, odgovorna za prevoze, ki je zaposlena pri domačem prevozniku, pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za vodenje delovnega procesa na področju prevozov v cestnem prometu, določeno s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za direktorja, samostojnega podjetnika posameznika ali pooblaščen osebo, odgovorno za prevoze pri prevozniku, ki opravlja prevoze blaga za lastne potrebe z enim prevoznim sredstvom.

11. člen

(strokovna usposobljenost voznikov)

Vozniki avtobusov in tovornih motornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, si morajo pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz blaga oziroma potnikov v cestnem prometu, določeno s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

12. člen

(najnižja starost voznikov)

(1) Najnižja starost voznikov vozil, namenjenih za prevoz blaga v cestnem prometu je:

1. 18 let za vozila, katerih največja dovoljena masa vključno s priklopnimi vozili ne presega 7,5 ton;

2. Za druga vozila:

– 18 let pod pogojem, da ima voznik pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz blaga v cestnem prometu.

(2) Voznik avtobusa, mora imeti dopolnjeno starost 21 let in pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz potnikov v cestnem prometu.

(3) Če so predvidene relacije, ne glede na smer, daljše od 50 km, mora voznik avtobusa izpolnjevati še enega izmed dodatnih pogojev:

– vsaj eno leto mora delati kot voznik blaga v cestnem prometu z vozilom, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 ton;

– vsaj eno leto mora delati kot voznik vozila, ki se uporablja za prevoz potnikov na linijah, ki niso daljše od 50 km ali za druge oblike prevoza potnikov.

(4) Domači prevoznik mora takoj ob zaposlitvi voznika izdajatelju licence sporočiti podatke o vozniku, kakor tudi vsako spremembo teh podatkov.

13. člen

(postopek za pridobitev licence)

(1) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik vložijo pri izdajatelju licence vlogo za pridobitev licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco,

števila motornih vozil, za katere želi pridobiti izvod licence, podatkov o številu priklopnih vozil ter predloži pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev. Priložiti mora tudi izpisek iz sodnega registra ali priglasitveni list, ki ga izda izpostava Davčnega urada Republike Slovenije, iz katerega je razvidno, da ima vpisano ali priglašeno opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu.

(2) Fizična oseba vložijo pri izdajatelju licence vlogo za pridobitev licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, števila motornih vozil za katere želi pridobiti izvod licence, podatkov o številu priklopnih vozil ter predloži pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev. Če izpolnjuje vse zahtevane pogoje mu izdajatelj izda odločbo o podelitvi licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu, s katero se priglasijo pri izpostavi Davčnega urada Republike Slovenije. Izdajatelj licence vroči vlagatelju original licence in izvode licence, ko mu ta predloži priglasitveni list, iz katerega je razvidno, da ima priglašeno opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu.

(3) Izdajatelj licence odloči o izdaji licence najkasneje v tridesetih dneh po prejemu popolne vloge za izdajo licence.

(4) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(5) Licence in izvodi licence za posamezno vozilo niso prenosljivi.

(6) Domači prevoznik je dolžan najmanj šest mesecev pred iztekom veljavnosti licence vložiti vlogo za izdajo nove licence v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Zoper odločbo izdajatelja licence, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v roku osmih dni.

(8) Domači prevoznik, ki preneha opravljati dejavnost prevozov, je dolžan o tem najkasneje v osmih dneh obvestiti izdajatelja licence.

(9) Domači prevoznik, ki mu je pretekla veljavnost licence, je dolžan najkasneje v osmih dneh po preteku veljavnosti licence to in vse njene izvode vrniti izdajatelju licence.

(10) Original licence se nahaja na sedežu domačega prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik domačega prevoznika v vozilu izvod licence.

(11) Podroben postopek za pridobitev licence predpiše minister, pristojen za promet.

14. člen

(pogoji za začetek izvajanja prevozov)

Domači prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci z dnem vročitve licence, s posameznim vozilom pa z dnem, ko mu je bil vročen izvod licence za to vozilo.

15. člen

(spremembe podatkov)

(1) Domači prevoznik mora v primeru spremembe podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v roku osmih dni po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence.

(2) Če se spremenijo le podatki glede vozil, se izda za nova vozila le nov izvod licence za predmetno vozilo.

(3) Če se spremenijo drugi podatki, vezani na izdajo licence, ki vplivajo na izdano licenco, oziroma so pogoj za njeno pridobitev, se izda nova licenca s pripadajočimi novimi izvodi.

(4) Domači prevoznik prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.

(5) V primeru izgube, kraje ali uničenja licence ali izvoda licence mora prevoznik te v roku osmih dni preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Ob predložitvi potrdila o preklicu se prevozniku izda dvojnica licence ali izvoda licence.

16. člen

(začasni odvzem licence ali izvodov licence)

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carine ugotovi, da prevoznik v roku zadnjih dveh let ponavljajoče (dvakrat ali več) krši določbe tega zakona in predpise s področja prevoza nevarnega blaga, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno in varstva konkurence ali, da je opravljal prevoze v nasprotju z mednarodnimi pogodbami, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc izreče začasno prepoved opravljanja dejavnosti prevoza in začasno odvzame licenco oziroma delno prepove opravljanje dejavnosti prevoza in začasno odvzame posamezen izvod licence.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje firmo ali ime in priimek, sedež ali bivališče prevoznika, ime in priimek, rojstne podatke in bivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila ter podatke in opis kršitve.

(3) Resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena izdajatelj upošteva glede na višino izrečene oziroma predpisane kazni. Če so bile izrečene denarne kazni, ki se jih izterja takoj na kraju prekrška (mandatna kazen), lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. V primeru, če ima prevoznik izdan samo en izvod licence se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik v roku iz prvega odstavka tega člena storil tudi kršitve navedenih predpisov, za katere je predpisana višja kazen (višja od mandatne), mu izdajatelj lahko izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajstih mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev. Zoper odločitev je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v roku osmih dni.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v roku osmih dni po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence, za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku določenem v 17. členu tega zakona.

17. člen

(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo preklicuje veljavnost in odvzame licenco domačemu prevozniku, če je ugotovljen eden od naslednjih razlogov:

- da niso več izpolnjeni pogoji za pridobitev licence;
- da se izvajajo prevozi v nasprotju z izdano licenco;
- če je predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;
- če je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu z prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;
- če mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

Domači prevoznik mora v roku osmih dni po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo pristojno za promet in pristojne inšpekcijske službe.

(2) Pristojni inšpektor poda izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če ugotovi, da domači prevoznik ne izpolnjuje predpisanih pogojev za pridobitev licence ali če ugotovi, da prevoznik opravlja prevoze v nasprotju z izdano licenco.

(3) Zoper odločbo iz tega člena je v roku osmih dni dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

(4) Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše način in postopek preklica veljavnosti in odvzema licence.

18. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika mora imeti med vožnjo v vozilu:

- izvod licence ali izvod potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe za kontrolirano vozilo;
- pogodbo oziroma potrdilo o zaposlitvi voznika; potrdilo o zaposlitvi ne sme biti starejše od šestih mesecev;
- potni nalog, iz katerega morajo biti razvidni podatki o vrsti prevoza, firmi oziroma imenu in sedežu domačega prevoznika, času veljavnosti potnega naloga, imenu in priimku voznika, glavni podatki o začetku, smeri in zaključku vožnje, registrski označbi vozila, stanju kilometrskega števca ob začetku in zaključku vožnje, številu prevoženih kilometrov, številu prepeljanih potnikov in opravljenih potniških kilometrov, oziroma količini prepeljanega blaga in tonskih kilometrih, žigu in podpisu pooblaščenih oseb, ki je izdala dokument;
- vsa potrebna dovoljenja oziroma dovolilnice, ko gre za opravljanje mednarodnega prevoza.

(2) Pri opravljanju javnega prevoza potnikov v mestnem prometu in pri opravljanju avto-taxi prevozov, potnega naloga iz tretje alineje prejšnjega odstavka ni potrebno imeti v vozilu.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik prevoznika Skupnosti in voznik tujega prevoznika v vozilu:

- pogodbo oziroma potrdilo o zaposlitvi; potrdilo o zaposlitvi ne sme biti starejše od šestih mesecev;
- vsa potrebna dovoljenja oziroma dovolilnice.

(4) Voznik prevoznika je dolžan na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Domači prevoznik je v skladu s tem členom dolžan izdajati potni nalog. Kronološko urejen arhiv izdanih potnih nalogov je potrebno hraniti najmanj eno leto.

(6) Vozila, s katerimi se izvajajo prevozi v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena v skladu s pravilnikom, ki ga izda minister, pristojen za promet.

19. člen

(priglasitev prevoznikov za lastne potrebe in smiselna uporaba drugih določb zakona)

(1) Prevozniki, ki želijo opravljati prevoze za lastne potrebe na podlagi 3. in 4. točke tretjega odstavka 6. člena tega zakona so se dolžni pred pričetkom opravljanja prevozov z vlogo priglasiti pri izdajatelju licence, ki jih vpiše v evidenco prevoznikov za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe, ki ga prevozniku izda izdajatelj licence, če izpolnjuje pogoje iz 3., 5. in 7. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na licenco ali izvod licence se smiselno uporabljajo za potrdilo o priglasitvi.

IV. LICENCA SKUPNOSTI

20. člen

(pogoji za pridobitev licence Skupnosti)

(1) Mednarodni cestni prevoz potnikov ali blaga se sme izvajati znotraj držav članic Evropske skupnosti le na podlagi licence Skupnosti.

(2) Licenca Skupnosti nadomesti licenco iz 6. člena tega zakona in velja tudi v Republiki Sloveniji.

(3) Licenco Skupnosti izda izdajatelj licence domačemu prevozniku, ki v cestnem prometu prevaža potnike in blago, če:

– je ustanovljen v Republiki Sloveniji v skladu z njeno zakonodajo;

– v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti in domačo zakonodajo izpolnjuje pogoje za pridobitev licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

(4) Ko prevoznik Skupnosti opravlja prevoze blaga po ozemlju Republike Slovenije, mora biti ustrezen izvod licence Skupnosti, izdan na njegovo ime ali firmo, ves čas prevoza v vozilu in ga je dolžan, na njihovo zahtevo, izročiti na vpogled pristojnemu inšpektorju, policistu ali cariniku.

21. člen

(postopek za pridobitev licence Skupnosti)

(1) Glede pogojev in postopka za pridobitev licence Skupnosti, preklic, odvzem, spremembo podatkov ter drugih pravic in obveznosti povezanih z licenco Skupnosti se smiselno uporabljajo določbe III. poglavja tega zakona o licenci.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet do 31. januarja vsako leto obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti o številu domačih prevoznikov, ki so do 31. decembra preteklega leta pridobili licenco Skupnosti in o številu izdanih izvodov licenc Skupnosti, za vozila, ki so na ta datum udeležena v prometu.

22. člen

(začasni odvzem licence Skupnosti ali izvodov licence Skupnosti)

Če izdajatelj licence prevozniku izreče ukrep začasnega odvzema licence ali izvodov licence Skupnosti, o tem takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki o tem takoj obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti.

23. člen

(preklic in odvzem licence Skupnosti)

Če izdajatelj licence prevozniku prekliče veljavnost in odvzame licenco Skupnosti, o tem takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki o tem takoj obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

24. člen

(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, občasni prevoz, avto-taksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1. Javni prevoz potnikov

1.1.1. Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

25. člen

(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Lahko se opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

26. člen

(vozovnice)

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, z izjemo posebnega linijskega prevoza, morajo ves čas prevoza imeti vozovnice, iz katerih je razvidno:

- točka vstopa in izstopa;
- čas veljavnosti vozovnice;
- cena prevoza.

(2) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

27. člen

(obveščanje o zamudi avtobusov)

Voznik prevoznika mora pri opravljanju prevozov na liniji takoj obvestiti najbližjo avtobusno postajo, če med vožnjo nastanejo okoliščine, zaradi katere bi imel predvidoma več kot 30 minut zamude.

28. člen

(dolžnost ustavljanja po voznem redu)

(1) Voznik prevoznika je dolžan v mejah razpoložljivih mest v vozilu, v skladu z voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji, sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago.

(2) Voznik ne sme ustavljati izven avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

29. člen

(začasna prekinitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni moč odvrniti (višja sila).

(3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev, istočasno pa tudi Direkcijo in pristojno inšpekcijo.

(4) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo lahko odvzame in podeli drugemu prevozniku. Če se ugotovi, da ni več potrebe za izvajanje prevoza na tej liniji, se vozni red za to linijo izbriše iz registra voznišnih redov.

30. člen

(gospodarska javna služba)

(1) Javni linijski prevoz potnikov, razen prevozov v mestnem prometu in prevozov učencev osnovnih šol, zagotavlja država kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in, na podlagi javnega razpisa, najugodnejšim ponudnikom prevozov podeli koncesije.

(2) Vlada Republike Slovenije s koncesijskim aktom določi koncesijska območja, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter ostale sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Direkcija pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozi (vozne rede), tekom prometnega leta pa največ dvakrat letno s spremembami voznega reda le-tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozi.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

31. člen

(zagotavljanje podatkov)

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov morajo Direkciji posredovati podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevožen kilometer na tej liniji ter ostale podatke, ki jih določi minister, pristojen za promet in so potrebni za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve subvencij.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka morajo posredovati v obliki in rokih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

32. člen

(financiranje gospodarskih javnih služb)

(1) Gospodarska javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 30. člena tega zakona se financira iz cene storitev, proračuna Republike Slovenije in iz drugih virov. Višino sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.

(2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe se zagotavlja predvsem prevoze, katerih namen je preusmeritev potnikov iz osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost voznih redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se posebno pozornost namenja kategorijam potnikov v dnevni migraciji in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.

(3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno v interesu te lokalne skupnosti, jo je lokalna skupnost dolžna sofinancirati.

33. člen

(mestni promet)

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko lokalne skupnosti določijo kot gospodarsko javno službo.

(2) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe lokalna skupnost upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(3) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna lokalne skupnosti.

(4) Linijski prevoz v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

1.1.2. Posebni linijski prevoz

34. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza mora v vozilu biti pogodba in seznam potnikov. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik je dolžan v roku 8 dni od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka, o sklenitvi obvestiti Direkcijo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov.

1.1.3. Občasni prevozi potnikov

35. člen

(opredelitev)

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesta vstopa in izstopa potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozi in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije.

1.1.4. Avto-taksi prevoz

36. člen

(avto-taksi)

(1) Avto-taksi prevozi se opravljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda lokalna skupnost ali več lokalnih skupnosti skupaj. V dovoljenju določijo območje na katerem se lahko opravlja prevoze. Pri izdaji dovoljenja lokalne skupnosti poleg pogojev iz tega člena upoštevajo tudi pogoje iz 6. in 7. člena tega zakona.

(2) Avto-taksi lahko prevaža potnike znotraj in iz območja določenega v dovoljenju za opravljanje avto-taksi prevozov. Prevzem novih potnikov izven tega območja je prepovedan.

(3) Na območjih lokalnih skupnosti, ki nimajo urejenih taksi prevozov, lahko na poziv potnika tak prevoz opravi prevoznik, ki ima za opravljanje te dejavnosti izdano dovoljenje na območju druge lokalne skupnosti.

(4) Lokalne skupnosti določijo v svojih aktih tudi druge pogoje in način opravljanja avto-taksi prevozov, predvsem pa postopek pridobitve dovoljenja za opravljanje avto-taksi prevozov, barvo vozil in avto-taksi postajališča.

37. člen

(uporaba taksimetra)

Med prevozom potnikov z avto-taksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje. Taksimeter mora biti nameščen tako, da je viden uporabnikom prevoza.

38. člen

(avto-taksi prevoz prevoznika Skupnosti in tujega prevoznika)

Prevoznik Skupnosti in tuji prevoznik ne more opravljati avto-taksi prevoza na ozemlju Republike Slovenije, razen če je to določeno z mednarodno pogodbo na podlagi vzajemnosti.

1.2. Posebna oblika prevozov

39. člen

(posebna oblika prevozov)

Organizacijo, način in pogoje opravljanja posebne oblike prevozov potnikov z vozili kot je na primer traktor, ki vleče priklopno vozilo za prevoz potnikov (cestni vlak) ali drugo podobno vozilo, določa lokalna skupnost.

2. Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

40. člen

(delitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu)

Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v mednarodnem javnem linijskem prometu, posebnem linijskem prometu, kot občasni prevoz potnikov in kot prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

2.1. Javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

2.1.1. Javni linijski prevoz potnikov

41. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) med Republiko Slovenijo in drugimi državami ter tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo se vzpostavljata v skladu z mednarodno pogodbo, ob upoštevanju načela vzajemnosti, na podlagi soglasja za uvedbo in dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ju izda Direkcija in pristojni organi drugih držav, opravljata pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

42. člen

(dovoljenje)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda Direkcija.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

– vozni red mora biti usklajen za del linije, ki poteka na ozemlju Republike Slovenije med domačimi prevozniki in vpisan v seznam usklajenih mednarodnih linij,

– vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji,

– pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem,

– da vse države, preko katerih poteka linija, za del linije, ki poteka preko njihovega ozemlja izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen v primeru tranzitnega prevoza preko ozemlja Republike Slovenije.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega prevoznika, prevoznika Skupnosti in tujega prevoznika, ki ji je potrebno priložiti vozni red, cenik, itinerar, notarsko overjeno pogodbo o soizvajanju linijskih prevozov in druge priloge, določene z mednarodno pogodbo.

(4) Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Direkcija izda dovoljenje za del linije, ki poteka preko ozemlja Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenja vseh držav preko katerih poteka linija.

(6) Sestavni deli dovoljenja so: potrjen vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, določenih z mednarodno pogodbo, tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.

(8) Register mednarodnih linij vodi Direkcija.

(9) Dovoljenje iz tega člena se s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti nadomesti z dovoljenjem Skupnosti iz 57. člena tega zakona.

43. člen

(obveznost dovoljenja v vozilu)

Pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije mora biti v vozilu izvirnik dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena.

44. člen

(splošni pogoji)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladi in določita domači in prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi Direkcija.

45. člen

(način izvajanja)

Za stalnost in rednost prevozov na liniji v skladu z izdanim dovoljenjem so odgovorni vsi prevozniki, ki jim je bilo izdano dovoljenje.

46. člen

(vzporedni prevoz z več vozili)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko opravlja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi, s tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevozom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postajališč, pomembnejših postajališč in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov opisanim v prejšnjih dveh odstavkih tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

47. člen

(tranzitni linijski prevoz potnikov)

(1) Poleg pogojev, ki jih določata ta zakon ali mednarodna pogodba, se lahko v dovoljenju za opravljanje

mednarodnega tranzitnega linijskega prevoza potnikov, izdanega prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku določi tudi, da:

- sme na ozemlju Republike Slovenije sprejemati potnike za prevoz v matično državo ali v tretjo državo;
- smejo potniki, pripeljeni iz države prevoznika Skupnosti ali tujega prevoznika, izstopati na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda pod pogoji iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, če je v izvajanje takšnih prevozov, z ustreznim deležem, vključen tudi domači prevoznik.

48. člen

(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in postajališč ter ostali pogoji v mednarodnem linijskem prevozu potnikov, se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati obveznosti dogovorjene z mednarodno pogodbo.

49. člen

(trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri Direkciji zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme trajno ustaviti, ko izda Direkcija ustrezno dovoljenje.

2.1.2. Posebni linijski prevoz

50. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz dijakov in študentov do izobraževalnih ustanov, prevoz vojakov in njihovih družin od vojašnic do doma.

(2) Posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu potnikov se izvaja z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik je dolžan pogodbo priglasiti pri Direkciji, ki vodi evidenco posebnih linijskih prevozov. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza mora v vozilu biti pogodba in seznam potnikov.

(4) Čeprav je posebni linijski prevoz mogoče spreminjati glede na potrebe uporabnikov, se uvršča med mednarodni linijski prevoz.

(5) Ta člen se prične uporabljati s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti. Za tuje prevoznike določbe tega člena ne veljajo.

2.1.3. Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

51. člen

(način opravljanja)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi pri katerih se z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov na celotnem

potovanju, katera se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež,

2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež,

3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potnike se prepelje nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež,

– potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež,

– potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež.

4. tranzitnih prevozih preko ozemlja Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom,

5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(2) Dovolilnica je potrebna v primeru:

1. prevoza, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,

2. drugih občnih prevozov potnikov.

(3) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli Direkcija.

(4) Tujemu prevozniku iz države, s katero Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu potnikov, lahko carinski organ, ki preverja ustreznost dovolilnic in potniških spemnic ob vstopu ali izstopu iz Republike Slovenije, izda za prevoz izjemno dovoljenje.

52. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami)

(1) Za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami potrebuje tuji prevoznik oziroma prevoznik Skupnosti dovoljenje. Izvirnik tega dovoljenja mora imeti voznik med opravljanjem prevoza v vozilu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če je iz prevoznikove vloge za izdajo dovoljenja razvidno, da so nameravani prevozi v nasprotju z določili tega člena.

(3) Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami je storitev, ki obsega prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov v določenih časovnih razmakih v obe smeri z enega samega mesta odhoda v državi, kjer ima prevoznik sedež, na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda v kasnejši vožnji isti prevoznik. Mesto odhoda in mesto prihoda sta mesti, kjer se potovanje začne in konča, pri čemer lokaciji vključujeta tudi okolico v krogu s polmerom 50 km.

(4) Med prevozom z izmeničnimi vožnjami potniki ne smejo vstopati ali izstopati.

(5) V nizu prevozov mora biti vozilo pri prvi povratni vožnji in zadnji vožnji prazno.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za izmenične vožnje v tranzitu preko Republike Slovenije.

(7) Ta člen se z vstopom Republike Slovenije v Evropsko skupnost preneha uporabljati za prevoznike Skupnosti.

53. člen
(potniška spremnica)

(1) Potniška spremnica se uporablja za občasne prevoze in za prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

(2) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka, mora izpolniti potniško spremnico pred vsako vožnjo.

(3) Potniška spremnica vsebuje vsaj naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- prevoznika;
- itinerar;
- podatke o registrski označbi vozila;
- podatke o voznem osebju;
- seznam potnikov.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja Direkcija.

(5) Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji, izda minister, pristojen za promet.

2.2. Dokumenti in ukrepi

54. člen
(razveljavitev dovoljenja)

(1) Direkcija lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano domačemu prevozniku, tujemu prevozniku ali prevozniku Skupnosti, če prevoznik kljub predhodnemu opozorilu prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku ali prevozniku Skupnosti, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, v primeru ponovne kršitve pa trajno.

55. člen
(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Prevozniku Skupnosti in tujemu prevozniku Direkcija lahko v primeru težjih ali ponavljajočih kršitev tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 8. člena tega zakona.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče začasno za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja prevozov je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet v roku 15 dni po prejemu odločbe.

56. člen
(svobodno opravljanje prevozov)

(1) Vsak prevoznik potnikov, ki opravlja prevoze v komercialne namene, opravlja prevoze potnikov nediskriminatorno, ne glede na nacionalnost ali kraj ustanovitve, če:

- ima licenco države, kjer je ustanovljen za prevoz potnikov v linijskem prevozu, vključujoč posebni linijski prevoz, občasni prevoz ali izmenične vožnje,
- izpolnjuje pogoje Evropske skupnosti za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov v notranjem in mednarodnem cestnem prevozu,

– izpolnjuje predpisane pogoje glede cestne varnosti, ki se nanašajo na standarde za voznika in vozilo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za prevoznika za lastne potrebe.

57. člen
(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Za mednarodne linijske prevoze je potrebno dovoljenje Skupnosti za prevoz potnikov, ki se izda prevozniku oziroma pravni ali fizični osebi, ki v okviru svoje dejavnosti organizira in upravlja s prevozi potnikov. Dovoljenje se ne more prenesti na drugo osebo, vendar pa lahko imetnik dovoljenja s soglasjem pristojnega organa opravlja prevoze preko podizvajalca, ki mora izpolnjevati pogoje iz prejšnjega člena. V tem primeru mora biti v dovoljenju navedena firma oziroma ime ter vloga podizvajalca. V primerih združenj prevoznikov ali gospodarskih subjektov z namenom opravljanja linijskega prevoza, se dovoljenje izda tistemu, ki je v okviru združenja nosilec upravljanja s prevozi, ostalim pa izvod tega dovoljenja.

(2) Obrazec dovoljenja Skupnosti mora biti po obliki in vsebini v skladu z vzorcem, ki ga določi Komisija.

(3) Dovoljenje Skupnosti za prevoz se izda za obdobje največ pet let.

(4) Dovoljenje Skupnosti vsebuje naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- relacijo, predvsem z navedbo kraja odhoda in kraja prihoda;
- čas veljavnosti;
- postajališča in vozni red.

(5) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji Direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v soglasju s pristojnimi organi držav, na katerih ozemlju potniki vstopajo oziroma izstopajo.

58. člen
(prenehanje veljavnosti dovoljenja Skupnosti za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano ali tri mesece zatem, ko dobi Direkcija od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja je dolžan en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

59. člen
(obveznost prevoznika)

(1) Prevoznik v mednarodnem linijskem prometu je dolžan, razen v primeru višje sile, opravljati prevoze na liniji tako, da zagotavlja stalnost, rednost, varnost ter ostale pogoje določene ob izdaji dovoljenja, dokler mu dovoljenje Skupnosti ne preteče.

(2) Prevoznik je dolžan objaviti itinerar, postajališča, vozni red, cene in splošne prevozne pogoje na tak način, da zagotovi dostopnost informacij vsem uporabnikom.

60. člen
(medsebojno sodelovanje)

(1) Direkcija odvzame dovoljenje Skupnosti, če imetnik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev, zlasti če država, kjer ima prevoznik sedež, to zahteva.

(2) V primeru težje kršitve ali ponavljajočih se lažjih kršitvah s področja cestne varnosti, zlasti glede vozil ter časa vožnje in počitka za voznika, lahko Direkcija prepove prevozniku opravljanje mednarodnih potniških prevozov na ozemlju Republike Slovenije. O ugotovljeni kršitvi Direkcija obvesti izdajatelja dovoljenja.

(3) Republika Slovenija sodeluje z ostalimi državami članicami Evropske skupnosti glede obveščanja in zagotavljanja informacij, povezanih s:

- kršitvami zakonodaje Evropske skupnosti s področja mednarodnega prevoza potnikov, ki jo povzroči prevoznik iz druge države ter o predloženih ukrepih in kaznih;
- kaznimi zoper domače prevoznike za dejanja storjena v drugi državi članici.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe

61. člen

(opredelitev prevozov za lastne potrebe)

Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je takšen prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene zakupne ali leasing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu ali fizična oseba sama.

VI. PREVOZ BLAGA

62. člen

(vrste prevoza blaga)

Prevoz blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot javni prevoz v komercialne namene in kot prevoz za lastne potrebe.

63. člen

(javni prevoz blaga v komercialne namene)

Javni prevoz blaga v komercialne namene je prevoz, za katerega se relacija, cena prevoza in drugi prevozni pogoji določijo s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza.

64. člen

(prevoz blaga za lastne potrebe)

Šteje se, da gre za prevoz blaga za lastne potrebe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- blago, ki se prevaža mora biti v lasti domačega prevoznika ali biti prodano, kupljeno, dano v najem, najeto, izdelano, dopolnjeno ali popravljeno s strani domačega prevoznika;
- namen poti mora biti prevoz blaga do ali od domačega prevoznika ali za njegov premik bodisi znotraj podjetja ali zunaj, vendar le za potrebe domačega prevoznika;
- motorna vozila, uporabljena za takšen prevoz, morajo voziti zaposleni pri domačem prevozniku;
- vozila morajo biti v lasti domačega prevoznika ali najeta, s tem, da izpolnjujejo pogoje, ki se nanašajo na uporabo vozil, najetih brez voznika za cestni prevoz blaga. Ta določba se ne nanaša za uporabo nadomestnega vozila v času, ko je vozilo, ki se normalno uporablja v okviru.

65. člen

(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov in CEMT do-

volilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, mora vsako leto v mesecu septembru na podlagi stanja za to leto določiti seznam kritičnih dovolilnic in ga objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prvega odstavka tega člena od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

66. člen

(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic, ekoloških točk, posebnih vrst dovolilnic in CEMT dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja delilec in sicer Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije, vsaka za tiste prevoznike, katerim je izdala licenco. Pri delitvi dovolilnic delilec upošteva pogoje, kriterije, merila in postopke določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Stroški nastali v zvezi z izdajanjem dovolilnic, bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, pristojen za promet, višino stroškov delitve dovolilnic določi delilec, po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za promet.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, preda pridobljene dovolilnice od pristojnega organa druge države Direkciji, ki glede na skupno število pridobljenih dovolilnic od tujih držav, prenese delilcu ustrezno število posameznih vrst dovolilnic, upoštevajoč število pravilno uporabljenih dovolilnic v preteklem letu, pri dodatno pridobljenih CEMT dovolilnicah pa tudi kvaliteto voznega parka.

67. člen

(pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je vpisan v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za promet;
- ima licenco za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu ali je priglašen za opravljanje prevozov za lastne potrebe;
- je pri delilcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic;
- ima poravnane vse davčne obveznosti.

68. člen

(kriteriji za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic, glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav, delilec upošteva naslednje kriterije:

- število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvide licence;
- število motornih vozil, ki jih prevoznik na osnovi podatkov o uporabljenih dovolilnicah uporablja za posamezno vrsto dovolilnic;
- število in kvaliteta voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se točkuje;
- število voznikov v delovnem razmerju;
- število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju,
- število prevozov opravljenih z uporabo oprtnega vlačila;
- višina dobička iz poslovanja;
- število kršitev določil tega zakona.

(2) Za delitev ekoloških točk za tranzit preko Republike Avstrije veljajo tudi posebna merila, ki jih v skladu z zahteva-

mi te države predpiše minister, pristojen za promet. Organizatorji-operatorji prevozov z oprtnimi vlaki morajo zagotoviti, da bodo z oprtnimi vlaki možni prevozi vseh vozil, katerih največje dimenzije in mase so v skladu s predpisi o največjih masah in dimenzijah vozil v Republiki Sloveniji.

(3) Pri prevoznikih, ki opravljajo prevoze preko Republike Avstrije na podlagi izdanega dovoljenja za izredne prevoze, se pri delitvi dovolilnic dodatno upošteva še število opravljenih prevozov na podlagi izdanega dovoljenja za izredne prevoze.

(4) Minister, pristojen za promet, predpiše s sodelovanjem ministra, pristojnega za finance, natančnejši postopek in merila za uporabo in izvajanje kriterijev, določenih v prejšnjih odstavkih.

69. člen

(vpis prevoznika v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu)

Domači prevoznik, ki želi biti vpisan v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, poda delilcu vlogo za vpis. Delilec vpiše prevoznika, ki ima licenco za mednarodni prevoz blaga, oziroma je priglašen za opravljanje prevoza za lastne potrebe, v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu. O vpisu oziroma zavrnitvi vpisa v evidenco izda odločbo, zoper katero je v roku osem dni od prejema možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

70. člen

(postopek določitve letnega plana)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delilec določi letni plan dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu, v času med 1. 9. in 15. 9., pri delilcu vložiti vlogo za določitev letnega plana. Prevozniku, ki v določenem roku vloge ne vложи, oziroma ne plača predpisane upravne takse, delilec letnega plana za naslednje leto ne določi. Tak prevoznik se šteje za novega prevoznika in lahko vlogo za določitev letnega plana vložijo v naslednjem letu.

(2) V vlogi za določitev letnega plana prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V planu so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Plani dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni in se lahko po določitvi letnih planov na primeren način objavijo.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delilcu pa je dolžan nemudoma sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma podal nepravilne podatke, se izbriše iz evidence prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, z možnostjo ponovnega vpisa v evidenco čez eno leto.

(4) Delilec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice in seznam prevoznikov, ki prejemajo dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni plan dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega plana delilec upošteva kriterije, merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delilec mora letni plan dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najkasneje do 15. 10. tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni plan, delilec pri določitvi plana dodelitve dovolilnic upošteva kriterije in merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. 10. preteklega leta do 30. 9. tekočega leta. Za določitev letnih planov dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejemajo kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju 1. 10. preteklega leta do 30. 9. tekočega leta.

(6) Povečanje voznega parka ne pomeni avtomatičnega povečanja plana dodelitve dovolilnic. Če prevoznik zmanjša vozni park se mu zmanjša plan sorazmerno z zmanjšanjem števila vozil, razen če tudi s preostalim voznim parkom pravilno uporabi vse dodeljene dovolilnice.

(7) Prevoznik lahko v roku osmih dni od prejema odločbe o določitvi plana vložijo pritožbo zoper to odločbo pri delilcu, ki pritožbo obravnava. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(8) Ko prvostopenjski organ (delilec) prejme pritožbo jo preizkusi. Če ugotovi, da so bile v postopku storjene kakšne kršitve, oziroma niso bile upoštevane določbe tega zakona glede delitve dovolilnic, svojo odločitev z novo odločbo ustrezno spremeni. V nasprotnem primeru pritožbo prevoznika skupaj z vso dokumentacijo, potrebno za odločanje o stvari, pošlje ministrstvu, pristojnemu za promet. Če se v pritožbenem postopku ugotovi, da prevozniku pripada večje število dovolilnic, kot mu je bilo dodeljeno, mu delilec premalo dodeljene dovolilnice dodeli iz kvote nerazdeljenih dovolilnic, ki je na razpolago za tekoče leto.

(9) Delilec dovolilnic in ministrstvo, pristojno za promet, vročata svoje odločbe ali druge spise, prevoznikom na sedežu, ki so ga navedli v postopku za pridobitev licence. Če prevoznik dvakrat zapored ne prevzame pošte, objavi delilec oziroma ministrstvo, pristojno za promet, odločbo za osem dni na svoji oglasni deski. S tem se šteje, da je vročitev opravljena.

71. člen

(postopek redne delitve dovolilnic)

(1) Na osnovi določenega letnega plana opravlja delilec redno delitev dovolilnic v rednih delilnih obdobjih, ki so določeni v podzakonskem predpisu, ki ga izda minister, pristojen za promet. O vsaki dodelitvi dovolilnic delilec odloči z odločbo. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(2) Dodelitev posebnih vrst dovolilnic in CEMT dovolilnic delilec izvaja enkrat letno v skladu z določbami tega zakona in podzakonskih predpisov.

(3) Zoper odločbo o dodelitvi dovolilnic lahko prevoznik v roku osmih dni od prejema odločbe vložijo pritožbo pri delilcu. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(4) Ko prvostopenjski organ (delilec) prejme pritožbo, jo preizkusi. Če ugotovi, da so bile v postopku storjene kakšne kršitve, oziroma niso bile upoštevane določbe tega zakona glede delitve dovolilnic, svojo odločitev z novo odločbo ustrezno spremeni. V nasprotnem primeru pošlje pritožbo prevoznika skupaj z vso dokumentacijo, potrebno za odločanje o stvari, ministrstvu, pristojnemu za promet.

(5) Delilec dovolilnic in ministrstvo, pristojno za promet, vročata svoje odločbe ali druge spise, prevoznikom na sedežu, ki so ga navedli v postopku za pridobitev licence. Če prevoznik dvakrat zapored ne prevzame pošte, delilec oziroma ministrstvo, pristojno za promet, odločbo objavi za osem dni na svoji oglasni deski. S tem se šteje, da je vročitev opravljena.

72. člen

(postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic)

(1) Po opravljeni redni delitvi delilca oblikujeta kvota nerazdeljenih dovolilnic za delilno obdobje. Delilca lahko kvota nerazdeljenih dovolilnic glede na potrebe prevoznikov medsebojno preneseta oziroma izmenjata in o tem obvestita Direkcijo.

(2) Nekritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo vsem prevoznikom glede na njihove vloge vsak delovni dan upošteva pogoje, kriterije in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(3) Kritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo samo prevoznikom, ki imajo določen plan dodelitve

dovolilnic za mednarodni prevoz blaga za določeno obdobje. Delitev teh dovolilnic se izvaja tedensko na osnovi vlog, ki so prispele v preteklem tednu. Delilec pri tej delitvi upošteva pogoje, kriterije in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(4) Natančnejši postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic predpiše minister, pristojen za promet.

73. člen

(avans dovolilnic)

(1) V posameznem delilnem obdobju lahko prevoznik z vlogo zaprosi za avans dovolilnic iz naslednjih delilnih obdobj, če prevozniku dodeljeno število dovolilnic v posameznem delilnem obdobju ne zadošča za izvedbo vseh načrtovanih prevozov. Avans dovolilnic iz naslednjega delilnega obdobja pridobijo prevozniki, ki imajo določen odstotek pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic iz preteklih obdobj. Delitev se opravlja vsak delovni dan glede na pogoje, kriterije in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Natančnejši postopek za pridobitev avansa dovolilnic določi minister, pristojen za promet.

74. člen

(prenosi letnega plana in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos celotnega letnega plana dodelitve dovolilnic je na drugega domačega prevoznika dovoljen v primeru pravnega nasledstva.

(2) Delni prenos plana dodelitve dovolilnic je na drugega domačega prevoznika dovoljen v primeru delnega ali celotnega prenosa voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada na posamezno vozilo sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni plan. Prenos plana CEMT dovolilnic je dovoljen v primeru celotnega prenosa voznega parka. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje vsak prenos vozila, za katerega pridobi novi uporabnik vozila izvod licence v skladu s tem zakonom.

(3) Delilec odloči o prenosu plana z odločbo. Prenosi planov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 67. člena tega zakona. Domači prevoznik, ki prevzame plan od drugega, se z dnem prevzema plana ne šteje za novega prevoznika.

(4) Medsebojni prenosi dovolilnic in trgovanje z dovolilnicami med prevozniki, niso dovoljeni. Prevoznik lahko uporabi samo dovolilnico, ki jo je prejel od delilca.

75. člen

(posebne vrste dovolilnic)

Posebne vrste dovolilnic so časovne in namenske in jih delilec deli v skladu z namenom in za čas njihovega trajanja tistim prevoznikom, ki izpolnjuje kriterije po tem zakonu in za namenske vrste prevozov. Prevozniku, ki mu delilec dodeli te dovolilnice, se zmanjša plan pridobivanja ostalih dovolilnic.

76. člen

(dodelitev CEMT dovolilnic in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih CEMT dovolilnic se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga, v določenem obdobju, ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

- bilateralni prevozi v sosednje države,
- bilateralni prevozi z državami, ki ne mejijo na Republiko Slovenijo,
- prevozi med tretjimi državami.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delilec iz mesečnega poročila o uporabi CEMT dovolilnice za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno CEMT dovolilnico, izračuna koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi tako opravljenega izračuna delilec prevoznike razvrsti po številu

zbranih točk in naredi seznam. Prevoznikom, ki se uvrstijo med zadnjih 15 odstotkov vseh prevoznikov na tem seznamu in opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic, se dodeljene dovolilnice odvzamejo in dodelijo drugim prevoznikom, ki so za tako vrsto dovolilnice zaprosili. Delilec vodi na podlagi vlog prevoznikov (70. člen) za pridobitev CEMT dovolilnic letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje, kriterije in merila določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih in iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli CEMT dovolilnico in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev CEMT dovolilnic in te niso prejeli (čakalna lista).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili CEMT. Izpolnjene liste dnevnika je treba ob koncu vsakega meseca, poslati delilcu, ki je dovolilnico izdal prevozniku. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjene liste dnevnika, delilec ne točkuje za pretekli mesec.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim žigom dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Prevozniku, ki je na novo vpisan v evidenco mednarodnih prevoznikov, se eno leto po vpisu v evidenco, v planu ne more dodeliti CEMT dovolilnice.

(6) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije CEMT in v tranzitu preko njenih ozemelj. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(7) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije CEMT ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(8) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo istočasno. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj se mora nahajati v vozilu ves čas potovanja, to je od točke nakladanja do točke razkladanja.

(9) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT mora biti enako imenu, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, v primeru najema ali zakupa pa v najemni ali zakupni pogodbi na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(10) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, kateremu je bila izdana, uporablja tudi za najeta ali zakupljena vozila brez voznikov, pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno ali zakupno pogodbo in kopijo licence za to vozilo na svoje ime. Vozilo mora biti dano v uporabo izključno podjetju, ki ga je najelo ali zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu se morajo nahajati sledeči dokumenti:

- pogodba o najemu ali zakupu, iz katere mora biti še posebej razvidno ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila,
- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o zaposlitvi voznika, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime zaposlenega ter trajanje zaposlitvene pogodbe.

(11) Ko je prevozniku prvič dodeljena CEMT dovolilnica, se mu za določeno število zmanjša število dodeljenih kritičnih dovolilnic za posamezne države.

77. člen

(odvzem CEMT dovolilnic)

(1) Delilec odvzame CEMT dovolilnico:

- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost licence za opravljanje mednarodnih javnih prevozov blaga in sicer z dnem prenehanja veljavnosti licence oziroma prejema dokončne odločbe o odvzemu licence;
- če prevoznik krši določila mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;

– če prevoznik krši določila navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;

– če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delilcu izpolnjene liste dnevnika;

– če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora CEMT dovolilnico, ki mu je odvzeta, vrniti delilcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu CEMT dovolilnice. Če CEMT dovolilnice v predpisanem roku ne vrne, mu je delilec dolžan ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic in sicer do vrnitve CEMT dovolilnice.

(3) Prevoznik, ki mu je bila odvzeta CEMT dovolilnica, lahko ponovno zaprosi za dodelitev dovolilnice v naslednjem delilnem obdobju.

(4) Prevoznik, ki je izgubil, uničil ali mu je bila ukradena CEMT dovolilnica mora veljavnost te preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, mu delilec izda nadomestno CEMT dovolilnico in o tem obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki prekliče veljavnost dovolilnice pri sekretariatu CEMT.

(5) Odvzete CEMT dovolilnice se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev CEMT dovolilnic glede na vrstni red na čakalni listi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

78. člen

(uporaba dovolilnic)

(1) Pridobljene dovolilnice, lahko prevoznik uporabi samo z vozili, za katere ima pridobljene izvode licenc za mednarodni prevoz blaga.

(2) Dovolilnica mora biti ves čas izvajanja mednarodnega prevoza v vozilu in jo mora voznik pokazati in izročiti na vpogled na zahtevo pristojnih nadzornih organov.

(3) Pravilno uporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delilcu najkasneje v roku osmih dni po uporabi. Če prevoznik ne vrne vseh vrst dovolilnic iz predpreteklega delilnega obdobja, mu lahko delilec v celoti ali delno zaustavi ali zmanjša naslednjo dodelitev dovolilnic. Neuporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delilcu najkasneje v roku osmih dni po preteku veljavnosti dovolilnice.

(4) Pri vračilu uporabljenih dovolilnic mora prevoznik priložiti seznam porabljenih dovolilnic po postopku in na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za promet. Na obrazcu se navede registrska označba vozila, s katerim je bila uporabljena dovolilnica in številka računa, s katerim je bil zaračunan prevoz. Pravilno uporabo dovolilnic delilec presoja na podlagi podatkov iz prevozne listine (CMR).

(5) Če prevoznik dodeljenih dovolilnic ne potrebuje, jih mora vrniti delilcu.

(6) Prevozniku, ki v dveh zaporednih delilnih obdobjih ni prevzel dodeljenih dovolilnic, delilec ustavi dodelitev dovolilnic. Če tak prevoznik ponovno zahteva dodelitev dovolilnic, se šteje za novega prevoznika.

(7) Porabljene dovolilnice domačega prevoznika hrani delilec v obliki arhiva še tri leta od dneva prenehanja veljavnosti dovolilnice.

79. člen

(nepravilna uporaba dovolilnic)

(1) Delitev in pravilno uporabo dovolilnic spremlja delilec glede na vsako delilno obdobje. V primeru, da prevoznik uporabi dovolilnico v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, mu lahko delilec, brez spremembe plana, število dodeljenih dovolilnic takoj v naslednjem obdobju zmanjša, sorazmerno z nepravilno uporabljenimi ali neuporabljenimi dovolilnicami v prejšnjih obdobjih. Če je bilo prevozniku preko celega delilnega leta, zaradi nepravilne uporabe, večkrat zmanjšano število

dodeljenih dovolilnic, mu lahko delilec sorazmerno spremeni plan dodelitve dovolilnic.

(2) Prevoznik, ki je nepravilno uporabil dovolilnico oziroma uporabil ponarejeno dovolilnico, ali je opravil prevoz brez ustrezne dovolilnice in mu je bila na podlagi tega izrečena kazen prepovedi opravljanja prevozov v tuji državi, mu delilec že dodeljene dovolilnice odvzame za enako obdobje kakor je bila izrečena prepoved. Delilec odvzame dodeljene dovolilnice prevozniku tudi v primeru, če s strani pristojnih organov druge države prejme obvestilo, da prevoznik pri opravljanju prevozov na njenem ozemlju krši določila mednarodne pogodbe. Prevoznik mora delilcu vrniti odvzete dovolilnice v roku treh dni po prejemu odločbe o odvzemu, zoper katero je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet. Pritožba se lahko vloži v roku osmih dni od prejema odločbe in ne zadrži izvršitve.

(3) Nepravilna uporaba dovolilnice pomeni, da so pri tej popravljani podatki o prevozniku in o registrski številki vozila in da se podatki na dovolilnici ne skladajo s podatki iz prevozne listine. Delilec takšno dovolilnico evidentira kot nepravilno uporabljeno dovolilnico in prevozniku zmanjša delitev dovolilnic v postopku redne delitve dovolilnic za odgovarjajoče število nepravilno uporabljenih dovolilnic. Prevoznik, ki nepravilno uporabi dovolilnico, ne more pridobiti dovolilnic v postopku delitve nerazdeljenih dovolilnic v delilnih obdobjih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

80. člen

(uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in CEMT dovolilnic, delilec poleg določb tega zakona in drugih predpisov, upošteva tudi določila mednarodnih pogodb in določila resolucij organizacije CEMT glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

81. člen

(dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika)

(1) Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik), registriran v državi, s katero je sklenila Republika Slovenija pogodbo o mednarodnem prevozu blaga v cestnem prometu, sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda ministrstvo, pristojno za promet, oziroma brez tega, če tako določa pogodba.

(2) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(3) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(4) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga, mora biti v tujem vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije in mora biti pravilno izpolnjeno. Kontrolo tega izvajajo carinski organi, inšpektorji za cestni promet in policisti.

(5) Carinski organ na mejnem prehodu oziroma na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola in carinski nadzor v Republiki Slovenije, preverja ali je v vozilu dovolilnica iz prvega odstavka tega člena. Če ugotovi, da v vozilu ni predpisane dovolilnice, mu prepove vstop ali izstop iz Republike Slovenije, oziroma če to ugotovi na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola ali nadzor, prepove nadaljnjo vožnjo, dokler prevoznik ne pridobi ustrezne dovolilnice. Če dovolilnice ne pridobi v roku sedmih delovnih dni, se mu na podlagi vloge izda posebno dovoljenje na podlagi tretjega odstavka 82. člena.

(6) Če drugi pristojni organi pri kontroli prometa ugotovijo, da je tuje vozilo v prometu na cestah v Republiki Sloveniji brez dovolilnice, o tem obvestijo najbližji carinski organ, ki navedenega prevoznika, voznika in vozilo prevzame v nadaljnji postopek.

(7) Carinski organ o tujem prevozniku brez dovolilnice in izvedenih ukrepih obvesti ministrstvo, pristojno za promet.

81.a člen

(uporaba dovolilnice)

(1) Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti mora dovolilnico, ki jo, v skladu z določili tega zakona, predpisov Evropske skupnosti ali mednarodnih pogodb, potrebuje za prevoz, ki ga opravlja, pravilno izpolniti že pred prestopom državne meje Republike Slovenije.

(2) Šteje se, da je dovolilnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike v dovolilnici, še posebej pa naziv ali ime ter naslov prevoznika, ki opravlja prevoz, kraj in datum izdaje dovolilnice ter podpis in žig izdajatelja dovolilnice, registrska številka vozila, ki prevoz opravlja ter datum, ura in kraj vstopa v Republiko Slovenijo oziroma prestopa državne meje.

(3) Če na dovolilnici niso izpolnjeni podatki o prevozniku in vozilu, ki opravlja prevoz ter podatki o prestopu državne meje Republike Slovenije, se šteje, da je bil prevoz opravljen brez dovolilnice in da dovolilnice ni v vozilu.

(4) Dovolilnica se lahko uporabi samo za tisto vrsto prevoza, ki je naveden na dovolilnici in pod pogoji, navedenimi na dovolilnici.

(5) CEMT dovolilnica se mora uporabljati v skladu s pravili organizacije CEMT, predpisanimi v tem zakonu in podzakonskem predpisu, ki ga izda minister, pristojen za promet.

82. člen

(posebna dovoljenja)

(1) Carinski organ, ki preverja ustreznost dovolilnic in dovoljenj ob vstopu ali izstopu iz Republike Slovenije, izda prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku za bilateralni ali tranzitni prevoz posebno dovoljenje, v primeru, ko Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga z državo, kjer je motorno vozilo registrirano, če:

- prevažajo žive živali;
- prevažajo hitro pokvarljivo blago;
- je motorno vozilo označeno z začasnimi registrskimi tablicami, pod pogojem, da vozilo ne prevažajo blago.

(2) Če ima tuji prevoznik sedež v državi, s katero Republika Slovenija nima sklenjene mednarodne pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga in prevažajo blago, ki ni zajeto v prejšnjem odstavku, mu carinski organ lahko izda posebno dovoljenje in o tem obvesti Direkcijo.

(3) Posebno dovoljenje za izstop iz Republike Slovenije, izda carinski organ prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku v primeru iz petega odstavka prejšnjega člena.

83. člen

(prevozi tujega prevoznika v tretjo državo)

(1) Tuji prevoznik ne sme opravljati prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno, razen če je to posebej določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, sme tuji prevoznik opraviti prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno v primeru, da je zaradi pomanjkanja ustreznih transportnih zmogljivosti v Republiki Sloveniji treba pritegniti tujega prevoznika. V tem primeru izda ministrstvo, pristojno za promet tujemu prevozniku posebno dovoljenje.

(3) Stroške izdaje in vsebinskega posebnega dovoljenja iz tega in prejšnjega člena določi minister, pristojen za promet. Ob plačilu posebnega dovoljenja se lahko tujemu prevozniku v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena naloži tudi plačilo cestne takse v skladu s tem zakonom.

84. člen

(prevozi brez dovolilnice)

(1) Dovolilnica za tujega prevoznika ni potrebna:

1. za prevoz blaga z javnega letališča in na javno letališče, če pride do nesreče letala, ali če mora letalo pristati v sili, ali če so odpovedane letalske linije;
2. za prevoz poškodovanega motornega vozila in njegove prikolice;

3. za prevoz posmrtnih ostankov;

4. za prevoz blaga pri selitvi v ustreznih posebnih vozilih;

5. za prevoz poštnih pošilk;

6. za prevoz eksponatov, namenjenih za sejme in razstave;

7. za prevoz pripomočkov in drugih potrebščin za gledališke, glasbene in druge kulturne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska in televizijska snemanja;

8. za prevoz mrtvih živali, razen če gre za industrijsko predelavo;

9. za prevoz čebel in ribjega podmladka;

10. za prevoz medicinskega in drugega materiala kot pomoč v primeru naravnih nesreč in za prevoz blaga v humanitarne namene;

11. za prazna vozila, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo prevoz blaga iz pokvarjenih vozil;

12. za vozila tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remonturna vozila);

13. za prevoz tovorov izključno v reklamne namene ali za pouk;

14. za vozila z nosilnostjo do 3.500 kg ali največjo dovoljeno maso do 6.000 kg.

15. za vozila, ki izvajajo kombinirani prevoz blaga skladno z mednarodnimi pogodbami in predpisi, ki urejajo kombinirani prevoz.

(2) Za prevoz iz prejšnjega odstavka mora imeti voznik v vozilu dokument, iz katerega je razvidno, da gre za enega od navedenih prevozov.

85. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Direkcija začasno prepove vožnjo tujemu prevozniku po cestah v Republiki Sloveniji, če ne prevažajo blaga v skladu s tem zakonom ali z mednarodno pogodbo. Prepoved se izreče za čas od 3 do 12 mesecev.

86. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti dovoljuje Republika Slovenija na svojem ozemlju uporabo motornih vozil, ki so jih najele pravne ali fizične osebe, ki imajo sedež oziroma prebivališče v drugi državi članici Evropske skupnosti, z namenom prevoza med državama, če:

– je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež ali prebivališče najemnik vozila, v skladu z zakonodajo te države članice;

– se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika, brez pogodbe, ki se nanaša tudi na voznika oziroma spremljajoče osebe;

– najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe in z njim upravlja le njegovo osebo;

– so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge in tretje alineje v vozilu. Ti dokumenti so najemna pogodba iz katere je razviden najemodajalec, najemnik, vozilo, kot tudi pogodba o zaposlitvi za voznika, ki vsebuje tako ime delodajalca, voznika in čas trajanja zaposlitve.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru prevoza za lastne potrebe.

87. člen

(uporaba standardov o varstvu okolja in varnosti cestnega prometa)

V Republiko Slovenijo je prepovedan vstop tujemu prevozniku z vozilom, ki ne izpolnjuje minimalnih standardov, glede varstva okolja in varnosti v cestnem prometu. Minimalne standarde določi minister, pristojen za standardizacijo in meroslovje.

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

88. člen

(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba.

89. člen

(kabotaža po polnopravnem članstvu Republike Slovenije v Evropski skupnosti)

(1) Kabotaža je v Republiki Sloveniji dovoljena le za prevoznike, ki imajo licenco Skupnosti in sedež v državi članici Evropske skupnosti, za naslednje prevoze:

- posebne linijske prevoze, kjer obstaja pogodba med organizatorjem prevoza in prevoznikom;
- občasne prevoze in izmenične vožnje v mednarodnem cestnem prometu;
- tranzitne linijske mednarodne prevoze.

(2) Kabotaža se sme izvajati samo na registriranih mednarodnih linijah.

(3) Notranji medkrajevni linijski prevoz in mestni linijski prevoz se ne moreta izvajati kot kabotaža.

(4) Ta člen se prične uporabljati s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

90. člen

Izvajanje kabotaže je glede transportnih pogojev in cen, tež in dimenzij cestnih vozil, posebnih pogojev glede določenih vrst potnikov, časov vožnje in počitka, glede na davčno zakonodajo, kot tudi glede dovoljenj, ponudb, linij, voznih redov v celoti vezano na predpise, ki veljajo v Republiki Sloveniji. Kabotaža se opravlja pod enakimi pogoji kot veljajo za prevoze, ki jih opravljajo domači prevozniki.

91. člen

V primeru kabotaže v obliki občasnega prevoza se mora v vozilu nahajati potniška spremnica, v primeru posebnega linijskega prevoza, pa se mora v vozilu poleg potniške spremnice nahajati tudi pogodba med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ki služi kot kontrolni dokument.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

92. člen

(kabotaža tujega prevoznika pri prevozu blaga)

(1) Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik lahko opravi notranji prevoz blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji (kabotaža) le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vlogo za dovoljenje vloži prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik pri pristojnem organu za promet države, v kateri ima sedež, ta pa jo posreduje Direkciji.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih transportnih zmogljivosti v državi nujno, da opravi prevoz prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za promet, po predhodno pridobljenem mnenju Gospodarske zbornice Slovenije in Obrtne zbornice Slovenije.

93. člen

(kabotaža za prevoznike iz držav članic Evropske skupnosti)

Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti se določbe o notranjem prevozu blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji (kabotaža) ne

uporabljajo za prevoznike iz držav članic Evropske skupnosti, ki imajo licenco Skupnosti. Notranji cestni prevoz blaga v Republiki Sloveniji lahko izvajajo pod enakimi pogoji kot domači prevozniki v skladu z mednarodnimi pogodbami, ne da bi jim bilo potrebno ustanoviti podružnico, predstavništvo ali kakšno drugačno statusno obliko v Republiki Sloveniji.

VIII. UKREPI V PRIMERU KRIZE NA TRGU

94. člen

(ukrepi v primeru krize na trgu prevoznih storitev)

(1) V primeru krize in resnih motenj na trgu storitev prevoza potnikov in blaga v Republiki Sloveniji zaradi izvajanja kabotaže lahko Vlada Republike Slovenije sprejme potrebne zaščitne ukrepe za zaščito domačih prevoznikov, ki pomenijo ublažitev krize, največ za obdobje šestih mesecev, ki se lahko podaljša samo enkrat.

(2) Vlada Republike Slovenije ustanovi posebni krizni odbor, sestavljen iz predstavnikov: ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo ter Gospodarske in Obrtne zbornice Slovenije. Krizni odbor, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet, predlaga vladi ukrepe za odpravo krize na trgu prevoznih storitev.

(3) Kriza na trgu prevoznih storitev se za uporabo tega zakona predpostavlja, kadar gre za nedvoumno preveliko ponudbo na trgu cestnega prevoza potnikov in blaga na dolgi rok in je ogrožen obstoj večjega števila domačih prevoznikov na področju cestnih prevozov potnikov ali blaga v Republiki Sloveniji ter je očitno, da v krajšem času ni moč pričakovati izboljšanja.

(4) Na podlagi mednarodne pogodbe lahko krizni odbor sodeluje z drugimi državami oziroma organizacijami ali postane del širšega medvladnega sodelovanja.

(5) Na podlagi izvajanja reciprocitete pri opravljanju mednarodnih prevozov potnikov in blaga med posameznimi državami lahko minister, pristojen za promet predlaga Vladi Republike Slovenije takojšen sprejem ukrepov za doseganje reciprocitete med sodelujočimi državami.

IX. CESTNA TAKSA

95. člen

(obveznost plačila)

Za motorno vozilo, registrirano izven Republike Slovenije, ki vozi po cestah v Republiki Sloveniji, razen za motorno vozilo, s katerim se opravlja prevoz iz 84. člena tega zakona, se plača cestna taksa po predpisih o javnih cestah, če ni v mednarodni pogodbi drugače določeno.

96. člen

(cestna taksa za vozila različnih registrskih označb)

(1) Če sta motorno in priklopno vozilo registrirana v različnih državah, se zaračunava cestna taksa za skupino vozil v znesku, ki velja za državo, v kateri je registrirano vlečno vozilo.

(2) Če je vlečno vozilo iz prejšnjega odstavka registrirano v državi, s katero je z mednarodno pogodbo dogovorjeno, da se cestna taksa ne zaračunava, priklopno pa iz države, s katero take pogodbe ni, se cestna taksa za priklopno vozilo zaračuna v znesku, ki velja za državo, v kateri je to registrirano.

(3) Za motorna vozila registrirana izven Republike Slovenije, ki jih ima v zakupu domači prevoznik, se zaračunava cestna taksa v zneskih, ki veljajo za državo, v kateri je registrirano posamezno vozilo.

(4) Cestno takso iz 95. in 96. člena tega zakona pobirajo carinski organi.

X. AVTOBUSNE POSTAJE, POMEMBNEJŠA
AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA IN AVTOBUSNA
POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA
TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

97. člen

(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravlja sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozi in druge storitve povezane s prevozi potnikov.

(2) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(3) Pomembnejše avtobusne postajališče opravlja naloge iz prejšnjih odstavkov glede na opremljenost postajališča in potrebe potnikov.

(4) Na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor:

- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč;
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev;
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

98. člen

(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore za opravljanje dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč zagotavljajo lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč. Medsebojne odnose lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših postajališč uredijo s pogodbo.

99. člen

(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnih parkirališč za tovorna vozila in avtobuse)

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirališče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Storitve postaj za tovorna vozila in javnih parkirališč so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom. Delovni čas, cenik opravljanja storitev ter splošni pogoji poslovanja morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

(4) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirališč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog določenih v tem členu. Pri tem mora biti upoštevana varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše v sodelovanju z ministrom, pristojnim za okolje opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirališč za tovorna vozila in avtobuse.

100. člen

(obveznost objave pogojev poslovanja)

(1) Storitve avtobusne postaje oziroma parkirališča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopni vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev ter splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje oziroma parkirališča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

XI. NOTRANJA KONTROLA

101. člen

(obveznost izvajanja)

(1) Domači prevoznik, ki izvaja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, je dolžan izvajati trajno kontrolo nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom, nad predpisanimi pogoji glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

(2) Z notranjo kontrolo se zagotavlja predvsem nadzor nad:

- zdravstvenimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki;
- psihofizičnim stanjem voznikov;
- načinom odrejanja posadk na vozila z vidika varnosti cestnega prometa, spoštovanjem delovnega časa, trajanja vožnje in obveznega počitka voznikov;
- izvajanjem dnevnih in periodičnih preventivnih pregledov vozil in opreme;
- brezhibnostjo in pravilno uporabo tahografa ter tahografskih vložkov;
- napravami, opremo in oznakami na vozilih;
- pravilno obremenitvijo vozil (število potnikov, teža tovora, pravilnega natovarjanja, označitve tovora...);
- higiensko-tehničnimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozila;
- obnavljanjem in dopolnjevanjem znanja s področja prevozov in varnosti cestnega prometa;
- vodenjem evidenc, spremljanjem in analizo prometnih nesreč in prekrškov v katerih so bili udeleženi vozniki in ukrepanju v zvezi s tem.

(3) Minister, pristojen za promet, predpiše vsebino in način izvajanja notranje kontrole.

(4) Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in izvajanje notranje kontrole uredi domači prevoznik s svojimi akti.

(5) Prevoznik je dolžan odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole, ugotovil inšpektor.

XII. STAVKE

102. člen

(opravljanje prevozov potnikov in blaga v primeru stavke)

(1) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoze potnikov v cestnem prometu morajo v času stavke zagotoviti izvajanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, ki je določen z mednarodnimi pogodbami, v javnem linijskem prevozu potnikov v notranjem prometu pa prevoz dnevne migracije potnikov (prevozi na delo in v šolo,...).

(2) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoz blaga v cestnem prometu, morajo v času stavke zagotoviti nemoteno izvajanje prevozov živih živali, hitro pokvarljivega blaga, življenjskih potrebščin, nevarnih snovi in humanitarnih ter drugih pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

XIII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

103. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi, opravlja organ, pristojen za inšpekcijski nadzor prevozov v cestnem prometu. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji), ki lahko zahtevajo pomoč policije in carinskih organov za izvajanje svojih nalog.

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka je voznik dolžan ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku ki ga predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki ima vozilo v posesti ali ga uporablja ima pravico biti prisoten pri pregledu.

104. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, najmanj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Strokovni izpit opravlja kandidat, ki je imenovan za inšpektorja in ima opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka.

(3) Vsebinsko in način opravljanja strokovnega izpita predpiše minister, pristojen za promet.

(4) Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva izkazuje inšpektor s službeno izkaznico, ki jo izda minister, pristojen za promet.

(5) Obrazec službenih izkaznic iz prejšnjega odstavka ter postopek za njihovo izdajo predpiše minister, pristojen za promet.

105. člen

(področje dela inšpektorjev)

Inšpektorji nadzorujejo zlasti:

- izpolnjevanje pogojev za opravljanje dejavnosti javnih prevozov in prevozov za lastne potrebe;
- prevoz potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč in postaje ter parkirišča za tovorna vozila in avtobuse ter nudenje storitev, ki so predpisane s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi;
- oznake in opremljenost vozil, s katerimi se izvajajo prevozi v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
- izvajanje notranje kontrole.

106. člen

(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku,

2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez licence oziroma potrčila o prigrisatvi ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja,

3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima izvoda licence za posamezno vozilo oziroma izvoda potrčila o prigrisatvi, do odprave ugotovljenih nepravilnosti,

4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi,

5. lahko prepove uporabo avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi,

6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in da kljub izdani odločbi nadaljuje oziroma ponavlja kršitve lahko začasno, za največ 30 dni, odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame dokumentacijo (na primer prometno dovoljenje ali registrske tablice) vozila. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustreznem varovanem mestu.

(3) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco ali potrdilom o prigrisatvi, kateri je potekla veljavnost ali je bila preklicana oziroma je bila izdana drugemu prevozniku, to zaseže in jo pošlje izdajatelju.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja dvom o njegovi pristnosti, oziroma, če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali tega zlorablja, se mu ga odvzame. Začasno odvzeto dovoljenje ali dovolilnica se skupaj z zapisnikom pošlje Direkciji, licenca ali drug dokument pa organu, ki je dokument izdal. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta vendar največ do 60 dni.

(5) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, ter brez dovoljenja osebe, katerega delo, poslovne prostore, opremo – vozila in objekt nadzoruje, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati naprave, poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbe, listine in druge dokumente domačih ali tujih izvajalcev prevozov, vezane na opravljanje prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu ter iz njih po potrebi napraviti izvlečke, jih kopirati ali zaseči. Inšpektor lahko opravi zaseg predmetov v primeru, če obstajajo razlogi za sum, da je bila s temi predmeti ali zaradi njih storjena kršitev predpisov s področja prevozov v cestnem prometu.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njunih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke potrebne za vodenje postopkov v zvezi z kršitvami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki sta jih pravna oseba ali samostojni podjetnik po-

sameznik določila kot svoj sedež ali kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(8) Pri pregledu stanovanjskih prostorov lahko inšpektor pregleda le tisti del prostorov, ki je namenjen poslovanju. V primerih, ko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik vstopu nasprotuje, si mora inšpektor za pregled teh prostorov pridobiti odredbo pristojnega sodišča.

(9) Inšpektorju je potrebno omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva ter mu dostaviti ali izročiti poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke, pisno pojasnilo ali izjavo v zvezi s predmetom nadzora v roku, ki ga določi inšpektor.

(10) O zasegu oziroma odvzemu predmetov oziroma dokumentacije se izda pisno potrdilo z natančnim opisom zaseženih predmetov in dokumentacije.

(11) Pritožba zoper odločbo iz 2. in 3. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

106.a člen

(izdaja odločbe o izrečenem ukrepu)

Če inšpektor izreče katerega izmed ukrepov ali prepovedi iz prvega odstavka prejšnjega člena, izda pisno odločbo o tem ukrepu v roku osmih dni od ustnega izreka ukrepa osebi, na katero se ukrep nanaša.

107. člen

(izvedba prepovedi)

(1) V primeru prepovedi iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena, je kršitelj dolžan določiti mesto, kjer se bo vozilo nahajalo v času trajanja ukrepa in parkirati vozilo na tem mestu za čas trajanja ukrepa.

(2) Namesto ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor kršitelju za čas trajanja ukrepa odvzame opremo in dokumentacijo, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti prevozov. O odvzemu izda potrdilo.

108. člen

(pristojnosti carinskih organov)

(1) Carinski organi so pooblaščen, da na mejnem prehodu oziroma na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola in carinski nadzor, preverjajo, ali ima prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik dovoljenje in druge listine, predpisane v tem zakonu, drugih predpisih in mednarodnih pogodbah. Če ugotovijo, da prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik v vozilu nima predpisanih dokumentov, mu prepovejo vstop v Republiko Slovenijo oziroma nadaljnjo vožnjo po cestah v Republiko Slovenijo.

(2) Carinski organi so pooblaščen, da prevozniku začasno odvzamejo dokumente, ki jih mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona, če dvomijo o njihovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev navedenih v dokumentu. Začasno odvzete dokumente je treba skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu poslati Direkciji oziroma izdajatelju dokumenta.

(3) Carinski organi izvršujejo odločitve pristojnega organa glede prepovedi opravljanja prevoza na območju Republike Slovenije.

109. člen

(pristojnosti policije)

(1) Izvajanje določb, ki se nanašajo na obveznost voznika, da ima med vožnjo v vozilu ustrezno dovolilnico, dovoljenje, izvod licence, potrdilo o priglasitvi, izvod potrdila o priglasitvi in potni nalog, nadzorujejo tudi policisti.

(2) Če policist pri kontroli ugotovi, da se voznik izkazuje z licenco ali potrdilom o priglasitvi, kateremu je pretekla veljavnost ali z izvodom licence oziroma potrdila o priglasitvi, ki

ne pripada kontroliranemu vozilu jo zaseže in pošlje s poročilom o prekršku pristojnemu inšpekcijskemu organu.

(3) O nadzoru in izvedenih ukrepih policisti obvestijo prometni inšpektorat Republike Slovenije.

109.a člen

(nadzor in koordinacija nadzora)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja jo organi, pristojni za inšpekcijski nadzor prevozov v cestnem prometu, carinski organi in policija na celotnem ozemlju Republike Slovenije samostojno in v skupnih koordiniranih nadzorih.

(2) Koordinacijo in načrtovanje stalnega nadzora v notranjosti Republike Slovenije opravlja Prometni Inšpektorat Republike Slovenije, ki od vseh organov, pristojnih za nadzor, tudi zbira in obdeluje podatke o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah tega zakona in predpisov o varnosti cestnega prometa.

(3) Prometni inšpektorat vodi evidenco o opravljenih nadzorih v skladu s tem zakonom, predpisi s področja varnosti cestnega prometa – predvsem s področja časov voženj in počitkov voznikov, ter v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(4) V evidenci iz prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

- datum in kraj opravljenega nadzora,
- število kontroliranih oseb in vozil,
- število in struktura ugotovljenih kršitev (predpis in člen),
- ime oziroma firma kršitelja ter država in naslov sedeža,
- registrska številka vozila ter podatki o največji dovoljeni masi vozila,
- morebitne opombe.

(5) Način nadzora in koordinacije med nadzornimi organi natančneje določi Vlada Republike Slovenije.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

110. člen

(1) Z globo od 600.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik če:

1. opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez ustrezne licence ali licence Skupnosti ali potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe ali v nasprotju z izdano licenco ali licenco Skupnosti (6., 14., 19., 20. in 21. člen);

2. če opravlja mednarodni linijski prevoz potnikov v Republiko Slovenijo brez dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (42. in 57. člen);

3. če opravlja v mednarodnem cestnem prevozu potnikov ali blaga nedovoljeno kabotažo (88. in 92. člen);

4. če opravlja brez dovoljenja prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretje države oziroma iz tretjih držav v Republiko Slovenijo (83. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

111. člen

(1) Z globo od 400.000 do 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. posodi svojo licenco ali uporablja tujo licenco oziroma izvod licence oziroma licenco Skupnosti ali izvod licence

Skupnosti drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (peti odstavek 13. člena);

2. posodi svoje dovoljenje ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (42. in 57. člen);

3. ne opravlja prevozov potnikov v skladu z voznim redom (25. člen);

4. ne opravlja mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem (44. člen);

5. o prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti preko sredstev javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (29. člen);

6. opravlja posebni linijski prevoz potnikov brez pisne pogodbe s seznamom potnikov ali v nasprotju z njo ali če v času opravljanja prevoza v vozilu nima te pogodbe in seznama potnikov ali če pogodbe ni priglasil pri pristojnem organu (34. in 50. člen);

7. pri opravljanju posebnih linijskih prevozov prevažata potnike, ki ne sodijo v kategorije potnikov navedenih 34. in 50. členu;

8. opravlja občasne prevoze potnikov v nasprotju z 35. in prvim odstavkom 50. člena;

9. nima akta o notranji kontroli ali ne izvaja trajne kontrole nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom, nad predpisanimi pogoji glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov (notranja kontrola) ali ne odredi ukrepov za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole, ugotovil inšpektor (101. člen);

10. ne zagotovi opravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu v času stavke v skladu s 102. členom tega zakona;

11. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (106. člen);

12. če se izkaže ali uporabi dovolilnico izdano drugemu prevozniku (74. in 78. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

112. člen

(1) Z globo od 300.000 do 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik če:

1. če pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije v vozilu nima izvirnika dovoljenja za njegovo opravljanje (43. člen);

2. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz na mednarodni liniji (48. in 49. člen);

3. brez dovolilnice ali potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (51., 52. in 53. člen);

4. opravi prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu brez dovolilnice (81. člen);

5. med opravljanjem prevoza potnikov voznik avto-taksi vozila nima vklopljenega taksimetra ali ta ni viden uporabnikom (37. člen);

6. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (15. člen);

7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti Direkcije (34. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo 50.000 tolarjev kaznuje inšpektor na kraju prekrška voznika v primeru kršitve iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

113. člen

(1) Z globo od 200.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (18. člen);

2. voznega reda ne objavi v skladu z 25. in 59. členom tega zakona;

3. v predpisanem roku po prejemu odločbe o preklicu in odvzemu ali po preteku veljavnosti licence te skupaj z vsemi izvodi ne vrne izdajatelju licence (13. in 17. člen);

4. v predpisanem roku ne obvesti izdajatelja licence o prenehanju opravljanja dejavnosti prevozov (13. člen);

5. opravlja prevoze s posameznim vozilom preden mu je bil vročen izvod licence ali potrdila za to vozilo (14. člen);

6. upravljalec avtobusne postaje ali postaje za tovorna vozila oziroma parkirišča za tovorna vozila ali avtobuse, ne objavi na vidnem mestu delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (100. člen);

7. inšpektorju ne posreduje zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor ali, če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (106. člen).

(2) Z globo od 40.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

114. člen

(1) Z globo od 150.000 do 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo v vozilu nima izvoda licence za vozilo ali izvoda licence Skupnosti oziroma potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe (18. in 20. člen);

2. če med vožnjo v vozilu nima potnega naloga (18. člen);

3. če inšpektorju ne pokaže oziroma izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če mu ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovara (18. in 103. člen);

4. če v vozilu nima dovolilnice za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu (81. člen);

5. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu ali predpisane potniške smernice (43. in 53. člen);

6. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (27. člen);

7. če ustavlja izven mest postankov, ki so določeni v voznem redu (28. člen);

8. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (103. člen).

(2) Globo iz prejšnjega odstavka lahko za prekršek iz 1., 2. in 4. točke izrečeta tudi carinik ali policist.

115. člen

(1) Z globo od 100.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje voznik:

1. če dovolilnica za prevoz potnikov ali blaga ali potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (51., 53., 81. in 81.a člen);

2. če potni nalog ni izpolnjen v skladu z 18. členom;
 3. če med vožnjo v vozilu nima pogodbe oziroma potrdila o zaposlitvi (18. člen);
 4. če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice (26. člen).
- (2) Globo iz prejšnjega odstavka lahko za prekršek iz 1. točke izrečeta tudi carinik ali policist.

116. člen

(postopek o prekršku zoper prevoznika s sedežem ali podružnico izven Republike Slovenije)

(1) Če se začne na podlagi tega zakona postopek o prekršku zoper prevoznika, ki nima sedeža ali podružnice v Republiki Sloveniji, je njegov voznik dolžan o začetku postopka prevoznika ali njegovo odgovorno osebo obvestiti o začetku postopka o prekršku. Prevoznik se je dolžan v roku dveh ur od storitve prekrška udeležiti postopka o prekršku oziroma določiti svojega pooblaščenca, ki je na območju Republike Slovenije. V kolikor se postopka ne udeleži, oziroma v roku ne določi svojega zastopnika se šteje, da je za pooblaščenca določil voznika.

(2) Ob začetku postopka se začasno zaseže vozilo, s katerim je bil storjen prekršek in o tem izda potrdilo. Vozilo se na stroške prevoznika hrani na varovanem prostoru. Vozilo se prevozniku vrne ob koncu postopka o prekršku oziroma, ko plača izrečeno kazen. Za izvedbo postopka določenega v tem členu lahko inšpektor zaprosi za pomoč policije. Prevozniku ali njegovemu pooblaščenцу iz prejšnjega odstavka se vozilo vrne pred koncem postopka o prekršku, če pri sodniku za prekrške osebo ali preko druge osebe položi varščino v višini zagrožene kazni, oziroma najvišjega zneska zagrožene kazni, če je kazen določena v razponu. Varščina se lahko položi v gotovini, vrednostnih papirjih, dragocenostih ali v drugih premičnih stvareh večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti in hraniti.

(3) Če se postopek o prekršku zoper prevoznika ustavi se zaseženo vozilo oziroma položena varščina vrne.

(4) Če prevoznik, ki je kaznovan za prekršek, po pravnomočnosti odločbe o prekršku ne plača izrečene denarne kazni, ali ne poravnava povzročene škode ali stroškov postopka in hrambe vozila, se iz položene varščine poravnajo denarna kazen, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka ter hrambe vozila, morebitna škoda povzročena s prekrškom, presežek pa se vrne prevozniku.

(5) Če prevoznik namesto zaseženega vozila ni položil varščine se v primeru iz prejšnjega odstavka vozilo prodaja po predpisih, ki urejajo davčno izvršbo. Iz denarja pridobljenega s prodajo vozila se poravnajo kazni, stroški in škoda določena v prejšnjem odstavku, presežek pa se vrne prevozniku.

(6) O položitvi varščine in njeni vrnitvi izda organ, ki vodi postopek o prekršku, posebno odločbo.

Zakon o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1
(Uradni list RS, št. 59/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

117. člen

(status prevoznika Skupnosti)

(1) Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti je status prevoznika Skupnosti enak statusu tujega prevoznika.

(2) Določba tega člena se smiselno uporablja tudi za voznika tujega prevoznika in voznika prevoznika Skupnosti.

118. člen

(nove licence in priglasitve)

(1) Domačim prevoznikom, ki ob uveljavitvi tega zakona že imajo licenco za opravljanje dejavnosti prevoza, ta licenca velja do izteka njene veljavnosti. Ob vložitvi vloge za izdajo nove licence ali potrdila o priglasitvi v skladu s tem zakonom, morajo izpolnjevati pogoje, kot jih zahteva ta zakon.

(2) Če domači prevoznik, ki z dnem uveljavitve tega zakona nima parkirnega mesta za vozila iz 4. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona urejenega v skladu s predpisi o graditvi objektov in podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, mora ob vložitvi vloge za izdajo nove licence predložiti še potrdilo pristojne upravne enote, da je najpozneje do 31. 12. 2001, pri njej vložil zahtevo za izdajo lokacijskega dovoljenja oziroma enotnega dovoljenja za gradnjo parkirnih mest za svoja vozila (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za parkirišče). V tem primeru se mu nova licenca izda za rok 30 mesecev. Če se dovoljenje za gradnjo parkirišča v tem roku izda, se na licenci in izvodih licence, veljavnost le-teh podaljša za 12 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega 30 mesečnega roka, parkirišče pa mora prevoznik zgraditi in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov, pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če se dovoljenje za gradnjo parkirišča ne izda, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(3) Če domači prevoznik razpolaga s parkirnim mestom za vozilo oziroma vozila, to parkirišče pa z dnem uveljavitve tega zakona ne izpolnjuje vseh pogojev, predpisanih s podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, mora ob vložitvi vloge za izdajo nove licence predložiti potrdilo pristojne upravne enote, da je do 31. 12. 2001, pri njej vložil zahtevo za izdajo odločbe o dovolitvi priglasenih del v zvezi z obnovo oziroma izdajo gradbenega dovoljenja za rekonstrukcijo parkirišča za vozilo oziroma vozila. V tem primeru se mu nova licenca izda za rok 30 mesecev. Če se odločba o dovolitvi priglasenih del ali gradbeno dovoljenje za rekonstrukcijo v tem roku izda, se na licenci in izvodih licence, veljavnost teh podaljša za 12 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega 30 mesečnega roka, parkirišče pa mora prevoznik rekonstruirati oziroma zgraditi in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov, pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če se odločba ali dovoljenje iz tega odstavka ne izda, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(4) Če domači prevoznik, razpolaga s parkirnimi mesti za svoja vozila, ta parkirna mesta pa z dnem uveljavitve tega zakona ne izpolnjujejo vseh pogojev, predpisanih s podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, vendar je takšno parkirišče opremljeno najmanj s tistimi napravami, ki v skladu s predpisi o varstvu voda zagotavljajo kontrolirano otekanje površinskih voda in njihovo čiščenje, se mu ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena izda nova licenca, vendar le za 12 mesecev. Nova licenca se mu izda pod pogojem, da ob vložitvi vloge za njeno izdajo predloži dokazilo, da je parkirišče opremljeno s prej navedenimi napravami za kontrolirano otekanje voda in njihovo čiščenje, ter pisno izjavo, da bo pri pristojni upravni enoti najpozneje do 31. 12. 2001 vložil zahtevo za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča. Če prevoznik v predpisanem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča, se na licenci in izvodih licence, veljavnost teh podaljša za 30 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega enoletnega roka, parkirišče pa se mora obnoviti in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če prevoznik v predpisanem roku ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(5) Za dokazilo, da je parkirišče opremljeno najmanj s tistimi napravami, ki v skladu s predpisi o varstvu voda zagotavljajo kontrolirano otekanje površinskih voda in njihovo čiščenje, se šteje mnenje pristojnega organa za področje vodnega gospodarstva.

(6) Pravna ali fizična oseba, ki želi pridobiti licenco za opravljanje prevozov v cestnem prometu ali potrdilo o priglasitvi prevozov za lastne potrebe in do uveljavitve tega zakona še ni imela izdane licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu (novi prevoznik), mora ob vložitvi vloge za izdajo licence priložiti uporabno dovoljenje za uporabo parkirišča oziroma najemno pogodbo za parkirišče, za katero je izdano uporabno dovoljenje.

(7) Lokalne skupnosti v prostorskih aktih upoštevajo tudi potrebe prevoznikov po lokacijah za ureditev parkirnih mest iz tega člena.

(8) Upravne enote morajo vloge prevoznikov za izdajo dovoljenj iz tega člena obravnavati prednostno.

119. člen

(1) Za novo zaposlene odgovorne osebe za prevoze in voznike se, do določitve vsebine strokovne usposobljenosti in katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti ter začetka izvajanja postopkov za ugotavljanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij, za pridobitev strokovne usposobljenosti v skladu s 3. in 5. točko prvega odstavka 7. člena uporablja pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97, 69/97, 76/97 in 82/98) in pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99).

(2) Za odgovorne osebe, ki so opravile preizkus strokovne usposobljenosti v skladu s pravilnikom iz prejšnjega odstavka se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za odgovorne osebe v skladu s tem zakonom.

(3) Voznikom, ki so na dan uveljavitve tega zakona opravljali delo voznika in so izpolnjevali pogoje za delo voznika v skladu z zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96, 48/98, 65/99 in 36/2000) se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za voznike v skladu s tem zakonom.

120. člen

(uporaba členov za prevoz potnikov)

Členi, ki se nanašajo na licenco Skupnosti in členi od 56 do 60 se začnejo uporabljati za prevoznike Skupnosti in domače prevoznike z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti. Ostale določbe 2. podglavja javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se za prevoznike Skupnosti in domače prevoznike prenehajo uporabljati v kolikor so v nasprotju z zakonodajo Evropske skupnosti. Za domače prevoznike pa se še vedno uporabljajo, če ti opravljajo prevoze potnikov na območja držav nečlanice Evropske skupnosti.

121. člen – upoštevana sprememba iz ZPCP-1B

(uporaba dovolilnic)

(1) Določbe glede pridobitve in delitve dovolilnic v mednarodnem cestnem prevozu blaga za domačega prevoznika glede prevozov med Republiko Slovenijo in državami članicami Evropske skupnosti, kot tudi za prevoze med državami članicami Evropske skupnosti ali prehod preko njihovega ozemlja, se ne uporabljajo od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti, v kolikor z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(2) Od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti se za prevoze, ki jih opravlja

prevoznik Skupnosti v tranzitu preko Republike Slovenije oziroma iz držav članic Skupnosti v Slovenijo ali obratno, ne uporabljajo določbe 81., 81.a, 82., 83. in 84. člena tega zakona. Za prevoze, ki jih opravlja prevoznik Skupnosti iz Republike Slovenije v države nečlanice Evropske Skupnosti ali obratno, se te določbe uporabljajo, če ni z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, določeno drugače.

122. člen

(prenos nalog)

V prehodnem obdobju do prenosa nalog na Direkcijo, opravlja naloge, ki so v tem zakonu določene za Direkcijo, ministrstvo, pristojno za promet.

123. člen – upoštevana sprememba iz ZPCP-1A

(subvencija linijskim prevoznikom)

(1) V prehodnem obdobju do oblikovanja gospodarske javne službe za opravljanje javnih linijskih prevozov potnikov oziroma do 31. 12. 2004, se prevoznikom, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu na podlagi registriranih voznih redov, iz proračuna Republike Slovenije dodeli subvencija.

(2) Subvencija iz prejšnjega odstavka se dodeli prevoznikom, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu, sorazmerno glede na število prevoženih kilometrov, kot izhaja iz registra voznih redov pri ministrstvu, pristojnem za promet.

(3) Prevozniki, ki v predpisanem roku, Direkciji ne posredujejo podatkov določenih v 31. členu tega zakona, niso upravičeni do subvencije iz tega člena.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo predpiše višino, časovna obdobja ter način dodelitve subvencije iz tega člena.

124. člen

(evidenca licenc Skupnosti)

Evidenco izdanih licenc Skupnosti iz prvega odstavka 5. člena tega zakona se prične voditi z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

125. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona, preneha veljati zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96, 48/98, 65/99 in 36/2000) razen določb 9. do vključno 11. člena, ki se uporabljajo še naprej do podelitve koncesij za opravljanje javnih linijskih prevozov iz 30. člena tega zakona.

(2) Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona se še uporabljajo naslednji predpisi v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– uredba o cestni pristojbini za tuje vozilo, ki vozi po cestah v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 29/93, 16/95 in 28/95),

– uredba o cestni pristojbini za motorna in priklopna vozila registrirana v Republiki Avstriji s katerimi se opravlja prevoz blaga v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 23/95),

– pravilnik o avtobusnih voznih redih (Uradni list RS, št. 29/2000 in 37/2000),

– daljinar s časi vožnje relacij primestnih in medkrajevnih avtobusnih voznih redov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/2000 in 15/2001),

– pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz stvari v cestnem prometu in CEMT dovolilnic (Uradni list RS, št. 88/99),

– pravilnik o oznakah in opremi vozil s katerimi se izvajajo prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 70/99),

– pravilnik o notranji kontroli (Uradni list RS, št. 70/99),
– navodilo o postopku in načinu dokazovanja poravnave davčnih obveznosti pri pridobivanju dovolilnic za prevoz stvari v mednarodnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 79/98),
– pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97),
– pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97 in 15/98),
– pravilnik o obrazcu in načinu vodenja kontrolne listine za domačega avtobusnega prevoznika (Uradni list RS, št. 70/95),
– pravilnik o minimalnih tehničnih in drugih pogojih za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil (Uradni list RS, št. 33/96) razen roka določenega v 13. členu, ki se spremeni iz "pet let" v "pet let in 6 mesecev",
– pravilnik o opremljenosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč ter načinu opravljanja storitev avtobusnih postaj (Uradni list SRS, št. 35/88).

126. člen

(izdaja izvršilnih predpisov)

(1) Izvršilni predpisi, predvideni s tem zakonom, se izdajo v enem letu po uveljavitvi tega zakona.
(2) Uredbo iz 123. člena tega zakona Vlada sprejme v roku 30 dni po uveljavitvi tega zakona.

127. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1A (Uradni list RS, št. 76/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1B (Uradni list RS, št. 63/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

15. člen

(1) Prve koncesije za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov z veljavnostjo do 31. 12. 2008 se podeli prevoznikom, ki so na podlagi registriranih vozniš redov iz prometnega leta 2003/2004 opravljali javne linijske prevoze.

(2) Do oblikovanja oziroma do določitve območij pokrajin oziroma regij se v Republiki Sloveniji za urejanje javnega potniškega prometa območje celotne države šteje za eno pokrajino oziroma regijo.

16. člen – upoštevana dopolnitev iz ZPCP-1C

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, določenih s tem zakonom, razen za prekrške iz 114. in 115. člena zakona, za katere se voznik kaznuje v določenem znesku na kraju samem, in sicer za prekrške iz 114. člena zakona z denarno kaznijo 100.000 tolarjev in za prekrške iz 115. člena zakona z denarno kaznijo 50.000 tolarjev.

(2) Določbe tega zakona, ki določajo globe za prekršek odgovorne osebe samostojnega podjetnika posameznika, se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

17. člen

Podzakonski predpisi iz 5. in 8. člena tega zakona se izdajo v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

18. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu – ZPCP-1C (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBČINE

LJUBLJANA

899. Sklep o določitvi članarine Območni obrtni zbornici Ljubljana Vič za leto 2005

Na podlagi 41. člena in skladno z 39. členom obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 50/94, 36/00, 61/00, 42/00 in 40/04) in na podlagi 33.b člena Statuta Območne obrtne zbornice Ljubljana Vič, je skupščina Območne obrtne zbornice Ljubljana Vič na 8. redni seji dne 9. 3. 2005 sprejela

S K L E P

o določitvi članarine Območni obrtni zbornici Ljubljana Vič za leto 2005

I

Članarino plačujejo člani Območne obrtne zbornice Ljubljana Vič (v nadaljnjem besedilu: zbornica) s statusom

fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost na območju, na katerem deluje zbornica, kot obrtno, obrti podobno ali domačo in umetnostno obrt, obrtne zadrage in oblike njihovega združevanja.

Obveznost iz prvega odstavka te točke velja tudi za vse člane, ki so pristopili v članstvo na podlagi lastne pisno izkazane odločitve (prostovoljni člani).

II

Člani iz I. točke tega sklepa plačujejo mesečno članarino, kot sledi:

– fizična oseba, ki je iz naslova opravljanja dejavnosti zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, v višini 2,00 odstotka od najnižje pokojninske osnove povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov;

– fizična oseba, ki iz naslova opravljanja dejavnosti ni zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovana, v višini 2,00 odstotka od najnižje pokojninske osnove povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov;

– fizična oseba, ki osebno opravlja dejavnost domače ali umetnostne obrti (16. člen obrtnega zakona) in presega milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, v višini 2,00 odstotka od najnižje pokojninske osnove povečane za povprečno stopnjo davkov in prispevkov;

– pravna oseba (gospodarska družba, obrtna zadruga in njihova združenja) v višini 13.05 EUR to je 3.150 SIT;

– fizična in pravna oseba, ki je hkrati član obrtna in gospodarske zbornice, ali obrtna in kmetijsko gozdarske zbornice, ali obrtna in gospodarske in kmetijsko gozdarske zbornice, v enaki višini kot je določeno za člane v prvi, drugi, tretji in četrti alineji druge točke tega sklepa.

III

Fizične osebe, ki osebno opravljajo dejavnost domače ali umetnostne obrti in ne presegajo milijon in pol tolarjev skupnih prihodkov iz poslovanja v preteklem letu, ne plačujejo članarine.

IV

V primeru, ko prične član zbornice z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, nastane obveznost plačevanja članarine zbornici s prvim dnem naslednjega meseca, oziroma ko preneha z opravljanjem dejavnosti tekom meseca, preneha obveznost plačevanja zadnjega dne v mesecu, v katerem je prenehal z opravljanjem dejavnosti.

V

Člani iz I. točke tega sklepa plačujejo članarino najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec.

VI

Članarina zbornice se lahko zmanjša, oprosti ali odpiše osebam iz I. točke tega sklepa le na podlagi pisne vloge člana za vsak primer posebej po vnaprej znanih merilih in kriterijih, ki jih določi Upravni odbor Območne obrtna zbornice.

VII

Članarino za člane iz I. točke tega sklepa obračunava in izterjuje Območna obrtna zbornica Ljubljana Vič, ki lahko za izterjavo pooblasti tretjo osebo skladno s statutom.

VIII

Ta sklep stopi v veljavo takoj in se za fizične osebe uporablja od obračuna članarine za mesec marec 2005 dalje, za pravne osebe pa od meseca januarja 2005 dalje. Za fizične osebe velja za mesec januar, februar in marec 2005 sklep o določitvi članarine za leto 2005 z dne 19. 11. 2004. Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o določitvi članarine območni obrtni zbornici Ljubljana Vič za leto 2005 z dne 19. 11. 2004.

Franc Leskovec l. r.
Predsednik
skupščine OOO Lj. Vič

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

888.	Zakon o trgu vrednostnih papirjev (uradno prečiščeno besedilo) (ZTVP-1-UPB1)	2297	894.	Zakon o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije (uradno prečiščeno besedilo) (ZPZRT-UPB2)	2464
889.	Zakon o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (uradno prečiščeno besedilo) (ZPSPID-UPB1)	2362	895.	Zakon o preprečevanju posledic rudarjenja v Rudniku živega srebra Idrija (uradno prečiščeno besedilo) (ZPPPR-UPB1)	2466
890.	Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (uradno prečiščeno besedilo) (ZIS-DU-1-UPB1)	2370	896.	Zakon o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju (uradno prečiščeno besedilo) (ZPOOSRP-UPB1)	2468
891.	Energetski zakon (uradno prečiščeno besedilo) (EZ-UPB1)	2433	897.	Zakon o železniškem prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZZelP-UPB3)	2482
892.	Zakon o meroslovju (uradno prečiščeno besedilo) (ZMer-1-UPB1)	2455	898.	Zakon o prevozi v cestnem prometu (uradno prečiščeno besedilo) (ZPCP-1-UPB3)	2495
893.	Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (uradno prečiščeno besedilo) (ZVVJTO-UPB2)	2462			

OBČINE

LJUBLJANA

899.	Sklep o določitvi članarine Območni obrtni zbornici Ljubljana Vič za leto 2005	2519
------	--	------

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2005 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767